

قُلْ إِنَّمَا أَدَّبْتُ الْقُرْآنَ بِأُولَىٰ أَعْيُنِي

وَالْحُسَيْنِ
مؤلفی
مؤلفی
مؤلفی

مَوْلَىٰ عَبْدِ اللَّهِ

مَوْلَىٰ مُحَمَّدٍ

۱۳۴۰

عبدال

شاکر

۱۹۴۵

۱۵۲۴

۱۵۲۴

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

حمد باری تعالیٰ

ہر شے پر قادر غالب اندر وہیں سر نہیں
 قدرت کامل نال بنائیں فرشتہ میں فلک کا ندا
 آتش و پوں برف نکالے قدرت پاک بانی
 صنعت کامل کو یوں قادر قدرت نال ہوا
 صرہ زمین سہاگن ہوئے سبز پوشاک رنگا
 طبق زمین ہم حسن چڑھاوے قدرت ہی چو کھارنی
 ہر ہر بندہ جتوں جائے نال برابر جان
 ہر نال برابر جان ہر ویلے ہر جا میں
 انساناں حیواناں تائیں اذق رزق پہنچائے
 سب سرکاری نگر کھاوے پالہما را پاسے
 رب العالم کو ہیں سدا ذرا واعد کیا نہ جاندا
 اس کا ریکر کامل باہجوں کسے نہ ظلم ہلائی
 ہر ہر نہ یہا صورت کو لوں جلوہ باہر کیا
 ہر ہر نکل و چہ خوشبو آوے سے قدرت کار پروردی
 استا کار بازار لگایا کون بیان سنا سے
 شو توں صحت نائیں بولن صفت نہ کیتی رہا نہ دی

بے لوں سب صفات و اسائیں
 دل پاک منترہ مالک کل ملکاں و ا
 و پوں زندہ کٹھے پتھر و پوں پانی
 ہر انسان حیواناں و ضرعی انبیا سے
 ستا اوہ بدل بھیجے خوش برسات لیا و
 ہر قسم پیلہ ہوئے سبزی عجب پیاری
 و ویلے آسماناں اتر گھر گھر جان لادن
 ماویں و کھن پورب جاوے مشرق منتر تائیں
 لئی ہزاراں خلقاں عالم ہر حساب نہ آوے
 ابد زاہد فاجر فاسق نا فرماناں و اولے
 اتان عملان روں جیکر وہ گھٹے رزق پہنچا ندا
 ہر ہر خوش تصویر مصور عجب عجب بنائی
 خاک اتر خوش قدرت اللہ و سخن سخن چڑھایا
 جدا جدا ہر نقش عجیب صورت سخن بشر و ہی
 ہر ہر شمع تجمل کو لوں ظاہر چمک دکھائے
 جدا جدا تصویراں ہر ہر صورت جانورانی

سب تعریف اوستوں بولن جو پیدائش ہوئی
 مشرق تھیں مغرب تھیں لاکھاں شہر بازاراں
 جہاں جہاں ہر صورت کیتی رنگ آواز زبانوں
 جو مخلوق زمین کے پر حکم بے تھیں آئے
 ایساں خلقاں لاکھاں جنوں جو اپنے خلقت ہوئی
 عام خزانے صنعت اس کی ختم حساب آئے
 جہاں کن فرمان سنایا دیر نہ لگی کافی
 ہیبت زمین کے پر زمین کے ہر نہر میں پائیں
 جہاں جہاں ہر میوے لذت جہاں جہاں خوشی
 جہاں جہاں مٹھیاں شیریں رہے کان بھریاں
 لال جو اہر سونا چاندی عزت فخر جہانوں
 پل چہ لاکھاں کرے پیدائش بلوچہ پائے
 جہاں طاقت رب نہ رکھو آہر و نگار بھیندا
 اوہ مولا جس خشک نے میناں پانی اپروہریاں
 اوہ زمیندے خلقت کارن نہراں بہت چلایا
 گرم و ناں چہ کھیاں اندر پانی سرو تانے
 خاک کی قوم رسول بنائیں عالی شان گرامی
 کل پیدائش نالوں عالی قدر ہو یا بنیاں وا
 چوہاں طلقاں اندر ایسا امر جلال دکھایا
 علم ہو یا جسے سنا حد پاک شرم کیوں سوئی
 قدر مجال جسے رکھو آگہی خدا رسول کریمدا
 خاک نمائی آپر فضلوں ایسا گرم کھایا
 کیا اک قدرت پاک عجیبہ استکار دکھائی
 او سے نسلوں نبی پیغمبر مرسل نیکو کاراں
 تا غیب عالم عادل ظالم زاہد ضرور بائے

بیشک حدت ثابت اس کی غیر شرمیکہ کوئی
 فانی خلقت میلہ بھریا باہجہ حساب شماراں
 جہاں جہاں ہر سیرت خوبی ہر جنال انساناں
 بخشش عام خزانے و چوں صورت جہاں ایسا
 جہاں جہاں تصویر نیکو راہب لوں حرج نہ کوئی
 تا وہ صانع پاک مصور اکبر ذات سدا کے
 آئے ذات مقدر خالق اتنی خلق بنائی
 جنوں کو کھو خلقت اس کی لہندے حراہدے تائیں
 جہاں جہاں ہر کھانے اندر لذت جہاں جہاں
 او میناں کھانے کارن اس نے پہلا کھیاں
 راحت ناز نیازاں کارن بخشے او میناں
 حاجت ہر دو گار نہ کافی خالق دی سرکائے
 عبدالستار غریب جہاں فوں کہ پڑا روزی بند
 من سلامت ہر نقصاں پیری انکھن تیریاں
 جاڑا جاڑا پہاڑاں و چوں پانی چھریاں
 سرو و ناں چہ در تن کارن پانی گرم لیا
 نوری قوم بنائیں خادم خدمتگار ہر امی
 اوہوں پیش غلامی دعویٰ جہاں جہاں
 سچاں پر خاکیاں تائیں خوش سرواں بنایا
 حاضر امر جلالت اندر بول نہ سکدا کوئی
 نوریوں پر خاکیاں تائیں کیوں فوں عزت میدا
 گوہر چار عنایت کر کے حدت سبق سکھایا
 پاک آدم دی نسل خدا نے رنگارنگ بنائی
 او سے نسلوں مومن کافر کہتے لاکھ ہزاراں
 نسلوں بھری زمین تمامی کوئی حساب نہ آئے

کہناں دور و محبت حاصل کہناں فی گمراہی
 کہے تہ گزشتہ بنائے عیش کرن من بھانے
 کہناں بکھانجی سرداری و پر فوجاں کھلیاں
 دست پیالہ مکرٹے کارن کرن بلند آواز
 کہتی واری جاون غامی پھیر سوال سناون
 عارف اکھن ایہا محبت بد عاظرٹھے جوڑیں
 کہتے ہے جو غنی تو مگر نوج منداون آسے
 کہناں ضرور چہ خوشی ہمیشہ گل مرادال پیاں
 کہناں کارن ہین سوار ہی سردم حاضرٹے
 کہناں زور کنگن کر پیاں زینت لہنگا کاراں
 کہناں گوشت زودہ پیا شکر خیال نہ کر یا
 کہناں یا دخیالی نہ خروں لہ شہم نرم نہالی
 کہناں وافر کھا کھاناں اجل شہادت پائی
 کہناں بدن پوشا کھاں لہ شہم شان لبان میراں
 کہناں اجل ہونی لب تشنہ کو کن پانی پانی
 کہے ہوا اگر ہر کھاں تھیں مال خرید شہنگا وون
 کہناں جہنن اونی سرکاروں نرس نین سینے
 کوئی نہ جہیاں موڈن والا مرضی جوہیں بیدری
 کوئی نہ ہرگز پیدا ہو یا غذا لیمان ووالا
 کوئی لطف غاڈر لہا شہ کے کچھ انکار شہا و
 کہے اولاد یا پودہ ماروں سخت کلاماں کرے
 نامہ حکم ہر ابرو ہندا جو منظر بچے لوں
 یوہے کوں مجال کہے وئی جو دہیا پر آیا
 جد عیساں کچھ تہ جیراں لو لوں نہیں زبانی
 گل سرور ارا کا بر دوری سر کچھ لوچہ و ضرور

نہیں مجال کوئی دم مارے چہ دو بار الہی
 کہے کہین غرہ کبھینے حاجت زما نے
 کہناں ہی گذران ہمیشہ دل مرضی چہ بکلیاں
 بول سوال کھلو سے و کھین غنیاں و دروازہ
 غیرت دور کوں ہوا وون لوں بید نیان وون
 دیوہے نہ دیوہے اس کی مرضی ہر داہ چھوڑیں
 طالع کارن عارف کامل سبق پڑھا وون آسے
 کہناں دور و فراق بیدوں مرضی چہ جدایاں
 خدمت تھیاں بھراں تہا نون انکے واز لے
 کہناں ل ہمتہ کہ پیاں شہنگل بند پان خیراں
 کہناں باسی مکرہ پیا چشمال اور دھریا
 کہے غیر ہر اٹھ حمد تہا وون کھو بسکے سوج وکھالی
 کہناں ایں فاقے پاروں نہیں بند نہالی
 کہی اک ستر لہنگا کن پین نین بوزان لہیراں
 کہے پانی وچہ دو بٹکھا کے قدر نہ بک پانی
 کہناں مکرہ اچھا بر ابر ستر ستر فاسکے ہاون
 کہے گلیاں چہ دور و بخا سنے واکا کن ناپینے
 دورہ اک سخن آوارہ بچے نہیں مجال کسیدی
 ہما شہ پینوں تابستہ ہو یا وایہا رعبہ تنالی
 خاکی نوری ناری ہووے کھال ناری جاوے
 کہے سرکاروں دور و منگن باہجہ مرزور ہر
 اس کردا لوں باہر قدر تہا نہیں کہنے ان
 دن کہتے نر ز ندر سولال کوئی نہ ندر لہیا
 دو جا کوں مجال کہے ہی سنتوں میرے جانی
 صغہ بکھتہ چہ رشتہ اندر بارل کلام نہ کرے

کیڈا مرسل نوح پیغمبر وچہ سرکار ربانی
 ہک دانے تقصیری کیتا اوم نبی یگانہ
 کھا کر تن سو سالان تائیں زور دہویا نامانا
 گندم پاروں پاک خلیفہ نکل گیا گلزاروں
 بوسے کون مقابل ہو کر کس دن طاقت آئی
 طبع زمیناں آسماناں سورج چند ستار
 عرش منور تھر تھر کنبے چہرت وچہ جباری
 تھوڑا سخن کیتا ایلے نخر تکبر والا
 دور لحاظ ہویا جس ویلے شوخی بات سنائی
 امروں نا فرمائی کر کے کوپں جوانی نائی
 واحد ذات معالی اکبر صاحب غیرت عالی
 جس سجد پوچہ سرور عالم نبی محمد زور سے
 اس بن رکھن مارن والا دو جاہور نہ کوئی
 دھر کلوتر چہر یا اوستوں وہ ٹکڑے کو دھریا
 تا جو رب کوئی غیرت بکڑے سکر حال نبی دا
 اس حماقت جو دل اندر کھسی ہو کر کسی وی
 کیا خطرہ شیطاؤں ساتوں اوم اس بنائی
 امر مقدر غیرت ہوئی خالق دی درگاہوں
 جو مشکل وچہ ہو کر کسے لوں دو کار بنائے
 کرن روایت بگردن اوم ہو یاد ورنجاناں
 دلوں وسیلہ جیلہ کیتا جے پیں گندم کھاسا
 امر ہو یا نتساں ساٹے بابجوں دو کار بنایا
 واہ سبحان اللہ رب احد بندگیاں واسائیں
 ہر دم کل حیوان پرندے رکھن اس بیدی
 قدر خدا وا تھوڑا جانن جیو کر حق رباناں

کول جہاز تے بیٹا اس دا ڈوب وچہ پانی
 حضرت جد رسولان نالوں کیترا ہو ر لھرانہ
 اوہ گندم دن راتیں کھائے سا رنگت بانا
 موٹھاں بے وچن دھریا صفت کری پیا
 اپنی مرضی روا بناٹے کسے مجال نہ پائی
 جوداں جنت ملک نورانی سجدے اندر ساکے
 کل بلکان وچہ ظاہر یا لہن حکم اوسے اجاری
 رحمت دے دروازے چوں مل گیا دین نکالا
 غیرت قہر عبادت اس وی وانگہ وواراٹی
 واقف کرن کلام نہاد بول مرسل نبی پانے
 وچہ سرکار ہمیشہ اولوں کل سرور سوا لی
 جو کوئی ہو کر کسے رجاٹے مومن کیونکر ہووے
 ایسے کارن ذکر یا اپر گرم عدالت ہوئی
 نکتہ غیرت وهدت والار بے ظاہر کریا
 اکو ذات صحیح کہ جان چھوڑن شرک عقیدہ
 اوسے کولوں نوار کر لے غیرت پاک بیدی
 ور محکم دربان سلامت و لوچہ جاوڑ آئی
 چور پیادربانان طرفوں اوڑیاں اس اہوں
 مولاناں شریک بنا کر کوپں سلامت جلاے
 یارب تیرے عشق کھلایا مینوں گندم دانا
 رہے کول ہمیشہ ہوسان جنت چھوڑنہ جاسا
 اوسے بات تھائے تائیں جنت کنوں کہ بھایا
 مطلق ذات مقدس اکبر ماکتوبیں سراپیں
 بندے عقل زیادہ آہی ماری مت ایسے ہی
 دعویے دلوں برابر رکھن جنت اندر جانان

مالک و دروازہ چھوڑن جنت میں لگاؤن
خاص عبادت و حدت بدی حاجت شوق کوئی
اس جنت پہ مال ربانان و رشتہ نہیں کسیدا
اے بندے تو اس کی طرفوں آج کر کہ کنارا
اوہ کہنا منظور نہ ہو سی جہوں خدا پکڑیسی
ختم نہ ہو نہ ہی صفت بے بی جو سو قوت کرے
اے بندے جنت کا سے پیرے پیرے سرروں
اپنے مالک و دروازہ گنا چھوڑ نہ جائے
کتے تھیں وہ ثابت ہوئی اس چہ نکامی
خاص محبت و حدت بے بی جس لائن سما
خاص محبت تابعداری جنہاں نبی وی ہوئی
آگہ و روہ نبی سرور توں یاری رنگ الہوں

نام غیراں سے ورو وظیفے ہر ترقیب بناؤن
جو راں کارن کچھاں مارن بڑی الت ہوئی
کیونکر ایسی جس نے کیتا غیر شریک بے ا
جے بھلے نہیں کہنا سنوں توں بختنارا
بد ماسب کوئی کرے سلاماں توں نفع نہ ویسی
آخر ختم عدالت ہوئی سرسچا پوچھ و پھر پیے
نہ کر نک حرامی ظلموں شرم بے و باروں
رے اور بندہ چھوڑے کیوں انسان سدا
وہ کر ایسی نبی محمد و پچہ و بار گرامی
فصلوں خواہاں نہ رہا سنوں نبی سول کھا
اس طالب توں مولا ویسی اس چہ نکامی کوئی
دو ہیں جہاں حمت پاؤں خالق ہی ہر گاہوں

فہم سرور کائنات صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

کَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِنْكُمْ يَتْلُو آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ
الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُمْ تَعْلَمُونَ هـ بقرہ ع ۱۷۷

بقرہ اندر رب اہل ایمانناں یاد احسان کریا
پڑھے کتاب تمناں پر سادی کہو اپا ک نامی
نیک طریق تمناں فرمائے جو ستیں بی نہ جانا
صفت نبی صی ختم و ہدے حد حساب نہ آئے
شکر خدا و ان فرض ہمیشہ اپرا اہل ایمان
نور محمدی کے و چوں جس ن چمکے کھالی
سورج و حرمت چاں کیتا جلوہ باہر جہاں
طوبی کہ سب جنت اندر عزت شان سما یا
جو کچھ عزت شرف عنایت شان سول نبی توں

قوم تمناں تھیں چہ تھائے کیسا نبی پہنچایا
عقل سکھائے تمناں پر ہائے پاک کتاب گرامی
شکر ادا ہے تابعداری اس ہی فرض کچھا
عبد الستار امید تو ابوں تھوڑا ذکر سنا ہے
جس نے گنج ہر ایما کیتا سرور و مال ہمانا
ہا لم اندر روشن ہوئی شمع ہدایت والی
رہ سوں شاموں بے عرا توں گذریا ہند پہاڑوں
نور محمد طبعناں اندر فضلوں چائیں لایا
مالقت علم مجال نہ ہوئی جبرائیل و میکائیل

بدر منیر محمد سرور اشرف ذات سولان
 عالم اندر سرور عالم جد تشریف لیا یا
 فضلا دار سب ان ندا گھٹان کرم یاں چر بلھیاں
 چھم چھم فیض فوائسے برنوش برساتاں وہیاں
 رہبر کامل پیر حقسانی قدم مبارک پایا
 ملکی حاکم ملکان آپر لیا حکم حضوروں
 حسن بلال رحمت اندر عالی منصب پایا
 عالمگیر اکابر حاکم بدر منیر گرامی
 فضل الاموں تخت زمین پر ایسا حاکم آیا
 ہر ہر بستی گھر گھر یرجی ملی ہدایت والی
 عرب عراقوں جیشوں بصریوں سن سنوں دونوں
 ایسا حاکم بھیجا رہے صفت کیتی جاندی
 امر کیتا جو ہر جھگڑے وچہ حاکم کرسن تینوں
 امر تیرے نقییں باہر جاوون جو انکار لیاون
 صدار حکم ہو یا جس ویلے سنیا خلق تمامی
 شاہی درجہ حضرت آپر ختم کیتا رہ سائیں
 کوئی کتابت نازل ہوئی کچھے پاک قرآنوں
 نثر نبوت شان نبی نون عالم دی سرورای
 رب فرمایا کس شے آپر ہوگ ایمان لتاؤن
 نہ نشیں ہرگز پھیردو بارہ پیدا کیتے جاسو
 ایسا حاکم ملکان آپر بھیجا خالق سائیں
 چار وزیر اکابر اس سے عالی شان سہاؤن
 اوہ چارے صاحب ہر ملکان حکم سناؤن چھٹے
 ابو بکر صدیق سے دوہا حضرت عمر فاروق
 جو کوئی تابعداری اندر خاص یرتھنہاں ا

ابر ہدایت رہبر کامل بے دیناں جمہولان
 کفر ضدلت ہت پرستی بستر جھار اٹھایا
 وعدت از وطن پر نالے رحمت لیاں جھریاں
 فضل سمندر کھاٹھ نکالی چاکے طرفاں بھریاں
 اکھیاں نال ناہنیاں تائیں آدو بارہ کھایا
 شمع مبارک حدت الی چانن کیتا نوروں
 ابو جمل دادوست ہو یا جو انکار لیا یا
 ادولوں حاضر ہو یا جس نون بدر منیر سلامی
 بندوبست شریعت وال خوب طریق لکھایا
 سنیا حکم تمام شریعت کوئی مسکان نہ خالی
 ہر ہر دلچہ قرب حضوروں چانن ہوسے نوروں
 چوداں طبقاندی روشناسی عترت کل تیا ندی
 نور ایمان تنہا نون بسی دست پارے تینوں
 کیدی نہ چھوڑاں کی نہ چھوڑاں ائم ووزخ جاوون
 کل سرور سلامی ہون دعویٰ کرن غلامی
 دو جاسن نہ جاری ہوئی روز قیامت تائیں
 کوئی رسول نہ پیدا ہوئی بعد نبی سلطانوں
 بندوبست ایجری ہو یا کارن خلقت ساری
 اس سچھے کوئی ہو شریعت نہ منظور اسانوں
 عذر قبول نہ ہوگ تساؤ اجدانکار لیا سو
 جاری حکم قانون محمشرق مغرب تائیں
 تابعدار تمامی ادولوں حکم سلامی آون
 امروں باہر جنوں دیکھن کھل اتارن پھرتے
 شاہ عثمان رضاعی کرم اللہ جانی عالم سارا
 بیشک وچہ دربار محمدی عالی منصب پانڈا

جس نے فرق انہاں چکیتا عزت بولوں شانوں
 ایہہ سب عزت اصحاب انہوں پاک نسیے پاروں
 جس کواری دیکھیا سرور پکڑ ہی تا بعداری
 بے مانند خداوند عالم عالم سر جن ہارا
 پر تقصیری دشمن بد اجدوں نبی دل آئے
 جو دربار محمدی اندر حاضر ہو یا سوالی
 جس نے حب نبی دئی تاہن تا بعداری پاروں
 نافرمان نبی کے آپر بخشش نہیں کریندا
 امر نبی واجو کوئی منکر بہت شرک کما سی
 جو قانون محمدی وچوں باہر قدم نکاوسے
 عذر سوال قبول نہ اس واکوڑ جواب کیساں
 مار پزار کڈھن درباروں قبول مثل دکھالے
 ایسا حاکم سرور عالم صفت نہ کیتی جاوسے
 سب اصحاب زیراں اس دا ڈر ڈر حکم سنایا
 کر گئے امر جو مال حدیثاں لے نہ بات ساوی
 ایسے کارن بھیجے رہے غشی ملک نورانی
 لکھ لکھ حال تمام فرشتے پیش عدالت کردے
 منکر سنت امر حدیثوں مشرک شخص فلاناں
 ہر دن رات تمانی دفتر پیش ہوون سرکارے
 باہجھ تار بیخ مقدمہ اس واپیش نہ کیتا جاوے
 یعنی حکم ہوئے سرکاروں ایسا ہو شخص فلانا
 عزرائیل گرامی نامی بہت سپاہی ایسا ہے
 گل وچہ سنگل پاؤن آتش کزبان نیرسے وروں
 ہر دگار حمایت والا کوئی نہ یار شہاں لڑوں
 رب فرمایا سی نبی محمد میں سرور بنایا

کافر ہو سی دور ایمانوں ثابت خبر قرآنوں
 قرب نبی تھیں قرب ربانی شان ملی ہر کاروں
 اوہ بھی بنوں نیرسے ہو سی جنت بر خور داری
 بے مانند رسولان وچوں نبی رسول پیارا
 اس پر مولاراضی ہووسے غضب عذاب ہٹاوسے
 رہے اپنا دوست کیتا رحمت موح وکھالی
 بھاویں چاہے بابے ہوون وچور کیتے درباروں
 عابد زاہد ولی سداون جنت رب نہ دیندا
 جیکر توبہ باہجوں مرسی کدی نہ جنت جاسی
 وائٹم دوزخ اس کے کارن حکم سنایا جاوے
 کہ نسل چاراماں الی خارج کر کے پھیلاں
 قدم نبی کے پکڑن باہجوں غلطی کون نکاٹے
 امر عدالت اس کے اندر دو جاو تحمل نہ پاسے
 سروں باہر چوٹاں اماں ناہیں قدم ٹکایا
 اسنوں چھوڑ حدیث قبولو ایہو نجات ساوی
 کس نے کیتی تا بعداری کس نے نافرمانی
 قلم عدالت ہر یک اپر عین برابر وصرے
 تا بعد امرید فلاناں اہل نفاق فلاناں
 جس نے نافرمانی پکڑی سنٹوں یار پیاسے
 جس ن پھڑ پھڑ کر یاں مارن جیہاں گون چھڑاوسے
 صاحب زور سپاہی آہ ان سن فرمان زبانا
 جوں جوں امرے سرکاروں کپڑ چالان کرانے
 امر محمدی موڑیا جس نے آوے حکم حضوروں
 پیش برالت نبی محمدیوسے کند جنہاں لڑوں
 اس لڑوں بخشاں جس نے اس سر فرمان اٹھایا

اُس و امشکر ساوا دشمن شرکت تکبر پاروں
 پلو کے قبول نہ تو ہر اس وی نہ کوئی نہ روئے
 اے پر جو کوئی وچہ جاتی چھوڑے ہر عقیدہ
 یک سنت کوئی پاک نبی وی نال سار منیندا
 سچ محبت نال نبی لوں جو کوئی و پتھن آیا
 شاہ جنت و انشاہ رسولوں سوہنے شہلا
 جنت کے تھنڈے تھنڈے تھنڈے تمام سرل نبی کھلو سن
 ہر نقصاؤں ظاہر باطن دین محمد پیارا
 اُمت اپنی لوں فرماو کے بیٹے نبی ربانا
 جاں تک نبی محمد آپر نہ ایمان لیاؤ
 ایسے وچہ تمام پیغمبر آپو اپنی جائیں
 نال محبت حضرت موسے منگے شوق دعائیں
 ابو بکر رضی و کچھ نبی لوں ہو قربان الایا
 کچھ جمال دیوانہ شوقوں ہو نہ حاجت یمنوں
 وحدت والے شیشے وچوں جس نے جھاتی پائی
 نال فرشتیاں ابو ہریرہ کھینڈن چربا آسمانی
 عرض سنا کے ابو ہریرہ تیری تابعداری
 حمد خدا لوں جس نے ایسا نبی رسول و پایا
 حضرت عیسیٰ کثرت لوں یہ سکل کہندی سینیا
 شکر پورے حضرت عیسیٰ زیم کلام نہ بانی
 کہو مبارک انہاں لوں نال حجت خالق عالی
 بس میاں سب دولت لدی نبی محمد پاروں
 راہ تو چیدر دکھاوے سوہنا کر کہ پیار بولاوے
 مشرق مغرب تائیں ہوئے عالم وی سرداری
 تابعداری واجبے ایک ایک اعمال کھلاوے

وا تم نار جہنم اس لوں ور ہووے درباروں
 شرکوں نسل خراب جہناں وی کون اپیل کر او
 ساتھ نبی کے پیار رب لوں تابعداری نبی و
 شان شہادت سو صحاباں سنوں خالق پیدا
 جالیسا ہویں اب اپنے لوں اتنا درجہ پایا
 شاہ عرب یاں عاصیاں کون پھیلا رہے تھانے
 فضلوں تابعداری کے اُس ن دور نہ ہو سن
 موئے قے اور پس چہاں لوں دین محمد پیارا
 ساڑے کلے نہیں تساؤں جنت وچہ لے جانا
 ناں تک نہیں قبول عبادت کہے جنت جاؤ
 کر گئے وار و وار تا کیداں اپنیاں تو ماں تائیں
 یار ب وچہ مجرہ کی امت یمنوں حشر اٹھائیں
 اس رہبر نے رب اس لوں اور بار و کھایا
 یا نبی اللہ دور نہ ہو اوں حاضر و کجاں یمنوں
 و کچھ جمال پیارے والا حاجت ہی نہ کائی
 توں کس عمل پہنچا یمنوں ایسے پھیلا نبی حقانی
 جس تھیں حاصل ہوئی اس لوں عزت عظمیٰ بھاری
 اُس گھر ساری دولت حاضر جس گھر حضرت آیا
 لکہ مبارک اس نالی جس حضرت عیسیٰ جینا
 کہن لگے اس ثورت تائیں خالص رسول حقانی
 چہڑیاں ماواں اُمت جنس نبی محمد والی
 شکر دور ہو سن درباروں نہ کر ترک پیاروں
 کرے ضمانت و گنہاراں جنت گلی دکھاوے
 اس تھیں بہتر پاک نبی وی کرنی تابعداری
 وس نیکی وچہ دفتر اسے رب کریم لکھاوے

شہان محماری ختم جو کسی کیسے نہ طاقت گئی
 اُس دور پاپو چہ پارا راروں نظر کنار نہ آون
 عالم فاضل دفتر منشی خاکی نوری ماری
 میں کچھ حیلہ دل تھیں کیتا ہے منظر ہی پاوا

جس دی امت کارن نبیاں انکے عین تہ مہوئی
 جبرائیل جیسے چاسدے حیرت غوطے کھاون
 ختم نہ کر سن صفت نبی وی عاجز خلقت ساری
 فضل انہوں چہ مریداں میں بھی لکھیا جاواں

نظم و مدح آلِ اہل بیت علیہم السلام

شکر ہمیشہ بکرتے حافض یقین ایمانوں
 زمین ثنائی دور در بخانی ساڑھی شکر لقا قان
 سون محمدا بن عبد اللہ عربی کی مدنی
 عرب نے میں سبب شن نوروں پیر سما گن ہوئی
 بیدینیاں جہولان کارن کرم کیتا رب الی
 دور ہو یاں سب کفر کتاباں علم فریب شیطانی
 ثناء ہو کار ہزاراں کیتے دولت و عدت دانے
 فاتحہ عذوبی حکم سنا کے فاتی وی سرکاروں
 بتول جانے حکم سنا کے کیسے بلند آوازہ
 جس پر آیا ہتھ نئی لیں باس و اہتہ پھریا
 آگھیس جس نے نبیوں ملنا لوت شتابی مینوں
 جیکوئی حُب خدا ہی چاہے کہے محبت میری
 وہ کہے کہ وہ کہے جاہل ایسے گنگے ڈورے
 شمش منور تھر تھر کہنے کیتا عشق دیوانہ
 زلف شوقوں کی ہونے ادبوں کھلی اڈسیکے
 حشر سے دور والے کھلے حوران نیرت بھیریاں
 شہد گنوں و دوت شہیریں لذت تانہ رگو شہ سون
 شوقوں کعبہ تھر تھر کہنے ڈولی زمین بھو دیوانہ
 بند ہوئے دور دورے روز رخ روز قیامت تاپیں

جس دی طرفوں نبی محمدا حکم سناون آیا
 رحمت بدل بھریاں لایاں فضلوں ساون آیا
 حضرت عیسیٰ اول جس دی خبر سناون آیا
 گھر گھر بدر منیر نورانی چائن لاون آیا
 رستہ وحدانیت والا پیر و کھاون آیا
 ہر دل تھیں خوشخبر سنا کر شبہ و خاوند آیا
 سکیناں مختار حج غریباں مال لاون آیا
 کامل پیر ہدایت والا سبق پڑھاون آیا
 میں مختار خلائق سب لوں میں سکھاون آیا
 شاہ فرمان قرآن رہانا حکم پلاون آیا
 میں شتاقان بھریاں کھیلے میل کراون آیا
 راہ ہولا کے لیے خیراں لول ہیں فرماون آیا
 مختبر صادق تھر بندوں دور سٹاون آیا
 اُس نے جاتا میر سے اہتر قدم سکاون آیا
 پیر حقانی میر سے اہتر تکیہ ٹاؤن آیا
 خد شکاراں کارن حضرت کرم کھاون آیا
 فضل آلہوں ہر ہر جا میں نور کھلاون آیا
 اصحابی وار شہد و رتہ اہر قبضہ پاؤن آیا
 حشر حوران کلمہ لولن سر جہا آون آیا

جھڑے زمین پر لٹے ہو کر ٹھا کر بت سکھائے
 نال محبت کہیں روایت کیتا زمین آوازہ
 عبد مناف نے ہاشم مطلب سے روٹن کیتے
 جنہاں دلال پر از لوں فضلوں نظر کریدی ہوئی
 انا اعطینک الکوثر اس بخش ہو یاد گاہوں
 غرق ہوئے فرعون لشکر جو کھنڈیاں اٹھیاں
 دکھن پورب مشرق مغربا دیوں کل سلامی
 ہتھ وچھلی کتاب حضوروں جس چھ حکم تامی
 بھل گئے بت مال سورانوں کیتے بخش دیوے
 جنہاں آگست بریکم کیتے عشق پیارے
 توں معبود عبادت لائق اکیجا جنہاں خدا توں
 واہ سبحان اللہ کیا رحمت جاگے بھاگ غریباں
 نیک نصیب جنہاں رہیں حاضر ہو گئے شکر
 آنا رسول آنا رسول کریم کنوں فرماو
 کفر جہالت ملک جارے ظلموں شرک نفاقاں
 شکر گز چمکارا مانے تیغ مبارک جس دی
 پشت مبارک مہربوت عالم دی سراری
 ظاہر سوہنا باطن سوہنا ذات صفاتوں سوہنا
 منع کرے جو ہیں یاد سکندر غرق ہو وندراہوں
 جدا کیتے سب جھوٹے فرقے جہاں بازار محرمی
 پہنچن دورا جاڑ بلائیں فیما تون جانوں
 اہل نفاقاں کفر طلاقاں لیا نور ایمانوں
 قدر محمدی طالب جانن عاشق یار دیوانے
 رہنوں لمن مرید محمدی پاون نور نظارہ
 منع نہ کرے جہاز محرمی جو اون چرٹھ جاوں

فارس ملکوں حکم بے تھیں اک بھجان آیا
 میرا عرش متور نالوں شان دوان آیا
 آمنہ نے عبد اللہ وادربار سوناون آیا
 انہاں لالوچہ وحدت والی دولت پاون آیا
 ہوگ معلوم مریداں تائیں جدوں پلاون آیا
 سن لشکر ابو جہل سوران دی بیخ اٹھاون آیا
 عالم اندر سید عالم حق بتاون آیا
 کرم کماٹے حق فرماے نہیں چھپاون آیا
 نال محبت حق حق بولن حق سمجھاون آیا
 دوچی واری پھیر تنہاں نون جام پلاون آیا
 اوہ بیثاق مریداں تائیں یاو کراون آیا
 اوگنہاریاں سکیناں وا بھارا اٹھاون آیا
 بول پیار یا صدقے جاواں کیا بتلاون آیا
 انا بشیر انا نذیر خبر پہنچاون آیا
 ملکی حاکم ملکوں وچ شور سٹاون آیا
 رہے یاں نافرماناں اپر جنگ مچاون آیا
 دین کفرے جھکڑے او پر مہر لگاون آیا
 بے مانند رسولان وچوں ساں بلاون آیا
 غرق نہ ہوون دوزخ اندر حدو کھاون آیا
 بہتر سدا سکندر نالوں سد بتاون آیا
 بھیجا رب نائیاں تائیں سائتہ رلاون آیا
 پاک دلال ول پاک حضوروں نوسماون آیا
 اوہ کیا جانے جو کوئی شکر کوں عمر گواون آیا
 اوہ کیا جانے جو نفسانی موج اوواون آیا
 پگڑا مار جہنم کو لوں پار لشکاون آیا

ذبح پیغمبر تھیں وہ سوہنا صا حشبان ہمانا
 زنگن نور سیاے والی فضلوں رنگ کرندی
 قدر نبی و اظاہر ہو سی نافرماناں تائیں
 بیباں و دل تقوے ہوسن دو جا کون گھرانا
 آتش بدل بن بن و گن او پر نافرماناں
 کرے آوازہ دوزخ لیا و مشرک عتیا توں
 رو رو کر ہتھ و ڈھسن کافر کون قبولے اری
 خوراں باج دکھاون شوقوں بھرا بھرن محمدی
 جبرائیل نبی و اگھوڑا و اگاں گرا کھلو سی
 یسٹ ٹکٹ محمدیاں توں جنت اندر جاون
 ابن فلانا ابن فلانا فضلوں جنت جائے
 جس توں چاہن کرن بدائت رتہ نہیں سولان
 یارب ساتھ رسول ملاویں سن خوشیاں سن یاراں
 میں کیا صفت نبی و می بولال پر تقسیم مانا
 رہیوں صفت معلوم نبی و می جیند او دست پیارا
 ہو قربان زبان نہانی نکر خدادا کردی
 یارب بے حد سائے پرتوں احسان کہا یا
 یارب سے توحید پیالہ شوقاں والا یمنوں
 ہوو زیادہ حُب نبی و می بخش کروا رزانی
 جس توں حُب زیادہ زروی نبی محمدنالوں

بھریا پور غریباں فضلوں کندھی لاون آیا
 وحدت لاگ مربی سوہنا رنگ لاون آیا
 جس دم سو دوج آتش ہو کر جسم جلاون آیا
 اگ انبیا محشر توں جدرین تیاون آیا
 جس دم دوزخ غضب باناں طبق ملاون آیا
 تا بعد از محمدیاں توں نہیں ستاون آیا
 جنت دیول جس دم حضرت نقل اہاون آیا
 اسرائیل واؤو نبی جدر اگ الاون آیا
 سریر لوروں رحمت سایہ چھتر جھلاون آیا
 نبی سلام کرن جدر سرور ٹکٹ دلاون آیا
 باقی کافر مارن آپن دوزخ کھاون آیا
 سچا حکم سنا کر حضرت خوب جگاون آیا
 عبدالستار کہینہ جس دم سناون آیا
 اس وریا وچہ ترنا مشکل دور مکان ٹکانا
 دوستد احق دوست جانے دو جا کون بے چارا
 اولوں قلم دیوانی ہو کر سر سجد پوچھو ہروی
 سید نبیاں دوست اپنا ساوا پیر بنا یا
 دور رکھیں سب ہزن دشمن شرم کریجی تینوں
 جویں و لیں محبت اندر دند کیئے قربانی
 کئے دہانے دوزخ لمسی اس پر اس پر پڑوں

قصیدہ در لغت سرور کائنات صلی اللہ علیہ وسلم

یارب خبت زیادہ سالوں سے درکار محمدی
 کھلا کج فضیلت والا خوش و بہار محمدی
 کل محتاج کہینے کافر و زور پھرن نامانے

بیل شوق میرے دی جا ہے نیت گلزار محمدی
 کیسیا گرو دی لوڑ نہ رکھن شاہوکار محمدی
 دیکھ جمال نبی دارہ شن سب زوار محمدی

ٹھاٹھاں مارے چاروں طرف نے حمت پاک بانی
 جنت عدن مرادوں حاصل چوہ باد محمدی
 بہاویں کافر مشرک اُون فیض تیار محمدی
 روشن مشرق مغرب تائیں خوش دربار محمدی
 چوویں طبقتیں چائن ہو یا خوش انوار محمدی
 جاء الحق و زهق الباطل شان انوار محمدی
 اوگنہاراں میں بخشا ساں سچ اقرار محمدی
 یارب موتوں پیش کھالیں خوش خسار محمدی
 بخش مرکان نمایاں تائیں گرد و بار محمدی
 بے نقصان غلباں چوں بیزاریاں محمدی
 عبد الستار مدح کہیں اصحاب کبار محمدی

پیر پر زینت زیور مومن سنت ہمار محمدی
 اوہ تحقیق پیارا رہنوں جس لوں پیار محمدی
 پلوچہ و نکلن رنگ آتائے لاکھ ہزار محمدی
 کرسی عرش منور جنت صدقے وار محمدی
 جنت حوراں ماکہ نورانی خدنگار محمدی
 صدقے تاج کرے سلیمانی خوش و ستار محمدی
 مار کفار سلامی کیتے حق تلوار محمدی
 موتوں بعد اٹھائیں سالوں چہ شمار محمدی
 کر کے فضل بلاویں سالوں تابعدار محمدی
 دم و دم لاکھ درود نبی لوں بھی سپہ پار محمدی
 فضل کنوں منظور می پاویں وہ سپہ کار محمدی

شرح حمار پار رضی اللہ عنہم

بعد نبی تھیں افضل شرف چارے یار نبی سے
 وہ چو تواریخ اہل ہند کے پہلی صفت تنہا ندی
 نبی کہا جو ہیں کلہ میرا عیب گناہ لے جائے
 چو نہ کر جب علی رضی اللہ عنہما دیوں برابر ہوئی
 رکھ ہر ایت حمت بھر پار بے نبی او پایا
 سوئے چائے ال عجائب بخش کیتے رب سائیں
 جس ال لوں کوئی سوالی کر کے اس بولا سے
 تابعداری کارن مومن جس ڈالی ہمتہ پاسی
 جب چو ہندی مومن تائیں پاس رسول پہنچائے
 عبد الستار ایہ شکرانہ ادا نہ کیتا جاندا
 اوہ چائے ڈال نورانی سوئے ہیں کیا صفت و
 حضرت آکھیا ابو بکر لوں جس میں مائی جایا

علی درجہ شان تنہا لوں ساتھ پیار نبی سے
 جبرائیل خدادی طرفوں خبر قرآن لیان دی
 دت صدیقی عمرہ دی ایویں مومن لوں بخشائے
 وہ گھٹ گھٹ جانے کافر ہوئے اس چہ شکست کوئی
 جنت بہدی وہ چہ تراسد امیوسے بھار جھکایا
 شاخاں و کھن پورب گیاں مشرق مغرب تائیں
 او سے رکھ و امیوہ طسی جس طرفوں کوئی آئے
 اوہ ڈالی اس مومن تائیں جنت چہ لے پاسی
 جب نبی وی عاشق تائیں مولاناں لائے
 فضلوں رب نے کیتا یمنوں تابعدار چو ہاں و
 چار نشان مشر و چہ ہوسن جنت والیاں چھاویں
 خوش فرمان خداوند عالم جنت لائے فرمایا

اے جنت پارہ لڑکا پیارا ایسا دوست بیٹوں
 نبی کیا جرنلے عملاں ملن لوگاں تائیں
 ایہ کچھ خوف نہ کریں پیاسے خوف عدالت پاؤں
 جس روانہ پاؤں جنت جاہون ہر طرف منظروری
 عمل نساے تو لن کھولن مرضی نہیں اساڈی
 جنہاں محبت ساڈی آہی امر کرو سبھناں
 اے محبوب میرے پیارے راضی لوڑاں تینوں
 ابا بکر و پیاروں جنت جاسن لکھ ہزاراں
 تاریاں وے ل عائشہ بی بی نظر مبارک پائی
 عد و حساب کے نہ پایا کتنے انہرتا کے
 یا نبی اللہا تیاں نیکیاں دفترین کیرے
 ایہ وچ مشکوٰۃ شریف نبی تھیں خبر حدیث آئی
 عزت شان صدیق ولی وایا کیا ذکر سبھالا
 واڑھی دچوں وال مبارک ہو کر جدا جو آیا
 جا بھڑیا وچ قبرستانے بخشدے رب سارے
 بہت فضیلت شان تنہا نذاکتنا وکشاواں
 پاوگراں مہن عمر سو مارا پار نبی واپیارا
 کتنے کم پسند جو ہیں حضرت عمر و ولی لوں
 خوف کفار ان نفس سب من اندر پڑھن نمازاں
 جس دن عمر ایمان لیا یا رحمت فضل عفا روں
 ابو جہل توں غم و لگیسری حیرت ہوئی و شجائی
 لے لے وچ رہے آسے مومن نیک بانے
 عمر کیا پڑھ ظاہر کلمہ پھرا کہ بات سناو
 حکم نبی و ابند جو کرو امیری طرفے اوے
 کچھ کفار کلام نہ کیتی ویکھ عمر و اسایہ

جو کوئی اس وادوست ہوئی وہ کوئی ملتی نہیں
 ابو بکر توں نامہ ملسی حکم کرے رب سائیں
 لکھے ورحبت وے کھولے تیرے شوق پیاروں
 وچہ و بار نورانی کرسی ورجہ قرب حضور ہی
 کہسی عرض صدیق پیارا وچہ سرکار خداوی
 کدے جاوون جنت اندر چھوڑ محمدیاں لوں
 لے جا اپنے دوست سارے رحمت شمریاں تینوں
 جو کرن لے اوئی کافر ہوسن جاسن ووزخ ناروں
 عرض سوال نبی توں کیتا مسلماناں وی مائی
 طاقت علم شمار نہ رکھن جن ملائک سارے
 حضرت آکھیا بیشک توں دفتر باب تیرے
 بیدیناں توں غصہ چڑھی میں نہیں لوں بنائی
 ہکدن گھر اپنے وچہ بیٹھے کنکھی پھیرن لالاں
 او گیا اس دن وچہ ہوا وے راوی نو کر سنا یا
 جہراٹھوں شکر خیراں سیاں نبی سو ہارے
 اس دفتر وچہ نہیں سماند رب می قسم لالاواں
 چیتدیاں کرے قبول صلاحیں خالق سرخبرارا
 اسے طور کلام اللہ وچہ آگیا حکم ربے لوں
 یارب ین سلامت رکھیں کرے بجز نیازاں
 کلمہ لول بلند سنانا مراد وایا بازاروں
 بست پرست کفار قریشاں چلے آگ پائی
 وروے ظاہر دین نہ کرے ظاہر نہ تانے
 دین چھپاؤن جان بچاؤن ساؤں بات نہ بھاو
 سکر انکار رسول نبی واکوین سلامت جاوے
 جدا کیتے سب مومن کافر شان فاروقی پایا

دین اسلام نوں آدمیاں دی صورت بکرہسی
 پچھدا پچھدا محشر اندر پاس عمر فریے جاوے
 ایہ کھسی جو طلب یارت آہی اسوں تساوی
 عدلوں نور نشان عمر نوں ملی پاک جناہوں
 اکدن ہنس کر عمر فرولی نوں کپار سول سچاویں
 بھج بھج ڈکے منہ پکے پھر کھدے ہر تھی جھڑے
 حضرت انس کپا جد مسجد نبی اللہ و آوے

وچہ میدان بڑا جویں حاکم آن زیارت دیسی
 دوسرے کارن نال محبت جیو کر دوسرے
 عالم اندر ظاہر کیتی عزت تساں ساڈی
 صاحب عدلاں سایہ ہوئی بچن محشر غلابوں
 بھاجر ٹوے شیطاناں تائیں نوں جس طرفے جاویں
 جنول سنن آواز تساڈا اکاں نہ ہوون ڈورے
 عمر صدیق سوا ہور کوئی اتاں نہ نظر اٹھاے

لُوکَانَ بَعْدِي نَبِيٌّ لَكَانَ عَمْرُوهُ

نبی کپا جد ساتھیں پچھے نبی خدا کوئی کروا
 اپنی شاہی اندر توڑیا جو اس نے بت خانہ
 او سو مسجد وچہ گراواں عمر فرولی بنوائی
 جس نوں پیار عمر فرولا پورا اوہ پیار سروروا
 صاحب قوت غیرت والا عمر فرامیرا کابرا
 خدمتکار کھلوئے کنہیں کھانا کھان جے آوے
 جدوں نبی ول حاضر ہویا کل باتاں اٹھ گیاں
 ول مسکین صفائی بھر پاشوخی شان بھلایا
 نال و تاسب اوہ مولا کے شوق محبت پاروں
 اکدن گئے فیصافت کھاوون پاک سول پیار
 کھا چکے رعباوب کھانا عمر پچھیرے آیا
 جاگہ تنگ مجالس اندر جدوں چیان کیتوئے
 باقی ہانڈی دا کچھ پانی ٹکڑے پارہ پارہ
 تاں اس وقت عمر فرولی طرفے ڈٹھائی بیانی
 وقت عمر وایا و پیوئے مانے مومج امیری
 ورو محبت ساڈے عمر نوں کپار سول تداہیں

بیشاک عمر ہوندا پچھیر صاحب عقل فکر و
 نو سو گنتی اندر ہو یا سن لے پار یگانہ
 نو سو قلعہ کفاراں اپر فتح مبارک پائی
 جو ہے نافرمان تنہاں واکافر ہو کر مروا
 کئے وچہ سردار نہ کوئی کرے کلام برابر
 ہیبت خوف غلاماں تائیں دہشت خون سکائے
 عشق آلہوں دل وچہ نوروں رحمت نہراں پتیاں
 نور ہدایت چانن کیتا گھروالا گھر آیا
 دل ورویشی تن مسکینی کرن قبول پیاروں
 ساتھ گئے اصحاب نبی فرے جو سن حاضر ساے
 مگر اں وقت اخیر اندر آن جمال و کھایا
 دلوں جوڑیاں الی جاگہ بیٹھ مکان کیتوئے
 راضی ہو کر کھاوون رگا حضرت عمر فرامیرا
 طور مسافر نظری آیا جو میں غریب نامے
 دین قبول عمر نوں ہوئی ساڈے ساڈے فقیر عیا
 کہو عمر نوں ساڈے اپر راضی ہیں یا ناہیں

ہمتہ و چہ مکرہ اپکڑیا ہو یا بولیا ہو قربانی
 قسم خداوی مکرہاں اندر دہاڈیاں لذتاں آیان
 راضی ہو کر حق عمر و دے بولیا نبی دعائیں
 و وہب لگی تاں سورج دے ل نظر مبارک پائی
 کجمل آئی عالم اندر غیرت خوف آلوں
 نہیں قیامت نازل ہوئی پاک خدا فرمایا
 عمر و دعا کرتی تاں سورج روشن ہوگ دو بارہ
 ہی کیا تاں پاس عمر وے خلقت ہوئی سوالی
 تابعداری کنوں نبی دوی عالی درجہ پایا
 بعد عمر عثمان ولی تھیں میں قربانی جاواں
 جبرائیل آئے تاں دلوں آکھے پاک نبی لوں
 محشر وچ نشان شرم و اہلسی و س پیاکے
 حضرت عائشہ خیر سناون پاک نبی فرمایا
 ستر ہزار جو عاصی مومن لائق دوزخ ناں
 ہک میت پر سرور عالم پڑھن جنازہ دھانے
 آکھن ہیں جسے پڑھاں جنازہ یہ بخشیندانا ہیں
 یا نبی اللہ عیب کی اس پر کسے سوال سنایا
 اس و دشمن سب و دشمن بھی اوہ دشمن ساوا
 ایہ خبراں سب مال حدیثاں جو ہیں کہ سنایاں
 بس تھیں بعد علی کرم اللہ وجہہ بے اندازہ
 موسیٰ مال جو ہارون بھائی سا تھی نبی پیارا
 انت متنی و انا منک آکھیا جبر تائیں
 دشمن تیرے دشمن سب دوزخ اندر جا سن
 جدول ہار سپنے سرور ہالہم قدم مبارک پایا
 ہک ہک بھائی نبی بنایا کسے و ایساں تائیں

کوین نہ راضی ہوئے جس نے پایا پسر حقانی
 گوشت زروے تے مٹھیا پاں سب قربان کرایاں
 کہ دن گوڑی سیون بیٹھے سن میں کر سنائیں
 ادوں سورج ز نظر نہ جھلی چھوڑ گیا روشنائی
 جبرائیل سلام نبی پر لیا یا حق درگاہوں
 پیش لگی اچ سورج دیول عمر و صیان بنگیا
 نہیں تاں روز قیامت تائیں ہو ہی ایہوا اندہارا
 راضی ہو کر دعا فرمائی سورج لاکھ کھالی
 اندر عشق نبی دے سپر تھیں مایہ گھول گھمایا
 جنت و چہ ہمسایہ ساکے آکھے نبی سچاواں
 کہو سلام علیکم میرا شاہ عثمان ولی نوں
 کہ گ شفاعت بہت مریدان طاق دی سرکار
 رب ہی طرفوں ساکے تائیں وحی پیغام سنایا
 جنت و چہ طفیل عثمان نے پاسن باہجہ شماراں
 دوزخ کھلو گئے اس کے کولوں خاص حبیب بنے
 اس پر تھرہا نا نازل غضبوں دوزخ بھایاں
 نبی کیا عثمان ولی دا اس لوں پیار نہ آیا
 واٹھ جاسی دوزخ اندر کسے رسول خداوا
 کرن محبت تابعداری رحمت مومن بھایاں
 جس دے ہتھیں توڑیا رب نے چہر اور دوازہ
 اوویں علی اسادا بھائی کسے حبیب شہرا
 تو میں تھیں میں تھیں بھائی فضل کنوں سب تھیں
 دوست تیرے جنت اندر قرب حضور ہی پاسن
 سب انصار ما جبرال اپر بے حد کرم کما یا
 کھاوین ورتن و سن رل کسے مدد کرن ہر تائیں

باقی حضرت علیؑ اکلا حیرت و چہ کھلو پیا
 سرور عالم نے فرمایا اس میں تسک بھائی
 جنت اندر بھائی دوویں آکھے بنی ربانا
 محشر اندر بد سخاوت نور نشان علیؑ وا
 حمد ہزاراں پاک خداؤں شکر گوہر سب کوئی
 جویں شفاعت نبیؐ و اٹیکہ کارن او گنہاراں
 لکھ عبادت کرے سخاوت راوی خبر سارے
 حُب کرے جو چونہ پاراں وی حُب نبیؐ تیں ہوئی
 رافقیہاں کہ فرق بے ادبی چایا تہرا الہی
 برحق چاہے پانی سے صفت نہ کیتی جگے
 یارب ہر نون میری طرفوں تنہاں رو و پہچائیں
 اس شخص بعد جو حرم نبیؐ کے بھناں شان گرامی
 جبرائیل نبیؑ کے گھر و چہ بد پیغام لیا کے
 سب ترماں ادب برابر کل ہون پیاں ماواں

میںوں کوئی نہ لیا بھائی ایں خیالوں رو یا
 ہو رہناون کل دن ہرگز حاجت تسان نہ کاٹی
 دنیا و چہ بھی میں توں بھائی کیوں ل کریں گانا
 شاہ ولایت ختم خلافت پیارا پاک نبیؐ وا
 نال نصیب جنہاں توں ل چہ خوب جو ہا ندی ہوئی
 حُب جو ہا ندی پاروں جنت جاسن لکھ ہزاراں
 جو کھ پارانہی حُب پوری دوزخ دھریا جلے
 حُب نبیؐ وی حُب خداوی اس چہ شک کوئی
 بدعتیاں کہ ضد حدیثوں منہ سے ملی سیاہی
 و چہ قرآن نے شان جنہاں وا خبر خدا فرماو
 او بسلام صلوات ہمیشہ روز قیامت تا میں
 دلوں بجائوں نال یقینے دعوے کہو غلامی
 ادبوں باہر آن کھلوے ترماں تھیں شہرے
 شرم لحاظ تنہا اندازب توں میں کی صفت واں

مدح و کرامت صحابہ رضی اللہ عنہم

بھی اصحاب جو عام نبیؐ کے عالیشان تنہا ندا
 بسھناں پر مولے راضی صاحب عظمت سائے
 طلحہ نہ پیرے ابو ہریرہؓ حسن بلالؓ شہار
 عبداللہ بن مسعود جو پایا د اٹم قرب حضوری
 جوڑا اتے و چھا و نا اس بن ورتہ کسے پایا
 سعد عمارتے عبداللہ عبداللہ انصاری
 کل مہاجر تے انصاراں بہت در و پہنچاواں
 میں بسھنا کے قدماں خاکوں سرماں پاوون نار
 جنہاں نبیؐ وی مجلس فضلوں میرے پیر تہامی

جنہاں نبیؐ وی مجلس حاصل شان نہ گنیا جاندا
 بسھناں شوقوں پیش نبیؐ کے جانان شہرے
 جنہاں پیارے دوست کارن چھوڑیا وطن پیارا
 ہر دم پاس رسول اللہؐ کے جلوہ پاوون نوری
 ابن عباسؓ رضیم تے جاہر عنایت شان یا
 ہو رمعاذ چرماوے جس توں پہلے نبیؐ غفاری
 شان بیان نہ ہوئے بیچیں دفتر لاکھ سداواں
 دل و چہ حُب میداواں صفت سداوون یارا
 بسھناں قرب حضوری پایا عالی شان گرامی

نبی کہیا کہوارڈ ٹھا جس مال ایسا نے میںوں
جو کوئی نہ کر مے سا لوں کے رسول خدا وا
سن حصے اس شان اچیرا و بھن والے ناہوں
اے مومن کہ حُب نبی ہی پاویں اجر تو اباں
نبی کہیا کوئی روست کو لوں جدا نہ کیتا جاسی
حُب نبی ہی نہیں جنہاں ن نہ فرمان اٹھا دن
وچہ فرقان خدا فرمایا وقت حشر جد ہو سی
بہر دل چہ امید شفا عت اسر حدیث نہ بھائے
کرن منظور نبی اور اکتا پیریں گذریں تینوں
اسر نبی وا رضی ہو کر جس نے سسر پر چایا
جے آسمان میں تمامی کا غدر ہو ون بھائی
لک کے اصحاب نبی وا دفن جے کیتا جاو
کون سناوے شان اصحاباں جیندی حد نہ گانی
واہ قربان غلام نبی اے عالی شان جنہاں دا
عالی شان غلام نبی اے و عو کے جنہاں غلامی
وچہ سر کاہ محمڈی بہر دم قرب حضور تنہاں ن
جتنان جمال جمال محمڈی انہاں غلاماں پایا
درجہ غوثاں قطباں لیاں حد حساب نہ اٹے
خوابے چہ غلام نبی دا جس لوں رب کھاو
یا رب حرمت نبی محمد ہو را اصحاب کراہاں
فضلوں بخش ایمان سلامت ساتھ رسول ملاویں
مرح امام حسین و بی لولاں شوق پیار و

ساتھ کراں اچاواں جنشت پاو کراں ہر کیتوں
ٹھٹھے با بھجا ایمان نیایا اس پر فضل زیادہ
اے مومن چھڈ بدعت شرکاں حمت چیکہ لوں
حُب نبی ہی ہی سچ جنہاں ن لسن چہ اباں
مشرق مغرب فرق بچا ہوئے دست سب ملاکی
بجلس چہ سنا کر کلمہ فیر نہ تباہ آون
بہت لوکاں ن تپد کراون آپ سول کھلوسی
ایہو شفا عت ہو سی حضرت آپ چالان کرے
ایویں سکا حنفی بن بن زور و کھا نہیں میںوں
رے ساتھ پیے اسنوں کرا صاحب کھا ابا
شان اصحاب نبی وا لکے ہندی نہیں سہائی
برکت قبروں لکے تاج بخش حرمت پاسے
شان غلاماں ذکر سناوے کسے جمال نہ پائی
خاص غلام حضرت عیسیٰ مال ایمان تنہاں دا
طبق زمین آسمان تنہاں ن کیتے رب سلاکی
کہی کہ ایس ادہ گل حاصل ہیرا میں چھیا نولہ
ایسا قرب نورانی لکناں پیشک ہر حد آتا
جیو کر عزت شان غلاماں دو جا کوئی نہ پاسے
لاکھ عبادت و ازا زاہد ایسا شان نہ پاسے
بخش محبت و حرمت سنت حرمت انہاں غلاماں
فضلوں بارش حرمت کھنوں لوں گرا انہاں
رب رسول بہرے کہ رضی خیر ایسے سرکاروں

شرح اہل بیت رضی اللہ عنہم

یعنی طاقت مال محبت شرح بیان شاہاں

آل نبی اولاد نبی نول میں سلاوہ پہنچاواں

نور نبی فرزند علیؑ کے حسن حسینؑ پیار سے
 آپر دو ہانڈے بدی طرفوں رحمت نظر کر مدی
 پشت مبارک چہرہ سینہ حضرت حسنؑ ولی دا
 ڈا ہڑا سوہنا بدن مبارک وانگ رسولؐ ابی
 بیٹھا حضرت حسنؑ جے ہووے نظروں معلم تھیوے
 ناف مبارک راناں بنیاں زانوں پیر تھامی
 نال ایمان ڈٹھا جس مومن حسن حسینؑ ولی نوں
 جویں نبی وی مجلس جا کر تھیندا پاک گناہوں
 خوش کیتا جس شخص دوہاں نوں خوشی رسولؐ کرایا
 جو بے اوبے وہاں اہوسے سو بے ادب نبی دا
 جس تکلیف انہاں نئی اودہ تکلیف نبی نوں
 سخن بے اوبے ذرا جس کیتا اوس ایمان کوئی
 جویں بے اوبی کردیاں رناں لیکر نام نہاں دا
 کافی نہ روڈی نظری اڈے کن جے پاپو بھائی
 ہسن دوڑن یاد نہ کر داپنے گھر وچہ کوئی
 اپنا ماتم اتے جنازہ بھی وچہ فاتحہ خوانی
 جس نوں ملک نورانی رتے ابرخون نسا یا
 جنگل باراں پریت اتے جن حیوان جاڑاں
 کرن بے ادبی نام جو بیون میں لکھے سکداناہیں
 اپنے ماتم چڑپ چپاتے یاد نہ خوشی نشانی
 سن کر توبہ ترک جو کرسی بخشے لب تعالیٰ
 نوکر امام حسینؑ رضا دا میں کیا شان و
 جے کدی سجدے اندر ہوون پاک رسولؐ خدائے
 کیا پاک مینوں کر مناتب نظر پیا اخباروں
 اس دن بھیجا فضلوں بنے جہر میں شوحی نوں

پیر حقانی تے لاثانی اندر عالم سارے
 ختم کیتا ربؐ پر دوہاں دے حسن جمال محمدی
 صورت جلوہ نور برابر ہویں جمال نبی دا
 رنگ مبارک نانے والا فرق تفاوت ناہی
 جویں محمدؐ سرور عالم عین جمال و سیوے
 وانگ رسولؐ حسینؑ ولی نوں بخشے رب گرامی
 حق ثواب زیارت جیونکر وکھیا پاک نبی نوں
 مجلس حسن حسینؑ ولی نوں ایسا فضل اہوں
 اس پر مولا بیشک راضی چنت اجر سوا یا
 جو بے اوب نبی دا اہوسے دشمن رب جلی دا
 اودہ تکلیف تمام اصحاباں فاطمہؑ ائی علیؑ نوں
 کافر سچی توبہ باہجوں کتے نہ ہسی ڈھوئی
 عقد و سخاوت کافر ہوون کیا ایمان نہاں دا
 ماتم حسن حسینؑ ولی دا لوکاں کھینڈ پچائی
 شور و محول نبیؐ دے گھر وچہ کافر عادت ہوئی
 سوگ اماں والے اوتھے کوئی نہ کرن نشانی
 تھر تھر عرش منور ظلموں طبق زمین ہلا یا
 بیدیناں نوں ہاسے گاون بھنے کون کھکاڑاں
 نہیں شفاعت نبیؐ وی انہاں علین و زح بھائیں
 کھینڈ محول نبیؐ دے گھر نوں وکھو مسلمان
 نہیں تاں کافر ہوگ منہ کالا بچسی کھنڈالا
 قسم خدا وی ختم نہ ہووے کبریٰ حساب پایا
 پشت آپر چڑھ کھینڈن شو قوں حسن حسینؑ شہزادے
 جس دن جیسا حسنؑ شہزادہ رحمت فضل غفاریوں
 ساڈی طرفوں کہ مبارک جا کر پاک نبی نوں

جس دن جبرائیل جنابوں کو مبارک و مانا
 جبرائیل حوالہ پچھے اپہ کی ہو گیا تینوں
 ویر ہوئی اک ذرہ بیٹھیں اندر حکم جباری
 تو کس طرف روانہ ہو یوں جبرائیل سنایا
 رو فطرس آکھن لگا بڑا احسان کماویں
 لے کر فطرس عاجز تائیں جبرائیل اٹھایا
 پھر خوشی کر ربی طرفوں کے مبارکبادی
 پچھیا حضرت جبرائیل او و جا کون مانا
 سارا حال سنا کر اس دا وحی سوا لی ہو یا
 پر بازو سب ستر گئے میرے نازل ہوئی تباہی
 باجھ رسولان کین وسیلہ پگڑان او گنہار
 اس کے جھٹے نال لگا ہو جھٹہ شاہ حسن دا
 "ماں پھر بدن امام حسن دا فطرس نال لگایا
 شرم جیباں پاروں عاصی ہو گیا پاک گناہوں
 ذکر امام حسین حسن دا میں کیا کہاں زبانی
 گوشہ جگر نبی کے پیارے خوش فرزند علی کے
 منبر اتوں سرور عالم بدو بیجان کیتا سی
 بکدن سجدے کا ندر ہے پاک جیب غفاری
 سجدے در رہدی طرفوں آیا حکم تداہیں
 نال محبت عرش ربانے چایا پاک نبی نون
 نبی کیا جد جنت ملی لوکاں جنتیاں نون

فطرس نام فرشتہ ڈٹھا سٹریا پیا مانا
 اس نے آکھیا غیرت بی نازل ہوئی تینوں
 پر بازو سب آتش غضبوں ساڑ گئی کیباری
 کہن مبارک شاہ حسن دی پاک نبی دل و پایا
 پاک نبی تک لیکر مینوں جیکر تون ہنچاویں
 پیش نبی کے رکھ کر اس نون وب سلام سنایا
 خیر مبارک خیر مبارک نبی کہا کر شادی
 وحی کیا ایہہ چوتھے انہر آیا ملک ربانا
 پکڑ وسیلہ خدمت اندر فطرس عاجز ہو یا
 دعا فرما ہوتے بخشا ہو و پچہ سرکار الہی
 ستر جبرائیل وحی نون آکھیا نبی پیارے
 انشاء اللہ تازہ ہو سی سٹریا رکھ بدن دا
 روشن نور و تاج کار اکھیا رنگ کھایا
 درجہ سب سرواری والا بخش ہو یا در گناہوں
 گو و اٹھا کر ملک جنتاں نون لاون سینے جانی
 بکدن دور بیٹھے ائے کارن پیار نبی کے
 خلیفہ چھوڑا شباب نون گو و نبی و پچہ لیاسی
 دو نوپن صاحبزادے اُپر کر بیٹھے سواری
 خاطرہ کے فرزند نہ روون سجدوں سرچاں
 نال پیار نبی نے چایا حسن حسین ولی نون
 بسھناں تھیں سرواری ملی جنت چہ وہاں نون

مناف حضرت امام حسین رضی اللہ تعالیٰ عنہ

کھیدن کارن حسن ولی نون حضرت نے پڑایا
 کتھوں بہرن لیا تہہ بجالی پچھدا ویر سجن نون

ہرنی واک بک بک شکاری پیش رسول لیا یا
 آیا پھر حسین پچھدا ویر سجن نون

آگن رکا حسن شہزادہ نائے بخشا پنوں
 آکر پاس نبی سرور سے کہے حسین پیارا
 کرے دلا سے سرور عالم سر پہتے گل لائے
 ہاتھ غیب آوازہ ہو یا جنگل چہ ہر فی لوں
 واہ سبحان اللہ اوہ ہر فی سخن فرمان بانا
 کر تعظیم نبی سے اگے ہر فی عرض سنایا
 وو جا بھی ہیں حاضر لیا یاں جو حکم خدا سے
 شکر ہزاراں حمد بے لوں جا کے بھاگ غریباں
 عجب ستارا لوں کیا کر سین صفت بیان زبانی
 جو راں غلمان جنہاں تھیں جنت صدقے تھیوے
 پنج مہینے سال چھو سب عمر حسین ولی ہی
 سال پتھالی چھ ماہ او تے کچھ دن گھٹ پھانی
 میں قربان ہوواں لکھ اری بھی صلوات پنجاواں
 حسن جمال حسین ولی واسو ہنیا یوسف پیارا
 گھم چھپاؤں پر وہ رکھن چکن خوش خساراں
 جو میں سول خدا سے تائیں اپنی امت پیاری
 علی اصغر لوں کہ بلا اندر جس وہم گووا ٹھاپا
 پیر سے موئی جو راں صدقے سو مناصورت الا
 صبروں کہیا حسین ولی نے یارب خالق سائیں
 علی اصغر میں سب بدلہ سے چکا قربانی
 علی اکبر فرزند پیاسے جدوں شہادت پائی
 علی اکبر میں راہ تیرے وچہ و تاباں خدایا
 وچہ لڑائی سے جد شاہ وایتراں بدن پروتا
 پتھراں اپر تیرے ظلم سے باہجہ حسابوں لگے
 ہک ظالم نے مار یا نیزہ پارو سلو و ما یا

جا کر منگ سول اللہ تھیں میں نہیں سیند اتینوں
 ہک شباب یہو ہک پنوں عالم سے سرور ارا
 اوڑک آگیا روئے او پر کوں سول ولا سے
 دو جا بیٹا و بیہ ندرا نہ جلد حسین ولی لوں
 لیکر پاس نبی سے پہونچی دو جا بچہ ایانا
 پہلا ہک میرا یا حضرت پکر شکر کاری لیا یا
 میں بھی حاضر خدمت اندر جے لوڑن شہزاد
 میں عاجز منظوری پائی وچہ دربارہ جیباں
 نور جمال جنہاں او تھیں اون ملک نورانی
 ذکر مراتب شان تنہا ندا کیوں بیان کیوے
 نرمی لئی بہت سخاوت عادت نبی علی ہی
 اتنی عمر حسین ولی دی بندگی مال و بیانی
 دل چہ رکھ امید تو ابوں تھوڑا ذکر سناواں
 وانگ یعقوب رضی اللہ عنہ اندر پاک سول سہارا
 مال نصیب پارت ہوئے خوش قربیاں یاں
 تو میں پیار حسین حسن لوں کارن امت ساری
 پائی منگیا بیدیناں تھیں انہاں تیر چلایا
 تیرا گناکھ سوہنے اندر پیتا اجل پیالہ
 جو معصوم نبی دی امت روز قیامت تائیں
 کہیں قبول سوال نہ ہوڑیں یا مولانا سبحانی
 رو کہ شاہ حسین دعا تھیں اتنی راست لائی
 کل جوان محمدی بخشیں رو کہ عرض سنایا
 امر قضا پر صابر تھا کہ ثابت قدم کھلوتا
 کول نہ بھائی باپ مائی دشمن پہتے اگے
 گھوڑے اتوں چھڑیا حشر تہا سجد سے اندر آیا

ہمتہ دو نوین کعبے لکھے راوی ذکر لیا ندا
تن جانان اس امت کا دن کر گئے اوہ قربانی
ہاں کپڑے سبز ہون نہ آکھن ہدیٰ مل ماں
گلوچہ موٹی زورتا بوتان بدعت شرک ہزاراں
تجد سے اندر ملی شہادت قضا نماز نہ ہوئی
ہوہ شراہاں کنجریاں سب آپے روا بنایاں
نبی کیالے فاطمہ بیٹی چاؤر کپڑا کپڑا میری
بھی شیر علی دی کار ایہو جد فوجاں پر اہوے

یار بخش محمدی امت میں بدلہ سبھناں وا
ہستن پٹن بول بے ادبی سب ڈولہ شیطانی
ایسا نشان جو کرن اینہا ندا کافر ہوں تیاں
ختم قرآن درود محبت بھل گیاں سب کجاں
ہن بہتی کے اولاد انہا ندی ساؤں حکم کوئی
دیہو جو اب علی بنی تھیں پچھے پوریاں پایاں
تا بعداری میری باہجوں نہیں خلاصی تیری
آپ اپنی گائے ہوں اونہ نیت نماز کھلو وکے

ملح پر عبد القادر جیلانی قدس سرہ

نہر حدیث قرآن جنہاں لؤل نہاں حق پچھاتا
ملح مبارک عبد القادر محی الدین جیلانی
جد ابو صالح سے گھر حضرت آدم مبارک پایا
جلوہ نور پیا بغداد وں تیز ہوئی روشنائی
ماہ رمضان مبارک اندر فضلوں جنم لیوئے
جہدیاں فرضوں نہ کہے پکڑا ہی اس مقبول الہی
خوب تسلط حکیم نبی داود جی وار لکھ پایا
تا بعدار صرید میراں سے عالی دے پادوں
ایسا کامل عشق الہی حضرت میراں پایا
وحدت منزل حاصل شوقوں جوش نہ جریا جاو
سنیاں میں کچھ شاہ میراں لؤل وقت ہماری یا
کافر کول قارورہ بھجیا وارو پچھن پاروں
و کچھ قارورہ مال محبت رو رو بارے آہیں
جس تن اندر عشق الہی آتش بھوک چھاے
انہاں بیماریاں کارن دارو ملدا نہیں زاروں

بے علماں نے نشان محمدی مثل غریبان جاتا
پیر حقانی قطب ربانی تے دوست سہمانی
شمع نورانی چاروں طرف منظر جان لایا
تازہ دین نبی دا ہو یا برکت روتی پائی
روزے وار تو گد ہوئے شیر مول پتوئے
بالغ ہو کر روز شرع تھیں صوفی کفر سیاہی
نہ نہ دین دوبارہ کر کے محی الدین سدا یا
چوراں لؤل ب قطب بناو نظر تے جادوں
تن تن اندر شوق ربانی آن مکان بنایا
یاد نہ رہ گئی غیر محبت پاک آرام نہ آئے
کرن علاج جو دوست پیائے ڈا ہڈا زور لگایا
کامل علم طبابت استوں مائل باہجہ شماروں
ایہ بیمار دلاجاں کولوں بھنے والا ناہیں
بہاں تک قریب حضور نہ حائل تھا کہ می آرام پوے
شر بہت شوق پیائے پیوں خالق دی سرگردوں

دیکھتا رہا وہ بیدار سیانے فیض حقیقی پایا
 کیا کیا عظمت صفت میرزا ہی عبد الستار بناو
 جس لوں اس ہی تابعداری پورا مومن سوئی
 جو میں برابر مرتبی و الامر میراں فرمایا
 جو کوئی منکر امر حدیثوں عمل خلاف پلیداں
 عبد القادر کہا ہے ہوں ستر ستر قطاراں
 قتل کرو سب اینہاں شیریاں پیراں فرمایا
 مسلمانا تہاں قبر اندر دفن نہ کرو انہاں نول
 فرضوں تارک ربے دشمن کوں مرید بناے
 شرکاں کہن مرید سداون قہروں شرم نہ آئے
 ترک نمازاں پن شراباں کنجر گھریں پنجاون
 اوہ لکڑا بھیجی پن نہ لکڑا چھڑا پیر نہ بھاوے
 چکر راہ مولائے دیون نیت نچرا ٹھاون
 رب رسول بھی راضی ہوں نالے پیر چیلانی
 چکر پار ہویں ات مقرر شک ثبوتی ہوئی
 اوہ لکڑا منظور نہ ہو سی بے سوال لٹاون
 ربے نام نیاز پکائی کرن اقرار زباناں
 سخت طبیعت حاکم وانگول نہاں پیر بنایا
 پیر پیر رحمت پیر حقانی ایسا پیر نہ جانوں
 ہے وانگ تار ہے پار ہویں شایر وا ہو جاو
 جے مالوں طمع پاؤر سے یوں کوڑ پیر تہا نول
 بہتے لوکاں شرک عقیدہ اللہ نیت ناہیں
 چکر اللہ نیت ہوئے پہلوں دین زکوٰۃ
 فرض زکوٰۃ چلیہواں حصہ قائل ہر دسیوے
 بدعت شرکاں پیر اسافے بہت منع فرمایاں

نال محبت ہنچوں برس کلمہ بول سنایا
 جو کوئی اس دانگر ہو سی کافر دوزخ جاوے
 امروں منکر کافر ہو سی اس چہ شکست کوئی
 امر نبی و الامر خدا و اعین برابر آیا
 پیراں داوہ پورا دشمن دعویٰ جھوٹ مریداں
 پچھلے پر نمازوں تارک میں نہ پھڑاں مہاراں
 مدت کوئی کرے جنازہ انہاں ظاہر حکم سنایا
 رب و احکم سنا گئے میراں نص عدت سناؤں
 بچی کہا پیدیناں دست ساتھ پیدیناں جاوے
 جس لوں حکم انہاں داسوور لا عمل کماوے
 بعد مینے لکڑا دے کر خاص مرید سداون
 دل چہ نیت مال و دھے ہو موت سناؤں آئے
 طعام کلام ثواب میراں نمن ختم درود پنجاون
 درجہ لین کلام ثوابوں رحمت دوہیں جہانی
 اس دن باہجہ ثواب میراں داخل نہ رہیا کوئی
 اس چہ نہیں میرا ذمہ آئے شرک کماون
 بارہویں ات نہ چھوڑن دور دورے کھن شیطانوں
 جتانہی جویں کھل تارن ہالہ کیوں نہیں آیا
 شفقت رحمت پاپو مالوں اس ہی وہ کھچاؤں
 پھنے نہ پھنے تھیں جیو کر خوف خیال نہ آوے
 اوہ نام منظور نہ رب لوں نا پیر واہ میراں لوں
 میں سب ہر کر کے دستاں ہو سی نیت تاراہیں
 مسکینا نول کرن بھی اضی جنت لین براناں
 دسواں حصہ خوش ہو دیوں ولت افرقیوے
 کل رسواں عامال لوکاں اپنے لوں بنایاں

بیت نبی و چہ بت پرستی ہرگز دخل نہ پائے
 یارب حرمت شاہ جیلانی حرمت نبی گرامی
 حرمت کل رسولان نبیاں محبوبان برابراں
 برکت عزت چار کتاباں برکت عزت تیری
 یارب حمد ہزاراں تینوں لاکھاں صفت ثنائیں
 دے توفیق ہدایت بینوں احسن شعر الاداں
 آکھ درود رسول نبی نون باہجہ حساب شماروں

پیر صاحبے گھر چہ ہرگز کہنے شرک سماو
 حرمت حسن حسین ولی دہا اہل البیت تامی
 حرمت کل اصحاباں یاراں خاصاں نیکو کاروں
 فضل کرم بخشیں کریں خدایا پوری جنت میری
 میتھیں بھی ہو رگور میری بخشیں روز قیامت تائیں
 بھی منظور کریں جس ویلے میں سرکارے واں
 فضل امیدیل تنہا ندی خالق دی سرکاروں

سبب سالیف کتاب

میں کران بیان حضرت یوسف قصہ جویں کتابوں پایا
 شعر کہندی کچھ نہیں جانت کر گئے لاکھ ہزاروں
 اس بخشیں کچھے لاکھاں شاعر کر گئے شعر زبانی
 میں بھی کہ امید نواہوں دل و چہ نیت آئی
 جس قصے نون ب لقاے احسن کر فرمائے
 جو کوئی شعر کرے سو منے ابیشک و انگ نشانے
 یعنی آکھن لفظ فلانا قافیہ مل وانا ہیں
 بعضے سن کر آکھن اس وچہ لذت مولیٰ آئی
 بے ورداں لردوں خالی لذت کینو کر اوکے
 جیندے نال محبت ہووے اس دی بات پیاری
 حب رسولان وحدت ربدی جو دلو چہ نہ دھری
 اپنی صورت پیشے وچوں بہتر نظری آوے
 جیکر اپنا اصل بھلائے شان کبہر پاروں
 جتک اپنی ذات نہ جانے کیدو کمر بچھوئے
 جردوں ناپیئے پاس ہزاراں ویلے ہاں ناپیئے
 آکھیں دے ناپیئے تائیں لہو ندی رو نشانی

جس نون چہ قرآن خدا نے احسن کر فرمایا
 اول ذکر رسول سنایا پاس تمامی یاروں
 بسعناں کارن اجر نواہوں رحمت فضل عیانی
 علموں کوئی امید نہ بینوں غفلت عم و سخاٹی
 اس دے پٹھنے سننے والا کوں ثواب پائے
 چونہ طرفاں بخشیں چوٹاں کھاوے باہجوں بہانے
 رکھن عیب مصنف او پر ہووے چور نہ تائیں
 در محبتوں خالی ہوون شوق شناس نہ کائی
 اصل سچھوئے گھرا گلے دے اپنا ورد لائے
 سنکر دروون نہی ہووے ہنجوں ہوون جاری
 بات بائی ورد کہانی دل نون اثر نہ کرسی
 جیکر ویگھے کار بیکر نون مزا تہا ہیں آئے
 شیطان وانا نکالیا جا بھی صبا جدی سروروں
 وحدت اندر نظر لکھوے لکس تے لکھانے
 چانن واکھ اثر نہ پاسے باہوں کیرا لنگھاپیئے
 دل دے ناپیئے تائیں چاروں طرف سنیا ہی

دل سے اٹھے ایت شکر خیر حدیث حقانی
 رہہر کمال نبی محمد کہ کر پیار بولاون
 خوف طوفان عذاباں کو لوں کہنن طبق رہانے
 ذات صفات نہ پہچھے وا جو کوئی صدق اول سے
 راضی ہو کہ ہر اک تائیں کرے بلند آوازہ
 جس ن سوج لہندے طرفوں پاک جمال کھائی
 عجب جہاز ہمانا سوہنا بخش کیتا رب سائیں
 پاک جہاز محمدی اندر چڑھ گئے لکھ ہزاراں
 راضی ہو کہ حکم شائے چڑھاہ جاؤ چڑھاہ جاؤ
 چڑھن جہاز محمدی اندر نیک نصیب جہانانہ
 سخت سمندر دوزخ کر کے قہر عذاب بانا
 عبد الستار امتک و عاتیں اس پیری و چہ چڑھئے
 ختم نہ ہوئے شان نبی داروز قیامت تائیں
 بس پوہومن بھائیائیں سچن فیض ہزاراں
 جہوں باورچی کمال خوف کھانا جہوں بچاؤے
 میں بھی مومن بھائیوں کارن خوش سوغات بتائی
 اس چہ راہ توحید حقانی دین اسلام عقیدہ
 عشق حقیقی عشق مجازی ذکر شایا باہوے
 شان عبادت شان توکل نیک بیان لکھیوے
 ذکر صبر ہوو ذکر جدائی کر مذکور سناواں
 عشق زلیخا ذکر یوسف و اور و یعقوب نبی و
 اوہ گل اس چہ ظاہر ہوئی برکت ذات الہی
 جو کر سائ سو نقل کتابوں ثابت جا بجائیں
 صدوں باہر شاہین کہ سرگز قدم نہ دھریاں
 پتاہ خداوی جھوٹے کلاموں جس چہ غضب تمہاری

تو بہ سے دراون ناہیں ایہو نفاق نشانی
 نوح سے بیٹے کافر وانگوں پچھے پچھے جان
 ملوشت تباری ملوشت تباری مار یا سد مہانے
 ہر عاجزوں باہوں پکڑے اپنے ساتھ رلاوے
 بیشک میرے ہتھوں کھلسی جنت وادروازہ
 اس ن توڑی چٹنے اون ساتھ رسول ملاسی
 ضامن عاصیاں و گنہاراں مشرق مغرب تائیں
 نور نشان مہانا سوہنا کارن او گنہاراں
 نار عذابوں کے گرد ابوں خطرہ خوف نہ کھاؤ
 مشرک پر عتیائے لٹے رہتے ٹوٹے کھانے
 پار اراوں کیا غم اس لوں جیندا پار مہاناں
 پیر حقانی بھجیا رنے قدم مبارک پھڑپھڑے
 تھوڑا ذکر یوسف واقصہ بینوں کہ سنائیں
 ہر ہر رنگ باغیچے اندر ہر قسم گلزاراں
 آکھے باہوں لائق چیزاں سب کچھ پیش کھاوے
 ہر نعمت حاصل ہوئی لذت حد نہ کائی
 مومن پڑاہ کر قدر پچھانن عزت شان نبی و
 شان شہادت شان سخاوت جویں نبی فرمائے
 ورجہ تو بہ شان سخاوت جویں نبی فرمائے
 کینہ غصہ حسد عداوت خوف بیان لیاواں
 ذکر مصیبت خاصاں عامان سنتوں پار حمیدا
 آت شکر حدیث نبی وی ولین خاص گواہی
 انشاء اللہ ہوگ تسلی اہل ایماناں تائیں
 اس چہ میرا ذمہ ناہیں نقل ثبوت جو کر سائ
 ذکر نبی و اسچ سناواں نال ربے وی یاری

صاحب علم بزرگان مینوں ایہ فرمائش پائی
علموں عقلوں قوت تھوڑی گاں شوق اٹھایاں
ایہ پیر جو کوئی مومن اس نول قوں تے شامے
میں کجھ شان قرآن سناواں تیریکارن بھائی

فضل الہوں ذکر سچاواں جوڑ کتاب بنائی
شعر کرن وانہ ورنہ مینوں بویاوانگ دیاں
اجر ثواب قرآن برابر جے کر عمل کماے
ذکر یوسف واسورت یوسف جندے اندر آئی

ذکر شان قرآن مجید

وچہ تفسیر امام غزالی خبر نبی نہیں ہوئی
جو پڑھے قرآن تے غنیاں تائیں دیکھے جس پاروں
سب کھیں فضل عالی ولت تینوں اسان پہنچائی
ہو رہیاں ثواب قرآنوں مومن اہل ایمانوں
بہتر تحفہ کل نبیاں تھیں نبی محمد یارا
ہکسو چوواں سورہ اس چہ فضلوں نازل ہوئی
چھ لکھ دو کلمے سب اس وچہ حساب بتاوان
اس چہ حکمت کہن منفسر جتنے حرف قرآنوں
بہر ہر والاں جہنیاں بدیاں کر چکا جہ کوئی
ہو رہاں ثواب قرآن فضیلت جہت فضل غفاروں
جتنے وال بدن پر اس سے ملک کئے بیٹھیں
ہو رہاں ثواب رسالے اندر نظر روایت آئی
ایسے حالوں عمر و ہائی دن کوئی کیانہ خالی
خونیتہ الاسرار اندر جو ذکر منفسر لیاندا
حضرت اکھیا تے جو عرشاں کنج خدانے دھریا
آخر بقرتے فاتحہ سورہ انا اعلمینا بھائی
میرے باچھوں کسے نبی اون کر مومن نہ آیا
سورہ فاتحہ نول جس ویلے چہ ترانہ پاسن
ست حصے وودھ جاسی جہ شان ثوابوں عالی

جسنوں حب کلام نبی دی دوست بداسونی
بہتر غنی کیتا اسان تینوں حکم ہووے سرکاروں
کہیں پسند جو فانی زینت کیا تہہ شرم نہ آئی
سب سرور نبی سے راہوں بخش ہو پار حلالوں
رحمت کنوں طفیل نبی وی گھر گھر اندر آیا
چھ ہزار چھیاٹے تے چھ سو اس وچہ نکلی کوئی
تہہ کچھ لکھ باوہہ ہزار بیاسی حرف تمام سوان
اتنے وال کہے رب پیدا ہر چہ انسانوں
پڑھے قرآن جو فضلوں اس پر بخشش واجب ہوئی
پڑھے قرآن جو مومن صد قوں حکم ہووے سرکاروں
استغفار پر اس کا رن و زقیامت تائیں
چھ ہتر ہزار گنہ جس کو لوں ہر دن ہرے بھائی
سورہ فاتحہ پاروں بخشے پاک خدا و ز عالی
سورہ فاتحہ کھیں باغدادی شان جہاں تہا
ایہ تحفہ اس چوں سناؤں رہے بخشش کریا
چو کھیا جانوں آیت کرسی چہ قرآن جو آئی
سب کھیں جدا سائے کارن ب کریم پہنچایاں
ووحی طرف کلام اللہ واجر ثوابت لاسن
سورہ فاتحہ ہر دن نبی نول بخشش کرے تہا

شیطان و روماریاں آپس سر و چہ مٹی پائی
 معنی کرن قبول جو اس کے آیتاں ست گرامی
 ست حرف چہ فاتحہ سوزہ نہ بھیجے اب سائیں
 لے ہو زخم تے زح اس چہ حرف اون چار
 تے ثبوت جو موت ہلاکت سخت عذاب تمہاری
 وقت نزعے عاصی آپر سخت عذابوں آسے
 ہوگ عذاب جو دوزخ اندر آتش غضب تمہاری
 تھاس کارن فاتحہ اندر نازل مول نہ ہوئی
 دو جا سوزہ فاتحہ اندر زخم نہ ہرگز لیا ندا
 تیجانے نہیں فاتحہ اندر اتری پاک جنابوں
 چوتھانے نہیں فاتحہ اندر بھیجی رب تعالیٰ
 شیطانوں شر عذاب قیامت شر جو دنیا فانی
 ظلمات اندھیرا دوزخ مشکل قبر اندازی
 فیضیت و چہ حیاتی بقیامت تائیں
 پاک نبیوں چہ قرآن امر کیتا رب باری
 پڑھنے والے آپر ہو سنی فضل میری درگاہوں
 کل رمضان دیاں اندر فاتحہ بھیجی چہ قرآن شفا تیں
 اس دولت یقین ہو زیادہ بہتر چیز نہ کائی
 پڑھے قرآن جو مال محبت حاصل بیان لیا و
 زواراں کیوں تھن تکرار کرے باری
 عزت دولت مال نہاں توں تیں مسکنی ہوئی
 جو پڑھے قرآن امید نہ رکھے بخشش قبر عذابوں
 کرن وایت لفظاں اندر پڑھے قرآن جو کوئی
 بیٹھا نفل نماز گزارے جو کوئی مومن پیارا
 جو پڑھے وضو کر باہجہ نمازوں ادی خبر کربند

ہے افسوس مسلماناں فوں عالی دولت آئی
 ستے دوزخ آپر تھانے یقین حرام تمامی
 ذکر مراد فضیلت اس دی دساں تیرے تائیں
 نے ہو رشیں تے طے پچھانی ستے نہیں تارے
 جان کندن ہو دوزخ اندر موتوں سخت خواری
 جویں کسے دی دہ سوواری کھل اتاری جاو
 وہ سے جان کندن کے نالوں سخت بخاری
 فاتحہ پڑھنے والے آپر حکم عذاب نہ کوئی
 فاتحہ پڑھے جو مومن صدقوں نہیں جہنم جاندا
 فاتحہ پڑھن جو مال ایمانے خوف نہ قبر عذابوں
 زہریر آتش تھیں بھسی فاتحہ پڑھنے والا
 وہیں جہاں اس کے کارن فضل خدا رحمانی
 برکت فاتحہ کل عذابوں بخشے خالق باری
 پیش عدالت خوار نہ کرسی استوں خالق سائیں
 آیتاں ست جو اسان تیرے پر فاتحہ پاک اتاری
 ظاہر باطن بدن تمامی تھیوے پاک گناہوں
 طاقت کسے نہ پائی ہرگز کرے بیان تائیں
 دوزخ جاسی رحم نہ پاسی جس نے قدر نہ پائی
 ہاتان کیتیاں نال خدا سے ایسا ورجہ پادے
 اوہ دولت اسان بخشی تینوں جس یقین کل سرواری
 پاس اساطی عزت تیری رحمت حد نہ کوئی
 ٹھٹھا کرے قرآن خداؤں و ایمان ثوابوں
 ہک ہک حرفوں سو سو کی خبر کتابوں ہوئی
 نیکیاں مین پہچاہ ہر حرفوں سنتوں کے پارا
 ہر حرفوں وہ نیکیاں استوں فضلوں خالق دیندا

بھی ہر حرفوں سننے والا ایک ایک نیکی پائے
 حرفوں کی تفصیل سناواں مومن اضیٰ یقیون
 جس گھر وچہ قرآن رہا نامومن پر پڑھن پڑھاؤن
 آدمیاں ڈن تن ناہیں روشن نور شعائیں
 کیونکہ دن آدمیاں ڈن انہر نور تارے
 انہر اتوں زمین تمامی سے رات سیاہی
 دکھو دکھ فرشتے جانن پتہ مکان کانا
 ہور بیان ثواب قرآنوں پڑھنے الیاں تائیں
 اوہ رکھ لیاں جوڑا ہوسی پتہ تارے برساں
 ہر ہر میوہ باہجہ حسابوں سقر لذت آئے
 ہور ثواب قرآن جو پڑھن عالی مرت ہوسن
 جس دن مومن پڑھنے والا قبر کے اندر جائے
 میں قرآن جو توں نیت پڑھدا خوف خیال نہ کر پو
 ٹر جائے پھر مومن کو لوں پھیر شتابی آئے
 لے دیوت میں تیرے کارن گیا جناب الہی
 تیرے کارن میں سب و تقویوں ستر چیزاں لیا
 بیٹھن لیٹن کاژن تینوں ریشیم نور نہالی
 میرے مال محبت تینوں گذری عمر پیاری
 جدوں فرشتے آکر کھولن قبر کنوں دروازہ
 مال فرشتیاں جھگڑن کارن اول شامل ہوں
 کفر کفر کہنے ڈردا مومن دہشت حد نہ کانی
 مومن تائیں کہے دلا سے کون مرسی تینوں
 کسوں طاقت مارن کارن گڑا ٹھاوے کوئی
 برکت پاک کلام اللہ وی مومن فرحت پائے
 ویکھ فرشتے اون دالے داب کنوں شرماون

چاروں طرف قرآن آوازہ خالی مول نہ جائے
 جیونکہ اول قاعارے آپو آپ گنیون
 رہدی طرفوں ذری تنبو ہر ہر گھر آبر آون
 رت آسماناں شعلے پہنچن عرش منور تائیں
 توین فرشتے تنبو دیکھن آپو آپ نیارے
 تنبو چکین تاریاں وانگوں دیکھن ملک الہی
 اس چہ شخص فلانا مومن اس چہ شخص فلانا
 نوروں پر کہ کرے کہ پیدا جنت چہ رب سائیں
 پڑھن قرآن جو عمل یقیون اوہ رکھ ملک تنہا ندا
 ہر شیریں تھیں بہتر شیریں صفت نہ کیتی جاو
 ماپو بغلاں وچہ اٹھا کر پل تھیں پار کھلوسن
 سوہنی صورت حاضر ہوئے ان سلام بلائے
 تیں تھیں کون وراور ہوئے ہرگز مول نہ ڈرتوں
 مال محبت آگے وانگوں ان سلام سناوے
 لے کر حکم گیا وچہ جنت جو کوئی خواہش آئی
 تیری عزت کارن جیونکہ امر خدا فرمایا
 چائن کارن شمع نورانی فضل کنوں بے الی
 تیرے مال محبت کارن آئی میری واری
 امر الہوں حاضر ہوں کہن بلند آوازہ
 جوین وکیل مقدمہ اندر پڑا کتاب کھلوئے
 کرے پیار قرآن پیار جوین پیاری مائی
 کہنے فرشتیاں کول سائے مارن قدرت کینوں
 کرے عذاب جو اس مومن پر کسوں طاقت ہوئی
 کل جواب سوالاں اندر در بے ہی آوے
 جوین کلام اللہ فرمائے اس پر عمل کماون

جتنا کہ سوال فرشتے مومن قاری تائیں
 رخصت ہوں ملک بانی ادب کنوں و جائیں
 کول قرآن ہمیشہ اس کے خوشی پیار کماٹے
 جس دن وقت عدالت ہو سی مومن کافر آون
 جو پڑھن قرآن بلا کہ کسی نہاں خالق سائیں
 نیڑے آؤ نیڑے کرم کنوں فرماوے
 ہو سی حکم قرآن پیارا ہیسی جویں نشانوں
 فضلوں حکم ہو سی سرکاری پڑھن قرآن سناون
 جو پڑھن کان بناون کارن نیا پیار می ہوئی
 حکم ہو سی پھر سائے قاری جنت اندر جاون
 جتنا یاد قرآن کے لوں اتنی عزت پاسی
 ووڑن زور لگاون کارن رب تکلیف دیسی
 یاد ہوئے پاک آیت جس نے وہ بکدر چہ پاٹے
 پاک پاک آیت پاک کہ جہ جنت لمن جنابوں
 عمل کیتا ہو زمان محبت یاد قرآن جنہاں لوں
 بہی کہیا جس بندے تائیں آیت یاد نہ کانی
 حالت اجرٹے گھرو ہی تینوں کھول بیان سناون
 جس بستنی وچہ خالی ہوئے کوئی مکان ویرانہ
 غلط بول کرے سب کوئی جس وی مرضی آٹے
 ول واکھرو ویران جنہاں اپاک قرآنوں خالی
 وسے گھر چہ کس نے طاقت بول بخاست پاؤ
 بہت فضیلت شان قرآنوں عملوں اجر و پھوے
 کہناں قول قرآن ربانا لعنت بول سناسی
 عمل یقین تاں ہرگا آیت وہ زمین آسمانوں
 جو سنکر حکم کلام اللہ و اجرت عذر بناٹے

بول جواب قرآن سناٹے ناظر ہر ہر جائیں
 جنت وادرواژہ کھولن و زقیامت تائیں
 لاکھاں برس قیامت مدت ساعت ایک ٹاٹے
 ہر نیکی ہر بدیوں بدلہ عمل جزائیں پاون
 وچہ دربار قرآن سنا ہو شیں اس کے تائیں
 بسھنوں کریاں لمن نورانی خبر کتابوں آٹے
 اوسے طور خدا فرما سی تیں پیارے ساون
 شان گرامی کریاں اپر عالی منصب پاون
 معنی سکر عمل نہ پکڑن انہاں ثواب کوئی
 پڑھنا شروع قرآن کے سارنے وڑن قدم ٹھاون
 اتنا جنت لمسی جتنے پڑھرا پڑھرا جا سی
 میں بتلاواں تیرے تائیں ایسا کرم کر سیسی
 جس دے چہ باغ مکاں صفت نہ کیتی جاوے
 عجب مکان باغچے نہراں نیت باہجہ سناون
 مولا باہجہ معلوم نہ جتنا جنت ہوگا انہاں لوں
 اجرٹے گھرو انگوٹوں اس خبر حدیثوں آئی
 شاید جس لوں سمجھ نہ آٹے کہ تفصیل بتاواں
 سدا پلیدی اس چہ داخل سنتوں یاریجانہ
 بد بوگند پلیدی کو لوں کہے نجات نہ پاٹے
 شرک نفاق پلیدیاں بھریاں سنتوں یاریسالی
 جس چہ نور ایمان آبادی کیوں پلیدی آٹے
 معنیاں تھیں جو منکر ہو سی وچہ دربار مریوے
 مشرک بدعتیاں استہتیں آپ چالان کر سیسی
 جو پڑھ کر سچ بیان نہ کر سی شکل ہو سی شیطاٹوں
 شکل ہوئے خنزیراں کافر جیں اعتبار نہ آٹے

باہجوں عمل ثواب نہ جنت ہے لکھ پڑھے پڑھا ہے
 ختم قرآن جو کروا مومن کتنا درجہ پاندا
 ہو رثواب شہادت اسنوں بخش ہو سی سرکار
 سچے کہتے ملک نورانی خدمت اندر ہوسن
 بھی بھٹان پان پیاں تائیں من پوشا کان نوری
 ایسے عمل سناٹے میں کس یارب والی
 رب کسی فرزند سناٹے پڑھی کلام الہی
 جس مجلس چہ عالم کوئی ذکر قرآن سناٹے
 جو پڑھ کر قرآن بھلا یا حب خیال نہ ہوئی
 اٹھ اٹھ روٹا ڈوگ ڈوگ پوسی حکم ہووے رحمانی
 مومن پڑھ کر عمل کرین ہو ربیان سداواں
 جنگل باغ و رخت تمامی ڈالیاں پتھر سلاکے
 سب سمندر ہون سیما ہی ختم تمامی ہون
 جس لہ چہ قرآن ہووے اس رخ کوں جلاوے
 رب فرمایا اسان نبی پر پاک کتاب ناری
 جو کرن ظالمت نام غیر لندے طرف قرآن نہ آون
 ذکر مداحین نام بزرگان ہو قصبے جاری
 مرگے عمل قصبیاں کارن بٹل طلب نہ کوئی
 جو دیگانی پوئے کھاون پاک آرام نہ پاون
 دنیا و چہ بلا سپ جنت ہر اک اون کم آٹے
 بدعت شکر کب و لینے پکارن راہ لوجہ بھلا یا
 جو پوزا نا فرمائی اندر پاد نہ حکم رہاناں
 جو کرن بے کلکناں بنوں پتھر رواہ نہیں
 جو امر نبی سے اہوں تے دوزخ جنگل جاواں
 رب فرمایا لہ چہ اہی ساڈھی حسب جنہاں نون

پتھر اوپر بارش ہووے شاخ نہ باہر آٹے
 انگلیاں نبیاں انگوں اس دامن بنایا جاوے
 سر پر تاج نورانی بسن سوہنے باہر شہادوں
 نبیاں وانگوں عزت پاسن جاوے بار کھلوسن
 تخت نورانی تاج نورانی عزت شان حضور ہی
 اوہ کیا حکمت جس تھیں نون حمت موج دکھالی
 اس سے پاروں اترتے تھے حرکت بے پرواہی
 صفایا بنا کر سنن فرشتے مجلس سختی جاوے
 قہروں اٹھیا ہوگ ناہینا ساٹھی یار نہ کوئی
 پتھر مارن نت سر اس اپارن ملک نورانی
 ہو فضیلت جویں قرآنوں دولت وی جاواں
 حکم ہوون سب کھنکے کارن صفت قرآن پیار
 شان قرآن حساب پادن ہو قبر بان کھلوون
 جس دل و چہ ایمان ہووے اس کافر کون بناوے
 طبق زمین پر اس تھیں بہتر کون عبادت پیاری
 ساڈھی جنت حوران تکن کوں مرادواں پادن
 اس چہ نہیں عبادت ہارعی عقل نہ پتھر پیاری
 جنت کارن کچھاں ہارن محبت عدالت ہوئی
 حوران جنت ہدی اتر آسپے دخل بناون
 کول کھلون نہ دیسی دو جا آیا مول نہ بھاشے
 دل چہ کس امید بشتان قرآن خوف نہ آیا
 اوہ کیوں ہاوں پیاری رکھے جنت اندر جانا
 اوہ بھی رب ہی جنت پرتنت صلا حین کردے
 ب کمزور بچھا تا انہماں جنت پشما جاواں
 ایہ گلزار محل نورانی دیساں میں تنہاں نون

ہر کوئی اپنے دوست کارن لیا کے عجب نشانی
 تساں جنہاں ہی پوجا پکڑی کرو سوال تنہا نون
 حکم قرآن کے حکم نبی و اس دن ظاہر ہونا
 ہن کچھ ذکر ثواب قرآنوں جدا جدا بتلاواں
 جو سورہ ملک عشائیں کچھے پڑھے مومن بھائی
 مارن والیاں تائیں موٹے شفقت مدد کر دی
 اپنا نام سنا کے ملکاں ایہ فرمان پکا کے
 لے کر بھلاں چہ مومن نون کرے پیار سچا ہا
 یعنی اوہ یسین مبارک عزت و وہ حسابوں
 ہو روایت ہے یسین جو پڑھد ا مومن کوئی
 جیو نہ کر ختم کلام اللہ و اکروا ہے دس واری
 مویاں کارن پڑھ کر بخشو جلد خلاصی پاؤن
 بھی ابو ہریرہ پاک نبی تھیں سکر کے یاراں
 طہ کے یسین مبارک پاک خداوند سائیں
 رحمت کنوں تاملی لذت پاؤن و وہ حسابوں
 و چہ قرآن نبی سرور نون دو نوین ب پہنچایاں
 ابوامامہ کے روایت و کچھ فضائل یارا
 بقرہ کے غم قرآن و سورہ دو نوین حاضر ہوسن
 و فتر جو بد عمل انہ کے اپنے سر پر چاون
 جس ن آیت آخر بقروں جبرائیل پہنچائی
 کس مبارکباد نبی نون خوش پیغام سنایا
 کرن روایت آخر بقروں پڑھ کر سوین جو کوئی
 چھوٹیاں سوڑتاں خرابا کے جو رب پاک پہنچایاں
 چھنہن وار جو فخرول کچھے سورج باہر آئے
 قل یا ایہا الکافرین الحمدوں کچھے بھائی

ہر کوئی اپنے دوست کارن کرے تیار مہمانی
 قہر ساوا پکران کارن جلد تیار تسانوں
 جدوں رسولان کندہ کھالی گھر گھر پوسی رونا
 جتنی خبر کتابوں ہوئی دولت و سی جاواں
 سینوں قبران چہل دی جوین پیاری مائی
 مرغی جوین ولاد چھپاٹے ہیٹھ پرائے ڈروی
 ینوں کرے قرآنوں باہر جو کوئی اسنوں مارے
 جاؤ کے قرشتیاں تائیں وڈی بھین بلاواں
 کواری کوئی پڑھے جو مومن پائے اجر ثوابوں
 ختم سنا کے اجر ثوابوں درجہ پاوے سوئی
 حضرت انس روایت بون کہیا رسول غفاری
 کے نسائی خبر حدیثوں پاک نبی فرماون
 کہ سی عرش زمین آسمانوں آگے سال ہزاراں
 پڑھد اسی تدرستن فرشتے بون حمد تائیں
 خبر نہیں ایہ تحفہ کس نون ملسی پاک جنابوں
 پڑھن پڑھاؤن ایساں کارن رحمت جھڑپاں لایا
 پاک حدیثوں س گیا اس نون نبی رسول پیارا
 اپنے پڑھنے والیاں لے کر وچہ دربار کھوسن
 سائل ہو سکر کائے جھگڑان دوست نون بھٹاؤن
 ستر ہزار جماعت ملکاں پاک نبی دل آئی
 باہجہ تساں تھیں ہو رکے پرایہ تحفہ نہیں آیا
 نفل گزائے رات جو ساری درجہ پاوے سوئی
 جتنا یا و فضیلت دس لائق مومن بھایاں
 چار رکعتاں نفل جو پڑھسی وچہ غنیہ فرماوے
 ہر رکوت وچہ تریواری پڑھ خبر نبی فرمائی

بعد سلاموں آیت کرسی پڑھنی ادب پیاروں
 اتنیاں حجان دفتر اس کے رب کریم لکھا ہے
 بھی ہر حرفوں سال عبادت بخش ہوئے اگر اموں
 جس دم سورج محشر اندر سر پر آن کھلوسی
 ہو تو اب قرآنوں بیچ یقین پچھانوں
 رات سوار دونوں رکعتاں مومن نفل گناہے
 ایسے قرأت دو ماں رکعتاں خبر نبی فرمائی
 بھی تیس پچھے پندرہ واری استغفار پڑھیو
 رحمت ہدی دفتر اس واہوئے کل گناہوں
 دوزخیانے دفتر و چون ناواں کٹیا جاندا
 سوار دماغے فخروں پچھے سورج باہر آیا
 پڑھے دو گانہ جیکوئی مومن کے رسول غفاری
 یعنی و ماخروی سورت بھی اخلاص پچھانی
 بعد سلاموں سواری پڑھ جلدی استغفار اں
 گذری عمر جو اس دن تائیں بدیاں دفتر آیاں
 حضرت عائشہ کرے روایت ذکر حدیث سنائیں
 ایسے نفل جو روز جمعہ کے پڑھے کوئی ستواری
 بھی اخلاص مبارک داکچھ جدا بیان سداواں
 تھے اری اس پڑھے جو مومن خبر حدیث بیاناں
 بکدن شخص اخلاص مبارک شو توں پڑھا کوئی
 عرض کیتا اصحاباں حضرت واجب کی فرمایا
 اوہ اخلاص جو سورہ پڑھا واسنیان اسان آوازہ
 طبرانی سن ابو نعیموں پاک حدیث لیا ہے
 جے مری چہ اس بیماری ہو پس فضل جنابوں
 بھی فرمایا جس دن دوزخ ظاہر کیتا جاسی

کل نماز بھی آیت کرسی ہر حرف شماروں
 بھی ہر حرف ثواب شہادت پیر فرمایا ہے
 جس وقت چہ وائٹم روزہ رکھن ساری آیت قیاموں
 ساتھ شہیداں بیباں لمسی تلمے عرش کے ہوسی
 فاتحہ تے اخلاص مبارک آیت کرسی جانوں
 فاتحہ پچھے پندرہ واری پڑھا اخلاص پیار
 بعد سلاموں پندرہ واری آیت کرسی آئی
 ہر آیت تھیں حج تے عمرہ دفتر و پچھو
 جنت دفتر نام لکھیو کے اس و افضل اللہوں
 مے جے اوہ دن اون توڑی موت و تپاندا
 پاک حدیث نبی سرور تھیں جا بر خبر لیا یا
 فاتحہ پچھے آیت کرسی تھے قل ہک واری
 دو ماں رکعتاں ایسے قرأت ہرگز شک آئی
 پڑھیں دروونہی سرور توں بعد اس تھیں سواراں
 رحمت نظر ہووے سرکاروں صاف ہوون بریاں
 شفقت کنوں رسول خدا کے سیا اس تے تھیں
 اگلے جمعہ تک ہر بدیاں پاک کرے بسائیں
 "تکث قرآن بتلے اس توں پاک سول سچاواں
 اجر ثواب جنابوں پائے جیو کر ختم قرآنوں
 دوروں سنکر حضرت اکھن اس پر واجب ہوئی
 مجلس اندر سرور عالم خوش فرمان سنایا
 جنت واجب اس پر ہوئی بند نہیں دروازہ
 پڑھے مر لیض اخلاص جو سورہ پاک نبی فرما ہے
 دہشت ملکاں تھیں بیچ جاسی تلمے قبر عذابوں
 تن ہزاراں سالوں پینڈا پل تھیں سنگھنا پاسی

اگے وزیر خدی نار پہنچا توں میں نے پل فرماون
 چھک کھلارن دوزخ اپڑا بدھراو دھڑولے
 اُس پل پہنچے جہنم آتش کر کے بھڑاک سناٹے
 پیروں ننگے ہوسن سناٹے روون خوف غداوں
 آتش چاکر پکڑ فرشتے دل دوزخ دے لیاون
 اکھیں میٹو ہر اک تائیں حکم سنایا جاسی
 اکٹھا لٹ ایسی ہوسی جس دم قدم اکٹھاون
 سناٹے نہئی و نہائیں منگن ہر نوں امت پیاری
 جو مومن اخلاص مبارک پڑھداو چہ پیاری
 پھر بھی صدقوں پڑھنا سنوں عالیشان دلاوے
 حکم ہوسی جہد پل دے حاضر سنوں تک لیا سن
 بہت اخلاص مبارک دووین رکھتاں جانی
 رات جمعہ وی مغرب چھے دور کھتاں جانی
 ایہ دوگانہ جس میت نوں بخشیا پڑھنے والے
 ہو راخلاص مبارک اللہ ہی ثواب سناٹے
 جس دے چہ ویلیاں ستر بیت باہر شماروں
 ہر محلان چہ ستر ستر سوہنے تخت نورانی
 ہر تختیاں پر ستر ستر عجب کاب نکائے
 ہر تختیاں پر سوہنیاں ران بھریاں ناندگاروں
 اپر چتی چمک کھائے توری تاریاں الی
 نبی کیسا اٹک تار پو شاگون جھبے ب سائیں
 ہر مومن نوں دوو چھاپاں ہتھائے چہ پاو
 ایہ سب جنت توراں زیور محل مکان عجیبہ
 وہی واری کھیں دوونا س تقیں پائے اجر ثوابوں
 دوسرے وار اخلاص جو پڑھسی مومن شوق پیاروں

والوں کی بھی تلواروں ڈاڈھی تیر بتاؤن
 ہر سل نبی حیران کھلوون ڈروا کوئی نہ بولے
 پنجسو سالان پینڈا دوروں پینڈا ایسک لہجائے
 سمجھنوں چاہر پو پل دے اپر ہوسی حکم جہا پوں
 کافر ہو منافق تائیں چاکر مار چرہ پاوون
 کوئی زرد و گار کسے نوں اپنا کیتا پاسی
 تاروں چیرو پھاڑاں ہوسن دوزخ اندر جان
 نال محبت پاک نبی نوں ہنچوں ہوسن جاری
 جیکر صحت لے نہ اسنوں ہو گئی اجل تیاری
 سخت عذاب جہنم پل تھیں امن سلامت پائے
 دلوں جا کر اسدے تائیں پل تھیں پارنگھاسن
 ہر رکعت وچہ فاتحہ چھے ستر قل پھجانی
 ہر رکعت وچہ فاتحہ چھے ستر قل پھجانی
 دوزخ و پوں جلدی اس نوں ب کریم نکائے
 دسوا ری اس پڑھے جو مومن عالی جنت پائے
 ہر وچہ ستر محل نورانی جہر نبی نمر واروں
 ستر رنگ بچھایا ہر ہر کے رسول حقانی
 ہر وچہ نعمت ستر قسماں ستر مزے دکھائے
 مست کر لسی عال جہانڈی جہا بخدی چھنکاروں
 خوشبو بھری معطر نوروں صنعت قدرت عالی
 خوشبو بھرے تاعمر سینوں مشرق مغرب تائیں
 دوو تختیاں چہ دوو دوو کنگن کر تکریم ہنڈاون
 وس زاری غلام جو پڑھسی سنوں ہوک نصیبہ
 بھانویں جتنا پڑھدا ہلے ایہو ثواب حسابوں
 اپنا آنچہ دیکتا اس خالق وی سرکاروں

وچہ ہوا ہر خمسہ سے خوش و کر مفسر لیا یا
اک اعرابی پاک نبیؐ توں کرے سوال بیچارا
تاں جو عمل کراں میں اس پر عمل اجر اتھیں پاواں
حضرت اکیہاروز جمعہ سے فجر وں چھپے بھائی
فاتحہ پچھے پہلی رکعت سورہ فلق پڑھیوے
بعد سلاموں آیت کسی بیٹھ پڑھے سر تار ی
فاتحہ بعد اواجاء سورہ بکواری چا جوڑے
ایس وقت چوٹاں رکعتاں کے رسول سہارا
پھیر دھا کر ہتھ اٹھاوے پاک نبیؐ فرماوے
اس تبتائیں نبیؐ کیسا میں اپنے ساتھ رلاواں
دس رکعتاں غنیہ اندر جیلانی فرمایاں
جو ایہ نفل پڑھے کوئی مومن جس مہم ہتھ اٹھاوے
بعد جمعہ تھیں عسروں اول ہوئے وقت میانہ
فاتحہ پچھے آیت کسی بکواری پڑھ جائے
دوم رکعت فاتحہ پچھے قل پڑھے ہک واری
بعد سلاموں شرواری پڑھ لاجول یقینوں
وقت نزع اس مومن کارن ایسارہ لیاوے
بہت ثواب معلوم قرآلوں تھوئے اس چہ لیا بند
سورہ فاتحہ واکھ درجہ پتہ ثوابوں و لیاں
عزت شان کلام اللہ وی بہتر خبر نبیؐ توں
حافظ وی جو عزت کرسی پاک نبیؐ فرمایا
بھی فرمایا بدعت شکر کال جسکوئی چھوٹے نامیں
جو مرے پرے وچ عبادت بدعت روا کریندا
رہد عبادت کمال نمازاں حج زکواتاں نالے
بدعتاں جو تو یاں سماں مگر نبیؐ کے پیاراں

پیر صاحب غنیہ وچ اس تھیں وہ بیان سنایا
یک اعمال و سو کوئی مینواں عالم کے سزا
بھی سبستی اپنی اوکاں جا خوش خبر سداواں
دور کتیاں پڑھے جو مومن سب ترکیب سنائی
ووجی رب الناس بکواری بعد الحمدوں تھوئے
پھر اٹھ چار رکعتاں پڑھسی کے رسول غفاری
پنجوار قل پڑھے جو عمل ثوابوں لوڑے
بعد سلاموں شرواری پڑھے لاجول پیارا
جنت جس ویلے مینوں حکم خدا تھیں اٹھے
قسم خدا وی میں اس باہجوں تبت قدم پاواں
چار رکعتاں ہو پڑھے جو میں اگے چار سنا پا
پیش و عاتھیں ہاں پواس و افضلوں بخشیا جاوے
جنت ثوابوں مومن کوئی جسک پڑھے دوگانہ
اس تھیں پچھے پنجیہ واری سورہ فلق رکاوے
ویہ واری اس پچھے او ما سورہ فلق پیاری
شان ثواب ساداں ظاہر مومن صاحب بیوں
خوش اسرار نورانی اسنوں توں پیش و کھاوے
تھوڑا ٹھیرن سے اندر لے سفر جہانمے
وقت مناسب اوہ جس ویلے نوکر نماز کر لیاں
بھارا بھادنی نہیں طاقت جہراہیل و حی توں
میری عزت کیتی اس لئے شان قرآلوں آیا
خالی مرے تمام ثوابوں ہوگ معلوم آگاہیں
دورخیاں واکتا ہوسی خبر حدیثوں ویندا
کوئی قبول نہ پرعتیاں واکیا بیٹے واپے
اوہ مرضاں شیطانی علت بہت گھریں رکیا

جو کلمہ پڑھتے بدعت شرکوں کی طرف نہ آئے
 بس میاں سے بہت مل دی نبی محمد پا روں
 غوث قطب رب اس دربارے جوڑیاں چہ کھلوں
 کہ منظور توحید بے کی خیریں گذرن تینوں
 شرکوں منع جو کروا استوں ملاں مارن آون
 جو شادویاں چہ لیاون کجھ موڑن مکھ قرآون
 جو کلمہ پڑھن تے لین بیجاں دشمن بنی
 کوئی نہ آکھے برا انہاں ذول عجب تاشہ یارو
 پھر مجلس ایماں آئیں آکھن آہن جتھے آئے
 کوئی نہ کہے نبی دی سنت جسر حدیث حقانی
 کرن والے لوں وڈا دشمن کفروں وڈہ بناون
 نام سنن سرچشم نواون ادبوں طبع نمائی
 ویکھ قرآن سلامی ہوون آکھن صدقے جائے
 ابو حنیفہ روانہ کیتی بدعت شرک پلیدی
 فقر اندر کہ شرک ملا یا اوس مقبول غفاری
 ابو حنیفہ کس نے کیتا سجدہ پیش تو الال
 و تجھلی سن کہ نبی اللہ کے کن چہ انگلی پائی
 تیراں تے سٹھ محبتداں نے راگ حرام ٹنایا
 چائے مذہب آکھن جو کوئی راگ حلال بتا و
 ہاک وڈا سخن بے و شب و ان میٹھیں کیسا بخاندا
 سکل صحاباں نبی اماں ہیکیا شک نہ کوئی
 نبی کیسا وچہ امیر میرے جو آپ رسوم ملائے
 بس میاں کہ سنت قابو شوق محبت پاروں
 دوست بد بعد گناہوں تائب ہوون والا
 برحق جان رسول پیارا و احد جان بے لوں

حال تو نگر دے وانگوں وڑک خالی جائے
 نافرمانی پکڑ نہ اس بھٹیں وڈو ہو سیں پاروں
 نافرمانی پکڑن والے دوزخ بان ہوون
 قسم خدا دی خیر خواہی چہ دشمن جان بینوں
 زانیاں جو شرابیائے گھر مجلس پیارنگا وون
 سب کوئی کرے پیارا نہاں وڈو ست آہ شیطا لوں
 جو آکھن صاحب نہیں نمازاں ہندواں کفر عینے
 فاتحہ آہن پڑھے جو کوئی ملاں آکھن مارو
 مسجد اوہ پلٹ ہو جائدی وہ کھان پٹی جائے
 طلب شفاعت جس بھٹیں سا لوں عوئے مسلمان
 نام نبی و اسن ہتھ چھن آکھیں آپر لاون
 پڑھو حدیث نبی دی جیکر پین نہ دلین پائی
 پھر و انگ وڈتے مارن آیت جدول بنائے
 ساری عمر برابر رکھی سنت پاک نبی دی
 ابو حنیفہ ڈوماں آگے کس نے جھنڈ کھلاری
 کنجریاں دی پیریں ڈگا وڈہ کد اندر طلال
 ساتھ قوال رکھن کئی عالم حنفی بن سودانی
 بچسی کوں عدالت اندر جس نے روا بتایا
 کافر کافر آکھن اس لوں مسلم کیسا نہ جائے
 راگ حرام انہاں توں ہووے اصل حرام جہاں وا
 کرے قیاس جو کپڑے گھڑی یہ بے ادبی ہوئی
 رو ہو سیں مرد و دیں لسی دین ایمان و بخا وے
 تابعداری پکڑ نبی دی شرم رہے و رہا روں
 ان الله يحب التوابين اکیھا رب تعالی
 ہر مشکل ہو روچ عبادت حاضر جان آسینوں

جے توحید ربانی ثابت کر میں حق ایمانوں
 کیسے کیٹیلہ چیکر سنیاسچ یقین مناسے
 واحد اللہ واحد اللہ سمجھ کوئی بول سنا ندا
 چیکر شرط ثبوت نہ اس تھیں ہو سہی واحد الی
 وضو کیٹیا جدا اللہ کارن وچ نماز کھلویا
 ایتا ک نصد بول ہا لوں ہتھ ہنچہ کھلا سنا سے
 بعد سلاموں نام بزرگان شروع و پیغے کروا
 جے ہک نبوں جاتا ہوندا ووجی طرف نہ جاندا
 جس دوازے سجدے اندر عاجز شکل دکھالی
 خاص عبادت اس نفع سے جس آدم جنس بنایا
 دو طرفان چہ خاص عبادت کدے ثبوت نہ پائے
 اوہ کوئی جاسی بپنے دا جس نے قدر نہ جاتا
 کیوں جو جس پئے رول اس نے طرف نہ ووی چھوڑ
 ہک وازہ چھوڑا ووجے دل جاوے تدوں سوالی
 جے توحید عبادت لائق خاص خدا لوں جانی
 جس خریدن والا تا جرماں ووجے دل جاوے
 جے دل جاتی ہوندی شو توں احد ذات بیدی
 حاضر پاک خداوند عالم اس تھیں پکڑ کنارہ
 رب فرمے ساری خلقت کے سوال اساتوں
 پرے کارن پاس کسے کوئی رائیں سائل جاوے
 بھی اُس واسطے لوکان لگے حال سناوے سارا
 رب فرمایا جے لوں رائیں ساوے ور پر اوں
 جو کچھ کریں سوال اساتوں سب منظور کریساں
 وکھیاں ہونہی صورت بکشتی ہر مخلوقوں تینوں
 موہیاں اتوں تھکان سٹیں غیر سپند نہ لیاویں

بتھا ووجے مابسل ہوسن کل ثواب قرآنوں
 کیسے کد شریک مت کوئی ہو شریک بناوے
 کہن تے عمل کماون اندر فرق ہزار کو ماندا
 عمل عبادت ہو سہی اس وی اجر ثوابوں خالی
 کالہ غیڈ کد آپے آن اقراری ہو یا
 خاص عبادت کراں میں تیری پڑ پکڑ کھندا جاوے
 بیٹھا موڑ لے نوں بکھیں تھروں ل شردا
 وچ عبادت ہو رکسے واکدی نہ سیر طاندا
 بعد سلاموں ووجی طرفے ہو گیا جلد سوالی
 حاضر وکچھ نیرٹے اوہ سب جو کسے کہا کیا یا
 جو ہک رپر طالب ہووے ووجی طرف نہ جاوے
 بہتر خالق وی سرکاروں جس کوئی ہو پکھاتا
 اوسے کارن آیا ایسی جھول اہتہ جوڑی
 صاف جواب ملے خواستوں اس سرادوں خالی
 اسدے اندر ہو رکسے دا ہرگز وغل نہ آئی
 پہلی جنس جے اس کے تائیں نظر پند نہ لگے
 نہ متوجہ تھیندا ہرگز طرفے ہو رکسے وی
 ووجی طرف گیا دیوانہ ظلم کماون مارا
 ہو رکسے ل جاوون کارن کیٹیا نہیں تسالوں
 کیوں ہمو قہ آن بلایا اُس پر خشکی اُسے
 اوہ جس پرے کارن اس نے رائیں کیٹیا چارا
 کسے نہ جھڑکائیں جس ویسے لوں ان بلاویں
 اسپیں سوالی لینے تائیں جھڑک جواب دیساں
 آدم جنس بنایوں تاں جو شو توں پوجیں تینوں
 اس نے ل شریک بلاویں جس ادتا کھاویں

سائے دل خیال کرو جو اس میں تسناں بھلاواں
 دن و چہ جتنی بار خداوند میں پر نظر لیا سے
 ہر نیکے لوں ہر دن مولا ویکھے جتنی واری
 وچہ نماز خیال کتے دل جدمومن لوں آسے
 حاضر و یکھن والے کولوں حاضر نہ شرماویں
 چھوڑ قرآن درود و عایش تسبیح استغفار اں
 جو دروازہ آپ خدا و اوچہ جیاتی چھوڑے
 جو حنفی بن کر جائز رکھن غیراں ورو طیفے
 پرگنا ندرب سچا ندرب ابو حنیفہ والا
 ہو رہتا شہ کرن جو خاوم دستاں سے تائیں
 اوہ سٹ اکھین نت کرے تصور ذکر زبانوں جاری
 کتنی مدت ایسے شرکوں بت پرستی چاون
 دل قربان تصور شرکاں کسے نہ سبق پکایا
 رب فرماے آپر دلاں سے ہر دم نظر ساڈی
 وچہ فضائل عجب وایت پختہ حاصل ہوئی
 جتنی واری بندہ رب لوں قولوں کرالاندا
 اِنَّ اللّٰهَ تَعَالٰی جَوَابِ سَاوے
 یا اللہ ہو را سم جو ربے مومن ذکر کریندا
 جدہ ہستی وار دیوانہ شوقوں ساری رات بلا سے
 واحد سبحان اللہ رب عالم اکبر شان تعالیٰ
 اور ک غصہ دل دا وہ بھی ظاہر کرے شتابی
 قدر قرآن سمجھاتا جس نے جو میں خدا فرمایا

غیراں طرف جوائل ہوں ووزخ پکڑ جلاواں
 اتنی واری ماں بیوتا میں بیٹا یاوند آسے
 اتنا یاو خیال نہ کردی اس پر ماں پیاری
 میتھیں کون چنگیرا لیا پاک خدا فرما سے
 کون پیارا توں جس طرفے چھوڑ عبادت جاویں
 قسم اللہ دی خالی جاسن ہو جو کرے کاراں
 کون عبادت اوہ جس پاروں جنت رحمت لوڑے
 ثابت کرن جے کہیا یا کتنا ایہ ابو حنیفہ
 جو اس طرفوں جائز جانے پیر نیلے منہ کالا
 دل سے اندر صورت میری مال یقین پکائیں
 صورت مرشد دی وچہ دلے حاضر کرن پیاری
 منکر بے مرشد طالب دین ایمان و بخاوند
 چار سو دیباں واسب حالہ وچہ عرفان لیا یا
 کچھ بیخبری نہیں ساڈوں جتوں جبا ساڈی
 کلمہ ذکر جو مومن کردا ناں محبت کوئی
 میں ہاں حاضر ہر ہر واری پاک خدا فرماتا
 اِنِّیْ اَنَا اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنَا فرما سے
 ہر واری بیتیگ یا عبیدی پاک خدا فرمیدا
 دو حصہ رب کرے محبت خفگی مول نہ آوے
 ایہ شکل وس پسند نہیں جو میں شور مجاوند والا
 تینوں عینوں گلہ سنا سی ایہ کوئی شخص دہانی
 اس لوں بات ساڈی اوپر خوشی آرام سوا یا

ایمان محبت قرآن و اواب ال

پیش ہو یا کسے حاجت کارن آن سوال سنایا

کے رویش غریب نماشا شاہ دی قدرت آیا

آکھیں مینوں فاقہ نازل بدن پوشاک پرانی
 شاہ فرمایا حاجت کارن سب کچھ لیں تینوں
 بول جواب سنایا شاہ نول اس رویش تداہیں
 پڑھیا شوق الہی کارن صاف یقین پیاروں
 جے سوئی گئی تے مسکینی نازل ہوئی تینوں
 اٹھ کھڑا مجلس وچوں جوش ڈے چہ آیا
 نال محبت کرے آوازہ آیا باگ اٹھائی
 کیا دیکھے رو رہاں کولون ہتیاں تھیلیاں بھریاں
 ایہ ورویش نامے تائیں خوش فرمان سناے
 جس دن فیہ ضرورت ہوئی اٹھساں میں تینوں
 ہیں توں کون محبت رہا ناے کچھ پتہ نشانی
 آکھیں میں ہاں فاتحہ سورت تحت فضل الہوں
 وچہ چھائی ہو رہی روز قیامت تائیں
 ہر مشکل چہ بلساں تینوں میں پروا جب ہوئی
 بہت فضیلت نشان قرآنوں ذکر نہ کیتا جاے
 قدر قرآن جو ایس نہانے ہو گیا وانگہ یہاں
 بے لگ جو ایس نہانے لڑکا پڑھنے پاون
 گھر گھر چا ورنال سناون لڑکا پڑھنے پایا
 اس تھیں سچھے نال ایہا نے کیا معلم تائیں
 حاجتمند ناماں ملاں سارا زور لگاے
 باپے آکھن کہیا نہ مندا کھینڈن توں ٹر جاندا
 ڈا ہڈاھا فکر معلم تائیں گھر تھیں دور نہ جاے
 مرویاں مرویاں تہہ سچھے ہوئے ختم پیارہ
 دیکھن والے لوگ تہاچی بہت کرن وڈیائی
 سن سن باتاں ہیر لڑکے دا وچہ کبہر آے

وے کچھ راہ مولائے مینوں کرواہات نامانی
 توں خلاص تے فاتحہ سورہ پڑھ کرے جا مینوں
 کویں کلام ربانی وچیاں میں سوو اگر ناہیں
 دیواں کویں کلام ربانی دنیا فانی پاروں
 کارن حرص قرآن پیارا کدھی ویساں تینوں
 جنگل اندر پچھوں اس لوں اکا سوار بٹایا
 گھر کھلا درویش نما نا تھوڑی پر لگائی
 بہت پیار محبت کر کے خدمت اندر ہریاں
 کرول موج بہاراں خوشیاں جو تیر یوں آے
 تاں رویش سوال سنایا دسی جائیں مینوں
 جنگل اندر ملیا مینوں ایسا دوست بنائی
 تیری بدو کارن مینوں حکم ہو یا ورگا ہوں
 تیرا یاز بنایا مینوں پاک خداوند سائیں
 ایہ گل کھکے غائب ہو یا دیر نہ لگی کوئی
 ناقص عمارت تار کینہہ کیا کیا صنعت سناو
 تھوڑے طالب نظری آون صاحب نیک نصیبیاں
 گرا شکر یا اک روپیہ اول نظر نکاون
 لے پر اسے وقت ملاں توں پہاوں نقد پھڑایا
 حق تیرا سین کہ نہ لیندے اسنوں خوب تائیں
 فجر کے لڑکا گھر تھیں ستا ملاں ان لکھائے
 اک روپیہ مار یا ملاں کرول پھر سے بلاندا
 نئے سناے گھر وچہ جا کر پہلوں سہی پڑاے
 دین روپیہ ملاں تائیں ایسا لوگ نکارا
 لڑکے کارن شخص فلائے واہہ اتوت لائی
 گلیوں ننگہ واطاں تائیں چا ورنال بلاو

شم قرآن ہو یا جس ویلے بولن چائیں چائیں
گن گن سارا خرچ سناون بچھیں نہ شرمادون
زمیناں انہر سونا ہون نعل جواہر تارے
آیت کسی جس ن اتری شیطاناں پریان ہاں
خاتمہ سورت بھی رب نے اتنی ہوئی شادی
کون حساب سناوے جس وچ گنج غفاری

گھرے زور پڑھایا رکھاں رکھاں کھن لوکاں تائیں
ایسا قدر قرآن جنہاں توں وہ کیا عمل کماون
اجر قرآن نہ پورا ہووے سنتوں پار پیارے
ہن کوئی شخص محمدیاں تھیں ورنہ جاسی تائیں
ستر ہزار فرشتہ آیا دین مبارک باوی
سنو بیان جو سورہ یوسف چونکہ رب تباری

بیان اذکر سورہ یوسف

مکہ کن حضرت عمرؓ پیارا کسے مجلس چہ آیا
کہن یہودی افضل رجم کل کتاباں نالوں
عمرؓ کہیا بیباں تھیں افضل نبی کریم سہارا
کہن یہودیوسف واقصد وچہ تورات پیاری
جیکہ شان قرآن برابر ہو کتابے کوئی
ایس سوالوں دوست رب انہر چی اندر آیا
سورہ یوسف نازل ہوئی افضل کنوں بیباں
تے اس سورہ آون اندر ہو بھی حکمت آہی
جو جو حکم آہی آون سرور پاک سناوے
بعضے شاعر کہن نبی توں کہن قیاس و لاند
ہک قسطنطنیہ بھی تھیں پر لہ کر اسان سناوے
گے کہن یہودی بعضے بن کردوں بیباں
جے اس نوکر تورات برابر کھول بیان سنایا
کہ منضوبہ پاس نبی و سگان سوال کیتوئے
حال یوسف دایا نبی اللہ جیتوں اسان سناوے
سن کر بات رسول خدا کے دل فکران چہ آیا
معجزہ ویکھوئے شرمندے ماریا ہوش جنہاں

نال یہودی و جنہاں حتمہ ہو یا جھکرا انہاں چہ آیا
شان و ڈا تورات مبارک عزت شرف کمالوں
عالیشان کتاباں وچوں تویں قرآن پیارا
حسن کر فرمایا جس نون پاک خداوند باری
سورہ یوسف اسدے اندر کیوں نہیں نازل ہوئی
سرور عالم کول شتابی اگر حال سنایا
سارا قصہ کھول شتابی اگر حال سنائیں
اوہ بھی ذکر سناواں تینوں برکت پاک آہی
بہت کفار یہوداں تائیں کچھ اختیار نہ آوے
آپے بنے پیغمبر رب و آپے شعر بناندا
فضل الہی باہجوں کیونکر نور ہدایت آوے
حال یوسف داوچہ توراتے کوں محمد جانے
یشاک جا لہا یہ پیغمبر سچ پیغام لیا یا
پیش ہوئے آزمائش کارن کر اقرار کیونے
تیرا دین قبول کریساں امر جویں فرماوے
سورت یوسف نازل ہوئی جبرائیل لیا یا
ہور مثالوں دلوں سناون نہ ایساں لیا نرا

عجیبی کولوں پڑھ کر وسدا جو سن آکھن والے
 ہو رو جو اس سورت اندر شان نزول تمامی
 ذکر قرآن اصحاب جو شیعے روون نیر چلاون
 نو فسا لاهوں غم و گگیری باسہ کہے نہ آیا
 کوئی عجائب قصہ ہوئے پڑھ کر دل پر چا دل
 تہاں رب عالم سورت یوسف چہ قرآن تاری
 قہر قیامت ووزخ محشر اس چہ ذکر نہ آئے
 اجر ثواب قرآن برابر رحمت فضل ربانا
 بہت و جوان ہو رہی ہوسن حکمت حد نہ کافی
 سن کج ذکر یوسف ایمنوں کھول بیان سداواں

عرب قرآن اتا ریاری لے جھوٹے ہوئے منہ کالے
 جو ہیں محارر حافظ یسا یاد چہ تفسیر گرامی
 محشر حال حساب عذاباں جو جو خبراں پاون
 بکدن سرور عالم اسکے پاراں عرض سنایا
 عمل ثوابوں نال قرآنوں شان فضیلت پاواں
 سنن سداون ورجہ پاون بنوں بات پیاری
 اس دی برکت غم و گگیری چھوڑو لائوں جاو
 بہت ہدایت حاصل ہوئے سنتوں یار سبحانا
 مشرت نمونہ اس خرواروں تھوڑی بات سنائی
 ترجمہ جو تفسیر غزالی نقل ثبوت یساواں

ذکر حضرت یوسف علیہ السلام

اکبر ذات خداوند عالی بالکتاباں جہاناں
 جس نے کن شرمان سنا اسب پیدائش ہوئی
 افضل ساری خلقت نالوں عزت شان سوالاں
 اول حضرت آدم تائیں خاک کی جسم بنایا
 خوش بھویر بچیبہ اس وی استا کار بنائی
 ایسا خاک بنائی آپر قدرت رنگ چڑھایا
 اتنا شان عنایت اس نون ذکر نہ کیا جاندا
 کل پیغمبر اس وی نسلوں اول آخر تائیں
 وہ حقے رب تالی کیتی عقل فراست پیاری
 لوح پیغمبروں نو حصے علم شریعت آیا
 سیر کیتا وہ حصے رہنے قدرت نال گرامی
 خط و کتابت لکھا پڑھا خوبی حد نہ کافی
 خوف محبت صفوت حصے سن کیے رب سائیں

ہو شرکیت اس واکوئی وچہ زمین آسمانوں
 بیشک اس مصور باہجوں نہیں کارگر کوئی
 ہر ہر خوبی وودہ حسابوں محبوباں مقبولان
 آپ کارگر قدرت کولوں و غن حسن چڑھایا
 آپ مصور کتاب اس پر قدرت علم پلائی
 نور محمد اس سے اندر آن مکان بنایا
 پاک خلیفہ عالی رہے واداکل نبیاں و
 افضل آپر افضل کہتے پاک نوراہر سائیں
 نون حصے اور لیں نبی نون و سوال خلقت ساری
 و سوال حصہ خلقت آپر خالق نے ورتایا
 ز حصے ایوب نبی نون و سوال خلق تمامی
 ہر حصہ سب خلقت کارن نو حصے نون آئی
 نو حصے سچے پیغمبر و سوال خلقت تائیں

شیریں سخن تامل نرمی خوبی خلق تمامی
حسن جمال ہو یادس حقیقے ابن عباس بتایا
اک سے داکر و اندازہ خلقت باہجہ شماراں
نوں حقے رب تاجس نوں کون بیان سائے
ہر سیرت ہر عظمت خوبی جوکل نبیاں پائی

نوحے محبوب محمد و سواں خلق تمامی
یوسف نوں نوحے یلیا و سواں خلق و نڈایا
ہر ہر نقش عجائب خوباں چمکن خوش رخساراں
بندے نوں کیا طاقت ہو سی صفت حساب یاکے
سب کچھ ذات رسول نبی نوں باقی رہی نہ کانی

بیانِ پیرِ حضرت آدم علیہ السلام جمالِ یوسف و اولادِ خود را

وچہ تفسیر یوسف کے راوی ابو سعید بتایا
جنت تھیں بد حضرت آدم کھاوا گندم و انہ
پھر جداس وی حالت اُپر کرم کیتار بوالی
پشت اس وی پر قدرت الہیہ کھیاری باری
سب تھیں اول نور محمد پشتوں باہر آیا
اس تھیں بعد تمام پیغمبر اول آخر تائیں
عاشق فاسق عابد زاہد ذاکر ولی ہزاراں
کہول غنی تو نگہ دسن صاحب شان امیراں
کہول طالب ربیے دسن ذکر اندر ہر حالے
اکھیں آگوں پر وہ ربیے قدرت نال اٹھایا
زہیں تمامی آدم تائیں دسن طرفاں چلے
پہلے طبقے اندر ڈٹھا شدت پیغمبر پیارا
و کچھ تعجب ہو یا آدم تاب نہ جھلی جائے
رب فرمایا شدت نبی ہے صاحب بر خوداری
دو جے طبقے اندر ڈٹھا ہو جیب گرامی
ذکر الہی اندر بیٹھا تاب نہ جھلی جائے
ایہ ہے نورِ محبوب ساڈا آیا حکم رہانا
دشمن اسے غرق کریں بیچ ملوفان مرلیاں

جوہں روایت ابن عباسوں کہول بیان سنایا
اس گلزاروں باہر آیا ہو کر بہت نما ناں
اول آخر توڑی اسنوں سب اولاد و کھانی
آدم آگے ظاہر ہوئی سب اولاد پیاری
کر سی عرش کیا چمکار رحمت عالم سایہ
مومن کافر عادل ظالم جد اجدا سب جائیں
خوش گلزار باغیچہ کھریا دسن رنگ ہزاراں
دو جی طرف نمانے دسن عاجز حال فقیراں
ہمنا ندے سر اُپر دسن دفتر بدیاں والے
تاں اُس وقت خلیفہ تائیں سارا حال و کھایا
طبقے سب برابر دسن اپو آپ نیارے
روشن طبقہ اس کے نوروں چمکے نور ستارا
صورت نور پیشانی و چون جلوہ باہر آوے
نور محمد اُس کے اندر آوے گا اک داری
سوہنا حسن جمال پیارا نور نور تمامی
خوب عجائب سوہنا بیٹھا آگے نظر ملی ہے
ہو سی اپنی امت کارن رہے ہر ہر نما نا
رکھ سلامت اس تائیں پار ہماز کریاں

تیجے طبقے اندر آدم نظر مبارک پائی
 ہاں پیغمبر بیٹھا ڈٹھا اوتھے ذکر کریندا
 ایسے ابراہیم پیغمبر حکم و تار بباری
 کرے عمارت بیت اللہ وی پائے نیکتائیں
 پھر ڈٹھا اسحق پیغمبر بھی یعقوب سہارا
 حسن جمال حسابوں باہر صفت نہ کہتی جاوے
 پھر پھر خوبی شامل کامل صفت چوں نیاندی
 عجب لباس نورانی آپر چاور عظمت الی
 ستر ستر آگے چھے نئے کھتے سائے
 آگے رکھ سعادت والا چمکن وال نورانی
 ول بسکین آزر وہ ہو کر روز امانہ کرمانے
 نال محبت آدم تائیں اثر ہو یا وچہ سینے
 عرض سنا کے حضرت آدم پارحمان تعالیٰ
 کیوں بیتا بیٹا وچہ غم و غم جو جھڑیاں لایاں
 شفقت کر کے حضرت آدم سینے نال رکھایا

صورت کجے بیت لہی اوتھے نظری آئی
 طبقہ روشن آس کے نوروں جلوہ کھاٹھ مریندا
 جس واروز قیامت تائیں مذہب لبت جاری
 حجاں کر کے اولاد سادھی روز قیامت تائیں
 ستویں طبقے اندر ڈٹھا یوسف نبی پیارا
 پاک زیارت تاجور نورانی و کھن تھیں شرف
 سر پر سوہنا تاج شہانہ عزت باوشا اندر کی
 آگے تیغ سنہری تھنہ شان اتب عالی
 خدیت اندر ملک نورانی فلکوں بآتائے
 حسن تجل اس کے کولوں لاک کئی آسمانی
 چھم چھم ساون کی گھٹ وانگوں سن سن نمانے
 ویکھ زیارت ل نون بھاون نرگس نین بگینے
 کون پیارا ایہ کیوں روو کے سوئی نور تو والا
 رب فرمایا ایس نبی نون مسن مزے جدریاں
 نہ رو یوسف نہ رو یوسف رو کر نام طکایا

عزل

بھلا مجھ کو رو کر دکھا نہیں سجن
 نہ ہو دور و غم کیوں نہ اس کو نصیب
 نہ کہ غم یہ ہر دم جگر سوز ہے
 عجب ہے ملاقات پروانہ کی

تیرا رونا دل کو جلا دیتا ہے
 کہ جس کو جدائی خدا دیتا ہے
 خدا جس کو چاہے بلا دیتا ہے
 وہ ظاہر تماشہ دکھا دیتا ہے

آدم نون جہ یوسف و لہر لگا بہت پیارا
 یارب ہور زیادہ اسنوں بخشیں حسن جوانی
 خوش تھویر کریاں اسنوں سوہنا نقش سواراں
 واہ سبحان اللہ رب عالم جس پر کرم کریندا

اس ویکارن بربری طرفوں کرے سوال دوبارہ
 اوسے وقت حلیف تائیں ہو یا حکم ربانی
 خلقت کچھ یوانی ہو سی ولین جان ہزاراں
 سب کوئی ہر کم اندر اسنوں آپے مددیندا

چند این یوسف کے اوتھ ویکہ دیوانہ تھیوے

عبدالستار مال جدا یاں کوین لینا چوے

مقولہ شاعر

میں جاتا سن حسن یوسف و افکر و لاں و چہ آیا
 صورت یوسفی رب عالم پر وہ کھول کھالی
 حسن جمال نبی سرور نزل جو دتار بسائیں
 شہر بنراں پر وہ اس پر قدرت فاوریایا
 چچی انگل تھیں ہک پر وہ حسن و وکتیاسی
 عائشہ خاتون تابت جھلی جہوں پیاجمکارا
 جیکر میرا نور خداوند نظر ہر کرد کھلائے
 عبدالستار نور بھری جسے کر ظاہر تھیندا
 عرش منور جنت کرسی زمیناں آسماناں
 شوق زہارت روضے کارن منگن ہاکس عایش
 شہر ہزار فرشتہ راتیں روضے پر اٹھے
 اسے پر جو بھاری فضلوں بھیجے خالق سائیں

سب تھیں بہتر حسن یوسف و ارب قدر بنایا
 جلوے بار دیوانہ کیتی خلقت و کھن والی
 نہیں دکھایا نہ کسی ڈٹھاسن میں کر سائیں
 اپنا دوست ہراک تائیں نہیں سی ارب دکھایا
 حجرے اندر وہ جھلی تھیں جلوہ نور پیاسی
 حضرت اکیا خوف نہ کر لوں میرا نور پیارا
 کس فن طاقت کول کھلوئے کیکہ جیاتی پائے
 تاں کوہ طور پہاڑے وانگول و ایتوں زمین
 ملک ذراچی تابت جھلن کیا طاقت انساناں
 بہت جماعتاں دن جاوے و زقیامت تائیں
 مال پرانے جھاڑو دیوں و چہ شہباز تھائے
 پھیرا نہاں نون بے نرواری و زقیامت تائیں

ذکر نور حضرت یوسف علیہ السلام

سنو حقیقت ذکر یوسف ابن عباس شاعر
 نور یوسف اول رب نے اوتھ کول رکھایا
 جہوں خدائے بھیجا فضلوں نوح پیغمبر تائیں
 دن کے رات کفاراں تائیں اس و حکم شاعر
 پتھر چاکر مارن آون الظالم کماون
 رور و آکھے لوکان تائیں اوہ مقبول رہا تا
 اتنا رو یا اوہ پیغمبر راوی خبر لیا یا
 جا کر چڑھے پہاڑی اپر کرے بلند آوازہ

جوین بیان خلاصے اندر راوی ذکر لیا کے
 بعد انہاں تھیں شہید نبی دی پشت مبارک یا
 پشت اس دی چہ نور یوسف ابھیجی سی سائیں
 ساوے نو سو برسوں گزے کون ایمان لیا و
 برعتیا کے لٹے وانگول ب تھیں شہراون
 پیری تابعداری پکر و بے تسان جنت جانا
 روون کارن جنوں کھلا لوکان نامہ لکایا
 میرا آکھیا کوئی نہیں مندا رب غریب نوازا

بنت پہاڑی اُپر چڑھ کر کلمہ بول سناؤے
 ڈروئے ایسے واروں کافر روں کٹا نوچہ پاؤ
 حکم سناؤے نبی ربانا ظلموں کھاؤے تاراں
 جتنے مجلس بیٹھی ہوئے بے داع حکم سناؤے
 مار بہوش کر جن جس ویلے ہوش نہ چھوڑن کاٹی
 جدوں کفار ان تیاں استوں ظلموں سخت ایزدیں
 پشت نبی دیون نوریوسف سے بول کلام سناؤے
 اس تھیں بعد خلیل نبی نون ملیا نور صدیقی
 اس تھیں بعد اسحق نبی نے نور یوسف ایا یا

مشرق مغرب تیکے ازہ حکم رہے تھیں آؤے
 جیو تکر مشرک پاک حدیثوں کے پیرے جان
 عبدالستار اسج سنایاں دشمن بن ہزاراں
 زخموں زخم ہوئے تن سارا استھ نہ لایا جاو
 اُپر کھلو کر ہشتن آکھن مر گیا اج سو داہی
 یارب بھج طوفان اینہاں پر بولیا نبی عا میں
 صبر کر و سب بے لیس جدوں قیامت آئی
 آتش اندر فضل الہوں پایا صبر حقیقی
 چلدا چلدا حکم رہے تھیں یاس یعقوب ایا

بیان احوال حضرت یعقوب علیہ السلام

قصہ بہت یعقوب نبی و اکتا ذکر سناواں
 بھی اسحق پیغمبر رب دا دوست مرسل پیارا
 دو فرزند مبارک استوں رحمت فضل جنابوں
 وڈا عیص بہاؤر آنا صاحب زور کمالوں
 چھوٹا سسی یعقوب پیارا دو دین جوئے بھائی
 اس کارن یعقوب نبی و انام یعقوب بھائی
 دو ماں بھرا نوال فضل الہوں پایا وقت جانی
 نازک نرم طبیعت آنا نبی یعقوب ربانا
 تیج بہاؤر شیراکا بر تیز جوان شکاری
 چاچے سمیل دی بیٹی عیص نکاح وچ لیا یا
 نہیں سی اچھے یعقوب نبی کی شادی ہوئی بھائی
 لے پر بہر کمال نبی نون و عم و عم شکر گزارے
 عیص پتروں بہت زیادہ پووی لفتاری
 کتنی مدت خوشیاں اندر ایسے حال و مانی

پر اس وقت ضرورت کارن تھوڑا حال جتاواں
 مشرق مغرب ناکاں اندر جانے عالم سارا
 عیص الے یعقوب پیارا خوبی دودھ حسابوں
 اس زمانے کوئی نہ واقف قوت اس کے نالوں
 اک جلوں رب پیدا کیے خبر کتابوں آئی
 قدم مبارک پگڑ بھائی و اشکوں باہر آیا
 سیرت حسن برابر دو نویں وہ محبوب حقانی
 ہر کم اندر عیص بہاؤر زور داؤر سترانا
 ہرگز مشکل منزل اندر لکے نہ ہمت رکی
 نام اس و التسمیہ نبی راوی ذکر سنایا
 باپ اسحق نام پینا ہو یا بہت ضعیفی آئی
 بہر دم حاضر خدمت اندر دو فرزند پیارے
 بہت پیار یعقوب نبی و اگر سے پیاری مانی
 عجب تاشہر ظاہر ہو یا میں تھیں شو کمانی

خوش ہو کر اسحق پیغمبر اکرم دن ایہ فرماوے
 دے بیٹے نوں فرمایا ہے اج گوشت لیاویں
 انشاء اللہ میں تیرے حق نیک دعا فرماواں
 دل چاہے رہیں تمہیں کچھ کرے پیغمبرینوں
 پیغمبر ہی مرضی ایہ سب جو عین پیارا پائے
 امر مقدر آپر غالب حاکم خالق سائیں
 جو منظور خداوند تائیں بیشک اکل ہووے
 خرچ کرے جو حیلہ سازی عقل فرست ساری
 ہر شے پر ہے اوہ قادر وہ جا کوئی نہ آیا
 جس نوں چاہے کرے عنایت غالب سر جہنارا
 جے تدبیراں وراں آپر مطلب حاصل تھیندا

دل چاہے اج گوشت کارن کوئی پیارا لاوے
 بیشک توں اج خدمت اندر عالی درجہ پائیں
 شان پیغمبر تیرے تائیں کے عرض فرماواں
 رو نہ کرسی عرض اسدا ڈی سب فقیراں چینوں
 رہدی مرضی ایہ سب دولت یعقوبے دل جاوے
 امر شاہان طاقت تاپیں نوری خاکی تائیں
 اپنا زور لگاؤں باہجوں نہ انسان کھلوے
 آپے بول زبانون آکھے غالب حکم جباری
 جس نے اپنا اسم مبارک رب قدر سنایا
 سب تدبیراں خانی ہموں پیش جائے چارا
 جس نوں زردا زور نہ ملداز ہر پیالہ پیندا

عقل

نہ تدبیر چلتی ہے تقدیر میں
 بلا شک کوئی روک سکتا نہیں
 جوان کو ضعیفوں کا خادم کرے
 دلوں کے زندگی جس کو طوفان سے

ہووے وہ کرے جو خدا بے نیاز
 دیوے جس کو عزت غریب النواز
 وہی بیکسوں کا خدا کار ساز
 ملا دیتا ہے نوع نبی کا جہاز

حاصل گلہ امیر کے کولوں سنو حقیقت بھائی
 لئے ہتھیار شکار شتابی گیا جوان نیکاری
 میں سنیاں اج نبی اللہ سے کیتا عجب آرزو
 تیں تھیں کار شکار نہ ہووے اے فرزند سنانے
 اک بکروٹا گھروا لیکر فرج شتابی کرتوں
 غرض میری اج جیکر تجھ پر حضرت اسی قصوے
 سن خوشخبر یعقوب پیغمبر بکراؤنچ کرایا
 ماں پیراں لگوشت جلدی خوب تیار کیتے

عین پیغمبروں جہ پیغمبر اتنی بات سنائی
 کول بولا یا یعقوبے نوں جلدی ماں پیاری
 امر الاہوں کھن لگا رحمت داد و آرزو
 میں اک حکمت ساں تینوں اے مقبول ربانے
 خوب کباب بنا کر جلدی حضرت اگے صروتوں
 دعا فرماوے نالواں تیرا نبیاں چہ لکھیوے
 امر کنوں کچھ فرق نہ کیتا جو مائی فرمایا
 چپ کر کے اس حضرت اگے حاضر کردھر پوتے

بہت پیاری گوشت چوں خوشبو اس دم آئی
 راضی ہو کر نبی اللہ کے یہ فرمان سنایا
 جلد اول یعقوب بنی تمیم عرض سنایا مائی
 جاتا دلوں پیغمبر رب کے عیض کباب لیا یا
 عیض پسر پر راضی ہو کر گوشت بیٹھا کھائے
 کھا کر کھانا فایغ ہو یا جدوں حبیب حقانی
 وعدہ اپنا پورا کرے یو یا محبوب رباناں
 ہمتہ اٹھا کر نبی اللہ واکرے سوال دعائیں
 دلوں بنائیں میرے کارن عیض کباب لیا یا
 خاصہ غیب خداؤں ورثہ نبیوں رتہ ناہیں
 اس ویلے اسحق بنی لوں تار ب خیر کر پیدا
 نبیاں ویاں غیب ہمیشہ ہے ورثہ مل جاندا
 واحد معنی کہ بھی اس لوں واحد کھیا جاوے
 یعقوب لے واپس پورے سینے آگیا مال خروینہ
 بخت وچوں باہر جانا لکہ چھڈیا رب سائیں
 کہی سولان نبیاں لوں بایسا وقت کھائے
 نبیاں ویاں تے مقولان بیشک غیب تدا
 گوہر پرستاں نبیاں لوں ویاں شان وکایا
 نوری ناری جو پیدا اللہ چو وہیں طبقیں ہوئی
 کفر کمال جو نبیاں لوں ویاں شان وکایا
 عبد الستار مشرک لوکاں ایہو یقین خرابی
 سجدہ کرے جو گوراں پر شرکوں کے منہ کالا
 مٹی نالوں افضل درجہ کیونکر سونا چاندی
 چاندی لعل جو اسہر کہ لوں لاکھاں درجے بھائی
 کوئی نہ سجدہ کرے نبی لوں جدوں بیٹھے جاوے

مگر اس کون لیاون والا اتنی خبر نہ پائی
 دل کتاب جزا کالہدوں کون کباب لیا یا
 خدمت وچہ فرزند نساؤ اتنی بات سنائی
 اس کارن جو حضرت اس لوں آپ ہسی فرمایا
 باطن حکمت جو کچھ ہوئی غیبوں پتہ نہ پائے
 دل یعقوب بنی مائی کرے سوال زبانی
 دعا فرما ہو اس کے کارن جس نے آڈا کھانا
 یا رب جس نے گوشت آڈا اس کی اس پہنچائیں
 بیٹھا کول یعقوب جاتا جد رب حال چھپایا
 جتنا چاہے محبوباں لوں ویلے کدے کدائیں
 جیکر دولت یعقوب لے وی عیض نبی لوں پیدا
 اوم تائیں حنت اندر چور ابلیس تہ پاندا
 جیندی صفت کسیدی اندر ہرگز نظر نہ لکے
 کیا جاناں اس حکمت کارن ہو یا نبی نابینا
 تا ابلیس معلوم نہ ہو یا حضرت اوم تائیں
 نظر انہاں وی چو داں طبعاں چوں پارنگھاوے
 جتنا حال کھاوے کارن ہووے حال تترماندا
 موڑیا لکہ قرآن حدیثوں دین ایمان ونبجایا
 کہ نبی کے درجے تائیں پہنچ نہ سکے کوئی
 نام تنہاں کے کرن وظیفے کرے شہزادوں
 آپ خدا تمہیں منکر ہوون تینوں کہن وکابی
 سنی مومن پھر سدا کے ظلم کھاوے والا
 عاناں لوکاں نالوں بہتر عزت ہے لیا نڈی
 دوہر سولان نبیاں عزت جیندی حد نہ کائی
 شہرت ویکہ چراغان والی ورون چھکے آون

نبیؐ کی سب سے بڑی اس پر شک نہ کوئی
 ایسا سین شیطاں پڑھا یا جڑھ پٹی یکباری
 نبیؐ کے تباہ ہوا کسی میری طرف سے آؤ
 وہاں مگر کے پایا رہیں پیچھے و رکناں
 میں ہک حال مناسب تینوں نظر ڈا ذکر سوا

رہدی مثل جو انہاں بنا سے کافر ہوئی سوئی
 حب خداوی گئی دے تھیں ہو گئے بت پجاری
 ولی نہ آکھن کفر کماؤ کہن خداول جاؤ
 مولاناں شریک نہ لیاون چہ زمین آسماناں
 اس تھیں بعد یعقوب نبیؐ دی خدمت اندراواں

حکایت ولی اللہ

سنیا میں ہک شہر کے نوں زور پیا وریا
 شہروں باہری لی اللہ خلقت اتوں آئی
 حکم سنائیں کہی لیاؤ وہاں کہی لیا نہ ہی
 پٹ پٹ زمین لگا اٹھ سٹن بھر بھر کہی وگاؤ
 عجب تماشہ ظاہر ہو پاعرض کے سب کوئی
 امر کہتا اس لی اللہ کے نہیں کچھ خبر تانوں
 جتوں پار اتے ول کھیاں ات بت قدم کھلوواں
 سر پر جو فرمان قبور لن بھریاں ہا رہن گاروں
 جو ادبول بنجہ کھلوون باہیں چوٹے پاوں باہیں
 ادب شرع پھل کاری اندر چہڑی مکہ چھاٹے
 تن من اپنا ماں پتو بھائی جس دم گھول گھاواں
 زمین لٹاؤمی شہر لٹاؤا میں بھی نالے جاواں
 لے لو کو اوہ حکم رہاناں نہ منظور جنہاں نوں
 نال مجت ولی اللہ وارو سے تے فرارے
 چہرے اندر داخل ہو یا کہ گیا جاندی واری
 رخصت ہو کر لوک تمامی گھرا پنے ول آیا
 دوست بڑے بھین روئے سر سجد پو پوہ ہرے
 جس دن وہ نزع ڈالے جاسن قہر الہی آوے

کہتیاں باغ زراعت ڈھائے جو کر حکم خداوا
 دعا منگو وریا ہٹ جاوے لوکاں ض سنائی
 ولی اللہ واڈوا ہن لگا باقی زمین انہاں دی
 ذکر زبانون الا اللہ وا صدقہ صدقہ جاوے
 اس سوال دعاوا ہیسی الٹی خفگی ہوئی
 جو میں پیارا راضی ہووے سو منظور اسان نوں
 خاوند نال اجوڑ بنا کر میں کیوں کافر دواں
 شہنی شوخ مزاج دکھاون دور ہون برابروں
 گل چہ ہا رحمت پاون گل وچہ لمسن ناہیں
 کرے پیارا پیارا سینوں پاک جمال دکھاوے
 نامنتور سہاگن ہوون نت حضوری پاون
 امر قضا پر راضی ہوساں کہے نہ عذر لیا ساں
 حوصل بیان لائ چہ رکھن کیوں نہیں شرم تنہا تونوں
 شکر کر و مت ہو ریا وہ غیرت ربی آوے
 بے نالوں خلقت ہدی سا نوں نہیں پیاری
 رات پٹی رہاں وریا نوں کتنی دور چلایا
 منکر بڑے بنوں چھوڑن خیراں پوجا کرے
 گوگا سرور دیوی کالا بجات نہ کوئی پاوے

بیانِ آمدنِ حضرت عیسیٰ علیہ السلام

جس نون بول دغا فرمائی اسنوں جہنم کائی
گوشت لیکر عیسیٰ بہادر آیا ولی نما نا
بولن کنوں پچھاتا اول عیسیٰ کباب ییا یا
ساعت کچھوں نرمی کر کے اتنی بات سنائی

بات سنو بعد یعقوب نے عالی دولت پائی
جس نون پیا کے کو لوں گیا یعقوب سیانا
کشف ہو یا اسحق نبی نون رہے غیب جتایا
دیکھ کر محبت اس وی ڈاٹھی شفقت آئی

مغزل

کہ یعقوب پر وہ دعا ہو گئی
پر اس پر خدا کی رضا ہو گئی
کہ جس پر ہے رحمت خدا ہو گئی
ہنر تھانہ حاجت روا ہو گئی
جیاتی خضر کو عطا ہو گئی
کہ جس پر ہے رحمت خدا ہو گئی
جسے ذات حق راہ نما ہو گئی
کہ جب پیر وی مصطفیٰ ہو گئی
بسجھی لاودا کی دوا ہو گئی
کہ جب شرط و حد تبادا ہو گئی
کہ جب زندگی بنے وفا ہو گئی

مقتدر میں کچھ دخل میرا نہیں
رضا تو میرے دل کی تھی تجھ پہ یارہ
کر کے کون پھر اس کا دروازہ بند
بہا ور کی قوت بجا خود رہی
سکتہ در کو افسوس حاصل رہا
کر کے کون پھر اس کا دروازہ بند
بھلا کیوں نہ ہو اس کو جنت نصیب
نہ کر غم گنہ میں جو گذری عمر
گیا اس کے دربار میں جو ستیم
وہ رہا ہنر نہ چھوٹے تیرے ہاتھ کو
ہرے گا کسی وقت افسوس و غم

سی یعقوب نبی وی دولت سے گیا اولیٰ
اپسیر کیونکر مٹاوا پیر نہیں غالب حکم الہی
پیشک پیشک اوہ کم ہوئے بولیں اولیٰ کھارے
ہور کے داد خل کی اس وچہ سنتوں یا سجانا
قصران چون بھالین جاوے تار پ مارن والا
ولیاں کول پہلاں کرے رب امر نہ بجا و

کرم کنوں اسحق پیغمبر کھول سنایا حال
پیشک خراب ساڈے دل وی تیری طمے آہی
اے فرزندہ کسے نہ طاقت ہے امر ہٹا کے
نظر کر و جب نیماں کولوں مڑے نہ حکم بانا
تا پ مڑھے ہر جاہل تائیں جائے کفر منہ کالا
رب فرماوے ساڈے باہوں سختی کون ساڈے

چھوڑ حقیقت عجب الستار تیرے سُن کانی
 سنو بیان جدوں اسحاقے مطلب کھول سنا یا
 دشمن ہو گیا بھائی کارن غصے اندر بھریا
 شفقت چھوڑ گئی دل و چوں یو لیا سخت بازوں
 اندر با بھری بازاریوں پھر و انت بھلیندا
 سُن سُن باتاں مائی صاحب بنجوں بھر بھرے
 آخر اُس پر شفقت کر کے اتنا کر م کما یا
 کوشش کر کے اس و تیا میں کھانا یا کر دیندا
 رات پئی سب خلقت تھی اگر ماں پیاری
 رکھ تو کھل مولا آپر جد کہ کر م کر پی
 ایسے حال یعقوب نبی نون غم و اسال وانا
 اتنی تڑت عیض بہادر نرمی و چہ نہ آیا
 دست ہمارک تھیں اس بکد لہ تلوار نہ چھوڑی
 بکد ن آپ اسحق پیغمبر اسنوں کول بلایا
 چھوڑ خیال یعقوب بھائی والا ترقی تھیں رنا
 ہو کر لیاں میں حتی تیرے اندر نیک و عانی
 کوشش نال نصیحت کیتی اس مقبول رہا نہ
 اک سو سٹھ برسوں اس حضرت عمر مبارک پانی
 جد اسحق رسول خدا نے کیتا سفر جہانوں

ایہ گل اوہ منظور کر لسی جس یوں رحمت آئی
 حضرت عیض حیرانہ ہو یا زردی بگٹا یا
 تھر تھر کنبے حیرت غصوں جوشن جاوے جریا
 کرساں قتل یعقوبے تائیں کڈھی تیغ میا لوں
 ہے افسوس یعقوب کتے دل نہیں کھائی ویندا
 مشکل بچن یعقوب نبی نون کیا کرساں کیا ہووے
 گوشے اندر دولت وانگوں جلد نئی ل چھپایا
 کوئی خدا بن حال نہ جانے خدمت جدوں کر بندی
 پرے نال یعقوب نبی نون بہت کرے لدری
 سخت دلاں نون رحمت بدی لوڑک نم کر لسی
 ہاڑ سیالے اندر جالے اوہ مقبول رہانا
 قتل ارادہ بھائی والا دلوں نہ مول بھلایا
 نرمی کنوں یعقوب نبی نون لدی اگ نہ پوری
 نال نحت اس سے تائیں ایہ فرمان سنایا
 آخر نہ مڑو ایستھیں مستھیں جو رب خالق کرنا
 بہت ولاد کر لسی تیری پاک خداوند سائیں
 تھوڑے روز جیانی پانی کیتے سفر صلانی
 باجھ خداوند سب کچھ فانی اس مئی صفت بھائی
 جیو تکر سو بچ رحمت والا چھپ گیا آسمانوں

غزل

رگ روئے یعقوب غم و درد سے
 رہا پاس بیل کے افسوس غم
 جہاں دل کا محرم نہ غمخوار ہو
 وہ گھر بار بازار گلزار سب

کہ جب باپ پیارا روانہ ہوا
 خوشی کا چین جب ویرانہ ہوا
 وہاں تخت بھی قید خانہ ہوا
 پیار سے سوا سب بیگانہ ہوا

جد سنیا یعقوب نبی نے مرگیا بابل پیارا
 دل غمگین ادا سی درووں دروے کے ناما
 برس ہو یا ملاقات نہ ہوئی نہ رل بیٹھے بھائی
 دنیا وچ خدا دی نعمت برکت نال بھراواں
 بھائی نال اہم لال لال کھان فیض پنچا ون
 دل یاں اکھیں راضی ہوون کچھ نہ یارت بھایاں
 بھیر پیو پیو چہ حاضر ہوون بھائی ناپیو جانے
 بکری بے دیکارن بھائی بکری وچیدیاں باہیں
 میت نون گل لاون بھائی نال محبت ردون
 وقت نزع کریا د بلاون بھایاں کارن بھائی
 عبدالستار تون سب باہاں بیشک سچ سنایاں
 باقی ذکر یعقوب نبی واکھول حقیقت ساری

اگے نالوں بہت نما نا ہو یا دلوں بے چارا
 بابل فوت ہو یا ہن بینوں لاکھ بے ٹر جانا
 ہن تک میرے ویر پیائے دل چہ ہرنہ آئی
 سایہ رحمت باپ پیائے مانواں ٹھنڈیاں چھاوا
 قدر معلوم تداہیں تروے جدوں چھوڑے آون
 بچہ مصیبت ساتھی ہوون پکڑن نہیں جدیاں
 ہو ر ہزاراں دست ہوون جد کہ ہون پرانے
 جس دن قبریں داخل ہوون آوے قدر تداہیں
 دوست یار پیاری اندر ورے حاضر ہوون
 رو کر ملن جدیاں پاروں ہو مراد نہ کافی
 درد منداں نون علم ہو سن پیش جنہا میرے آباں
 وطنوں جن حبیب خدا کے کیتی چوین تیاری

ادارہ سفر کردن یعقوب کے خوف عیس علیہ السلام

جد یعقوب حبیب ربانے چت ادا سی پایا
 خدمت احق بخشو بینوں امراجات پاواں
 دل غمناک آرزوہ ہو کر حکم سنایا مانی
 فرصت پاکر راتیں نکلیں اے مقبول سجانے
 غنی تو نکر مایا تیرا او تھے میرا بھائی
 بعد سلاموں استوں کہنا جو فریا پائینوں
 ساڈی طرفوں تیرے کارن بیشک لحم کر سی
 رخصت وقت نکا کر سینے رووے نال پیاری
 راتیں تھے یعقوب پیغمبر چھوڑی جہنم دی
 امر خدا پر شاکر ہو یا لیکر ولس کشمیری
 منزل درد المومدی اندر غم دی چال کر نیدا

عاجز حال نما نا ہو کر کول مانی کاپا
 رہن محال وطن چہ بینوں جیواں یا سر جاواں
 اے فرزند حوالے رہے ساڈے سنم کافی
 شام سہامت ہو رکتے دل جاوے سن بے گانے
 ملک اندر سرداری کردا صاحب خلق صفائی
 یا ماما بک بیٹی اپنی شادی کر دے بینوں
 انشاء اللہ بیٹی اپنی عقد نکاح کر دے سی
 اے فرزند دا داغ نہ جاسی لکھیں عمر ساری
 دل توں آس میں تروڑی مرط کے آن ماری
 ہو گیا باجھ گناہ تقصیروں بھائی و تقصیری
 صبروں ویر پیائے تائیں گیا د عایش دیشدا

ایسات اردو

رہو خوش ہمیشہ پیار سے سخن
بھلا یار نہ تھے آوے گا کیا تجھے
خدا جانے کیا جان کا حال ہو

کیا میں نے قربان تجھ سے وطن
اگر ہو گئے ہم وہاں پر و فن
گئی چھوڑ کر روتا جس وقت تن

اے بھائی ایہ ویس نکالا قسمت آگاہیوں
آخر منزل سفر کہینا فضلوں رب پہنچا یا
کہ منظور کیا تیرے یعقوب بے تائیں
نہ مقرر امر شرع تھیں تینوں دینا اسی
جس دن عرصہ پورا ہوئی ذرہ دیر نہ کر لیاں
سن فرماں یعقوب پیغمبر نے تیرے چرائے
کون کوئی توں جد کوئی کچھ ہو رہا ہے پینا
شہر کنعانے عیض بہادر رہے سرور گراہی
ایتھے مال ضرورت آیا اتنا سخن سناے
نام یعقوب نہ کدی سدا یا اتنی مدت ہوئی
ورومائی و اٹھ وطن وی آون یاد پیار
خوش پیاریاں کو لوں قسمت جاوے درخماندی
ست برسوں یعقوب پیغمبر و روفراق لنگھا یا
ہوش کہ دست عیض ولی پطعن ضرور بریائی

شالا فضل لہوں چوہیں خیریں گزرن تینوں
مے توں پیغام سنایا جو مائی فرمایا
بیشک بیٹی دیاں تینوں کچھ افسوس کھائیں
نہیں تاں ست برسوں تک تھیں ان چرایا جاہی
بیٹی اپنی عقد نکاح کر تیرے تائیں دیاں
حاضر ہر ہر خدمت اندر پورا عمل کماے
مردم کلام نہاناں ہو کر اتنی بات کریندا
ہیں مسکین غلام او سے داخلہ نگار مداحی
ذات صفات بیان نہ کروا نام غلام سداے
کہن غلام کنعانی اسنوں جدوں بلاوے کوئی
ست برسوں اس حالت اندر اس مقبول گداے
جاں تک سانس لبان چہ نہ لھیں تا سنگہ جاہی
دل چہ ویر پیاسے تائیں کہن یاد نہ آیا
گلا سنا کر کافر ہوو اگلی خبر نہ کائی

سیان بہت غصہ میں علیہ السلام

ہیں کچھ غصہ عیض ولی و اظاہر حال سناواں
حضرت عیض پیارا بہا دوست نیک یگانہ
جس دن اسنوں باپ سنایا گوشت کیا دینوں
شان پیغمبر بنوں ملنا خاص حضور کماے

کہنہ درو دلاندا ہووے شور مطافی جاواں
وحدت عشق الہی اندر طالب وصل و پوانہ
و عا کرساں ب قرب رہی کہ پیغمبر تینوں
شان سولان ارب جانے جبرائیل جانے

ہر دن رات پیغمبرِ بد سے فضل بانا پاؤں
 ایسے کارن عیض بہادر شوق شکاروں مانا
 پیٹوئے راہیں عیض پیار بہوں ملتا لوٹے
 اُس جاتا یعقوب پیار اعظمت لیگیا میری
 رہے طالب اپو خوشیاں دل تھیں حب ٹھاؤں
 حضرت عمرؓ محبت اندر کٹھا پاپ تے مائی
 وحدت عشق الہی دل چہ کیتا جدوں پیارا
 دل کے اندر غیر محبت یاوندہ گئی کائی
 مولا کارن سب کچھ وارن عادت نیکو کارن
 مومن بدی طرف پھوٹن چھوڑن شرک لغائیاں
 غیراں کولوں حاجت منگدے خالی عمر نگھاؤں
 پوجا کر کے قبراں اُپڑوں نال صفائی
 غفل نہ کرن نہیں جدو جافرق نکالین والا
 دیر ہوئے کچھ بدی طرفوں لاکھ بے دینی کرے
 عقلموں صدقوں علموں عملوں باہجہ ایمان نہ کوئی
 دیوانیل تے آتش بستی جیکہ ہوسن چاکے
 چھوڑ مثالاں عبارت تارا سفر دورا دیاں جانا
 جہاں اُس دن اس خدمت اندر ستواں سال گیا سی
 مایا اسم مبارک اُس صاحب شرم صفائی
 نام را چیلہ چھوٹی اُس ہی روشن بد زمینوں
 بعد نکاحوں نامے اگے عرض یعقوب سناوے
 یا ماما جو دل وچہ آہی ملی نہ حاجت میری
 پھر مامے نے کیسا یعقوب بالائق نہیں سی ملیوں
 راضی ہو کے کیسا جواتنی ہرمت مال چراسیں
 اتنا عرضہ پھر یعقوب بے شوقوں خدمت چائی

فضلوں کرسیاں ملن نورانی جہ سرے جان
 دل وچہ شوق ہمیشہ آہلے حضور رباناں
 اوہ گل مل گئی یعقوب بے نوں کون کلاماں سے
 غالب شوق الہی پاروں آتش بی ودھیری
 رہدی طرف محبت ہوڑن قرب حضور ہی پاؤں
 مصدقے قربانی کیتا ماں پیٹو جاپا بھائی
 آپ خلیل کیتا قربانی اسماعیل پیارا
 اپنے ہتھیں گردن اُپڑو صر کر چھری چلائی
 دین ایمان و تازہ کارن قارون الیاں پارا
 مشرک عت شرک چھوڑے دین ایمان طلاقاں
 پھر بھی منہ تے بات ہووے وروں تھکد آؤں
 فرق نصیب ساڈے اندر ایسے کمی نہ کائی
 میں کیوں دین ایمان و سجا یا چھوڑا رب تعالیٰ
 رہدی طرفوں تہر قیوں شرک نہ چھوڑن دورے
 حاضر وقت مثال برابر سنتوں یا رہتھوئی
 بیشک مولا چانن کرسی سنتوں پار پیار
 جو میں یعقوب بنی پر ہو یا و سین فضل ربانا
 عقد نکاح کرو تانا مامے و عہدہ جو میں کیتا سی
 صاحب عقل تے عصمت الی خوبی حد نہ کائی
 حسن جمال حسابوں باہر عقل فکر تہر پیروں
 جیکر قصص الانبیاء اندر راوی ذکر لیا مے
 چاہتا سناں میں حزم مبارک چھوٹی بیٹی تیری
 ووی بیٹی گھر بھلا وال چھوٹی دیواں تینوں
 بیشک ست برسوں تھیں کھیلے دل و مہلت باس
 اس تھیں بعد را چیلہ خاتون عقد نکاح وچہ آئی

ابراہیم نبی تھیں لیکر حضرت موسیٰؑ تائیں
 منع کیتا رب موسیٰؑ تائیں جدت اوریت تاری
 آکھیں پہ نکاح دو بھیناں جمع نہ رکھو کوئی
 لگراں جے مر جائے عورت رواد فرماو
 او بکنوں سجدہ کر جھکنا اگے واسنایا
 اگے ہرگز مسجد باہجوں روا نماز نکالی
 ایہ سب ان نبی سرور دنوں فضل ہو یا سرکار
 عبدالستار افسان محمدی میں تھیں کہ نہ تھوے
 دو جی حرم مبارک اسنوں جدوں عنایت ہوئی
 اس تھیں بعد پیغمبر اتنی خوشی سائش پائی
 دو توپں حرم مبارک گھر چہ صفت نہ کہتی جاندی
 صورتی سپرت ہر خوبی وچہ حسابے کوئی
 اس تھیں کچھے ست برساں تک اس گنڈارے
 واہ سبحان اللہ ہر دنوں غالب حُب طردی
 ہر دن رات اسی دنوں غوطاؤں غم سے
 شاہی شان مسافر پیکے راج کرے من بھانا
 آکھ معاذ اللہ ہر دروں سخت عذاب جانی
 مائے کول یعقوب پیائے ہکدن آکھ سنایا
 امر کہ و تاناں اپنی دی خدمت اند جاواں
 راضی ہو کر مائے اسنوں رخصت امر سنایا
 غنی رئیس قدری آما دولت مال نہراں
 اکویہ برس یعقوب نبی دنوں اندر تمام وائے
 مال مویشی اجڑ و سبے نو کر لفر پیائے
 دل وچہ فکر بھراوی بلرفون بہت تپاس لیاو
 خیر نہیں کیا حالت تپسی لساں جدوں الہ

دو بھیناں کھاوند جائز رکھیا خالق سائیں
 اوسے طرح نبی سرور دنوں حکم دتا رب باری
 جاں تک حکم اسا ڈا ہیسی آگے جائز ہوئی
 چکوئی اساری بھیناں جی دنوں عقد نکاح پہ لیاو
 ہن جو سجدے کرے کسے دنوں کفر رب بنایا
 ہن ب مسی اقصے وانگوں ساری میں بنائی
 مشکل کارن روا تپم غسل وضو دے پاروں
 باقی حال یعقوب نبی داصاف بیان کچھوے
 خوشی آرام تمامی پایا نہ تنگ کار نہ کوئی
 ذکر الہی اندر شامل ہو نہ حاجت کالی
 ہک ہک دو ماں بنی دیکارن نیک غلام لیاندی
 چائے حرم یعقوب نبی دنوں برکت حمت ہوئی
 دنوں رو جدائی کولوں آون یاد پیائے
 پاراں باہجہ ویرانہ ہوئے سب گلزار چمن دی
 چھم چھم دون نین پیائے مارے دروالم سے
 دل مسکین جدائی کولوں داٹھ رہے نمانا
 وطن مشال حبت دی آکھن جان گل بنائی
 یا ما میں رخصت لوڑاں چت اسی چایا
 حمت بدی حاصل ہوئے جدوں یارت پاواں
 بہت مال عنایت کیتا سب سبب لایا
 رخصت کیتا یعقوبے دنوں جویں طریقہ پاراں
 حُب وطن دی پگڑا اٹھایا جائے در دپرانے
 چلیا غنی تو انگر ہو کر مالوں شتر قطار سے
 خفگی اندر میرا بھائی نسا لایا خیر و ماوے
 قتل کر لسی یا گل لسی ہے معلوم خدانوں

نو کہ چاکر بالال اپر کوئی خیال نہ آیا
 جیوں جیوں ملن ملن پیارا تیرے تیرے اوسے
 چلے چلے چلے منزل منزل حیرت نال بانی
 جس جنگل چہ قدم مبارک سی یعقوبے پایا
 مال سباب ڈوٹھا اس دوروں پر عظمت والا
 اول یعقوبے سے اس لوں دوروں پہ پھیلتا
 ایہ کنعان زمین و احاطہ طرف ساڈھی آیا
 بعد سلاموں جیکر کچھ ایہ سردار گراہی
 ادب سلام زریا وہ کر کے کناناں حلیمی
 اس واپک غلام جو آلا نام یعقوب سدا ندا
 بھی فرمایا ساڈھا اسنوں پتہ نہ دینا کوئی
 ایہ فرمان سنا کر سبنوں و ب جواب بھلیسے
 کرے دعائیں عاجز ہو کر یا ستار غفار راہ
 پایا ہیں گل مل سے آسے بھروں سالوں
 نو کر کے اج حال میرے پر ہو سی مہربانی
 و ہشت کولوں تھر تھر کینے چھپ چھپ ن بھانے
 اچرانوں پھر عیض بہادر کول نہا ندے آیا
 اولوں نہ ہمت اندر ہو کے نو کہ چاکر ساہے
 کہن لگے کوئی عیض بہادر اشرف نیک یگانہ
 اس واپک غلام قدیمی نام یعقوب نانا
 روٹھے دل لوں بات نانی نغراں جوں سانی
 اپن چیت محبت جاگی غصہ رہیا نہ کوئی
 مال پوچھ پایا بھائی لوکاں جوں غلام سنا یا
 اول بہت از روہ ہو کر ایہ فرمان سنا سے
 لوکاں عرض و دوبارہ سنا یا ساڈوں خبر نہ کوئی

بہر دے وچہ دیر پیارا صاحب و رہنایا
 خوفوں صومرت سوہنی اپر زردی ہوئی جاوے
 کنعان میں چہ پنچے سس تھیں سنو کہانی
 اس ن عیض اوسے جنگل وچہ شوق شکاروں یا
 عیض بہادر ل آیا کچھن کارن حالا
 او ب سکھائے نغراں تائیں ہو کے چپ چپا تا
 اولوں جلد سلامی ہو نہا ہراک لوں فرمایا
 کس داڈیرا نو کہ چاکر مال سباب تمامی
 حضرت عیض کوئی کنعانی ہے سردار قدیمی
 رہندا اسی چہ شام نانا اس و مال سنا ندا
 آپے ہیں زیارت کرساں جیکر قسمت ہوئی
 ڈر داو پر زور اور کولوں چھپ گیا و چھپے
 راضی کر لوں میرے او پر میرا دیر پیارا
 راضی ہو کر و کھین کارن تر سن میں ناسنے
 یا ہن بھائی قتل کر لسی ہو جا ساں قربانی
 پڑے وچوں بھائی دے ل چوری نظر کٹا وے
 ہتھ دھج تیغ مبارک پکڑی ان سلام سنا یا
 کس و مال سباب تمامی پھیلا بے پیارے
 وچہ کنعان اولاد رسولان عالی شان گھرانہ
 مال سباب تمامی اس وایا سردار سجانا
 رحمت وادروازہ گھلا نغراں کئی آئی
 بھر چکا پائے دل لوں خبر چاکر لئی
 وہ گل لوں توں گئی نہ جھلی تیر فراق لگایا
 عیض یعقوب یا بھائی کہے کون غلام سنا وے
 رہیا ہمیش غلام سدا ندا جتنی مدت ہوئی

شام اندر سب خلقت استوں کہیں غلام کنعانی
 شکر سینے بھانپڑا بلیا باہر پون پوارے
 ٹوک پٹی تیغ زین کے پڑ کرے بلند آوازہ
 کرمی نہ سخت جواب سنایا ہر دم رہیوں کا نا
 ادب سلاناں نرم کلاماں پاوا ساؤں بہیاں
 بائی سال گذشتہ ہوئے خبر نہ لگی کوئی
 کہ انصاف افسوس دئے چہ عیض ولی نوں آیا
 میں مارن چہ فرق نہ کیتا اوس غلام سدایا
 بے افسوس یعقوب سجن نوں بے میں قتل کریندا
 چھم چھم برسن نین نمائے رحمت جھڑیاں لیاں
 اتنا درد ہو یا اس ویلے ذکر نہ کیتا جاو
 ویر پیار یا اتاں جایا چیکر وستیں مینوں
 ڈٹھا جدوں یعقوب بھراؤں بھر بھرن پھورے
 پڑے وچوں چند مبارک نور جمال دکھایا
 بول شتابی حمد بانا و کر بلیا گل وچہ
 دوٹاں دلاں پر جو کج گدھی پو آپ سنایاں
 اگے نالوں بہت زیادہ گھر وچہ برکت آہی

گئی دو سلو عیض ولی نوں جگروں غدی کا فی
 عبدالستار اور د فراقوں کھٹے ملک اٹھائے
 اے یعقوب باور و تساؤے زخم دکھایا تازہ
 اورک چھوڑ گئیوں چپ کیتا جو میں خدا نوں بھانا
 دیکھے ہار نصیب سا نوں کیڈیاں تھیں پتیاں
 نال خوشی دل بیٹھن والی بات نصیب ہوئی
 اوس قیاسوں مارے آہیں دور و حال و بٹھایا
 میرے ساتھ بے ادب ہو یا بھائی ماہیو جایا
 بے تقصیر نہ عذر کریندا سسر قربانی دیندا
 غم دے بدل بارش آنہی رواں گھٹان چھٹاں
 کر کر یاو یعقوب بھراؤں عیض ولی فرماے
 باہل جایا صدقے جاواں لے گل واں تینوں
 ہتھوں چھٹی واگ دیندی گلوچہ بلنا لورے
 کر شکرانہ ویر پیار اویر سجن ول آیا
 اوہ دن بیشک عید برابر بلیا پار جنگل وچہ
 فضلوں ور ہوئی سب گرمی کئے بخار جدایاں
 بہت پیار محبت بھایاں شفقت دون سوانی

سپان لو اب ملاقات برادران و ہمہ مومنان

عبدالستار بھایاں بلنا اجر تو اب سنائیں
 وچہ تفسیر امام غزالی ابن عباسوں لیاے
 راہ مولاے راندلس وا پینڈا لکھیا جاندا
 ووسو بدیاں فتر وچوں دور کرے رب سائیں
 ہو جو مومن بیمار ال ل کچھن کارن جاندا
 فخر و شام ملک اس کارن منگن ملک عائیں

صاف کرے رب ہر ہر دنوں رحمت الاسایا
 نال محبت بھائی کارن جیکوئی بھائی جلے
 وہ سوئی ہر ہر قدموں بٹنے قدم اٹھاندا
 فضل نگاہ کرے شے مولا و وہاں پیاریاں تائیں
 ستر ہزار فرستے تائیں پاک خدا فرماندا
 جے شام گیا اتاں فجر ہندی ہا لیا اجر جزائیں

کر کے وضو پہاڑاں کچھن جے کوئی مومن جاوے
 کرن دانت کچھن جائے مومن جدوں کسینوں
 جو اول کن سلام علیکم مومن خوشی پیاروں
 کے علیک سلام جو اکوں دس نیکی اس آٹے
 کرن مصافحہ نال محبت تلیماں جدوں ملاون
 بعد مصافحہ منہ سینے پر جس لئے ہتھ لگایا
 اس سڈٹ چہ بدعت پیدا بہت کیتی فقراواں
 بعضے ملاں کرن مصافحہ قید شریعت ہوئی
 کھل وچہ ملنا رواہلا شک نزدکا بدن جے نہیں
 کیا ملنا جد کبروں غضبوں صاف نہ ہوئے سینہ
 بھنگی ہو شرابی تائیں ملنا روانہ آوے
 کیل شرابی سے جد کوئی دیکھن بچھ کھلوسی
 طرف مسافر راضی ہو کر جو کوئی نظر اٹھاوے
 دیکھ پیماں سر ہتھ پھیرے نال محبت کوئی
 نظر غرور جو نال کبتر و کچھن طرف غریباں
 نبی کیا جو دیکھن جائے بیٹی عالم تائیں
 بہر قدرت رہدی اوپر جدوں خیال لیاٹے
 ہاں پیو دل ہک نظر محبت ورجہ حج الاکبر
 جہناں زیارت پاک نبی دی کیتی شوق لاہوں
 ایہ سوال جو نال محبت روضہ و کچھن جائے
 ایسے کارن سوہنا روضہ اُپر زمین بنایا
 نہیں تال عرش آسمان ال پر یا جنت چہ پھیندا
 خواب اندر کئے نال نصیبیاں کچھیا حضرت تائیں
 نبی کیا وچہ خواباں شیطان کر کے بہر جائیں
 یارب عبدالستار کہینہ کر کے سوال دجائیں

سٹھ سالانہ بستہ دوزخ اس تھیں دوزخاٹے
 ایسا درجہ پائے چو کر کچھن گیا ربے نوں
 تر یہ نیکی اس حاصل ہوئے خالق ہی سرکاروں
 نبی محمد امت کارن حکم سلام سناٹے
 دو نوں تھیوں پاک گناہوں اتنی رحمت یادوں
 اس تھیں بدعت حاصل ہوئی کل ثواب بنجایا
 و کھو دیکھی قائم ہوئی اندر شہر گراواں
 کچھ شریعت شکایت کر کے تنہاں ثابت کوئی
 جے دو نوں بے پروہ ہوسن ہوسی منح رہیں
 بہر بد عملوں بد ترکیبہ سن توں پار نگینہ
 کر کے مصافحہ نال شرابی نالے دوزخ جاوے
 اس دی نظر جہنم اُپر اس وابدلہ ہوسی
 رحمت نظری راضی ہو کر اس نال ب ہلاٹے
 بہر بہر والوں دوو نیکی ورجہ پاوے سوئی
 جنت فضل حرام حضوروں دوزخ وچہ نصیبیاں
 دو سو سال عبادت ویسی ہک نظروں سائیں
 وہ سو سال عبادت اسوں بہر نظروں ہتھ آٹے
 بھاویں سواری نت دیکھے سو حج اجر برابر
 لاکھ گناہیں پہلی نظروں ہونے پاک گناہوں
 وقت شفاعت رسول پیارا اسوں سارے لاکھ
 جاری فیض قیامت تائیں غایبیاں کارن آیا
 نازک بدن بہارک سوہنا کیونکر لکے رکھیندا
 کر کے حرام جہنم آتش اس پر خالق سائیں
 میری صورت کدی نہ ہنسی ورجہ قیامت تائیں
 روشنی والا بھی ادہ روضہ نہ ندگی وچہ دکھائیں

جو سرمہ پاؤں نظر حراموں و مکین یا دکھلاؤں
اندھا کاناکو جھا کالا بھریا میل ججالاں
واحد رب نون جانا اُس نے سچ رسول بنایا
کرے نول جو عاجز تائیں طاقت نہیں کسینوں
غیر پسندیا ٹھٹھا کر سی جو مسکین بشر نون
قہروں فکر کرومت ہستو آکھے رب تعالیٰ
رہیں نہ کر سوا وہ جس ویلے لگن بھاگ غریباں
رب فرمایا اساں خلائی زنگار ناک بنائی
جے رب حسن برابر عزت خوبی سبنوں ویندا
جے ربے ولت مال برابر ویندا ہر اک تائیں
ظاہر و چھ پسند نہ آون جو مسکین نامے
کنڈ نہ کریں غریباں پول وحی پیغام لیا یا
جاہڑ ابو ہریرہ ہو دیں ایسے نیڑے ہندے
واہ سبحان اللہ کیا رہہ پاپا پیر غریباں
پار ب فضل کرم کر سائوں پاک حبیب ملائیں
عبدالستار بہت حقیقت مومن بھایاں پائی

اکھیں آتش و وزخ پوسی خبر کتاب سناؤں
عاجز حال پوشاک پرانی کنگھی جڑائی والاں
نبیؐ کہا یادہ میرا سینہ کے واری فرمایا
اسدے پاروں واپسی غیرت ہوندی پاک بے نون
بیشاک اس نے ٹھٹھا کیتا اسدے کار پگر نون
کیا جانو لئیں کہرا ہو سی جنت جاؤں والا
دولت و اتوں خودی جہنم حاصل بے نصیباں
خَلِيقِ الرَّحْمٰنِ مِنْ تَفْوُتِ بَصْرٍ اَنْوٰی
صاحب حسن امیراں تائیں کون سلام کریندا
کسٹوں عمل سخاوت پاروں جنت ملدیاں جائیں
باطن و بیان مال برابر مومن بے نون بھانے
کل مسکیناں تائیں حضرت سینے مال لگایا
زاؤ ہر مسکین اصحاباں مال نبیؐ کے کھیندے
بدعتیاں نون ضد صدیثوں وئی تار نصیباں
جویں ملایا رحمت کر کے عیض یعقوب بے تائیں
کن رس والے تنگ ہوں لو رحکانت بھائی

بیان پائی حال حضرت یعقوب و عیض علیہما السلام

بہت محبت دوہاں بھراواں من آرام سوایا
تقصص لانا پیا وچہ فرمائے کنتی رہی نہ کافی
جا کر و سیاروم شہر وچہ سندوں میرا یارا
بہت آرام آسائیں پائی اس مقبول بھانے

جد کنعان یعقوب پیغمبر قدم مبارک پایا
نسل مبارک عیض زلی دی اتنی رب دوہائی
رحمت یکر یعقوب بے عیض بھائی عیض پیارا
خوش ہو کر یعقوب نبی نون چھڑ گیا کنعانے

دین رہا ناد سے لوکان مال محبت پوری
ہر دم ذکر الہی اندر مولے مال حضوری

بیان حال زین العابدین علیہ السلام

سن کچھ حال زین العابدینوں ذکر سناواں
 اول عشق زین العابدینوں پھرا پایا
 ہر دم لائق حمد خداؤں بندگیاں واسائیں
 برحق نبی رسول گامی ثابت شان قرآنوں
 دنیا اندر افضل نعمت مثل ایمان نہ کائی
 جبرائیل فرشتیاں وچوں سید اشرف نامی
 ماہ رمضان ہینیاں وچوں سید رب بنایا
 زمیناں چوں عرب مبارک عزت شان بگمانہ
 سیاس عربین و احاکم شاہ طیموس گرامی
 وافر شکر ملک خزانے عدل حکومت بھاری
 اس شاہ گھراک بیٹی امی صاحب حسن عجمیہ
 صاحب شہم خاموش طبیعت صاحب عقل فکر و می
 صاحب سیرت نرم مزاجوں صفت نہ کیتی جاوے
 پاک جملوں سورج روشن جلوہ نور پیشانی
 ہر خوبی وچہ شال کامل صفت خداوند والی
 بعد اجداد ہر بدن مبارک میں کیوں صفت سناواں
 وچہ تفسیر امام غزالی حسن بیان بیایا
 نبوی حسن بیان کی اس وابندہ غیر سناوے
 بنیاں کے جو حرم تہامی مسلمانیاں ماواں
 حراماں پاس رسول جے ہووے جی پیغام لیاوے
 کے خدیجہ حضرت عائشہ یا نبیا کوئی آیا
 سن کہ سرور عالم آکھن ہووے نہ چاند کوئی
 کرونیال جو شہر انہاں تھیں جبرائیل جبرائیلوں

اسنوں صر مکان بٹھا کر یوسفوں کے آواں
 ایسے کارن اول اس واڈو کر مناسبت پایا
 ہر حاکم تھیں بہتر حاکم اندر دو وہیں سطریش
 سب تھیں شرف ذات محمد باہر صفت بیانون
 جنت وچہ جمال الہی افضل نعمت آئی
 راتاں تھیں شہ قدر مبارک اکبر شان گرامی
 کل روزاں تھیں جو مبارک سید اشرف پایا
 جس کے وچہ مدینہ روشن کعبہ فضل خزانہ
 کتنے حاکم اس کے در پر تانا بعد اسلامی
 ظالم چور نہ نظری آئے وچہ عزت ساری
 عالی منصب ہیں جہاں جیندانی ک نصیبہ
 نہیں برابر اس وی ہوندی صورت چند بد روی
 ویکہ زیارت خور لوزانی ادب کنوں شرمائے
 نظر مبارک جتوں پائے چمکے شمع لوزانی
 استا کار مصوٹر کاتب خوش تصویر کالی
 حرم نبوی وی کراں بے ادبی دوزخ اندر جاواں
 پاک مبارک صورت اس وی طبع زمین بلایا
 جس نوں یوسف مرسل کال رب کریم چلے
 کرن فرشتے شہرم انہاں تھیں کیوں یوں بجاوا
 کھڑا ہے دروازوں باہر نہ تھے پر وہ پائے
 گراں اس نے ساد اکدوں پنا آپ چھپایا
 ہو سی جبرائیل جو اسنوں شہرم تسان تھیں ہوئی
 آگن گن بدن سناون صفتاں کیا توفیق اسناون

بعضے شاعر چاؤڑ کر کے گن گن بدن سناون
 نین مبارک ناف تے سینہ زانو پنیان تائیں
 صفت زینخا ایسی بولن جو نہ کھڑی ہوئی
 ایسے کارن صفت زینخا میں نہیں بول سنائی
 حال زینخا ذکر سناوان فضل کنوں بے الی
 عیبوں دامن پاک ہمیشہ غیراں جب نہ کائی
 باغ مبارک قدم مبارک جدوں زینخا پاوے
 صاحب ادب زینخا بی بی غیر کلام نہ بولے
 ہر دن سبج مبارک پر مالن پھل و چھائے
 نو برسوں تک نیند زینخا خوشیاں الی پائی
 بیدرواں روں رو لگائے ای عشق دیاں چالوں
 جس گھرانہ قدم مبارک عشق زرد اور پائے
 ملکال کے سلطان اکابر شان حکومت والے
 خوابے وچ زینخا تائیں دتیس آن دکھالی

پوکے کافر تو بہ باہجوں اور ایمان نہ پاون
 مال اپنی دانگتے نہ کوئی پکڑان شرم اوائیں
 نییاں دلوں شرم نہ پکڑان ایسا ہر انہ کوئی
 نہیں کتاباں وچوں ثابت ایہ بے دینی آئی
 عمر مبارک نو برسوں ی جد اس ہوش سہمالی
 دائم دل چہ بے پروا ہی خوشی حکومت پائی
 گل کیچک گل سوسن نرگس دہ کنوں شمرے
 اندر حکم غلام کینراں پشربک نہ ڈولے
 خوشیوں نیند پیالہ پیوے ستیاں خبر نہ آوے
 عبدالستار عشق مجازی کیونکر آں جگائی
 باوشا ہاں لوں قید کر کے روون وچہ جنجالوں
 دانشمند دیوانے ہوں عقل آرام لے جاوے
 چھوڑ حکومت گئے ہزاراں برہوں باز کالے
 آتش ظالم تیر بھڑوی پھوکی دھر کھپالی

سپان خواب بی بی زینخا

کیا ہک رات مبارک آہی جو نہ کرات قدروی
 چور نہ لگے نہ ساگ بے چپ ہوئے گھریالی
 ہرول اُپر خوشی آراموں نیند رعلیہ پایا
 نازاں مال زینخا سستی اکھیں نیند لگایاں
 چند مبارک اپن چیتی اتر آیا آسمانوں
 حاضر ہو کر شمع مبارک جگت روشن ہوئی
 زیبا صورت جلوہ روشن کر تاثیر سماتا
 خوش خوابے چہ طرف زینخا یوسف جانی پائی
 خوش خسار پیالے والا کیا گلزار چمن وی

استانال خوشی کل عالم کوئی نہ رووے وردی
 غالب نیند آہی در باناں کسے نہ سرت سمھالی
 چور پیسا ہک اوسے گھروں جس گھریوسف آیا
 خوابے اندر حضرت یوسف اکھیں آن دکھایاں
 پاک جمالی دکھاوون آیا حکم خدار جمالوں
 تن پروانہ جلی زینخا ہوش سنبھال نہ کوئی
 دل چہ نقش پیارے والے کیتا آن ٹھکاناں
 دیکر شوق پیالہ شیرین فرات صفات بھلانی
 ہر گلزاروں دل لوں پیاری صورت یار سجن وی

کیا ڈٹھی اوہ خواب زینخا ہے کسے نظری اوسے
کیا اوہ سوہنی صورت آہی خوش نقشہ من بھانی
ہے اوہ جلوہ چند بدرون ظاہر نظری اوسے
رحمت خواب زینخا تائیں بسیارنگ کھایا
قدرت لاسر مرہ کھیں سوہنے مین پیالے
دل مشتاق محبت کیتا پیتا وصل پیالہ
دو دن گھڑیاں اُحت ڈٹھی سخن کلام نہ کوئی

شوقوں روز قیامت تائیں ساعت وانگ وناوے
جس می ثابت جھلے سورج تھیوے پانی پانی
ختم ہووے وشنائی اس وی جان کدی نہ لاوے
جیونکر وینا وچہ کسے لوں محبت نظری آیا
دیکھ زینخا صدقے ہوندی دم دم حمد بکارے
جیویں پیالہ آب حیاتی خضر پیغمبر والا
جاگے گی تاں یاد کر لسی جدوں چہ نم و صوفی

سیدارشدک زینخا

بہر محبت تھیں عاشق تائیں پیاری پیند وصل وی
جدوں پیاری صورت اس تھیں اپنا آپ چھپایا
چاروں طرفیں نظری آیا محل مکان ویرانہ
چشم چشم برسن نیناں و پتوں ہنجوے پر نالے
پلنگ سرمانا کھاوون مانا ساٹے سچ پھلانڈی
پل پل پل پل کوئلہ ہووے رووے ہاپیں کھلیاں
کوک دو ہاپیاں انگ واپاں پدھرو دم بھالے
ہو کیسینوں طاقت نہیں سی اوسے ایس محل وچہ
غش وچہ جاں لبیاں پہ ہوتی زلفاں تین پھڑیاں
جام جدائی وے کر جانی کسلی کر گیا ہینوں
عشق زور اور سینے چڑھیا چھک تلوار سیاڑوں
ناز کریندی سستی آہی وین کریندی اٹھی
دل ول تیر جدیاں رن گل وچہ زلفاں پیا
ساعت اندر بہ ہوں ظالم جاں لبیاں آری
دیکھ تماغم غلام کنیراں ہو پیا ریاں ستیاں
چھڑا کن عطر گلاب شتابی کر کر پیار بولادوں

جاگن نالوں بہتر سنوں ہے تلوار قتل وی
اچن حیرت زینخا تائیں برہوں کپڑا اٹھایا
چھوڑ گئے دلدار پیالے وے کے بندی خا
ہتھ چھڑا کر غائب ہوئے سوہنی صورت والے
جاگن کولوں تن تن اندر جاگی پھر غانا وی
دم دم آتش وروالم می لیاں سچاں چڑھیاں
اے ولبر کیوں جان میرینوں کر کیوں ورد حوالے
بجلی کر دک پئی آسمانوں مار گئی اک پل وچہ
منہ تھیں کسے بلند آوازہ میں سڑیاں میں سڑیاں
کون لیاوے کون لیاوے کون لیاوے تینوں
واحد جان نہانی آپر گرا لٹھا آسمانوں
ہوش نہ آوے کیا بتلاوے چو نہ چوراں مٹھی
بہت پیار جہنا نڈا کردی دشمن سن ستیاں
جیونکر چھلی پانی باجوں جان ویوے ترسانی
ایہ کی ہو یا زینخا تائیں حیرت اندر گیاں
اگوں کوئی جواب نہ آوے ورد پیر چلاوون

جیوں جیوں سچن الٹا رو سے کر گیا دوسیا کے
 پلنگ نہالی آتش بالی کندھاں کھا دن آیاں
 ورو منداں لڑاں کوئی نہ ملدا محرم لدا وروی
 عشق کرٹا ہی تیل غماں دا بہ ہوں تر کالایا
 غلطی نہ کر عبد الستار اوسے جو وہ چہ جدایاں
 جاتا رہیا دیوانی کر کے محرم پارسیانا
 بجلی دا چمک کار پیارا خوش خسار دکھا کے
 ہسن کھینڈن گیا زلیخا رو سے حال نہ دتے
 دل چہ صورت حاضر کر کے کرے زلیخا جھیرے
 وضاڈا مارن لٹن کارن آئیوں اج بینوں
 اے پر خوبی حسن جہناں لہ و زازل ہتھ آئی
 دیکھ شمع پروانے عاجز تن من کھول گھا دن
 ہو قربانی خاطر جانی مجرا بھرن نمانے
 مجھو پان چہ دوس نہ کوئی نہ کر شور و دایا
 بدل نہ غلطی عبادت تارا اس چہ ہے بنامی
 پسند آرام زلیخا تائیں رو کر عرض سنائی
 عقل شرم نے جاندی واری اتنا سخن سنایا
 باقی جان رہی چہ تن سے دم آوے جاوے
 دم دم غم دی آتش بھڑکے جگروں بلن آوارا
 بھروں سک سک بالن ہوئی سٹریا توں کامی
 ایسے حال زلیخا تائیں سارا سال وکانا
 ہر طرفوں جد بند ہو جاوے اس امید جہنا ندی

بھڑکن بھا ہیں ملدانا ہیں دم دم آپس مارے
 قبرستان مرکان باغیچے ماراں عشق چونگھایاں
 لاندی اندر قابو ہوئی مچھلی ٹھنڈی سردی
 اس منزل چہ مرگیاں باہجوں کسے آرام پایا
 اکھن حشر و دایاں دیندے پیش جہنا کے آیاں
 رخصت وقت نہ کہہ گیا کوئی نام نشان ٹکانا
 زخمی دلدا ترس نہ اسنوں جیوے پامر جانے
 جس گھر عشق مرکان بناوے تیریں کیوں کر دتے
 اے لہرا یہ جھیرے تیرے ہیں بن کون نہیرے
 ماتھ پکڑ حلال کیتوئی کی آیا ستھ تینوں
 نرمی مہرا نہا تھے دل چہ نہیں خدا ند پائی
 اسنوں یاد خیال نہ کوئی جیوں پامر جان
 حاضر جان پیاری دیوں قدر محبوب نہ جانے
 مارن کھل اتارن کارن کار قدیم تصایاں
 جد منظور ہی کرے پیارا دیند ادا کتھی
 لے ہن تیرے گھر چہ ساڈھی ہوندی نہیں سمائی
 ساڈا رہن محال زلیخا گھر والا گھر آیا
 پھیر جیانی حاصل ہووے بہدوں پیارا آوے
 عبد الستار ایسی آتش کتنے ٹاک اجاٹے
 قبر مروٹے اوگنہارا پکڑ لیا وچہ سامی
 جد کہ در در سخا نیاں تائیں طر افضل بانا
 صاحب شرم خداوند عالم لیند اخیر تننا ندی

پیمان خواب و دم زلیخا

صورت پوسفتوں ب فائق حکم و بارشا و
 جامل پھیر زلیخا تائیں تیں بن مت مر جاو

غرض اگلے دن زینحائیں ساعت اکھین جڑیاں
 اگے وانگوں ویکھ زینحائیں پھیر حیاتی پائی
 تن گلزار ہو یا وچہ خوشیاں وصلوں ملیا پائی
 اکھیں اگے حاضر ہو یا نقش سارے والا
 عین مبارک نور سخن کے عین جمال و کھان
 ہنس تہیں معوج خوشی چہ آباشو فوں دل پوانہ
 کیا ہو یا اک ساعت پہنچنی ل سجنے رکے
 خوش خسار و لبر پیارا ملک نظارہ سیسی
 جتنا امر نصیبوں ہمیں خوشی زینحائیں پائی
 نیند پیاری رخصت ہوئی تھوڑا وقت کھایا
 ہر پیر جاتاں کارن کے موت تیار کرائی
 سنو حقیقت جہوں زینحائیں خوابوں سہت سہالی
 اٹھ گئی ہوش جو دوں اس می اٹھدی گدگد پوری
 چیکان مارا چانک رنی سول فراقوں و مانا
 جتنی خوشی زینحائیں بی ایس نظاریوں پائی
 وایاں مایاں ہو زکینراں ویکھن وون کھلیاں
 باپ پیارا انم کے اندر رور و نیر چلائے
 لاون زور ملاون ملیاں حیلہ کرن سیانے
 شیریں شربت شور اٹھاون آتش بھوک چاؤن
 افلاطوں ارسطو وانگوں کامل عقل جہناں می
 ایتھوں تک زینحائیں ہمیں پہلی منزل آئی
 اٹھ اٹھ جنت یوں وڑی چڑھی فراق خمار می
 ہر کم اندروانا عاقل سو تدبیر و وڑاؤے
 پہلا پیار زینحائیں ظالم عشق و کھایا
 تھر تھر سنگل اندر ترے مائے سانگب جانی

اچن بیت طیب پیارا دیون آیا پڑیاں
 نعم و لگیری درد بیماری یا ونہ رنگی کافی
 قدم مبارک مالی یا یا رحمت مال ربانی
 حجت داور وازہ کھلیا ملیا خوشی نوالہ
 مست خمار محبت والا پھر بھر جام پلاون
 جیوں پوانہ نون ہتھ آؤے کھریا مال خزانہ
 عبد الستار اس لئے نون یاد کر لسی بھلکے
 جاگے گی جس وقت نہائی کون مگان بھلیسی
 اچن جیتی حضرت یوسف صورت پاک چھپائی
 جاگ اٹھی تاں برہوں ظالم آن سلام سنا یا
 ملیا مگر وچھوڑہ ظالم پھر کے ملاقمہ چائی
 اگے نالوں درد فراقاں وونی آتش بالی
 جے وس ہوندا جاگ نہ اٹھدی لگے ساں سوہ
 جے جے کر دی کون لیا کے چہڑا وقت و مانا
 آتش ملی جدائی والی وانگب و ت اڑائی
 کہے پہوشی مال زینحائیں چلیاں میں چلیاں
 کل وزیر امیراں کولوں کجہ تدبیر نہ آؤے
 طبع موافق طے نہ دارو کون حقیقت جانے
 کھڑی کتاب طبیاں کولوں ارویا ونہ او
 ویکھ تماشہ قدرت والا ناری ہوش تھوڑا
 بھین بھراوی باہل بان می شرم نہ رنگی کافی
 سوک پیا کھرا و شائائے گھتی علق خمار می
 اس منزل چہ عقل فکر تھیں حیاہ اس آؤے
 ہتھیں باپ پیارے اسنوں سنگل پیریں پیا
 اوہ گل دل نون ورنہ ہووے جس نے قید کرائی

دل چھ آکھے جے اوہ دلبر پھر ملے اک ڈاری
 بن بن چور پوین گھر میرے اپہ کی لائق تینوں
 راتیں نیند پیاری اندر لوگ آرام گزارے
 درد مندوں کے دل کی آتش کچھ ہسپاں بند
 بول نہ غلطی عبدالستار ایسا سخن بانوں
 ایسے حال زینجاہی بی رور و سال لنگھایا

چھ لوہاں میں اُس کے کولوں حال حقیقت ساری
 چور بنا کے لالچ لاکے قید کرا یا مینوں
 دردوں ساری رات پکائے ورو آپس ماسے
 جتول جاوے چنگا پاوے غم دا اثر کریندی
 درد مندوں بن لیدی مرضی حاصل نہیں جنہاں نول
 حکم ہو یا پھر تھی واری حضرت تجوالے آیا

ایساں خواب سوم بی زینجاہی

رحمت والی رات ہمارے پھر خداوند آندی
 کیا آگے ات جورات قدر کی بھیجی خالق سہا
 کیا آگے فضل نعمت کیتی رہنے نیند پیاری
 درد و غماں نہیں نیند راند ملے آرام بہا
 آئی نیند زینجاہی تائیں رحمت نال زبانی
 خوابوں ان جمال کھایا یوسف ہی رہنے
 نور ستارہ عجب نظارہ بنی پیارا ایسا
 درد مندوں مسکیناں کارن گرم کیتار بیالی
 بد مینرو تا چرکار رحمت فضل غفوروں
 وکھ زینجاہی خوابے اندر کھاواں چور چھاتا
 پایا وقت زینجاہی بی اللہ دوتی پاری

جس وجہ فضلوں پوری ہوئی اس امید لاری
 جس کے اندر نیند وسیلہ ملے زینجاہی تائیں
 رحمت کنوں آرام بنایا کارن خلقت ساری
 طاب مولا خواباں اندر واصل ہون بہاراں
 روندی روندی اکھیں جڑیاں نال فراق نمانی
 زلف نورانی نور پیشانی وکھین والا جانے
 کالیتاں الفانے چہ ورا کے چند ہمارے آیا
 مدت پچھوں دلبر جانی صورت آن وکھالی
 موٹے جے بد مینرو واکوں ہو یا جان آرو
 راتیں آگے موڑ مکاٹے جاٹے چھوڑا چھاتا
 ہنچوں رو کر حاضر ہوئی کر فریاد پکاری

غزل

کہ بن بن خوش اسرار آجاتی ہے
 سپہ زلف و لہار آجاتی ہے
 بگمہ مست تلوار آجاتی ہے
 خوش رنگ رخسار آجاتی ہے

سجن تیری صورت سے قربان ہوں
 کبھی قید کرنے کو عاشق کا دل
 کبھی قتل کرنے کو خوش ناز سے
 کبھی لاشس مردہ پہ عیٹے بنی

جدوں زلیخا خوابے اندر ڈٹھی صورت پیاری
 اے جانی محبوب نورانی دس حقیقت یتیموں
 صبر آرام حرام کیتوئی نہیں بند نہ بھامے
 دل دیوانہ تن پروانہ سال گزاراں سٹودی
 بتول جاواں نظر اٹھاواں حاضر و کھیاں تینوں
 چوری چوری زور پروری خوئی تین مریے
 آدن جاوون بھرنگا وں کیتا نشاں جدو کا
 خوش خساے بن بن آدن تن تن تیرنگا وں
 جھڑ جھڑ پواں یوانی کئی سٹرسٹرساں لٹھاواں
 عشق تساے دشمن ساڈے تیزوگان تپا یا
 پھر ناہوار پیار تساڈا آوڑیاوچہ سینے
 قسم تینوں جس پیدا کیتوں یہہ کچھ تپہ نشانی
 وطن مرگان تیرا وچہ جنت یا آسمانوں دیں
 امر خدا کھیں صورت یوسف کرے کلام زبانی
 شہر مصر واپس ماں حاکم تخت حکومت میری
 نام نہ دسیوس حضرت یوسف یقوتے اجایا
 نام عزیز بتایا اپنا جو میں خدا فرمایا
 شہر مصر وچہ تخت مصر و اجو کوئی وارث تھیے
 اس تھیں پچھتال محبت کیا زلیخا تائیں
 جیکر نشاں محبت ساڈی لیا چاہوسانوں
 وارث خاص تساڈا سانوں رب قدر بنایا
 یاور کھیں ہن وعدہ ساڈا اچیتوں پورا کرے

گر یہ زاری نال پکارے میں صدقے میں ماری
 مارن آویں ظلم کماویں خوف نہیں کچھ تینوں
 پھراں بھلیندی نازگان پندی تینوں کی تپہ اے
 نتارن میر پکارن فوج غماں ی چڑھدی
 دل زلفاں پیچ کنداں لارن آون تینوں
 ہٹاں نساں نساں گھروچہ ایہ کیوں ہن دیندے
 قسم خداوی جان ساڈی نہیں رام تڈو کا
 نازک لبیاں لبالب کر کے شوق شراب پلاو
 پل پل جل پل پل بالن ہوواں کتول بھان جاواں
 چاہہ غضب لب شیریں ساڈوں تلخی جام پلایا
 کٹ کٹ پیرے کھا تڈا میرے اے محبوب گھینے
 توں نشاں فرشتہ کوئی یا توں حور لورانی
 کیوں دکھ آون جان میر تینوں نام نشاں دیں
 میں ہک بندہ خاکوں پاکوں ہن قوم نورانی
 نام خطاب عزیز بتا لیس واں خاطر تیری
 نہیں سی بچے حبیب رہا ناؤ نیا اپتر آیا
 وچہ تقدیر مصر وادالی اس توں رب بنایا
 ملک تاجی اندراستوں نام عزیز سداوے
 ہو رکتے ول ساڈے باہوں ہرگز مول نہ جائیں
 حاضر ہونا شہر مصر وچہ ملساں اسپیں تساڈوں
 تیس بھی وارث حق اسانے چہ تقدیر کھاپا
 ہو میں اصل نصیبے اپیں نہیں تارن زری سہیں

عزیز

لے گا نہیں اس کو وصل حبیب

سجلا جس کو وعدہ میں غلطی پڑی

انہ کے جو وعدے سے ہے بے وفا

گیا اس کو گناہ جنت نصیب

انہیاں باتاں جدوں رہی خانہ پوسف کر لیا
 مٹھی خواہوں سہرت سمھالی جاگ مبارک آئی
 وعدہ سن کر ہمدی اٹھی خاص یقین لیا ندا

ساری دولت ملی حضوروں اکھیں گھر گیاں
 واہ سبحان اللہ رب عالم فضلوں اس پہنچائی
 عبدت تارا بیشک سچا وعدہ کل نبیاں وا

مقولہ شاعر

نبی محمدؐ سرور عالم وعدہ سچ فرماے
 میری تابعداری جس نون خاص یقین اپانوں
 ظاہر خوش فرمان سنا کے ذات مبارک عالی
 جس دن ذر قیامت ہو سی طلق زمین واڈوے
 پچسو سالان ستہ دوزخ اسدی کرکے راوے
 میں وروازہ جنت کھولاں ہو سی حکم ربا ناں
 جس نے پکڑی سنت میری میں کیوں چھوڑاں
 اکدن قوم کفاراں اوپر فتح محمدی ہوئی
 انہاں بند پواناں اندر بھی اک عورت آئی
 جدا ہو یا فرزند پیارا اردو سے درد توالے
 گلی بازاروں جو کوئی لڑا کا اسنوں نظری او
 درد محبت دونا ہوئے روئے درد رنجانی
 نبی کیسا اس عورت تائیں جیکر غصہ آئے
 جلدی عرض کیتا اصحاباں پیش حضور تدا ہیں
 پھیر اصحاباں تائیں حضرت نیک جواب سناوے
 سب امتاں تھیں میری امت بہنوں بہت پیاری
 جیکر مجلس تنگ نہ ہوئے ہو رہیاں سناواں

جس نون میری تابعداری اوہ کیوں دوزخ جاوے
 میں چھوڑاں کیوں ہتھ انہاں کے تھرب طوفانوں
 بخش دئی ربا خلق بینوں کتنی جنت والی
 عیسے موسے نوح پیغمبر ڈروا کوئی نہ بولے
 نفسی نفسی نبی پکارن امت یاد نہ آوے
 میرا پلہ چھوڑا دنا ہیں جس نے جنت جاناں
 اس دن اس اساتھ کر گیاں جس دن خوف کردیا
 کر کے قید کفار لیا ہے باقی رہیا نہ کوئی
 درد فراقوں روندی آئے اپنی خبر نہ کانی
 نال محبت چھائی وچوں دو وہ حلین برناتے
 نال محبت پکڑا اٹھاوے چھائی نال رگاوے
 لوگ حوالہ وکھین والے ہو گئے پائی پائی
 آتش وچہ فرزند اپنے نون پائے یا نہ پائے
 ایسی ماں پیاری کولوں پہ گل ہوندی ناپاں
 میری امت کیوں ب عالم دوزخ اندر پاوے
 میری کرے جو نافرمانی سوسرو و کفاری
 مومن سن کر راضی ہوون میں بھی حمت پاواں

ذکر دیگر

اک دن نبی محمدؐ سرور باہر سیر سدا نے | جھل اندر چھوڑا دٹھا کیسا صیب رہا نے

وکیسواس یوں لستا ماندا اپنا مال پیارا
 ہر چھپڑو وہی عادت ہوندی توں مال بچا کے
 لنگی گھوڑی لسی نڈی مالوں ور گئی یوں
 چھپڑیاں آپا رہ ہو یاں ل ہو یاں چ چاڑا
 واہ سبحان اللہ رب عالم ایسا کرم کیا یا
 ایسا درد رفیق پیارا دو جا ہو نہ کوئی
 سکارن مسکیناں گنہگارن میند نہ کرن پیاری
 کھلیاں سوچ لپے دریاں نیت نماز کھڑون
 مال محبت عاجز ہو کر منگن فضل دعائیں
 یارب عبدالستار کہینہ منگے نظر کرم وہی
 اے مومن کردل یوں حاضر کمرہ پیار بنی وا

میں بھی چھپڑو امت کارن کئے سول سہارا
 چتول خطرہ خوف نہ ہوئے نہیں گھر کے
 کھلا بولا کے ساتھ لڑا لے پارا ور گئی یوں
 ٹھیراں چوراں سے ہتھ آیاں یا لقمہ گھیاڑا
 امت کارن سوہنا چھپڑو کر سرور بنا یا
 ماں پڑھیں وہ شققت اس دی امت کارن ہی
 غم نکران پھ مال دعائیں ساری عمر گذاری
 لو ہو اکھیں جاری ہوون سجھ لے ہر رو
 بخش خدا یا بخش خدایا و گنہاراں تائیں
 کھاٹھ شرم دی سوچ کرم ہی بخش ساتھ چھری
 سن لے میتھوں پیار بنی وا ہوئے صف عینہ

بیان در خواب شدن عالمیات حاصلی در عالم اسلام

اک دن سرور عالم تائیں گئی نیند پیاری
 سب خلقت اضا من ہونا مشرق مغرب تائیں
 خوشی آرام پیارا کر کے لے سید ہاراں
 ایسا امر جنابوں سنیاجس مہم لئی غفار ہی
 نہ وہے حال دیوانہ ہوئے نکل گئے ول باراں
 جس م سرور عالم کارن ایسی حالت ہوئی
 ساعت پوچھ پیار پیارے کیتے ور دیوانے
 اصحاباں مشاکال تائیں غم یاں بجا ہیں بلیاں
 سب ربار محمد ہی اندر پے گئی رات اندھاری
 سب حقیقت جس م سرور چھوڑے گئے گھباراں
 آہی غار پہاڑی اندر وہ را جاڑا لکھانے
 بخش کر یا بخش کہ پیار ور کہن دعائیں

جبرائیل سلام لیا یا بھی پیغام جباری
 عجب یا پھر نیند پیاری امر کیتا رہ تائیں
 کوں شفاعت بھلے ہو سی کارن گنہاراں
 غم تقیوں ڈوائیں نکل گیاں ایسی امت پیاری
 مسجد حجرہ پٹی ویرانہ خبر نہ گئی پاراں
 پار اصحاب غلاماں چوں حاضر نہیں سی کوئی
 رور و شمع نورانی بھالنے ل طالب سرور
 دروازے سب سے ورن کنڈراں کھلے گھیاں
 ہر تہ مومن چھم چھم لہوے گھر گھر کہ پیاری
 جا و صریا سر سجدے اندر امت عاجز پاروں
 سجھے چہ دن اتیں دن خاص حبیب ربانے
 پتہ کانا خبر نہ سکا کی کھل اصحاباں تائیں

دن سارا ہور رات تمامی رور و جنگل بھلے
 آپس چہ یہو و کفاراں کفر مثال بنائی
 کل اصحاب نبی دیاں کارن ایسی حالت ہوئی
 سن سن سخن کفاراں کولوں زخم لگے اصحاباں
 سو راج حرمت غائب ہوئے یا کون کرے روئناجی
 کھادن پیون یاد نہ رہیا ہر ہر دوساواں
 تھے دن ایسے حالت اندر گئے پیاریاں یاراں
 ہک جنگل چہ پاک نبی دے چاہے یار پیارے
 دے بنے لیکر کھلا ایالی پچھیا اس دے تائیں
 گسں دگھائیں جانانا نہیں او مقبول حقانی
 ہر دن زور زوری میرے دے ایتھے اون
 کھاون پیون ہسن کھینڈن یاد نہ رہیا انہاں
 ابو بکر نے رو کر کہا شک نہ جا لے کوئی
 روندے روندے تول دوڑے سب مقبول رہانے
 کن دھریونے غاروں اندر پیا آوازہ آئے
 کیا دیکھن و چہ غار اندر ہیری چانن نور لگایا
 روندے روندے عاجز ہوئے سر سیر پوچھ دھریا
 سب اصحاباں روندے جھلیا ڈٹھا جدوں پیارا
 مسجد منبر پیا ویرا نہ بے تشریف نہ لیا
 سجدے تھیں سمرمول نہ چا پارو کر کیا انہاں
 سجدے زاری اندر مرساں کے رسول رہانا
 ہرول وردوں گم یہ زاری پانی جاہی ہو یا
 حضرت عمر علیؓ تے عثمانؓ رو کر کیا انہاں
 حضرت آکھیا کرے نہ حرمت جد تک پاک الہی
 تھے دن گزے زاری اندر سجدوں نہ سر چایا

یارب میل مریداں تائیں سوئے شملے والے
 مسلماناں و انہی پیارے گئی آفت کافی
 اندے جانے روندے دسن ہو رکھام نہ کوئی
 بھڑی بھڑی تھیں جل جل جگرے ہوئے و انہاں کیاں
 ریسر تھیں اصحاباں یاراں پیش نہ جاوے کافی
 غم تھیں کل فرزند دوساے رو کونوں سداں
 ہر دن تھیں کئی کئی ٹوٹے بھان جنگل یاراں
 ہور اصحاب جو خاص عوامی و درکان سداے
 جے کچھ ہے سر وار نبی دی ساڈوں خبر نساں
 مگر اس تھے دن گزے مینوں بہت لگی پریشانی
 آن کھلون چھم چھم روون ات پٹی ٹر جاون
 روون پیٹ پیٹا ہی اندر صبر نہیں سھنائوں
 او تھے ساڈے حضرت ہوں حب حیواناں ہوئی
 غار اندر پئے رون نمائے دے و رور بجائے
 و روہنی دا پتھر و چوں پارو و سلو جاوے
 بھاگ بھلے اس پر بت جس گھر شمس عالم آیا
 رور و ہنچوں چکر کیتا مکھ بسا رک بھریا
 پاک جمال دکھا لوساڈوں عالم دے سردارا
 بیت بے و چہ چانن ناہیں جان تکا قدم پاؤ
 مشکل بن گئی امت اتر کو نہ کچھ اسانوں
 چھوڑ پیاریاں اصحاباں لوں مشکل ہو گیا جانا
 ذکر بیان اندر دل حاضر عبدالستار کھویا
 نیک اعمال تمام جو ساڈے بخشے اسانوں
 نہیں تھانے عمل اسانوں کر دے بے پرواہی
 ہر ہر مومن و رور فراقوں عالم کامل آیا

آخر باب پیائے کارن جنت خاتون آئی
 وہیو جمال نمایان تائیں بی بی عرض سناوے
 بابل کارن خاتون جنت ڈاؤھی جز ہوتی
 اسیں بھی ساتھ سناوے کساں سجھے اندراری
 سر سجھے چہ رکھن لگی وحی جنابوں و ماناں

میں گھر قدم مبارک پا پھو کے نبی وی جانی
 زاری چہ رسول خدا سے کوئی جواب آوے
 آخر کیا جے تسین جانساں نہ جانا کوئی
 رور و وضو کیتا غم و رور و ہنسی جگر پیاری
 عبدالستار کیا کچھ اس دن ملیا حکم رباناں

مشورہ کی

جنت خاتون نے سجد سے میں گئی
 ہو تجھے خوشخبری لے پیائے سول
 مانگتی گروہ زمین و آسماں
 موٹے کون حق بنت شاہ ثقلین کو
 سر اٹھا سجد کے کنوں حضرت نبی
 و دستوں کو سنا پاسب سناو ہو
 ایسا آنا دنیا میں ہے لاجرم
 خیر سے تشریف لائے گھر نبی
 خوش مجالس میں جب آئے شاہ عرب

پیشتر فرمان حق لایا وحی
 فاطمہ رضی کی عاجزی ہوئی قبول
 بخش دیتے جلد ہم وہ نون جہاں
 کیوں نہ مانے ماور حنین کو
 جو کیا فرمان اُسے ذات بہی
 حمد آوازہ مبارک باد ہو
 کیوں نہ ہو سرکار عالی کو شرم
 مسجد و دربار ہر گھر و مشن
 کھانا تب قسمت ہو اصحاب سب

کہن روایت سب اصحاباں ایسا نبی پیارا
 امت عاجز کارن حضرت ایسا پیار کیا یا
 وعدہ کہ گیا مال محبت خاص رسول ربانا
 میں بن جنت نہیں سنانوں کیا نبی سچاویں

اس بن یاد نہ رہ گیا ہر نون عیش جمالی سارا
 سجدے تھیں سرمول نہ چا پاد تک حکم نہ آیا
 اپنی امت نالوں اول میں نہیں جنت جانا
 یوسف کیا تدا ہیں طسین جیتوں مرے ہیں

حالت زلیخا بعد شہادت

سنو حقیقت جدوں زلیخا اصل حقیقت پائی
 بساں مبارک ہاسر و یون و ور ہوئی و لگیری
 عقل سلامت ہوش ٹکانے نوشی طبیعت حالہ

جاگ اٹھی بجاگ نوشی وی تن اندر لائی
 دلکے چوں غم روانوں مل گئی و لیس نفیری
 مل گیا آب حیات پیالہ خضر پشمیدہ والا

کنیں کنوں آرم بدن نون تان ہوش سنایا
سن خوشخبری باب پیارا نال خوشی گھرایا
ہر ہر خوشی غلام کنیرا رضی ماں پیو سیایا
خوبے اندر نبی پیالے جدوں جمال دکھایا
دو زخ اپڑ سرور عالم جس دم آن گھلوسن
ابن فلانا ابن فلانا کر یاد بولا ون
گھنٹ پیاری رحمت لوزوں نھر ہوسی اک عاری
دور ہوسن سب بڑ بدن کے حسن یادہ آئے
دور ہوں سب سنگل ہتھوں ہتھیاں تھیں تھہ کر آیا

گئی مبارک طہوسے نون خوشیاں ون سوایاں
سرتوں وار پیاسونا چاندی کتھمال لٹایا
سنگل و پتوں باہر آئی غم و لگیریاں گتیاں
قیدوں ہونی خلاص زلیخا سنگل دور کر آیا
بند یوان کروڑ ہزاراں قیدوں باہر ہوسن
نماک بی کڈھ کڈھ لیا ون جلدیناں نہا ون
اس چہ غوسے دیوانہ انتوں حکم کرے بیماری
صورت روشن بدر منیراں صفت نہ کیتی جاوے
جتول قدم پیارا پایاوسے رحمت لائے جھڑپاں

پیان شادی

بانی عالی زلیخا والا سنیو حقیقت بھائی
بھی اک رائیں سنیں جوابوں غیب آوازہ
ہورا مید نہ یادہ لگی دل نون صبر نہ آئے
آشراں پیاری آگے دل دی بات سنائی
شاہ فرما پاراضی ہو کر میں کیوں پرگواں
نماک اس نے چہ رسم قدیمی سب کوئی عمل کماو
ایس نماک چہ وقت نکاح دے امر اجازت لوزن
بکناں نال عدالت ہووے بکناں نال دھکا نا
بیٹیاں جاہل وقت نکاح دین ایمان و نجا ون
رل مل متیں سب مردوداں یوں اس تیاں
چا چا ہا ہائے پیو بھائی کر کر پیار و لا ون
چپ تماہی جاہی ماہی کرے کلام نہ کوئی
امر قبول نہی وا جس نے کیتا فضل کما لوں
دیکھو دیکھی شرم و نجا ون چھوڑن دین پیارا

اس جوابوں کچھ روز نمانی خوشی نہایت پائی
مصرن کھسی تیرے کارن رحمت داد وازہ
سکر خبر پیالے والی کپھڑا دیر نگاوسے
شادی و اول شوق زلیخا شاہ نون خبر پہنچائی
لیو اجازت بی بی کو لوں حکم ہو یا امر اوں
جتول بیٹی راضی ہووے شادی کیتی جاوے
بھاویں اوہ منظور نہ رکھے رمل بیڑا لوزن
کچھ و سن کچھ پون سیلے جیویں خدا لوں بھانا
گھانا کفر تمام قبولن کلمے ول نہ آون
جے سوا کھن پر ہیں نہ کلمہ گل نون نون لائیں
ملاں عاجز کرن نوخامد نرمی نال بلا ون
کوئی نہ آکھے او تر بی بی پوری کافر ہوئی
ایہ بہن صاحب شرمیاں ہیاں جنت خا لوں نالوں
سٹھیاں چہ چیکر دیکھو لین نہ دیندی وارہ

ہے افسوس جے پاس طوں دے گھرے ہوں دانے
 کلے تھیں جو منکر ہوئے کافر دین ایمانوں
 اک سنت کوئی پاک بنی دے نال پیار کرسی
 کے بیدہی سنت کارن بٹھا کرے جے کوئی
 پڑھے قرآن سخاوت لاکھاں نیک اعمال کماے
 شادیاں چہ بنی دی سنت تھوڑی نظری دے
 کلمہ پڑھ کر جنت لنگھادن جدوں ضرورتی
 امنت باللہ عورت کارن مجلس دچہ سناون
 دو باتاں تھیں باہجہ منافق نہیں مسیتی وڑوا
 ہتھیں ہندی گانا کھونڈی سائے کفر کماون
 کرن محول سول خداؤں دے کر ن سپاداں
 جویں کسے لوں بہن نہ و تا دور کرا پا ڈیرا
 ایسے طرح زہا لوں موئن بندے لاکھ ہزاراں
 ایسے کفروں جو منع کرسی سنوں کہن و باہی
 اندروین جو مکر کماے وڈا ظالم سوئی
 روز قیامت محل نورانی خوراں تنہاں کھاسن
 اگدوں ووزخ لاناں سبھنوں باہروں بکرا بیجاون
 رب بنی و امر یقینوں جے تھیں او اگر بندے
 بعضے منہ تھیں کلمہ آکھن تہیں سٹوا کر دے
 کتنی جائیں رچ قرآنے آکھیا رب گرامی
 ووز توچہ ہمیشہ اس لوں اسپیں جلا یا لوراں
 قسم خداوی امر بنی و اس مسئلہ حق سناپا

کیوں چپ کرے بنی و انائب دے حکم رہانے
 باہجہ قبویاں قتل بتاون حکم خدا رحمانوں
 شان شہادت سوا صحاباں اجر خداوند و سی
 بیشک کافر بیشک کافر خیر حدیثوں ہوئی
 تو بہ باہجہ بے ادب بنی و اکدی نہ جنت چاوے
 ہتے لوک منافق مشرک کون بیان سناکے
 دین ایمانوں رب رسولوں خبر نہ رکھن کوئی
 آکھن میں نییاں رب تائیں مسجد جہات پاون
 پاکدی ٹکڑے کارن آٹے پاسروی تھیں ڈروا
 زَبَرَاتٍ مِنَ الْكُفْرِ وَالشِّرْكِ مَوْنُونَ لَوْلَا سَنَاءُ
 بدعت شرکاں چھوڑن پین نہاں مثال ساداں
 کیا زہا لوں سدنے تائیں سب گھر باہر تھیرا
 گسروں نکالن دین بنی و امنہ تھیں کرن پیاراں
 جتوں لوگ لائے ول طوں حصوں پئی خرابی
 اپنے آپر مکر او سے دا خیر قرآنوں ہوئی
 خوش گزار دکر ایاں منافقوں ووزخ وچہ کاسن
 رب فرما سی مکر ایاں وایے زہا لوں پاسن
 اسپں بھی نال پیار سنا لوں پئی برہنہ دینے
 شرک حرام تمام تر آلاں جو رہی سرد کسے
 ساڈی نعمت کھاکے جس نے پکڑی نمکرا ہی
 ستر نہی جے کرن شفاعت کدے اسراں چھوڑاں
 ردزی التا ظاہر ہوئی جنہاں پین نہ آیا

چھوڑ لکھت عبد الستار اگاں کتاب پیری

کیتا حکم زہا لوں بی شادوی ہوئے پیری

بیان شادی بی بی زلیخا

آون کل وکیل شاہان سے خبر کر و سب جائیں
 جیونکر اس دی مرضی ہوئے اس پر عمل کیا و اس
 اس تھیں بعد وزیراں شاہ لڑن کیتا عرض تمامی
 جتول مرضی خوشی شادی بات کرو آشکارا
 سن سن خوشخبران خوش باتان مع منظوری پایاں
 اوسے طرف ہوئی منظوری سنو حقیقت ساری
 اتول قاصد ہوئے روانہ لے کر حکم تدا ہیں
 چلے ساتھ وزیر سیانے پن لباس شہانہ
 سد مسکیناں نے محتاجاں ہتھمال لٹانا
 چاروں طرف سے سنیاجائے جیونکر شادی ہوئی
 تحفہ ہر سردار وزیراں قدر موافق آیا
 شکر بہت خوشی وچہ آیا دل دی حاجت پائی
 پورے کیتیں اب تمامی شان جویں سرداراں
 گھر گھر شہر مصرے اندر عید مبارک ہوئی
 شان سلامت نام سلامت روز قیامت تائیں
 ہر تحفہ سرداراں تائیں جدا جدا ورتایا
 ایہو مراد عزیز سے تائیں آہی طلب بدامی
 گھر وچہ پہنچے منزل منزل کل وزیر امیراں
 شاہ ظیموس مبارک جھلی خوشی زیاوہ پائی
 تاک و یوچہ خواہاں پاروں صان قتل قراروں
 اپنے آکھے لگدا تائیں دو جا کون ہٹا لے
 نہ سی خبر جو ہر ہوں ظالم و ہر سی وچہ کھالی
 فاقے نالوں و کین اس واسخت نڈاب کھالے

جلدی شاہ فرمان سنایا کل وزیراں تائیں
 "ناسب بادشاہان میان تائیں بی بی کول سداواں
 و پیرکان تھیں آگر ہوئے جلد وزیر سلامی
 بی بی کول محبت کر کے آیا باب پیارا
 ہر لگان پیاں خوبیاں صفتاں کر کر ڈا کر سنایاں
 و درمی پاروں نو کر مصر و اکتا چھیکر واری
 اے پرا و تھوں کوئی نہ آیا لٹاں سفر چھ ماہیں
 بھیجا مصر سخاوت کارن ہتھمال خزانہ
 و تاکم وزیراں تائیں جدوں مصر وچہ جانا
 صدوں و دھ سخاوت کرنی یاد کرے سب کوئی
 عجب سرو پا قیمت والا طرف عزیز چلایا
 پاس عزیز مبارک باوی آگر جدوں سنائی
 بابجہ حشاہوں عزت کیتی شوکت شان ہراں
 اتنا مال تصدق ہو یا رہیا غریب نہ کوئی
 کل مسکین زلیخا کارن خوشیوں میں عائیں
 شہر مصرے والی تائیں سر پر تاج پہنایا
 ککر خوشی مبارک شاہ تھیں خصت ہوئے تمامی
 ون منظور مقرر کر کے کیتا کوچ وزیراں
 بعد سلاموں شہر مصر دی آکر صفت سنائی
 سن خوشخبر زلیخا بی بی راضی بابجہ شماروں
 دم دم سخت محبت لائے لٹوں صبر نہ لے
 ہر ہر ویلے سبق نہ باتوں بات عزیز پووالی
 فلقے وایاں جد کھانا حاضر نظری آئے

شوق پیصبر زینجا کیتی دم دم درووں رووے
خوالے والی صورت سوہنی دل چہ نظری آوے
کھاوَن پیون سوون ہسن خوشی خیال نہ کوئی

دل چاہے جھب لہرائے میل شتابی ہووے
جس نے آن رکان بنایا ہکدم چھوڑ نہ جائے
درو شعیب پیغیر وانگوں حق محبت ہوئی

انساب حال ذکر شعیب نبی علیہ السلام

حضرت صالح وی اولادوں نبی شعیب پیے
شیریں سخن کلام انہاں نول ایسی بخشش ہوئی
کہن رواوت رہندے آسے اندر شہر مدینے
تو لن ماپن اندر لوکاں اتنا ظلم ووحایا
خاص نہ کرن عبادت بدی اوہ مروو مکالے
پورا تو لور بنوں پو جو نبی شعیب سناوے
امروں منکر ہو کر لوکاں سخت جواب سنایا
آکھیں امراسا ڈا متوں کر و نہ اپنا بھانا
چھو کر نوح وی قوم تہامی صفنا طوفان اٹھایاں
لوٹا نبی وی قوم آپر جویں غضب الہی آیا
لوکاں آکھیا توں چہ سناوے عاجز نظریں دیں
خوشیاں تیریاں کجھ ساواں جیکر خوف نہ تھیندا
سخت بے ادب کلاماں بولن پیش نہ جاوے کاہی
جہرائیں خدا وی طرفوں خبر شتاب لیا
لے جاہو مدینے وچوں اپنی ارت ساری
جلدی مال رسول خداوے سب سباب نکالے
ہن کی نبی شعیب یقینوں چلیوں چھوڑ ٹکانا
بیکل گیا اس شہروں جلدی اوہ محبوب الہی
تے کوہ دور گئے جس ویلے وحی پیغام سنایا
بھلکے وقت صبح جد ہو سی جو سب قوم کفاراں

صفت کمال نہاندی کیتی پاک رسول شہار
اس دے مال برابر شیریں و نیا وچہ نہ کوئی
رہدی طرفوں حکم سناون اوہ محبوب لیکنے
وچہ قرآن نہاندرب نے سارا حال سنایا
حکم ربانا سچ نہ جانن ہا سہ کرن رڈالے
شک نہیں جو آپر سناوے قہر الہی آوے
اپنا مال کراں جویں مرضی تیرا و خل کی آیا
نہیں تاں آپر سناوے نازل ہو سی قہر رہا نا
صلح ہوو نبی دیاں قوماں ووزخ طرف چلا یا
تحت زمین واپر فرشتے سووھا کر اٹھایا
نہیں کوئی سرواری تینوں اتنا حکم پلاوین
قتل تیرو چہ ویر نہ ہوندی پھران مال مریندا
لاہ امید رسول خداوے سخت دعا فرمائی
ہو یا عذاب تیار انہاں اول یہ فرمان سنایا
ویکھے نہیں عذاب ربانا تیری ارت ساری
کول کھلو کر ہسن کافر کرن ٹول دو اسے
کے شعیب سناوے آپر آیا غضب رہا فا
ایک ہزار تے رست سووہن نالے ہو گئے راہی
یا نبی اللہ تیرے کارن خالق ایہ فرمایا
پکڑے جا سن دشمن تیرے اندر ووزخ ناراں

وقت صبح جد آیا کافر سے خبر نہ کوئی
 آکر اتنا سخت آوازہ جبرائیل سنایا
 سب انساناں کے جوتاں چنداں نکل گیاں
 اس تھیں سچے گھر گھر آتش لہو بھاپیں بلیاں
 مردویاں پر بھانبر بھڑکن بدلہ کفر گناہوں
 و عا منظور شعیب نبی وی خوب عدالت ہوئی
 اس تھیں بعد شعیب پیغمبر منگے حکم رہانا
 امر ہویا اے دوست میرے آو و شہر بیٹے
 آیا جدوں رسول خدا و اکرم کیتار ب عالی
 باغ زراعت بہر ہر شاخاں ہوسے بھار چھ کایاں
 اس تھیں بو شعیب نبی وی جتنی عمراں ہوئی
 ایسا عشق رہا ناول چوڑوں ٹھاٹھ مریندا
 اتنا لے بنی اللہ کے بس وی حد نہ کاٹی
 کتنی مدت رہیا نابینا اوہ مقبول رہا نا
 راتیں لوگ آرام گزارن نیت پیاری ہووے
 کرے نہ دستن ہانچوں باہوں خالی نین نبی کے
 تیز پواری رہے لوق طرفوں اکھیں و شن پایاں
 اوڑک نازل کیتار ب نے جبرائیل جی توں
 جیکر دوزخ و انعم رکھو حکم خدا فرماوے
 جیکر چشماں کارن روو و پیمبر شتابی آون
 یا کجھ مال خزانہ و نہاد دولت شوق تسانوں
 دل وی نیت رب وی جانے کل غیبناہد سائیں
 جوہیں پیارے نوں سب کوئی نال پیار جتھے
 ہی کیا ایہ نین نمائے جلوہ نوروں لورن
 دم و دم منگن ہوں نہ سنگن خوش ویدار نورانی

پورا وعدہ کیتار بنے قہروں ویر نہ ہوئی
 ایسی بجلی کدے نہ کرا کی طبق زمین ہلایا
 زندہ چیز نہ رہ گئی کاٹی مڑے لاشاں پتیاں
 ساڑھتے اسباب تمامی کندھاں کوٹھے گلپیاں
 و نیما آپر دوزخ اندر لے کر حکم الاہوں!
 مٹ گئے باغ دکان تمامی خوب عدالت ہوئی
 جل کر ہو گیا خاک بدینہ میں نین کتول جانا
 حال خراب ٹٹھے آکر اوہ مردود کینے
 ہر چیزاں نوں پھیر جیاتی بخششی مالک والی
 محل دکان بازار دیواراں تازہ رنگ لیاپاں
 روون عشق الہی اندر ہو رخیال نہ کوئی
 جو آسمانی ملک نورانی شوقوں صفت کریندا
 ورووں نین نابینے ہوئے چھوڑ گئی روشناسی
 پھر جنابوں اکھیں بلیاں جوہں خدا نوں بھانا
 ساری رات حبیب رہانا سجدے اندر رووے
 اوڑک گر یہ زاری اندر عاجز ہو گئے ویرے
 روزہ عشق الہی اندر اس مقبول و بخایاں
 کر و بیان مراد جو لدی پچھیا پاک نبی توں
 جنت کھلے اوکین شوقوں جم جم حضرت آوے
 یا کجھ ہو مرادواں و سو پوریاں کیتیاں جادن
 جلدی کراں تسانوں اضی کجھ پرواہ نہیں توں
 پچھن و چہرہ پیار جتیا اپنے دوست تائیں
 کر فرمان پیارے جاتی جو تیرے دل آئے
 چھم چھم و گن گن نہ لگن روو و تیر کھوڑن
 طلب ضروری قرب حضور ہی ایہو پیار نشانی

دل چہ حاجت لبریا ہوں ہو نہ رنگی کافی
روز سے نہیں محبت کارن منسن نور زظارہ

اتوں لول عشق لچاے جتول پیت لگائی
سب کچھ اتوں صدقے کیتا کے رسول پیارا

عزل

جلا تا ہے دل سخت پروانہ کو
نہ کعبہ کو سجدہ نہ بت کو رکوع
نہ بازار الفت نہ سنسار سے
ملاقات میں جو کہ منظور ہو

لگی دل کو پیاری شمع کی آگن
مگر فرض ہے جو کے وہ سجن
وہاں ہوگی بلبس جہاں ہو چمن
تو حاجت نہیں اس کو ریشم کفن

سن فرمان شعیب بنی ٹھیس جہرا ٹیل سدنا یا
اوسے وقت رسول اپنے لوں خوشی کیتا رپائیں
خوشی گزار پیاریاں کارن عجب بازار لگا ساں
بہت تسلی تے خوشچران بھجیاں خالق سائیں
زاری اندر عمر گزاری ورو فراق سوایا
شاہ طہو سے فساد کی کارن کیتی جلد تیاری

پار سب معلوم ہے تینوں جو عاشق بتلایا
جنت اندر داخل کر ساں جدوں پیاریاں تائیں
خوشی یاد حضور بلا کر مال پیار دکھا ساں
پھیر بھی صبر نہ روون گو لوں یا عاشقی تائیں
سن فرمان زلیخا وانگوں ل لوں صبر نہ آیا
ٹھوٹے وز زلیخا تائیں ہو گئی منزل بھاری

بیان پیار کردن اسباب شادی

کتنا دلچ زلیخا کارن ہا پ تیار کرایا
رپور انگ زلیخا کارن لال جو اہر مالان
مار جمیلاں چوٹے پیرے زپور کنگن کرٹیاں
زری پوشاکاں زینت تاکاں عجب تیار کرایا
وہ سے سب سس کپیراں صفت کمال بھیاں
بھرار غلام عزیز کے کارن ش رخسار جہنا ند
بہتر قسم عجب تپ سب بھیں وہ سو ٹھتر مکاے
مہراں رمان چاندی کو لوں پوریاں ست بھریاں
ووقساں می ایس مکاے نے خیر وایت پائی

وچہ تفسیر امام غزالی ابن عباس بتایا
قیمت پاون نیرخ بتا وں کیا تو شوق دلالان
سب اسباب جڑاؤ چیزاں مہرے موٹی لڑیاں
سن کر قیمت کون تھوے وکھن چہ نہ آیاں
عجب لباس شہزادیاں صورت خوب نکا چھیاں
شکل جو ہیں غلمان بہشتی حسن کمال تنہاے
دوسو پچر بھرے سفد کاراں بہتر قیمت والے
چالی شہزاد بھار برابر نصرت قت اٹھایاں
بوفے کہن زلیخا بی بی مصرے باب پہنچائی

بعضے آکھن شہر مصر تھیں جنج عزیز لیا پایا

جو میں کہیا علما و اہل بیٹوں سو میں حال سنایا

سپان پرکھت از مصر و حال زینحالی

جس دن شادی وادن آپا سنیو حقیقت بھائی
 رنگارنگ لباس پوشاکاں جاں بن بھن آپاں
 چاروں طرف دوشلے چانن حلین تیز ہوئیں
 تن تن خوشی زینحالی میں سب رضاں لکھ گیاں
 ویکھین کارن طلب زینحال نون صبر نہ آئے
 وائی نون فریاں سنوئے جیتوں پیاری میری
 ریل کرن صلح تمامی مال زینحالیسیاں
 حاضر جاؤن ویکھین کارن وجہ نہ وئے کائی
 کہے زینحالی باہجہ پارت میں ہک پکٹ جاں
 اوڑک کارو لیکر گیتی بنو وچہ مور سی
 نظر مبارک بنو اندر بدوں زینحالی والی
 کو میں تماشہ بنیا جس دم دھیان زینحالی پایا
 ہو بیہوش زمین پر ڈھکی ہویش نہ رہیا لکھانے
 آپیں مارنمانی رنی کیا کیتا کیا کر ساں
 مڑ مڑ غش وئی حالت موئے گذری عقل شعور و
 جس نے پاک جمال اسانوں خوش رخسار دکھایا
 نام عزیز بتا کر مینوں جس کیتا قربانی
 وور خسلے پتھر وچوں پار کرن چرکارا
 ہتے ہتے کیوں نہیں مصروں آیا خوبے اون والا
 اسن یاں چشمیں گار یگر نے خوش تریاق بنایا
 چاہیں ویکھن گئی زینحالی چشمہ رحمت عالی
 نہ اوہ نرگس میں پیارے نور جمال دکھاؤن

خوش تماشہ تہر بہر جائیں غمی نہ رہ کئی کائی
 سونے چاندی تھیں برساتاں ان عزیز و سیاں
 جو میں سو م رواج شہانہ میں کیا صفت سنائیں
 مال محبت بی بی تائیں وین مبارک سیاں
 کرے قیاساں لوچہ شو توں کون عزیز دکھاؤ
 جے اس وقت عزیز دکھاؤ میں بڑی مروت تیری
 بتول پنج اتارا کیتا نوشہ ویکھیں گیاں
 شو توں طلب زینحالی جاں لبان پہ آئی
 کہن زینحالی تائیں تینوں نوشہ کو میں کھالاں
 ہر عاشق نون ویکھن کارن میں سکھاؤن چوری
 اپن چٹی دکھاؤ اس نے شہر مصر والی
 قبر اندر جو میں مومن تائیں دوزخ نظری آیا
 برہوں ملی کرنا ہی اندر پھر کر زور دھکھانے
 اپنی ہتھیں نہ ہر مذگائی کھاؤن عذر کی دھر ساں
 ایہ کوئی دشمن میری کارن آگیا منزل دور و
 وعدے الا پیارا جانی میں گھریوں نہیں آیا
 اس چہ نظر نہ آئے مینوں اس دی ہک نشانی
 ایہ کوئی جگر میرے پر آیا آتش و انگیارا
 آپ حیات دکھا کر مینوں سے گیا زہر پیالا
 نہایت زہور نے سبج بیباں اس تھیں گھول گھایاں
 تینو اندر بجلی چمکی گرا او ساؤن والی
 نظر بہر کر نہ سو راں ویکھیں تھیں شرمادون

خوش رخسار عجب سوارے سا کار سوارے
جلدہ حسن کار نگار اس پر عجب صفائی ڈالی
اوم صورت بن کر آیا چمک کھا گیا نوروں
خاک کی ٹوری ناری کولوں خوش تصویر نیاری
دیکھ عزیز زینخا اُپر ایسی حالت ہوئی
ہتے گئے کردی وندی سرودی سناں گھر چھ لیا پایا
خبر نہیں کیوں حوالے اندر دیوٹوٹس آن دکھالی
غم دریا وچ ٹھاٹھاں گھیری خبر نہ پارا اورا
میں جاتا گھٹ رحمت الی بارش گرم کر لسی
ایسا حال زینخا بنیا ہے اوہ وقت دسیوے
اب جیانی پیون کارن سخت مصیبت جالی
مر کر بیت بی دل حاجی پہنچے شوق پیاروں
روندی ہوش نہ رہا زینخا جان نکل جائے
اوسے حالت شہر مصر نوں ٹوری باپ پیامے
اگے پھچھا رول دیوں ریشم کفن پنا یا
باہم حسابوں پوزرینت دولت مال نہراں
دیس وٹا کر چوراں منھی دے گئے دیس بیگانہ
وعدہ یاد سخن واکر کے صدقے ہو کر رُتی
سخت عذاب زینخا تائیں دے رنگ محل چہ
غش وچہ غیباً واہہ گتیں پیاز زینخا تائیں
رکھ تستی دل دے اندر پکر ٹھہوری والہ
سن کر وروں غیب ازہ بی بی سرت سمجھالی
کیتا عرض کینر سیانی نظری اُسے پینوں
کیا عرض کراں وچہ خبرت ادب کنوں میں اری
ولدہ حال نہ دسین استوں مال پیار کرا ہیں

دیکھن سارے پاک گنتھیں تھیوں او گنتھامے
نازک بدن بہار لیا وکے حسن محل والی
جس پر عاشق ملک نورانی کرن یارتوں
اب جیاتوں بہتر اہی اس دی صورت پیاری
ہر تین رو کر تھر تھر کتے محرم حال نہ کوئی
اگے مالوں عاجزا و پر بنیاں دون سواہاں
چوگ دکھا کر دروہ بجائی پھاہی یوچہ ڈالی
بیرا خوشی سرواں والا پاٹ گیا وچکاروں
نہ سی خبر جو چاروں طرفے گرا طوفان مرسی
بیدرداں ل نرم نہ ہوئے پتھر پائی تھیوے
وانگ سکندر اس سرووں ندی رنگہی خالی
قتل کیتے بدوواں پھر راہوں امر مقدر پاروں
اپنے لگی کر اہی اندر ویلا ہتھ نہ اُسے
جو میں پیار یاں قبریں داخل کیتے او گنتھامے
کیا ہنسی جد گور غذاہوں دوزخ کھاون آیا
بھاون نہیں زینخا تائیں وگن میں جھلاڑاں
وچہ نصیبیاں مصر روانہ لیا بندی خانہ
جس کارن پر دیس قیو لیا دل می اس پٹی
جان گندنی حالت وانگوں حال ہوئے پہلو چہ
اوہ محبوب پیارا یمنوں طسی ان ارتقا ہیں
گئے ہاٹے حاضر ہو سی سہ پناں لقاں والا
باندی اگے ظاہر کیتی بات بشارت والی
جد کہ میں سگانوں طسی لدا مطلب پینوں
واجب ہوگ تشارڈے پرتشاہ دی تابعداری
جیکر جالوں واقف ہو سی دشمن ہوگ تدا ہیں

اے پرتابعداری شاہ وہی داوھی مشکل ہوئی
غصبوں قہروں بھری زلیخا تو ل نظر نہ پاوے
نور پیشانی نقش نوزانی دل تھیں نکل نہ جاندا

ہوشے نظر پسند نہ آوے کیونکر کھاوے کوئی
زہر برابر صورت اس دلی لٹوں مول نہ بھاوے
دلبر محرم دور جہاں تھیں ایسا حال تمہارا

قطعه

جب کا بلا دلبر صنم
کس پر دھروں افسوس غم
دشمن ہوا دل کا وطن
جلنے لگے ہیں جان و تن
غم بھریں ایسی پڑی
کیونکر جدائی کی گھڑی
جس پر یہ دل دیوانہ ہے
اب گور دولت خانہ ہے

حاصل ہوا درد و الم
اب بے قرار ہی ہو رہی
دشمن زرتیں زیور بدن
اب گریہ زاری ہو رہی
چیوں سب آتش پر چڑھی
اس کو پیاری ہو رہی
مجھ سے وہی بیگانہ ہے
آج کل تیاری ہو رہی

غم بھروں دن رات زلیخا روونال و ماوے
دل و چہ بہت زلیخا طرفوں طلبے نئے آہی
قصص الالبیبا اندر راوی جوین و انت یایا
جنتان می قسموں کہت رت صاحب حسن جانی
راہیں جدوں عزیزے کارن سبج غلام بچھاوے
ہسرون اس دا ایہو طرفہ اک پل ورنہ ہووے
شوقوں ادب تھامی کر دی جو فرماں پروری
فجر ہووے جاں طرف عدالت اٹھ عزیز سداوے
کوئی نہ تھیر عزیزے تائیں باطن حکمت والی
ون چہ گدی زلیخا وے ل اس نے نظر نہ پائی
بے نقصان امان سلامت رکھی تاک سائیں

شاہ عزیز ہمیشہ اسنوں دشمن نظری آوے
بگراں اصل کیونکر ہووے نہیں سی حکم الہی
حکمت نال زلیخا تائیں ب قدر بچایا
قدرت نال عزیزے اپہر کیتی عشق دیوانی
بن کر شکل زلیخا والی خدمت اندر آوے
بن کر شکل زلیخا حاضر خدمت وچ کھلوے
عشق زور آور خام کیتے کیا لوری کیا ناری
پھراوہ عورت تائب ہووے ہرگز نظر نہ آوے
کرے پیار زلیخا والا وصلوں اصلوں نہالی
آفت مردان دلی بے دل تھیں کل اٹھائی
ہر شے کچھ نقصان پادے بکھے جس تائیں

آتش خاک ورنے پائی بیباں تھیں شہروں
گسٹوں طاقت گھریں تمہانے نظر خیانت پادے

سیدنا حضرت ابراہیم علیہ السلام سارہ بی بی

سُن میں ابراہیم نبی واقتور اذکر سداواں
 آگے پاک نبی تھیں ہو یا وہ مقبول پیارا
 سفر کرین منزل منزل وہ محبوب غفاری
 اوس زمانے سی ایک ظالم حاکم شہر مصر وا
 صاحب حسن کسیری عورت جو اس نظری آئے
 زمان تمامی پرے ابرو روئے لوک چھپا وں
 ہر ہر رستے او پر بیٹھے رہن سپاہی
 ابراہیم نبی جا آیا غیبوں خبر نہ کوئی
 سارہ خاتون اذ اس شاہ ول گئے جلد سپاہی
 ظلموں صبر زیادہ کیتا بول کلام نہ کیتی
 دور مکان خلیل نبی اذ ظلموں قید گرایا
 تاں اوہ ظالم بی بی کارن آں محلیں چڑھیا
 سخت عذابوں قابو آیا مار کے تیاں باہیں
 پاک آرام ہو یا جس ویلے وحی واری و حایا
 اتوں ابراہیم پیغمبر بیٹھے کرن دعائیں
 شیشے وانگے اراں یا قدرت نال ربانی
 کہد و پھینوں و لوئیں مکھیں پر وہ مول نہ کوئی
 اس کارن ب ظلم تھا تھا حال تمام و کھاوے
 سے واری کہ جیلہ ظالم بڑا خیال اٹھایا
 جس گھر کارن اللہ حافظ جو کیدار فرشتے
 اوم صفی اللہ و آئیو نگر نمان شہیدان گھٹا و
 شان محار کوئیں گھٹا کے باہر ہل کھپ جانا
 اُس ل وچوں کید کر دشمن نور ایمان لہجائے

اوبوں قصص لایا وچوں تین ل خبر لیا وں
 تن ہزارے اٹھ سو ہر ساں سنتوں سے پارا
 ایسے شہر مصر وچ آیا سناو حقیقت ساری
 کافر فاسق زانی ظالم ظلم ہمیشہ کروا
 زوری نال اس مجلس کارن جلدی پکڑا منگ گائے
 نظر پند جو کرن سپاہی وری پکڑے جا وں
 جس طرفوں لگدیر لیاوے پکڑے جا وں ابھی
 ہو گئے گرد سپاہی ظالم سخت مصیبت ہوئی
 قید خلیل نبی اذ کیتا منگے پناہ الہی
 آ کہ حقیقت عبدالستار اچوں کہانی بیبی
 حضرت سارہ خاتون تائیں محلات چو بٹھایا
 حکم رہائے رستے اندر قہر شکنے پھڑپھا
 جس دم اس نے لو بہ کیتی آیا امن تداہیں
 رستے اندر پکڑا فرشتے زمین او پر پٹھکا یا
 سارا حال دکھا اچار بنے نبی پیار تیاہیں
 صاف کیتا رب شہر تھامی جو ہیں مصنفے پانی
 حضرت سارہ خاتون پاروں حضرت لایا
 بی بی سارہ خاتون ابروت کچھ نال گھٹا وے
 آغا و اس مکانے ظالم جانان لہجہ پایا
 اوتھے گیا قصداں پہنچا وں کافر بے سرشتے
 جس لں اوریوں ملکوں کو لوں جو درت گوائے
 جیندا جو ڈانال محبت جائے عرش رہانا
 جس وچ کلمہ طیب نفا وں لں مکان بنائے

اُس گھر اُپر کہنے سے ہونے رحمت نظر غفاری | جس گھر سنت قدیم نہ پایا شکر کان بعت جاری

عزل

سخاوت عبادت نہ اُس کی قبول
ول و جان سے اس کو کرو پیشوا
ولا دم ہر دم اُن پہ قربان ہو
اگر پوچھو دنیا میں بارخ عدن

محبت نہیں جس کو سنت نبیؐ
وسیلہ کیا جس کو آدم نبیؑ
پر اے جس کو صلوات ات نبیؐ
میں کتا ہوں دربار سے حمّدی

باقی ذکر خلیل نبیؐ و اکہ توں عبدالستار
ظلم کماون کارن کافر ساری قوت لائی
صاف یقینوں حاضر ہو کر کیتس او پیماندا
سب فرمان قبول کیتو سو تمہریاں چھووا تیں
جاندار ہیا خلیل پیغمبر رحمت ول وطن پیارا
دامن پاک ان یوسفدی رب کریم بچائی
ہر دم خدمت چہ غلامان حاضر خدمتگاراں
سخت محبت بھنوں کیتی رور و آہیں مارے
عشق زور آور لہر غمان دی لے لڑیاو چہ سینے
پناہ خدا دی در و جدائی فسال پیش نہ آئے
آپ بچھیا کے عاشق کو لوں کیا ہے چیر جدائی
حق محبت دست و پاؤں جیکر ہوئے پینوں
شیریں عجب محبت میوہ جو کوئی استوں کھاوے
اکہ حقیقت جو میں زینچا ٹوٹے مزے جدایاں
بصر مکان بتا یونینوں و روگیان بھالاں
غم دی آتش ساڑے پینوں دم دم بھل نہ جائیں
شہر مصر کے شیریں میوے چھاواں خوش گلزاراں
عارف اکھن عشق مجاز فی ات صفات بھلاوے

آمر بنی و اکیو نکر من گاناں جنہاں پیارا
و یکہ تما شاتائب ہو یا صاف ایت پائی
جس گھر قدم رسولان آئے عجب نصیب تنہا نارا
بہی دنی خدمت کارن سارہ خاتون تائیں
آن زینچا حاضر ہوئی سنتوں میریا پارا
نگراں دن دن رو فراقوں جاں لبان برائی
قبیرستان مکان و سیون دوزخ سب گلزاراں
کھاوون دھانے پلنگ سرٹانے اون یاد پیارا
سفر مصیبت سر پر چائی خاطر پار بگینے
قدر معلوم ہووے اُس گھروں جس گھر بھوک محافے
عاشق آکھیا اوہ کی جانے جس نے پریت لائی
واقف ہوویں بیٹھا روویں کدی نہ بچیں بیلوں
چو نکر مزا چدایاں والا ساری لذت پاوے
کے دایکاں مارے چیکاں مجنوں حال سو دایاں
مشکل ہو گیا چون تینوں کو میں جدایاں جالاں
بجھروں چھم چھم پنچوں برسن شمالا جم جم آویں
اون نظر زینچا تائیں وانگ جہنم ناراں
عشق حقیقی عاشق تائیں کو میں رام دکھاوے

کرن روایت جنوں ہووے خاص محبت ل دی
 بدیت بریائی کارن طلب خیال جنہاں نون
 رب فرمایا حب ساوٹی جتنی ہوگ کتابوں
 پئے قبول خداوے فضلوں و مندانے جھیرے
 جیتوں چاہیں گرم شاری رب تھیں عبدالستار
 بہت زلیخا عاجز ہوئی بے خود حال تگامی
 لب جاتاں ن جام لبالب جلدی مال پلانے

نبی کیا ہر طالب تائیں بیشک وہ محل بلدی
 اوہ بریائی حاصل ہو سی جت کتال تنہا نون
 نال محبت نیرے نیرے ہووان سین انہاں نون
 وصل یوسف اطالب تائیں آیا نیرے لیرے
 بول یوسف صلوات اللہ واؤ کر تولد سارا
 سانس لبان تک سنجن تائیں لیل آپ جیانی
 جم جم حضرت گھر وچہ آون پاک جمال دکھائے

بیان تولد شہنشاہ عالمی جناب حضرت یوسف علیہ السلام

سب صفات ب خالق تائیں اکبر شان تعالیٰ
 لکہ سلام و روڈ کوڑاں ہر دم ختم رسولان
 قربان ک انہاں کے اتوں پیوتن من واراں
 ابو بکرؓ محبوب پیارا صاحب عزت عالی
 حضرت عمرؓ فاروق پیارا شاہ عثمانؓ گرامی
 جو تھا پیر علیؓ گرم اللہ دوست نبیؐ سہماکے
 میں دن رات طفیل تنہاں و محبتش رحمت پاواں
 وچہ تفسیر امام غزالی ابن عباسؓ لیا پایا
 سی کنعان مبارک اندر نبی یعقوبؑ پیارا
 پوترا ابراہیمؑ نبی و اوہ محبوب یگانہ
 برکت امن امان لریا وہ خوشیاں فضل غفاروں
 چونہ حراں تھیں پیدا ہوئے نوش فرزند تگامی
 میں کیا صفت بیان وائے شان تنہاں کے
 بعد انہاں تھیں ذکر تولد حال یوسف سن یارا
 وچہ تفسیر یوسفؑ اوی کہتا ذکر پیاروں
 وفضلوں اندر یوسفؑ جس ن شکم تائی کے آیا

جس نے نبی رسول آیا یا عالی عزت والا
 آل و لاوا صحاب کراماں محبوباں مقبولان
 صدقے واوا کے پڑا واوا کر کے شکر گزاراں
 نام صدیق بلایا جس نون پاک خداوند عالی
 جس تھیں شرم فرشتے کر کے خاص عام تگامی
 جس گھر قدم مبارک پایا حسن حسینؑ پیارے
 فضل گنوں برکات الہی جوڑ کتاب ساراں
 جو بکر قصص الانبیاء وچوں سننے اندر آیا
 عالی شان حبیب رہا نا جانے عالم سارا
 صاحب صبر سخاوت عظمت عالی ذات گرامی
 باراں بیٹے اس دنیا میں بخش ہوئی سرکاروں
 حسن مبارک نقشس ہر اہر بدر خیر تگامی
 ابراہیمؑ اسحاقؑ یحییٰؑ وادے پاک جہاندارے
 چونکہ گھر یعقوبؑ نبیؐ چمکیا تولد سارا
 ذکر معین لدرین یاسے ظاہر نقرہ کاروں
 جبرائیلؑ خدادی طرفوں خوشی مبارک لیا پایا

السلام علیک یا ابو یوسف آکیا حضرت یائیں
 کہاں سلام لے پاتے یوسفؑ کھنڈ آکھیں ہی تینوں
 ماں یوسفؑ ہی فضل الہوں عالی دولت پائی
 ریش گھر یعقوبؑ بنی دارحمت ٹھاٹھ حضورؐ
 شکم مائی سکے نبی محمدرجہ شریف لیا یا
 شکم مائی سکے اندر آجے جدول رسول الہی
 لوٹا ہ گزرے پیدا ہوئے یوسفؑ کنعانی
 برکت بارش نازل ہوئی رحمت مال ربانی
 اور یوسفؑ ہی چمک دکھائی لاک کئی آسمانی
 چوداں طبقاں اندر چائن روشن نور پسارا
 نبی محمدرجہ جس نے پیدا کیتا خالق سائیں
 بحرے چہ یعقوبؑ پیغمبروات مبارک عالی
 بہت مبارک ہی طرفوں جی پیغام سناے
 نال خوشی قربالیاں چالی وہیاں نبی ربانی
 مسکیناں وارضی کرنا رضی کرنا خدا وا
 وچہ تفسیر یوسفؑ کے جو نکرا بن عباسؑ سن بتایا
 خشک رختاں ملی جیانی شاخاں کھل نکالے
 میوہ دار و رختاں شاخاں میوے بھار تھکایاں
 آہی زمین خراب نمائی خشک یران بیچاری
 روشن گھر یعقوبؑ بنی سکے ہو یا چراغ نورانی
 پاک مصور قدرت کولوں خوش تصویر نکالی
 خاکوں نقش بنا کر سو ہنار و عن حسن چڑھایا
 حسن یوسفؑ اپنے چوں باہر چائن لاکے
 زینچا حسن پیاریاں چشماں سرمہ چشم لیا یاں
 واہ دربار یعقوبؑ بنی سکے رحمت ٹھاٹھ لیا ندی

قسرة عیناک یوسفؑ امر جو ہیں رب سائیں
 کن مبارکباد و نشان لے سکے بھیجا تینوں
 رحمت کنوں مبارک اس لوں پاک خدا فرمائی
 باطن ظاہر اندر باہر چائن ہو یا نوروں
 خوش دربار عبداللہؑ کے گھر رحمت چائن با
 شام ولالت آمنہ تائیں گھر نقیض سدھی آہی
 رات جمعہ شب قدر مبارک جیسا پیر حقانی
 طین زمین دارحمت بھریا شامت چھو سدر مائی
 صفیاں بنا کر حمد ربانی بولن ملک ربانی
 پچھیا عرش منور تائیں صورت و اچمک را
 قسم خداوی چائن ہو یا مشرق مغرب تائیں
 جبرائیل سلام لیا یا امر کنوں رب الہی
 خیر مبارک خیر مبارک بول نبی فرماے
 شکر ادا کر راضی کیتے جو مسکین نامے
 جوش عمارت کعبہ کیتا ملک ثواب زیادہ
 جدول یعقوبؑ سکے گھر وچہ حضرت یوسفؑ آیا
 برکت موج بھری دریا واں حلقہ ندیاں نامے
 سبزر پوشاکاں لیکر ادبوں سجدے اندر آیاں
 پہن لباس سونا کن ہوئی بھنر پوشاک پیاری
 حوراں ملک پارت لوزن ادب کنوں قربانی
 عجب کارنگر استا کاری پر وہ کھول دکھائی
 واہ وا بھالک یعقوبؑ بنی سکے جس گھر یوسفؑ آیا
 جیونکر تیلے بدل وچوں چائن چن لگاے
 کن فرما کر رحمت بھریاں استا کار بنایاں
 عبدالستار کیتے کولوں صفت نہ کیتی جائدی

جنت وانگ نبی سے گھر میں جلوہ نور دکھاوے
صاحب حسن دلوانے ہوون جدون یارت پاون
خوبی حسن جمال یوسفی پھر سناساں تینوں

جس گھر قدم پیغمبر پاون کون بیان سناوے
ہو قربان سلامی آون سبز نذرانہ لیاون
بنیامین یتیم نبی ول جانا لے گیا مینوں

اپنا تولد شدن بنیامین علیہ السلام

پنج برسوں جا عمر مبارک حضرت یوسف پائی
خوبی حسن حسابوں باہر بر سے نور پیشانی
کون موٹے تقدیر ربانی موٹن مار نہ کوئی
گودی وچہ پیاری مائی بنیامین نہ چایا
روندا چھوڑ یتیم نمانا دنیا چھوڑ سد مائی
پنچیا غم یعقوب نبی نوں باہر حد شماروں
وچہ بھنگوڑے نظری آئے بنیامین نمانا
اول درجے دوکان بھراواں وقت تھی پاپا
پناہ خداوی ایس جداپوں شالا پیش آئے
بیشک ماڈاں دنیا پر جنت والیاں چھانواں
لڑکر گھر فریاد لیاون پستراں زور سچاواں
عیساں والے پتھر و عیساں پو غیب چھپاون
سووار واک گھیر برابر بیشک کدی نہ چاپے
آئے غم یعقوب نبی نوں ویکھ او لاو نمائی
"ماں پھر بنیامینے کمارن مل کپتر لیا ندی
اس عورت دی گودی پیا بنیامین پیارا
ہن کچھ حال یعقوب نبی وال بعد سلام ساداں

بنیامین تولد ہو یا اس گھیں کرا بھائی
نال محبت خور نوزائی ویکھ ہو سے قربانی
پاپا سفر یوسف وی مائی غم رابر ہوئی
پیادوں وچہ نصیب ہو یا سنا سناوے آیا
گھر گھر واصل اجل پیالہ باقی وقت باقی
گمراں صابر شاکر ہو یا خالتی دی سرکاروں
گودی اندر یوسف روندا ویکھ ہی جانا
از سے غم یعقوب نبی نوں دور مسکان پنچا پاپا
ماڈاں با بچھ پتھماں تائیں سینے کون لگاوے
و پیدا کون پیار تنہاں نوں نہیں چھنا پیریاں وا
کون سے فریاد تنہا ندی نہیں چھنا پیریاں وا
ماں پیر چھناں سر سے لے ہووے پے سٹاپا پاون
اک پیالے باپ برابر ہون نہیں سو پاپا چے
راضی ہو کر سر پر جھکی حتی تقدیر مائی
میں کیوں کہاں کپتر تنہا نوزاں پیاں چھنا ندی
وقت مناسب قصہ اس روا کر کہیاں سارا
آوب کنوں مل جانے کر کے خدمت انداواں

۴۴
ماڈاں با بچھ یتیم نوزاں تولد سے شکر گزاراں
کون دکھائے لاڈ تنہاں نوں نہیں چھناں یاں مالواں

سپان آمدن پھر صاحبہ یعقوب کے رسول کریم

یوسف با بچھ یعقوب نبی نوں قدم سپرند آئے

باہل با بچھ پیارا یوسف ایک کس آرام پائے

بکن بن یعقوب بنی نون آن سوالن ہوئی
 پاک بیٹا راہ ربے بخشوا پنے پاس لیجاواں
 جدوں بنی نون بھین پیاری آن سوال سنایا
 راہ مولائے پاراں پیٹے حاضر کینے تینوں
 بھین کیا یعقوب بنی نون یا پیغمبر عالی
 ہے چکا سب نبی اللہ و احو اولاد پیاری
 رب فرمایا کہ و سخاوت ہو سی اجر تہاں نون
 مال چوپایہ کپڑاوانہ ستم تہاں پیارا
 وافر ناقص چیز یا کھانا اتمق للہ و نیلے
 راہیں وافر کھانا پیار بوی لوڑ نہ کوئی
 اوہ شے صدقہ دین منافق جس پر حث کافی
 نہ جھڑ کو مسکیناں تائیں پاک خدا فرمے
 بھی فرمایا مسکیناں ول جو کچھ تہیں لیاؤ
 جنت لائق کرے سخاوت پاک راہی وادانہ
 نفس تہاں حصہ لوڑن جو شے تہاں پیاری
 جد کوئی ادروائے اپروں اعنی گیا سوالی
 بنی نون یعقوب بنی نون ہو اولاد نہ بھائی
 نبی کیا پھر یوسف باہوں کچھ میں کی کر ساں
 مشکل ہو یا یعقوب بنی نون کر نار و سوالی
 ہفتہ گھر تیرے تھوے ہفتہ گھر میرے
 پھوپھی کے گھر یوسف ہونے بہر یعقوب آئے
 پہلی وار یوسف تہاں پھوپھی گھر لے آئی
 آخر بھین پیاری تہاں ل دی بات سنائی
 بھین کیسا بن ہفتہ گڈے کے یوسف لیاں
 آخر جدوں پیغمبر رب اپنے گھر ول آیا

کرے کلام نمائی ہو کر میں اولاد نہ کوئی
 گھر میری روچہ رولق تھوے میں بھی ل پرچاواں
 ساعت کچھوں دوست ربے یہ فرمان لایا
 لیجا جس نون مرضی آئے یوسف دے جائیوں
 جے بخشواں یوسف لیاں نہیں تہاں جا ساں عالی
 یوسف باہم قبول نہ ہونے امر ہو یا لچاری
 مگر اں جو شے تہاں پیاری واپیاری سنوں
 ساتھیں بہتر اوہ تہاں جاتا آکھے سر جہنارا
 حاضر نظر دلاں پر رہدی جیسا پیار کر نیلے
 واپی کر کے ہانڈی صوون شروع سخاوت ہوئی
 ہڈھڑاوت ہو یا جو یں گھر تہیں اثر نہ کرے صدائی
 جو مسکین سوالی آئے ساؤل ساتھ لے آئے
 ہمتہ اس کے پر ہمتہ ساؤ ا جو شے آن نکاؤ
 بے دل خاص محبت ہوئے کے رسول ربانا
 رب ل ناقص چیزاں بھین مت جہالاں ماری
 راضی کر سی رب تہاں تہاں بات نہ جائے عالی
 میں نہیں لیندی یوسف باہوں آکھے بھین سیانی
 بچن محال پیائے باہوں کو یں جدائی جہساں
 مال محبت بھین بھراواں ایہ تجویز نکالی
 دوہاں دلاں تہاں پیار یوسف اہسی پے پے پیے
 ہر خبرے نت دوست تہاں تہاں کارن جائے
 اول ہوئی یعقوب بنی نون پیش نصیب جدائی
 صبر نہ کرو اول دیوانہ میرے وس نہ کافی
 جدوں تہاں واری ہو سی میں کیوں غدر کر لیاں
 اس تہیں کچھ حضرت بنی نون قیاس اٹھایا

جدید سفنوں گھر لچاسی اپنا باپ پیارا
یوسفوں کویں گھر وچہر کہاں جیلہ ہو رہنا یا

لسن درو جہاں بینوں ہوئی کویں گزارا
جیو کر قصص الا نبیاء اندر ذکر مفسر لیا یا

چہل کروں تو امیر یعقوب کے لئے یوسف علیہ السلام

اسیٹل نبیوں جس دن باپ کیتا قربانی
چھری پھری جد باپ پیارے لگی ہون تیری
پیر و نویں چاہنہ حضرت ابو مراد اسانوں
خوف کراں جد ترپاں میرا خون تسان لگجائے
ہاں میریاں بھونہاں میں منظور رضائیں
تاں پٹکا لیکر قدم مبارک بدھا باپ پیارے
وقت فرج سے بابل آگے کیتا عرض نہانی
ہو سلام ساڈی طرفوں صبر کماون کہنا
آخر ہینہ چھری سے اس دن فضل ہو یار جانی
اوہ پٹکا بی بی گھر آہا اسماعیلے والا
یوسفوں اوہ پٹکا بی بی گھر و اے ولیا
اچرا سہ سے تہ بند بہہا پٹکا ہینہ چھیا یا
بی بی آکیا لے جا بھائی عذر نہ کیتا کوئی
کتے لوگ تو وضع کارن نال نبی سے آئے
ساعت گدڑی گروں بی بی نال شتابی آئی
جد میری تھیں عظمت پٹکائیں اوہ اج کھڑا یا
سن کر بات خلیفہ خدائے ول فکران چہ پایا
جے رہنہ بی خبراں ورثہ مل و اخلاق ساری
قتلوں موت پتہ ہے ہوندا گھروں باہر جاندا
چیکوئی جانے ایں و تھیں جانا نہیں پیاری
جنت و دوزخ حال ہو یاں اچھے خبر جے پاون

کر ساں میں سمجھاون کارن تھوڑا ذکر زبانی
اوب کنوں فرزند پیارے اتنی عرض گزاری
میں ترپاں جد وقت بہوشی لگن نہیں تسانوں
ہر قیامت بے اوہی تھیں جھڑک حضوروں آئے
مشکل ہنہ لچاندی خلقت نافرماناں تائیں
وہر گرون پر چھری چلائی بے نبی سہارے
پٹکا میرا میری ماںوں وینا تسان نشانی
چیز کر اسیں نہ سے مسافر تسان بھلا کہ رہنا
سہر صدقہ کرب نے و نہ آپ و تائیر بانی
لین آیا جد باپ یوسفوں سنو حقیقت حال
ایہو وسیلہ و لوں بنا یا چارہ ہو نہ چکیا
جس دم آ یعقوب پینہر بول سوال سنا یا
باطن حال یعقوب نہ جانے جو کج حکمت ہوئی
یکے نو تھیان نال یوسفوں کہ لے کہ چائے
خدمت چہ یعقوب نبیوں آ کر بات سنائی
لوک تسانے ساتھ جو بیسن شایر کسے چرایا
وہی خبر جو بھین اسادی یوسف پر رہنا یا
ہر کم چہ تقدیر ربانی کیو کہ ہونڈی جاری
دو جاگون جو اس تلواروں قتل شہادت پاندا
بید نیانوں کیوں ہون سلطاناں بھیکھن پیاری
عاجزے مسکین نمانے جلوہ کیو کر کھاون

مومن حجت اوت پاون نافرمان مریندے
 غیب ہوندا بنیاں ویساں وھو کا بنی نہ کھاندا
 بھی پوٹف طرفوں بابل تائیں پونڈی کوئی جی
 ہر دم غیب خداؤں ورثہ ویساں بنیاں تاپیں
 کدے انہاں نسیاں کھان تھوڑوں لے نظارہ
 اپنے وٹوں تان حضرت یونس چھوڑو مشقوں مانا
 حضرت موسے پتر پہاڑے چڑھیا اگ بھلیندا
 جاہل لوگ سولان نالوں ویساں شان و مان
 فوت ہوئے بھی غیبوں وارث ہر دم حاضر جانے
 بنیاں ڈوں ب جیونکر مرضی اتنا غیب بتایا
 نبی محمد سرور عالم اشرف کل بنیاں وا

طلونے نم نصیب جہانکے لوٹے بھر بھر پھیندے
 کمر وایوں بی بی تائیں پٹکا وئی جاندا
 بابل کولوں مارن کارن کوپیں بچانے بھائی
 ہکورہ گک چھیاں اوپر ہوندا نہیں کدہاں
 کدے انہاں نسیاں اپنے گھڑی سار سمہاں تیار
 نہیں سی خبر تواج اسانوں مچھلی پھرا کر کھانا
 کوئی نہ خبر جو نور وکھا کر سانوں ب سدیندا
 بیٹھے گھریں انہاں ڈوں سیوں بھین شرموان
 کافر ہے جس بنیاں نالوں افضل و لی پچھانے
 ہو رکھے ڈوں و وہ انہاں تھیں کیونکر منصب آیا
 میں کچھ ذکر انہاں و اپنیوں تھخہ نظر لیاندا

ذکر سرور کائنات صلی اللہ علیہ وسلم

جدوں رسول محمد سرور ربی طرفوں آیا
 نرم ہوئے تان حضرت تائیں جو کچھ عرض سناے
 جتنی کرن محبت اس کی کفروں مکھ نہ موڑے
 سکون پڑھن نماز جو حضرت اس نے پتھر چایا
 حضرت ڈوں کچھ خبر نہ اسی حال خداوند جانے
 گھوڑو ویکر منہ ظالم واپتھراتاں اٹھایا
 ہوش آئی تان پھراوہ ظالم سخت کلام سناندا
 ہور اٹھیا اس مجلس چوں دشمن خاص باندا
 حضرت صاحب خبر نہ کافی جلد فرشتہ آیا
 آگوں پتھوں جاو کھان سترہا نہ کوئی

اوجھل کئی وار انہاں ڈوں کراں نال دلایا
 معجزہ و پتھ ایمان نہ لیا مے پے پیر جاوے
 جیلہ سازی برا ارادہ قتل نبی والوڑے
 سر حضرت والوڑن کارن نال شتابی آیا
 موڑھیاں تھیں پتھرا تائیں چھرا گیا و ہر گلنے
 کھوئے وانگن پچھارے ملیا یاران مسان چھرا یا
 کیونکر قتل محمد ہوئے چارہ پیش نہ جاندا
 پھراوہ پتھر طرف نبی وے ظالم لے کردھانا
 اس کافرے لگے پتھچے اچھا کوٹ بنا یا
 ظلم شہرت کار کفار ان حضرت خبر نہ ہوئی

جدوں نمازوں فارغ ہوئے ہٹکیا تاک نورانی

سب شرمندے ہو کر بیٹھے اوہ ڈولہ شیطانی

ذکر وکر

ہی ہک کافر کھوں کا نام سدا سے
 آرہ کافر وہا اس نے اپنے ساتھ ر لایا
 شہروں باہر لیا واں گاہیں نبی محمدؐ تا میں
 پڑے چہ بٹھا کر اُس لوں پاس نہی دئے ہانا
 اوب سلام زیادہ کر کے بیٹھا گول نہی و
 آگھیں تیرا دین قبولال یا محبوب غفاری
 حضرت آگیا سروں باہر سخن نہ کیتا جائے
 پھر اُس آگیا یا ستیں بیوں حاکم کرد گراواں
 گتیں لاکر پاک نبی لوں شہروں باہر لیا یا
 باتاں کرد اتال نہی کے مال نظام صفائی
 حال فریب معلوم نہ کیتا ظالم و غاکما کے
 جکوں نہی کے آگیا پڑے اوہ طعون شیطانی
 اچن چیتی بھا بھڑ پلیا سخت آوار سنیا یا
 ڈگدا ڈگدا و گرا عامر گیا کپلے کے کھاندا
 وہ دن کچھ مر گیا اوہ بھی آیس قہر الہی
 کرد و خیال جے نبی محمدؐ غیب قدیم نہ پایا
 ایسے طور یقوب پیغمبر بیوں خبر نہ پائی
 ایدھرا وہر باتاں کر کے اتنا سن سنیا یا
 کمر پوٹھکے پڑکا و لیا بی بی کھول دکھا کے
 جرم نبوتی پوشیف اپر جس دم ظاہر اتی
 ایسی صورت بخشی تینوں پاک خور فرما کے
 رب فرما کے مال محبت میں انسان بنایوں
 باپ تیرا توں لوری اتاں سچکے لہر گیاں

جویں روایت پیر ساوا اوچہ لفسیر لیا کے
 کوشش کر کے عامر اس فن ظلم فریب سکھایا
 بد میں اس لوں گلہیں والوں لوں لوں چلا میں
 و کچھ صحاباں کیا نبی لوں آیا عامر کانا
 جویں سلامی مومن بہت سے صاحب یک عقیدے
 جے کرینوں دیوہ دچے تکتے ہی سرور ی
 اتنا حکم رسول ساز دن چنار بقیوں سے
 حضرت آگیا سروں باہر میں کچھ خوں پاواں
 جتھے وہ جا ظالم اُس نے کے تلوار بٹھایا
 سن سن گلاں حضرت جاتا ایس بدنت پائی
 آرہ نکروں تیغ نکالی نیرے ڈھکرا آئے
 اُس پر آتش بجلی قہروں کراک پٹی آسمانی
 پیا اللہ عامر اپروا نگہ روت اڑایا
 تہوں معلوم نہی لوں ہو یا ظلم فریب نہر اندا
 دو دن لے خراب جاتی اس کی ہنسی ہی
 کون گھرانہ اس کھیں جس لوں شان و ڈیرا آرا
 آپے پڑکا و لیا بی بی آپے بھالو آڑ
 ایہ جتھے صاحب جزا کے ساوا اتال پھرایا
 جس بھیر مال برآمد ہو کے کہیں خلاصی پائے
 کیا صورت کیا عمل یوسف اکر کے سب کوئی
 لے نہ سجدہ کرہیں سانوں تینوں شرف آئے
 نہ گیوں رجوانان وانگوں کیوں اس طرف لوں
 ناشکر ہی چہ ساوا یاں باتاں تینوں دن رہیا

سنو حقیقت یوسف کو لوں جدوں شوقی ہوئی
 شرح غلیل نبی ہی اندر حکم خدا فرما سے
 جینے کو مالک چاہے اس تھیں خبرت کار کرے
 بی بی آکھیا وہ سالان تک یوسف قید کھیا
 کھیا یعقوب شریعت اندر غدر نہ کیتا جاندا
 قید کر اگر یوسف تائیں بابل حضرت کیتا
 ذکر زبانون بنوں جاری نال محبت سے
 ہنگامات پیاریاں باہجوں ہوئے بسا زدی
 پیار یوسف پادوں بی بی یوسف پور بنایا
 روز پیداراں وانگ پیغمبر کن کن وزنگہما سے
 ہرون یوسف دیکھن کن کن نبی اندر جاندا
 زمین نظارہ چھوڑن ناہیں ماری سے جہاں
 ووہر سالی یعقوب نبی پر گذر یاورو حوالہ
 تاں اپنے گھر یوسف تائیں لیا یا باب پیار
 دن دن جلوہ پاک جہالوں یوسف ماہ کنجانی
 لب شیریں پھر شیریں کوں شیریں بات پیاری
 ابرو کالے گریاں والے گیسرا گول کمانوں
 صاف پیشانی ورتی نورانی نیشے کنوں صفائی
 تل سوہنا زحسانے پر چمکے ہائے وروں
 خوش رخسار کنوں چمکارا بخاروں پارنگہما سے
 چشماں عجب کھلے بھریاں نور سدا گار لیا یاں
 کیا اوہ بین پیارے سوہنے دیکھن تھیں شرمناں
 وال مجیبہ کنڈال والے حکیم نوبوں ناراں
 پدکان شیرمن سے لیکر جنگ مچا وں چربا ہیاں
 بدن مبارک جنت رشیم اس تھیں وہہ تر مانی

ہو گیا چپ یعقوب پیغمبر سخن کلام نہ کوئی
 مالک سے گھر چور جو ہوئے قید کرایا جانے
 جاں تک قید پوری ہوئے نہیں خلاصی پائے
 اتنی مدت کچھوں اسنوں گھر تھیں نصرت لیاں
 حتی چھپا وں غدر سنا وں کوڑا وین تنہاں ا
 دل دیان ساں لوچ رہیاں صبر پیالہ پیتا
 عممی آتش اس پر ظاہر جس گھر لدی ہووے
 سے دور یعقوب نبی نون منزل روغمان دی
 خوف شریعت بابل پاروں یوسف قید کرایا
 اوہ دن عید بلوہ ہوسی جدوں پیارا آئے
 قید محبت کے جہاں نون لیا حال تنہا ندا
 قمر اٹھنے اتوں جاسن جتول پت لگا وں
 جنت پہنچی بھین بی بی پی کر اجل پیالہ
 روشن دولت خانے اندر ہو یا نور ستارا
 دن دن چائن تیر لگا سے سن قیدیل نورانی
 دن مبارک چمک کھا وں گوٹہ نور کناری
 چونکہ بنتر قوس قزح وی نظر پوسے آسمانوں
 جس پر قلم کار بگر والی خوش تصویر بنائی
 نقش بنادن والے کو لوں نقطہ جھڑیا نوروں
 پتھر ل نون پانی کر کے دھر کھیا لیا سے
 وانگ دو شاخے روشن کر کے استا کار بنایاں
 ادوں نیناں گس والے دیکھ سلا می آون
 ہر ل لگان لول نارن کیتے قتل ہزاراں
 حت ول وڑیاں ل آڑیاں گلی گلی پڑیاں
 اوب کنوں شرم سے چاندی نازک بدن صفائی

نازک نرم گلابوں تلیاں ناز نیازوں پلپلیاں
 نبی محمد سرور عالم خبر حدیث لیا ہے
 اولوں خدمت گزار فرشتے زمین سلامی ہوئے
 جھلنے رہیں یوسف سوہنا شکر اگلی بازاروں
 دیکھیں والے تائب جھلن جلوہ حسن پیارا
 سستیاں بچھری چہ پروں چادر دور ہو جائے
 خبر سنا ہے سرور عالم نبی رسول غفاری
 دینی عالم ہی کوئی عزت نال پیار کر لسی
 جو کچھ کھانا کھا ہے یوسف شربت پانی پیچھے
 کرن وایت نقرہ کاروں حضرت آدم تائیں
 کتیں بالے گل و چہ ہستی سر پر تاج نورانی
 تخت نورانی بیٹھا آدم خوشیوں کا سہ آیا
 کیا ہیں صفت سناواں اس ہی ذکر بیان ٹھنڈا
 وچہ پیشانی نور محمد خوش رخسار پیارا
 جدا اس وانہ گندم کھاوا جو ہیں مفتر آہی
 ہتھ وچہ چھاپ اپنی آہی اوہ بھی چھوڑ سڈنی
 عاجز ہو کر ہر وہ چیزاں کیتا عرض تہا ہیں
 قہر لیریدی ہیبت مانجے آیا خوف اسانوں
 اوہ وہ چیزاں سال ہزاراں پہا مان کھایا
 اوہ مندرجی سلیمان نبی لوں بخشی خالق سائیں
 نیک اولاداں پر ڈاؤے من درتہ عزت پاؤں
 آدم لوں رب جنت و تاوارث ہو رہ کوئی
 سٹو بیان جو حسن یوسف و جو ہیں امت آئے
 تل رخسار یوسفے آپر سی ہک عجب ستارا
 کافر بولیا خدمت اندر اس نے عرض گزاری

محبوباں یاں چشماں آپر قدم ٹٹکا کر چلیاں
 گلیاں اندر حسن یوسف راہیں جان لائے
 ستر قدم و والے جان جس گھر آن کھلو وے
 اگے پیچھے جان ہوئے لوزوں خوش رخسار
 چام چڑھی لوں پانی اندر سولج واچر کارا
 دو جی طرفے شکر گنجانے جلوہ جان لائے
 یوسف حسن برابر ہو سی میری اہرت پیاری
 میرے وانگن صورت اسنوں پاک خداوند لسی
 گل تھیں لنگھدا شیشے وانگن باہر سیا و سپو
 حسن جمال حسابوں باہر بخش کیتا رہ سائیں
 خدمت گزار فرشتے کیتے واہ مولاسبحانی
 دیاں تھیں چمکار نورانی سولج لوں شرما یا
 روشن صورت اس وی کیتا روشن طبق زمین وا
 پہو پنچیا عرش منور تائیں صورت واچر کارا
 چھوڑ گیا سب حسن نورانی آیارنگ سیاہی
 آدم لوں تھیں کیوں جھڈائے کچھیا ذات بانی
 جو کوئی ہوئے نہیں سناواں اسیں بھی اسدے تائیں
 کوئی تنہا کے کول کھلوئے کسمت لوجے جہنا تولا
 پیدا ہوئے نصیبان والے پاس تنہا کے آیاں
 حسن تجمل پنچیا رہنے حضرت یوسف تائیں
 جو بدسلماں پیدا ہوون کل درجات کھراون
 اسنوں رتہ کردی نہ لسی بد اولاد جو ہوئی
 اصحاباں لوں سرور عالم صفت بیان سناے
 نور سولج وا بند ہو جائے نا جھلے چمکارا
 کس شے تھیں اوہ یوسف بنیا ایسی صورت پیاری

حضرت اکیبارب کا ریگر قدرت نال او پایا
ایڈھی قوتت ب تیرینوں کا فر عرض سنائی
عبداللہ بن عمرولی پر حضرت نظر طمانی
سن کر گھر گھر کنیا کا فر سجدے اندر آیا
اکھیں جس ب یوسف کیتا بہت پیارینوں
نال محبت پیش بنی سے کلمہ بول سنایا
جس دم وین قبولیا اس نے چھوڑی نیافانی
ستر حقانی کے اندر پیتا اجل پیالہ
حضرت اکیبارب پر خالق ایسا کرم کیا یا
طاقت نہیں سی جھلن اسنوں جلوہ شمع نورانی
واہ سبحان اللہ رب عالم جس پر کرم کما ہے
تا بعد ایوں پل وچہ کا فر ایسا درجہ پایا
صفت یوسف اذکر سناواں طاقت قدرتینوں
دھن کا ریگر سر جہنما را عالی ذات یگانہ
گھر یعقوب نبی کے برکت رحمت فضل حضوروں
جلوہ ویکہ بہشتی خوراں حل پروانہ تھیون
بہت پیار بھایاں تائیں وست دلبر جانی

قدرت خاک نمائی اُپر روغن حسن چڑھایا
یا ہی اللہ خاکوں جس نے ایسی شکل بنائی
صفت الہی بول قرآنوں اس نے جلد سنائی
رحمت نال بلاون والے اپنی طرف بولایا
سچ بھڑا وہ رب سچا جس نے بھیجا تینوں
عبدالستار اکیو نکر اس دن رحمت رنگ دکھایا
نظر آسمان سے کرہ سیا ختم ہوئی زندگانی
عرض کرن اصحاب نبی لوں ویکہ تجب حالہ
حسن یوسف ا حاضر اسنوں پروہ کھول دکھایا
ہو کر خوش پروانے دانگوں جان دنی قربانی
او گنہاراں قوم کفاراں رہ برہنی ملاوے
دقتروچہ جیہاں والے نالواں ورج کرایا
شان سولان ارب جانے بھر نہ بینوں تینوں
ایسا نقش بنایا جس نے جس پر ملک دیوانہ
نوش مر بار خلیل نبی سے چائن ہو یا نوروں
کوین یعقوب لیا دو بویں یوسف یا بھوں چوں
مائل ویکہ یوسفوں مہون جان کرن قربانی

اسانک درجہات ان علیہ السلام

شرف و تاج جس قوم رسولان بند گیا ناسائیں
سنیائیں گھر سے آہا سو ہنار کہ عجیبہ
عشر نے کستوری کو لوں جس می ریس نہ ہوئی
رحمت بھر یا سایہ اس اکدے نہ آوے گرمی
چمک سنہری لہندوانگوں دور پون چمکائے
مازوں مست کھیر ہوں خوشینو لیکر جاؤں

حمد ہزاراں دلوں بجائوں خالق مالک تائیں
عالی شان یعقوب نبی واسن کہ ذکر جیہا
سچے کہتے اس درختوں بہر طرے خوشبوئی
ریشم ناواں بہت زیادہ شاخاں تپڑ نری
سو ہنار رنگ عجائب اس اسہری ٹھاٹھاں مار
مائل ہو کر سنہری اندر طوطے رنگ چھپاؤں

کھاؤں دیوں کارن جتنا میوہ توڑیا جائے
 ہر ہر موسم میوہ دائم کدی نہ ہوتے خالی
 کنٹاکوئی نہ ہرگز اسنوں رب کے پیدا کر یا
 کہن مفسر وہ کہ فضلوں پاک خداوند عالی
 دنیا و چہ یعقوب نبی وی عظمت ظاہر آہی
 ایس درختوں عاصے کارن صاف عجائب الی
 جیوں بیوں اوہ فرزند پیدا ہر خور واری پڑے
 یوسف باہوں راں بیٹے بخش ہوئے سرکاروں
 حضرت یوسف کارن اس کھیں شاخ نہ باہرائی
 خداوہ کھین جو گا ہو یا ساتھ بھراواں جاوے
 اوڑک اک دن باہل آئے حضرت ہو یا سوالی
 یا سروار مہیاں رہبر کامل پیر سچاواں
 ابرہ ہدایت سایہ رحمت یا محبوب حقانی
 جنت و چوں میرکارن چھٹی نورانی اوکے
 باپ و لائے تے گل لائے پرچے نہیں پیار
 محبوبانندی چال قدیموں نازنیاز و کھاؤں
 جس م یوسف ایس خیالوں روون اُپر آیا
 چھٹی زمر و قسم نورانی بھی رب حضوروں
 جیو نکرسن جمال یوسف اچانن نور گائے
 کدے کدے ل باہربے کھین نال بھراواں
 سارے بھائی یوسف باہوں پاک ائمہ پاؤں

ہر ڈالی پر جیو نکر ہسی نظر بردارے
 نرمی ٹیسریں میوے اندر خوشبو جنت والی
 کدے نہ پتھر پھل کر مانا تازہ تازہ ہریا
 گھر یعقوب نبی سے آہی پیری جنت والی
 جد فرزند نبی سے گھر و چہ پیدا کرے الہی
 پیدا کرے خداوند عالم سب صفتا خدا والی
 اوہ ڈالی اس کارن عاصرب تیار کرانے
 ہر ہر کارن ڈالی ہوئی عاصبا فضل غفاروں
 ظاہر ہوئی شان یوسف اجد اس ت پائی
 بھنائے ہمہ عاصے ہوون شوق یوسفوں سے
 بھنائوں لیں عاصے بخشے ہیں کیوں سنتوں عالی
 پیش حضور گزارش میری جے منظوری پاواں
 کرنا غور سوال مریداں کیسوس عرض زبانی
 نہیں تاں میں نہیں ارضی ہونا بول سوال سناوے
 گھن کلائے نبی اٹھاوے لاٹو کھاوے سارا
 طالب لوق تکلیف پہنچاؤں اپنا امر ضاؤں
 جلدی جبرائیل وحی لوں حکم خدا فرمایا
 ستر گز چمکارا دوروں جلوہ دارے نور و
 ایسی چھٹی نورانی چمکے کون بیان سناوے
 بہت پیار بھایاں تائیں جویں پیار سچاواں
 عالی دولت گھر و چہ شوقوں گودا کھاؤں

سپان بشارت وین یوسف پار اول

کہدن خواب بشارت و کھٹی قدرت نال بانی
 بجا رہتا کہ لکڑیاں سے سر پر ساریاں چایاں

سنت برساں تک عمر یوسفی ایسے حال مانی
 کیا و کھئے کسے جنگل و چوں لکڑیاں بھایاں

کسے مکان آرام جو کیتا بھناں بھارت تارے
 لکڑیاں سنبھار یوسف تھیں جلیہ می پو جان ہریاں
 ہو زت نامی سگبا لہن لکڑیاں سب رہیاں
 اتنی حالت خجالی اندر نظر یوسفوں آئی
 شکر بات پیغمبر پدا بہت خوشی وچہ آیا
 وہیں نہیں کسے لوں یوسف حکم نبی فرماوے
 اے پر یوسف بھایاں تائیں سارا حال سنایا
 بھل گیا جائیں جائیں یوسف لو پھبت نہ جریا
 فضلوں پر وہ پایاں نے بخشہ کل خطائی
 نظر اچھیر کہہ واسا تھیں یوسف ما پوجنیاں
 آخر بنے حکمت کیتی بھل گئے سب تقدیر
 جس گم اندر و لوچ کوئی نے خیال کر نیدا
 کسے ہلے ہالوں یوسف مال ساڑے چایا
 ایس قیاسوں ہو گئے راضی خفگی و لوں نکالی

وچہ تفسیر یوسف کے آپا سن لوں پار پیار
 آپو آپ نکالیاں شاخاں شیریں میوے بھریاں
 ادوں بھار یوسف تائیں سبے اندر گیاں
 اٹھ کر باپ پیارے تائیں ساری بات سنائی
 یوسف سب او لاومیری تھیں عالی ورجہ پایا
 وچہ مصیبت پکڑا یا جاسیں ویلا ہتھ نہ آئے
 ہر ہک شکر اوس خیالوں غیرت اندر آیا
 غصہ کر کے بھناں بھایاں حسد و لاوچ بھریا
 کرن لگے افسوس تہا می ہر ہر جو دل آئی
 ساوا شان نہ عزت جانے عجیب شاہ بنیاں
 باتاں کر کر لگ پٹے ہتھن بولوں اس تقریروں
 اوہ کم حال برابر اسنوں خواب کھالی نیدا
 وہ کوئی خام خیال بیوہ اسنوں نظری آیا
 حکمت مال یوسفی طرفوں خوشی کیتی رہ عالی

سپان بشارت دوم

اٹھواں سال مبارک آیا پھیر محبوب حقانی
 سیر خوشی لوں مال بھراواں یوسف نبی پار
 کسے مکانے مجلس کر کے بیٹھے ویر پیارے
 یوسف وارپ عالم عاصا سو ہناڑ کہ بنا یا
 خوشبودر نگ عجیب میوے عجب بہاراں لایاں
 موسکے تے یعقوب پیغمبر علیے شان اگر مال
 اوس درختوں میوہ کھاوون ایہ پیغمبر جاے
 باقی بھایاں وے سب عاصے کسے شاخ نکالی
 پھر اس ویلے حکم رہا نا ہو یا سخت ہو انوں

بہت عجیب خوابے اندر لوٹھا سر حقانی
 آپو اپنے عاصے ہتھیں بنیا عجب نظارہ
 نیرے وانگے میں وچہ عاصے بھناں نگ کھلایے
 چاروں طرف نکالیاں شاخاں میوے بھجکایا
 چھتر نورانی سو ہنیاں چھاواں شاخاں میں جھکایا
 چوتھا نبی محمد سرور پیش اماں
 خوابے اندر یوسف حاضر ڈٹھے نبی پیارے
 ہو زت شاہ ظاہر ہو یا قدرت خالق والی
 پٹ پٹ عاصے سوت اندھیری مال و تے دریاوں

اتنی حالت پوسٹ تائیں خوابوں نظری آئی
 کر کے غور پیغمبر ہارے خوش تعبیر نکالی
 بہت نصیحت کے پیغمبر حضرت پوسٹ تائیں
 بال ہی گل پوسٹ تائیں یاد نہ رہ گئی کافی
 میرا عاصا خولے اندر بنیاں رکھ لورانی
 پھیر دو بارہ بھایاں تائیں لوچہ غیرت آئی
 حسد عداوت پیدا ہوئی شیطان پھیرا پایا
 پاک حدیثوں سرور عالم یہ فرمان سنا دن
 اول ایہ جو سچی تو بہ آن مکان بناوے
 دو جاہرت شرک جو کرسی خبر حدیثوں ویندا
 نیجا دکھ جو کہ کسیدار زقوں عزت شانوں
 جیو کر کرا منڈی اندر آتش پھوسک مچائی
 خیال کر و سب علما نو اسے سب حرام تباہان
 ہک حرام حیواناں اندر لہو سب فرمایا
 ہک حرام سمانا اس چہ لے گیا سارے تائیں
 سب حرام و جو ہے اندر سب علما فرمانے
 دینی عالم و رتہ بنیاں عالیشان نہماں دے
 پاک و نون پڑھنا ایسی بعضے کبر و دانا
 دو جاہرت شناس جے کوئی بستی اندر آئے
 حسد شکایت گلہ ہمیشہ اس و انت کریندا
 آکھیاں بستی یاں لوکاں غرق بہنم جانانا
 دینی عالم ملاں تائیں دشمن نظری آون
 پاس ملاں دے ہو کسیدی صفت جو کیتا لوڑے
 کہناں تائیں دو جاہلاں نظر پسند نہ آوے
 کہناں تائیں دو جاہلاں گلیوں ملے جے کوئی

اٹھ کر باپ پیارے اگے ساری بات سنائی
 اے یوسف اولاد میری تھیں تینوں منصب عالی
 اے فرزند بھاپاں کو لوں لداراز چھپا پئیں
 ساری بات بھراہاں تائیں جا کر کھول سنائی
 عاصے بے شکافے خالی گراں بیان نہ بانئی
 جہاں یوسف مال ساوڑے کرن لگا اچھپائی
 مومن دے حق مومن تائیں حسد نہ کرنا آیا
 تمہے چیزاں جس ویلکاؤن تمہے چیزاں کھ جاون
 فضل اللہوں ہر رتہ یا تھی دفتر تھیں اٹھ جاوے
 نور ایمان اس دے اوچوں ڈیرا دور کریندا
 نیکیاں دفتر تھیں اٹھ جاون حکم خدار حاکم
 نیکیاں والے دفتر تائیں آئے اگ دکھائی
 پڑھن فقہ انواع و چہ سارے نائے گمان کوان
 صرے حیوان جو ذبح نہ کیتا کل حرام تباہا
 مطلب ہی گل ہوون گکات اول نظر نکائیں
 بعضے اپنا حال نہ جانن غیرن و عطا سنا دے
 میں کچھ عرض افسوس و اس سخن گراں شرمائے
 اپنے جہان نہ دو جاو کین نظر پسند نہ یسا دن
 ملاں ستر بل کو لاہو وے شو کر شور مچائے
 نہیں تال ڈرو الوکاں تائیں گھر چو گالی ویندا
 میں راضی جے آئے ناہیں ایسے شخص فلانا
 بدعتی ملاں اسدے بلی جو کوئی حق چھپا دن
 منہ تھیں سنوں موڑ نہ سکے وچوں چہا بن مروڑا
 کرن مصافحہ کچھ ہسن جس ویلے طر جائے
 ستر بل جاوون شکل و کھاوون جیو کر خٹکی ہوئی

وَالْكَاطِبِينَ الْغَيْظِ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ بُولِ شَاوِن
 مَن تَكْبَرُ لَا يَدْخُلُ بَنَانِي الْجَنَّةِ نَبِي شَاوِي
 کیڑا عالم شیطان آواز پہ عبادت والا
 ایسا کبر و اس دے آپہ قہر الہی آیا
 عجب تماشا تھہرناون انگلیاں نال جو ہوئی
 گلہ کسے وا جو کوئی کہ وا خبر نبی فرمائی
 پھر بھی بعضے گلہ سناون دل تھیں خوف نہ کھاند
 قسم خداوی ہیں افسوسوں اتنی عرض سنائی
 خلق محمدی دین محمدی ورنہ حق علماء واں

نرمی دل کسے نہ آئے جنت ول ویر لگاؤن
 سافے ساتھ "بکتر کر کے کوئی نہ جنت جاو
 وچہ و رہا رہا بکتر کیتا او سے دامنه کالا
 زمیناں انبر خوف رہا سے عرش عظیم ہلایا
 یا کجہ خفگی مجلس آپہ اپنا فکر نہ کوئی
 گوشت مرہ اکھاوا اس نے جو میں پیار بھائی
 ایس حراموں بچھے سوئی نیک نصیب جہنما
 ناحق آپہ کسے سے بیوں نہیں عبادت کاٹی
 دنیا طالب ملاں وی میں تینوں بات سناوا

حکایت بلائے بدی مشرک و طالب دنیا

کسے ملاں کیا ہوناں حراموں یک لقمہ کوئی کھاو
 بہت چھران ہو یا کوئی سکر ایوس خوف رہانا
 عمل خراب ہمیش اسائے دکا کمن ملاں نوں
 کر افسوس ہچارے ملاں اپنا حال سنایا
 کہدن واوھی پھنڈا اندھیری سختی نازل ہوئی
 پٹی غبار ہی بجلی کر کے گرا طوفان لیا یا
 گھر وا بکرا کھاون ہووے مثل حرام جہنما نوں
 بھلے بٹے می تابع ہوون جس خراب نہ چھوڑن
 غیر اللہ کل مال تے نڈراں ہو نیازاں بھائی
 ایہ ہن چار حرام برابر اس چہ فرق نہ کوئی
 آنت سنکڑا ک چڑھاون مسئلہ نامنتظوری
 جائز لوڑن مشکل چھوڑن نرم نوالہ لیا
 دیون والا نام غیر ایسے دشمن خاص خدائی
 مال رہانا ہر گھر اندر خیر کتاب سناے

حکایت حلال بناون مشرکوں حراموں جہنمی

زہد عبادت برس و نادی ضائع اس وی جائے
 بچن محال عدالت اندر رے قیاس نہانا
 تسیاں حرام نہ کھاوا ہو سی مسئلہ یا جہنما نوں
 ساؤں بھی تقدیر رہا نی یک حرام کھوایا
 پھانٹے طبق زمین واچایا کرے آواز نہ کوئی
 اس دن ہار نصیباں دتی آٹا گھروں پکایا
 حکم الہی سچ سناون کیا تو فیق تنہا نوں
 ہر طرفوں دھڑوایاں انگوں اپنا مطلب ڈن
 لوہوے تخریر بھی مرہ آیت خبر لیا تی
 کرے جو اس چہ اپنی مرضی مشرک ظالم سوئی
 دن دن حق بندوقاں سن شرک چھوڑن چوری
 کون بلاے گلنوں سے رچھو فالو وے ہلیا
 یون نال برابر پاوے قہر الہی
 ہو کر سپہ نام جو و پسی واٹھم دوزخ جاوے

ویون و ایساں شرک پیارا جہل شیطان تیاٹے
 بس میاں میں جہت نصیحت تھوڑی بات سناٹی
 باقی حال یوسف دوساں بھی کچھ ذکر پھرواں
 جتھے ہودن آپس اندر کرے شروع کلاماں
 سب اولاد یعقوب نبی وی اس چہ کی وڈیاٹی
 پیو وی نسل خیال کیتونے بھل گئے تقریروں
 نسلاں آپرے رب خالق شان برابر ویندا
 نوح و ایٹا کافر ہو کر دوزخ مول نہ جاندا
 زاناں نسلاں پیش نہ جاسن سنتوں پار سجانا
 جنوں بگوانا خالق عورت شان دکھائے

کھاون والے وین کدڑے نچر پٹی اجاٹے
 سن کر حسد عداوت چھوڑن پکڑن بن صفائی
 دو طرفہ اندی خدمت دلوں پیش سلائی آواں
 اپنے دل وچہ یوسف ساٹوں جانا دانگ نٹلاں
 کوپن زیادہ عزت ساٹھیں حضرت یوسف پائی
 نسلاں اپر منصب تیاں کے ہدی تقدیروں
 آدم وی اولاد تمامی مرسل نبی کریندا
 آؤر کافرے گھرے اندر قدم خلیل نہ پاندا
 عقلمان شرک کلام منصب ہون جوین خدا و ابھانا
 بند نہ ہو سی حکم رہانا چارہ پیش نہ جاوے

بیان شہادت سوم

ناؤیں سال وٹھا جد خواجے یوسف نبی حوالہ
 کیا ویکھے ہک جنگل اندر دور مکان اجاڑاں
 کر کے چلے پارن اون کٹ کٹ گوشت کھاون
 جس ویکو لوں لستے یوسف لیکر جان پیاری
 سخت حوالہ وٹھا یوسف مار بکدے دکھائے
 بدن مبارک زخماں گولوں ہو پالیراں لیراں
 منہ وچہ ہک گھیاڑ یوسفوں کھاون کارن پھریا
 ناں پھر اٹھیں گھر گیاں خوابوں شرت سہالی
 روکر اٹھیا باب پیارے جلدی مال بولا یا
 اس گھیں بعد یعقوب نبی توں خوف لیو چہ بھانا
 ہر دم گول یوسفوں کھے چکے آرام نہ پائے
 کمدن گو و یعقوب نبی کے سنتا یوسف پیارا
 چہرت کنوں ویوانہ ہو کر دلوں قیاس اٹھایا

گذریا جان پیاری آپرے سخت مصیبت حالہ
 واحد جان اکیلا روئے گھیر لیا گھیاڑاں
 چاروں طرفے بھیج بھیج اون وٹھو وٹھو س لیجاون
 دو جا گوشت کٹ پھانے اون وار و واری
 جیو کر پھندا اون لٹکے روند ایس حوالے
 خون آلودہ خاک آلودہ روشن بدر شیراں
 اس ویکو لوں وگ پیا یوسف صرٹی آپرے پھریا
 بہرے کئے کہنے و شرت خواب دکھائی
 حضرت یوسف خواب حوالہ پیش حضور سنا یا
 شہر نہیں کی ہوگ یوسفوں خالی خوابے جاننا
 فکر وں چور پیاد چہ دل سے نہیں نیند آئے
 ویکھ جمال پیاد چہ فکر ااوہ محبوب سورا
 کیا اسرار ساٹھے گھر وچہ یوسف بن کر آیا

یا ایہ جنت حور ملائکے یا ایہ چند آسمانی
کیا تصویر عجیبہ اس کی ہے کوئی بنس نیاری
قدرت والے شیشے اندر فکروں نظر و درائی
اس تقدیروں ہشت اندر بہت ہو یا در ماندہ
ایسا وقت نبی پر ہو یا ویکھ جمال پیارا
کھڑکھڑ خوں کنبین لگا ہنحوں بر سن پتیاں
جلدی نال بلایا ورووں باپ پیارے تائیں
کہن لگا یعقوب پیغمبر کے فرزند پیارا
عقل میری نے شکل تیری پر ایہو قیاس بنایا
باہل کو لوں سنکر یوسف کے کلام زبانی
میرے نال برابر ناہیں سورج چند بیچاے
علم یانت عقل فراست بخشیار بسانوں
چوین کارگر سا ویکارن قدرت قلم چلائی
اصل حقیقت سچ سنایا یوسف نبی سہاے
بلکہ نورانی جنت حوراں جو مخلوق تمامی
نگراں اپنا فخر سناون ایہ توحید ربے نوں
حضرت یوسف وچہ حقیقت بیشک سچ سنایا
اپنی خوبی تے وڈیائی جو کوئی آپ سناوے
اس کارن یعقوب پیغمبر زمان خوف جباروں
ایسے یوسف اس کھ تیرے نظیں میں قربانی جاواں
کی دل تینوں آیا یوسف ایسا سخن کیتوئی
خودی کبتر ورتہ رب نوں غیران عقل نہ تھیندا
چاور خودی کبتر والی خاص لباس بیوں
میں قادریں سب تھیں اکبر پاک خدا فرماوے
سن یوسف ایہ سخن نسا واخلالی مول نہ جاسی

یا ایہ سورج میں گھر آیا پہن لباس نورانی
خاک کی اوم نوں کہ ملسی ایسی شکل پیاری
وہم خیال دیوانہ کیتا کجھ تدریر نہ آئی
جو نکر وکر امام غزالی ابن عباسوں لیاندا
بگر بنی دیوں پاروہ سٹوکل گیا چمکارا
یوسف کے کھ آپر پیاں اکھیں اگھڑ گیاں
میں قربان ہوواں کیوں وین لدا حال سنائیں
روشن سخن تیرید اینوں جدوں پیا چمکارا
ایہ سورج یا چند میرے کھر یوسف بن کر آیا
سچ کیسا پر لائق نہیں سی سنتوں میرے جانی
نا منظور مثال انہاں وی یا محبوب پیارے
کوین برابر ورجہ پاون کیا توفیق تنہاں نوں
سورج چند ستاریاں تائیں اس چہ نہیں سمائی
عزت نبیانی کد پہنچن سورج چند ستارے
ہر شے ظاہر باطن ناووں نبیاں شان گرامی
اس منزل چہ بچکر جاوون طاقت نہیں کسینوں
روون لگا یعقوب پیغمبر ہشت اندر آیا
بھاویں اوہ گل سچی ہوئے غیرت ب نوں آوے
چا وڑ کیتیاں لوے مصیبت خالق دی سکاروں
ایسے بانوں کیونکر تینوں آیا سخن اچاواں
کلا ہوگیوں لبر جانی کتول عقل گیتوئی
چیکر ہو کوئی دم مالے چوراں وانگ مریندا
اس بن چوراں طبعان اندر نہیں مجال کسینوں
دو جا وٹھل جو اس چہ لوئے قتل کرایا جائے
ہک سکھ وے وکھ دو ولسن حاصل بہرنا پاسی

چونکہ طرفاں میں ظاہر ہوئی بات تکبر والی
جدا جدا وہ چار تکبر میں سب ذکر سناواں
بہت وہ جوں کھولن کارن میں تکلیف اٹھائی

غیرت اندر پکڑی رہے خبر قرآنوں عالی
اس شخص کچھ حال پوشیدہ پیش حضور لیاواں
شاعر نام سداون کارن نہیں کتاب بنائی

ایمان تکبر اول

آوم صلوات اللہ توں رب جہوں تیار کرایا
یعنی اسیں زمین پر کوئی نائب لوں بناواں
کیا فرشتیاں ساتھیں ہوسی یا کوئی ذات نیاری
جتنے مکان حاضر ہو کر عرض حضور سنائی
جنگ مجاوں لو ہو وین حرص فساد و دواون
تخن شنبج حاضر مکان بول کلام نکالی
اسیں عبادت کرے تیری یا مجھ و سچاویں
تخن شنبج جو جو کوائے کیتا سچے ملک ربانے
ذکر عبادت کبر جدا نہاں کیتا شوخ آوازہ
آوم نالوں اپنی خوبی جہوں بیان کیتے
جتنیاں صفات مقابل ہسین صفت اپنی وچ کھلیاں
کس توں طاقت چاہو کر کے سخن کرے من بھانا
بولے سن ڈیائی اپنی وچ سرکار نہ بھائی
جھڑک سنایاے فرمایا غیرت کنوں انہاں توں
رو کر عرض گزار می ملکاں ہو رہیں ڈر کوئی
امر ہو یا جو تہاں عبادت لاکھاں برس کماوی
بندہ بھی جد کرو ڈیائی اپنی صفت سناوے
جو نیک اعمال دیکھے ناہیں بل نظر و حریدا
عمل عبادت پاروں کیونکر بہت رہدا پاسے
نازاں کبرے شوخی غلٹی اوسے خوار کریندی

اول وچ زمین آسماناں ظاہر حکم سنایا
فضل کنوں سرداری والا جس توں تاج پہناواں
حکم ہو یا وہ خاکوں ہوسی جس توں ایہ سرداری
خاکوں اصل جنہاں نہا ہوسی جس توں ایہ ڈیائی
تیری طرفوں غافل ہو سن اپنا اصل دکھاون
ثابت جو ہیں قرآنے اندر خبر دئی رب عالی
نہیں ضرورت توں جس کارن اوہ سردار بناویں
کئی ہزاراں سال تنہا توں سجدے چہ و کئے
امر جباروں غیرت والا کھل گیا و روارہ
آتش بدل کر لک پیونے کھلیاں سارا کیونے
جلیل جلیل کوئے ہویاں تھرن بھاپیں بلیاں
ڈرے انہر تھر تھر ڈولن کئے عرش رہانا
چہ ہزاراں سالوں بچھوں پھر جناب الہی
رحمت فضل اساتے کہ لوں اجا ہمد ثنا توں
بخش ستار غفار رحیماں جو گستاخی ہوئی
ذرہ سخن تکبر والے وانگ باروت لڑائی
عمل عبادت ذکر سخاوت ب منظور نہ ہائے
بدیاں اس دیاں نہ رب دیکھے اس پر نظر کریندا
ساری عمر عبادت بدلہ پائی ہتھ نہ آوے
جتنے بے پرواہی وانگ غیرت ٹھاٹھاں بیندا

مغزل

وہ شاہوں کو خام بنا دیتا ہے
 کرے صفت اپنی جو عزیز من تشاء
 فرشتوں کو دفتر کی کچھ نہیں خبر
 غدا ب اور جہنم کو کیا زور ہو
 تو نگر غنی صاحب مال کو
 کینہ ذلیل اور ناچیسر کو
 وہاں زہر قاتل کا کیا رو رہے
 وصل اور جدائی میں کچھ دیر نہیں
 پتہ موت کا نظر آتا نہیں

وہ خام سے گردن کٹا دیتا ہے
 جسے چاہے حاجت پہنچا دیتا ہے
 گناہ کو عبادت بنا دیتا ہے
 وہ آتش میں جنت دکھا دیتا ہے
 وہ مفلس بنا کر اٹھا دیتا ہے
 وہ سرتاج شاہی بنا دیتا ہے
 جسے آپ شافی شفا دیتا ہے
 قبر سے اٹھا کر ملا دیتا ہے
 کہ جب تم باؤنی بنا دیتا ہے

سنو حقیقت جدوں بلایا پاک خدا ملکاتوں
 تباہ پسند نہ کیتا آدم میں پسند کر لیاں
 تیسیں کہو جو غافل ہوسن خالی بندے سارے
 ہر روز آکر صابر ہوسن خالص عمل کماون
 ساٹے کارن آتش اندر فدا کرن زندگانی
 دو لکڑے کاوتر دھر کے جس دم چہرے جان
 نازک ن جہنا نڈا سوہنا کیرے کٹ کٹ کھاون
 ہکناں شان کلیم سوراون پاون قرب حضوروں
 میں اس خاکی آدم تائیں ایسی عزت دیساں
 سن کر حکم گئے وچو سجده اولوں ملکاتے
 امر ہو یا پھر غسل و غنوکرا اولوں صفاں بنایاں
 حکم ہو یا ایسے غسل طہارت عمل محیریاں
 یہ کچھ تماشہ غیرت ملکاں سر سجده سے چہ پایا
 جدوں خدا نے کیتا آدم نہ حقیقت ساری

حکم کیتا جو حکمت ساڈی کچھ نہیں خبر تسانوں
 لوزی قوم سلامی کر ساں ایسی عزت دیساں
 بتایا ساٹے عاشق ہوسن خالص حبیب پیار
 کہے نہ شوخ آوازہ لون اوگنہار سداون
 خوش فرزند پیارے حاضر آپ کرن قربانی
 عشق میر پوچھ صدقے تھیون کوئی نہ عذر لیاون
 عشق اساوا صبروں شکروں صحیح سلامت یساں
 نت سرکارے حاضر ہوسن جلوہ لپن لوزوں
 اس وی نسلوں نبی محمد شاہ سحر دار کر لیاں
 کرن روایت زاری اندر کتنے سال وٹانے
 پھر سجد پوچھ سر و سر پونے رحمت بھڑیاں لپاں
 بخش کر ساں عاجز خاکی کہندے تین جہنا تون
 ہن تک سجد پوچھ رکوعاں کسے نہیں سر چایا
 سبحناں کنوں کرایا سجده غالب حکم جاری

توری قوموں خاکی اگے سجدے اندر پیاں
بجلا براب مومن کافر جو بندے ہر جائیں
جس آدم طغی بہتر ملکوں اپنی ذات بنائی
نیویں پیر ہمیشہ عاجز با حجب ضرور ثمانے
اوپ سلامتوں تھریاں تائیں جد کرب کر اوے

عزت ذاتوں اتے صفاتوں ہرگز پیش نہ گیاں
خدا تبار فرشتے سمجھنوں روز قیامت تائیں
اوے وے اب خادم کیتے اٹھ گئی اچھائی
سرا چا سرداری والا سن لوں یا رسیا نے
سرا چھ لوں پوے و سن جاں کوئی و پلا اوے

پان تکریم

دو چا ذکر تکبر والا سن لوں یا رسیا نے
زید عبادت کر ایسے اتنا و حبیہ پایا
جتل سیر تماشے چاہے ادبوں ملک اٹھاون
آدم کارن حکم سڈایا جس دن ربا گرامی
ایسے لوں عزت اپنی پاو رہی اچھیائی
عالی شان بنایا اس نے ذاتاں بند گیا ندا
ملکاں ذاتاں بند گیاں واکوئی خیال نہ آیا
اول جبرائیل شتابی سر سجدے وچہ دھریا
کھلا رسیا ابلیس ضروروں حکم خدا فرمایا
آنا خیر ایسے کہیا میں کیوں سببیں لو اوال
تکریم کیتو سو جس ربا یلوں نشان و نام سرداری
ربا کہیا میں سبب نہیں بہتر کیتا او سیال لوں
صورت کر خستریاں وائل ووزخ کراں تماشہ
سنو حقیقت جس دم شیبیلان کیتی رو گروانی
اوپ سلام نہ کیتس ربا نے جو سردار بنایا
جے اس وقت غور نہ کروا نشان زیاوہ ٹھیندا
اڈ سجدہ کرو آدم لوں حکم ہو یا سرکاروں
منع ہو یا من غیر خدا لوں جو کوئی سجدہ کروا

وسن دی نہیں کچھ ضرورت و اقصا لوکی سارے
کر سی عرش بہشتاں اپر ربا سردار بنایا
زبیاں تے آسماناں اندر چا کر سیر کراون
اسے ملکوتیہیں اس وے اگے ہو پوسب بلائی
ربا دی بے پرواہی اسنوں یا و خیال نہ آئی
جائس نہیں جو حکم اگے لیکھا پیش زبجاندا
بہتر جانا جس لوں ربا نے خود سردار بنایا
کل ملکوں وچہ اس لوں ربا سبب اشرف کر یا
تائیں و اوان اللہ لوں تکریم کیوں نہیں سببیں لوایا
میری عزت بہتر اس طغی کیوں سجدہ پوچہ اوال
اس دی نافرمانی کو لوں پوسی پیش خوار ہی!
اسروں جو ضروری پکڑن ملسی قہر تھیاں لوں
سبب ابلیس برابر موسیٰ اکھیا ربا گرامی
رسیا لحاظ نہ بند گیاں واکارن نافرمانی
دور کیتا سرداری کو لوں قہر الہی آئیا
امر مقدر وعدہ سچا اس بن کون مریندا
سن کر حکم قبولن واسے بچے جہنم ناروں
لعنت و سب کا شر ہو وے جے لوہ بن سروا

مجھکے یا سجدہ کرے کیسینوں مولابا بچوں کوئی
مُرشد تائیں سجدہ کرناں منڈیاں رسم نکالی
قبران لوں بھی سجدہ کر دے قد میں جھڑن فقیراں
منع کرو تاں شرک عقیدہ ظاہر حال دکھاون
نظماں مگر قرآنوں منکر دین ایسا لوں کچھ

نال ابلیس برابر کافر اس وچہ شک نہ کوئی
کافر کرن کر اون واسے دین ایسا لوں خالی
منکر رب رسول قرآنوں شکل ہو سن تھنہ بریاں
جھوٹا کرن قرآن تمامی پڑھ کر بیت سناون
کتنے اسیں جواب کر لیاں کہو نہ ہو سن سچے

اگر نہ ہو دے ذات حق اندر وجود

آپ و گل راکے ملک کر دے سچو

آکھن آدم اندر رب نے عین مکان بنا ئیا
اول ایہو جواب جو جس لوں رب سلام کر اوے
ہو ر جواب جو بت وچ ملکاں دیکھیا خالی سائیں
ساہا حال آدم دارب نے وچہ قرآن سنایا
کہو جو ملکاں بہت آدم وچہ بیشک رب پچھاتا
ہو ر جواب جو ذات خدا دی آدم وچہ بتاون
عرش اُپر رب جو کوئی آکھے کر قبول نہ کوئی
دسو کتنے سال ہوئے رب وچہ تساؤے آیا
ہو ر جواب جو آدم اندر آپ خدا وند آیا
سجدہ کرو شتاب آدم لوں سب لوں حکم سنایا
بس میاں جے بت وچہ آکر رب مکان بنا ئیا
میں ہاں اس وچہ رب تساؤا سجدہ یوں کہیو
اوہ بت آپا اپا یا اس نے نہیں فرشتیاں گھڑیا
ہو ر جواب جے رب دی جاگہ آدم اندر ہوئی
ہو ر جواب جو نسل آدم دی بنی تے مومن پیارے
کئی چہار گنڈھیلے دہانگ گنتی حد نہ اوے
سب اولاد اندر رب آکھو خلقت باہجہ شماراں
کپڑا بھنا ئیا جسم جنہاں دا جس لوں ہتھ نہ لاؤ
یعنی بد تو ماں وچہ رب وائساں مکان بنا ئیا

تاں اس آدم اگے ملکاں سر سجدہ یوچ پایا
کس لوں طاقت حاکم اگے اہروں عذر لیاوے
کون انہاں تھیں دسن آیا ہن فقر اواں تائیں
میں بھی آدم اندر وڑیا کس جاگہ فرمایا
سی شیطان اسنا و تا ماں اس نے کیوں نہ جاتا
پھر کیوں آپ زبانون اس لوں لامکان بناون
بت خالی وچہ رب پھٹلایا بڑی عدالت ہوئی
یا ماں دے شکم اندر رب لوں اپنے کول بلایا
اسجدہ و لا دم ملکاں تائیں کولوں کس فرمایا
اسجدہ و فی کیوں نہ آکھیں کس کولوں شرمایا
انار حکم اسجدہ و فی ہر لوں ظاہر حکم سنا ئیا
کیوں آکھیار آدم اگے سر سجدہ یوچ دھریو
کس تھیں ڈروا اس دے اندر چپ چپا وڑیا
کیتھے رہندا سی جد حضرت آدم جو انہ کوئی
کافر جی سب نسل او سیدی ہر ہر تو ماں سارے
کھاون گند بڑے مرداراں کول نہ ٹھیر باجاوے
کہو نہ او ذات مقدس ہو گئی لکھ ہزاراں
پاک مشرہ مالک تائیں اس جاگہ بتلاؤ
جسم جنہاں دا اسم جنہاں وائساں پسند نہ آیا

قبر الایہوں شرم نہ اوسے ایڈسبے ادنی کر دے
 بندے اندر رب ہو یا اس مرشد ہو رہنمایا
 ہو رہو اب جے آدم اندر جا کہ رب نوں آئی
 ہو رہو اب جو نام اپنا رب جی قیوم بتا ندا
 ہو رہو اب جے آپ خداوند آدم اندر وٹیا
 لا تقربا کس حکم ہو یا حضرت آدم تائیں
 فتکو تا من الظالمین کس نے حکم سنایا
 آدم نوں اوہ میوہ شیطاں نال فریب کھویا
 آدم اندر جے رب ہندا ہو کھا کدو نہ کھاندا
 ہو رہو اب جو حاجت نفسوں رب پاک تعالیٰ
 ہو رہو اب جے ذات خداوی آدم اندر آہی
 آدم اندر جے رب آپا جو ہیں نساں بتلایا
 ربنا ظلماتا کھرو سجده کے سر پر پاوسے
 ہو رہو اب جے ذات ربانی کہو نہیں ہر جائیں
 نال بھی نہیں بجا خدا دے دعویٰ دور ایمانوں
 ہو رہو اب جو پاک بنی نوں کافراں عرض سنائی
 یسئلونک عن الروح خدا نے حسب فرمان سنایا
 سوال کریں کیفیت روح دی تینوں قوم کفار
 اس تینوں روح رسول اپنے نوں حال دسیا کوئی
 نہیں قرآنوں پچھے رب نے کوئی خطاب سنایا
 رب نہیں کوئی ہو نساں وچہ پرے شرمی والا
 رب کہیا میں پالہ ہمارا سبھوں رزق پہنچا ندا
 رب نہ اٹھو ہر تن اندر رب و اشراں گرامی
 دلوں بنا وان معرفت اسی سالوں جاہل ہوئی
 یک جواب سداوی طرفوں طرف سداوی اوسے

ہو رہو اب سناواں تینوں موتی اوچے دروسے
 اس وچہ رب سی کیوں اس رہنوں اسنے سبب لایا
 آدم فوت ہو یا تاں بن رب رہن ہو کس جاٹی
 جے رب ہندا آدم اندر تاں اوہ کیوں مر جاندا
 وقت نکاح حوا آدم و حوا نکاح کس پر سیا
 ہر میوہ ارزانی تینوں گندم کول نہ جائیں
 عاصی ہوسیں اس بوٹے نوں چکر نوں بہت لایا
 جو ہیں انقدر حکم رے و اوچہ نفسوں لکھایا
 کیوں ایس نہ جانا اس نے کور فریب کھاندا
 کیونکر نساں پچھانا اس نوں واسے کھا و نوالا
 اپنا جنت میوہ کھا کرا وہ کیوں ہو یا گناہی
 از صیو بعید می کہہ کر کس نے یا ہر کڈھایا
 رب آدم وچہ اوہ کس اسے عرفان نال سناو
 نکالیں ماراں نطفا ظلموں تیں کر و کس تائیں
 جیکوئی حاضر سننے والا بولو سخن زبا نوں
 روح دستو تاں دین قبول نال یقین سنائی
 قل الروح من امر ربی وچہ قرآن سے آیا
 کہہ روح امر میرے رب کولوں تینوں خبر ساراں
 شاعر ہو رہو میاں کیونکر خبر حقیقی ہوئی
 مشرک شاعر فقر اواں دے گھر کون پیغام لایا
 فرضوں تارک نساں کاراں کر ہیٹا منہ کالا
 جے رب وچہ سداوے آیا ہر دم بہن جاندا
 ایسے مشرک مشرک مثالان جوڑان کفر تمامی
 رستہ کفر شیطاں دکھایا عقل قیاس نہ کوئی
 لیکھا ہر اٹھ ہر اٹھ والا زولا کون چاوسے

سخن اقریب پاروں جسے لسان ربوں وچہ لیاندا
 رب فرمایا اسیں تسالوں شہر گنہیں ہاں نیر کے
 ظاہر بولن ذکر دعائیں جسے کچھ ہرج تسالوں
 سخن اقریب میں ٹیڑے پیشک رب فرمایا
 توبہ کرو قرآن قیول و بندوں تہروں خواری
 ملکوں سجدہ کینتا بیسی جو ہیں خدا فرمایا
 قسم خداوی شکر کاں چھوڑو پکڑو امر نبی و
 سنو حقیقتا جدا بیسے شوخ جواب سنایا
 فاخرج منها فاخرج منها امر ہو یا سرکاروں
 دور کینتا رب رحمت کو لوں دور کینتا ایمانوں
 چھ لکھ سال عبادت آہی دور متامی ہوئی
 منہ کالا بد صورت ہو یا اکھیں یا ہر آیاں
 لاکھاں یا غزراعت ہوون ہر طرف ہر جا میں
 یک ذرہ یک سخن تکبر چاؤڑ ناں سنایا
 زخم کرو اس کا فر تائیں حکم خدا فرماوے
 اوسے وقت چو طرفوں ہو یا مارو مار آوازہ
 پھڑ مارو وٹا یا ملکوں لہتی پھنڈ ہساری
 نور نیکھوڑے جھوٹن والا کرسی تخت نورانی
 ویکہ تماشا صفائے نورانی سید سید پوچہ پیاں
 حال ایسے ڈھٹا ملکوں سر سجد پوچہ پایا
 جسدن پھوک ہوئی کرناؤں اسراہیل و جاسی
 ویکہ جاوے تہا و حدت ملکوں ایسی منزل پائی
 اسدن اٹھسن سن کرناؤں سجد گنہیں ہر چاؤں

معنے کرو تاں ظاہر ہو سی فرق ہزار کو ہاندا
 اسیں مرادوں دل دیان سندسے وہم خیالان چھیرے
 کرو خیال سوال جو دل دھنیں سنیا گیا اسانوں
 ہر وچہ ہے رب مشرک لوکاں رولا کفر چھایا
 ہو رہو یا ساوڑے کو لوں آیا چھیکڑواری
 منع کینتا رب ہو رہو تسالوں کس فرمان سنایا
 دائم دوزخ لوں لے جاسی گندہ کفر عقیدہ
 غیرت کنوں آوازہ لعنت پاک خدا فرمایا
 بلیا آتش تہرالنہ غضب جبار تہاروں
 دور کینتا رب جنت کو لوں کرسی عرش آسمانوں
 نکل گیا سپا دور جسے وچوں شان نہ رہ گیا کوئی
 لعنت لعنت و سن لگی گلیاں کل کمایاں
 یک ساعت وچہ گڑا اٹھاوے پندے چڑ پد تائیں
 زید عبادت چھ لکھ برسوں پلوچہ گڑاوسایا
 پھڑ مارو سارے اس لوں جانا مول پاوے
 عالم زاہد اپر کھلا غمیرت فا دروازہ
 اگوں کھپوں سچوں کھپوں پک نہ اوے واری
 تہروں مل گیا دیں نکالا منہ کالا پریشانی
 روزو کے تسبیحاں بولن کتیاں مدتاں گیاں
 اوسے ویلے دھنیں لیکر اجنگ کسے نہیں ہر چایا
 سخت آوازوں تخت زمیں دا بیڑی وانگ بلاسی
 گذرے کئی زمانے صدیاں خبر نہ رہ گئی کاٹی
 حق عبادت ادا نہ ہو یا کرا فسوس بناوون

عزل

کہ دوست کی خدمت ادا نہ ہوئی

نزع وقت کینتا بیسے عاشق کماؤں

<p>مگر عمر اس کی و فسانہ ہوئی میری آج حاجت روانہ ہوئی سجن کی زیارت عطا نہ ہوئی کہے اس مرض سے شفا نہ ہوئی</p>	<p>دل و جان سے پروانہ قسربان تھا ہمیشہ ہی ہے سبق نفس کو جدائی سے سب جگر جلتے گئے غم افسوس بہرول کو لٹتا ہے بس</p>
<p>قبر آدم دی اُپر جا کر عا جسٹ ہو کر ہوئی ہو قبر بان کریندا تینوں میں سچرے سوواری جدوں عدالت پکڑن لگی گھر گھر پوسی زونا ریدے کول رسول بھی ہو سی اُلو آپ سناون کول کھلو کر ووز خدیلول آپ چالان کراوسے سہرو پوی رہتاں قبرال پوچھن کنوں مذکالا اس دی بات نہ موڑی انہاں ساڈی نا فرما فی</p>	<p>وقت نزع و اشیطاں تائیں جس دن ظاہر ہوئی یا آدم اس ویلے مینوں عقل نہ وئی یاری ایسے طور کروڑاں روسن نفع نہ ہرگز ہونا بدعت شرکاں والے و فتر وچہ عدالت آون وچہ و رہا رہا تائیں پیکر رسول سناوے حضرت جد پکڑاون لگے کون چھڑاون والا حکم ہو سی وچہ ووزع جاون اہل لٹے شیطانی</p>

بیان تکبر سوم

<p>ملک مصر سب میرا ورثہ ایہ فرعون سنایا آکھیوس میں ہاں رب سچا نڈا سجدہ پیش کرایا حضرت موسیٰ پیدا کیتا پاک خداوند باری سجدے کر دے فرعون نے کول امروں دور نہ تھیون کرن عبادت خاص خداوی غیر تیریک نہ لبیاون یاراں سب قبیلے باراں سن توں یار پیارے وید برسال جنہاں عمر یا نکڑے وچہ حساب پائے وچہ معالک ہوو عزیزی جو یس روا بیت ہوئی اسرائیلی رہے سزاوت کسے نہ سبیلوں نوایا جے تیسیں کرو نہ پوجا میری دیساں سخت سزائیں جدیدی پوجا انہاں کیتی اسدے ایسٹ پر بکاری کندرت رال پٹی وچہ نیلاں بھانبر ٹھہر کن پچا پسر</p>	<p>نیجا ذکر تکبر والا وچہ قرآنے آیا بھی سب لوگ اکٹھے کر کے اس سخت حکم سنایا ایس تکبر اس دے اُپر پایا غضب تہاری دو تو ماں سن شہر مصر وچہ قطبی بک سدیون دو جے اسرائیلی آپے سبھی قوم سداون اوہ اولاد یعقوب نبی وی اسرائیلی سارے وید پیرا جوان تے چہ لکھ گنتی اندر آجے سڈ برسال و دھم تہنا نڈی گنتی تہاں نہ کوئی سنو حقیقت جد فرعون نے سجدہ پیش کرایا غصہ کر فرعون سنایا اسرائیلیاں تائیں کیا یعقوب اسٹی پیسیر ساڈی جد پیاری ایگل سن کے ہدی ظالم تائیں کرا پیر</p>
---	--

پا لوی پالی بلن کڑا ہے تپیلان جوش اٹھایا
 سد کے اندے تان پھر ظالم اول کہا ہناتوں
 کہن لگے منگور شہادت ریدی طرف پھوڑاں
 لگے کہن پیار سے ریدے بکد و حید سے تائیں
 وچہ عبادت خاص خدادی جس کج شکر کہا
 پھر پھر ظالم تپیلان اندر کر ظلم و کماون
 ستر ہزاراں اوش دہاڑے اجر شہادت پایا
 بھایا ندے دل بھائی دیکھن تپیلان چو تپیلان
 آیا وقت مجھیاں اتر شروع ہوئی قسریانی
 ایہ طریقہ مجھیاں والا سر نذرانہ دھرنا
 بلنے کارن سب کچہ وارن تن من جان پیاری
 حاضر ہوون نہیں بکھ موڑن نافرمانی واسے
 نہر نہر دستوں آزماوے رب جبار لگانہ
 سارا دن اس حالت اندر گذر گیا اس کاروں
 کہا وڑیراں اج تسالوں سجدہ کسے نہ کرنا
 قیبر کرد کچہ دیکھ مصیبت آوے فکر انہاتوں
 تان پھر قیبر کینے اس ظالم کاراں سخت کرایاں
 ایہتوں تیک فرعون نے ظالم ظلم کمال کیا
 تان پھر حضرت موسیٰ تائیں حکم ہو یا ورگا ہوں
 تو بکری سے تکبر کفروں منے حکم ربانا
 اسان حکومت بخشی اسنوں ساواوتا کھاندا
 جاموسی نے ہارون اس نول ریدا حکم سنایا
 بنی کہا کہہ کلمہ میرا نہ کر کبیر و لیری
 بنی کہا کہ کبیر نہیں ول پیچیا بینوں
 معجزہ کوئی دکھال اسانوں جیتوں بنی سچاواں

اسدن ریدیاں پیاریاں اتر وقت شہادت آیا
 یوں سجدہ کر یو جیکر پیاری جان تسالوں
 پیو دادے دا دین نہ چھوڑاں سر تریانی لوڑاں
 کافر مگر نہ کافر ہووین موتوں خوف نہ کھائیں
 اسدا بدلہ دوزخ رب سے پیش تیار کرایا
 وحدت ثابت الا للہ دے آوازے آون
 رنگن عشق الہی اندر وحدت رنگ چڑھایا
 فرزندال نول ما پے دیکھن بھج کیا باں بھیندے
 اللہ اکبر جان دیواری یولن نوکر زبانیں
 قرب حضور نظر کے کارن موتوں مول نہ ڈرنا
 حاجت ہزاراں نہ رکھن بہر وقت تیار ہی
 ور پر طلب کرن آوازہ حاضر ہوون واسے
 کچھ پرواہ نہیں رب نول اسدی جو مرو و بیگانہ
 جاناں دین ایمان نہ دیون مرگ نہیں درباروں
 سبھناں ضد برابر کر کے ایسے حالت فرنا
 طلب آرام جانی کارن سجدہ کرن تسالوں
 ریدیاں پیاریاں کل بلائیں کر کے صبر اٹھایاں
 نوے ہزاراں انہاں لڑکا پکڑ حسدال کرایا
 کرو نصیحت فرعون نے نول سچا دے اس راہوں
 نہیں تان وائم دوزخ اندر ویساں سین لگانا
 سجدہ کرنا سی اس سالوں اٹھا آپ کراندا
 شامت کفر تکبر چایا المطا مارن آیا
 موسیٰ نول فرعون بتاوے کرو عبادت میری
 کہن لگا کوئی کھلا ہو سی جس نے منیا تینوں
 دیکھ نشانی رب تیرے دی ہیں ایمان لیاواں

تاں حضرت موسیٰ جسدے عاصا پر زین و نکایا
 و بہشت ناک شوکار ستیا پٹھے کافر پاجی
 کھا وں پیا کفاراں و بہشت سخت و کھالی
 اٹھ اٹھ بھجن بھج بھج و گن دیون جان پیاری
 سنت ہزار ہو یا سب اسدن آدمی اتے چو بابہ
 جھاڑا گل گیا فرعونے چھپیا محل اٹاری
 ہو یا معلوم تمام جو پیل لقمہ اک بنا ندا
 یا موسیٰ توں رب و اسانوں دین سکھا وں آیا
 و و گھڑیاں و چہ ظالم تائیں قیامت نیرے آئی
 پکڑ لیا جلدی عاصا موسیٰ نبی ربانے
 میں نہیں ذکر موسیٰ و ایتنا سخن کلام و رازی
 حکم نبی و اسکر اس نے سخت عداوت چائی
 چا وڑ ناں نبی توں آکھے سجدہ لائق بینوں
 ایہ بھی ہے توحید خداوی خاصہ صفت رکھوں
 ایہ جی وحدت صفت ربے دی پھیراں مارے
 وں وں موسیٰ حکم سنا وے جد فرعونے تائیں
 سخت ویراں ہوئے جد مومن حکم و تار باری
 لے لو مال کفاراں کو لوں حکم خدا فرمایا
 اسرا ایلی سد نبی نے حکم و تا سمجھاں لوں
 پیرا موتی زبور ہیر سوتا چاندی گھوڑے
 منگن اندر فرق نہ کیتا ہٹا و وکان بازاروں
 پھر جا آکھیا فرعونے توں جیکے عید اسراوی
 اس و ہاڑے امر الہوں ایسی قدرت ہوئی
 زبور سونا لال جو اہر پیرے موتی ہاراں
 اس جھیں پچھے موسیٰ تائیں آگیا حکم ربانا

تم فرما کر حکم خدا وے کر کے سب اٹھایا
 ست سو وندے پیر بہتر اسی گزراں و رازی
 دیکھو تماشا خلق نہٹی کسے نہ ہوش سمجھالی
 مگروں وہاں ناگ ربانا کھا وے قوم کفاری
 قصص الانبیاء اندر آوے میں نہیں ولوں بنایا
 ملیا ناگ مکان جو پیل منہ و صہر باک باری
 حضرت موسیٰ توں اس ویلے رو فرعون سنا ندا
 یا توں ساڈا دتیا توں تم اٹھا وں آیا
 ہند بہ جوش خروش نہ کوئی یاد نہ رہی خدائی
 ولوں قیاس کیتا فرعونے ایہ کوئی جا و جو جائے
 فرعونے وے ڈوبن کارن کیتی حیلہ سازی
 کبر و غرور و پوانہ کیتا شامت نیرے آئی
 کہے پیغمبر من خدائوں تہروں ویر نہ بینوں
 دشمن توں سب حاجت دیون جگر انہیں کسبوں
 حکم سنا وے خیر جتا وے بھیج رسول پیارے
 وں وں زور تکبر بھریا ویندا سخت ایذا بٹیں
 فرعونے وے غرق کرندی تہروں ہوئی تیاری
 جس حیلے بلدا تسمان تائیں امر نبی توں آیا
 مال کفاراں رب نے کیتا کل حلال تسمانوں
 امر ہو یا جس کو لوں منگن کوئی سوال نہ مرے
 دیکھو دیکھی کافر قبطی تنگ ہرے کھم باروں
 کہن لگا سب لے لو سا تمہیں جو اول طلب سداوی
 کھول دتے فرعون خزائے دیر نہ کیتی کوئی
 بہشت خزائے خالی کیتے مومن تا بعداراں
 ڈیرا جا کر نادریا پیرا تیں نکل جاناں

تاں اس میں غرق کران پر پشیمان و دوش اندر جان
 دعا منگی اس وقت نبی نے بار بار رات و دہائیں
 غفلت میں اس رات کفاروں کو اٹھائی نازل ہوئی
 لیکن کفار اہل ایمان کی جہدوں تیار ہی
 روندے رہے مگر اندر بیٹے موسیٰ نے نہانہ
 اینت و ار محرم نالویں موسیٰ نے گری
 فجر ہوئی تاں غفلت خواہوں سرت کفاروں ہوئی
 خیر ہوئی فرعون نے تائیں فوجاں حکم سناوے
 ستر لکھ فرعون فوجاں لکر اہانڈے چڑھیاں
 مشکلی رنگ اہانڈے چڑھوڑے آہے ستر ہزاراں
 بیٹھایا والی اندر موسیٰ نے نبی غفاری
 یا نبی اللہ و شمن فوجاں ملیاں آن اسانوں
 کرو یقین خداوند سانوں فتح مبارک ویسی
 اگوں دریا پچھوں لشکر بند ہویاں سب گلیاں
 صبروں بہشت کامل مومن بولن جسد ربانی
 صرن قبولن امر نہ موڑن کار محسباں والی

مومن مصر مبارک اندر غیشاں خوشیاں پاوون
 تاں میں نال آرام لیجاواں اپنی اہرت تائیں
 مرغیاں صبح آواز نہ کینا نہ سگ بولسیا کوئی
 قبطی لوکاں پر رہنے گھر گھر موت اتاری
 گئے سلامت سارے مومن کسے نہ ڈھکے جانڈے
 پہنچیا دریا نیل کنارے امت ساتھ تمامی
 قوم موسیٰ دی و چوں مومن لشکر نہ آیا کوئی
 قتل کرو سن فوجاں موسیٰ جانا مول نہ پاوے
 فوج ہان دی لکھ ستاراں غصیوں تیغاں پھریاں
 گرواں او آسمانے چڑھیاں وہائی فوج کفاراں
 اسراٹیلیاں و بہشت کھا کر ادبوں عرض گزاری
 معنی رتی فرماون لگے کچھ نہیں خوف تسالوں
 وعدہ سچارب میرے داو شمن غسرق کر سی
 مشکل وچہ آزمائش ہوئی اہل ایمان گلیاں
 تن جاناں نذرانہ و صریاں ہو جاساں قربانی
 عشق و فاوچہ پورے اون درجے پاوون عالی

عزل

ہوا ہے جو قربان دوست مگر
 بھلا جس کو دلیر کی الفت ہوئی
 امر میں عذر کی سمائی نہیں
 مخالفت نبی و عوں اسلام کا
 وہ سنت نبی جسکو پیاری نہیں
 تو حق مان بالغیب لاریب فیہ
 نہ تکبیر اللہ اکبر سے ڈر

وہ دوست و قادر آجانا ہے
 اسی کا وہ دلدار ہو جانا ہے
 عذر سے خطاوار ہو جانا ہے
 نزع وقت کفار ہو جانا ہے
 نبی نے بھی پزار ہو جانا ہے
 کسی دن کو دیدار ہو جانا ہے
 کسی دن کو مردار ہو جانا ہے

نظر کیمپ جب عطا ہو چکی

جہنم سے گلزار ہو جانا ہے

واہ وانا بعد ازاں اس دن قرب حضور می پایا
بس میاں چھڈ بدعت شرکاں حکم رسول سنا ندا
سنو حقیقت چہ فرعونی لشکر نیر طے آئی
عاصما مارا پتہ دریا دے یا مقبول پیارے
عاصما مارا بیٹی اللہ دے سنکر حکم خدا دا
اسدے پیٹے شتابی گلیاں رستے ہو گئے باراں
قدرت نال ہوئی قلبوتی چمت دیواراں پانی
گرم ہو انوں پھر اس ویلے ہاتھ حکم سنایا
کھین وگن تنگ نہ ہوون پختہ سڑک بنائی
باراں سڑکال صاف عجیبہ بنیاں فضل خفاروں
جتنی دیر سناون اندر عبدالستار لگاٹی
پھیر خد او نہ حکم سنایا حضرت موسیٰ تائیں
جلدی حکم دتا پیغمبر لنگھو دیر نہ لاؤ
ایسے طور بلانے سب لوں نبی رسول ربانا
بڑا فرخ جہاز محمدی صفت نہ کیتی جاوے
کوئی نہ لوکن والا بھج بھج چہرہن غریب نمائے
مشرق مغرب تک جہانے اوہ آواز سنائی
سنن حدیث تاں گالیں دیون آہا ویر پرانا
رب فرماوے تاں جنت وچہ منکر کرن بہاراں
سنو حقیقت چہ پیغمبر سنیاں حکم ربانا
باراں کوہ تک پانی دوروں پاڑا اس دریا دا
سجے کبے پانی موجاں پانی چمت دیواراں
اچا ہو کر پیر اند سے چل دا وکھین پانی
آپو آپ جو باراں فوجاں فکر کرن دو جیاں دا

باراں فوجاں فوج دے دی سڑکال پھیل باراں جلدی جھنڈا نہ ہوئے پورے کدوچہ باراں

امر نبی دا سر پر دھریا کسے نہ قدم ہٹایا
خلوئی کھیر منافق تائیں جنت نہیں لے جاندا
دوست نبی پیارے تائیں حکم خدا فرمایا
فضل میرا سن امت تینوں خبریں پارا تارے
اچا ہو گیا وانگ پہاڑاں پانی اس دریا دا
پارا رار بنے وروازے چہونکر شکل بازاراں
استا کار عمارت کیتی حکمتا عجیب ربانی
تلازمین سب چکر پانی جلدی نال سکایا
پل دوزخ چڑھن چڑھن مشکل ہو گئے کائی
چان صاف اوچان لوٹاں و سن پارا راروں
قسم خداوی قدرت کامل اتنی دیر نہ لائی
لے جا پار سلامت امت میں رکھو الاسائیں
دیکھ طوفان بلایا لوئے نے چڑھ جاوے چڑھ جاوے
چڑھ ہو جہاز محمدی اندر جس نے جنت جانا
سب زمیں دی خلقت اوسے نال رام سماوے
مت کوئی پیچھے رہے نہ اسما مار یا سد نہانے
گور پرستیاں بدعتیاں لوں باتا پسند نہ آئی
نالے اکھن ساکت نبی دے اول جنت جانا
جسدن چھیک سوئی دے وچوں لنگھن شرقتا کرا
آپو آپ جو فوجاں باراں لو رہے تھی سو ہاتا
لیکیر امت داخل ہو یا او و محبوب خدا دا
پار سلامت لنگھے جاوون لو لے نیکو کاراں
جیونکر سب پہاڑے چڑھ قدرت عجیب ربانی
رب جانے جسے حال کی ہو یا ساوے نال پاندا

رحمت کنوں خداوچہ پانی باریاں بہت بنایاں
 یاریاں توں خیریں دیکھن پر دے دور کرائے
 نیڑے نیڑے چلریاں فوجاں باتاں کر دیجاون
 پار ہوئے جد خیریں مومن خوشی سلامت سارے
 دیکھ تماشہ ظالم تائیں فکر دے وچہ و صھانا
 پر جسے مہن میں دین قبولان صاف ہوواں قراری
 ایس زبانون من مشکل جس تھیں برا بیسیا
 جسم سنن حدیث یا آیت ہوون بند جو ابول
 عادت ضد جویں پہلواناں ماری دے مرجاون
 ضد نہ چھوڑن کافر ہوون ایہ عادت شیطانی
 آن کھلا جس ویلے ظالم لوکاں عرض سنائی
 توں رب ہیں تاں اس وریا تھیں تنوں خوف کرائے
 فکران وچہ کھلوتا ہو یا ول عرض سناون
 کرن روایت بعضیاں لوکاں دلوں قیاس بیاندا
 ساعت دیر کیتی فرعون نے کھڑا قیاس دوڑا دے
 جلدی جبرائیل ہولاں توں آیا حکم جباری
 مادہ گھوڑی اُپر چڑھ کر آیا ملک نورانی
 شوخ ہو یا فرعون دا گھوڑا قابو رہیا نہ پھریا
 کھل رہیا فرعون گھوڑے لوں ساری فوت لائی
 جد گھوڑا فرعون نے تائیں لے وریا وچہ و صھایا
 سنن امت جس راہوں موسیٰ ارادوں پار کھلویا
 لے امت جا پار کنارے بیٹھے بنی گرامی
 وچہ وریا دے جدا وہ لشکر گلیاں دیوچہ آئیا
 چھب پیغمبر ماریا عاصا ہرگز ویر نہ ہوئی
 وانگ پہاڑاں پانی دہاراں اُپر کفاراں پتیاں

باراں فوجاں بکد و جینوں چلریاں کل وکھایاں
 باراں کوہ نک پانی جنگلے سڑکاں وچہ لنگھائے
 بدلاں وانگوں سر پر پانی چلدے نظری آون
 لے فرعون تمامی فوجاں آگیا نیل کنارے
 جاتس بیشک حضرت موسیٰ سچ رسول زیانا
 ساری عمر ہوساں شرمندہ ہستے خلقت ساری
 بدعتیانڈے ٹو لے وانگن شیطان شامت چایا
 دین من بے عزتی جان وگی مار جتا یوں
 ارکاں گوڈے پئے بھناون صدوں کنڈہ لاون
 نرمی بکڑن امر قبولن عادت ملک نورانی
 موسیٰ ہاروں انہیں راہیں اپنی قوم لنگھائی
 لوکاں کوئی جواب نہ دیوے ڈروا پیر نہ پاوے
 دھکے نال منافق تائیں جویں مسیتے لیاون
 ایہ رب ہوندا تاں اس ویلے ایسا خوف نہ کھاندا
 بچن محال ہوئی جسے اپروں ایہ پانی مل جاوے
 ڈال دیو دریا وچہ جلدی جو سب قوم کفاری
 آخر غوفی گھوڑے کو لوں لنگھیا شکل انسانی
 اجل بلایا چامل چایا لے دریا لوں وڑیا
 جبرائیل ہو راندی گھوڑی جاندی نظر نہ آئی
 مگروں چایک فوجاں اپریکا ٹیل و سیا
 ستا سی لکھ اسوار فرعونی او سے راہوں ڈھوٹیا
 داخل سرور وازیوں ملکاں کیتی فوج تمامی
 عاصا مار و پانی اُپر پاک خدا فرمایا
 مل گیا پانی فوجاں اُپر نظر نہ آوے کوئی
 نافرمان تمامی فوجیاں تار جہنم گتیاں

فرعون نے یوں ہی اللہ کے ٹوٹھا غوطے کھاندا
 ویکھ عذاب اسمانوں میں بارشوں غیرت آئی
 کرن زواہت موسیٰ نول اس بہت سوال سنایا
 کوئی نہ رہا خدائی دعویٰ ویکھ عذاب خواری
 اپنی امت نول پھر حضرت نوش فرمان سناوے
 پھیر و عا منگی تہ حضرت لاشاں باہر آئیاں
 ویکھ پھپھیا مومن لوکاں لوہ فسرخون منہ کالا
 ہک مومن پٹ ڈاڑھی اُسدی گھوڑے واگت بنائی
 پکڑ چہنم رب نے ڈالیا سنے وزیراں باراں
 ساڈھ جہولال دشمن ربدے تا بعد از جہولال
 قول تے فعل رسولال بنیاں جس مومن نول پیار
 قوم رسولال رب صاحب نول ایٹھوں تیک پیار
 اڑ کر بوے حضرت وانگول نقلان کرے سناوے
 غرق ہوئے جد کافر ظالم نافرمان منہ کاسے
 مونسناں نول بکو ار خدا نے لاشاں کل وکھاپا
 اوہ کافر جس ونہی اپر موسے نبی سدا یا
 شکل حبیب میرے دی بنیا اس وانا نام سدا ندا
 قوم رسولال ایسی پیاری پاک خداوند سائیں
 بنیا ندی جو تا بعد از نال یقین اٹھاوے
 سنیا میں ہک روز موسیٰ نول خیر خدا فرمائی
 رب سداون واسے اپر ترس نہ آئیائیںوں
 عبدالستار اعمالاں اپر حرص امید نہ کائی
 پس میاں کر توبہ شکر کول بدعت رسم کفارال

کرے پکاراں رب موسیٰ پر میں ایساں لباندا
 جبرائیل نہ بولن و تاسنہ و حیر مٹی پائی
 غصے نال رسول خداوے عاصما مار ڈوبایا
 قہروں دوزخ پکڑن آئیاروندا گیا مکاری
 ہو گئے غرق تساوے دشمن انہاں یقین آوے
 اُپر سیاڑھی اس وریا نے باہر کل وگایاں
 ونا رنگ تے بھاری داہڑھی ندہرا گوگرد والا
 کہندا ہی جو نال تکبیر مینوں شان خدائی
 چاندی واری دوزخ اندر لے گیا ساڈھ ہزاراں
 ساڈھ جہولال دوست ربدے تا بعد از رسولال
 نییاں پاروں پیارا تھیوے خالق دی سرکار کے
 ہک کافر نے سانگ موسیٰ دا بن کر نقل اتاری
 موسیٰ موسیٰ آکھن اس نول فاضا لیکر آوے
 نقل بناون والا جاہل گیا انہا ندے نالے
 امت موسیٰ دی راضی کر کے دوزخ طرف چلایاں
 خیرت شرم کنوں رب اسنوں جنت حکم سنایا
 آداب کنوں وچہ نار چہنم نہیں جلا یا جہاندا
 یخشیا نام نبی دے پاروں کافر فاسقی تائیں
 پیشک اس عاجزوی طرفوں شرم خدا نول آوے
 موسے بننے والے اپر شرم اسمانوں آئی
 رو کر حضرت آکھے بے پروا ہی جسرا علم نہ بیوں
 رہنوں شرم محمدیاں دی نول بھی شکل بنائی
 جیکر ساڈھ نبی دالوڑیں چھوڑا انہا ندیاں کاراں

مَنْ كَفَرَ بِرَبِّهِ فَقَدْ هَمَّ بِمَنْفَعَةٍ

محشر ساڈھ کفارال اٹھی جسے توبہ بن مرسی

حضرت کہیا جو مومن ہو کر رسم کفارال کرسی

جیونکر کرن وسا کھی لوہری دیوی پوجن والے
 حکم ایہو وجہ فقہ حدیثاں سبکوئی پڑھے پڑھاوے
 امر نبی و ابراہیم چنان کلمہ کہن زبانی
 کنجری بازی شور تماشا کرے بیہنی چلے
 تیراں پوجن واسے مشرک حنفی نام سداون
 جس نے کدی سیت نہ ڈھکی کلمہ یا نہ آوے
 کرن نکل نبی دی سنت قدر شناس نہ کائی
 دوڑ کے پوجن سجدہ کرے جد کوئی لڑکا جنیا
 ایسے کارن حنفی بننا ہو گیا بہت سوکھالا
 جتھ نہ پڑھے تاں پورا حنفی بدعت کفر نہ چھوڑے
 ایہ حنفی سب جھوٹے پورے ختم عدالت ہوئی
 جسے اج ابو حنیفہ ہووے سچے مذاہب والا
 تارک سنت حنفی بن گئے ملال مگر نہ ہاندے
 عبدالستار سچ سنایاں جلوہ کھیر نہ آوے

بدعت شرکاں ریتیاں گانے دیوں دور منہ کائے
 دسن والائے وہابی سب کوئی مارن آوے
 قابو کرن برابر گھروچہ دعویٰ مسلمان
 سنت ابن جماعت سداون گگا پوجن والے
 چھوڑ نماز شراباں پیوں حنفی بن بن آون
 اوہ بھی ہو گیا حنفیاں وچوں رب نہیں شتر ماوے
 سنکر سنت کافر ہو کر بن دے حنفی بھائی
 اوہ بھی حنفی پاک سداون عجب تماشا بنیا
 حاکم نہیں شریعت اپر کوئی نہ بچھن والا
 شرکوں گوراں پوجے جیکوئی حنفی بنیا لوڑے
 ہتر جویں سداون چوہڑے منع نہ کروا کوئی
 کر کے دور نکالے انہاں پیر نیلے منہ کالا
 پنڈ و الیاندی تابعداری ملال بہت کماڑے
 سچ سداون والاد شمن آٹا گھروں لکا دے

تکبیر تہام

چوتھا ذکر تکبیر والا تینوں حال سناواں
 موسیٰ نوں جس وقت خدا نے پاک کتاب اتاری
 موسیٰ عرض کیتا زبیاہجوں زبنت ہوندی تاپیں
 کیمیا کارن دی رب نے بوٹی ترے قسماندی
 یوشع نوں فرمایا حضرت بوٹی لیا فدانی
 حضرت مریم نہیں موسیٰ دی کالوتے گھر آئی
 یک فرمائی قاروں تاپیں چاچے جابا بھائی
 یوشع نے اوہ بوٹی لیاندی بھی کالوت لیا
 اپنی بوٹی انہاں کولوں پر وہ رکھ چھپائی

جلدی پھر یعقوب یوسف دی خدمت اندر آواں
 کرو سنہری زینت اس نوں حکم دتار باری
 لے فرمان الہی آیا جبرائیل تداہیں
 تانبے کولوں سونا موسیٰ پتیل کولوں چاندی
 یک فرمائی کالوتے نوں یینوں سنوں کہانی
 حضرت یوشع پٹا تسدا خاصہ بیٹی الہی
 سب توراٹوں حافظ عالم خوبی حد نہ کائی
 شہروں باہر نال دوہاندے قاروں مکر کیا
 نال محبت انہاں دوہاں تھیں کل حقیقت پائی

یا غی ہو گیا موسیٰ کو لوں حاضر کدی نہ آوے
 اتنی دولت پیدا کیتی راوی خبر سناون
 دوزخیاں دو ماشے آکھن وزن کچی دا بھائی
 خدمت کرن خوشامد والے وافر عزت پائی
 اپنی ہتھیں مال بنا کر ہو پچھا مستانہ
 دنیا مال پیارا جسٹوں رب دانشوق نہ بھاوے
 دیوے خبر امام غزالی پاک نبی فرماڈا
 یک اصحاب نبی واسنکر لوبیا بات منافی
 حضرت کہیا حساب چالاکی ول چھل نہیں جہانوں
 حضرت کہیا دیوانہ اوہ جو دنیا حرص لگاوے
 ہر بر و دنیاوے نقصانوں بہت رکھے ہشیاری
 گھروئی عزت زینت اپر دل کینتا مستانہ
 تیراں دیو چہ چاندے ویکھن چھڈ کر مال خزانے
 نہ اپنے وے جاون خیراں خرچوں جاون خالی
 جس رب عزت دولت بخششی اسدا امر طبلان
 وعظا لعیون سنکر جس نوں رحمت اثر آوے
 جنت وے دروازے دیول نبی رسول بلایا
 حکم حدیث نبی وی سن کر جسٹوں غصہ آوے
 امر نبی دا دنیا اندر نہیں پیار جہانوں
 جس وے نال محبت سچی الفت اندر مرسی

رات وئے نت سونا چاندی گھر وچہ سپا بناوے
 کنجیاں کل خزانے والیا ستر شتر اٹھاون
 یک یک کنجی ستر خزانے کھولن کارن آہی
 نرمی چھوڑ گئی دل وچوں حاجت رہی نہ کاٹی
 پاو نہ رہ گئی حب نبی وی مال کیتا دیوانہ
 بھاویں عالم فاضل ہووے اکثر دین و بجاوے
 رب وی جنت اندر رہ گز نہیں دیوانہ جاندا
 عاجز مست پہوشناں اپر چل گئی قلم ربانی
 جو حال زمانہ خبر نہ رکھن میں نہیں کہیا تنہا نون
 دنیا کاراں وچہ دن راتیں صبر آرام نہ پاوے
 چاندی عمر نہ وئے اسٹوں بسا کھتیں دنیا پیاری
 نہ کوئی فکر حساب خذالوں اس دنام دیوانہ
 اپنا من خیاں نہ رکھن حسابوں اوہ دیوانہ
 حرصاں رکھن جنت اپریات دیوانیاں والی
 اوہ دیوانہ عقلوں خالی کردے نہ جنت جہان
 اوہ دیوانہ عقلوں خالی دینوں خالی جاوے
 ابو جہل دیوانے اس نوں بجاوے گز بسا پایا
 ابو جہل دا وڈا بھائی جو انکار لیا وے
 اوہ دیوانے ایجے والا وچہ جہاں جہانوں
 نبی کہیا رجاوے دست کو لوں دوست نہ بھائی

الکسر مع من اھب

اس دا میل نصیب نہ ہوئی خبر کتیا لوں آوے
 ساڈھ نبی دا ہو گے نہ اسٹوں گندہ جس عقیدہ
 رہنے اس نوں کا شکر کہ کتنی دور وگایا
 ہکدن حضرت موسیٰ تائیں آیا حکم جباری

دل پزاری جسدی طرفوں وچہ جیانی پاوے
 یعنی جو دنیا وچہ ہووے نافرمان نبی دا
 چو نکر حضرت موسیٰ طرفوں شماروں پیار ٹھایا
 کھوڑی مددنا اوس دیوانے نال آرام گداری

کرو فیحنت قارون تائبین ادا کر کے شکرانہ
 کھاوے پیوے جیونکر مرنی عیش کرے من بھانا
 غنی جو ربا واحصہ کڈھن اپنا خرچ بنا سن
 وے کر مال آزاوے مولی باطن حکمت آئی
 جا موسے نے قارون تائبین حکم زکوٰۃ سنایا
 انما اوتینک علی حکم عیندی بولیا سخن تداہیں
 کہا احسان کیتا جس پاروں حکم زکوٰۃ کریندا
 قارون جانا میں سب دولت کر کے کسب کیا ٹی
 دو تین سال جہانوں موزجاں برکت ہو والوں
 دو تین سال آرام جہانوں نفع پہنچا وں وہاں
 عبد قارون لوں نبی اللہ و امر زکوٰۃ سناوے
 حکم آیا جو سونا چاندی بھانڈے تیرے گھر دے
 اوہ قطرے چاویوں تیری زکوٰۃ ادا ہو جاوے
 کے پیسہ اس وابدلہ عالی جنت تینوں ٹو
 جتنی تیری ربدی طرفوں موسیٰ نبی سناوے
 مست تکبر کیتا قارون خودی شراب پلایا
 ہک مکارہ عورت اس نے اپنے کول بلائی
 موسیٰ اپر زنادی تہمت ثابت کروے مینوں
 حیلہ بہا بنایا قارون ولوں قیاس اٹھاوے
 دو جے دن جاں نبی اللہ و حکم سناوے آیا
 لوکاں لوں پیسہ کرب دے حکم سناوے
 نبی کہیا جے ساڈے اپرا یہ گل ثابت تھیوے
 قارون نے اوہ عورت جلدی مجلس اندر بلائی
 برا ارادہ کر کے جس دم حاضر آن کھلوئی
 زن بدکار تائبین وچہ ولدے چائن نور لگایا

لیکر مال خزانے ساٹھوں ہووے نہیں بیکانہ
 حصہ ساڈا دے مسکیناں آیا حکم رانا
 روز قیامت ربدی طرفوں سنت سویدلہ پاسن
 جنت لین یا کافر مویون اس پرواہ نہ کا ٹی
 کہن لگا میں مال خزانہ ہتھیں آپ بسایا
 یا موسے کچھ مال میری وچہ دخل خداوندناہیں
 تینوں بھی ہو ربا تیرینوں میں نہیں ہرگز ویندا
 عقیق نہ اوے امروں باہر کہیا آپ نہ آئی
 اپنا زور کماٹی جان دل وچہ کفر کمالوں
 چا دن ظلم خریاں اپرا مارن پوندے راہیاں
 کیا ربا تیرے دتا مینوں صاف جواب سناوے
 کتک ساڑھو میل انہاں تھیں قطرے ڈر چھڑکے
 کہن لگا اوہ دتیاں مینوں کی ربا تھیں ہتھ آدے
 قارون بولیا اس جنت دی حاجت کچھ نہیں مینوں
 نال تکبر قارون تائبین بات پسند نہ آوے
 اللہ نبی اللہ دے اپر ظلم فریب کما یا
 ویکر طع زیادہ اسنوں بھی اک بات سکھا ٹی
 عورت اکھیا فرق نہ کر ساں جو میں ضرورت تینوں
 کراں جے عزت موسیٰ تائبین پھیر نہ آن بلاوے
 قارون تھئے ہو کر اس لوں سخت جواب سنایا
 آپ زنا پریاں کولوں ہرگز باز نہ آویں نہ
 ایسے ویلے مجلس اندر سناٹوں قتل کچھوے
 کرے اشارہ اسدے تائبین جیہڑی باسکھا ٹی
 عبد الستار اخیرت رحمت کیونکر اسدن ہوئی
 نشان رسولان ادب رسولان ہادی آپ سکھایا

ایسی صاف ہدایت پائی خالق دی درگاہوں
 خاص پیغمبر کر کے اسنوں بھیجا رب تعالیٰ
 میں کیوں دوست رہدے اپر سخن آدب سناواں
 اچی بول کے مجلس اندر عورت دیتدی ہوکا
 ایہ بہتان اس مجلس اندر سنیاں نبی جدا ہیں
 نال محبت شفقت جنوں رب واکم سنایا
 کرسی اپر بیٹھے آئے اتنی غصیرت ہوئی
 جبرائیل وحی آسمانوں بہت نشا پلایا
 ساعت کچھوں جدوں نبی لوں ہوش لگانے آئی
 رحمت کنوں سلام علیکم رب نساں فرماوے
 زمیں تساؤی تابع کیتی حکم ہو یا رحمانی
 ساڈی طرفوں قاروں اپرا کئی تیری واری
 واہ سبحان اللہ کیا رحمت دل نبیانڈے آہی
 کیوں اس دنیا فانی کارن پکڑی توں مضروری
 نہیں تال خالق دی سہ کاروں بات نہ مڑی ساڈی
 کر منظور اطاعت ساڈی بھی فرمان ربانا
 نرم نصیحت سن کر قاروں سخت جواب سنایا
 یا صاماریا اپر زمیں دے غیرت غضب کمالوں
 یا صاماریا زمیں دے تائیں یولیا نبی ربانا
 کمر دے غرق بھی دوست اسد نال او میڈ جاوون
 پناہ خدادی غضب کنجہ جدوں زمین چڑھ پایا
 سسے پیاریاں رنناں تاروں آپس شور آوازہ
 دن حضور دے تک غیر پیغمدی سستی رنگ دکھاوے
 بے حد غلم کمال دکھاوے رب ہر جیم نساں
 جس منہ تھیں قاروں دیوانہ ہوندا سی انکاری

آکھیں ایہ محبوب ربانا پاک تمام گناہوں
 سچا موسیٰ نبی اللہ و قاروں وامنہ کالا
 دنیا مال پیارا کر کے نار جہنم جاواں
 موسیٰ پاک رسول خدا دے اسکے مولا دیا لوکا
 غش وی حالت نازل ہوئی محمدیناں تدا ہیں
 بے افسوس اساڈے اپرا اس بہتان لگایا
 جھڑپے غش وی حالت اندر ہوش نہ رہیا کوئی
 گو وی وچہ رسول خدا و نال پیارا دکھایا
 جبرائیل پیغام سنایا یا مقبول اتھی
 بعد سلاموں امر نساںوں کر مختار سناوے
 امر تساؤ اپورا ہو سی جو کچھ کہو زبانی سزا
 جو کچھ چاہیں کر کے اس پر اسکے محبوب غفاری
 قاروں دے دل دیکھ ششابی یولیا نبی الہی
 چھوڑنگے رائل سناوں پاوین قرب حضور ہی
 جیکر توبہ دے در آوین رحمت نہیں دوراڈی
 پھیر نصیب نہ ایہ دن ہو سی ایسا وقت نہ آنا
 ایس جو ابوں نبی اللہ و اخفگی اندر آیا
 کھڑو لیا طبعی زمیں والرزہ جو میں بھڑیا لیں
 پکڑ ششابی قاروں تائیں روزخ کر کے لگانا
 بدلہ نافرمانی والا جلد ہی جلدی پاروں
 ہیٹھوں نافرماناں تائیں روزخ پکڑن آئیا
 کھڑو کنبن دیکھن واسے ہیشتن بے اندازہ
 عیشناں خواب خیال نہ دستن جسم دم قابو آدے
 اوہ جانے جسے دوہیں جہانیں کوئی پچھن والا
 اوسے منہ تھیں روز و نرسے لیتداجا نڈیواری

یا موسے میں تو یہ کہتی رو رو کر کے پکاراں
 ستر واری حضرت اگے فاروں عرض سنایا
 ہر عاجز تھیں عاجز ہو کر رو سے ستر یا ستر یا
 جے ہکو ار سوال اسمالوں فاروں آن سنا ندا
 غیراں طرف جے ستر واری حاجت منگن جاوے
 پھر شکنجہ جسم و صرپا شروع عدالت ہوئی
 سب لوں لوگ دولے دیکھن جانڈے پھٹا پھٹا
 حضرت باروں جھل نہ سکیا نرمی عرض سناٹی
 اوہ بھی عرض قبول ہوئی جوش بی لوں آیا
 اسے زمین لوں پکڑ ستانی امر نبی فرماوے
 قوموں سخت خذاب شکنجہ زمیں و بایا زوروں
 وقت نگہارے جس دم فاروں گردن توڑی آیا
 صبح کیسا مذمتی اللہ سے کارن دولت پیر مہی
 ایس کلاموں غیرت کہتی پاک خداوند ساہیں
 جبرائیل سنٹانی نازل کیتا رجا گراہی
 لے فاروں سب دولت اپنی رہنوں کے پرواہی
 سروے آپریاں منامی جس برسائیل نکایا
 سارا ہبہرا اشکر فاروں سے پیاریاں یاراں
 رنگ کس مکان بائیچے گنتی نوکر نہ تنہندا
 بار و پر غلام لے لو کر سارے مجلس دولے
 جو میں کبھر ستان واسے دیجھن دیوان واسے
 رب فرمایا جہروں اسنادی غیرت اس پر ہوئی
 حال منامی فاروں وان پھر جو اس میر آیا
 خوف رہے تھیں ویکرے مناشا چپ خلائق ہوئی
 اتنی مدت کہوں فاروں نافرمانیاں چھاپاں

وقت وہاں مارے آپس سے پیاریاں یاراں
 تو پھر پٹی قبول نہ اسدی غضب راہی آیا
 قوموں دوزخ اندر وہ پریا ہوں کسے نہ چھڑیا
 ایسے نہ اس لوں غرق کریندے پاک خداوند ماندا
 بہتر سے ہکو ار خدا لوں جے اوہ عرض سناون
 و ہشت دریکھن والیاں تائیں حال نہ گیا کوئی
 غیرت غضب رہا لے کو لوں منگن کھلے پناہیں
 رحم کرو یا حضرت اس پر چاہے جایا بیانی
 یا آرض خلی بیہ زمیں لوں حبیب فرمان سنایا
 پناہ خدا دی ایسی حالت شالا پیش نہ آوے
 دور آوازہ خلائق سنیاں آپس بجائیں شوروں
 غطوں خالی اس حضرت ہو جواب سنایا
 کھاون خرچ بناون کارن بھلکی امت تیری
 دنیا طالب کون بناوے بنی اساتذے تائیں
 رختہ دتے مراد سے آپرے دولت گنج منامی
 لے جا مال تے بدلہ اس واہیکہ خذاب ابھی
 جدا نہ ہو ہی اسدے کو لوں جو کسے غل کسایا
 پھر خدا دیوں داخل ہو یا اندر دوزخ ناراناں
 غرق ہو یا سب فاروں پاروں احاطہ اس زمیناں
 فاروں نال برابر کر کے نار بہتہ تم دولے
 اکو فرقہ کھنچے فرشتہ کوئی نہ باہر نکالے
 غرق کیتا سن تانا ہدراں مدوئی نہ کوئی
 موسیٰ باروں قوم اپنی لوں انکشان نال دکھایا
 خمر تھریں حیرت اندر کرے کلام نہ کوئی
 جس دم شروع عدالت ہوئی پوچھتے خلائق چھاپاں

امر جلال ربانے اگے کون جو عدو لیا و سے
اک اشکے مال خدا سے مصرنی کہنے ساری

کسوں طاقت شوخی کر کے عدو لیا ہر جا و
بند و بست نہ میں آسمان اک کن بھٹیں ہے جاری

غزل

کس کو طاقت حکیم ناور سے کرے چون چرا
ایسا نہ سے خلیفہ جب ہوئے جنت سے دور
جب اللہ گرم حاکم کر چکا اول شروع
ہاک رب بھگے میں ہیں بتک گناہ و کھکھ کر
تارک فرمان ہو کر قہر سے ڈرتا نہیں
ان وعد اللہ حق اچکا قرآن میں
قسم ہے اس وقت پر رو پا پر پکا پیر بھر
ہوش کر اب وقت ہے سر پر اٹھا فرمان کو

ہنضم ہو جس کو بکتر وہ نہیں پیدا ہوا
اور کس کی آبرو ہے غور سے دیکھو ذرا
خیر ممکن ہے جب اس کا نرم جانو انتہا
جو کیا ابلیس پر جب اُتجد و افرمان و یا
یا تو جانا ہے جو آگے تھا نہیں پ خدا
چاہیگا جس کو سزا جس کو عطا و زہد
ہاتھ پر و فخر جب یہ فعلکم بھی کہا
شکر کر تجھ کو ملا جب پیشوا نیز اور سے

پھر نبی وی تابعداری جاں تک توڑیں جویں
بیان وی جو تابعداری شل خیال نہ کر سی
علم توراتوں حافظ قاروں پچر ہی نافرمانی
پہا پے کتوں بھر موسے و اساکوں سکاسالا
تایج ہو کر طرف سولان جو قیدیاں چہ آئے
کافر ظالم و دشمن رہے ہر نبیاں ول آون
تے نبیاں و ابو منکر ہووے لاکھان اعل کما و
کتے نسل رسولان و چوں کافر ہو کر موئے
بد سروار رسول نبی وی چھوڑی تابعداری
جو شیخی رکھن اسپن فلا سے دور ان حکم ربانا
ولیان دی او ذادواں چیکر زور امن بسلاں و
ولیاں شہرت شمن ہون کر ان جو نافرمانی
سنو حقیقت ہر نام قاروں نے گیا سنا نہ نہ

امروں باہر قدم نہ رکھیں قاروں و اراکے بیویا
بھاویں ساک ہووے نبیاں و اکافر ہو کر مری
کافر ہو کر گیا جہنم خیر قرآن حقانی
غرق کیتار بیاں پاروں نافرمانی والا
چو داں طبقات بھٹیں نہ بیان تاں بھی رحمت پا و
رحمت ربی دیر نہ کر وی عالی و رہ نہ پا و ن
کے نہ بھٹاں کسے نہ بھٹاں حکم جابلوں آئے
کر کے فخر جو امر تنہاں سے و چوں باہر نہ
ابولہب ہو ابو ہل دی و زنی ان اراکری
بخشش انساناں کر نہ جاسی کہ نہ نبی بانا
جہر نہ نہ نہ شہریاں پیون شہرت کفر تنہاں و
تو وی بکتر وہ جہ ہووے قار و نام نہ طمانی
ان دن کل مسکیناں اوکاں بہت کرا نہ

کہن غریبے رب نون اتنی دولت ویندا
غیاں تھیں وہ مسکیناں پر نظر عنایت الی
ختم ہو یا ہن ذکر تکبر برکت رب گرامی
اس گل اندر بہت و توہاں نظر کتابوں آیاں

شک نہیں جو قارون انگوں سا ڈا حال کریندا
وہا مسکیناں روتہ ہووے فخر غرور وں خالی
باقی ذکر یعقوب بنی واسنو بیان تمامی
جس پاروں یعقوب یوسفنوں بیان پیش جہاں

بیان سبب ہائے جدائی در بیان یعقوب و یوسف

پہلا ایہو سبب جدائی حکم ہسی تقدیروں
وہو جا ایہ جد حضرت یوسف مصرے قدم نہ پاندا
ہو سبب ہے حضرت یوسف نہ جائز آنعا لوں
چو تھایہ جد و تھ نہ پوندی بہروں شو پترندی
جیکر یوسف سوہنا و لہر بال کول رکھیندا
بہجواں چہ سبب جدائی یوسف کارن آیا
بکدن شیشہ لیکر بیٹھا یوسف بنی سیانا
جویں کاریگر قدرت والے کیتی استا کاری
نقشہ ویکھ دیوانہ ہو یادوں قیاس اٹھاوے
قیمت پیری کون نکالے قدرت قوت کینوں
اپے اپنی صورت ویکھے آپے مل تباہے
بھاویں ادہ گل سچی ہووے شوخی روانہ کوئی
کسے کلاموں سچ سنایاں حاصل ہووے دوری
جویں عبادت زہد جو کردا نیکیاں بے اندازہ
جے لکھ پاک گناہوں ہووے بنے جو پاک گناہوں
سچ کہیا سی حضرت یوسف اس چہ فرق نہ کوئی
وہو جا ایہ جو خلق تمامی خاکی نوری تاری
پیر انہاں ہی قیمت دیون کیا توفیق کسے لوں
ایہ توحید خدا لوں ورتہ اپنی صفت سناوے

مئے نہیں تقدیر رہا بنی پیر فقیر امیروں
رحمت لیکر ملک مصر دا کوں بہشتیں جائدا
مصر حکومت کس لوں ملدی فضل خدا رحما لوں
اندر مصر زلیخا بنی بی رور و سکے مر جائدی
وعدہ رب انجوابے والا کوں برابر ٹھیندا
وچہ تفسیر امام غزالی جویں بیان لیا یا
اپنی صورت عجب پیاری ویکھے بنی رہا نا
اپنی صورت ویکھے یوسف لوں لگی بہت پیاری
جیکر میں بازار دکاواں قیمت کون لیاوے
دولت ویکر عالم اندر کون خریدے مینوں
اپنی صفت جو آپ سناوے اس پر غیر تائے
سچ کر لنگھن ڈا ڈاھا مشکل ملکن بازی ہوئی
کسے کلاموں جھوٹے سنایاں واقرب حضوری
عاصی بن کر رحمت منگے تاں کھلے دروازہ
ایسا سچ سنایا جس توں پایا قصر الہوں
مصر اندر بادشاہ تھیں قیمت پوری شہر طنہ ہوئی
رب فرمایا سب تھیں لوں تو مرسولاں پیاری
اے پر اپنی خوبی بولن بھاوے نہیں بے لوں
ہو رہو اپنی صفت سناوے عدلوں پکڑیا جاوے

ہر ایک شخص ہمارا لکھ ہزاراں عاصی
 و ممان کی کسوں طاقت ڈرے شکر جبار
 بعضے جاہل تے متکبر کفر مثالوں و ہوں
 لا تَحْتَرِّكَ أَكْفَنٍ مِّنْ هٰؤُلَاءِ سَبَّ كَيْفَ رُبَّ كَرِهُ
 ایہ رستہ فقراواں پھر یا قابو ہوں نہ آون
 تے آٹا منگن وقت ہے آئے ساعت ہتہ جرمنا
 بیشک سب کچھ اس خدا کے امروں باہرنا ہیں
 و نبیا پر ظالم تائیں کوئی سچ سناوے
 جاہل کافر بے ذمے لاون بد عملوں
 اول جدا پر ساریاں کاراں ب جبار کرایاں
 کر کے قید گناہ بریا یاں ہے رب آپ کراندا
 چے تئیں نیک عمالوں نذر دعویٰ اوخل و ہرو
 جیندہ ڈنڈا وہ برپائی او سے وی بھلیا بی
 مال نہ کر و چوراں کو لوں جدوں شوقی ہوئی
 دعویٰ اس و اگر و خدا پر ماریا یا پتو بھائی
 دعویٰ اس و اگر و خدا پر پھر نہ عہد اقراروں
 نو گریوں یا پنج پیاروں جو زر حاصل ہوئی
 جو کم و لوں پیارا لگے مال شہابی کرے
 کیا ابلیس نسا کے کاران ہے تہ پیکالی
 مت کوئی کے نماز یا روزہ مت شدیدان سکھائی
 حرصاں کارن چہ چاہی کی بول ہم نہ جاگے
 جدیں اپنیاں کاراں پر حاصل رزق بچھاؤں
 تسان جے عیب قصور اپنے اؤں سر نہیں سچی ہرنا
 اپنا دعویٰ چھوڑا رہے جو کوئی کرے کماے
 جے رب بندیاں نختاری عملان چہ نہ سیندا

جد تاک عاصی لوش ہووین نہیں امید خلاصی
 پتھر بلن جو دوزخ اندر و سو کس گل پاروں
 شوخی بات کارن سرکاکے بیشک کافر ہوں
 جس نے رب شریر بنایا گدی نہ جنت جاو
 کہو نمازاں لا تَحْتَرِّكَ اگوں بول سناون
 لا تَحْتَرِّكَ کون اوٹیکے آپے جلد کرنا
 ایسا سچ بے دبی بدی پائے دوزخ بھاپیں
 رہوں شوخ کلاماں بولن قہروں شرم آوے
 عبد الستار اجاندی واری بول جواب تہما تہو
 پھیر کیوں حرص لائ چہ کرے بدہ نیک کیاں
 رحم کنندہ کیونکر ظلموں وہ دوزخ اندر یا نہدا
 جنت خوراں کارن کیونکر اس لائ چہ کرے
 بہت خواب کریساں حاضر ویر نہ جانو کائی
 دعویٰ اس و اگر و خدا پر چوراں شوقی کوئی
 بے امروں باہر اس تے نہیں شہادت پائی
 مت کوئی دو جا قید کرا پو جھوٹے شکایت بارو
 اوہ کیوں آکھو پھری کھٹی ریب و اوخل شوقی
 رب لوں کوئی او کیونتا ہیں کچھ پرواہ نہ ضرور
 ہر جھگڑے چہ سچے تھیوں رہن ایانوں خالی
 کہد یو جیکر رب کرے تاکرے بول پرائی
 سارے آکھو کیتے باہوں آپے رزق نہ لے
 تائیں عمال پاروں دوزخ جنت حاصل جانوں
 نفع زرمالوں ہر نفساؤں دعویٰ نہیں سہی کرنا
 عمال پاروں جنت دوزخ روز قیامت جاوے
 بدیاں پاروں دوزخ بھاپیں نہیں سہی ظلم کریندا

ہک دانی است سو دانه کیوں باجو و دانا
خاص بدایت تے گمراہی بیشک خبر قرآنوں
ظلم گناہ کروڑاں آکھن مینیں بکرایا
اشرف تان سچ آکھن ساکھے جہا نہ کوئی
ایس زمانے دنیا اندر اس وی مثل نہ کوئی
جدا ایسا ہے بل کو لوں اوہ مقبول رہا ناں
اپنیان سنفتاں کرے برابر ورثہ خاص بے لوں
جابل کھن تکبر پاروں یوسف کھوہ وچہ پایا
فکر کرن جو شان رسولان بہتر کل جہا لوں
اوہ جدروانہ ہونی انہا نون بہتہ و ڈیانی
اس کارن جابل یوسف اوچہ قرآن سناکھے
جس گل پاروں اس سرکاروں آکھے جھڑک سولان
کھوہ وچہ پایا یوسف تائیں اوہ شیخ و ونوخ جا دن
دشمن کافر نوں چہ دنیا جنت فرحت ہونی

جے رب فضلوں دخل تساوا عملان وچہ نہ پایا
دونوں وچہ تقدیر الہی حکم جوین رحمانوں
ایسا سچ بے ادبی ربی کفر بلا شک پایا
ایہ سچ گل تکبر والی سن توں پار سٹھوئی
حضرت یوسف سچ سنایا کوں کہانی ہونی
بروہ ہو کر مالک لگے درماں نال وکاتاں
ووجا اپنی خوبی بولے نہیں مجال کسینوں
تخت کنوں سلیمان پیغمبر رب نے وور کرایا
اچا عرش منور نالوں وڈھ زمین آسمانوں
کیونکر ہضم آسمانوں ہوسی کبر گناہ اچیا نی
سب کوئی اپنا قدر پچھانے عادت شعوخ و بجا
کیونکر اوہ گل بخشے جا کم بے دیناں مہولان
لے پر یوسف وانگن جلدی پاہر مول نہ آون
معلم کرن جو پاس خداکے غضب تاب نہ کوئی

سبب جدائی

چھوواں سبب جدائی والائینوں نوکر سناواں
کسے پیارے کارن کھانا ہی یعقوب پکایا
کھول و تاو روازہ حضرت وکھ غریب نما نا
اس دن ٹھن گیا تقدیروں اوہ سکین سوالی
نوشی نہ کیا سوالی درتھیں بیکر باجت پوری
فاقہ بیکر گیا سوالی کر کے درو آوازہ
جدا کیتا رب یوسف سو ہناور دکال دکھایا
وچہ قرآن خدا فرمایا نبی محمد تائیں
دو پیراں پارے حضرت کھانے آہے کھانا

جیونکر قصص لائیا اندر نقل ثبوت لیاواں
اس وی حدیث اندر حاضر کوئی سوالی آیا
امر سنا یا بیٹھو صاحب مل جاوے گا کھانا
یاونہ رہیا نبی سے تائیں گیا نمانا خالی
وہا مسکیناں حق سزاواں جلد ہوندی منظوری
نعم بھروں ڈٹھے پیغمبر فاقے بے اندازہ
رور وین نابیتے کیتے تاں رب حال جتایا
دور نہ کر و سوالیاں تائیں امر کیتا رب سائیں
چال جوین درویش غریبان ل مسکین نمانا

کس رگاک کا فرخروں یا مقبول سچا دیں
 کہن لگے ہوں میں بھی کہاں کہہ گھڑی چائی
 عبدالستار اسب ڈیاں صدقے گھول گھایاں
 اس کارن پیراں پر بندے ذات ہمارے عالی
 کہن ذات ہر کہ بندہ جو کچھ پیندا کھاندا
 مومن اہل عبادت تائیں جو کوئی طعام کھلاو
 چالی دن تک پئے نہ شامت شمال فضل بہانا
 بھڑکن منع سوالی تائیں جیکوئی عاجز آئے
 خوش کرنا مسکین الی موسیٰ راہی پھیندا
 جو گھروں آسویں بدن سلامت پن کسپ بناون
 جو ہتھ آئے کچری بازی خرچین زنا شرابیوں
 نہیں گناہ کوئی انہاں روں جیکر خالی جاون
 مومن تنگ ہوئے گذراؤں عاجز حال ناہاں
 فرض کے مومن اجس نے کیتا گھروں واری
 تا بہا زمین تپے جس ویلے سوچ سہریہ ہوئے
 پیروں ننگے مومن تائیں جس پینایا جو ڈرا
 بدن کے مومن واجتے جو پوشاک پینا کے
 مومن سخی پیارا رب نوں بھا دیں او گنہارا
 نہی کبیا میں اکھیں ٹوٹھا عجب تماشہ ہو یا
 ساژن کارن اک الہہ تھروں اس پر آیا
 عمل سخاوت لیا اس نوں دیر نہ کیتی کوئی

جد کھاوین تا کہاں انگوں نت کھانا کھاویں
 شکر ہزاراں چیکر میری اس طرفوں ہ آئی
 سرور عالم نرمی کر کے باتاں کوں سنایاں
 اکھن لگیاں دیر نہ ہوئے آسے بدوں عالی
 چالی دن تک برتن و چون اس اثر نہ جاندا
 چالی روز عبادت شارب دی اجر برابر پاسے
 جو مسکین سوایاں کارن لہو دیوسے کھانا
 کہن برابر دوزخ اندر بھڑکن والا پاسے
 دسترا نہر بہت عبادت بہتر شیان لکھیندا
 کسے لاون غار جہان نوں ہر کاروں شہراون
 مال انہاں نوں یون والے حصہ لین غذاووں
 صاحبمنداں نوں جو دیون عالی ورجہ پاوون
 اس و تائیں ساٹوں و تا آوسے حکم رہاناں
 پھتر نورانی محشر پائے دست بہاوی
 عرش منور اس پر نوروں طبقہ تان کھلوئے
 دوزخ کے پل آتھراستوں لے نورانی گھوڑا
 اس دیاں بدیاں آپر فضلوں خالق پر وہ پایا
 شیطان اکھیا شوم جو زاہر عینوں دست پیارا
 پکر ڈھرتیاں او گنہارا دوزخ دیول ڈھویا
 گھر گھر کنبے ہتھ پسا کے اووسے شور پوایا
 اکیا دوزخ کے دراکے ہر گز ڈھن نہ ہوئی

حکایت ویرسان سخاوت

ربا وانا نام نہ بھاو کے اسنوں نہ ایمان لیا یا
 تا اس جد جو دیوسے کوئی اس لوں بندہ کیندا

سینا میں کوئی ظالم حاکم ظلم تکبر چایا
 اپنے ہتھوں راہ نولا کے اوہ کچھ مول نہ ویندا

آخر حکم سنایا سب لوں جو ایہ عمل کما سن
 قصہ کوتاہ امر مقدر کیا اسباب بنایا
 شکر طے کارن بہر روز اتر اوہ مسکین سواہی
 جد جو پانی سی پھر اس سے بیٹھی ایک نانی
 جد اس عورت کو پٹھا اسوں فاقے یقین ماندہ
 حاضر سن و روٹیاں گھر چھیندی اس پتیاں
 نہیں تان جے معلوم ہوئی گل میرا تھاں نہ کوئی
 دیکھ گیا کہ وکھین والا چوری باہر آئی
 مار سپاہیاں باجو کیتی چھم چھم روڈی جاو
 کہو اس سے ہتھ نشتابی کارن حکم عدوی
 ہتھ کہا کہ وندی آہی لڑکا سینے لایا
 فرق پایا تیرہ عزت میری جا جس طرفے جاننا
 روڈی آٹھ مسافر ہوئی واقف حال راہوں
 تریہ لگی تا ترے لیندی کن پلاسے پانی
 لڑکا کہ پانی پیوں کارن دلوں تھیاں بنایا
 گھر لڑکا پانی اندر لگی پین بے چاری
 لڑکا تڑپے تڑپے کھائے قابو مول نہ آئے
 ڈہراو پیکر پیارا بیٹا ول کر دی باہیں
 اک سوار نکلا سوہنا قدرت نال الہی
 پیکر نشتابی پیکر نشتابی کیوں لڑکا کاب جاو
 پھر اس جلدی لڑکے پہنچوں لوں باہیں پایا
 شکر خداو اکتا عورت قدرت ویکہ تباری
 پھر سوار کیا جا گھر لوں کہ یقین و پیری
 شکر چلیا تا عورت دلوں سچے ہی اس پتیاں
 کہن لڑکا تھداوہ جو دتا پلندہ روئی جوڑا

جد معلوم اسالوں ہو سی ہتھ کیا نے جان
 اس لستی وچہ چلدا چلدا کوئی مسافر آیا
 پھر واپس واپس کے شہروں باہر آیا خالی
 ان سوال مسافر اسوں کیتا نرم زبانی
 کہن لگی میں صدقے جاواں نام نہ موڑیا جاندا
 بات سنائے بکتے وراڈا بیٹھ اکتا کھائیں
 نگراں شکر قبول کر لیاں جو اس پاروں ہوئی
 حاکم اگے بھر نشتابی نال اوہ پیکر نشتابی
 پیش ہوئی جس فیلے تان پھر ظالم حکم سنائے
 روڈے ہتھ طلا دال اس سے حق تقدیر قبولی
 غصہ کر کے خاوند اس لوں صاف جواب سنایا
 شہروں نکل روانہ ہوئی کر دی حمد بانا
 خاوند جدوں ابوڑا بنائے کوئی نہ پکڑے پان
 سہر پھر لڑکا کنگل اندر پہنچی ورو رنجانی
 ورا گئی پانی وچہ نشتابی لڑکا سینے لایا
 لڑکا کونک پیاباہیں چوں قدرت عجیب تباری
 روڑو باہیں نال سمیٹے پکڑیا مول نہ جاو
 ہتھان باجوں مھلی وانگوں قابو آئے باہیں
 جڈے نال آوازہ کر و ابون چوں سپاہی
 گھوڑا پتروڑا کر و وروں واکٹ کھائی آئے
 ہتھ سلامت پانی وچوں پیکر باہر آیاں
 ہتھ سلامت لڑکا کا بچیا حمد کر کے لکھ واری
 خاوند تیرا بہت زیادہ عزت کر سی تیری
 کون کوئی توں مرم ساڈا اینوں سین جانیں
 بسے تیں دل بھیجا سالوں کہتے لڑکا گھوڑا

و وہیں جہانیں فضل النور ہر شکل ہر جائیں

انشاء اللہ یاد پکاریں طساں تیرے تائیں

سبب فضیلت نعت اللہ شریف

حضرت ابراہیم بی نون ملیا حکم رباناں
جتنا قدر عمارت کرنی لہی چوڑی ساری
پنج پہاڑاں تھیں سب پتھر ابراہیم رگائے
مروہ صفا پہاڑیاں چوں بھی کچھ پتھر لیندا
انسا ادب نبی نے کیتا بھر کتابوں آوے
جدوں عمارت اُچی ہوئی مشکل ہو یا بنانا
جے کرے خدمت امد حاضر جبرائیل نہ آوے
جو کچھ کار عمارت اندر طلب نبی نون ہوئے
مخول جائے نبی اللہ وا تختہ جائے نالے
جس جگہ و پیریت مقدس ابراہیم بنایا
کھیتی باغ زراعت اوکھے چیز نہ جتے کافی
یار امن ہمیشہ بخشیں شہر ساوٹے تائیں
بخشیں حُب نماز تنہاں نون جو ایمان لیاون
شکر ہمیشہ کرن جو ایتھے وسن لوک تاجی
چھتی کوہ اس زمین مگے می بیجہ مارا کھائی
نرم زمین سیر لے والی نیل مصدور یاؤں
کے گرو طواف کر اگر اس احاطہ وچہ ڈالی
ہے اوہ بستی پاس مگے سے طائف نام سدوے
شہر کے وچہ ہر ہر میدہ پو سچے اس مکانوں
عظمت شان جو بیت بے اپاک خداوند جانے
ہر طرفوں جد حاجی اون دوروں نظری گورے
و دشمن بھٹیں ڈروا چا کوئی اس یوچہ وڑ جائے

آ کر جبرائیل سنایا کعبہ لساں بنانا
نقشہ جبرائیل لیا نذر موجب حکم جباری
جیل حرا بھی ابو قلیسوں کوہ لبتا نون لیاو
اسمیل پیارا نالے مد و گار کریندا
وہ سول نقل نماز گزارے تاہک پتھر لائے
اتماں جبرائیل لیاوے لائے نبی ربانا
پتھر کے ہک سختے اُپر سب سبب ٹکائے
سبب سبب اکھا کر پتھر خوریت وچہ کھلو
سارا ون سبب اکھا کر بھوندا پھرے دو الے
سخت زمین سب کٹا کر پتھر ڈر خلائے آیا
فقروں نبی اللہ کے پیالے عرض دعا فرمائی
رحمت کنوں عظیم رحماں کریں قبول دعائیں
میوہ رزق ہمیشہ بخشیں فضل تیرے بھٹیں دن
تا پھر جبرائیل وحی نون آیا حکم گرامی
سخت زمین جو پتھراں والی اندر شام پہنچائی
جلدی نال اکھیر لیا ندری موجب حکم خداؤں
جس جاگہ بھٹیں پتھراں والی پہلوں میں نکالی
خوش گلزاراں میوے ہون گیا تعریف کیچے
ہر ہر جنساں جمع ڈتیرہ فضل خدا رحمانوں
ہو ر کسے معلوم نہیں ہے سنتوں یار سیانے
پہلی نذر دل کل ہر یاں او فترہ ہوتا جائے
نہیں توفیق جو مارن والا اس پر غالب لائے

خادم اُتے ہاتھ نہ غصہ ابوجہل توں آیا
 اوڑیا بیت اللہ اندر اوہ غلام لے چارہ
 ہتھ وچہ چابک گیا اُسے جس مہنتھ اٹھایا
 پھری بھی رہیا ایما توں خالی قدرت ویکھ آلی
 جدوں جناور ڈور دالے بیت لہی وجہ اُسے
 کرن وایت بیت لہی وچ پٹھار گیا کوئی
 راتیں حاجت غائلہ اسنو کن پئی بہت لا چاری
 وقت صبح دروازہ کھلا ڈروا نکل سدھانا
 جتنا قدر شجاعت آہی سب کستوری ہوئی
 کوئی نہ اکھے مال میرا ہے سبھوں خبر پھینچی
 کہیا خلیفے مال او سے دالے ہو کسینوں
 پاک اوہ جو میں پاخانہ عزت ملی الاہوں
 اے مومن کہ سجدہ رب توں نہ کر ترک پیارو
 کرن روايت جس مہم ہوئی ختم عمارت پیاری
 جو میں عبادت بیت لہی تھیں تینوں حاصل ہوئی
 لے پر جو محتاجاں تائیں لبتدویسی کھانا
 خاص محبت ساڈی اندر جو کوئی خرچ کرسی
 کرو آوازہ لاکاں تائیں کرن یارت اوں
 کون آوازہ میرا سن سی عرض رسول شنایا
 مار یا سجدہ پھیر رہے امر جو میں رب سائیں
 پکناں توں وچہ سکھائی دے کن آوارسیا سی
 کھناں نشت پیوان وی اندر امر آواز سنایا
 اوہ آواز ظلیل نبی وائیں گیا جنہاں توں
 حج کیتا رب بیت لہی و اوچہ نصیب تنہا دے
 لے پر جنہاں محبت شوقوں طلب یارت والی

چابک لیکر مارن کارن اس پر ظالم دھایا
 مگروں مل کر مارن لگا اوہ مرد و بیکار
 قہر الاہوں شک گیا بار و سرگز پھٹھاں آیا
 کفروں ضد برابر رکھی پیش پئی گمراہی
 مارن الا اس دے مگروں چھوڑا جناور جائے
 خازن مار گیا دروازہ اس پر مشکل ہوئی
 اندر غائلہ پٹھا عاجز بھروں طاقت ہاری
 فخر ہوئی تاں ظاہر ہو یا شان جلال ربانا
 آنکھن کس نے مال و ساریا بولے مالک کوئی
 اور کس پاس پاخانے والے گزری بات سنائی
 پاک ہوندا ایتھے جو اُسے رحمت شرم لے توں
 ایسے طور جو آون والے تھیندے پاک گناہوں
 بخشن والا کون بنا میں جے مڑیوں باروں
 حضرت ابراہیم نبی توں امر کیتا رب باری
 ہو عبادت والا تیری پس نہ کرسی کوئی
 تیرا اس و عمل برابر آیا حکم ربانا
 جیو مگر کعبہ تھساں بنایا عملوں اجر بنیسی
 حج گزارن آگے میرے عالی بخش پاؤن
 کرو آوازہ اسپس سناساں پاک خدا فرمایا
 سیناں خلق آواز نبی و امشرقی مغرب تائیں
 آنکھن سب لبتیک جو حاضر نہاں جو تہیسی
 ہک روح سن کر تدبوسے میں حاضر میں آیا
 باہجہ یارت بیت اللہ دی اہل نہ ہوگ تنہا نہوں
 کیونکر جاؤن نہیں آوازہ پھوپھیا کن جنہاں دے
 حج برابر ورجہ سبھوں ویسی خالق عالی

مسکینان میں جمعہ نمازوں حج ملے درگاہوں
جو کہ وہ چینوں مشکل اندر مومن یاری کرے
سنو حقیقت شان سخاوت کے حساب نہ پایا
جدوں نبی فرزند پیارا و تاسی قربانی
گھر و مال توں ہا ساٹے چہ چکر خرچ کراویں
پار ہزار و نہ گھرا جز اس مقبول حقانی
ہو مویشی مال زیادہ وافر دولت آہی
و مسکینان تائیں اول توں پوشاک پہناون
تاں تک پتے کھاؤں کھانا اوہ مقبول رہے
ہر خبرے نت راہیاں کارن کھن نظر چو فرے
پاک سفر پڑھرا جابل حضرت سے گھر آیا
اُس نے آکھیا بسم اللہ داساں پیار نہ کوئی
جھٹک و تا اٹھ چلیا خالی امر کیتا رہے
تساں نہ کیتا اس عاجز و کیا یکے وز گزارا
بہت پیار محبت کر کے و تا اس توں کھانا
عبدالستار نیک اعمالوں جے رب و زئی پیدا
کران روایت پاک نبی توں عشقوں نے پایا
کھلے اوکین ہرون تکدے کوئی مسافر اٹھے
روون کن راہ مسکیناں خوشی آرام نہ کوئی
سرت و پہاڑے لے ست راہیں فاقے اندریاں
جبرائیل فرشتے تائیں آگیا حکم ربانا
بھی اس توں جاوہو مبارک امر کیتا رہے
نام اس و اسحاق پیغمبر صاحب شان گرامی
سن کر حکم فرشتے باران آگئے ہن کر راہی
عجب جمال حسابوں باہر سوئے تاک رہا بے

بعد جمعہ رات تائیں تھینوں پاک گناہوں
کتینیاں جہاں جرتھانوں مسن و زحشرے
قسم اللہ وہی لیون کارن میں نہیں حق نشایا
اس تھیں بعد خلیل نبی توں امر ہو یا سبحانی
کے لے قربانی مالوں وہ فضیلت پاویں
پہنچی ہزار روپیہ قیمت ہر و بے محل سخانی
بخش و تا مسکیناں تائیں صدقہ نام اللہی
پچھے اپنے ہر مبارک توں پوشاک پہناون
جد تک مسکین نہ کھاؤں اس کے گھروں نہانے
دیکھ مسافر توں خوش ہوون جسم جسم آگھر میرے
پراہ بسم اللہ آکھیا سنوں کھانا جدوں نکایا
سفن بے ادبی سن کر اس پر حضرت خیرت ہوئی
سو برسوں ساں حج کھوایا ایسے جاہل تائیں
روندا گیا مناون اس توں پھیر چیب سوٹا
میں تھیں اپہ گستاخی ہوئی روو سے نبی ربانا
قسم خدا وہی سب کوئی تینوں روون کر پیدا
چو داں فاقے ہوئے نبی توں کس مسکین نہ آیا
روزہ کیونکر کھولن جیکر دل مسکین کھاوے
کیوں چرلا یا رحمت ربی ایہ کیا قدرت ہوئی
بھارا ٹھاون مر کے پاؤں جہاں جہتاں لایاں
جاو جلد چیب پیرہنوں و سج کھلاؤ کھانا
ہک فرزند ستان تھیں ہوسے سارہ خاتون تائیں
ستر ہزار پیغمبر ہوسن اس کی نسل تھامی
توے سال خلیل نبی وہی عمر مبارک آہی
بھناں شہر جولہ کے دست چکن ہوئی وائے

پاس نبی کے وہ بول بھناں بول سلام سنایا
 دیکھ پیغمبر انہماں تائیں بہت کیتا دل راضی
 نال محبت آکھن لئے سارہ خالون تائیں
 سارہ خالون کے گھرنہ سی بیٹی بیٹا کوئی
 یکے پچھرا گل سونے کینٹھا کر فرزند پیندی
 جلدی پیش خلیل نبی کے بی بی عرض گزاری
 دل چاہے اج راہ مولائے ایسوں بخ کچھوے
 اس پچھڑے نون نال محبت جلدی فرج کیتوئے
 بسترا پر رول بیٹھے کھانا چدوں لیا ہوا
 ابو ایہم پیغمبر رب وا بیٹھا کھانا کھاوے
 آکھن لگی حضرت تائیں یا محبوب رہانا
 پچھیا حال خلیل خدا کے نال پیار تیاہیں
 حضرت آکھیا پر لبہ لبسم اللہ کھانا کھاو بھائی
 ناں پھر جبرائیل فرشتے کیتا سخن حلیمی
 ایہ ہے میرا کائیل فرشتہ اسرافیل گراہی
 پاس تیرے نوٹھر سناون بھیجا رب اسانوں
 سارہ ٹھہیں ب بیٹا ویسی اے محبوب سیانے
 نام اس وا اسحاق پیغمبر جانے عالم سارا
 سن کر ہستی سارہ خالون ایہ فرمان سناوے
 گذر گیا ہن وقت اسدا او ہو گئی وہ جوانی
 قُمِ بِإِذْنِ اللَّهِ اس ویلے جبرائیل سنایا
 آکھیں حاضر ناظر دیکھو قدرت خالق باری
 ایسے طور خداوند ویسی نیاک مراد سناوے

قَالَ اَسْلَمَا مَا قَالَ سَلَامٌ جِوین خدا فرمایا
 برکت رحمت نازل ہوئی کریم کیتا رب قاضی
 جوئے بہت پیاری تینوں رہا کے نام پکائیں
 دل چہ عاجز با بچھ اولادوں صابر شاکر کوئی
 جویں محبت ماواں رکھن بہت پیار کریندی
 اس پچھڑے بن گھڑ چہ تینوں چیز نہیں کوئی پیاری
 مہاناں ہی خدمت کرے مولاراضی پھوے
 گوشت کر مہاناں کارن اگے اوھیر لوئے
 ووردل بی بی سارہ خالون دیکھے حال تنہا ہوا
 کھانے دل مہاناں چوں کوئی نہ ہتھ لیاوے
 پچھڑے مہان اسداوے کیوں نہیں کھانے کھانا
 کہن لگے کچھ پاس اسداوے قیمت چھڑناہیں
 کھا کر لو صر خدا نون قیمت ہو نہ کاٹی
 میں ناں جبرائیل فرشتہ خدمت گزار قدیمی
 جدا جدا سب نام تنہاں دے کیتا ذکر تاجی
 یابنی اللہ پاک خدا نے کیا خلیل سناون
 اس وی نسلوں پیدا ہو سن اتے بھی رہا سنے
 اس ٹھہیں بعد یقوت پیارا خاص حبیب سوہارا
 ہو گئی عمر ضعیف وماندی مشکل نظری آوے
 کیونکر بیٹا پیدا ہو سی بینوں دیون شانی
 گوشت وہ چوں ثابت کر کے پچھڑا رہ بنایا
 چو کر گوشت نون رب عالم بخششی جان پیاری
 فضل ہمیشہ اس گھر پر رحمت نہیں دوراوی

ایہ گل کہہ کر لو طہنی دل بڑکے ملک بہانے
 ہو رہیاں سخاوت والا سنتوں یار سنانے

دگر و دگر سخاوت

سی کوئی معنی تو نگہ بھارا اور دولت ہی
 کول غریباں دا گھر آبا جو مسکین نمائے
 غنیاں تائیں دولت مالوں ہوندی ست تھاری
 ظاہر اندر وافر عزت جو غنیاں دی ہوئی
 بعضے جاہل کہہ رہے جاوَن چاوَن کفر موکا لا
 شاہ ملیا آج سب کم پوسے بون خوشی ہاؤں
 غنیاں ٹیاں جیکر ہوندی برکت مال انا جاں
 غنیاں فے متھے اٹھ لکرا ہر خبرے سچہ کوئی
 ساراؤن جس تے کہتے شاہ تہ دوتے دوانے
 ہر ہر گھر وچ منگن والے متھے اک اک آؤن
 فخرے شاہ فے متھے لگن رہا کوئی بہتر جانے
 عبدالستار منگ تھائیں اپنا کر م کماٹے
 کہتے ان اوس غنی و می عورت بیٹھی کھاوے کھاٹا
 فائے بارے طاقت کیستی دودھ نہ آئے کوئی
 اوہ کھاٹے اوہ دیکھے بیٹھی پیش نہ چائے کالی
 کرے لیسلاں منگن کارن لڑکے جو گا کھانا
 آخرد اس چھیکڑ وادی منہ وچ لقمہ پایا
 جے کچھ ٹکڑا دیوں مینوں لڑکے منہ پاواں
 تا اس عورت منہ تھیں لقمہ کڈوہ جلدی پکڑا یا
 اوسے رائیں عجب تماشہ زلا ہر کیتا سا نہیں
 ستیاں اوہ غنیاں لڑکا لے بکھیا یا اٹھایا
 لڑکے والی عورت روئی تھن جے اوہ سب کریندی
 جے لہجیاں ایساں تائیں مکر انا کھوایا

سوہنا بیٹا بھی کب اسنوں بھنٹیا پاک لئی
 تنگ حالت وچ شکر گزارن فائے بہت دمانے
 مسکیناں نوں شکر گزاری فضل امید غناری
 درجہ جو مسکیناں باطن پہنچ نہ سکے کوئی
 دولت مند ملے تاں اکھن لیا کرماں والا
 قسم خدادی کافر ہون خالی دین ایماؤں
 سائے غنی برابر ہونے بھرو اکون بیجا جاں
 بیدیاں نوں تھرا لاہوں شکر کون شکر نہ ہوئی
 اوہ بھی شاہ فے متھے لگن واڈا مانیا کھچانے
 غنیاں فے گھر دولت رہندی اوہ رہے ہر جاو
 گروئی ورثہ کل زیناں مال مکان و کانسے
 تھاناں فے رہے متھے تینوں ساری عمر لائے
 اس مسکین عورت وارووسے گودتی ہال ٹھانا
 بھوکھا ہال تھائے اسنوں واڈھی عجز ہوئی
 وڈو وڈو لڑکا کھاوے اسنوں سختی دے منہ آئی
 بول سوال نہ گروئی اسنوں کتنا وقت دانا
 تا اس عورت عاجز ہو کر بول سوال سنایا
 تے لے لیندا سپر نہ کروا بکھے نوں پرچاواں
 راضی ہو کر لیا تھانی لڑکے دے منہ پایا
 شان سخاوت ظاہر ہونے کل تھان تائیں
 جنگل دے دل ودریا راتیں جائز نظر آیا
 خبر ہوندی تائیں انا اسنوں ٹکڑا مول نہ ویندی
 بیٹا پھر کھڑا یا بکھیا تاں کیتا اسکے آیا

و لہند غریبان تائیں بڑے ذلیل بناون
 دشمن تھیون نظر غرورون لائق دوزخ ناروں
 جس عورت والا کا کھڑا یا جھڑکا سخت مرید
 سنو حقیقت اوہ جد لڑاکا لے بگھیڑا اٹھایا
 قدرت واکرٹا لایا چڑھیا سارا زور لگاوسے
 آخر چھوڑ گیا وچ جنگل زدندے لڑاکے تائیں
 ایدھرا و حقیقت دوڑی اتوں بھی کوئی آیا
 نال شتابی روزدار و نہ امانی کول یاندا
 لے فرزند پیارا سستی راضی ہو کہ مانی
 تسان غریبان توں ہک لقمہ جیونکر کدھ پکڑایا
 جے اوہ لقمہ اچ لساؤ اللہ خرچ نہ ٹھیندا
 کٹ کٹ گوشت پوست باہر کھاندے اس تائیں
 سکر عورت خواب تانا صاف یقین یاندا
 ولی تمانی دوست بے شک نہ کردا ہیں
 جے سو تنگی تے مسکینی رہا نہاں توں دیندا
 کہن مفتر جدوں سوالی خالی گیا نمانا

۴۰
 مسکیناں کر بے رحمی بہت ادا کرے
 دل مسکیناں کر بے رحمی بہت ادا کرے

دوروں دیکھن دشمن وانگوں نظر پسندہ یماون
 خوش منظوری کیتی مسکینی کل بنیاں سرداراں
 لکڑیا ایون والی عاجز کوئی جواب دیندی
 کھاون کارن جنگل اندر جا کر دور لکھایا
 بند ہو یا منہ امرالاموں کیوں گلاسنوں کھاوسے
 کون ویلے تکلیف تمہاں توں جس جانتا رہیں
 بدن سلامت زندہ لڑاکا اس لے گوداٹھایا
 شان فضیلت اس لڑاکے وادیکھو رہ جتاندا
 او سے ساعت خوابے اندر ہاتھ خبر سنانی
 منہ بھیاڑاں ساں تسانوں بیٹا مولو لایا
 ایہ فرزند پیارا تیرا مار حلال کریندا
 مگراں ایس سخاوت بدلہ رحم کیتا رہ سائیں
 جو مسکین آوازہ کروا خالی کوئی نہ جاندا
 عاجز دل مسکیناں نیکان گھٹ نہاں تھیں ناہیں
 دروالبندہ جدوں نکالن رب قبول کریندا
 غیرت ہوئی پیغمبر او پر رو سوال نہ بھانا

ذکر مہتمم سبب جدائی

سوال ہو رہ سبب جدائی حال ساواں تینوں
 اتنا عشق محبت بدی سی یعقوب نبی توں
 بھی یوسف دل دل حضرت واکیتا پیار و پوانہ
 بعد سلام دوگانہ پڑھ کر گل یوسف توں لائے
 جد اس قدر محبت اس توں لے وچہ آن سمانی
 دوٹاں باران انساناں تائیں تیجا کول نہ بھائے
 جس دم اسمعیل پیارا ہون لگا قریبانی

چھوڑ کر وچہ تفسیر یوسف کے ظاہر ہو یا تینوں
 تو کروں کہے نہ غفلت بے خاص ولی توں
 جس دم نیت نماز کھلوے اوہ مقبول یگانہ
 اتنا قدر جدائی اندر دل توں صبر نہ آوسے
 غیر محبت مولی تائیں وچہ توحید نہ بھائی
 خاص محبت و جدت اندر تیجا کون سماوسے
 باپوں جد اکھیں بدھیاں ملیا پیارا جانی

جے بائیں نائل رہندا وہ محبوب حقانی
 پار پیارے غیرت کو کے یوسف جدا کرایا
 خاص محبت بدی اندر دو جا نہیں سما ندا
 اینویں وچہ تقدیر مقدر غیر شریک کوی
 اس کارن یعقوب نبی پر غیرت ہوئی بے دری
 مذہبیا ہو حجاب الاعارف خبر ستا ون
 جیکر دوست کئے نہاں نون حاجت تینوں
 سب لذت ماں قربانی کرے وحدت لذت پا ون

قرب حضور معراج نہ پاندا جلوہ گھنڈ نورانی
 کیوں اس عشق اسماؤ سے اندر ہو شریک بنایا
 خاص عبادت بدی اندر غیر نہ پوجیا جاندا
 قلم ربانی موڑو کھاوے کسے نہ طاقت ہوئی
 ہو کر طالب غیراں ویکھے نہیں مجال کسے وی
 ہو رکسے دروازے اوپر عاشق حجات نہ پا ون
 رو کر وانگ بلال شان نین بن لوڑ نہ تینوں
 ہو رکسے نون دوست با بچوں نظر پسند نہ لیا ون

حکایت مروی اللہ

کسے ولی نون سبیاں یوں وہم و لے وچہ آیا
 پیکہ ہشتی سید علی شق نون بات پسند نہ آئی
 کس نے سید سبیاں نہیں منگے ایڈ ضرورت ہوئی
 سبیاں جو راں کارن عاشق نہیں عبادت کر کے
 نعمت مال آرام ز پاوہ دیکر رب آزمائے
 ایسے کارن یعقوب لے نون وقت جدا فی آیا
 رب فرمائے غیراں کارن نہیں بنایا تینوں
 نہ اسان ترک محبت کارن پیاری جنس نیا یوں
 کوئی محبت رہی نہ تینوں ساقین رسدیا یوں
 موڈھیاں توں تھکان سٹیں غیر پسند نہ لیا ویں
 وچھاں تڑھ پیدا شق پائی دو بو اندر سے اہول
 ناز جانی موج جوانی رہنا نہیں ششمانی
 کیا گلزار پیاری کئی لکھ ترائی پاروں
 توں محبت نہیں اسماؤ بی و پیاو چہ کرید سے
 عبد الستار اوکر سبیاں اجرا پیدہ شفا رول

بھری چٹکیر ہشتی سبیاں جلد موکل لیا یا
 نظر و بنا کر سبیاں و تون اتنی بات سنائی
 تینیں کہندے جو اپنے گھر چل بھی کرے کوئی
 دوست تھیں قربانی ہو ون موت تراس نہ فرے
 جے و پیا پر نائل ہوئے نامنظوری پاسے
 عشق یوسف کے کارن تینوں نہیں صیب بنایا
 عاشق ہو گیا و پیا او پر ولوں بھلا کرینوں
 پیرا ہلہ لسی تینوں جیکر شامت چاہیوں
 کیکر اسیں پیار کر سیاں جس دن کیرا یا یوں
 سرخ سدا لہ موج پیاری کس نون حال و کھاویں
 توں کبیر جو کھا ہو یوں نور جا تیرا لہول
 آڑ وقت و اندا جاندا امر ہو کے جہان
 حاضر دور روان سے اپتر خیر لو سے کھرا رول
 توں محبت اسمیں ششمانوں دو اہر او پسندے
 جوں حجاب سودا کیتا و حدت عشق بازار رول

حکایت مروعات عشق

سپاہ میں کسے حاکم تائیں فکر لے وچہ آیا
اس دولت اس ملک حکومت ساکتی مال نہ جاننا
اج سرکائے میرے کارن ہونا لتساں سوالی
وقت حضور ہو یا جس ویلے نبی اللہ کے تائیں
شاہی شان حکومت اسنوں دولت موج جوانی
خاص محبت عشق نزالہ اسیں جہاننوں دیندے
ایہ فرمان حضوروں ملیا ان رسول عنایا
تیجی وار خدا فرمایا جا کر اس نون کہنا
حکمت ربدی اچن چیتی کیا اسباب بنایا
بندوبست رعیت فوجاں سانوں کار تہامی
پاس وزیر و چیدے جا کر اس نے بات سنائی
ہر طرفوں نگہبائی کارن سانوں کار گذاری
ایہ عداوت ظاہر ہوئی ہر سردار امیروں
فخر کے اٹھ وزیر و پیرے نون شاہی حکم دوتے
وقت فخر کے بدشاہ ہرادہ طرف عدالت آیا
او ہو وزیر جو کرے سلیمان دولت عزت پاد
بہرہ رواٹے کھلے سپاہی ستریں لے نہ جاننا
دو گھڑیاں چہ قدرت کال السی ظاہر ہوئی
کتنے روز گئے وچہ فلتے تنگی وقت و کھایا
بعضے لوگ سیناوت اس وی ربے نام پکا ون
سن کر رحم وزیر نہ کیتا جلدی حکم سناوے
واہ سبحان اللہ جس ویلے شہر سناوی ہوئی
صبر شکروں ذکر الہی فاقے مال و ناوے

ربدی طرف محبت کرتے جس نے شاہ بنایا
حضرت مونسے آلیا طالب مرد ربا نا
اپنا عشق و کھانے مینوں پاک خداوند عالی
عرض کیتا اس کارن حضرت ایہ فرمایا سائیں
پھیر آرام نصیب نہ ہو سی حد تک ہو زندگانی
فخر کیتا نازاوا تیں شوخی دور کریندے
ایہ سوال کرے وہ طالب ہر طرفوں دل چایا
عشق اسدا آون لگا قائم دائم رہنا
رائیں خاص وزیر و ڈے نون فکر لے وچہ آیا
کیا موجب جس پاروں شاہ نون سر پر تاج کراچی
اس نے اکھیا ایسے فکر و مینوں نیندہ آئی
کس خوبی پر اوہ شا کر بن کر کے حکومت طری
الٹ گئی شطرنج تمامی امر ہو یا تقدیروں
فوجاں تابعداری چھوڑی دور آوا کیتو نے
سخت بے ادبی تال سپاہیاں دھکے مارہنایا
کرے ظاہاں دشمن ہو کر حکم سزا فرمائے
ہو گئے ضبط خزانے سارے ہتھ نہ آیا کھانا
ذات الہی باہوں اس دوست رہیا نہ کوئی
جالتس عشق پیارے والے قدم مبارک پایا
بعضے لوگ حوالہ اس داپاس وزیر سناون
جو کوئی اس نون کھانا ویسی قتل کرایا جائے
وہ لہند غریب تو انگریزوات نہ چھپے کوئی
جس نون فاقہ غالب ہووے تاکرا منگ لیاوے

ہر کسین کینے کو لوں عاجز و رجبہ پایا
 جس روز یوں قبل عماری سنگھدا کر اسواری
 ذات صفات و سخاوت کارن بنیاسانگ فقیری
 تھوڑا ہتھاسکا ٹکڑا اسکے جدوں ٹکڑے
 جیتوں چاہیں گوشت چاول وہ پیسے مٹھیاں
 اگلیاں لوگاں بن اندر پایا شان صفائی
 نئے فاقے تے قناعت قناعت پوری کرن نمانے
 فاقہ معنی ہتھاروزہ بھکھ وچہ صابر رہتا
 کسے ریاضت چہ ذکرے کرنی طلب لوں
 ایسے منزل جس کے اندر عمل برابر آئے
 چونکہ کتراندی ڈی پی بہن چونکہ طرفیں فرماون
 پہلی ترک جو ہر بد نظروں خوف کمال تنہاں نوں
 دوجی ترک کناندی پکران برانہ سنن کہاہیں
 تہی ترک ہاں ہاؤں لذت طلب نہ کوئی
 چوتھی ترک وے وی رکھن تارک حرص و ہاؤں
 ہن کچھ فقراں نگرانہاں ہے پن کسب بنایا
 گل وچہ انھی پاکر نکلن مڑیاں سانگ بناون
 جے کوئی پیچھے انھی یاٹی بولن سخن نمانا
 گھر گھر کران سینگ جاؤں سانگ کھاؤں لیاں
 حکم شریعت کو لوں تارک کفر کلاماں کرے
 پہلی ترک جو ہر بد نظروں خوف کمال تنہاں نوں
 شاہ پناہ رہدی اس فقروں جس بن ہووے کوئی
 کتنی دولت جدا اس عاشق ایسے حال گذاری
 وہ ویں ہتھ کپیس اسدے پیر جو اسٹوں پایا
 جاوے روزے وچے اپر کرے سوال نمانا

اٹھ گئی شوخی شان امیری گھر والا گھر آیا
 اسے گلی آوازہ کروا ٹکڑا نام غقاری
 صدقے اوس فقیری کو لوں شاہی شان امیری
 کھائے نہ کھائے مرضی تیری آپے آکھ سناے
 اس دن ساریاں گھول کھاپاں سنن کھیاں لیاں
 ہر عاجز نہیں بن گینے چھوڑ گئے اچھائی
 یے وے مٹھے پاہ خدا لوں ودم حاضر جانے
 نام قناعت لے جے تھوڑا اکھا کر خوش ہو بہنا
 اوہ کی عشق الہی والے پاؤں مڑہ وصالوں
 جائز ہے اس تائیں جیکر نام فقیر سداوے
 ترکان چار برابر پکران قرب حضوری پاؤں
 نظر حقارت نظر غصے دی خاص حرام انہاں نوں
 گلہ سرزد حرام پچھانن واصل ہوون تائیں
 سخت زبانوں سخن نہ بولن پاؤں فقر صفائی
 سرن گنوں مر جاؤں اول لذت لین صالوں
 نکر نہ رہ گیا کال سکالوں مڑہ فقیری پایا
 چونہاں ناؤں ہتھاروزن ٹھکن چہ نہ آون
 ایہو بھلوا بسھنوں با بو جو جیسا مر جانا
 دنیا تارک صابر مڑے لین تلاشی گلیاں
 ڈرو تنہاں وی مجلس کو لوں جو رہ نہیں نہیں
 نظر حقارت نظر غصے دی خاص حرام انہاں نوں
 آکھ حقیقت عاشق اپر جویں کہانی ہوئی
 پھر اس عالم حکم شایا مخفب کنوں یکباری
 باہوں پکران اگاں چلاؤں جس دروازے جاوے
 راضی کر لیتے مولا تائیں جس مولا اول جانا

جس دروازے پر جا جز بول سوال سناوے
 کوئی سوال قبول نہ پوچھے بول سناوے ہو کا
 دل مسکیناں کرے جو راضی بنوں راضی کروا
 شیخ کرے جو دل مسکیناں بنوں شیخ کریندا
 کسے سوال قبول نہ کینا جت دل گیا سوالی
 کوئی نہ کول کھلوون ویسے خلق برگانی ہوئی
 بے عزتی تے وحدت منزل ایسا ضرہ دکھایا
 طاقت رہی نہ فاقے پاروں تے عشق جھلکار
 حاضر و محبت شو توں قیوم نہ پچھاں ہٹایا
 عشق حقیقی سبق سکھایا و صحت حق آوازہ
 چھری آراہی عشق فصاحتی لیکر پھیرا پایا
 تاں اس عالم پیش عدالت جا رہی پیر منہ نکھایا
 ظلم تماشہ و کھین کارن خلق اکٹھی ہوئی
 پیش عدالت عاشق تائیں قتل کروان لگے
 نرم لالوں ہنوں برسین نیناں جھڑیاں لایاں
 لٹاں بااں توڑن کارن کیرا لوہار منہ نکھایا
 واہ واہ عشق حقیقی والی شروع عدالت ہوئی
 و محبت حاضر عاشق سوون رگیا قربانی
 کیرا لوہاراں اٹھاں باہیں رتھوٹے دیباں
 مستہ شہزادوں خوشی اٹھی چیرن کارن پیلے
 حکم ہو یا جہد چیرن کارن فیصل مہاوت ہو یا
 کہ ہوئی عشق پیار و اجابت دل نظر نکا وے
 ادہ تکبیر فتانی اللہ دی نامنظور جہانوں
 ویزگی وانگہ بدن و ابرامہ اٹھی پیراں کیتا
 کئے بند بدن بن لیلے جلوہ پیرا نورانی

سب کوئی پیرا شتابی اسنوں گلی گلی کھاوے
 سووا کر لو مولاد والا لے مولاد یا لو کا
 مولا اسنوں اٹھی کرسی روز قیامت فرودا
 گویا سارا عالم ظلموں کر کے قتل مریندا
 جوین سوالی قبران چوں باہر آوے خالی
 کہن رگیا معلوم ہو یا پین میں کھیں بڑانہ کوئی
 ایسا ضرہ حکومت اندراگے کہے نہ پایا
 پیادہ راز نکلی وے اندر دونوں پیر سیارے
 جوین شمع پروانے ویکھے گھروں پھیرتہ آیا
 کھن رگیا طاقت کارن حمت دادر وازہ
 زوروں ذبح مویاں نوں کر کے میل کروان آیا
 توڑواں یوں لٹاں باہیں یہ فرمان سنایا
 ہو گیا عاشق چپے بانوں سخن کا نام نہ کوئی
 رحم نہ آوے جس دم ظالم ظلم کماون لگے
 عبدالستار کیرا اس دن جھوکاں یا روسایاں
 بندن وے توڑن کارن فیصل تیار کرا یا
 چھم چھم روون درواں والے کرے کلام کوئی
 و لیریا روکھالین رگیا جلوہ گھنڈ نورانی
 و کھن والے ویکھے نہ سکین ہنوں دیباں
 درو منداں نوں کچھ تماشہ روہو یا اس ویلے
 طاقت رہی نہ و کھن وی جوین نظر ڈھو یا
 تاں گیک ک پو شاکہ کھوے جے پیکار کھوے
 عشق کتابوں ثابت مسئلہ موت حرام ترمانوں
 تن من کر قربانی ما عشق و صلہ پیالہ پیتا
 وہ معانی سیر حقیقی یا یا و لیر مانی

جدا جدا بہر بند بدن کے خوئی میں مروٹے
 پریم نگر و چہ اٹھا چالا جس نے پائی بھائی
 سب کہ ہندی چیکر ہندی تلیاں چڑہ ہندی
 ٹوٹی عابز سیوں ٹیلے ہوئے لیراں لیراں
 مڑ کے صاف طبیعت ہوئے سترہ در و رخانا
 سترہ حقیقت ہر اس عاشق جان کیتی قربانی
 کیا نعمت کیا محبت جو راں حاجت مول نہ کافی
 ہر دن ملے جیانی دنیا ہے بھٹنے ب سائیں
 ہوں مالتھی چہرے پیوں مت ہوواں قربانی

ایسے اہوں شوق نظارہ جو کوئی سنا اور سے
 جس نے پیتا زہر پیالہ اسلوں ملی جیانی
 تن من چہر چہرے گنگھی تاز لٹاں چہ وہ ہندی
 سر پر عین مکان بنا سے پیر فقیر امیراں
 جس گھر کے نہ بھائی پائی اس گھر کے ٹکانہ
 جو دل حاجت منگ اساتھیں مر ہو یا بھائی
 جیکر کرے عنایت پیارا عاشق عرض سنانی
 در پرمت ہوواں قربانی زور قیامت تا نہیں
 ایہو نظارہ جلوہ ہوئے چمکے گھنڈ ٹورانی

عمر

اپنے دوست کو شمع خوش ناز سے جو کیا قتل
 ہر وقت قربان ہو کر طوہ و بکھوں یار کا
 لاش کہتی ہے کہ یہ دور چھوڑ کر جاؤں کہھر
 تم باؤنی جب کہیں گا اور بلا دیکھا سجن
 دکھا ہے ہمنے تاشہ عشق باڑی یار کی
 مشکل چھپانا ہو گیا مشکل سنا تا ہو گیا
 ہر وقت چاہتا ہے دل دور معانی نظر
 کچھ نہیں طلب کو سختی جان کندن کی خبر
 عرض کر منظور یہاں اچھے سے وری دور ہو

پھر بھی کہتا ہے کہ مجھ کو پھر وہ زندگانی ملے
 سب کے اول بل مروں جب وقت قربانی ملے
 ہاں مجھے طلب ہے پھر بار و بھائی ملے
 اور کچھ حاجت نہیں وہ جلوہ ٹورانی ملے
 و ہمدرد و الم اور غم پریشانی ملے
 حال دوست کو کہوں جب کہ ہر ہائی ملے
 ہر وقت قربانی میں دعوئے بھائی ملے
 جبکہ اس بیکسیر میں اوار بھائی ملے
 قرب اس دربار کا مجھ کو با سائی ملے

عرض کیتنا جس ویلے عاشق متا ہوواں قربانی
 حکم ہو یا جو طالپ سے پاؤں قرب حضور ہی
 ایسے عشق یقیناً ہی نول اگلی صد و کھالی

ہوں جلوہ نظر ہر ہووے خوش اسرار ٹورانی
 مڑ مڑ دور و ناز اب تھماں لیں یوں نا منظور ہی
 جدا اس یوسف اور ڈالی نظر محبت و ملی

کہ وہ خیال جے عیساں پوجے رہدیا نعمت کھاوے
 ایسی نکاح حرامی کر کے تویں سلامت جاوے

بیان ہستم سبب جدائی

ہو رہا ہوں شاہد ہوں جو میں سبب جدائی
 خود مختار مقدر جیونگر آپ خداوند والی
 ہر کم اندر جو میں خداوی مرضی غالب ہوئی
 اپنے دلوں قابیل پترنوں آؤ تم نبی بنایا
 باپیلے لوں چاہیا آؤم عمر جوانی مانے
 غرق کیتا کنگان خدا نے جیندا باپ مہانا
 آپ سکندر حیلہ کیتا آب حیا فی والہ
 اسمعیل نبی لوں سب بھیں پیارا باپ بنایا
 بدوں خلیل نبی وی مرضی ذبح کرن پر ہوئی
 دھر کر چھری خلیل نبی نے قوت کیتی ساری
 پرودی مرضی یوسف تائیں لوں جان نہ ویسا
 یوسف یاں بھیا یاں یوسفوں بیچ غلام بنایا
 یوسف یاں بھیا یاں بھیا یوسف جدا کچھوے
 اوہ بھی بات نہ حاصل ہوئی امر سوارب سائیں
 قید صلی کارن یوسف حیلہ و لوں بنایا
 ابو جہل کوں جنت جائے چارہ لسی لنگاے
 نبی کے کوں ابو جہل لوں شان بھیا بھیسوے

بکر العشقوں نقرہ کاروں صاف روایت آئی
 کل نبیاں لوں خود مختاری اپنی رب دکھائی
 اس چہ مرضی ہو کسیدی دخل نہ پہنچیا کوئی
 اس نے نافرمانی کر کے کفر جہنم چایا
 جلد شہید کرایا اس لوں غالب حکم رہا نے
 چارہ کر کے نوح پیغمبر یا یا خوف رہانا
 عالی امر مقدر اسنوں بھیجا اجل پیالہ
 ذبح کر و فرزند شتابی حکم جنابوں آیا
 اس چہ بدی مرضی نہیں سی اثر نہ پہنچیا کوئی
 ادوں امروں دستے اندر وراگئی چھری بچاری
 رہدی مرضی وطن یوسف اوچہ پرویس کر لیاں
 رہے ملک غلام بنا کر پیش سلام کرایا
 نظر عنایت بل طرفوں تاں سافے ل بھیسوے
 کیتا رب تا بنیا اس لوں یوسف لوں تائیں
 اگئی قید زیادہ ہوئی یاد وزیر نہ آیا
 رہدی مرضی دوزخ اسنوں کوں بھیا اتت پاو
 ابو جہل و ادوں ارادہ حضرت قتل کچھوے

حال یوسف

ابو جہل نت یاراں تائیں کہے نبی لوں بارو
 آخر اس مرد و دیکھنے ایہ بخویز نکالی
 جس گلیوں لنگھدے سن راہیں نبی رسول پیار
 اوپر اس کے چاہد تمانی گھٹا دھوڑ چھپائی

سوائے جزیرہ میں بھر دیساں جے ایہ کم سوارو
 گوشے پیٹھ کھینٹی لائی دوزخ جادن والی
 کھوہ کدھیا اس رستے اندر جس کا فرنا کالے
 را تو راہیں ایہ کم کیتا حضرت خمر نہ کالی

پیرے کھوہ کے کوٹھیاں پتھر چار پتھر پٹھالے
ایہ کیا بد راہیں کھوہ وچہ چھڑے رسول ربانا
حال بیمار کلام نہ شغنی جد تک نہ صر جائے
پچھلی آئیں نیکے حضرت جو کر عاوت ابھی
نال تائل ٹرے اون سوہنی چال پیاری
کیا اس ویلے بدی طرفوں قدرت کامل ہوئی
چلے چلے جد کھوہ پیرے آگے نہی بنے
چو تھے آنبر پھیں اس ویلے حکم ہو یا سرکاروں
اوہ اک قدم نہ چاون و تا اتنی جلدی آیا
قدم نہ پھاؤ کھوہ وچہ چھڑ سو بولیا ملک نورانی
سچ آگے جن جو مال کسیدے ظلم فریب کماڑے
غیرت بدی ابو جہل نول پچھلی ات جگایا
اوسے گلیوں ٹریا آیا عقل آوارہ ہوئی
سچ کیا اک کئے والے خالی سچ نہ جائے
وچہ قرآن خرافرایا جو کوئی عمل کماڑے
سچ فرمایا کافر مشرک عمل نصیب نہ پاون
ابو جہل مرد و دیوانے فکر قیاس نہ لیا نذا
مولے نول جس ہوں بے خبر نال لنگھایا
موج خوشی وچہ چلدا آیا خبر خیال نہ کوئی
اپن چیت ہو پاکر کارا جس م کھوہ وچہ چھڑایا
غیرت غضب الہی اس پر ایسا وقت بنایا
رور و کرے پکاراں ظالم کرے قبول نہ کوئی
رور و کرے پکارو وہایاں میں سرو ارشاد
بھٹے پتھر حضرت کارن ظالم جمع کراٹے
حضرت پارون مارن رور اسکے نہ مول پچھلا

قائم کیتے حضرت کارن پتھر مارن والے
اپروں جلدی لستاں چو فیروں پتھر نال اوانا
مارن اندر ویر نہ کرنی ابو جہل بتلاڑے
چلے مسیحاؤں او سے راہوں خاص صیب الہی
نہیں سی خبر جو ہو گیا راہیں ظلم فریب کفارہ
بیٹھے سموں گئے پتھراں والے خبر نہ رہ گئی کوئی
فرق رہیا اک قدم اٹھاون پہنچن اوں مکانے
جبرائیل شتانی حاضر ہو یا ادب پیاروں
ثم فانظر قبلك بئرا جلدی عرض شنایا
ادبوں چا کر وحی لنگھایا خاص صیب حقانی
پرا ایچہ اس کے آگے تبت جبار لیماڑے
عقلوں بدلہ دیون کارن پھر تقدیر اٹھایا
جو منصوبہ راہیں کیتا یاد نہ رہ گیا کوئی
کھوہ کرٹھے نول آگے کھوہ مار ب سبب بناو
اجر برابر اسنوں لمسی پاسوں مول نہ جائے
غیر پکارن قہر خریدن پتھیں پھر لگھاون
اپنی پچھائی پچھاسن کارن آپے ٹریا جاندا
اوسے راہ ول فرعونے نول رب جبار لیما یا
رگا پتہ تداہیں جس م و مارن ہو وہی ہوئی
سن کر جاگے پتھراں والے کافر شامت پتھرا
ایسے نول مارو جو کر ملکوں نول فرمایا
جوئی صیت کردا ایسی باسٹ ہمار ہوئی
جیوں جیوں چیکاں مارے پتھر نول پون یادہ
پورا مال امانت دانگوں اوسے شتم آٹے
کئے دانگوں ہو کن لگکا چان ہو یا پتھر اتا

ہے ہے یہ سردار ساوا آن ڈٹھا سبھی یاراں
 رو رو آکھے میں سواری حال پکار سنانی
 اسان محمد پاروں کئی ظلموں سخت و لیری
 ہتھ نہ پہنچے کہ ہین کارن رسا تلے دکھایا
 کتنی لمبی لچ بنائی جیلہ راس نہ آوسے
 ویکھ تماشہ ابو جہل نون موت ملائی ہوئی
 کہ سوال نبی نون میرا رو سے درو رنجانا
 آپر کھوہ کھوہ گراس نون نال پیار بولا یا
 یا نبی اللہ تو بہ کفروں برحق منیاں تینوں
 سب کوئی نرمی اندر آسے سختی ویکھ تماشانا
 حضرت کہا تھلاھی تیری جے ایمان لیاویں
 کہن رنگا میں سچ کر منیاں جو حضرت فرماوے
 باہوں پکڑ نبی سرور نے باہر چھپکے لیا ندا
 یارب عقیدہ ستمار کہینہ کے سوال دعائیں
 صرف ہانوں کافر جس نون کوڑ ایمان سنایا
 دلوں بجانوں سچ نبی پر جو ایمان لیاوے
 حضرت آکھیا جو کوئی میری پکڑن تابعداری
 اندھا گانا کو ہجا لنگر اہو میرے ول آیا
 جو ساڈی تابعداری پکڑن کرن قبول پذیر نہیں
 جو امروں باہر عمل کماون شرکوں باز نہ آون
 کرن وایت جنت اندر جس دم حضرت جاسن
 شکر حضرت ہنخو آون اس عاجز ودا حالہ
 بخش طفیل میری اس تائیں یا معبود سچاواں
 جھپ فرماں کرے ربا اس پر رحمت دیر نہ لاو
 ابو جہل مردوہ برابر کافر پاک کریندے

کرن افسوس جو چہ اندر میرے کر بیٹھے وہ کارا
 آکھن اسان خیال نہ کیتا سن کر شور و دمانی
 رنگا کہن لنگا لو مینوں ویکھو حالت میری
 ابو جہل مردوہ ہتھیرے رب نے پکڑ چلایا
 حکم بانا کھوہ ول آیا ہتھیاں ہتھیاں جاوے
 باہو محمد کڑہن والا مینوں ہو رہ کوئی
 شکر غصہ کوئی نہ کیتا آگیا نبی ربانا
 ابو جہل نے حضرت اگے رو کر عرض سنایا
 ایس عذابوں شفقت کر کے جلد نکالو مینوں
 غفلت خوشی آرام بھلائے حق احسان ربانا
 نہیں تان کفروں ڈوہنگے لاکھو کہے باہریں
 اکھ پکڑا جھپ ہتھ اسانوں حکم سول سناوے
 ایسے طور عذابوں جھپن تلسی پیر جہنا ندر ا
 بانے میری سن خوبیاں یاراں حضرت تون پکڑائیں
 غرق ہوون تھیں تھیں کھوہ تھیں باہر کر لیا یا
 کیویں پیارا چھوڑے باہوں کو میں تہنم جاوے
 اپنے ماہیوں نالوں مینوں رعی امت پیاری
 اوہ میرا سینہ میرا سینہ ترے واری فرمایا
 دوزخ اندر چھوڑ نہ جاساں وگنہاراں تائیں
 جس نون اسین ساتھ ملاواں کیونکر جنت جاون
 ہے اک عاصی دوزخ اندر آکر تاک سنا سن
 ایسا کہ سوال نرا نون سوئے شعلے والا
 یا فرماؤ جنت وچوں میں ل دوزخ جاواں
 راضی کرے پیارے تائیں سارے لاکھو کھاوے
 جو دربار محمدی آون رحمت تھانہ مریندے

سُو حقیقت ابو جہل لوں باہر جہول لیاندا
 وس محمد میں کس منہ نہیں کہاں پیغمبر تبتوں
 رسالماں جس کھو ہے وہ پور کوئی نہ آیا
 میں نہیں حق جاو اوپر بھلا بیان لیاواں
 بہت خلافت اوس دہائے ویکھ ایمان لیاندا
 ساتھ راہون کارن حضرت فرق چھڑیا کوئی
 بھیجا رب سلام علیکم بہت کمال پیاروں
 ابو جہل کے سینے اپر ہستہ رسول ٹکایا
 حکم سناون فرض نشاں لوں یا محبوب سیانا
 امر قبول حضور و دل کتیا سن کر حکم آ لئی
 کرن وہ امت پیغمبر علی لوں کے سوال سنایا
 میں اس گلوں جاتا و اچھا شکر کیا ہے لوں
 نبی ولی سبامروں باہر قدم نہ ہرگز و ہر کے
 آپ رسول پیلے تائیں و پھر قرآن فرمایا
 کوئی نہ جیاموڑن والا حق تقدیر ربانی
 جاہل جانن یکھاں اندر بیخ فقر مر بندے
 معنی مسخ جوہ و زائل کے لکھ چکا رب سبائیں
 کتنے کم لکھے رب عالم نال و عاویاں وی
 تا بعد رجوویاں ہوسن نالے جنت جاسن
 قبریں ویسے بالحق ایماں حضرت لعنت پائی
 زندہ ویماں پاروں بہتر عرض و عا منکوانا
 لہذا ملوواں جو تقدیروں کے چکار سبائیں
 جے اُس کفر وں پیغمبر کر کے رب تقدیر پٹاندا

پاک یاتاں حضرت تائیں بول کلام سناندا
 انھیں اگے ایسا جاو جس و کھلا یا سینوں
 ہتھ و کا کرتوں اس چوں سینوں باہر لیا یا
 کھاپ سا بنجاناں تائیں بن بن نبی سچاواں
 ابو جہل انکار سنایا میں نہیں جنت جاندا
 آخر جویں خداوی مرضی اس کے کارن ہوئی
 اس کے سینے پر ہتھ مار یا امر ہو یا سر کار و
 کفر وں سینے جندے چھٹکے پاک خدا فرمایا
 اس پر امر ساڈا ناہیں جنت اندر جانا
 حق قبول لوں ابو جہل کے حرص و لہتھیں لاہی
 کوں خدا نشاں اچھا تا شاہ قرآن فرمایا
 جو کچھ اس وی مرضی ہووے سچے و انہیں کسینوں
 ویکھ جلالت ملک نورانی کھتر کھتر کھتر کے
 دکھ سکھ جو کچھ پہنچے سینوں تیرا دخل نہ آیا
 باپ یوسف و اکوین ہٹا کے حضرت ان پائی
 مطلب ہی کچھ سمجھ نہ رکھن سجدے کفر کو سینے
 اس و چہ عرض سولاں لیاں کل قبول و عا میں
 ایسے طور شریوں ظاہر عورت ہوگ تنہاں ہی
 ویسے متھے ٹیکن والے شرکوں و زرخ پاسن
 منکر ہوگ رسول نبی و اچیں سن کی آئی
 شرک حرام خدا فرمایا قبریں منگن جانا
 بھاویا جس طرفوں جانن ویندا ہر کتائیں
 غالب امر مقدر و وعدہ سچا کہیا نہ جاندا

غتمہ کر کے وعدہ اور ن عاوتہ سبائیں
 شرک صفائی روانہ رکھے پاک خدا سچائی

سیدنا محمد سید خدائی

ہو سب سید بیان جدائی ابن عباسؓ لیا یا
 اس چہ ہو گئی یوسف کو لوں سے ہی نافرمانی
 دو جاوہ اسرار پویشیدہ اس لوں سے دکھایا
 مذہب ایہو مجتہاں والا صم حکم تقنینی
 حضورؐ اسخن سنایا طوطے عقل نہ دئی تباری
 ولعزت مومن خاصاں لوں پاک نبی فرماو
 دو جا موٹوں پچھے راحت بہترت جائیں
 نبیؐ کیہا ہر خواب جو آئے لائق چپ کر رہنا
 جھوٹا خواب جو دلوں بنا کر لوگاں دے کوئی
 ایسا حکم جو ذکر خداوا کروں شور مچاؤن
 جو قائم ہووش تے کھاؤن پوین لافاں کفر سناؤں
 اگلیاں امتاں وانگہ دستاں دجبتوں خالی
 ہر جاہل لوں مسئلہ وستن کیتی نبی ستلی
 جاہل سن سنائل ہوں شرکوں دین و بنجاؤن
 اللہ من تے من فقیراں مسئلہ کہن بانوں
 جو میرے حکموں باہر جاسی کے رسول یگانہ
 جو پڑھے قرآن قرأت سوہنی اوگاں کسے کھالا
 عشق ربانا جس دل اندروینا عرض نہ کائی
 جس مانڈی دے ہیٹھ ہمیشہ آتش بھڑکے تازہ
 کروں ورو دکھا کر بتے ماتم آپر ورون
 عاشق درو محبت والے وم وم حاضر تقنینی
 خوف غداؤں کرن عبادت جنت حرص لاندوں
 صرف محبت ہی ہووے غیر خیال امتاں سے

منع جو کیتا پاپ یوسفوں جداس خواب سنایا
 گھڑن نکالیا غیرت بی یوسف ماہ کنعانی
 ایہی اب تقین غیرت ہوئی جداس حال سنایا
 جے کجھ حرف بانوں دلوں پوراں انکے بندے
 او سے دلوں قید کرایا قیدوں عمر گزار ہی
 پہلا ایہ جو خواباں اندر خوش اسرار دکھائے
 خوش پیغام رسول سنا کے اپنی امت تائیں
 خوفوں پناہ خداوی منگن ظاہر حال نہ کہنا
 دوزخ ہیٹھ چھاؤن اس ہی جدوں قیامت ہوئی
 او نہ جھوٹ جنت لہجاسی اجروں خالی جاؤن
 فرضوں منکر چور شرع سے ویساں ساہنگ بنائے
 دوراں چھاؤں دین اسلاموں رو کرے رب عالی
 ایس فقر دا بھارا پروہ چانہ ویکھن پکلا
 رنتا وڈیکن مہرا نہانڈی ضائع مال لٹاؤن
 جاہل جانن پکرا شاہ نے پڑھی کلام بانوں
 دعویٰ کرے فقراوہ کافر مرسی ہو دیوانہ
 ایسا ہے جویں بٹ پرستی جھوٹا شرک منہ کالا
 دلوں جویں تنہانڈی مرضی روا تنہانٹوں بھائی
 کویں نہ باہر آئے اس تقین دووں جوش آوازہ
 درواں والے وچہ تنہانڈے آپے ظاہر ہووون
 اپنے تیلوں مچلی وانگوں آپے پھرن تقیندے
 رندے عاشق شرک بتاؤن غیر مثال تنہانٹوں
 وانگ سکندراب جیاؤں خالی کدی نہ آئے

حکایت بی بی رابعہ بصری

خاص محبت بی بی والی منزل دور دورہ راوی
 یارب دونغ جنت تیرے ڈاؤں پاپر وہ پایا
 بعضے کرن عبادت تیری خوف جہنم پاروں
 جنت خوران ناز بہشتاں طالب جدوں بھلائے
 خاص محبت دعویٰ رکھن حرص و لالچ و دھرو
 کہن بانوں اللہ واحد مالک بندگیوں
 خاص محبت والے عاشق و چہ محبت کرنا
 واہ سبحان اللہ رب العالمین شوقوں لذت پائی
 کن چہ بات کہے ہی شکر اوہ نہیں سدا کوئی
 کہ نکتہ کچھ یوسف کو لوں بات ہوئی آشکارا
 باقی پھر بیان کریں اور سبب جدا پیاں

رابعہ بصری عرض سنایا وہ چہ سرکار خداوی
 خاص محبت تیری اندر بڑا فساد مچایا
 لذت وصل نصیب کی ہوئے ایس عبادت پاروں
 وحدت والے شیشے دھوں تاکہ نظری آئے
 میں جا تا وہ باطن اندر بت پرستی کرے
 اس چہ ہو شرک ملاون عجب ایمان نہاں
 وانگہ کمال نظارہ لوڑن جنت لوں کی کرنا
 صتم بگم ہو گئے سائے کے نہ بات سنائی
 ستر حقانی کون سناوے کس نوں طاقت ہوئی
 غیرت دروہدانی اُس پر کیتا کیڈ پیارا
 خدمت وچ بیان کریں جدوں مناسب پیاں

بیان خواب دیدن حضرت یوسف مرتبہ ہمارم

حمد بے نقیب بعد نبی نوں میں صلوة پہنچاواں
 کیا اوہ رات مبارک آئی برکت رحمت والی
 اوسے راتیں حضرت آدمؑ جد خلافت ساری
 اوسے رات قرآن جنابوں حضرت کارن آیا
 جہاوس اتیں نفل عبادت جہاگے مومن کوئی
 سب تان نقیب عزت اسنوں سید اشرف نامی
 بابل کول سنا اس راتیں یوسف دلبر جانی
 کیا اوہ رات بختیار آئی حکیم نور سائے
 بخشش و اوروازہ کھلا کارن و گنہاراں
 سب نینسان چہ نیند پیاری لذت سرسبز پایا

خواب بشارت اس حضرت مدعی حال بیان بناواں
 جس راتیں وہ چہ خوابے یوسف پایا منصب عالی
 خاکوں رب تیار کر آیا صورت بخش پیاری
 درجہ شان مرا تباہ اس واذکر قرآن سنایا
 کرے ہزار مینے نالوں وہ عبادت مستور کوئی
 اوہ شب قدر مبارک آئی لاکھ نشان گرامی
 قدرت کمال خوابے اندر کھلا گھنڈ نورانی
 بہت آرام تے خوشی پیاراں کوئی آواز نہ مائے
 اپنے فضلوں رب نے بخشے عاصی لاکھ ہزاراں
 کہو جاگن والا جاگے جس خوش نگہا کھایا

کیا خوش ہوئے اندر یوسف ہو یا خوشی پیاروں
 طلق زمین واروشن ہو یا ورکھلے آسمانی
 چو وہیں طقیس جانن ہو یا ہر جا نور سما نا
 باطن نظر یوسف کی کھلی پار گئی آسمانوں
 قدرت ہر ہر رنگ عجوبہ حاضر نظری آئے
 کیا کچھ شان مراتب یوسف پایا فضل غفاروں
 تے زمیناں حاضر رہے اکھیناں دکھایاں
 کل دریا خوشیاں کر چلن ٹھاٹھاں دکھاو
 بھی کپڑے یوسف کارن نازل ہوئی نوروں
 کیا اوہ چادر برقعہ نوروں سخن کیتا رہ سائیں
 ہو ر عجیبہ قدرت کامل وٹھی نبی پیار سے
 سجدے اندر حاضر ہوئے کر کے اوب تمامی
 خوش اسرار وٹھا چہ یوسف ہشت اندر آیا
 نال پیار بلا سے بابل خیریں گذرن تینوں
 جو ہیں تماشا خولے والا شاعر ذکر لیا یا
 نال محبت باب پیارے سنی حقیقت ساری
 یا بابا میں صدقے جاواں خواب سنایا تینوں
 پایہ کیا ایہ خواب تسائوں جی جنابوں آئی
 جیو کر ابراہیم نبی نون رب خلیل بنایا
 تو ہیں برابر عزت تینوں جیو کر شان دوہاں
 سکتے علم خداوند عالم دیسی تیرے تائیں
 نسل میری چہ شان برابر تیرے نال کوئی
 چند سورج تیرا پیو یوسف بھائی یاراں تار
 لے پر جو اسرار پوشیدہ تینوں نظری آیا
 لا تقصص زیناک سنایا باب یوسف تائیں

عجب نظارہ ظاہر ہو یا خالق دی سرکاروں
 بارش وانگن نازل ہوئی خوش برسات نزلانی
 نال آواز بلند فرشتے بولن حمد زبانا
 سقے طلق دسن آسمانی فضل خدار حمانوں
 طاقت نہیں جو دیکھیں والا صفت بیان سنا
 سیر کر پاست آسمانوں جلوہ خوش اسراروں
 کل ملکاں یاں گنجیاں پیش یوسفیے آیاں
 پھلیاں حمد زبانون بولن صحت ذکر سادوں
 خولے وچہ ملی سرکاروں پایا قرب حضوروں
 طلق زمین پر جان ہو یا سندے چرطے تائیں
 سوچ چند کریندے سجدہ نالے یاراں تارے
 جیو کر حضرت آدم اگے حاضر ملک گرائی
 رو کر اٹھیا باب پیارے سینے نال لگایا
 کیوں غم آیا جان تیری نون حقیقت تینوں
 حال تمامی حضرت سوہنے بابل کول سنایا
 اس تھیں چھے پیش نبی دے دست عرض گزاری
 کرو بیان نتیجہ اس واکیا کچھ لمسی تینوں
 عظمت عزت تو ہیں ساڈی خوابوں بٹ کھائی
 باب میرے اسحق نبی پر جیو کر عمر کما یا
 فضلوں قرب حضوری تینوں پیار باب سنادا
 سخت نصیب کر ایسی تینوں کسے وٹھے سائیں
 لے فرزند نا خوابوں تیری عظمت ظاہر ہوئی
 اوہوں سجدہ کر سن تینوں کسے وٹھے سارے
 ہوگ نصیب ام تداہیں جسے تدھراز پھسایا
 سحایاں کول نہ دیس یوسف تے کسے حال سائیں

بہت فصاحت پائے سناوے بات نہ ظاہر کرنی
 آپس اندر باتاں کر کے غیبوں خبر نہ کائی
 یوسف وی اوہ ماسی آہی نامے ہاں تھری
 سنکر گل بھراواں تائیں لگی سخت حیرانی
 سب تھیں اسل پیا رہیسی اٹا ذات و پیدا
 واوھی سخت بھراواں تائیں دل چہ غیرت ہوئی
 ہے افسوس ساں تھیں یوسف رکھدا غیر پسندی
 بعضے اکھن آپے یوسف جھوٹا خواب سنایا
 اس قیاس رہیا بلو بر بھل گئے تقدیروں
 بھل پئے جڈہن قیاسوں نبیاں ویلیاں
 بھایاں تائیں مانی صاحب تھوڑا حال سنایا

نہیں تائیں پوسی یوسف سخت مصیبت بھرنی
 سنے حقیقت ہالیا خاتوں شمعو نے دی مائی
 حال سنائیں پتھراں تائیں کیتی ایڈو ایری
 ایہ امید یوسف پر نہیں سی آڈو دست جانی
 کون نامانغ لڑاکیاں تائیں سجدہ پیش کریندا
 کئی محبت چھوڑ دلاں تھیں پاپہ نہ رہ گیا کوئی
 پیش غلام بناوے ساڈوں رکھدا نظر بلندی
 جان نہیں جواصر حقیقی پاک حضوروں آیا
 حکم سوا نہیں یاری ملدی عقل فکا تقریروں
 عبد الستار رحمت بابجوں کیا توفیق اسانوں
 جیلہ کر کے شیطان ظالم ڈونا بالن پایا

ذکر ہمارم نسیان کہ حال نہ خود بیرون ذکر کردہ

چو نسیان یاں حرماں باہر کھردی خبر سنائی
 نوح وی عورت پاس کفاراں نسیان تاں کردی
 وچہ طوفان خدانے قہروں کافر کر کے ماری
 بیباں نے فرماؤں باہر جو کوئی قدم کھائے
 بیباں افرمان قبولن کرن جو تا بعد ارمی
 لوطنی وی عورت کردی باتاں پاس کفاراں
 بکدن کافر اس حضرت وائل کھلے دروازہ
 آبیٹھے سن گھر حضرت سے باران ملک بنائے
 کافر کہن ہی نوں ایہ سب لڑکے پہو ساڈوں
 بیباں میراں عقوبت پڑا لوڈواں متھیں تھانوں
 اس اتیراں حضرت تائیں بار ہوئی تریواری
 نسق کارن چاہے کیتے لکے نہ باہر جانانا

بیباں نوں کلیفان بیباں خبر قرآنوں آئی
 جو کلیفان آون اسنوں شرم خیال نہ دھردی
 دوزخ اندر داخل ہوئی باہجوں تابعداری
 واٹھ دوزخ اس کے کارن قہروں بفرماوے
 بیباں لوں جڈانہ ہوسن پاون جنت بھاری
 گھر وچہ آکر کافر اسنوں ظلموں کر کے ماراں
 اوہ پیغمبر عاجز ہو یا اس ون سبے اندازہ
 چھوئی عمر نہایت سوئے چمکن ہوئی دانے
 قصد لواطت کارن تاں پھر کے ہی تھانوں
 میں گڈرا یہ ہمان مسافر کیکر و نہیں انہاں نوں
 چسکا پئے فرشتے دیکھن ظلم حقیقت پیاری
 لوگ جو پئی ڈماہن لگے رووے نبی رہانا

جبرائیل سلامی ہو کر کیتا عرض انہاں نوں
ایسب خود متکار تھائے باراں تاک تمامی
صبر کرو اج غضب ربانا غالب عدل کما سی
گرو حویلی جدوں کفاراں ظلموں غلبہ پایا
اوہوں سب سبب نبی والہاں جلد اٹھایا
چلے گئے کھر لوہ پیغمبر امن آسائش پائی
جلدی جبرائیل وحی انوں آیا حکم گرامی
تاں جبرائیل زمین و اعلاطہ پنجہ مار اٹھایا
چھ شہراں چھ منکر امرواں ہی قوم کفار
غضبوں گئے خدا باں اندر کفر کماون والے
تا بعد ایوں باہر مونی گئی ایمانوں خالی
پہنچی بی بی حفصہ بی بی مرص رسول گرامی
اوہ بی بی و اشرم خدا نوں باہجہ حسابوں تھی
کوین شرم خدا نوں ہوئے شان محمدی پاروں
چو کھٹی حضرت مالیا خاتون شبلی ذکر کیا یا
اوہ دو کافر ہو کر گیاں غضب ہو یا درگاہوں
چھہ فرزند یعقوب نبی کے مالیا ماں جہناں دی
لاوی لے شمعون یہوواچھ مقبول غفاری
کاوا شیسرہ نویں بلہہ یحییٰ رحمت فضل غفاری
دو فرزند رو حیلہ و یوں بختے تاک سائیں
ایہ باراں چونہ حراں چوں شان برابر ہوا
یعنی حضرت یوسف پاروں بولن گلہ تنہا ندا
توبہ باہجوں ہوون کافر و دست بکت پیسے
سنو حقیقت جس دم یوسف پہنوں خواب ستانی
شکل ملتا کر بھیس انہاں ہی آن فساد مچایا

نہ کوئی سا نوں پکڑن الا نہ کچھ خوف لسانوں
میں تاں جبرائیل لسانوں بھیجا رب گرامی
قہر الاہوں قوم کفاراں تخم اٹھایا جاسی
رحمت کنوں خداوند عالم جلدی حکم سنایا
حضرت ابراہیم نبی کے گھر وچہ آن بٹھایا
کافر پئے حویلی ڈھاہن خبر نہ لگی کافی
داخل کرو جہنم اندر قوم کفار تمامی
پتھر بکت ڈولن و تا مودھا کر اٹھایا
قہر الاہوں داخل کیتی جہنم ناروں
کافر عورت لوط نبی وی گئی انہاں تے تارے
دورخ اندر لے گئی اسنوں جب کفار اولی
رہے اس اگلہ نہ کیتا راضی رہیا مدامی
جو کچھ بات انہاں گلہیں گذری ذکر نہ کیتا کوئی
جس دے پاروں او گنہارے سخن جہنم ناروں
حال یعقوب یوسف و اجس نے ظاہر کھ سنا یا
ایہ دو تالبداری پاروں بچیاں قہر الاہوں
کاک و پیل استخار زبانون خبر کتاب لیانہی
واں دو جانگتال دو ما ندی زلفاں ماں پیاری
شان برابر نبی تمامی خاتون دی سرکاروں
یوسف نبیا میں او جاگر مشرق مغرب تائیں
گلہ انہاں ابو کوئی کرسی کافر ہو کر و
آگہ انہاں تائب ہوون جاو کفر لاندہ
رفعی جیو تکر کافر ہوئے دوست بن علی دے
فرصت پا کر بھی ابلیسے وادھی قوت لانی
کرن و اہنت بلدی آپر اس نے بالین پایا

اچھیس قسماں پیارا یوسف اپنے دلون سچھا تا
 پیارا یعقوب نبی سے پاروں گرد آشوخ دیری
 آخرت بکر بھناں بھایاں وہ گل پو تیر اندی
 آکھن کیا یعقوب نبی نون عقل نہ دیندی یاری
 بعد تک اس دیکو لوں یوسف جدا نہ کیتا جاوے
 جانن نہیں پیارا دلبر جس دادور کچھو سے
 جانن نہیں جدائی گولوں دونابا لن بلسی
 اگلی عقل ہوئی تقدیروں اس قیاس نہ آیا
 جیکر اس قیاس ہمیشہ ہر دل اندر آوے
 بھی راہ مارن کارن شیطان دل چہ اثر کر نیدا
 کر شرارت گلہ یوسف و اکتوں میں پاس بھراوے
 مگر شیطانی گئے نہ جائے جانے خالق سائیں
 جس گلیوں کوئی مردا و دوسے گلی لکھاوے
 راگ تماشے شوق جہاننوں نیندا تھناں لیری
 کس فقیر حقیقت اس ہی نکتہ عارف جانے
 پنجتن پاک بھی چوہاں اماں راگ حرام بنایا
 پیر جیلانی خبر بیٹوں غنیمہ و چہ فرماوے
 تیراں اتے سٹھ فقیرماں راگ حرام سنایا
 رمز خالق گنزد قائل حکم قرآن لیاوے
 ہو رگلی پاک حاصل ہوئی راگیا نون شیطانوں
 وٹھے کافر وٹھے کافر جو ایہ بات الاون
 پیر صاحب مور بنی بھی لکھا کل صحاب باہاں
 ہے خنزیر شراب برابر جس نون مزہ چکھاوے
 اک کندے کیا عید پاس اندر سیدراوے پیوے
 عن طریقہ تھو لکین الی حضرت حکم سنایا

اپنے دلوں ستاؤں اس نے مثل غلامان جاتا
 باہل جایاں بھایاں پتر کہہ انظر اچھیری
 آن لانا پچھوڑی جدائی پیگیتی وٹھ کو ناندی
 پیار محبت یوسف باہوں سبب ولاد و ساری
 تان تک طرف ساوکی اسنوں نہیں محبت آوے
 بھاوین آجیات پلائے گدھی راضی تھبو سے
 جاسی شور آسماناں تائیں کون النبی تھلسی
 تا یوسف و قتل کرن نون قہقہے تھہ لکھایا
 کس طرفے تقدیر ربانی قدم مبارک پاوے
 باہجہ ہر اہت اس سے کروں یاری عقل نہ ویندا
 بھناں قتل تیاری کیتی شکر سخن کوٹاواں
 میں بھی تھوڑا ڈاکر شاواں یار پیاریاں تائیں
 جس کھانے پر راضی کوئی زہر سیوچہ پاوے
 کون حرام بناوے اسنوں جو مکر نیت پیری
 وحدت منزل پاس قوالاں کیا جانن ہواوے
 پنجتن کارن فقر تھانڈے پاک حلال بنایا
 شرح عقائد شرح کیدانی فتوی کفر سناوے
 نبی محمد امت و چوں سب نون دور کرایا
 رب رسولوں منکر کافر جو لکار سناوے
 راگ حرام ہے نسل حراماں بون سخن زبانون
 کرو قیاس جو ایہ بے دہی اوہ کس طرف لیاوے
 اوہ ضرور وڈا کوئی ایسیاں کرے کلاماں
 کپھڑی چیز حرام اس اندر انہاں اب کھاوے
 سید آکھن نہ نا شرابوں اسپن نہیں کراوے
 میری آل نہیں جس مردوں باہر قدم لکھایا

ہکناں نون ل اندر پائے چا وڑواتاں الی

ہستے لوگ تکبر کر کے دینوں جاون خالی

مَنْ خَرَجَ مِنْ هَجْرٍ مِنَ هَجْرٍ جِ ابُولَيْنِ صَرَّتَيْنِ تَكْبَرًا

یعنی وہ بولوں دے راہوں جو کوئی باہر آیا
 نبی کہیا جو کر کے تکبر رکھو والظفر اچھیری
 ہکناں شیطان گلی وکھالی توں فرزند نبی دا
 کھلیاں سرج پچے قدماں توں چہ تازہ نبی توں
 آپو اپنی کار لگن جدو جہاں ڈپیرے ہوون
 شرم نہ کرے اولاد انہاں دی سنکر حال وہاں
 آکھن حکم شریعت نازل لوکاں میتیاں توں
 نہیں سوال علی کرم اللہ کیلتا وچہ عمر وے
 اسد اللہ حیدر توں جان آتا منگن والا
 تہ نہیہ فاقے یکبار آسنچے حسن حسین علی توں
 سند رشتاں توں پن کھاون منع انہاں فرمایا
 سیداں توں کچھ غیرت ہووے بیون خبر انہاں کی
 ایہ شیطان مکر تمانی جاہل فقیر بنایا
 ہکناں تائیں شرک سکھاوے قبریں سجے کر کے
 آکھدے ہندے نام بزرگاں ورد وسیلے جاری
 جو کوئی منع قرآنوں دتے شیطان سبق سکھاندا
 اس دی بات قبول نہ کوئی ہو سین و رایما توں
 چوری کرنے والیاں تائیں رہا قہر بھلاندا
 مہر کے جان تلی پردھر کے عاجز چوریساوے
 پورے کافر پورے کافر منکر ہوئے قرآنوں
 ہکناں پاسوں تیاں سماں کردی شرک کماوے
 ہکناں سخییاں لے ل پاوے کبر سخاوت والا
 ہکناں زہاراں سروراراں شوخی سبق پڑیاوے

کیونکہ یہاں تکبر اس توں پاک نبی فرمایا
 نہ اوہ جنت داخل ہو سی نہیں شفاعت میری
 چا وڑواتاں نمازوں تارک بدعت شرک عقیدہ
 موم ہووے سب بدن مبارک اپڈا خوف علی توں
 حضرت شیر علی کرم اللہ نیت نماز کھاوون
 ایہی مکر شیطان سکھاوے دل بخوف جہاندا
 نافرمانی امت کو لوں کچھ نہیں خوف اسانوں
 ہن فقیراں ایہ بنایا علی گدانت کر دے
 ایس عقل دے وائے کافر سھناں حامنہ کالا
 آٹاپن والا آکھن حضرت شیر علی توں
 دل مردوواں ساریاں انہاں اپن کسب بنایا
 اپنے واپگ بنائی جہناں جد شریف جہاندا
 تینگے فرج شرع پھیں منکر و لیاں غلبہ پایا
 دلوں پیار کرن و لیاں واکافر ہو کر مہرے
 یا ونہ رہی توحید بے دی مت شیطاناں ناری
 اس دے کہل نہ بہنا جائز منکر ایہ لیاں دا
 حکمت نال نہراں منکر کرے حدیث قرآنوں
 جو کوئی منع انہاں توں کرسی خوب برد سکھاندا
 سن کر مہن آکھن چوری کون حرام بناوے
 توبہ کرتاں لیاں رجب نہیں تان و رایما توں
 دو دو ڈپیرے جس نے چھوٹے مال اولاد نہ پائے
 چا وڑاخروں مال و بجاون لبحاون مہنہ کالا
 موبجاں کر لو کی لے جانا دینیا پھر نہ آوے

دن دن فرمائی پھر دن بس سول بھلا دن
 بعضیاں ملاں لوگان تائیں غصہ ضد سکھاندا
 حاکم نے سرداران تائیں دنیا کرے پیاری
 ہکنان تائیں دل و چہ شیطان کر کنوں سمجھایا
 نہ اعتبار قرآنوں پھر دن نہ اعتبار نبی دا
 کل کراں چہ دشمن ظالم کسب کماں کھاو
 مگر شیطانی معلم ہوندا جیکر عقل قیاسوں
 عبدالتار حافظ ناصر جس پر کرم کر پیدا
 میں کہاات سناداں تینوں حضرت موسے والی

ترک زکوٰۃ تاں لین ہیا جاں کافر و نوح جاو
 یا دل حرصوں طمع دلاں تیں سچ نہ آکھیا جاندا
 رشوت کھاوے عدل چھپاوے لین عذاب خوار
 جو ہوسی سو ویکھیا جاسی اگوں کوئی نہ آیا
 قہروں بے پروا ہی رکھن سخت خراب عقیدہ
 جس چہ دشمنان تائیں عقل قیاس نہ آسے
 کویں خطائی ثابت ہوئی حضرت آدم پاسوں
 ہر منزل چہ اس کے گھڑیوں چور نہ لگن و پیدا
 چونکہ وہ چہ تفسیر بسفد سے کہیا امام غزالی

سپان ملاقات حضرت موسے واپس

کہن حضرت موسیٰ تائیں شیطان حاضر آیا
 ادب زیادہ کر کے شیطان نرم کلام سناے
 زوروں مارے میرے تائیں قدرت نہیں کہینوں
 حضرت آکھیا عمل صفائی ساؤں حال سنا میں
 حسد نہ کرے جسید بچائے رخصتوں بھلائے
 معنی حسد ہے رب کسید اعزت شان بناے
 اپنی مرضی مال الہی عزت منصب و پیدا
 آدم توں رب عزت بخشی میں وہ بات بھائی
 مرضی رہی آدم تائیں و تاشان اجالا
 یا موسے اس بات میرے پھولوں سارنہ چھوڑیں
 حسد جو کردا ستر ستر مرد اپنا آپ و جاندا
 اس سے دفتر اندر نیکی باقی رہے نہ کاٹی
 شیطان آکھیا جنوں حاکم اپنے پاس بلاوے
 دو جا جسید بچاؤں موسے اپنا بدن بچائیں

قتل کرن اس دشمن تائیں عاصبا نبی آکھایا
 یا نبی اللہ اور لساوا ایٹھے پیش جاوے
 جس لوں حاصل عمل صفائی اوہ کوئی مارے مینوں
 تاں پھر شیطان دس لگیا نبی اللہ کے تائیں
 ایہ تم کے عمل برابر ہوں عین صفائی پائیے
 کہروں اس داد کہ نہ کریئے رہوں حسد نہ بھانے
 رب و امر نہ بھانا اسنوں جو کوئی دیکھ کر پیدا
 کہینہ کر کے مرے نہ بیٹھیں رحمت پاک بھائی
 میری مرضی میرے تائیں کیتا پکر نامہ کمالا
 جیو نکو خاوند راہنی بلوے اس و امر نہ ہوڑیں
 نیکیاں اس یاں ستروں جاوے پاک نبی فرماندا
 جیو نہ کر لکڑا منڈی اندر آتس بچو کس بچائی
 اوہ کوئی بچسی جو کوئی اس ہی خدمت اندر آوے
 گوشے و چہ بیگانی عورت اس سے کول نہ بچائیں

و وہ دون ٹائیجا ساکھی میں بھی ساتھ کریندا
 سخت بلند جہان سے ہوون اللہ دیے پاری
 پاور کھیں یہ باتاں مٹھے نہ نکھیں اس ہوں
 پیجا رھنہ داوں بھلا دیں سخن مقبول کر بانا
 سیاں کوہاں تکہ دوزخ بھیاں مارا لہے پس
 واوں بہت بار کی اس دی ایدھرا و دھر ڈولے
 پنجسو سالان ستمہ دوزخ آئے کڑک آوازہ
 خویشیاں خوش سارے بھلسن یا پیو بھلیاں بھائی
 پاموسی اوہ وقت ہمیشہ دلوچہ پاو جہانوں
 نیسا نصیحت سن حضرت نون کی بہت پیاری
 اج ہن میراں باتاں ننداشو توں نبی سچاواں
 جبرائیل آوازہ کیتا ختم نصیحت ہوئی
 دور کیتا ابلیس نون موسے بے انکرا لاپا
 عقل قیاسوں ل وچہ کوئی دعویٰ فخر کریندا
 ابلیسے نون اپنی عقلوں لعنت حاصل ہوئی
 صرف ہدیت رحمت رہدی موسے نبی بچا یا
 علموں عملوں فخر نہ کرے نہ عبادت والا
 نہ عبادت خوبی آپتر کرے جو فخر و رازی
 میں ہک ہو رولی دایتوں کھوڑاؤ کرناواں
 کیے ہمیشہ جیکر شیطان حاضر تے پیوں
 ایڈا عالم فاضل ہو کر نہ تہہ ہوش سمجھائی
 پنجونی وچہ کرے قیاسوں خوبی دانش پاروں
 گذر گئے ویز سال اس حالوں دی ذکر کیا
 اچن چیت دیواروں باہر جداں شکل دکھائی
 شیطان اکھیا خوف نہ کرتوں میں ابلیس کارا

جنت کت جیلے پاک گناہوں میں نہیں جاوون دیندا
 اوہ کوئی بیچ کر جاوون مٹھیں لیکر جان پیاری
 عین صفائی حاصل ہوسی خالق دی رگاہوں
 پاور کھیں پل دوزخ والی جس دے اتوں جانا
 آتش نار ہوسی پل جس پر چڑھ کے بندے پس
 مار چڑھاوون اسدے او پر ڈورا کوئی نہ بولے
 نیرکاں کارن اس دن کھلے رحمت دا دروازہ
 سخت ندر پیرا ستمہ ہوسی پیش نہ جاوے کافی
 خوف لاہوں عین صفائی ہوگ نصیب تہانوں
 مال محبت پھر شیطا نے غیر دلیل گذاری
 غلطی بات سکھا کر اسنوں کافر کر کے جاواں
 ہن کوئی سننے لائق اس اباقی سخن نہ کوئی
 یارب تیری مدد باہوں بچنا مشکل آیا
 جس پر حافظ رہے ہوئے پاری عقل نہ دیندا
 عابد عالم کون نہ پاوہ اس دے نالوں کوئی
 نہیں تاں چور لگا جہ اسنوں کوئی قیاس نہ آیا
 اس بازی وچہ ابلیسے نون پیا آپٹھا جالا
 عشرتوں جھڑے جہنم جاے جیو کر عارف نازی
 دانش علم عبادت والا ولی کمال سچاواں
 تاں میں بچھاں اسدے کو لوں ایہہ کی ہو گیا پیوں
 چھ لکھ سال عبادت اپنی توں کس عقلوں خالی
 فخر و اس پر غیرت ہوئی خالق دی سرکاروں
 ہک یہاں پانچویں شیطان باہر آیا
 ڈر کر ٹھٹھا ولی مسیتوں اتنی دہشت آئی
 آیا کرن زیارت تیری عاجزا و گنہارا

وین لٹاؤ ایس کھسن لوں کتنی واری دھانا
 سینوں غالب ہون دیندی دھن عبادت تیری
 دل بخوف ملی واہو یادو لوں بیٹھے رکے
 آکھوس جتنی عمر تساؤ ہی دھن عبادت ہوئی
 میں ہک الفت پاروں تینوں جنگی بات سداواں
 لٹاں جوڈ کر عبادت اندر اتنی عمر گزار ہی
 پکدن کر کجھ خوشی ولے دی پکڑا نصیحت میری
 کر لے سودا ایس بازاروں آخر لوں مرجانا
 بعد گناہوئی تپ ہوویں ذکر وں عمر گزاریں
 شکر بات ولیدے دل لوں لگی بہت پیاری
 چکھیامزہ شراب زناؤں لہ نہ رہیا کوئی
 کنداسی کیوں عالم ہو کر شیطان بد و سجا یا
 حاضر موت نہ جاتی آکھے توبہ پھیر کر لیاں
 ہک گٹھ فرق ہوویں جس تائیں جنت نیرے جاوے
 ہک گٹھ رہیا جہنم پینڈا قہروں نیرے آیا
 دو لے سالان عمر پیاری اندر ذکر و جاتی
 چھ توبہ کر ساں جو کوئی جان گناہ کہیندا
 پیجبری وچہ کفروں شرکوں جو بد عمل کماے
 بعضے سن کر مجلس اندر توبہ کہن زبا لوں
 توبہ کر کر لکل جاوے شیطان خوف اٹھایا

مگر میرا کجھ اثر نہ پاوے توں مقبول بانا
 شکر ایہ گل وں ملی لوں ہو گئی بہت پیری
 واکہ شکاری دشمن ظالم پکڑان رگاؤں کے
 اتنی عمر تساؤ ہی باقی اس چہ شکستہ کوئی
 نہیں تاں مینوں غرض نہ کافی ظلم فریبیاں
 کردی نصیحت ہوئی لٹا لوں دنیا لذت پیاری
 ذکر عبادت کارن تینوں کچھے عمر بہتری
 توبہ دا دروازہ کھلا وعدہ سچ رہانا
 سہر قربان کریں راہ مولا دفتر عمل سواریں
 ملی حرص و پوانہ کیتا بھرنہ اجل تیاری
 راتیں مر کے کافر ہو کے صبح نصیحت ہوئی
 غیرت رہدی کافر کر کے او سے ساتھ دلایا
 نہیں پتہ جو ایسے راتیں جان پیاری لیاں
 بات مخالف غیرت رہدی دوزخ پکڑ چلاے
 ہک باؤں ب جنت بخشے پاک نبی فرمایا
 گیا جھاڑوں باہجہ ایمانوں پلے خرچ نکالی
 توبہ دے دل خالق اسلوں مولن آدن دیندا
 پاک ہوویں رب دفتر عملاں جے توبہ لے آوے
 ہر رہیایوں سکے نہ موزن خالی نور ایمانوں
 سند حقیقت حال یوسف اجروں پہلوں پایا

سپان اراؤ ہراوران ہکے فصل یوسف

شیطان عمل خطنانی کارن آن دکھایاں گلیاں
 دل ٹھیر ہر کر آکھن ویکھو رب دے بھانے
 عقلیت برکت پوڈی طرفوں سناؤں ہتھ نہ آوے

ابن عباس کیسا سب بھایاں غضبوں بھاپیں بلیاں
 غصہ کر کے کرن کلاماں سائے دیر سیانے
 جاں تک بابل کو لوں یوسف دور نہ کیتا جاوے

کر کے باتاں یوسف کا رن قتل ارادہ کر دیا
پناہ خداوی اُس دن شیطان اتنا زور لگایا
دل یوسف ابھایاں کارن بھریا شوئی پیارویا
کہو خیال ہے بھایاں طرفوں ایچل حاصل ہوئی
اس گل اندر حرکت آہی مت کوئی گلہ سناے
غفلت منصب کارن بھایاں بھی کجہ قصدا ٹھایا

بھٹاں صاحبزادیاں چوں سرگز کوئی نہ ڈریا
جویں قابیلے کو لوں پیارا بھائی قتل کرایا
دل بھایاں دا بھریا غصیوں جھوٹ شکایت پارویا
قسم خداوی مولانا باہجوں محرم پار نہ کوئی
غیر خیال ملے وچ کر کے دین ایمان و بجاوے
امروں باہر مال قیاساں کسے نہ مطلب پایا

ہیان انہا کہ برقیاس نوو محروم ہاندند

ابن عباس کیا تھے شخصان وہاں قیاس نکالی
مک حکومت شاہی درجے جہوں سکندر پائے
خوش تدبیر نکالی اس کے عمر و دکان والی
جہوں گیا چالہ پیون آب چیمائے والا
یکر فوجاں مال خزانے سفر کیاں اٹھایا
پیون کارن کر کے چائے زور سکندر لائے
امر ہویا کچھ ملے نہ وافر عقل فکر تدبیروں
مال حکومت یکر ناہیں شکر صبر جنہاں لوں
اس تار پیر سکندر خالی گھر تقدیر لیا ندا
وو جا کر تہ پیراں ہویا ابو جہل دیوانہ
سچ قرآن ہے اپنی طرفوں نازل رب کریندا
عرب ہیں چہ ہیں بن کنول لائق ایہ سرداری
غیرت پکر پیا اس تقدیروں قہر کتیار بعلی
معجزے دیکھ دیوانہ عقول جا دور ہیا بناندا
نام نہی واسن ستھ چمن اکھیں آپر لاون
سچا نہی تنہاں لوں طسی سچ یقین جنہاں دا
نافرمان سداون مومن اپنے ذہن قیاسوں

دل دا مطلب کسے نہ پایا رہے مرادوں خالی
عمر و راز حیاتی کارن اس خیال دوڑائے
سفر مصیبت جالی اس نے گیا مرادوں خالی
امر مقدر اس کے تائیں پھچھا اجل پیالہ
غیرت ب دی خضر بنی لوں آب حیات پلایا
بجلی کے چمکائے انگوں ہتھاں ہیٹھ نہ آئے
توئی جاتا میں ملک نواپانہ جاتا تقدیروں
رب فرمایا صبر پیالہ ویسی قبر تنہاں لوں
پنگے خضر ایساں پیغمبر نہیں سی فضل تنہا ندا
دلوں قیاس بنا یا اس نے میں سردار گھرانہ
میرے باہجوں کس کے او پر نازل کیتا جاندا
دو جانال محمد کیتی تابع خلقت ساری
کافر ہو کر گیا جہانوں دین ایمانوں خالی
جویں حدیشاں نوپاں آکھن ٹولہ بدعتیاں دا
جس دم پر ظہر حدیث نبی دی ٹھٹھ مارن اون
کلمہ نوہ منافی تائیں سنگھوں ملے نہ جاندا
مومن کافر کس لوں آکھن کچھ حدیشاں پاسوں

تھی بات قیاس یوسف کے دل سے اندر آئی
اوس قیاسوں نے اللہ واپس سامراوں خالی
انہاں بھراواں پاسوں رہنے گھر تھیں دور کرایا
اول بھایاں کونوں پاس نوں مرقیاس چکھایا
مترقیاسوں بیجاں آپر بدنی نظر بھراواں

کسدی حاجت کیا اور بیوں جس سے تنہا تھی
سخت مصیبت بھایاں نرفوں غیرت پاک دکھائی
جھے باپو بھین نہ بھائی اوتھے تخت بھٹا تھی
جد کوئی رہیا نہ مدد والا رحمت رنگ دکھایا
پس نوں کون کی ذات اساطی شوخی نشان جگاواں

سپان رسیدن کردان حال خواب از یوسف

کرن روایت جہول بھراواں جو سن والا نوجو آیا
بچپن لگے یوسف کولوں عالی ذات سیانے
چپ ہو پاسن بائیاں یوسف سن کیا نذر سناواں
نادساں تان ویر پیارے کر سن ترک پیاروں
جھے کچھ جھوٹ کلام سناواں اوسے غضب رہانا
ویر ہوئی تان سبحناں بھایاں ایہ فرمان سنایا
وس طفیل خلیل نبی دی بھی اسحق پیارے
پیو داد سے پڑا اوسے کولوں خوف دیو چہ آیا
سن کر خواب بھراواں تائیں خفا پیدا ہوئی
جھے افسوس بیان سنایا الفت رکھن پیاروں
یوسف اوسے دل پرورد اداں آہی تاہنگ چہا نڈ
یوسف اوسے دل چاؤڑ بھایاں جو شہیاں لاؤ کر سنا
ادہ یوسف دیاں سہاراں آساں دل سے رائد رہیا
جو یوسف ارادہ بھایاں کیتا یوسف خیر کوئی

اول حضرت یوسف نائیں بہت پیار دکھایا
کیا کچھ تسماں بشارتہ و طوطی یا مقبول رہا سنے
پیو وی نافرمانی ہوئی جھے کر خواب سناواں
ہوگک فساو پیو ندی اندر نافرمانی پاروں
کر کے قیاس دلایاں یوسف خوف دیو چہ وہاں
وس طفیل یعقوب نبی اوسے بہت پیار رہیا
نہیں تان ساوا اور نہ کوئی اکھن لے سارے
خواب حوالہ قدرت والا یوسف کھول سنا یا
ہرگز دیر نہ ہوتی اندر شک نہ رہ گیا کوئی
الفاظ تیار ہی ہوئی کر گئے ترک پیاروں
اوسے طر زون ملی جدائی گئی پریتہ دلاں دی
بھایاں کیا حلال کر لیاں جتے کرے حال مر لیاں
بہت ولائیاں کیتیاں آساں تیراں اندر گیا
اکہ حقیقت عبدالستار جو یوسف کہانی لکری

سپان مشورہ کردن کردان کے خواب از یوسف

سن کر خواب یوسف اوسے کولوں صراحت اوسارے
دار واری بہت کلاماں کہا آپ سنایاں

یوسف مشورہ دل نیا اوسے رہد یہ خاص پیارے
جو تیراں سے تیراں تیراں دل و چہ آیاں

ہک دو چینوں کچھن لگے کیا تدبیر کچھو سے
 سب کوئی وعدہ کر کے پکا سچی قسم اٹھاوے
 تاہر اکے ہک دو جے تائیں بولیا ہمد سچاواں
 کر منظر وہ آکھن لگے ویلا ہتھ نہ آوے
 یوسف تے یعقوب بنی نون بچوں خیر نہ کاٹی
 خدمت اندر پیش تماشی اد بول ہوئے سلائی
 وچ تفسیر مبارک اپنی کہے امام غزالی
 یا سرور سرتاج اساوے یا مقبول سچاواں
 یوسف کارن ساوے اہر کچھ اختیار نہ تینوں
 دلوں بجالوں او سے کارن ایسین سیار کریدے
 نالک لائتا منا بولن جیوں کر خیر قدر آوں
 وافر سخن کراں وچہ خدمت کیا مقدر و اساتوں
 ورد مائی دے روز یوسف رہند امنہ کرمانے
 امر کر و تال ساوے ساوے یوسف کھیندن جاوے
 بظاہر یوسف و ابھارے سالوں پاک محبوب حقانی
 وار و وار یعقوب بنی نون سبھناں پیار جتایا
 جد فرزند اں حضرت تائیں دلوں عرض سنائی
 ڈٹھے سن بگھیار یوسف نے خواب اندر اکھاری
 نظر نظر کنیا بنی اللہ و ارادی ذکر لیا ندا
 سوہنی صورت پاک نبیدی زردی رنگ و طایا
 چھم چھم و دوں منجوں برس با ت نہ کیتی جاوے
 بھی تفسیر مبارک اندر کیا امام غزالی
 پر وہ دور کینتار ب عالم کھلا گھنڈ نورانی
 شکل و طہی بگھیاراں وانگوں باطن و چہ پتر اندی
 دیکھ حوال باطن والا رتائ بنی رہا ناں

اور کسا یہ گل کچی ہوئی یوسف قتل کر یوسے
 مت کوئی قتل یوسف کے کو لوں خوف و بوجہ کھاوے
 جت کت حال یوسف بکولوں تینوں فرق نیاواں
 جاں تک یوسف جنگل اندر نال نہ ساوے جاوے
 آگے پاس یعقوب نبیدی کے دل یوسف کے بھائی
 پیر محباں متقیان و اعلی ذات گرامی
 جیونکر پیش نبیدی کے سمیناں نرم کلام نکالی
 عرض کراں ہک خدمت اندر جے منظور ی پاواں
 جے اسین اسنوں دشمن جانا دست جاناں کینوں
 یوسف نون تیس نال ساوے کیوں نہیں جاوے
 کیوں نہیں دخل اختیار تسالوں آکھن نرم نیاواں
 اسال پیار یوسف سوہنا جو پی پیار تسالوں
 ماواں با جھ پتیم تمانے رہندے و رو رنجانے
 دل تھیں در و خیال بھلاوے کھیندن پچاوے
 انالک لائتا صحون سب کرن اقرار زبانی
 ایس پیاروں حضرت تائیں کچھ اختیار نہ آیا
 ہو کر چپ جواب کیتا و اہڑی و ہشت آئی
 پے گیا فکر یعقوب بنی نون رو کر بات چتاری
 موتوں سخت جدائی جانن سچ پیار جنہاں وا
 در و فراتوں زہر پیالہ پیون کارن آٹیا
 جس پر ڈہکن چور حضوروں کو یں یعقوب چاوے
 جد فرزند یعقوب بنی نون ہوئے آن سوالی
 کیا اس ویلے عجیب تماشہ و ظاہر حقیقی
 ظاہر کر کے رب و کھائی نیت عمل تنہا ندی
 مشکل ہو گیا بولن اس نون کتنا وقت وہا نا

آخر لہول پشیر بیدار و کر یا نش سنا اند
 کیونکر بچیاں جنگل اندر و لبر بار سپارا
 کھینڈن شوق پلو کے تسالوں جا کر وچہ اجاڑاں
 بکیرن زوروں کھاوون اس لوں پیر پلو تسالوں
 آئمہ تختہ خاؤن جو ہیں وچ تھر اسنے آیا
 آکھیا پھر اوہ پاتہ تساوڑی اسیں قبول کرماں
 جبر خواہی وچ پوسٹ کارن نہیں پندرے تزاری
 نہیں سی خیرساں بگھیاڑاں جد کوئی عذر سنا سی
 حال مناسب کرن روایت راوی جبر لسیا یا
 میں ہاں رب تقدیر تساوڑاں پھر جواب ز بانوں
 بنی علی جد لول پکارے حکم ہو یا سھنا نموں
 حاضر سن کر حکم رہانا سجدہ جدوں کیتوں نے
 جیونکر حاضر واحد واحد کہندے تہیں اسانوں
 مت کوئی بھانکے سبب تساوڑے پور شریک بناور
 اوہ کوئی اہمت اس نہ رکھے اسیں شریعت کرساں
 مت کوئی آکھے خبر تہہ بینوں کوڑا عذر لیا و سہے
 وعدہ یاد کر اون واسے ملن نی تسالوں
 اس کارن سب توہاں اپر بھیجے نی الہی
 بہتیاں توہاں نبیاں اپر سچ ایمان لیا اندا
 گنا سرور دیوئی پوجن بعض پوجن قبر اں
 حکم ہو یا کل نبیاں تائیں دیو پیغام تہہ ناموں
 ایسے کارن امر کتاباں پاک جنابوں آیاں
 جس پر غلطی ثابت ہو سی اس پہلے اشراروں
 روون عذر قبول نہ ہوسن وچہ بار بار گرامی
 جو ہیں اولاد یعقوب بانی ہتھیں نی مول نہ ہوئی

اپنے ستمیں زیر پیا لہ مول نہ پدیا عبادا
 جے لشکران پو و کچھ ظاہر پیش نہ جاوے چارا
 پچھ رہے اکیدا پوسٹ اس پوسٹ بگھیاڑاں
 اوس تساوڑی غفلت پاروں ملن بڈیا ساٹوں
 عذر جو انہاں بنانا بیسی اول آکھ سنا یا
 منت زاری تہہاں اپر کچھ اختیار نہ و پیرماں
 جے پرخواہی ظاہر ہو سی بیسی منت لاچار سی
 خاص اساوڑا پھر ہو سی کہ نہ چھوڑا یا جا سی
 جدوں انست پرتکم رہے رنج و حال لوں فرمایا
 سارے آکھن لوں رب اساوڑا نبیاں لوں بجانوں
 سب لو حید قبولو جاہر تحبہ کرو اسانوں
 بات سنو دل جاہر کر کے خالق حکم و توسنے
 و بیاندرو احد جانن ہو سی فرض تسالوں
 سداوے پانچوں پور کے لوں دروگاہ بناوے
 شرک کماون واسے تائیں و اٹم و وزخ و پیرماں
 جا کے عالم فانی اندر سداوہ امر بھلاوے
 جو منظور تہہاں لوں رکھسی سرو منظور اسانوں
 راہ فرماں یاد کر اون بات جو گذری آہی
 بہتیاں توہاں منکر ہو یاں برانصیب جہہ اندا
 کوئی نہ فکر عدالت اندر دوخ لسی خیراں
 بھلکے رو کر عذر نہ لیاون نہیں سی خبر اسانوں
 جنت و وزخ قیامت خبر اں ہواں سنایاں
 اوسے وقت لکن ہتھکریاں اسنوں وزخ ناروں
 خواہ قراری ہو کر جس سے کیتی نکسا حسد سی
 بچکر اوس عدالت وچوں مول نہ جا سی کوئی

Marfat.com

ایسے کارن فرزندال نول منح یعقوب کریندا
 باطن حال جویں فرزندال رہنے غیب جتنا یا
 خاصہ غیب خدانوں ورثہ ہر ویلے ہر جا میں
 زندیاں تہیاں لیاں جتنا چاہے غیب جتنا
 قوت ہویاں بنیاں ولیاں نول غیبوں خبر کانی
 زندے پیشک پاس خداوے جنت اندر سوئی
 سنے پکاراں ولیدیاں جانے صفت خداوندی
 ولیاں نول جویں کشف کرامت غلبت فضل بیان
 کتنے حال چچھان مخلوق مومن اہل شعوروں
 جویں کسینوں دشمن کوئی پہننا پیار کریندا
 یا کسے کارن دشمن حاسد کھانا عجیب لیاوے
 دوست دشمن رنج یا راضی نظروں معلوم ہویوے
 خیر نہیں جو اتنا تائیں جد کوئی پکڑیا جاوے
 ولقد کرنا بندے پر فضل ہو یا ہمسائوں
 نور الہی یعقوبے نول پتراں حال حیات یا
 سن کر صا جترادے حاضر پیش حیب حقانی
 کیوں بابل اسپیں یوسف تائیں باہر دور چھوڑیا
 کون دورہ کسی نول طاقت اسنوں کھاوے اوے
 مت جانوں سپیں یوسف کارن نہیں پیار اسانوں
 جتنے یوسف پائی وسیط پیارا ولبر حباتی
 بیش تماشا ویکر پیارا خوشی زیادہ پاوے

مت بھگیا رپوسفنوں کھاوے میں نہیں جان فریندا
 جیونکر حال یوسف اہوسی پتہ یعقوب نہ پایا
 نہیں شریک بنایا رہنے کسے پیارے تائیں
 تال کچھ باطن خبر کھن جداوہ پروہ پاوے
 لوگ انہاں نول گھریں پکارن قدر قرآن نپائی
 سنن پکاراں مدد پہنچن باہجوں امر نہ کوئی
 جو ایہ صفت انہاں سونین مرن ایمانوں خالی
 عامان عقل قیاس کرامت سن توں یار سبحانا
 دل وچ غیب جتان کارن جان ہووے نوروں
 غیبوں ظن پوسے اس تائیں ایہ کوئی دہوکا دیندا
 عقل وسیلہ آکھے اسنوں مت ایہ زہر کھلاوے
 ایہ کرامت عامان بخشی کیا تھریٹ کچھوے
 گھاہ ویسی یا فوج کر لسی اسنوں عقل اوے
 جیکر اہروں متکر ہو سی برا حرام حیوانوں
 فرزندال وہاں باتاں سکر صاف جواب سنایا
 بہت نہایت نرمی اندر کرن سوال زبانی
 دل و ایند پیار اچھائی کوں مرلون ویساں
 کر نقصان اسانوں کوں کوں سلامت جاوے
 ہرول بہت پیار یوسف جویں پیار تسانوں
 اونٹنے اپنا ہوویشاں جان کراں قسربانی
 مگر ان رچھ اسانوں ولوں جیکر یوسف جاوے

غیب رکھال تہیانی اسدی فرق نہ کر سائ کوئی
 وائالہ لجا قتلون جیونکر خیر قدر انوں آئی
 تال پھر کیا یعقوب پتہ ساروے وس نہ کانی
 دل ساوہ اندر نہ کروا یوسف کنوں جدائی

بیان آمدن برادران پیش پوستان

حال پھر پاس پوستان آئے رمل بجائی سار سے
 سار سے اسٹو سے جنگل اندر چٹوں کھینڈن جاویں
 سن کر پائیاں پوستان تائیں شوق و فیوہر آیا
 اوسے سلام نہ پاوہ کر کے پیش چھپوہ ہونہاری
 یا سرور چھپوہ رہا ناو دست یار سے نہ بھئی
 یا سیداک خدمت اندر اول فرخ سناو وال
 شوقوں زوقوں عرض سناو سے چھپوں بھنگائی
 سکر بات بھقوب نہی نول چھم چھم انسوں آیاں
 باغ آرام خوشی دے و چوں جاوون لگا مالی
 بجلی وانگ کٹاری محمدی چکس و زور و چھپوہ
 تیخ بھروئی کپ اتار سے بازو عقل نگر دے
 کھینڈن جاو وال ہر گھر آواں آکھے یارا بھانا
 چاہیں چاہیں یار پیارا نار سناو و کھناو سے
 کیا اوہ وقت بھقوب نہی نول آکھ پیر و کھایا
 پوستان نول تقدیر اٹھایا میں جانا میں جانا
 کھنڈن کھنڈن بھقوب لے وی عاجز جان سنا فی
 ہس ہس بھانا بھانا آکھے پوستان یا بل تائیں
 جے کر عقل فیاس ہمیشہ ہر گھر تا تم ہو و سے
 اوڑک باپ پیار سے رو کر اتنی بات سنا فی
 اسے پوستان نول سناوں چیکر آپ نہ عرض کرینا
 پر میں اسیر قبول کریناں جو کچھ حکم رہا تاز
 جس طرح دل رانی ہو و سے جاز نہ تیر سنا غا
 آخر کہنا ایسا ہی تیر تیر کے ہو گ تھیاری

کہن لگے سن پاستا اسٹو ایسے محبوب پیار سے
 دیکر تماشا تیر ازازی ہو جاں خوشیاں پاویں
 امر اجازت نہ گری کارن یا بل نول سے آیا
 عبدالستار یا بل اسے کیونکر عرض گزار ہی
 سنا پیر خدمت سے سر کیناں رہو ہر نہی
 سید ہر کارا اجازت کھنڈن میں بھی کھینڈن جاو وال
 کیا جانے کیا جنگل اندر پیار کر میں بھائی
 ہوں کیا کر سہے آپ پیارا لگا دین محبوب آیاں
 رو گھر اراں پلو کر سہی بلبل العقیقہ وافی
 جس دم رخصت آکر منگی دلیر پار کھینڈے
 عذر نہ آوے رخصت سے نہیں پیش سچن دلیر دے
 خیر نہ کافی حال جدائی کتنی سنا سنا جانا
 دیکر دل ش بھقوب نہ تائیں کھایاں چھپوہ ہلو سے
 جو میں کہے دی جان پیاری بسن فہر شہر آیا
 خم دیان لگا لگاں بیدل کینا باپ نگر نہ لگانا
 بیونکر چھلی کھل آوے شہر ڈارہ گیا پانی
 رو رو باپ سیانا آکھے نہ جائیں نہ حیا ہر
 کہہ لہر سے تقدیر رانی میں ہوا سے نہ ہو و سے
 ساخیں زور و ہر گانے پوستان کر و سنا میں جدائی
 ہو کر سید سے پاروں تینوں کون اجازت دینا
 جو میں پیارا رانی ہو و سے واجہہ عمل کھانا
 دوست جو خزان سناو سے اللہ کو لیا جہا ندا
 ایسے گن سنا کر نہ تیر پوستان خوشیاں رہا سنا گزار ہی

اکبر حقیقت در و فراقوں غامبی عبدالستار

جو میں یعقوب روانہ کیتا دلبر یار پیارا

سپان ناسیٹے یوسف برائے شکار

و چون نصیر امام شکر الی ابن عباسوں لسیا یا
 آنکھیں جانی آہن تینوں، مستقیم آپ ہنسا یہ
 گذر گئی اور ایشیا و صمدی خوش سراواں والی
 جیوں جنوں وقت شہزادی والا بیڑے بیڑے آو
 الی گئی شہزادی شکر الی طالع بازی ہاری
 رو کر عجب پوشاک کی یوسف نالوں و فی آپ والے
 نال محبت آنکھیں سر سر پایا پیارے
 سو بہا پٹری کا کمر و اسے پیر میں چوڑا پاشیا
 خوش رخسار کشار حسندی غیرت نال نکالی
 ایرو سو بیٹھوں ترح فطیس گھبرا گول دکھاوں
 صفت جمال کمال نورانی عیب تصوروں خالی
 خال سیاہ رنگ سو ہنسیاں زلفاں کنڈان عجبایاں
 سرور عالم صفت یوسف ہی کرن بیان حضور
 بھئی فرمایا تا یوسف داری جو فرمان اٹھاسن
 کیا تصویر پریم سے وہی لکھی کاتب قلم الایوں
 قدرت آتشا کاری رب دی گون بیان سناو سے
 حسن رسولان نشان رسولان ذکر نہ کیتا جاندا
 رہی نہ کے دشمن ہنسیاں پاروں جنت رحمت پاروں
 کیونکر یوسف عبدالستار سناو سے صفت بیان آہنا خدا
 سناو حقیقت یوسف کا کارن کیونکر ہوئی تیاری
 خوشیوں نال محبت کر کے سسر مہربان آنکھیں
 میرا ہون اور ہم نئی واپایا پیارے

اٹھ نجرے یعقوب پیغمبر پانی گرم کسرایا
 خوشبو زلفاں لیل قدر نون نال پیار لگا یہ
 چند سہا ایک رخصت ہو سی و فی صبح دکھالی
 وانگ چراغ یعقوب پیدا ہو سکدرا جاو سے
 اپن جیت شگفتے اندر آگئی جان پیاری
 بدر منیر سلامی ہووے قرب زیارت بھالے
 نور زیارت و یکھن کارن سورج جھاتی مارے
 لکھ صلوات سلاماں ہوون جس مانی سنے جایا
 مو سٹے سے یدریضا وانگول کیا چکار دکھالی
 پلکھاں تیر محبت والے جگروں پار لنگساون
 شوقوں خوش تصویر نکالی قلم کاریگر والی
 سر نڈرانہ دھر کر حوریاں کرن زیارت آیاں
 ستر قدم والے راہیں چائن ہوندا نوروں
 یوسف حسن برابر ہو سن جہ جنت و چہ جاسن
 نال محبت و یکھن واسے جیوں پاک گناہوں
 شوقوں عقل دیوانہ ہو کر شاعر مغز کھپا و سے
 کر سی عرش جہانندی طرفوں ادب کنوں شرماندا
 نا فرمائی کرن جو ہنسیاں وایم ووزخ حیاون
 جسو چہ ہوش نہ رہیا لگانے جبرائیل چہا تھا
 رور ویا بل پوری کیتا چہ و سے وی ساری
 ایہ ملاقات پیاریاں والی ہمت نہ آوے لکھیں
 کر افسوس تیاری و یکھن بلک نورانی سارے

سروستار اچھی نبی وی پٹکا عظمت غسانی
پیریں جوڑا عجیب بہا یاد لیسر یار گرامی
ہو یا تیار بیماریاں کارن وقت جدائی آیا

ایر چادرین بن پونڈی شیشہ پیغمبر والی
ہیں لباس یعقوب نبی اول ہو یا یار سلامی
امر مقدر ساقی لبیا یا پھر کر حیرت بیال

عزیز

ہیں ستائید اسمانی ملک روئے لگے
دھول نگہ لرزہ ز میں افسوس کر لینے لگے
ہاتھ پر گندم کا دانہ جب لبیا آدم صفی
یار کو راہنی رکھوں دل میں کہا حضرت نبی
کر تا ہے جب وہ لگو خوش کہنے کر اما کا تہیں
غیب پر دھوئی نہیں تقدیر کی کس کو خبر
روح پوسٹ کو تیری کیونتا پر تعقیب تہن
کل کو دھوئی مہنت کر کے کوئی غیب کے حال پتھر

جس وقت یعقوب دوست کو جدا کرنے لگا
خم سے سب اسمان کہیں دیکھو یہ کیا کرنے لگے
تب جنت تہرت کریں حضرت خطا کرنے لگا
یہ نہ اسے معلوم ہوا کس کو رضا کرنے لگا
یہ تو اپنی جان پر جوہر دجنا کرنے لگا
حق مقدر جو لکھا وعدہ وفا کرنے لگا
الوداع کر الوداع حسرت نہ کرنے لگا
مسلک اپنی خدمت کو ظاہر خدا کرنے لگا

چور پیا یعقوب ساقی اول غم دسے کوٹے کھاوے
رکھن کارن باپ پیارے کتنے جلتن بہتر سے
پیران وقت یعقوب سب نلید چارہ پیش نہ جاوے
مل ولہر لول چم چم چم دے ویندا تیکتا وکاشیں
ایر ہر او پیار یا میری رنج کرال نہیں تہینوں
سچے تحریک ایہو نشانی تہن جا ہر کرناں
جس موسم نول نبی پیارا ادوہ نول نول پیارا
غالیب امر مقدر وال اللہین آرام نہ ویستدا
پالوں حال معلوم نہ ہو یا وہیاں پیاریاں تاشیں

یو سوت لول کچھ خبر نہ تہینوں چائیں جاوے
آب کچیا تہ سکندر کو لول جاوے پیر سے
جیو تکر وقت نزع دے اندر وار وراس اوجہ
فشکل ہر گس آرام اسالوں بہتا ورنہ جائیں
لول کچیا رنج و کھالیں ناہیں دیکھیں چائیں تہینوں
یو فرمان سناوے دوست باہر قدم نہ دہرناں
یار یاراں دے پیارے لگے جانے عالم ہارا
آپ یعقوب پیارے کے تاشیں رخصت ہو کر پیرا
ہو چکا نہ معلوم ہو یا جو کینا لہر سسائیں

جدایا سے یار ہوسنے لگا

نہ کچھ ہوشی رہ گیا ہا ہوسنے لگا

<p>نہ کچھ ہوش رہ گئی خطا ہونے کی نہ کچھ ہوش رہ گئی فنا ہونے کی نہ کچھ ہوش رہ گئی سزا ہونے کی</p>	<p>مقدر فضا جب کہ ہونے لگی کیا مست آرام دیو اسندول نہ وعسدہ رہا یو مینشاق کا</p>
<p>جو میں خلیفہ جنت و جہنم طلبا و لیس نکالنا یلو پوچھ اثر جدائی کو لوں عابحر ہو کر ماناں بھری محبت میوے کو لوں خوشبو سبزی والی کچھ تقدیراں تے تہ پیراں ہرگز پیش نہ گیاں حال ویرانہ ہو وں لگی خوش گلزار پھلانڈی مٹن لگے پروسی و لیر چھوڑ پیاریاں پاراں منزل گور پنچا وں وانگوں جھب جھب کر تیاری اوے اپر تقدیر اپنی نوں اس نے کیتا جاری غفیاں مال پیار اے سی کر کر جمع چھوڑ بندے ویکھو باپ پیارے تائیں یوسف چھوڑی جاندا ہے افسوس یوسف بنی نوں عقل دنی باری</p>	<p>ہو یا تیار یعقوب یوسف توں وقت جدائی وال سرایہ رحمت رکھ بستی بنی یعقوب رہا نا اس درختوں ٹٹن لگی سبز عجایب و الی بہت مرادال باہل تائیں ولدے اندر بہیاں خوش گلزار باغچے اندر لہتی پنڈ خزاں و ی چایا چیت پیارے جانی وگن نین جھلا لال اندر باہر باہل اوے روند کر کر زار دی کیا قدرت ہے سبب بخش رہنوال دم جسن پیاری بھایاں پیار یوسف آہائیت قتل کر بندے بہت پیار یوسف پیو نوں گھر تھیں بیجا اند ظفر ظفر کہنے ابرستے قدرت ویکھ جباری</p>

سپان و عطا کردن یعقوب علیہ السلام فرزندان

<p>امر ستاون کم رسولان جو میں خدا فرمایا اپر پتھیاں تے مسکیناں ظلم نہ چھاو کرنا کر نوں صبر خدا فرماوے اس نامے تائیں مگراں ایس عدالت و جوں تینوں کی ہتھ اوے تیریاں بدیاں دیکر اسنوں دوزخ اندر دہریاں اسدن جیکہ بیویوں راہتی ظالم اکھیں بیوں اندر حشر نامینا ہو کر قبروں باہر آسی سمت اندر میرا قبرال اندر روز قیامت تائیں اہل ان پچھا تار بدی طرفوں پچھ نہ ہوسی کالی</p>	<p>پھر اس وقت یعقوب پیچیر و عطا کلام سنایا اسے فرزند و ر ہدی طرفوں ہر دم لائق ڈرنا جد مسکیناں نوں کوئی ظالم دیندار و ایذا تیں تیری مرھی ہے اس ویلے دشمن ہاریا جاوے ایسا عدل ہر پر پورا روز قیامت کر سیاں اسدے ٹیک اندالال بدے جنت لسان تینوں حکم حدیث نبی فرماوے جو کوئی ظلم کسا سی بھائی پھر کن قبرال اندر سخت عذاب سزا تیں جو ظلم کساوے جو خلق مشاوان جہناں ضرورت چھائی</p>
---	---

جسے سر غیرت غضب زیادہ حاکم و بیدل آوے
 جس دن وعدہ پورا ہو سی آون پیش کیا یاں
 پناہ خداوی تیر عذابوں شالائیش نہ آوے
 بعد نصیحت باپ یوسف نول رو کر امر کریندا
 چل بن نینول و دوع کر ایسے سارا تیرا دل چاہیں
 کہن لگا فرزندائ تائیں بہتا وور نہ حیانا
 ٹھگ پوسے تال موٹھیاں اپرنال پیارا فٹھانا
 جس وے دوست کارن کوئی خرت اوسب کریندا
 بی محمد سرور اگے جو انکار لیا وے
 با بل شیر خواہی یوسف و ہی با تاں بہت سہیاں
 سبب فرزند سناون عرفناں کرو لقاں سپاواں
 شیر پلنگ مجال کی طاقت نہ ورون پھینڈنا
 انگل پکڑ یعقوب بنیدی یوسف تروا جاوے
 بن غریب یعقوب بنی و حہ پھر پھر پھر پھر
 کن و پوقت ہرات لیبیاں ہر لون بخشش ہوئی
 پیشک بن و دیوانے شقاواں مرثا کوئی کھیا نے
 دم دم تکرن کدے نہ ٹھکان و لیاں ہن نرو لیاں
 کون کوئی نینال نول آکھے کر تہ گریزار ہی
 ایچے پیارا و لیب جاتی سامنے نظر ہی آوے
 گذر گئی شب قدر خوشی دی کسے نہ و طبعی ہا نڈی
 چلے کے چلے سے پیار پیار سے ٹھکے و رو پیاروں
 رکھ و ڈا بکھا شہروں با ہر شجر و و اسخ نر ماون
 سب کوئی منزل دوری والا و تھوون نہت ہر
 اوس درختے بیٹھ یوسف نول لیا باپ پیارا
 آ یوسف گل گل سے لے بیوں لکھ لکھ پوچھو چہ سینے

با بچھ تاریخوں کوئی مقدم اول کوں بلا وے
 سال ہزاراں اندر ناراں رور و وہین و وہیاں
 ویکھے گا بک روز تاشا جو اعتبار نہ لیا وے
 جینوں آسپتہ طلب کریندا ہیں کیوں خست ویندا
 شالائیش گزراں تھوون شیر پلنگ لیا ہیں
 جیکے بیاس یوسف نول ہر وے بہت چل پھرا
 رور و سب فرزندائ تائیں آکھے شہر رہا
 عاشق اسدیال ہر دیاں توڑی اسنول عزت ویندا
 دو ہیں جہاں میں رب و او شون کدے نہت جاوے
 اوڑ کھل تار خست کارن تھوون رور و وہیاں
 یوسف و گریہ پیار تیشا کیں لقاں پھیاواں
 کون مرسی یوسف تائیں لولون ہر زبانی
 مڑ مڑ با بل نہ وول ویکھے ہر مڑ کے گل بلا وے
 نور جمال پیار وے والا دم جا ہنر لورن
 یسناں نول جہ پیری ہا فصل ہور انام نہ کر
 جنول ویکھوں موت خریدی و کون ویکھانے
 چا نوسے ویکھ پیار سے جانی نیر پلا ویکھیاں
 ویکھ لیا ہوں جانہ سے جانی رونال شہراں ناری
 اڈ لیا ہوش آرام ہی والی بڑا عجا بکھا وے
 چل تیل تن من بلبل اسٹے آکھ ورو ویندا
 منج ہو یا کندان مبارک چا نون گیا بازاروں
 اس ورتھوں ہو کر تھوونے جو سفر اول جاون
 جسے اسنول لانا ہر وے او کھئے آن کھارے
 نال محبت ہا جز ہر کر راہ کدے آٹھکارا
 جہ پیرے جہ پیرے ہر گھر آویں اسے فرزند گینے

پاگل یا ہیں لے پیار سے سبوں رہن نہ ولیاں
 مڑا مڑا بل یوسف تائیں میرے گلے لادے
 اوہ ملیا کچھ اثر نہ کروا وونی اگ چھپا ندا
 رو رو آکھے باب یوسفوں بھید میں ول اوں
 سنے تھیں ایہ فرمان سناوے رو کر باپ منانا
 اسکے او بار جدائی ولے لڑنے لے کے ہک واری
 تھوڑے قدم گئے جس ویلے راوی ذکر لیا یا
 پھر خدمت و چہ حاضر ہوئے سب فرزند گرامی
 پھر بھی حضرت یوسف تائیں رو و خیال نہ اوے
 ووجی وار کینا پھر با بل رخصت یوسف تائیں
 لاوے تائیں و تبا یا بل یوسف کارن کھانا
 بست پیر و پیر وے تائیں پتی وار سناوے
 ویکھے کھلا پیار ایا لڑ بھایاں یوسف چایا
 ہک چھوڑے ناں رو ہا چاوے جان کر ان تریانی
 ظاہر الفت و بکھرا ہماندی فکر نہ رہ گیا کوئی
 چہ رہ چاہے طبق زمیناں حاضر کر دکھلائے
 چہ غیب معلوم پتی یعقوب ہے ہر نہ احوال ولاندا
 جائے یوسف نزل پیار ویکھے بھر بھرن اچھا لڑ
 چھوڑا کیلا ابل رو ندا ہوئے یار کنڈوئے
 عیش آرام یعقوب سب بنی لوں کروا عرض منانا
 رو و فراق یعقوب پتی لوں کن سلام سستا یا
 غم فسوس یعقوب پتی لوں ادبول عرض سنا ندا
 اسان سوال قبول کرنا جسے سوہالی سناوے
 تن دی طاقت پیش بید سے عرض سنا کر روے
 کہیا ضعیفی نہ مسکینی حاضر عرض انہا نوں

سول و کھاوے سچ چوہلی کھاوے آیاں گلیاں
 ولنوں آتش اثر جدائی غم دا بالن پاوے
 جسم یار پیار اجانی و سے چھوڑی جاندا
 نہیں تاں سناو احوال نہ کوئی بہتی ویر نہ لائیں
 جیکر نہیں نہ آون کر سو اسان بھی گھر نہیں جانا
 مل کر ہو یار و نہ یوسف سناو حقیقت ساری
 بخش پیگیا یعقوب پتی لوں وقت نزع تک آیا
 چہ کھا ہوش لکھانے آیا اس پیسہ تائیں
 جسوں پھر تقدیر اٹھاوے کون آرام و کھاوے
 کرے پیر وال سب فرزنداں ولوے کھلاوے عیاش
 روئیے لوں و تا شربت حاجت وقت پلانناں
 جنگ اندر و ست ساو کچھ تکلیف نہ پاوے
 زہرم پانی کینے والا کر کے اوب اٹھایا
 ظاہر اندر یوسف و سے بھایاں دی زندگانی
 بیباں ولیاں باطن عیباں ورنہ مول نہ ہوئی
 کہے انہا نوں نفع زیا نوں اپنی خیر نہ اوے
 تاں سو یلے باب پیار اسان یوسف کے جاندا
 تیر فراق لگائی جیاوے سوہنی صورت واسے
 تن تن بکروں بھائیں بیباں جبر پیلے پیتے
 جنوں یوسف گیا پیار اسان بھی نلے جاوا
 اسدن اسیں چھوڑ لیاں تنوں جس دن یوسف
 ساو لیکارن یوسف سوہنی تیلوں چھوڑی جاندا
 نہیں تاں پتا یوسف سوہنی واپس موڑ لیاوے
 یا چھوڑا واسے رہدے ساو رہن نہ ہووے
 یا پتی اللہ تیریاں یا ہیں یوسف و گیا سوالوں

کلمے ہو گئے نین بید کے اور و تلکون را ہیں
 بل بل جان بنانی آکھے ساڈھی کھان نکاتی
 شوق محبت رو کر آکھن غم کے حال کر لیاں
 صبر شکر کے اوپ زیادہ رو کر عرض گذاری
 چاروں طرف ظالم فوجاں لڑن کارن چڑھیاں
 دیکھے کوہا یعقوب پیغمبر ولہر دست و پندا
 بابل لوں جدو دیکھے پوست و روہوں سنجوں پھروا
 تکرارہ گیا گروں بابل جنہاں پیارا احبابا
 طاقت ہو گئی دور شامی زروی رنگ چھپایا
 وجہ تفسیر یوسف کے رادی ابن عباسوں لیاو

جیکر بند زیارت ہوئی اسماں بھی رہنا نہیں
 باہجوں غم ز قبول کر لیاں جو تقدیروں آئی
 اسپیں نسا ڈھکے دوستنا کارن ڈاڈھی بھال کر لیا
 امر ہو یا اسماں ساڈھ نسا ڈھکے رہنا عمران ساری
 گھیرا پیا یعقوب بی نول نہیں لگاوں چھریاں
 جاندا چاند تیر چلاندا جدوں سلام کر سیندا
 پوست نول جد بابل دیکھے اوپ سلاماں کرنا
 نظر کنوں جد غائب ہوئے بیٹھ گیا اور مارا
 چہرہ نگر غائب ہوون دیکھے سورج رنگ و ٹایا
 بحر الشقی تھیلے محمد ایوب بیان سناو کے

سیاں خواب بدین سب حالوں ز حال گشت

جس دیکھے یعقوب بی بختیں یوسف ہو گیا راہی
 مگر جانوں یوسف دا اسنوں حال معلوم نہ کوئی
 کیا دیکھے ویرانہ جنگل دور احساڑ زمین دا
 گوشت کٹ کٹ کھاوون نہروں گھر گراؤں و پایاں
 بابل بابل یاہو کریندا لیندا اچھاڑ کھاو کے
 ایسی حالت یوسف پسر و کھٹی پھیریا پیاری
 منہ وچ بک بک گیا راہ سفول زردوں پکڑا کھٹیا
 اتنا حال یوسف دا خوالوں ڈاڈھی بھین پیاری
 ہوش آئی ناں گھر وچ اسنوں یوسف نظر نہ آیا
 اکر باب پیار کے آگے رو کر عرض سخانی
 کیا یعقوب گیا راہ یوسف کھینڈن سارے پھراو انا
 ایسا پھروں زینب زنی ہو کر حال ویرا سہ
 زینب خاتون حضرت آگے رو کر عرض گذاری

زینب خاتون بھین یوسف دی گھر وچ کھٹی آئی
 خوابے اندر اسد کے تباہیں حالت ظاہر ہوئی
 گھیر لیا بگھیا راہی یوسف دا روئنا پیا در سیندا
 کتول چاوسے کون چھراوسے روو کر کے و پایاں
 آدم وائتہ چھراوان والا پتر سے نظر نہ آوسے
 چہرہ نگر اطر کے پھنڈا ڈاڈھی آون وار واری
 پاؤں زمین وچ وگا یوسف پتر کے نظر نہ آیا
 اول حضرت ہمالیہ کو لولہ پھول ہو پالواری
 ایدہرا او پھریا لولہ کی روشنی ہال و کھریا
 یا بی اللہ حضرت جباروں کھنڈ میرا بھاری
 زینب سو کر انریاں آپیں میں قرانی جباروں
 خیر نہ لگی ساہو کاراں لے گئے چور خزانہ
 یا بی اللہ حاج تسال لولہ خقل نہ دتی باری

یا در کہیں آج یوسف تا میں یا ہر قتل کر ستن
 ہے افسوس پیارا بھائی بلکہ گیا نہ بینوں
 خواہیے والا زینب خاتون سارا حال سنایا
 وقت وہانا ہتھ نہ آہے زینب عرض کریندی
 اوڑکے پیوڑھی مگر یوسف کے موڑن کارن وہانے
 جلد پیار سے بھائی تائیں زینب پکڑ کھلوٹی
 کہن نگنی سن ویر پیارے بلنوں بھوڑ نہ جائیں
 یسیناں تائیں مان زیادہ ہوندا مال بھراواں
 نہ جائیں نہ جائیں یوسف جاسیں تاپچتا میں
 پکڑ کھلوٹی بھین یوسفنوں رو رو نیر اچھالے
 رونق ولدی ویر پیارا میں کیوں جاوون عیساں
 بکول پکڑا بھین یوسفنوں بکول پکڑا بھایاں
 سارے بھائی زینب تائیں کر کر پیار و لاون
 جاوون وے بکوار یوسفنوں بکھڑنوی کر آوے
 چارہ کوئی نہ چھوڑا یوسف پکڑے زور دہگانے
 ستو نصیحت مت کوئی دلوچہ خیر خیال اٹھاوے
 یوسف نال برابری سمجھنوں ادب تہاندا کرنا
 اوہ سب بنی جیب ریلے نے خیر کتابوں آئی

جسنوں پیارا پیارا اکھن دشمن وانگ سرسین
 یوسف بھائی یوسف بھائی نام ہلاسا کہنوں
 سن کر بات جیب ریلے و اجرت اندر آیا
 جے تسال یوسف زینب کیتا میں جاوون مندی
 جانڈیاں صا جزاویاں تائیں مل پٹے دور ککانے
 بنجوں جھڑیاں موٹی لڑیاں رو کر عاجزہ ہوئی
 باہل جایا جگر سر کے نون دن فراق نہ لائیں
 جاوین نہیں نکالی کر کے میں صحتے مل جاواں
 وقت وہانا پھیر نہ بسی جاسیں تاو کر یاسیں
 جیتوں نال بھراواں جاسیں میں بھی جاساں تا
 جانے نہیں جو یوسف سو ہنار لہی و صبر و یسیاں
 زینب دی کھ پش نہ جاوے رو رو کر کے دوہایا
 لاتی نہیں جو جنگل اندر بھیناں کھین جاوون
 دیکھے پیا یعقوب تماشاپش نہ کوئی جاوے
 بجائی تے یعقوب پیغمبرہ گئے اوس لکائے
 کر کے بے ادب کلام زبانون ووزن و ہر پاجاؤ
 رافضیاں وے لڑے وانگوں مت کافر ہونرنا
 بے اک نکتہ اس گل اندر وحدت تدرت بھائی

سایان حکمت کتبہ باطن لومیدل نشانہ لغالے

ہوا پانی تے آتش مٹی چار مخالفت کہندے
 قتل کرن بکرو جے تائیں طاقت نہیں کسینوں
 عقلوں علموں ہتھ نہ آوے قدرت خالق باری
 جس شیطاں نے اہم تائیں حنت کنوں کڈھایا
 جس راہوں کو سے دیان نوجہاں تیر پین لنگھایا

تید کیتے رب چارے دشمن کس مکنے رہندے
 نال اب امر جلال و کفا و کے سر پتھرتی رے نون
 کسے نہ پایا بصیت ربانا ہر خلقت ساری
 او سے شیطاں ہو سے تائیں ریدار راہ بٹھایا
 او سے راہ فرعونی نوجہاں رے بے فرق کرایاں

جس آتش فتنیں ہرگز خلقت مرگئی لکھ ہزاراں
 یاراں کہ وہ اس گرد و چوہیوں ہر گیاں سب جایش
 جس پانی فتنیں چمن زراعت میوے پانچ سو ہاؤں
 جس بیڑے پر چڑھ کر خلقت پاراں سرد پاشے
 کدے کدے اوہ وقت دکھاوے سب جہاں لہاؤں
 جس بدل فتنیں پادشہ ہوتی خوش آرام و کھاوے
 جہڑا سورج موسم اندر و لؤل راحت و پیدا
 ہر سرد و لؤل خوشی کر سیدی چہڑی داوی پاری
 اوہا زبان مجالس اندر خوش منظور پاپوے
 چہڑی چہڑی حلال کر سیدی چیرن کارن ہوتی
 ساری قوت اسد کے اپر ابراہیم لپانڈی
 جہاں فرشتیاں ایسے لؤل تخت بٹھا کر چایا
 جس واسے لؤل کھراؤں سب عیب پیاؤں
 اوہا جوانی جتول جاوے جو جان زور کھاوے
 قدرت کوئی حساب نہ اوے کیا تیراں کر پئے
 بڑے بڑے سردار اکابر کیتے سرد جہاں کے
 ایسے ہر بکدن آدم نظر حقارت ڈالی
 لؤل کیا جایش باطن پر وہ سداوی سب پر وہی
 شفقت سداوی او گنہاراں و چہ درباریاوے
 خواہ کرن سرداری و یوں سالوں ویرینہ گائی
 غیرت کراں تاراں سو آدم را پر وہ فاش کراں
 منت کوئی شیخی شرفی اپنی ولو پنه شان دگاوے
 لؤل کس کارن اسد کے اپر کھو و اللہ چہڑی
 اسر جلا لستہ والا آدم چہ سبیا سرکاروں
 سترہاں کھیں چہڑے و لؤل لویہ کر کردوے

اوے و چہ خلیل پیارا مانے موج بہاراں
 اوہ آتش گلزار بنائی پاک خدا و نرسا پیش
 اوے پانی نال ہزاراں قسبے ایڑ جاوون
 اوہ بیڑا سن پورہ احال ڈوہنگے لاہو جاوے
 اس کارن جو لوگ پچانن کون لنگہا دن والا
 اوے راہوں پھر دس کیا قدرت ہتھ اوے
 اوے راہوں اک الشیہ طوق زمین ستر پیدا
 اوں ہو ادی سخنی کولوں شے خلقت ساری
 اوے پاروں دشمن قتیوے جو کج سخن سنلوے
 اسمعیل ذبیح اللؤل زخم نہ کینو سو کوئی
 ڈروئی و رگئی و سنے اندر اوب کنوں نمر پانڈی
 انہاں فرشتیاں اسد بیتاں پھیراں نال اڑایا
 اوے واسے فتنیں ریب روزی و ن رات بنائی
 اوہا جوانی پاکر ڈنگوری گلپیل باہر اوے
 بے پرواہی کولوں ڈر پئے ستر عید یوچہ سرد پئے
 کسے نہ طاقت دم مارندی حاکم وی سرکارے
 اوے وقت آواز ہو یا غیرت مورج نکال
 غیرت آتش و لویں جانہ زچہ درباراں
 غیرت سداوی پھر سرداروں و دوزخ تلک پیاؤں
 یا نبی اللہ کس گل اپر تینوں سداوی لؤل
 سو شیدان ایمان لیاوے چہڑی کر کراؤں
 غیرت غصہ سب پیاڑاں زائیں و اللہ بار و لؤل
 نظر چہڑی و الیال اپر غیرت جانہ سرد پئے
 ظفر کھنڈے سیاہے اندر رہا ہی نہ لؤل
 یارب سہاواں ایسی شطی رہی فتنیں پورہ پورے

بجشد تار پرحمت فضلوں پر پھر دعا حمد ثنا میں
 عارف آکھن آنا خیر دوی مرض پلید پیرانی
 ہوا جز ہو ہر عاجز کو لوں بیڑے سے دروازہ
 باپ بیڑے توں پیش عدالت کیونکر حکم سنایا
 عامان گل بنائی کھیا یاں یوسف کھوہ وچہ پایا
 تالی جو سبکوئی رب دوی طرفوں عزت دولت جانی
 بہت جو وہاں حکمت ربدی میں کیا ذکر سنائیں
 جے رب چاہے دشمن یا سوں لکھ آرام پہنچاے
 دشمن و گھر موئے رہائیں خوشیاں عجب دکھایا
 دشمن نالوں دشمن جانا دلبر ویرجن لوں
 نگر وں کھین کھلوئی ویکھے بچوں برسن پیاں
 جیو نگر میتوں گھر وچوں لے ٹر دے ول گوراں
 شیریں سخن مجتہد لے کسدے نال کر پیاں
 کھلیاں کھلیاں دلبر جانی پہنچے دور لکھانے
 رور و ترے لے لپدی نگر وں آکھے کھین پیاری
 میں ہمدتے جس گھر کے وچوں اٹھی قسمت تیری
 جس بایل توں دیکھ تیر لوں ٹھنڈ پوے وچہ سینے
 روندی توں یعقوب پیغمبر امر منع فرمایا
 زینب عرفی کیتی تیس روزوں کرو منع اسالوں
 ارج تساوے دلبر جانی صبر پیالہ پیسن
 واہ سبحان اللہ نہیں مڑوی جو تقدیر ازل دی
 کھیا یاں واکچہ ذمہ نہیں بات نہ کیتی جاوے
 چہڑی راستہ جدائی والی قبریں بستر کرنا
 آکھ حقیقت عبد الستار منگ اللہ کھین پیاری
 رکھ دے سبکوں پیارے جانی چھوڑ روانہ ہوئے

بچوں جاری عمر ال ساری رہیاں آدم تائیں
 کہ منہ کالا ایلے واکھر گھر آن سسمائی
 پٹی تار بج عدالت اندر ہوندا چہنے آوازہ
 توں اس نالوں کون گھر نہ شوخ مزاج لبیا یا
 کہن مفسر وحدت والا نکتہ رب حبستایا
 تالی جو سبکوئی ربدی طرفوں نفع زبان پھیانے
 دستن وی کچھ حاجت نہیں دانشمند ال تائیں
 جے رب چاہے دوست کو لوں لکھ عذاب دکھاوے
 پیو دے گھر وچہ یوسف کارن ورو دکھاوے کھیا یاں
 لیکھے باپ پیارے کو لوں بار حلال کرن لوں
 میں ہمدتے سب ولدیاں آساں دل تیر لوچہ پیاں
 میں واری توں سو پیوں رب لوں بچوں برسن زورال
 یوسف سو ہنیا یوسف سو ہنیا کس دانام سدلیاں
 زینب لے یعقوب پیغمبر گئے ورو رنجانے
 ارج کس اون وینا تینوں میں ہمدتے میں واری
 کر چلیوں منظور جدائی کیتی ایڈ ولسیر می
 کیونکر گذرن گے اس تائیں محمد کے سال پہنچے
 یازینب کیوں زاری کر کے صبر آرام وخبایا
 ساعت پچھوں روئے پوسن ساری عمر تسالوں
 دور تسال کھن جگل اندر جا قریبانی کھین
 دانشمند دیوانے ہوسن کچہ تدبیر نہ چھلدی
 کھوے والی رات یوسف دی کسدے اپر اوے
 یار پیاریاں اسدے اندر اپنی ہمتیں دہرنا
 ٹور یوسف نالوں گھر ول آئی روندی بچیں پیاری
 پیو دھی اس رکھ سیدھے ٹانے ہو حیران کھلوئے

پہچ گیا پھر رہا وہ ایہ فرمان سنایا
کی جاہ یکھاں سچے گھرنوں رو رو کرن دعائیں

گھر جان وی لوڑ کی اسانوں جیکر یار نہ آیا
عبدالستار انوں بھی جلدی مگر پوسھدے جہائیں

حال یوسف و زلیخا

کرن روایت ہے کہ بابل مگروں یہاں تکسیندا
دور گئے تالں اپن جیتی عجیب مزاج دکھالی
اوہ جس بھائی نال محبت مودہ ہیاں اپر چہایا
دو جے نول دل غمہ چڑھیا سخت طماچے مارے
مارو ماراوازہ ہو یا جیو مگر چور پھڑ پھڑا
جسدی طرفے ہووے یوسف کر کے آس پیاروں
کیا اوہ ساختا اوس دہاڑے یوسف اپر آئی
نرم گلا بولی نازک تنیاں قدم نہ چلیاں رنگیاں
چمکے کالی سن کر یوسف آکھے بابل جایا بھائی
بابل کول چلو ہکو ارہی غیب قصور منتارو
جوین مہیبیتنا سدن گزری ذکر بیان نہ کھیندا
نازک بدن نورانی اپرا گیا رنگ سہا ہی
جتنے سخت طماچے لگے پتھر ظاہر تھیو سکے
نازک بدن مبارک سوہنا لہو لالی کسیرایا
جوین حوال کہن مفسر میں کیا ذکر سننا وال
خونٹ انوں لکھ لکھ کنبے بنا چہر قلم بے چاری
کیا یوسف کیا دو چہ بھائی شان برابہ سارے
یوسف پاروں دو جیال نقیض جو فرق محبت کرن
میں قربان کرال پیوراد اجنتی نسل نسا می
سنو حقیقت یوسف اپر ایسا وقت و ہانا
بدن مبارک تن نون رشتی ہتھ نہ لایا جاوے

نڈنک سیکوئی سناٹھ یوسف کے گیا پیار کریندا
ہو گیا دیکر حیرانہ یوسف قدرت خالق والی
اوسے بھائی دشمن وانگولں اپر نہیں پٹکا یا
جنوں حضرت یوسف جاوے ماروں آوں ہمارے
سخت مہیبیت نازل ہوئی چاروں طرف سریندا
اوسے طرفوں مارن کارن چمک پوسے تلواروں
پہا لال ہووے وچہ جنگل کروا بھائی بھائی
کنڈیاں سلیاں ہندی وانگولں پنے لہوال رنگیاں
کس پاروں تیسرے غمہ کر کے سینوں خبر نہ کاتی
ہنیں تالں میرا عذر نہ کوئی جے کرینوں مارو
لو کوہ سینڈا شہر کنڈالوں روندا گیا سر سیندا
طنن سترائیں مقبول لال انوں قدرت جے پرواہی
اللہ اکبر اوس مکا نے لہو تال لکھیو سکے
محمدی رنگن و ہر رنگیر نال سرخی رنگ چڑایا
جہت ضرورت کرال حکایت ادب کولں شراوال
خوف الہی کولں سہا ہی کا نڈتوں ہاروی
عالی ذات قدیم گھر انہ رہے سہی پیارے
روز قیامت سا نڈیہو وال کافر ہو کر سر سن
جبرائیل جیے سہا اولوں دعویٰ کرن غلامی
کوئی نہ ہو سہی عالم اندر ایسا درد رنجبانا
چم چم روندا درد الم لھتیں لہو باہر آوے

حالت دیکھ کر فرشتے نے منہ و چہ انگلیاں پائیاں
نال پتھی یاد کروا کے کر کے سوال تہمائوں
کر کر باتاں رو کر درواں اپریں دے جھڑیا
غیبوں ورثہ جیکر ہوندا بنیاں تے ولیاں دا
شریشتہ پاپہ جو پون کارن پھیجا یوسف تائیں
پاٹی پانی کر دے یوسف پاٹی کون پلاوے
کھانا بابہ جو دتا ہسی سب کتیاں نول پاپا
حالت دیکھ مقرر والی قدرت خالق سائیں
کلمہ کلمہ کنیا عرش ربانا کوک پٹی آسمانی
دیکھن پاک عبیب ربانا سچا ندے متہ چڑھیا
نکتہ پے پرواہی والارہ حبیب رو کھاوے
کیا وہ ساخت یوسف ابراس و پارٹے آئی
حال یوسف داپا بل تائیں جیکر ظاہر قیمندا
پر وہ غیب زمولال ولیاں اشرار پ دکھاوے
زندیاں ولیاں بتیاں ورثہ غیب ہمیشہ نہ کوئی
غیب ہمیشہ سائوں ورثہ پاک خدا فرماوے
ہست پیارے یوسف کارن خبر یعقوب پاپی
پار پیارے یوسف کارن حدود وودھنی نول
گھر و سدے کچھ حال نہ جانن تیراں وچہ گیاندا
چونندے ہر جاوون جد ویکھن قبر الوچہ مریدے
بڑے تکیروا لے ہردن لکھان طغین سب ہوسے
راہ مولادے مال جو خرچن اوسے کم تہمائوں
سور قیقتہ جسم یوسف سخت مصیبت جالی
اسے بابل نول جس یوسفوں ڈھیاں پائی تہمائوں
چہ افسوس پیار بابل نظر پوسے ہکسا واری

جسم سو بنیاں نازک زلفاں تہروں پکڑیاں بھیاں
پیار بابہ سپرداں والا کیوں کھل گیا تہمائوں
سینے لت شمعون لکائی اتنا غصہ چڑھیا
اوسے وقت یعقوب پھیر گھر پھیٹا مر حباندا
کوزہ مار زمین دے اُپر کیتا بھن ازا تیں
وانگ سکندر گیا نصیبوں جان لبیاں ترساوے
اتنا غضب رو تھیل نبی نول ولدے اندر آیا
لرزہ کھاوا زمین تمامی مشرق مغرب تائیں
دیکھ تماشہ قدرت والا رتے ملک نورانی
چو نکر وقت حساباں غاصی سخت عذاباں پھڑیا
مت کوئی نیک اعمالاں اپر شوخی شان کھاوے
حیرت غم طغین عالم اندر پے گئی رات سیاہی
الشا کبر بول زبانون اعلیٰ پیالہ پیندا
جسوجہ حال انہاندے اُپر کچھ نقصان نہ اوسے
فوت ہویاں نول کرن پکاراں کا مژدہ کوئی
ہور شریک نہ کرو خداوے حکم قرآنوں اوسے
حال نہ جانا دوست اپر جو میں مصیبت آئی
دخل نہ پائیں موطن کارن غالب حکم نبی نول
کون تہمائوں پھن جاوے جو تیراں وچہ جاندا
جو میں عذاب شکنجہ تیراں جو میں حساب چھریدے
پچھلے وین کرن وڈیا یاں آوں دستن پوسے
یک فلوس اوو دھار نہ ملی وٹوں دور گیا تہمائوں
یاو کرے اس وقت تہمائوں بابہ پیارے والی
آگرا اس واد پکھ حوالہ چھو نکر پیارہ مریددا
گل وچھل کے رخصت ہووے پھیر بجان پیاری

کل مراد ان دل چہ رہیاں نیسی حکم ربانا
 جیونکر ملن نہ پار پائیے اورک جائدی اری
 اجل جہنائنوں حاضر ہوئے پاس پاریاں یاراں
 فاسخ پڑھن محبت کر کے غم لیکر گھراون
 رگئے دور پیا کے جائی لسی پٹی جدائی

ہوندا گوو تشاوی اندر ساڈا سفر چلانا
 سخت غذاب ہمیشہ دل نون ون پھراں ساری
 بھج بھج ملن جنائے کارن جاون نال پیاراں
 پاو کرن تان پنچوں مٹن ختم درود پنچا ون
 ملتا روز قیامت ہوسی ہورا امید نہ کالی

عزیز

سجن سے تری دید کی آرزو
 بھلا جس کو دلبر کی الفت ہوئی
 نزع وقت چاہتا ہے عاشق کا دل
 کفن اور جنازہ کی حاجت نہیں

نہیں خوف قاتل کی تلوار کا
 وہ طالب ہے زرد ستانہ زردوار کا
 تماشا وہ خوش رنگ رخسار کا
 نظارہ طلا جس کو دیدار کا

ایسی حالت یوسف ہوئی وطن چھل چریندے
 کرن قیاساں یوسف تائیں اوتھے قتل کچھوے
 دل مسکین نما نایوسف باتاں کر کر وئے
 کیا یوسفوں کیونکر پٹیوں بھاپاندی بھاری
 کیا خوبی جس کارن تئیں سجدہ اسپس کرسیاں
 سکر یوسف بھاپاں تائیں رو کر بات سنائی
 ساری عمر بھراواں تائیں سرچشماں پر وھرساں
 دل دل آون مارن کارن عذر قبول نہ پاون
 کتنی وار بدن و اجا نہ وھرتی تے پٹکا یا
 محبوباں نون سزائیں باہجہ قصور گناہوں
 جویں مصیبت اول ورجہ یوسف آپر لیا ندا

مارن خون گزارن کارن پر وہ پھرن بھلیندے
 جتھے آدم زاونہ ہوئے پر وہ فاش نہ پھیرے
 جتھے پلک آرام گزارن ہو چیراں کھلوئے
 خواہوں بدلہ پاسیں یوسف دسین جان پیاری
 تاں سرداری کر سیں یوسف بے اج جاون پیاں
 پس کیوں مثل غلام بناواں باپ پوئے بھائی
 انشاء اللہ قدرت اندرا دیوں تم کو نہ کرساں
 نازک زلفاں نون ہتھ پاون راوی بھر شاون
 بے نہ وھو بی راضی ہون قدرت رنگ کھایا
 عجب تماشا نہ نافراناں خبر نہ فرلاہوں
 قسم خداوی میرے کولوں ذکر نہ کیتا جا ترا

آر اوہ گزوں براون کے قتل یوسف علیہ السلام

اول اک پہاڑ ایسے بھریا جنگل جھاڑاں

آدم ذات آواز نہ اوسے دہشتناک جھاڑاں

کہن ارادہ قتل یوسفوں کے سال میں نکالنے
 زد کر عرض بیان سنائے بول پہاڑ ٹھانا
 یا اولاد یعقوب نبی دی ایہ توفیق لتساؤں
 جے تسال قتل یوسف یکارن تیز کٹار نکالی
 ٹوٹے ہو سان و ہشت کولوں ساعت ویر نہ پاواں
 میں یہ حالت دیکھ نہ سکدا کیا پہاڑ منانے
 سکر صاحبزادیاں تائیں درو خیال نہ آیا
 بھی پاک شیر زندہ رو کہ در دوں عرض سناوے
 گھر ویران لتساؤا ہو سی گل برکت اٹھ جاسی
 پھر بھی صاحبزادیاں تائیں کوئی خیال نہ آیا
 عارف اکھن دست کولوں جس نول ہوتے دوری
 ہک پیل و یعقوب نبی تھیں ہو یا یوسف جانی
 توول دور خدا تھیں ہوئے نعمت اس می کھاوے
 عزرائیل بھی دشمن ہو کہ سخت غذا بول پھری
 دشمن جان اس کے تائیں پکڑن ملک سپاہی
 اپنا مال بھی اس واد دشمن یاری ساتھ نہ ویندا
 نور ایمان بھی اس واد دشمن ساکتی نال نہ جاوے
 نبی تامی دشمن اس کے کرے شفاعت نہ کوئی
 جنت استوں دشمن جانے لکھ کوہاں تک بستے
 دشمن ہو کہ وہ رخ پکڑن جس نول بکھیں دوری
 رب فرماوے حاضر ناظر ہر دم ایس لتساؤں
 کھا کر قدر کچھانن ناہیں غیراں پوجن جاوون

جائز و یک ہوئے جس ویلے اوہ مقبول رہانے
 نام خدا کے میرے کولوں دور کتے ول جانا
 ایسی حالت دیکھن کارن طاقت نہیں اسانوں
 میرے اُپر حاضر ہو سی حالت یوسف والی
 امر جبار می دیکھتا تاشہ غرق زمین چو جاواں
 نام خدا کے میرے کولوں جا ہر دور نکالنے
 ایسے چہ تفسیر یوسف کے راوی خبر یایا
 نہ مارو نہ مارو یوسف رب نون بھات بھانے
 امری مال لتساؤے اُپر سخت مصیبت پاسی
 امر مقدس دس و مارے ایسا وقت بنایا
 ایہ سنراہیں بلدیال استوں سنتوں پار حضور می
 جوین حقیقت اس پر گزری رکھو یا و نشان
 پیش عدالت الٹا کر کے کھل اتاری جاوے
 قبر بھی استوں دشمن ہو کہ سخت لٹکنجہ دھری
 سب ہتھ پیر بھی اسے دشمن دین صاف گواہی
 کلمہ پاک بھی اس واد دشمن مردیاں کٹہ کریندا
 دوست پار بھی دشمن تھیون کون روو پنچانے
 پیش عدالت کون چھڑاوے جس پر خفگی ہوئی
 زمیناں تے آسمان بھی دشمن ہر دم لعنت و تے
 کوئی نہ دوست ایسی استوں خبر قبر انوں پوری
 ایس لتساؤں یاد کر نیئے تھیں بھی کہ و اسانوں
 پیش عدالت دشمن ہون جس ن کرے جاوون

اگر طلب ہے دین ایمان کی | تو بار بار سے کیوں ہو اور ہے

<p>کہ فرمان پر جو کہ مغرور ہے یہی عشق بازی کا دستور ہے تو وہ بات سیکے کو منظور ہے</p>	<p>وہ بندہ نہیں بلکہ دشمن شریر سدا بول دربار کے ڈور و کیا جب کہ مجنون نے ساگ کو سلام</p>
<p>دوست باپ پیارے کو لوں کڑی جدون عدائی جوڑی نالوں نرد و چھتی پیا اٹھا چالا ہیں یوسف کے دن انگوں چم چم پائش و بندے قتل پیاری کیتی بھایاں جو ہوئے سو ہوئے</p>	<p>ہے افسوس یوسف تیا میں بات لے ڈے چہ آئی تاہیں درد مصیبت پھر پاؤٹھا سخت حوالا ایسی حالت یوسف تیا میں لگے جھل چہ بندے جنگل و کچھ پسند آونے بیٹھا یوسف رووے</p>

اقوال برادران یوسف بر قتل او

<p>اسمعیل پیارے دانگوں وقت آیا قربانی جو میں مصیبت صبروں شکر و حضرت یوسف جانی جہت ضرورت نقل کتابوں بعد سلام سداواں چاروں طرف سے بار اجاڑاں کرے آواز نہ کوئی بول آواز سنا کے یوسف کر کے گریہ زاری جے ہاک ذرہ میرے اُپر جو ہم ثبوتی تھیوے اتنا سخن سنا کر تاناں مار غمان دیاں آہیں ہر سچ ہوئے جو میں حضرت اُپرا دبول کیا بچا ندا تھر تھر کنہیں لگا یوسف دنی اہل و کھالی موت پیالہ حاضر ہو یا لگی ہون پیاری عبدالستار اسٹیو معلم جس پر وارد ہوئی اپن چھتی ہتیا یوسف قدرت و کچھ رہائی کے گل میں تھیں پچیاں یوسف میںوں سی جائیں ایہ افسوس ہمیشہ رہی ہے دس گہروں نہ میںوں مولا جانے یا میں جانا بعدندے مال و بہائی میتوں حال نہ وہیں یوسف میںوں صبر آئے</p>	<p>آگہ حقیقت عبدالستار کھول بیان زبانی ابن عباسوں خبر سنا کے جو میں امام غزالی ہیں قربان ہوواں سبناں تھیں باپ پو گھول گھاواں اس جنگل چہ یوسف اُپر درد کہانی ہوئی بتھے ہتھ یوسف کے اگے کیتی جدوں تیاری حال میرے پر شفقت کر کے اتنا کر ہم کچھوے واجب ہو سی بیشک میںوں کرنا قتل تداہیں کے سوال قبول نہ کیتا بہت ہو یا در ماندہ غضب کنوں شمعون بہادر تیز کٹار نکالی زردی ورت گئی اس ویلے چکی جدوں کٹاری ہو گیا چپ زبانوں یوسف عاجز نہ کوئی ترس لگی جان نکاتی ہو گیا پانیوں پائی کہے یہود و صلو اللہ حضرت یوسف تیا میں کیو نہ کر ایس مصیبت اندر سہ آ گیا میںوں یوسف کیسا نہ لائق و سن حکمت پاک رہائی پھر یہود و نال مجرت نردم کلام سداوے</p>
---	---

کہ افسوس تمہاں پھر یوسف باتاں کھول سنایا
 دیکھتسا اور جو اتنی دل و چہ کیتا ماناں
 کسوں طاقت دشمن ہو کہیں دل قدم اٹھاے
 ہے افسوس جاوس دہائے نظر خدا پر و صر و
 اپنے آیتائیں میں ہستیا باتاں یاو گریاں
 خوب تیجہ بیجا مینوں وحدت ظاہر ہوئی
 دیکھ یہو و اچا وڑ کورٹا ہی مینوں ہا سہ آیا
 نیسی خبر پیارے بھائی میرے دشمن تھیں
 دل چہ تاہنگ چہ اندھی آہی حرصوں پٹ لاری
 پہونچیا ورو یہو و اتائیں سکریات نامانی
 جس دم قتل یوسف بکارن بھایاں ہتھ اٹھایا
 حیلہ کر کے نال شتابی ایہ فرمان سناے
 تیز چھرا شمعون بہا و روست ہمارک پھریا
 کہ کے ترس یہو و اسنوں سینے نال لگایا
 مارن والے رحمت دل اون اپنا آپ کریندا
 مار و نہیں وایاں پچھے ترس کرو فرماے
 کہیا بھراواں گھر و چہ اوٹھے کی اقرار کیتوئی
 کہے یہو و اچھے ہو تو لوں بیشک پھیندا ہی
 کاباں چوعدے کر کے پھرے سو دین و بنجا و
 کرن سوال یہو و آکھے نامنتور کریساں
 قتل یوسف دی بات سناؤں جیکر بہت پیاری
 منتقل لاری کر کے ٹھکے اور ٹاک خفگی آئی
 آکھن لگے یوسف تائیں ل نہ جاو ن لسیاں
 بست یہو وے اپنی طرفوں کیتی حیلہ سازی
 جاتس میرے مارن کارن بدلی نظر بھراواں

اس وقت یوسف نے قتل کی خبر سنی
 اور بے چارہ ہوا

رکھ اسماں میں دل کے اندر چا وڑے و ڈیا پیاں
 شیر بہا و میرے بھائی میں کس تھیں غم کھاناں
 پکڑ پھاڑا کھیرن دوروں کون برابر آوے
 کہے نہ ایس مصیبت والا دیکھ تماشہ مروا
 چوکر مشکل منزل اندر مدد کیتی سی بھایاں
 جو کوئی اس خدا بن کر سی پکڑ مریسی سوئی
 کہ افسوس یہو وے تائیں اتنا سخن سنایا
 نیسی خبر پیارے بھائی غضبوں لو پین
 غیرت بدی کنوں جدائی ہیگئی سیتاں کونا ندی
 اثر محبت غلہ کیتا قدرت نال زبانی
 مدد کارن جلد یہو و اٹرت یوسف دی آیا
 اور بے غل میرے و پھر یوسف جے رتہ بچا و
 یوسف رو کر ترے لیندا بکل اس وی وڑیا
 جوین رخت نبی رکرتا کر کے ادب چھپایا
 دل و ل سبھوں منع کریندا زخم نہ لگن دیندا
 دوست ایہ یعقوب نبی و ا قتل نہ کیتا جاوے
 وعدہ کر کے رہیوں نہ ثابت کتول عقل کیوئی
 ہے منظور ہے یوسف تائیں موتوں ملے خلا ہی
 جو بریا یوں وعدہ توڑے عالی ورجہ پاوے
 یوسف ہتھان نال نہ ویساں جان پیاری سیساں
 اس دے نالوں قتل ہوون دی میری اول لاری
 یوسف و آگ یہو وے پتر بھٹناں نظر لکائی
 سے یہو و ا یوسف دو لوں پکڑ شہید کریساں
 اکت گئی لٹریج تمامی سرے آگئی بازی
 آکھن لگا سنو سناؤں میں ک بات سناواں

قتل کر و جد یوسف تائیں خون لساں پر آئے
 ایہ بھی دلوں پہوے کیتا یوسف کارن چارا
 رو کر بہت پہو اتائیں یوسف بول سناے
 کیا خوبی تلوار قتل دی مزہ شہادت ویندی
 شاہیں بے کھوہ چہ چھڑساں جلدی تانہ آو
 تے زمین دے اتانہ بیسری مشکل ہنسی مٹیوں
 عذر کیتا جد قتلوں یوسف کھوہ دل پر لیا نڈا
 کھوہ وچہ چھڑانا یوسف تائیں سخت دے تلوار و
 جو کچھ کھوہ وچ ہونا ایسی غیبوں خبر چہ پندا
 گل وچ پاکر پکڑیاں بھایاں سختی دے منہ آیا
 جے اوہ وقت پیار ابا بل معلم حال کریندا
 ہر دم غیب سولان لیاں جے ورنہ ہتھ آئے
 کوئی نہ غیبوں خبر بھراواں باطن حکم ربانا
 علم الہیہ خدا و خاصہ ہو نہ سکے تائیں
 ایہ سب ذکر امام غزالی ابن عباسوں لیا نڈا

جیکر کھوہ وچہ ڈالو اسنوں بن مارن مر جاو
 کچھ پرواہ نہیں جیکر اسنوں رکھ لے رکھن مارا
 اس گل نالوں بہتر مینوں قتل کر آیا جاوے
 ورو عذاب بھایاں کو لوں جلد خلاص کیندی
 در در سخاقتی جان نمانی ورو سزا نہیں پاو
 بھایاں آکھیا قتل نہ کر ساں کھوہ وچہ ڈال تینوں
 غیبوں حکمت کسے نہ جاتی سوتوں پچھا جاندا
 نفع زیان کھیلے کیوں نکر باہج حکم سرکار و
 تان کیوں عذر کریندا یوسف پچھو پچھو پچھو
 کوئی نہ خبر یعقوب بنی نون چھو بگرو وقت لنگھیا
 وچہ نہ سکد ساعت نذر جان پیاری میندا
 اکبر غالب بڈانا و احد کہیا نہ جاوے
 کھوہ دل آند یوسف تائیں کسے نہ و ہنگامنا
 بے گمان بچھراں لکھاں تکان سن تائیں
 وائر سخن مصنف کو لوں مول نو کیتا جاندا

احوال یوسف علیہ السلام پہ وقت بد اخترن در جاہ

نہام دینے رستہ جاوے شہر مصر تھیں آئے
 لاکوہ پینڈا اشہر کنجاؤں ورا جاڑ پلا تھیں
 اوہ شہاد بنایا ایسی دوزخ متقیان دا
 ظلم خدا دی خلقت پر کیندیں باہجہ شماراں
 ڈو لکھا سخت اندھیرا اس وچ نظر نہ آئے پانی
 اوس کھوہ وچہ یوسف کارن لگی ہون تیاری
 کرمانہ جدوں تار لنگھے ہتھ یوسف نے پایا
 بھی آکھیا حضرت یوسف تائیں کر کے سخت لیری

اس رستے پر سی اوہ کھو ما بکر عشق بتائے
 سے قساں یاں سی چہ زہراں سوز پاپ اڈ تھیں
 جو کوئی استوں کرے نہ سحر اس چہ الیا ہوا
 عاشق رہنوں پوجن وادے کسے جان ہزاراں
 اک نہر رستے ووسو ہر سناں تار سن تمانی
 عجیب پوشاک جو باپ پھنائی بھایاں اناری
 جھمک لگی شمعین یوسف نون جلدی لچھرا یا
 کہ مین وینہم مین تاریاں تائیں وادوں تیری

اوہ جو سجدہ کر کے تینوں ایتھوں آن چھڑا وہ
 پھر سوال پوسنے کے کیتا نرمی مال تنہا نون
 آگیا ایتھوں جو اوہوں سجدہ کر کے تینوں
 ہو گیا بند جو ابوں یوسف سخن کلام نہ کوئی
 جد سب خلق اکتھی گرسی تاور پاک لغائے
 سخی طرفے جنت باوئے حاضر آن لکا ون
 کہتی طرفے دوزخ کرکے طبق زمین ہلاوسے
 کہتی طرفے پاس خداوسے ہوگا رسول پیارا
 اوگنہار انتوں جھب قہرں پکرن ساڑن آسے
 کتنی واری اس دن دوزخ زوروں کھا ون پاسی
 شان محمدی وکھن کافر وون ڈٹائیں ڈٹائیں
 اوہ رونا کچھ لفع نہ ویسی ہوسن قید زنجیراں
 آدم وی کوئی صورت لیکے دوزخ وپہنہ جاسی
 شکل انساناں دوزخ اندر ت کوئی پکڑ سٹیوے
 نقشہ سوہنا صورت سوہنی بی پیارے والی
 جس وانا م محمدنا احمدنا بویا جاسی
 اتنا اوہ پیار بی واثاق دی سرکاروں
 بیباں انگوں منصب پا ون تابعداری والے
 امر ہوئی ساں پیدا رکے وزی تسان پنجائی
 قریش عبادت ساوٹی آہی گراں تسان نہ جانی
 پھر پکارن الیاں تائیں تھروں رب فرمائے
 جیو کر دیوی گگا سرور بعضے پوجن گوراں
 رب فرمایا تہر تہر ویلے میری یاری چاہو
 غیر پناہ منگن نہیں زکرتیا آسے نال چرایا
 جو غیراں پاسو حاجت منگن ہوگا رہنا سن

بھی اس حالت اندر تینوں آن پوشاک پہنا ون
 کھوہ چہ کفن ساوا ہوئی پروہ یہو اسان نون
 آگہ انہاں نون مد آہو کفن پہناؤ مینوں
 کہن مفستر ایہو اشارہ جدول قیامت ہوئی
 آپر عرش تجلی گرسی فضل عدالت والا
 جس چہ باغ نوزانی نہراں حوراں حسن کھا ون
 پنجستو سالان سنہ دوروں آتش کرکے شامے
 او سے طرفے دوزخ کرکے غضبوں پکرن ہارا
 اگوں ویکھ جمال محمدی اوہ کون شرمائے
 ڈروا ویکھ نبی سرور نون اوہ کون ہٹ جاسی
 کیوں نہ مینا کیوں نہ مینا دور سینوں آہیں
 دوزخ اندر والے جاسن صورت کر خضریراں
 شکل کرن خضریر کفاراں پاک خدا فرمائی
 بے ادبی سرور نبی دی ساڈوں روانہ تھیوے
 کیوں اسین دوزخ اندر ڈالاں مر کر کے رب عالی
 کویں لحاظ اتاراں اس ہی شرم خدا فرمائی
 لاکھاں عاصی بخشش پاسن نام محمدی باروں
 تھروں فرمان ہوکالے جاسن دور لکائے
 پھیر تسانوں ساوٹی طرفوں کیونکر شرم نہ آئی
 درو وظائف پوجا غیراں تھیں وہ پچھائی
 تسان جنہا ندی پوجا کیتی آکھو کوئی چھڑاے
 کس لوف طاقت پیش عدالتاں چھڑاے چوراں
 دو جا کون برابر میرے جس سے ور پر جا ہو
 دو جا کون گھرانہ اس تھیں دنیا اوپر آیا
 رب فرمایا حکم قرآنوں کہے نہ جنت جاسن

چرب جوالوں ہوسن سائے کوئی جواب نہ لے
 لیا ہو درگاہاں تائیں اوسے حکم رہانا
 قدر نبی دی معلم ہو سی جس دن رب و کھایا
 ایہ رب حکمت ہے ہی آہی بھایاں دس نہ کوئی
 ہر مومن ہر دوست تائیں پاک خدا آزماندا
 ویکہ مصیبت جو نہیں اسی رب دا حکم نہ بھانا
 جاہل منکر اوروں ہوں مورٹن حکم لھالے
 جو امر نبی و امنسن ناہیں پیارا شرک پھیری
 منہ پھیرن جو امر صدیوں رب بھئیں نا فرمائی
 جویں نبی واپیارتسانوں کہ جواب تنہاں لوں
 سنی حقیقت جد کھوہ لیرے یوسف آندا بھایاں
 نہ رب اکھیں نال وکھائے جویں تاشہ ہو یا
 جویں خلیل چنہ وچہ ڈھو یا کھلے در آسمانی
 اوہ دیلانم درو یوسف واپس بھئیں ذکرہ نصیندا
 عبدالستار معلم اوسے لوں جنیدے سر پائی
 کوئی نہ تمیا مورٹن والا امر مقدر تائیں
 کیا اس وقت یہود تائیں ترس لے وچہ آیا
 گوہ لے کندھے لوں ہتھ پائے روکیرے لیندا
 کندھا جوں چھڑایا بھایاں چپ یوسفوں آئی
 ہتھ یوسے رسا پھڑیا رور و تے چھڑیندا
 رہ گیا رسا ہتھ یوسے دروں ہنچوں آیاں

لاکھاں نا فرمائی والے ہوسن مشرک ٹولے
 پھر اس ویلے ہتھ نہ اسی چہڑا وقت وانا
 خواب یوسف و معلم ہو سی جد رب تخت بہایا
 جو کوئی سخن بجا دی کرسی کافر ہو سی سوئی
 جھل مصیبت وے پاون ورفہ کل نبیاں دا
 جنگل وانگ بہشت نہ سنجا آپے نہیں وڑجانا
 انہاں بہشت اجا نا بچھائی کوئی نہ ممکن والا
 آپے دعوے زور و ہنگامے کرن شہادت نبی دی
 دین ایمان نہ رکھئے دونوں کئی نہ مسلمان
 ایسے طور پیار کر سی نبی رسول ستان لوں
 چم چم ویکہ ملا تک روون دروں صفیاں بنایا
 ہیندھ چھری لے کر پوانگول و ہنگامے دیو یا
 وکھین عشق محبوباں والا روون ملک نورانی
 ہیہات ہیہات افسوس بھٹ گیا جگر میں دا
 اوہ کیا جانے فرج ہو یاں لوں جس تکبیر سنجائی
 تاں اوہ و احد پاک سدیرا بند گیا ناسائیں
 رسا ڈال یوسف دی باہیں ڈول منشاں بنایا
 نور نال چھڑایا بھایاں راوی ذکر کریندا
 قبر اندر جہیں باجز میت پکڑ اتار لھائی
 کٹ دتا تواروں بھایاں کیوں نہیں جاویندا
 جس ویلے توار چلائی کو اوں جیاں بھایاں

آکھن چھڑی چاہ پخت آکھن

نفرہ کاروں بھی نفسیراں ہو بیان ڈھاسی
 پنج شتاب حبیب میرے پر تے نہ جاوے پانا

اوسے کہوہ تک پہنچیا نہ سی رستہ جد کپیا سی
 اور پھیری بلور جی لوں لیا حکم رہانا

کہ پرواز فرشتہ جلدی خدمت اندر آیا
جو بنی شیبانی لیا ہے سی اسمعیل بنی نون
عبدالستار رب نوانا غالب حق تعالیٰ

اکہ جھکن دی دیر نہ کیتی اتنا زور دکایا
و نہ حاضر کیتا جلدی گردن مصر چھری نون
امر مقدر وعدہ اس و اکون ہٹاون والا

عمل

خیل بنی پر چنہ کیا کر سے
وہ بکیر اللہ اکبر کی جو تھی
بڑا تلخ ہے کہ وہ جام اجل
نہ بھرنہ و دولت حکومت کا دم
نہ رحمت خدا کی سے ہونا امید
عدالت سے بے خوف ہرگز نہ ہو
اطاعت محبت بنی دل سے کر
ابھی وقت ہے کہ اطاعت رسول

کیا حق نے وعدہ بچھا دینے کا
کیا حق نے وعدہ بچھا دینے کا
کیا حق نے وعدہ پلا دینے کا
کیا حق نے وعدہ ہٹا دینے کا
کیا حق نے وعدہ جزا دینے کا
کیا حق نے وعدہ سزا دینے کا
کیا حق نے وعدہ عطا دینے کا
کیا حق نے وعدہ ملا دینے کا

وچہ کشف لاسرار روایت ذکر فضیلت یارا
استقبال نبی دے کارن اس کہو ہے واپانی
ستہ ہزار طلا تک لیکر مید کا ٹیل بھی آیا
سب تھیں اول پیش نبی دے جبرائیل سلامی
ادبوں جبرائیل یوسف نون گو دی وچہ اٹھایا
پر پڑھیم اللہ مال محبت اوہ محبوب حقانی
رب نون ان رسولان نالوں نہیں پیار اکوئی
جلدی پتھر واک ٹختہ پانی آپر و صریا
اس تختے پر حضرت تائیں کر کے ادب بٹھایا
پہن لباس نورانی حضرت بیٹھا شان گرامی
نال محبت قدم نبی دے چپن لگا پانی
شیریں دار معطر ہو یا دہر نہ رہ گئی کائی

حسن یوسف و احد کوہ اندر نور و تا چہ کارا
لیزہ بھراٹھ لیا اکوں قدرت نال ربانی
حضرت یوسف ہی خدمت وچہ امر خدا فرمایا
نال شیبانی بھجیا رب نے پاس حبیب گرامی
کھوہ وچہ چھرنا یوسف تائیں کچھ نقصان نہ آیا
ادبوں جبرائیل اٹھایا شیشہ جو بنی نورانی
پیش جہنائے قوم نورانی خدمت کارن نبوی
حکم بے تھیں بیڑی وانگن پانی آپر و صریا
نور پیراہن جنت وچوں جلدی نال لیا یا
قدماں نون لیا پانی ادبوں ہو یا سلامی
برکت خوشبو جنت والی اس چہ آن سمائی
نیپیاں پاروں عاصیاں آپر بیشک رحمت آئی

خیال کرو کیا مالی درجہ برکت قدم رسولان
 اوہ سرور حبیب محمد جتھے قدم نکادے
 عظمت قدم نبی سرور دے میں کیا صفت تائیں
 کیا وہ قدم سرور و عالم عظمت بھریا
 جوڑا جدول آثارن لگے ادب دے وچہ آیا
 کوہ طوروں جوین رجب و تا اسان موسیٰ تائیں
 سال ہزاراں عرش سوالی شوق محبت پاروں
 نیک نصیب جہانکے ہوون پاوون بن نبی و
 شان نبی وارب نون معلم ربے اشان نبی نون
 پیابنی و اقدم دینے رحمت جھڑپاں لایاں
 ہو رہی حکمت کھوہ وچہ آہی راوی ذکر یسایا
 دو جا ہو مراد یوسف دی رب جبار ہو سچائی
 رکھد اسی ل شوق جے میری صورت بل و نکاوے
 تہجد وچہ تفسیر یوسف دے بن عباسوں یسایا
 کھوہ وچہ جانا یوسف کارن یہ بھی حکمت آہی

مولا باہجہ حسابت جانن قدر جوین مقبولان
 قدم رکھن تھیں اولی مولا پاک زمین کراوے
 زمین کیتی رب اقصی و انگوں مشرق مغرب تائیں
 شوقوں عرش منور جس نون سینے آپر دھریا
 سن جوڑے چڑھ عرش میرے پر پاک خدا فرمایا
 عزت عرش میریوں ہو سکی مرکتیاری تائیں
 خاک مبارک طلب کریندا خالق قدی سرکاروں
 اوہ کیا جانے قدر نبی و احس و اشکر عقیدہ
 کنہ لہن وی طاقت ناہیں جبرائیل و جی نون
 کھوہ وچہ قدم یوسف دے پاروں لہرں کرایاں
 اس دن ہو یا معراج یوسفوں جس دن کھوہ وچہ پایا
 برودہ ہو کر بکنے والی اکھیں بات و کھالی
 ہے کوئی دنیا وچہ جو مینوں گل خرید پچاے
 بحر الشقوق بہت کتابوں ایہو بات یسایا
 جس گل پاروں کھوہ وچہ آیا وہ مقبول الہی

سیان سپہ بدکن آل ذات علیہ السلام درجہ

کرن روایت پیش یوسف تھیں اکے و زمانہ
 اہل عبادت نام یہوہ انجوبی حد نہ کوئی
 بلکہ صفت یوسف دی اسنوں خبر کتابوں پائی
 کیتا قید محبت اس نون کرے سوال تائیں
 عشقوں سجدے اندر روئے اوہ مقبول سچاواں
 وچہ چھائی حاضر و کجیاں سوہنی صورت والا
 امر ہو یا جا کھوہ ہے اندر پچہ آرام صبور ہی
 اور یا اس کھوہ وچہ شوقوں عاشق مرور بانا

سی ہک مرو صفائی والا کامل ولی یگانہ
 نو کر عبادت اندر اسنوں کتنی مدت ہوئی
 جیو نکر حسن جمال نبی دی صفت خدا فرمائی
 یارب مینوں وچہ حیاتی اوہ مجھوہ بے کھائیں
 یارب میں اس دست تائیں تھے باہجہ جاواں
 بھاویں اوہے ویلے مینوں آوے اہل پیالہ
 کسے دلائے تھی مینوں اس چہ پار حنوری
 رکھ امید یار تھ کارن بیٹھا پکر ڈکھانا

طلب کرے یہ طلب پاسے کے رسول سہارا
 ہر شکل تھیں مشکل رستم یار پیارے والا
 ہاڑیہ لے اندر جالے گذرے کئی زمانے
 ہک ہزار تے تن سو برسوں عمر ہووا پائی
 ووانار خداوند اس نون نبرات پہنچا ہے
 جس م کھوہ وچہ پھر پیا یوسف ہاتھ حکم سنایا
 شکر اٹھیا ولی اللہ و صدقے صدقے جائے
 حسن نبی و اس نون کے پردہ کھول دکھایا
 خوش خشا کے حسن سوائے نقش عجائب نوروں
 تاب لہی بیوئے تائیں بیجا بدوں پیارا
 نور کی بیچ پیادیاں لقاں پاؤں تیج دلائنوں
 و زبیرا کہ موئی جنت کو تر نوروں دھوئے
 کیا اوہ لیل قدر و روز لقاں حسن سیاہی بھریاں
 کیا اوہ سوہنے و زبیرا کہ نیر عجب نکاتی
 نہیں مبارک نور قندیلان چان حسن لگایا
 عجب پیشانی حسن نورانی مائے چمک دلائنوں
 ناخنی شاعر مفر کھیا و ن بون ہر ہر جانیں
 حسن نبی و می حسن م آہی ٹھاٹھ سمندرالی
 جل بل گیا محنت اندر دل پر وانیہ تو تروں

عین محبت خالص باہجوں بلدا نہیں پیارا
 اول سر نذرانہ لیند اہل و انہیں سکھا لا
 کیوں و ربار سخن اچھوڑن طالب یار ڈھانے
 کتنی مدت در و فراقوں اس مکان تنگھائی
 عرشوں عجب تبدیل نورانی چان نور لگا ہے
 اے عاشق معشوق پیارا تیرے کارن آیا
 استقبال نبی واکرے گیا گھن کلاوے
 بدر میسر جمال نورانی کھوہ وچہ چان لایا
 موئے دے بد بیضا و آنکوں جلوہ مائے نوروں
 تن من و پون نار نظارہ شکل گیا چمکارا
 جدا جہناں تھیں ہو کر گیاں معلم قدر تہاں نون
 کر تجویز برابر دھر کر استما کار پروئے
 ٹھاٹھ حسن دی غوطہ دیکر آن کار پگڑھریاں
 حوض محمدی آپر حوراں بیٹھیاں لویا لی
 سورج چند سلامی ہو کر طلب یارت آیا
 جل بل جاوین جلوہ مائے جاندریاں جانورانیوں
 و سن دی جد عقل نہ آئے و کھن ایساں تائیں
 نوٹے کھا کر ہو یا ہو و ا حالت مستان والی
 سبق ایہو پوائے تائیں بندا قرب حضور و لیا

عزل

کیا ضرہ دیکھا ہے تو نے آگ میں جل جانے کو
 اوہیاں کیا پوچھا تو نے عشق سے ایسا نے کو
 جلتے ہیں ہو کر فدا لئے کاراہ و کھلانے کو
 ایتو آتے ہیں شمع تک لاش کے پہنچانے کو

ایک دن پوچھا کسی نے عاشق پروردانے کو
 وہ کیا پرولنے نے تم کو خبر نہیں کیا کرو
 میں نے دیکھا لوگ سب کہتے ہیں ملنے کی طلب
 کُن سے تم زندہ ہوئے ہم تو اسحق ن کے موئے

یہ مشقت عاشقوں کو یار کے دیدار سے

دیکھ حال یہودا عاشق بولے حمد خداؤں
بھایاں پتہ گلہ نہ رکھیں کچھ نہیں دوس جہنازا
چکر دیوں نہ دور کر بندے و پیر سائے تینوں
پتہ کہ سینوں طاقت نہیں سی سی کرتے پیری
پیش نبی سے جو اس عاشق اتنی عرض گزار ہی
پورا ہو گیا وعدہ رب آکھے ملک باناں
سکدیاں بلیا و بھر جانی گروں ملی جو جانی
نہیں پوسفدے رو کر چٹے آکھیں قرۃ عینی
اتنا سخن پیاروں کر کے کلمہ کہیا زبانی

لوگ کرتے ہیں مشقت پینے کو یا کھانے کو

خدمت اندر عرض سناوے دوست صل علی تو
یا محبوبو یا عشق اسافے ٹورنشاں توں آندا
کھوہ چہ کون سٹینڈا تینوں کیونکر بلدوں مینوں
ایسے رہوں مٹی آہی دل ہی حاجت پیری
آگیا ملک الموت فرشتہ یکہ حکم چہاری
یا ولی اللہ اس دنیا کھیں تیر اسفر چلاناں
بہر جہایاں عالم اندر پھرن ملائے چوائی
یا یوسف ان ہذا فیراقا بیک و بینی
زندگی واسے دفتر پتہ روگ گئی قلم بہانی

سپان آمدن خیرہ علیہ السلام کے حیرت

جدوں یہووسے بل پوسفوں کیتی جان لہ
یا حضرت کچھ خفا نہ ہونا امر کیتا رب سائیں
تخت حکومت دیساں تینوں عزت شان گرامی
آن کے سب تیر سے دور یہ ہو کر دور بخانے
سکر حکم نہ بانا پوسف بولے صمد زبانی
خدمت اندر وحی فرشتہ چہ بچھاپ آوے عاوی
عبدالستار حال پوسف و پیر بیان سنائیں

خیرہ ایل پیغام لیا یا طرفوں رب لٹاے
صبروں شکریوں جرتسا نون ملسن نیک ایس
عاجزہ ہو کر بھائی تینوں ہوسن آن سلامی
ہو کر سب محتاج کھلاوسن کوئی نہ لٹاں چھانے
قرب حضور دن شیشا رب نے کھلا کھنڈ نورانی
دوب سلطان کر کے نہ یادہ کون بہان سناوے
پچھل پاس یعقوب نبی سے جدا جہرا دیان پائی

سپان آمدن پوراوان پوسف و خیرہ کے حیرت

ابن عباس کہیا جد بھایاں کھوہ چہ پوسف پاپا
بکرا لیکر ذبح کیتوں نے کراتا لہ پتہ بھر کے
پیو وہی بیٹھے لٹے پتہ شامہ ہاشاں پتیاں
کھلا آڈیے کھانڈے دیکھے لٹا لٹا خیرہ دن

بابل گول جواب کی دیساں نکار لائ چہ آیا
چلے پاس یعقوب نبی سے مکر بہانہ کر کے
نعم سے نالی یعقوب نبی نون بہت لٹلاں گیا
چند ہی لٹے لٹے نبی نون کھوہ چہ چھوے جاوان

دوروں مارن لگے آپہں شام پئی گھر آئے
 پے گیا نکر یعقوب بنی نوں سُکر لیاں آپہں
 دوروں وزیراں وانگوں روکھلا تکیندا
 کمل آئی جان نمائی نہ روی ہوندی جاو
 نیڑے آئے صاحبزادے نظر یعقوب کا
 قوت چھوڑ گئی تن وچوں بیٹھ گیا ورماندا
 روکریو لیا بنی اللہ دا ظاہر ہو گیا یمنوں
 اچراں نول و لاو بنی دی حاضر ہوئی ساری
 وَتَرَكَنا يَوْسُفَ عِنْدَ مَتَاعِنَا بِهَتَانِ فَمَنْ سَأَلَا
 فَالْكَلْبُ الذِّئْبُ جوسا تھون پچھے کھا دا اوہ گھیا
 ہے افسوس بے خبر و بخایا پیارا دلبر جانی
 روکراوہ پیرا ہن دوروں دھریا حضرت آگے

ڈاھئے ڈاھئے پون پون دے آپرور و حال دکھائے
 ڈور کر تھر تھر کنبن لگا خیر سیندی تاہیں
 اوہ دن عید مبارک یقیندا ہے رب میل کریندا
 ایسے طرفے لڑیا جانی شالا تھیر و پیا کے
 ہو سلامت سائے دستن یوسف نظر نہ آئے
 اچن جیتی قاصد غم دے اجل پیغام لیا ندا
 لے ل غم تھیں زہر پیالہ رب نے پھچیا تینوں
 رو رو حال یوسف او تن بولن وار و واری
 یا بنی اللہ یوسف سوہنا پاس اسباب بٹھایا
 دور گئے ایس چلے چلے اندر جنگل جھاڑاں
 باقی کر تہ لوہو بھریا اس تھیں رہی نشانی
 کر کے دفن جویں گھر آون میر چلاون لگے

در بیان حالت یعقوب پور وقت دیدن پیرا ہن

وچھ تفسیر یوسف دے جیونکر ابن عباسوں لیا یا
 تازہ لہو ویکھ پیغمبر یک نہ ہوش سمکھالی
 رستہ مل جہنائے کارن سارا روز لنگھایا
 حاضر ڈکھا اوہ پیرا ہن بے نہ ہتھ وچ پھریا
 دور امید جیاتی ہوئی جیوں مچھلی بن پانی
 تڑپے پیا بیوشی اندر غمش تھیں ہوش پائے
 حسن کیا جد وقت عدالت دفتر عمل دکھاسن
 ہتھیں دست رخصت کر کے جویں نہی پر ہوئی
 کر افسوس نہی واروون سب فرزند پیا لے
 خون یوسف واساٹے اپر پیش پیاد رکھا ہوں
 فجر ہوئی کچھ حکم بے تھیں ہوش دکھائے آیا

جدو لاد یعقوب بنی دی کر تہ آن دکھایا
 پہنچ گئی تکبیر بھرتھیں اللہ اکبر والی
 گریاتہ روکرا نہاں کولوں اجل پیغام لیا یا
 غمش پے گیا بنی دے تائیں پر زمین دے جھریا
 جل بل دل دل پاس مروٹے سادھی تہ پھانی
 گودا بٹھاون سپٹے بلاون کوئی جواب آئے
 ویکھ یعقوب پیغمبر وانگوں سب بیوش ہو جاسن
 وقت وانا پھیر نہ ملسی پیش نہ جاسی کوئی
 نہیں کیتا اسان متل یوسفنوں زون دست نالے
 اس دے غم تھیں بابل سرسی بچن مجال گناہوں
 خدمت کر کے سب فرزنداں اولوں تھم بٹھایا

غم نے مال دیوانہ ہو کر کیتی نظر دووائے
 پھیر افسوس ہو یا کیوں دوست انہاں ساتھ رہا یا
 دن سارا اس غمش سے اندر پھیر نماشاں آیاں
 کون دکھائے حاضر کر کے صورت پارہ جونی
 یک پل سختی جان کنڈن کی سخت غراب دکھانڈی
 آید صرا و دھریاں مروتے نہ تھیں حد پکڑے
 ویکہ حوالا دیکھین والے حاضر بیٹھے روون
 لے پر اسنوں دست باہجوں تن من بھاپیں بلیاں
 مچھلی جیو مکر پانی باہجوں تڑپے بنی پیارا
 پھر کچھ بنی اللہ کے تائیں جوش دلے وچہ آیا
 لیا ہو کر تہ یار میرے واسینے نال لگاواں
 جھپ فرزند اں حاضر کیتا کرتا تہ لوہو بھریا
 عاجز ہو کر مڑ مڑا چٹے کیتا بھر دیوانہ
 یاراں بیٹے حاضر دستن اک فرزند کھڑا یا
 جس دا لٹو بیٹا ہووے قبریں داخل تھیں

یوسف نہیں حاضر ڈٹھے کرتہ لیا ون والے
 غمش وچہ ہو کر ایس نیالوں و صرقتی اپڑ آیا
 دوست باہجوں تن من پیراں و فراق جگایاں
 جو دم گزے حاضر ہووے حالت جان کنڈن کی
 سختی و روجہ اپاں والی ساری عمر جانڈی
 سینے تیر نماں سے رزاکن آون یا و پیارے
 ادبوں چاون صدقے جاون خدمت چکھا وون
 ہوش آرام نہ رہ گیا کوئی ہنجوں رہن نہ ویساں
 دلیر یار پیارے کارن گذر گیا ون سارا
 رو کر سب فرزند اں تائیں اپہ فرمان سنایا
 ویکہ نشانی و لبر والی چشماں اپڑ لاواں
 نال محبت رو کر بابل چشماں اپڑ دھریا
 کولون دیکھین والے روون عاجز حال دیوانہ
 اوسے بات یعقوب بیٹی نون موتوں گان لکھایا
 روز و آگھن یا پیو اس دا کوپں جدیوں چوے

حکایت شہلی

حضرت شہلی ولی اللہ نے ڈٹھی ایک زانی
 رو رو گندی کہو بیسی لوی رونق میری
 باقی ہو رہا امید نہ کافی جس پر نظر لگاواں
 سن کر شہلی ماریاں ڈھائیں کہے بلند آوازہ
 روز و آگھن سچ بتلا یا عورت روون والی
 میرا بھی رب کہو مالک ملک تمام بریکانہ
 اس نون لکھ نہراں بھوے سنانہں ہوونہ کوئی
 اگوہی تھہ پھلما طرفوں چے انکار لیا ندا

بیٹا فوت ہو یا تقدیر ہوں وندی پھر کے دیوانی
 سنج ہو یا جگ سارا ہنوں چاروں طرف اندر پھریا
 ملک تمام اچا لال ہواں سن میں کتے ل جاواں
 تیں ہن میں تیں کتوں جاواں بے کر پ زانہ
 کہ و باہجوں و سن بیٹوں چارے لہراں خالی
 کول تھلون نہ دیندا کوئی آگھن لوگ یونہ
 نامنطور کہیسی جس نون کتے نہ پاسے ڈھوئی
 دوزخ کتوں نکالن والا ہنسی کون تنہاں جا

بس میاں جس نافرمانی اس درباروں ہوتی
 کرن روایت جدا وہ کڑا تہ سینے نال رگایا
 ہوش آئی تاں جوش فراقوں عاجز ہو کر رویا
 جا کر دور پہاڑی اُپر رُتاں بے اندازہ
 اے جنگل وچہ و سن و ایوب بات سنو کہ میری
 تساں جو کھا واپوسف سوہتا مارگایا ساٹو
 کرنا ظلم جیہیاں اُپر کوں خداؤں بھائے
 کرن وایت طبق زمین پر جو حیوان بیچار
 کھاون پیون کے نہ کیتا عیش آدم نہ کوئی
 چپ ہوتی وچہ جنگل باران کوئی پر نہ بے
 حیرت اندر ندیاں نالے ٹھاٹھ نہ بارن دُروے
 جھوپاں کی گردن چھریاں آون باہجہ گناہوں
 جد اے صاحب دوست پیارے نالے میں تاسے
 ناخوشخبری غیب آوازہ طبقاں اندر آیا
 نہیں پایا اسان کھوہ چہ اسنوں بخشیا شان گرتی
 کھوہ وچہ بند بخانے والا اسنوں حال دکھایا
 اوہ مارن والے بھائی اسنوں ان سلامی ہوسن
 جدا یہ حکم خلائی سنیا آیا بھر دلاں لوں
 ہو گیا مست بہوشاں انگوں یعقوب بے حال
 جھاڑ پہاڑی جوان پرے جوشے نظری آئے
 جنگل اندر بے ہین وٹھا انہاں نبی لوں
 یا نبی اللہ دروہ یوسف اجویں فراق تسانوں
 چھم چھم دون دروہ فراقوں کرن سلام نمانے
 پھر جنگل بھیں حضرت صاب وندا گھروں آیا
 چپ کر دوسے حاضر بیٹھے جو فرزند تھامی

بخشش رحمت کارن اسنوں ہوگا میں کوئی
 دروہوں چھرا چھرا حضرت بخش دے اندر آیا
 جنگل طرف دیوانہ ہو کر اٹھ روانہ ہویا
 کل حیوان پرے کارن کرے بلند آوازہ
 نہیں سی لائق مول تسانوں کرنی ایڈر لیری
 دیوہ جواب جو کی ہتھ آیا کر کے ظلم تسانوں
 دور آواز گیا وچہ جنگل کون جواب سناوے
 حضرت یوسف دے غم اندر رونے لگے سار
 ایسی حیرت رسولاں نبیاں ہر چیزاں وچہ ہوتی
 لرزہ بے پرواہی کولوں طبق زمین اڈولے
 ویکھ جلالت انہر دُورن پریت تھر تھر کنبدے
 ہر تھر چیزاں سون اسنوں خوفوں تھر لہا ہوں
 قدر مجال کی ہو کرے نوں کپ فترہ دم مائے
 ہر تھر چیزاں روندیاں تائیں تاق حکم سنایا
 حاکم کیتا شہر مصر واکل سردار سلامی
 ماتق قید نہ کرے کسینوں جان ب تخت بہایا
 بہت عریب نمانے ہو کر وچہ دربار کھلوسن
 باقی ذکر یعقوب نبی داوساں کھول تسانوں
 ہتھ وچہ کڑا تہ پکڑا ہویا یار پیارے والا
 و سو یوسف جس ن طیا ہر ہر لوں فرما دے
 آہیں مار سلامی ہوتے ہرے خاص ملی لوں
 قسم خداوی کھاون پیون کچھ نہیں یاواساؤں
 اگے نالوں دروہ یادہ پہنچیا نبی ربانے
 آہٹھا جتھوں ٹریا یوسف بھایاں ساتھ رلایا
 نال محبت کڑا تہ چتے مڑ مڑ نبی گرامی

پھر وہ کڑتے نال محبت اکھیاں اُپر لایا
 و ندمبارک ظاہر کیتے نکلی چمک نورانی
 ساری مجلس حیرت اندر کون کلام سنائے
 اوڑک ادب زیادہ کر کے سوال سنایا
 حضرت اکھیا کڑتے و چوں دنی مکر کھالی
 بدن یوسف و انوشو بھر یا چانن ہوئے نوروں
 جس گلیوں تشریف مبارک سوہنا یوسف لیا
 بدن یوسف بھین جیکر لہو ظاہر باہر بھیندا
 ردون آئے رو فراقوں تن تن بلیاں بھایں
 حرم ثبوتی ظاہر ہوئی جاتا چورلتاں نوں
 جس بھیاڑ یوسف نوں کھاوا لہو اسدا پیتا
 یوسف پر کھاون کارن جس نے وند چلایا
 چمک چمک ن یوسف جسے پاٹے بند تھامی
 نشیں کہو بھیاڑاں کھاوا روہن بدر منیراں
 اوہ بھیاڑ تسائے نالوں ایسا ہو گیا پیارا
 فرض کیتا جد یوسف تائیں آ بھیاڑ مریندا
 مٹی دا کچھ اثر نہ اسنوں ہو نشان نہ کوئی
 حق ہو یا معلم اسانوں نشان فریب کمایا
 پوری ہوئی ہر او تساوی جو نہ کریت آہی
 سب اولاد نبی سے لگے رو کر عرض سنائے
 بات ساوی اثر نہ کردی جسے سو بیچ سداواں
 نبی کمیا اس باتوں جیکر نشیں خلاصی چاہو
 انشار اقدار میں اس کو اول سبب یافت کرساں
 راضی ہو کر طرف جنگل سے صاحبزادے دھانے
 پکڑ لیا کر جلدی اسنوں کیتا قید زنجیروں

اپن جیتی سیما حضرت ذکر حسین لیا یا
 ڈروا کرے سوال نہ کوئی پیش صیب حقائق
 جد خفگی وچہ حاکم ہووے عرض نہ کیتی جائے
 یا بنی اللہ غم دے اندر تا سہ کیوں کر آیا
 لہو و چوں کیوں نہ آئی خوشبو جنت والی
 طلب یارت جنت حوراں کرن سوال حضوروں
 کتنی ویر پچھے اس گلیوں خوشبو جنت آئے
 مشرق مغرب طوق زمین دا خوشبو نال بھریندا
 ہسیا میں خود معلم کیتا رت یوسف دی ناپیں
 اس چہ سنو سوال اسدا دا وہو جواب سائوں
 کڑتے واکس کارن اس نے اوڑک یادہ کیتا
 بدن یوسف دا پاڑیا اس نے کڑتے کوں بچایا
 کیوں کر کڑتے دا اس جاتا او بوں شان گراہی
 کیوں پیرا ہن ہیا سلامت کیوں ہو گیا پیرا
 کڑتے واپے اوڑک ہو یا یوسف کھا گیا سارا
 آسے نالوں کڑتے اُپر کوں پیار کریندا
 خون آلود کیوں کر ہو یا با ست عجیبہ ہوئی
 ظلم کمیا یا ظلم کمیا یا ترے واری فرمایا
 غیراں اُپر عیب اپنے ہی لہو فریب سیما ہی
 کراں جواب کی پیش سنائے جو اعتبار نہ آور
 صاحب چوربے سائوں کیوں خلاصی پاواں
 جسے مار یا دوست ساڈا اسنوں پکڑ لیا ہو
 جس پر چوری ثابت ہوئی نظر سے پر دھر سا
 کس بھیاڑ ڈھونے ستا با ہر دور دکھانے
 باہجہ گناہ گل سنگل آون کون بچے تقدیروں

سی اوہ ناہر بھوکھا ماندہ عاجز و دروہ خانہ
 پھیر و بارہ خلقت رتی دروہ مصیبت حال
 ہے ہے کہ افسوس جو دون دروہ گنیا جاندا
 پکڑ لیا نڈا پکڑ لیا نڈا روڑو کے لوکاٹی
 پکڑ لیا نڈا پکڑ لیا نڈا سب کوٹی و کھین آیا
 پکڑ لیا نڈا روڑو خلقت آکھے و کھین والی
 پکڑ لیا نڈا کوٹی ظالم اوہ بے ترس منہ کالا
 پکڑ لیا نڈا دشمن موڈی قتل ہوئی تلواروں
 مہلہ بھریا چھم چھم روئے و روو خلقت ساری
 اُس ناہر پر اس ن حاضر ایسا دیلا ہو یا
 دیر نہ کرن لحاظ نہ رکھن سخت سپاہی سائے
 کون اپیل کر اون والا دروہ گارتھناں نوں
 ورووں ویکھے یعقوب بنی نوں جوش دیوچہ آیا
 ہے افسوس ملائک نوری کرن سلام جنہاں نوں
 کہیا یعقوب دروئے ظالم دس شتابی بیٹوں
 کیوں تده سائے دوست اپر ظلموں نظر نکائی
 کیونکر توں اس چند بدروزن کھاوون کارن مانا
 اے بگھیارا تیرے کولوں کوں دلیری ہوئی
 اے بے ترس ترس نہ کیتا توں بے ادب کینہ
 بدھڑے پاپوسفیر کولوں دل خوف آہوئی
 پیروی ساڈی جنت حاصل کل مریدان تائیں
 کل مرید رسولان پیاسے اُس خدا مار سائیں
 جیونکر اوہ ترسا نڈا کھٹا سوہنی صورت والا
 تازہ گوشت چرب نوالے دیندارب تسانوں
 اے ظالم توں اوہ بے بھری بیٹوں ن سناندا

چوہ بنا کر حاضر کیتا جتھے بنی ربانا
 روڑو خلقت و کھین آکھے ظلم کسا و ن والا
 جس نے سوچ غائب کیتا ظالم پکڑ لیا نڈا
 ابراہیم بنی وے گھر تھیں جس نے شمع بجھالی
 رنج کیتا جس آل رسولان قہر آہی چایا
 لہو لے رکھے ہشتی نالوں جس نے توڑی ڈالی
 بدتر کیتا جس نے سوہنیاں زلفاں والا
 شہر کنعان کیتا جس خالی چائن نور بازاروں
 اس نے جگر یعقوب بنی وے ماری ظلم کساری
 عزرائیل جوں کوئی عاصی پھر طہم کائے ڈھویا
 پھر پیکار چلان شتابی ڈھویون سرکارے
 نگراں بنی محمد فضلوں ملیا آن جنہاں نوں
 آپیاں تاریاں جد فرزاں لیا کر چور و کھایا
 جھگل تھیں بگھیارا دروئے کھاوون پون نہان نوں
 کیونکر قہر آہی کولوں خوف نہ آپا بیٹوں
 ہے افسوس یعقوب بنی تھیں تینوں شرم نہ آئی
 دل وچہ یاد نہ رہ گیا تینوں اس دابا پ نانا
 ابراہیم بنی وے گھر تھیں دیوا گل کیتوئی
 ظلم کیتوئی جان میری پر پاڑیا میرا سینہ
 جوں اجارہ لگانا تیرا توں اجارہ کیتوئی
 سائے دشمن رہدے دشمن لیس سخت نہ تائیں
 کل بے ادب رسولان دشمن پاک خدا د سائیں
 سوت غداہ کر یسی بیٹوں سا ڈارب تھالے
 اُس پر شکر نہ کیتا ظالم کھاوون آیدوں سائوں
 تازہ گوشت میں نت بیٹوں ساری عمر کھواندا

کر کوئی بات سچن دی ساڈوں وس حقیقت ساری
 کیوں نہیں حال اسانے اگے عرض بیان دیندا
 توں کیا جانے قدر سمندر ہی نازک نور بندری
 کیونکر وقت نزع واسوہنے دلبر اتر آیا
 آخر وادوم پار سچن واگذریا ساتھ ایمانوں
 تھر تھر کیتے جوش فراقوں رووے نبی سہارا
 اے گھیاڑا بچے اس ویلے قتل کراں میں تینوں
 سخت وی کچھ ناہرا اوپر کرے نہ نبی اللہ وا
 نا کچھ اٹھ کر مار یا حضرت ناہر عا جز تائیں
 نہیں تان جیونکر پیش نبی تے کر کے چوریا ندا
 وروں بجاہیں بن نبی نیوں بدن انگواں بوئے
 جگر جال یعقوب پیغمبر بھانبر بال دکھایا
 گزرا وقت یعقوب پیغمبر جھڑکان سپا مریندا
 اوہوں سر نیواں شرمندہ لکھے وروں بجانا
 کہے سوال سچی سرکائے پار بختی سائیں
 بیج کرے جو نیماں تائیں خالی بات نہ جاندی
 وریا وکھ جیوان نمانا غصہ نبی اللہ وا
 عبدالستار اگر گنمانے کوں خلاصی پائی

کیونکر تیرے لیندی نکلی جان یوسف دی پیاری
 کیونکر سوہنا گیا جہانوں باں یاد کریندا
 کیونکر سوہنے پار گزاری ساعت بان کن دی
 اللہ جانے دوست میرے کیونکر بھلا ٹھایا
 کیا جانا اس وقت پیاسے کیتا سخن بانوں
 اے گھیاڑا دس شتابی کیونکر گیا پیارا
 کچھ نہیں حال اس گل اندر دوست نہ تینوں
 ایہ فرماوے تیں تھیں بد ایسی رہا ساڈا
 ایڈا جگر بھیاں تائیں سخن کیتا رہا سائیں
 ہو رکے دا چور بچے ہونا قتل کرایا جاندا
 وکھ حوالا درونی وا طبق زمین دا ڈوولے
 رزہ رت آسمان تائیں عرش عظیم ہلا یا
 بندر بان جیوان نمانا کوئی جواب نہ دیندا
 ہوش معلوم بچے بٹیکلے س نے مارا نبی بانا
 ویہ توفیق جواب سداواں نبی پیارے تائیں
 کتیاں صنعاں اٹھایاں رے مال دیا پیاری
 جالش قوم اسدا می اتر آیا تھر خدا وا
 وچہ سرکار یعقوب پیغمبر عرش ویا فرمائی

اور بیان سوال حضرت یعقوب کے گاہ نورانی

ہتھا ٹھا کر نبی اللہ وا عرض سوال کریندا
 حرمت باپ حاق میریدی جینوں شان جیری
 حرمت نبی محمد سرور عالی و است گرامی
 جد تک مجرم پیش ہرات نہ ہووے اقراری
 ہتھ رکھو سراس سے اتر امر خدا فرماوے

یار بیا یہ گھیاڑا ساڈوں کیوں تینوں دیندا
 حضرت ابراہیم پیغمبر بد مبارک میری
 بخش زبان ورنے تائیں کہ بیان تاجی
 قید قتل واسے اتر سکھ بوشے جاری
 بجز تیرا ظاہر ہووے خلق ایمان بیاوے

سُن کر اٹھیا نبی اللہ و اچو کر حکم غفار نبی
 و اہ سبحان اللہ کیا منصب ایسے نامے پایا
 عبد التبار اذا تاں اُپر جسے رب بخش کر پندا
 بہت جہان سے سر پر فضلوں نبی رسول لکھایا
 رہبر ملیا نبی جہاں لوں نازاں مروج مرید سے
 سنو حقیقت جس مضم حضرت سراسر سے ہتھ دھریا
 آکھیا اس لوں بول شتابی تسم خداوی تینوں
 و چھ تفسیر تو ابن عباسوں کہیا امام غزالی
 اول سن گھیا نبی لوں ادب سلام سنایا
 آکھیں تئیں جیب رہانی یا محبوب بگنے
 نبیاں غرق نہ کر داپانی شیر پلنگ کھانے
 جتنے کفن مبارک نبیاں خاک کھانے رومی
 قوم رسولان تھیں کوئی جیکر روز خدیو لڑے
 ایہ چیزاں سب بے رسولان شرم لگانا جہان لوں
 یا نبیا جس جنگل اندرون ہے چرن لتاؤ سے
 خدمت اندر جھوٹے نہ بولان آکھیا گرگ پچاڑے
 تیرا دعویٰ میں عاجز ہر میں کی آکھان تینوں
 یا نبی اللہ پچھو سب تھیں عرض کرے زمانہ
 یا مہن پیٹ شتابی میرا چاک کرا یا جانے
 سُن کر صاحبزادیاں اُپر نظر پیغمبر پائی
 آکھیں دیو ثبوتی اس پر جوتساں چوریا نڈا
 ناہر آکھیا روز قیامت ایہ فریاد کریساں
 میں پر ویسی دور مکانوں نال مصیبت آیا
 کرن روایت بکد ہے پر جو کوئی نمت لاسی
 سنو حقیقت بعد اس ناہر اتنی عرض گزار نبی

ہتھ رکھیا سر اس کے اُپر ویکھے خلقت ساری
 و انگ مریدیاں جیندے سر پر مسل ہتھ لکھایا
 تیرے جہاں بینیاں تا میں کون خزانے دینا
 رب دربار اپنا نہاں تا میں کھیا نال و کھایا
 ہک باہجوں گھر گھرا گے سجدہ نہیں کریندے
 خلقت عام تماشے کارن غم و امیند بھریا
 کیوں تدہ ماریا دوست میرا سچ سائیں مینوں
 جدوں یعقوب بلایا اسنوں قدرت رب کھالی
 کر قظیم مریدان انگوں خدمت اندر آیا
 کویں بے ادبی کرن رسولان عاجز لوگ کیئے
 آتش ڈوروی نبیاں کولوں و بکنوں شرماوے
 رب سولان نار جہنم بول آواز نہ کر دی
 آتش ووزخ قدم نبی تھیں ادب کنوں نظر جاوے
 رنج پنچاد ن آل رسولان کیا توفیق اسانوں
 اوس مکانوں میں مانے جاواں چھوڑ دوڑاٹے
 اپنیاں پیمان لوں سانوں تیرے برے پیارے
 میرا دعویٰ انہاں اُپر جو آکھن مینوں
 کس لاش پوٹھدی اُپر مینوں وکیا کھاندا
 کرنا جو کچھ مرضی ہوئے ہے کچھ نظری آوے
 جو میں روایت نقرہ کاروں وکھن اندر آئی
 آکھن اس جنگل تھیں پھریا اسان نہ ڈٹھا کھاندا
 جو کچھ آپ میرے پر کر سو کر منظور شینساں
 زور اوراں کر زور مینوں ناحق چور بنایا
 خون برابر روز قیامت بدلہ پھریا جاسی
 سُن کر حیرت اندر ہوئی حاضر خلقت ساری

سب اولاد یعقوب نبی وی چپ جو اول ہونی
 عیب چھپاؤن چیلہ کیتا پھر پھو ان لینا ندا
 اولاد یعقوب نبی ہی سن رو رو کے پھتائی
 ایہو تاشہ کہن بنی پیش جناب الہی
 اپنا تن جد بھرے گواہی کون چھپاؤن والا
 ہر ہر وقت عمل آتے ہر دن دین گواہی
 بدعت شرک جنہاں تھیں ثابت و فقر اندر کے
 دور کر لہی امت و چون ٹولے بدعتیاں کے
 جس دن ہوں پہلے کارن کر سی ہی دلیری
 جس دن ہوں کوئی ننگہیا مومن بداد کریندا
 اوہ گل چھتری سب لوکان تھیں ری عمر چھپائی
 نیک اعمال جو کرن لیا کر فی نیت آہی
 جو عمل عبادت کرن سخاوت طلب مشہوری
 بعضے جاہل عقلموں خالی جو کچھ عمل کماؤن
 برس پھپھوں سکیناں تائیں جے کچھ طعام کھلاؤن
 ہر دن بے اوتنا کھاؤن یاوا احسان آئے
 بعضے دین قرآن ماناں نوح مجلس جو بان بھاری
 سب رحیم بنایا انہاں مکار جاؤن والا
 لین والے بھی کسی پورے حق نہ ہول سداؤن
 ہستی جن جاہل کیتی رب ول صدق نہ آئے
 بدعماں پر بے رب عالم پر وہ حکم نہ پاندا
 یعنی غنی پکاؤن کھانا نشو کر شان کھاؤن
 آکھن چٹتیاں جے منہ پوسی ہوگ ڈوا بے سوا
 غنیانے گھر غنی پہنچاؤن بھر بھر طاس کاباں
 دوست و دست شیلیاں والے کہ کر یاد بلاؤن

نظر اٹھا کر مجلس اندر کے کلام کوئی
 نیسی خبر جو حال تمامی کھول بیان سنا ندا
 حمدت مارا کدوں ہتھ آئے چھتری ثابت ہائی
 کچھ ہتھ پیر لکانا نہ کرنین صاف گواہی
 جس پر نبی رسول نہ راضی کون چھپاؤن والا
 بیٹھا ہوگ رسول محبت و چور بار الہی
 اوسے وقت رسول تنہا تھوں نہیں متنی تمراوے
 بنی کہیا سب بدعتیاں نکلے و وزخیاں کے
 رب فرما سی بدعت والے یہ نہیں امت تیری
 قطع زمین بھی اوہ دن ہو سی کھڑا گواہی پیدا
 ساکے لوگ تاشہ و کھن شیخی باہر آئی
 اس امر برابر دسی ارجم ذات الہی
 قرب حضوروں و وزکان رب کچھ نامنظوری
 چاؤن مال دکھالا کر کے جروں خالی جاؤن
 دو برسوں تک خلقت اگے گن گن خرچ سداؤن
 ہک دن نام خدائے دیکر چاؤن جری نہ جاؤے
 اسپر نام چرا لادون دل و چہ بے اختیار ہی
 کر کچھ عمل منافق ہوون لیجاؤن منہ کالٹا
 نادان کھن شتابی کر کے مرت کوئی ہو بلاؤن
 کر بد عمل عبادت چوں کوہ سلامت جاؤے
 بہت ذلیل ہوندا شرمندہ مجلس چہ نہ پاندا
 ہک ہک بڑی منہ منہ چاؤن کھڑے ہر شاؤن
 کھوڑا دینا زمرم وانگوں نام نیاز لگا یا
 دھکے ملن سوالیاں تائیں جسے امید ثواباں
 وانگہ بستی ننگھن مشکل سائل ماراں کھاؤن

اصل پچھوٹاں راہ مولیٰ سے جیکر ہوندا کھانا
مسکینان نون حاصل ہووے چکھن جو کھا کھانا
مومن سخی مجتہاں والا درجہ حاصل کرے

غنییاں وایا ورنہ اس چہ سنتوں پار سجانا
غنییاں سے گھر گئے رہن و کچھ اللہ و ابھانا
عمل ریا مشہوری کو لوں شرک برابر دوسرے

حکایت امام حسین رضی اللہ عنہ

پیر امام حسینؑ پیارا گوشہ جگر نبیؐ ادا
پاس انہاں سے جس دم آوے کوئی مسکین نما
جدا وہ وطن مکان تبارے موجب حکم تنہا نون
بے کچھ مال مان تساؤی لہجا سا تھیں بھائی
عجلی رحمۃ اللہ دی عادت مسکینانوں جاون
اس تھیں پچھل محبت یہ گل کس انہاں نون
تسے دن گذرن پھیر انہاں ل خطر روانہ کرنا
اس ماننت پر اسان تھیں قسم زبانی ہوئی
نہر بہاں ہو مجتہاں والا بھان قرب حضور ی
وے مسکین یتیم اسپراں حکم خدا فرمایا
جو مجلس اندر دیوے لیتا دل چہ نیت ہوئی
بہت ذاب بادہ اسنوں بہر لکھیا جائے
ساری مجلس نال برابر بخشش رحمت پاندا
جتنا ساری مجلس و پر ہو سی تہر آہی
مجلس گندی بول شنبانی باقی ذکر نبیؐ و
سنو حقیقت گرگ نامے جس دم عرض سنائی
پھر اس ناہر کو لوں پچھن لگانہی رباناں
عرض کیتا اس یا نبیؐ اللہ سنو حقیقت میری
و او امیرا گیا زیارت کارن او اس پیارے
خوش قریب یا بھائی ہوون بینی دوست کوئی

ساری عمر ایں طریقہ اس فرزند علیؑ و
کون کوئی توں کس دا بیٹا پچھن بیتہ لکھانا
بس کر نال محبت آکھن معلم ہو گیا سانوں
نال ہائے دیون اسنوں خبر نہ لگدی آہی
ورم ویناراں ہوزر ہووے مال امان لکھاون
لیساں اسپیں ضرورت جس دن واپسی ہوگے سانوں
خرچو کھا ہوا مال تمامی دل چہ خوف نہ دھرنا
ہو چکا سب ملک تساؤ او دخل اسان نہیں کوئی
فخر یاو چہ دوری ہو سی خبر قرآنوں پوری
خاجمندانوں سج دیون کعبہ جویں بنایا
شاہد و کچھ میرے دل مومن نیکی کرسی کوئی
جویں جوان بہادر جنگی اول تیغ چلائے
جو شروع شراب یاو چہ تماشے او شیطان سبحانا
اتنا اس ہکے او پر غضب عذاب تباہی
کریں نصیحت ہو رکتے دل ساڈا صاف عقیدہ
چونکہ چہ تفسیر پوسفے نظر روایت آئی
توں کس طور مصیبت اندر پکرایا گیا تاناں
اہر ہم خلیل جو آہے جد مبارک تیری
مجلس و چہ فرمان سنایا اس دن ہی سہاے
کر ن محبت آپس اندر رہتوں پیارے سوئی

ہر دے نون ملنے کارن جٹنے قدم اٹھا دن
 جو میں مجرت خویش پیوندی بھائی کرین پوری
 بھائی نال عداوت کینہ دل چہ ہوگ جنہاں نون
 دوست دل یا بھائی دے دل جو ملنے نون جاو
 بھنگ شہراہوں ہر ہریاویں میل پیار جنہاں دا
 یا بنیا ایہ دے تیرے جو فرمان سنایا
 مینوں بھی وہ یاد مسائل کدی نہ دیوں بھلاو
 جد مویا ہک بھائی میرا کتنی بدت ہوئی
 مصر زمین دے جنگل بھالے ٹریا بلخ بخارو
 شام زمین دے جنگل بھالو دس تھانے دانا
 کہن غریب دے پینوں مر گیا تیرا بھائی
 اوڑیا اس جنگل اندر کوئی میرا شکاری
 اوہ قرابین بھکائی اس نے یاراں گولیا نوالی
 یا بنی اللہ جس دم مینوں ایہ گل انہاں سنائی
 اندر میرا جے کرویکھو یا سردار بیگنے
 روندیاں گزے وز ستاراں یاونہ پینا کھانا
 ایہ گل سنکر ہی اللہ واپس بھر رو یا
 رو کر سب فرزنداں اپر نظر مبارک پائی
 رور و اکھن لے بھیاڑا پھیرا حیرت سائیں
 گرگ کیا کی عرش گزاراں ربحال کی میری
 پھر یعقوب کیا کچھ بھرا حال یوسف دینوں
 اس بھیاڑی دے اگے ادبوں عرض سنائی
 چھوڑ نہ گیا پیغمبری درجہ عالی شان تانوں
 چوہاں طبق غلام جنہاں حیرت بٹاٹھ مریدی
 حضرت آکھیا وحی اسانوں کوئی نہ خبر سنائی

وہ سے نیکی ہک ہک مولا تینیاں یاں جاو
 او سے طور جناب لہوں مسن قرب حضور ی
 بد نال عداوت انہاں رحمت نہیں تنہاں نون
 دونوں سختے دونوں سختے امر خدا فرماو کے
 ہوگ برابر دوزخ اندر ہک مکان تنہاں دا
 حکم نبی دادا دے میرے گھر وچہ آن سنایا
 یا پیغمبر ہن میں ما جزا پڑا حال سنایا
 مائے سانگ جدائی مینوں پیش آرام نو کوئی
 رور و اپنا ویر پیارا بھالاں درو پیاروں
 آلیا جد قوم اپنی نون میں مسکین نمانا
 جو میں مقدر اس پر گدھی ساری خبر سنائی
 اس بندوق چلائی اسنوں دیکھا جان پیاری
 جا لگی یہ بھائی تائیں گزر گیا اس جالی
 اوہ بندوق جدائی مینوں جکروں پار لنگھائی
 آپو آپ برابر پاراں چھیک پٹے دچہ سینے
 اچ تقدیروں اکھیں جڑیاں ہو یا چور نمانا
 بھائی پیارے سب انساناں کی حیواناں تو یا
 ویکھو ابراہیم پیغمبر کوں حدیث بتائی
 ایہ مسئلہ اولاد میری نون کوشش نال تائیں
 ایہ حدیث پڑھاؤن لائق رہی اولاد نہ تیری
 لے بھیاڑا کیونکر گدھی حقیقت مینوں
 جو میں وایت فقرہ کاروں و تھن اندرائی
 یہ بھو جبرائیل وحی تھیں کیا مقدر اسانوں
 کرن سوال کہنیاں تائیں ایہ گل نہ دیندی
 نال یوسف دے کیونکر گدھی خبر نہ لیا یا کافی

رو بگیا کہ کیا پھر حضرت کیا مقدر و اساتذوں
 جس میں ذات صفات ہوئے وہ کی شان جنگا
 منہ داڑھی شیطان میں پارو ایسی رغبت میں
 جو قبریں پوچھ کر کماؤں میں بیان و سخاوت
 جو گوگا سرور دیوی پوچھ کر کافر شیطان راستے
 جو بھنگ شراباں پوچھ کر بے سول بھلایا
 جو دن راتیں ظلم کماؤں کھاؤں مال بیکانہ
 "تا بعد از حدیث سے آکھن ڈاڑھی حیرت ہوئی
 شد حقیقت حد پیغمبر آکھیا ناہر تائیں
 آکھیں سب کچھ علم ہے میں نے خبر سناواں
 چغل نہ جاسن جنت اندر دور ہوسن ورگا ہوں
 باپیاں و اجوا سر نہ سنن یا جو شرک کماؤں

جس کم اندر قدرت ناسی جبرائیل جہانموں
 جس پر خود بدنامی ہوئے وہ کی گلہ سائے
 جس لڑوں برا خلعت جاسے وہ بھی گلہ کریندا
 رہنوں پوچھ کر الیاں تائیں وہ بھی بڑے ستاؤں
 اوہ بھی مومن بن کر آکھن برسے ہوئے لو اسنے
 منہ ٹھیس تو بہ کہہ کر آکھن برا زمانہ آیا
 کس لوکاں و احال نہ کوئی آگیا برا زمانہ
 مشرک بدعت والے آکھن دین نہ رہ گیا کوئی
 جے کچھ خبر یوسف میں تینوں اس و احال سائیں
 روز قیامت چغلاں اندر داخل کیتا جاواں
 سخت غداوں مار جہنم پاؤں قہر الاہوں
 پین شراب جو پوچھ کر خنزیر چلاؤں

حکایت فرشتگان

لوح محفوظ جو رہن ملائک ذکر فرست لیا اندر
 نفست کھیا کر خاک کی بندے شوخ او ایس کر و
 تصور آئین کیتا کچھ ملکان گرم عدالت ہوئی
 کھل گیا انہاں فرشتیاں کارن غیرت اور دوازہ
 جو کچھ اینہاں فرشتیاں کیتی ذکر عبادت ساری
 سجدے اندر روزوں فرشتے عرضاں بولن جوئے
 سخن دلیری ہو گیا ساتھیں تیری غیرت پاروں
 حکم ہو یا اسیں کراں جو غیرت و کمال نہاں
 پھیر سوال نہ کیتا ملکان سنکر حکم ربانان
 رو کر گریہی دے اگے و رک عرض سناندا
 حال میرے پر راضی ہو و یا مقبول پیارا

غفلت پاروں ذکر کیتوئے حال جو میں بند پانڈ
 کیوں نہیں کھدے خوف گناہوں کیوں نہیں ڈرتے
 کرن و انت نقرہ کاروں دیر نہ لگی کوئی
 ہو گیا ظلم ربانی تائیں اوسے وقت آوازہ
 آویساں دے دفتر کھدے آیا حکم جباری
 غفلت پاروں خاکیاں پر تپیں جو غیرت کر و
 ایہ گستاخی بخش کریاں رستے خوف جباروں
 کس نساں جازت بخشی بود گلہ تنہاں دا
 آکھ حقیقت گھڑوں جاسے وہ بگیا ٹکاناں
 صبر صیبت بھارا کھاؤں ورثہ کل نہیاں دا
 صبروں اجر مراد لتاوی ویسی دیوں ڈارا

اٹھ کر ناں محبت حضرت ناہر سے دل آیا
 کرن روایت مشراندہ ملن جہوں جزائیں
 ہر شکل ہتھ کر یاں نالے او گنہار منانے
 ابراہیم تے عیسے موسے صاف جواب سن
 پھر سب خلقت پاک بنی نون عرض سناون آئے
 کرے شفاعت ہا صیباں گارن چہ جناب تعالیٰ
 دور کرن ہتھ کر یاں سنگل حکم خلاص تنہا نون
 نکل چہ سنگل پئے گناہوں عبد ستار سناو
 سن خوشیاں سناواں پاران جلدی حمت پاواں
 واہ سبحان اللہ کیا حمت حکمت کیتی سائیں
 وچہ تفسیر پوسفے خبراں کے امام غزالی
 ہا کچھیا یعقوب نبی وانیک نصیب نما نا
 ساک صحاب کف و ایچا پاکے جنت عالی
 چوتھا گدا جو حضرت عیسے جس پر کرن سواری
 خیرا پرفوج محمدی جس ن گھیرا پایا
 قدماں پاک بیدیاں پراکھیاں آن دکایاں
 گنتی رت چہ سجدیے منگدار ہیا دعائیں
 اوہ کافر جو تاک ہو کہ خدمت کردا میری
 چارہ پیش نہ جائے میرا آکھاں کر کرناری
 فضلاں وادروازہ کھلا سنیباں حضرت آیا
 کر مشہور سوال پیا سے رو کر عرض گذاری
 اے وقت مراد سے وی کیتی حضرت پوری

جلد اتارے سنگل اس سے حضرت حکم سنا یا
 ایسے طور محمدی مسی بندیا ناں تائیں
 وکھین کدوں محمد آئے روون و در بنجانے
 او تم فوج واؤ و بھی ڈرے وچہ بارزہ جاسن
 میں جہاں و گنہاراں گارن بول رسول سناو
 سرو ستار نورانی چکے شلمہ موتیاں والا
 واکے یعقوب پیارا حامی بلیا آن جہنا نون
 یازب فضل تیرے تھیں حضرت میں دل جلدی آئے
 ہور کوئی دروازہ ہا میں قبول حال سناواں
 میل پیغمبر جنت لائق کیتا ناہر تائیں
 پنج حیوان بہشتی ہوں فضل کنوں رب عالی
 صالح پیغمبر دی ڈاچی پاو سے فضل ربانا
 روز قیامت مسی اسنوں صورت و لیاں عالی
 پنجواں خچر پاک نبی و اجس فضل غفاری
 چھال رگا کر کوٹوں باہر ملن نبی نون آیا
 ناں محبت شوقوں ہاتاں عاشق آن سنایاں
 یارت میلین نبی پیارا میں عاجز سے تائیں
 کرے شکایت گلہ سناؤا موجب کفر و لیری
 اے دشمن نون میرے او پر نہ کر سپں سواری
 عشق سناؤے چا کر مینوں کوٹوں پارو گایا
 صبر تہا میں ہو میں میں پر اچ ہو واسواری
 طالب تائیں مطلب بلیا یا یا شان حضور ری

کرن سواری جس پر حضرت شفقت کر م کماو
 جنوں شوقوں کون پھریا کوہ بہشت نہ پائے

سپان فتن کرک زقوم خود

سنو حقیقت خدا ہرے شکل نبی اتارے
 چاہیہا سب تم اپنی لون حال ظاہر کر یا
 شکر ڈرے تمام دہے تمہوں فکر پیونے
 یا نبی اللہ سب کوئی جانے جو عزت بنیاندی
 کون سولوں دکھ پہنچاے کس نون طاقت آئے
 تسان سولوں غم یوسفے دور مکان پہنچایا
 قتل کروتاں عذر نہ کر ساں یا مقبول گرامی
 تسان ساؤ ایوسف کھاوا نبی جواب سناے
 قہر خدا یوں وون ڈروے سر سجدے چہ پایا
 دن اتنے ساں کچھ نہیں کھاوا یا مقبول رہنے
 کرن قیدی کار سولوں ورو کرن پکاراں
 کھلی اندر رحم کماون نہ تکلیف پہنچاون
 جو عاصی بنیاے ور پرناں یقین سدا پایا
 عبد ستار ہے سب کافر نیاندے راون
 عرضاں کر کر عا جز ہونے جب گھیاڑ ٹانے
 ہے اوہ حضرت راضی ہو کر خصت نہ فرماندا
 جانوراں حیواناں جاتا حیوان کر قدر سولوں

میں ارضی جارخصت تینوں و تا حکم پیاے
 قتل یوسف اساکے اپر نون پیغمبر و صریا
 بسھناں جان بچاون کارن ان سلام کیتونے
 اولوں مشرق مغرب تاپیں خلق مرید جنہاندی
 چوواں طبقات نالوں بھارا کون عذاب ٹھاکے
 قسم خداوی پیون کھاوں سالوں یا ونہ آیا
 ناتق ہے سب سائے اپر بے ادبی بدنامی
 اصل اندر فرزند ان او پر نظر یعقوب مکاے
 جیکر نبی نہ راضی ہو سی جاسی تخم ادا پایا
 پیٹ کر و سب چاک اساکے آکھن رو بنجانے
 حضرت چہ کھلوئے روون ہو کر صفیاں قطاراں
 در پر آیا مارن ناہیں مولا تھیں بخشا ون
 رب فرماے کویں نہ بخشاں میرے پر پر آیا
 سزا ہے جہنم خالی سائے جنت جاون
 بسھنوں کخصت حکم سفایا ورت نبی رہنے
 کوئی حیوان نبی وے ور تھیں سرگز چھوڑ نہ جاندا
 نہ کچھ خبر نہ قدر پچھاتا بے دیناں بھولاں

حکایت یہودی

کرن داشت یک یہودی دشمن پاک نبی دا
 کادن شکل اندر بگری لے گھیاڑ اٹھائی
 بول کیا گھیاڑ جو بنے لڑتی و تا سی مینوں
 جہا یہ سخن یہودی سفیانہ و چنگلی پانی

کرے عدوت نال نبی وے کفر میں برا عقیدہ
 اس یہودی لکڑیوں زورے نال چھڑائی
 وس جواب اسے اندر دخل کی آنا تینوں
 بڑا تعجب کدے حیواناں نہیں سی بات سنائی

رب تسانوں خاکوں دم اشرف ات بنایا
اس وا بھیجا نبی محمد جنت طرف بولا ندا
دشمن جاتا اس سے تائیں موٹریا حکم ربانا
سن کر بات یہو وشتابی مسجد اندر آیا

ہر نعمت رزق تساو اعجب لباس پٹنایا
بڑا تعجب اس سے اُپر تسان بیان نہ آندا
خبر نہیں تسان وزقیامت کس دروازے جانا
ابوں قدم نبی سے پکڑے کلمہ بول تسانا

حکایت دیگر

ہو بیان سداواں تینوں پاس رسول گرامی
آگھن لوگ جو مالان وائے ہرستی ہر جائیں
مصلحت کر کے وار و واری کل خواص غوامی
فاتیان چہ ہمیشہ عاجز اسیں غریب پچائے
اپنی بولی سے چائے جو کچھ عرض گزار ہی
لوکان آکھیا امر ز کوتاں ب رسول سناو
پھر اس ناہر تائیں سرور و سیا حال تدا ہیں
پھر بچھیا بڑی سے اگے کیتا عرض نمانے
آپو اپنیان مالان اُپر خوب رکھن نگہبانی
اپنا جملہ اسیں کرسیاں خفگی تسان تہ کرنا
کدے نہ غصہ کران تسان پر کیا رسول گرامی

بک بچھیا مجلس سے اندر ہو یا آن سلامی
کر نصیحت ساڈی طرفوں تسان نہانہ تائیں
ساڈوں بھی کچھ راہ مولا سے حصہ دہین تگامی
سخت دعامت خفگی ہووے خوف تساو امانے
حضرت کھول بیان سنا یا مجلس اندر ساری
ادا کرسیاں ہو راساں تھیں بھار نہ چایا جائے
آگھن لوگ ساڈے کولوں یہ گل تہجدی تائیں
آگھ دیو سب لوکان تائیں یا محبوب ربانے
تسان اسان تھیں رنج نہ ہونا یا محبوب خفاتی
بڑی دعا کر ساڈے اپر قہروں نظر نہ دھرنا
کے کر اذن نبی تھیں باہر ہو کر گیا تگامی

بچوں کے قصہ حضرت یعقوب علیہ السلام

باقی ذکر یعقوب نبی و آگھ سداواں تینوں
راضی ہو یاو چھبیت حاضر طرف بے وی
منہ تھیں بچے حمد بے امانجوں رہن نہ ویلیاں
درووں ٹھاٹھ بدھی پادیاں سوناں عشق و کھایاں
جتنوں یوسف نصحت کیتا ساتھ رلا کر بھایاں
گذر گئی شب قدر ز جوشی دی بالی الگ جدایاں

جیونکر حال کتاباں چون ظاہر ہو یا تینوں
امر اگے کچھ عذر لیادن نہیں مجال کسے وی
قبرستان پران دسویے شیخ و سن سب گلیاں
کدی نہ راتیں آکھیاں جڑیاں محمدیے قابو آیاں
روندارو نذاوس کلمے ہو گیا و آگ سو آیاں
کتنے لوگ جدایاں کولوں ویدے گئے ہودایاں

عقدی ات پیائے باجوں گندے سو برسوں دی
 کون سلام پیغام پیاے سبحان وریگیاے
 پلنگ نیالی دوست والی دم کھاون آئے
 ہو گئی جویں پیاری لگی دل چہ بات تسانوں
 ایسا صبروں بھارا اٹھایا اس مقبول آہی
 صبروں اس وقت پیغمبر جوش فراق نہ جردا
 یا کچھ حال نہائے اوپر سخت دعا فرماندا
 رب فرماوے وقت مصیبت صبر کمال جنہاں
 صابر تائیں وقت نزع دے سختی رب دیندا
 نبی محمد سرور عالم ایہ فرمان سناوے
 رب فرمایا اس کے کولوں آئے شرم ساتوں

دن دن طلب یادہ دل لول لول سول جگاندی
 درودوں گھر گھر بھاپیں بالن رونے درومند اند
 دیکھ اولاد اپنی دل حضرت ایہ فرمان سناے
 اس چہ ہوگ عنایت ورثہ صبر جمیل اسالوں
 اس نے صبروں ثابت ہوئی وچہ قرآن گواہی
 غضب کنوں فرزند تمانی قتل شتابی کردا
 گرم آواز یعقوب بنی داغالی مولیٰ جاندا
 اس ابدلہ جنت حورال رحمت مال نہائوں
 صبروں شکرں ساتھ شہیداں ناواں درج کریندا
 وچہ مصیبت جد کوئی مومن صبروں وقت لنگھائے
 وقت عدالت کیونکر لال اس کے بدعلاں

ایساں درجہات صبر

ہے ترے قسماں صبر جو اول کرنا صبر گناہوں
 تخت الشریٰ تھیں جتنا پینڈا عرش منور تائیں
 وچہ مصیبت غم پیاری شرک نفاق نہ کرنا
 اس صبروں سوورجہ مومن جنت اندر پائے
 بیجا صبر عبادت اندر فاقہ گرمی سردی
 تخت الشریٰ تھیں جتنا پینڈا ہے ستویں آسمانوں
 پیاریاں کھیاں زندگی اندر جس تھیں ور کرایاں
 دے خوشخبری رب فرمایا پاک محمد تائیں
 رب اپنے اول دے اندر جس نول امر نہ بھانا
 رب صاحب نول جیکر بندہ پیارا دلوں بناوے
 امر خدا پر راضی ہونا ایہ ایمان نشانی
 وچہ پیاریاں شرک کماون دیوے بالن جائے

نوسو درجہ جنت اندر پاوے فضل الاء ہوں
 اتنا جنت ہر ہر درجہ بخش کر لیتی رہائیں
 صبروں رب تھیں دور نہ ہونا سر سجد وچہ دہرنا
 جتنی وقتہ زمین آسماناں خبر کتابوں آئے
 اس وابدلہ چھ سو درجہ خبر روایت کردی
 ہر ہر درجہ اتنا جنت بخش ہوئی رحمانوں
 رب فرماوے جنت او سنوں بدلہ صبر کیاں
 صبر کیتا جس وچہ مصیبت کرے قبول رضائیں
 کیا موجب دل شخی اس نول جنت اندر جانا
 ہو سکے نول وقت مصیبت کیوں فریوی جاوے
 دل وچہ شرک زبانہ کلمہ اوہ لول شیطانی
 ربا امر ہٹاون کارن پھرن اپیل کراندے

واہ واہ نیک نصیب جو مومن من حکم ربانا
حضرت میریم آریہ خاتون پیدیاں نیک صفاتاں
کولوں نہر حنت لؤل چیدی نور کھجوروں سایہ
لمسن ہار مہیاں لؤل رحمت نظر کرم وی
اکھ حقیقت باقی قصہ ذکر یعقوب نبی دا
صبروں کے خدا بن ساڈوں دو گارنہ کوئی
درد و فراق یعقوب نبی دا ذکر نہ کیتا جاندا

ایسے بٹوں پیارے مومن سنتوں پار سجانا
بار جو اہر نور پرودن دو لؤل عالی ذاتاں
بیٹھیاں ہار بناون کارن جویں خدا فرمایا
حنت طرف وانہ ہونے جویں نشان محدی
شکر بے ل حاضر ہوسی جس انیک عقیدہ
سسر پر سب منظور کریاں جو نکرواد و ہونئی
درد و یوسف دے پاروں جو نکرواد کر حسین لیاندا

سیان حالت درد کبوتر ال

جدا جدا ہر رنگ عجائب بہت کبوتر پیارے
جدا جدا مکان کبوتر خانہ ہم ہونڈ کر الاون
جدوں کبوتر خانے اندر یوسف ان کھلوے
چشم چشم سوہنی چال کھاون کرن طواف دوالے
بجج بجج قریب حضور ی پاون جدوں پیارا آوے
ویکھ جمال ہون متانے شکرں حمد سنائیں
جس دن یوسف نہ گھرا بند ریارت ہونئی
جس روز واز یوں ننگھد یوسف وداوہ دروازہ
ایسے حال یعقوب نبی لؤل کر گیا یار سو والی
اولوں حاضر خدمت اندر سب فرزند سو ملائے
کھاون پیون کارن بچپن کچھ خدمت فرمایا ہو
ہر واری جد بچپن اس بچپن ایو کلام سناوے
ویکھ یہودارو کر آکھے کل بھراواں تائیں
یوسف یوسف یاد کریندا پیسی اجل پیالہ
ویکھو حال نبی دا کیونکر ایڈنہ کرود لپری
بے لج کوئی یعقوب نبی لؤل لپریار ملائے

یوسف کے پرچاون کارن رکھے باب پیارے
کر کے کر کے ل باپے بیٹا مال خوشیے دن
شوقوں گرد کبوتر آون عجب نظارہ ہونے
اولوں ان سلامی ہون نیک نصیبیاں لالے
جیونکر خباں نوشہ کارن ناز نیار و کھلے
بولن ذکر مصور والا جس تصویر بنائی
رنگا کل کبوتر خانہ عیشش آرام نہ کوئی
آہیں رن کل یو اراں آئے درد و آوازہ
مہر کھڑی سلیمان نبی دی تھاڈوں نہ جھلے کائی
یوسف یار پیارے با بچوں سارے لال و سارے
کیا لیندے ہو چیکر بچپن آکھے پرندہ لپارے
بیہوشی وچہ یوسف با بچوں ہو راہ از نہ آئے
چھانفوس بچپن تائیں دیندے اسپس منرائیں
بابل بابل کروا مری سوہنی صورت والا
ویہو پیار اور دستا سنوں ایو نصیحت میری
پنی کر آبجیات پیالہ قبروں باہر آوے

نیک نصیبان الیاں تائیں اجر ثواب لکھیندا
 شکر بات بھراؤاں تائیں لگی بہت پیاری
 کہے یہود اجو کجھ سا تھیں نال پوسدے ہوئی
 کڑھ لیاواں یوسف کھوہ تھیں سا جزا دھانے
 نرم طبیعت نرم کلاماں صورت شیخاں پیراں
 آکھیں یا اولاد رسولاں کتول ہوئی تیاری
 آکھیں نجیب قیاس ساڈا سفتے اندر آیا
 بن لیس اپنی تھیں استوں پتوئے حاضر کرے
 لیس ساڈی دانش پرے افسوس اسالوں
 ایہو مراد جو دشمن و سو پتوؤں عمران ساری
 تینوں کہے نہ جاتا دشمن رستہ ماری جاندا
 دس پیغمبر زاویاں تائیں غیبوں خبر نہ ہوئی
 خبر نہ لگی بابل تائیں کھوہ وچہ یوسف و الی
 جنگلاں اندر پھرے دیوانہ روروسد مریندا
 بس میاں کس شان زیادہ بنی محمد نالوں
 عالی ذات سولانوں کنڈ جنہادی ہوئی
 باقی حال یعقوب نبی واپھرنا ساں تینوں

مگراں جو رب کرنا ہووے امر برابر تھیندا
 راضی ہوئی باپ پیارا جلدی کرو تیاری
 صبر سکھاواں یوسف تائیں بات نہ کر سی کوئی
 اہلیا اہلیس شتابی غیبوں کوئی نہ جانے
 پیراں ٹوٹے بن بن لٹن ٹوٹے بہت شہراں
 صاحبزادیاں کھول سنائی جوین حقیقت ساری
 اول کھوہ وچہ پا کر یوسف گھروچہ کی فرمایا
 اپنی تھیں اوہ بدنامی اپنے سر پر دھرے
 نہیں مجال کلام کن وہی شان کمال نساوں
 سچ کیا اس مرد اسالوں بھنان ت چٹاری
 کھیسے کپ لوں کون پچھانے صورت نیک دکھاندا
 امر سوا نہیں غیب کینوں جھگڑا کرو نہ کوئی
 جتنی چاہے غیب جتا کے پاک خداوند عالی
 علم الغیب بنی لوں ہوندا کھوہ وچہ کویں جھڑیندا
 اسنے دتھے غیب کیتا سٹ جا ایس خیالوں
 جس دی مثل یکارن لیاں قبران یوجن سوئی
 خدمت تریج یعقوب یوسف دی جاوین اجب مینوں

حال حضرت یوسف و رچاہ

خاص روایت بن عباسوں سنتوں یا رسوالی
 قبر موافق تلے زمین دے دست یار نہ کوئی
 کالی رات جدا یاں الی کیونکر جالی یاراں
 بخش کر گیا بخش کر یار ورو آہیں ما کے
 چھم چھم روون ملک فدائی آتش ورو چھائی
 واہ سبحان اللہ لاج ظاہر وکھی بے پرواہی

تعب بن اجار بتا کے کیا امام غزالی
 غم ہی رات یوسف ن کھوہ وچہ ایسی نازل ہوئی
 کوئی نہ خبر یعقوب بنی لوں کن سنا کے ساراں
 لویں جدائی سر پر آئی رہ گئے دور پیار
 جس دم اوہ محبوب رہا ناز تاناں جدائی
 صفاں بنا کر صفتاں لوں پیش جناب الہی

یارب مجتوبان وارونا سا لؤل سل مریندا
 تاں پھر حکم و تار عالم جبرائیل وحی نون
 بعد سلاموں حضرت آگے وحی بیان سناندا
 نہ روا تناعا جز ہو کر صبروں بدلہ دیاں
 پگڑا رکاباں تیریاں چلن سب سردار گرامی
 ایس مکان اندیرے چوں تینوں جلد نکالاں
 بحر العشقوں خاص و انت خیر صدیق سناندا
 کرن و انت جنتا رب ل حاضر ہونے کوئی
 دینا و چہ محبت بدی دل چہ نہیں جنہاں ل
 قبران چہ جساں تا میں لدا دلبر جانی
 کہن فرشتے مر جا مر جا جی آیا جی آیا
 دوست لؤل ب جنت حاضر قبران چہ کریندا
 دشمن کارن قبران اندر و زخ آن کھلوٹے
 آب حیاتوں کرن روا تے اک صحاب نبی دا
 جویں دکا لؤل لونا کڈہن سٹروا باہر آیا
 اکھیں نال و کھایا رے اودہ مرد و مکالا
 بس میاں ہو رب ل حاضر خیروں پر لکنارا
 رب ل حاضر صبروں یوسف جو کجہ سر پر پتی
 فوت نماز جے کر داپلس آکھیا خالق سائیں
 نبیاں لؤل جد باہجہ نمازوں ایسا حکم سنایا
 کہن یوسفنوں تے زائیں کھوے اندر آیاں
 نقرہ کاروں بحر العشقوں خیر صدیق سناے
 فرصت پا کر یوسف کارن کھروں لکاوے کھاتا
 پہلے دن جس وقت یہودا یوسف کارن آیا
 نہ چوندا نہ مر گیا یوسف بولیا نرم آوازوں

شعلہ مائے درد اللہ لین آرام نہ دیندا
 بھیجا رب سلام علیکم یوسف پاک نبی نون
 یا مجتوبایں سرکاروں خوش پیغام لیاندا
 مصر زمین و اہلک لؤل قدام ہدیہ کر لیا
 کرن ٹیس نعلامی و عثمے ہوسن پیش سلامی
 فضل کرم تھیں اس وابد لہ رحمت موج و کھالا
 جنت میوہ حضرت کارن جبرائیل لیاندا
 رب و چنداں حاضر اس ل خیر قرآن ہونے
 کوں پیارا خدا و اے قرآن چہ کیا نون
 سب کوئی اپنے دوست کارن پیش کرے بہانی
 رہنوں اعد جاتا جس نے غیر شریک لیایا
 حوراں خدمت مجلس کارن جلوہ ٹھاٹھے مریندا
 وڈھ وڈھ کھاوےں سپا ٹھوٹیں منہ خنزیراں تو
 ابو جہل لؤل کھپیا اس نے چو کر مال شقی دا
 گلو چہ سنگل بھانبر بھرنا کن ملکاں پر دا و کایا
 نبی محمد سرور طرفوں ناقرا مانی والا
 تاں تینوں ہر مشکل اندر طسی نبی پیارا
 اوس مصیبت اندر حضرت فوت نماز نہ کیستی
 پیٹ مچھی چہ قید رکھیندا روز قیامت پتیں
 ابو جہل و اساتھی ہوسی جس ل خوش آیا
 بحر العشق بھی ہو رکتاباں ست رائیں فریاں
 بھایاں کولوں چوری چوری مت یہودا آسے
 ثابت رہیا محبت اندر اودہ مقبول رہانا
 چوندا ہیں یا مرگیوں یوسف رو کر ان سنایا
 کھانسیب نہ کیتا یوسف خوف غریب لؤل

کون کوئی توں کرماں والا آیا پاس غریباں
بھایاں پیریاں تھیں ڈریوں آن بلا یا مینوں
میں اس وقت کیتے سب جیلے توں وجا تہن والا
کیا ہوئے کیونکر گزری مینوں حال سنائیں
اوہ کجھ میرے اوپر گزری کچھن الیا پارا
اتنی بات ہوئے تائیں یوسف بول سنائی
پھیر وصیت حضرت یوسف کرے یہودی تائیں
بھکا کتسا حد کوئی عاجز نظری اے تینوں
میرے وانگن اسے اُپر حاضر وقت کچھ پانی
ہک پایے ستر نیکی بھرو لوسے دریاؤں
جس ن گھیر پاپت گناہاں چارہ پیش جاو
جھڑکیں نہیں پیچھ کسینوں جیندی مرگئی مائی
و کھیں او س نمائے اُپر میرے وانگن حال
ماواں جنت والیاں چھاواں لاٹھکا دن سارے
ماواں والے ماواں دے ول سو فریاد لیاون
چیزاں منگن ماواں والے شوخی نال ولیری
ماواں والے گو دی لیٹن لیا خوشی خزانہ
ماواں والے نہر خوشی تھیں داہک باغیچے ملدے
گنجے کانے کوہجے تائیں گو داٹھا دے مائی
بنیا میں تے زینب خاتون جھڑکیں نہیں ہانوں
ساتھیں کچھے رو جدائی آئی پیش انہاں توں
چوتھا جو کجھ بھایاں پاسوں سائے اوپر ہوئی
مت پیچھیر بوا سنکر خفگی اندر آوے
شاہداوہ جگا کر سی بھروں شکروں جرسی
بخشی ساں ضاواں ہو کر جو بھایاں تھیں ہوئی

نال غریباں کرن محبت صاحب نیک نصیباں
اُسے کیا یہودا میں ہاں کچھن آیاتنوں
آکیا یوسف امر مقدر کون ہٹا دن والا
نرم جواب سنایا یوسف بول ہوئے تائیں
جویں کسے دی مرگئی مائی و چھڑیا پاپ پارا
جس چہ کوئی نہ گلہ شکایت و من جیندی مائی
باتاں یاد ساڈیاں رکھیں اس پر عمل کماں
اس پر شفقت کریں شتابی یاد کریں جھب مینوں
اینویں عاجز یوسف آنا کر دا پانی پانی
کھوہ تھیں جس نے کڈھ بلا یا خیر جواب لہوں
حاجتمداں پانی دیوے دفتر پاک ہو جائے
مولا باہجہ پیماں تائیں اس امید نہ کائی
ایسے حال غریب یوسف سی مرگئی مائی والا
کوئی نہ کے پیماں تائیں آفرزند پیارے
رو کر مویاں ماواں والے آپے چپ کر جاون
اے یاد پیماں تائیں جہاں ہوندی میری
ماواں باہجہ پیماں تائیں سارا ہاک بیگانہ
بہدی آس پیماں تائیں جو نکر کجھ جنگل و
ماواں باہجوں صورت سوہنی کسے سینے لائی
دونوں مرگئی مائی والے کریں پیار تھنا تھوں
باہجہ خدا تھیں کون ہسا دے ون نصیب جھنا تھوں
ہرگز باپ پیارے لگے نہ کرنا کوئی
وعا فرما دے غضب اللہ تھم تھساوا اجا دے
ساری عمر تھلے پر رحمت نظر نہ کر سی
پیش عدالت روز قیامت پکڑا نہ کر ساں کوئی

اس میں تمامی بھیاں اُپر لوں بجاؤں راضی
 کے پیغام یہووانائیں اب سلام سنایا
 روز ہارو ندا گھروں آیا رو نہ جریا جائے
 یوسف یوسف کرو او کچھ جس دم باپ پیارا
 نیڑے باپ پیارے سے نیڑے یوسف جانی
 واہ سبحان اللہ بد غیرت فاقہ سخت دکھائے
 عبدالستار مرتے تمامی اکھیں رب دکھائے
 ایسے حال یہو وارو ندا روز یوسفول آئے

آل اولاد یعقوب بنی وی خوشی رکھے رب قاضی
 ڈھائیں مار یہو وارو تانا نقرہ کاروں یسایا
 ول ول با بن بن بگر نوں کس نوں حال سناو
 لگی سانگ ہوئے تائیں پیش نہ جائے چارا
 بھاہیں بن ہوئے تائیں کیا کچھ کے زبانی
 لاکھاں دولت حاضر ہوئے پانی ہتھ نہ آئے
 توں جانے پراوہ کیا جان نہ سرور تی تالے
 کوئی نہ خبر یعقوب بنی نوں ن بیان سناو

بیان آمدن حضرت جبرائیلؑ اور حضرت یوسفؑ

بچدن جبرائیل فرشتہ کول یوسف کے آیا
 یا نبی اللہ میں سرکاروں تحفہ عجب لیا ندا
 پڑ ہووے عا جھب اس غم کو لوں کے خلاص تیا لوں
 کیا معنی میں اس عا وچہ سنو حقیقت ساری
 توں غمخوار غریباں کارن عالم سب علماں وا
 ہر ہر نعمت تیری طرفوں توں حاضر ہر جائیں
 اب جانوں توں توں سختی تھیں دیون مار خلاصی
 جس ویلے یہو عا حضرت نوں جبرائیل سنائی
 ختم و عاتک پہنچانا ہیں بے حبیب بانا
 چان کارن حاضر ہوئی سبب تبدیل نورانی
 زریں پیرا ہن ریشم آیا سو بنا مو تیاں والا
 ہو یا نصیب معراج یوسفوں پایا قرب حضوروں
 یار نورانی گھو گھو وچوں جھانکی نور دکھالی
 ایسے کارن کھوہ وچہ جانی حکمت مال یسایا
 اگھ گئی سب غم و لگییری کھلا گھنڈ نورانی

اوب سلام بنی نوں کر کے اس لئے عرض سنایا
 جس وی برکت رب و لگییری جانے روو لاندرا
 سکر آکھیا بنی اللہ سے و سو جلد اساتوں
 یارب توں ہر تنہا تائیں دیون والا یاری
 موت ہلاکت سختی وچوں بخش نجات پہچاندا
 کے پروہ ہر حال میرے پر خوف تمام وچائیں
 غرق ہون تھیں پار کریندی تیری رحمت خاصی
 پڑ ہن دگات نبی اللہ وادیر نہ لگی کانی
 حاضر ہو یا حضرت کارن جنت وچوں کھانا
 نوروں تیز ہوئی روشنائی لاک گئی آسمانی
 پہن کارن دوست تائیں بھجیا رب تعالیٰ
 جیو کر حضرت موسے تائیں جلوہ ملیا نوروں
 خبر نہ رہ گئی کیونکہ جالی حالت کھوئے الی
 سب لوکان تھیں پردہ کے یار جمال دکھایا
 یا و نہ رہ گیا کھوہ وچہ گرنا سستا لیا جانی

ایسے طور نظرہ پاؤں عشق حقیقی والے
بہت پیار ہے سواری ہندی نگ دکھاوے
عشق حقیقی عشق مجازی منزل نہیں دکھالی

اندر بچہ جس دم لنگھن پار جہاں دکھانے
مر کے مشکل منزل چوں قدمانوں ہتھ لاوے
میں کہ بات سداواں تینوں عشق مجازی والی

حکایت کنیز عاشق مارون شاہ

وہ تفسیر بیان سنا کے مفسر حالاً
جس دن عید مبارک ہووے کے سخاوت عالی
گو کیاں خدنگاراں چوں ہک کنیز نمانی
نیسی قدر جو شاہ دیتا میں اپنا حال سنا کے
ایہو طریقہ عشق مجازی موتوں خوف نہ کھاندا
جس دروازے کو لوں لنگھیاں سخت بھرتی ہووے
پناہ خداوی جو اس بانہی درو فراق لنگھیا یا
جس آئی تاں پھر اس شاہ نے و تا حکم وزیراں
سو نا چاندی لال جو اہر کپڑے زیور تائیں
بہر بہر چیزاں کول کھلوے ہک گہبان سیا نا
اوہ شے بیشک طسی استوں حکم سنایا جائے
نجر ہوئی تاں شوہرں باہر شاہ تشریف لیا یا
حکم سنائیں جس شے او پر ہتھ سوالی لاوے
آن سوالی حاضر ہوئے جس پر ہتھ لگاؤں
رووے کھلی نامانی گولی کس نوں ہتھ رگاواں
اے دل حاضر ہووے لہرہ لاج مطلب پائیں
اوہوں پھر مارواں نامانی شاہ دی پشت دکھایا
آپ جو آگیا ہتھ دکھاوے جو شے کسے پیاری
بقول پیاروے دا، نیسی اتوں ہتھ لگایا
شفقت کر کے حال تمامی سینا درو پیاروں

سی ماروں رشید ہک حاکم نیک سخاوت والا
راضی کرے سو الیاں تائیں کوئی نہ جائے غالی
مارون شاہ پر عاشق آہی وندی عمر و بہانی
جس پر نظرہ طالب ہووے کہ منظوری پاوے
ہتھ نام منظوری ہووے اتوں پکڑ لے جاندا
الٹا اس دروازے اوپر و کھن کارن رووے
دوست بے پروا ہی والے کدی خیال نہ پایا
اون منگن وقت مصیبت کل منکین تھیراں
جدا جدا سب چہ میدانے رکھو ہر ہر جائیں
جس شے او پر ہتھ سوالی رکھے کوئی نہ مانا
کر و منادی شہر تہا می شاہ فرمان سنا کے
وچہ میدان سوالیاں کارن سب باب لیا یا
یشک مال اوے و اوہوسی اپنے گھر لے جائے
شاہ فرما کے ہک تمہارا گھروں لے جاؤں
زرو نیا کچھ لوڑ نہ دلتوں میں کیا جسٹھاواں
یاج حاضر مجھے اندر قتل کرایا جاسیں
شاہ فرماوے ایہ کیا کردی رو کر عرض سنایا
میں سب تن من و لت دنیا کیتی صدقے واری
مردیاں مردیاں میں عاجزوں لاج و پلا ہتھ آیا
ترب حضوری بخشیا استوں خوش منظوری پاروں

ہار سزا کار لباس شانانہ او سے وقت پہنایا
 قداماں ہیٹھ ولایت ساری ملک اسلامی سار
 مشکل ہے مخلوق منادوں جد کوئی پیت لگاؤ
 ابراہیم چمچہ پاپا ورجہ قرب حقانی
 نہیں تھے چاہو سفدے تائیں منزل حق و کھالی
 جدا زما نش گذری شکروں رحمت نازل ہوئی
 کئی فرشتے خدمت ادر نماز نیاز و کھاؤں
 جدوں مصیبت کھنڈے والی گذری فضل غفاروں
 واہ سبحان اللہ رب عالم کیا اسباب بنایا

کس غلاماں ویکراس نون اپنا حرم بنایا
 نظر عنایت والی جس دم کیتی یار پیاسے
 عیشتاں خوشی آرا ماں اندر کویں خدانوں باؤ
 دو ٹکڑے کر زکریا او پر کھلا گھنٹہ ڈرائی
 دھڑ کھیاالی غم سے اندر و تا منصب عالی
 عم و تکیسری چھوڑے سداقی یاد عذابے کوئی
 سر کر صفائ زیارت کارن کہ ان کہ ان کاؤں
 حکمت باہر آؤں کارن حکم ہو یا سرکاروں
 ملک کاں اپہ سپر کر پیدا کہ سوہا گر آیا

تمام شد جلد اول

تفصیل المحسنین جلد دوم

۱۳۶۰ھ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

حمد ہزاراں باہجہ شماراں لائق پاک بے نون
 بھی صلوة رسول اکرم نون سب اصحاب پیار
 بعد اس شخصیں پیراں تاجروا پینوں حال سناواں
 اوہ مالک بن زعفرین عفا اوہ زین و اجایا
 ذات خزاہی صاحب عزت والی شان گھرا
 چھوٹی عمر جوانی اول جد اس مالک آہی
 جو بگل وچ میدان پاکیزہ تھے فرنگ گنہاؤں
 کیا اوہ سورج نور اجالہ روشن ہو کر چھڑیا
 اپن چھٹی جلوہ روشن ایسی چمک و کھالی
 منظر طلق زمین سے اندر قدرت چائیں لایا

جس بن چو زمین آسماناں رو نہ نہیں کے نون
 بسنوں عالی درجہ فضلیں بکے وورت پیار
 منزل منزل پیراں تائیں پوسف کمال لیاواں
 ندین ابن خلیل نبی و انقرہ کاروں لیا یا
 شہر مصر وچو سن والانیگ نصیب گھرا
 خواہوں ملی بشارت اسنوں حجت فضل الہی
 او تھے سورج و کھیا مالک اتر آیا آسمانوں
 نال شہابی چمک میریندا آگودی وچ چھڑیا
 جیو تکررات اندر میری اندر بجلی کنڈل والی
 گودی اندر مالک تائیں رہا کا نظری آیا

حسن کمال جمال ندرانی صفت بیان تھیندا
 پھر اس لڑکے پر رحمت بارش نازل ہوئی
 جن جن بھرے صندوق سودا اگر اکھیں کھریاں
 نہ اوہ سو سنی صورت سے نہ گسٹن بن گھینے
 کیتا عشق دیوانہ اسنوں بڑے محنوں حال
 اک مجتربیا اس نون صاحب علم و انانی
 اکھیں طالع جاگے تیرے نیک بلند ستارہ
 خبر حقیقی ظاہر ہوئے خواب نتیجہ مینوں
 صاحب شرم تے اشرف اول صاحب من بچانہ
 سوچ جن سلامی ادبوں نام غلام سیدیندا
 ستا قیمت طسی مینوں اوہ مطلوب گرامی
 گھر تیرے پو ظاہر ہوئی عالم دی سرواری
 اس دی خاطر طسی مینوں اتنا مال خزانہ
 نام تیرا تھر ٹھکیں روشن ہر بستی ہر جائیں
 ہوگ و ملاو نصیب تیر پوچھ اس دی برکت پاروں
 ایہ خوش خواب خزانہ رحمت نظری آئے مینوں
 سن کہ بات سودا اگر تائیں پکر محنت پایا
 کر کے سفر وہ راوی منزل آیا شعر کھانے
 سب جنگل کھغان زمین کے ایدھرا وہ ہر سار
 اوہ میدان جو خوابوں ڈٹھا ویکھ پچھان کھلویا
 برسن ہنوں صبر آئے میناں جھریاں لایاں
 کیون جیاں جالاں حانی کتول بجالاں مینوں
 کیکر لے پیار اسوہنا جس خوش حسن و کھایا
 کتنا وقت سودا اگر مالک زنا شوق پیاروں
 لے دلبر جوین خوابے اندر گو میر پوچھ آیلوں

صورت اس دی روشن کیتا سارا طبق زمین وا
 چھم چھم مونی تھیرے برسن گھٹی رہی نہ کوئی
 روزہ اکھیا خواب جیالوں ہنوں برسن پیاں
 خوش تصویر مصور والی وڑ گئی اندر سینے
 خواب سائے تے فرارے ہے کوئی دسن والا
 وہ مہراں نذرانہ لے کر اس تبیر سنائی
 تاپیں ل نصیب تیرے ثانی عالم سارا
 اس میدانوں بندر صورت برودہ طسی مینوں
 سارا عالم وکھن کارن اس پر ہوگ دیوانہ
 جتول نظر مبارک کرسی ڈولے بلق زمین وا
 صاحب حسن سلامی ہوسن کر سن پیش غلامی
 اس دی برکت عزت مینوں اندر خلقت ساری
 بادشاہان تھیں وافر ہوئی تیرا دولت خانہ
 نوکر تیرا سب لوگ کرہیں وز قیامت تائیں
 ہوگ حرام تیرے پر دوزخ رحمت فضل غفاروں
 عزت دیاں جہانوں اندر حاصل ہوئی مینوں
 اسے وقت مسافر ہو یا اک پل صبر نہ آیا
 لکھ نہ ہوڑن لیا لورٹن طالب پار دیوانے
 ہر ہر جائیں بھایاں اس نے خاطر پار پیارے
 پیا اجاڑو پرانہ خالی ویکھ دیوانہ ہو یا
 نال محبت درد فراقوں بولے وانگ وایاں
 گو میری چہ اون والیا جلدی آل مینوں
 پچھے اس تھیں چالی سالوں دنیا اُپر آیا
 جویں سکندر عاجز ہو یا اب جانی پاروں
 آن جمال وکھال شتابی کتول چھوڑ سدا یوں

مصر کے طرف آسمان نے لیا غیب آوازہ
 خواب تیرا سب پورا ہو سکتا ہے بس پہچاہوں
 صرصر مصر لوں آیا درد کنوں درمازہ
 اتنے دنے تن آتش غم دی نال محبت روئے
 کچھ مکان پیارے والا حج مبارک پائے
 بعد چھا ہیں نال محبت آوے پھیرنا مانا
 نہ سب یہو مجاں والا عشق ہمیشہ تازہ
 ایسے حالت یوسف کارن سفر کیتا سوواری
 کرن روایت خاص محبت جو دل اندر آوے
 جو ساڈی طرف محبت کھن غم درد اونچہ پوری
 سچ محبت کتا نہیں گن گن وقت گزارے
 ہو رہی نال سوو اگر ہمیں رستہ بھل گئے
 جتنے حضرت یوسف آباد ور گئے اس اہوں
 آگے شوق شکر کار کر نیے سب پوسے بھائی
 حکم کیتا اس جنگل اندر چروے نال اسارے
 ڈیرا کوچ کیتا کارواناں عازر نہ کیتا کوئی
 جس رستے پر یوسف سوہنا اوہ رستہ ہتھ آیا
 اوہ واہ شہر مدن تول آوے شہر مصر لوں جاندا
 آید ہراو دھرتے آون سب کوئی نظر وہ راوے
 بحر عشقوں بھی تفسیریں محبت کائیت لیاوے
 خوشبو یوسف دی آہو سخی شوق محبت چایا
 پگڑیا خوشبو پیغمبر دی جھٹ بھوس تے ماری
 نس چلیا حد کارواناں نہیں دورے مگر نالے
 پھمک لیا تاثیر نبی دی اثر محبت پایا
 واہ سبحان اللہ اس کھوتے حب نبی وی ہوئی

بے نہ کھلدا تیریکارن حاجت اور واڑہ
 بس کل مراد ان تینوں خالق وی ورگاہوں
 جے سو طالب کرے چالاکی زور اپیش نہ جاندا
 ہر ہر سال اندر دوواری اوٹھے حاضر ہووے
 آن کھلووے چھم چھم رووے آخر لوں ٹراوے
 ورو محبت دائم تازہ جس گھر شوق سماتا
 نال محبت عمر تھامی نہ چھوڑن دروازہ
 فضلوں حسرت پوری ہوئی شوقوں عمر گزارے
 رب آنا طالب تائیں اوے گل لنگھاوے
 اوے گلپوں اسپن لنگھاواں یواں قرب حضوری
 آیا پھیر کنعان زمین وچہ کارن پار پیارے
 آخر لوں اک جنگل اندر ونج مقام کیتوئے
 بیٹھ گئے تان حکمت ہوئی خالق وی ورگاہوں
 صاحبزادیاں ڈاٹھی خفگی ول سے اندر آئی
 ایس نکالوں ڈیرا چاہو اتر وکئے دوراے
 یوسف یول آون کارن محبت رہدی ہوئی
 بحر عشق صدیق محمد جویں بیان لیا یا
 اوے راہ وچہ کھولا مہیسی جس چہ مال تنہا ہا
 کسے مکان اتارا ہووے جے پانی ہتھ آوے
 کھوتاسی ہک ساتھ انہارے کچھ اسباب کھوے
 جلد ہی دور روانہ ہو یا بھارا سباب گایا
 حب رسولان رستہ جنت بدی نال بعداری
 طرف یوسف دی رہبر ہو کر لیا یاد و روئے
 لیتے شوق زیارت کاروں حالت اندر آیا
 حب رسولان حب خدای ورجہ فرق نہ کوئی

یوسف کفاران کن کہہ یوسف زبیرا
 اصل محبت یہ لیا
 سن محمد خدایا جانوں

جنہاں حُبِ سولائِ نبیاں کر لئی طاعت پوری
 آیدل توں اس کھوتے تائیں کھوتا مول نہ جانی
 اوہ کھوتا کوئی عارف ہو کر لوکاں سبق سکھا و
 جاں تک نیا حرص چھوڑیں پکڑیں نہیں کنارہ
 ایہ نہیں حرص جو کہ ضروری مالِ حلال کما و
 بڑھرا کدے نہ تھکے کاروں طلبِ یادہ لوں
 نہیں محبت بدی اسنوں بخشش کارن ہوئی
 حُبِ بکھے سوہا اگر مالک پایا قربِ حضوری
 بت پرستی کرنے والا خیر اسلام نہ کاٹی
 کرن ایسا سون مالک جلوہ و کھیا نوروں
 کیا ہک محبت لڑائی تہو کھوہ پر نظری آیا
 رنگ سفید جانور و سن کپار وایت والے
 اوہ فوجاں اسمانی ہین نظر پرندے اون
 کرن قیاس سوا کہ دوروں ہرول خوشی سمانی
 نقرہ کاروں کرن وایت قدرت قادر عالی
 طاقت ہی نہ قوم اٹھاون بگئے زور گانے
 لے پر ایہ کار واناں تائیں خبر شناس نہ کوئی
 مالک مال سوہا اگر ہین اس دن ہو رہتیرے
 ہک طرفے سوہا اگر مالک تو پیراجدا کرایا
 دل فکراں چہ درد فراقوں صبر آرام نہ کوئی
 اثر محبت جوش لیا نذا مچی اگ پرانی
 ہک غلام غریب نمانا بشر بے نام سدا و
 لے سکین دعا کہ میری حاجت ہووے پوری
 کراں آزاد و شتابی تینوں عزت مال بھلیری
 اتنیاں باتاں و کر مالک عدہ بول سنایاں

بھاوین ذات کینہہ ہووے پاسے قربِ حضوری
 کھوتا ہے جو اس کھوتے دی بکھے نہیں کہانی
 جس مولوں ملنا ہووے حرصوں بھارا اٹھا وے
 وحدت سبق نہ حاصل جس نوں کیونکر لے پیارا
 حرص ایہو جو کاراں اندر رب رسول بھٹا وے
 دین ایمانوں مال پیارا رب بنی وے نالوں
 تابعداری رب بنی دی جس نوں حُب نہ ہوئی
 مومن حُب بھرائی والے کیکر پاون دوری
 حُب یوسف دی کیتی اُسے دو جاگ حمت پائی
 جس کھوے وچہ یوسف آہا تیزا جالا نوروں
 جویں محمد سرور کارن بدلی کر دی سایہ
 جس کھوے چہ یوسف آہا کرن طواف دوالے
 شوقوں ذکر الہی بولن خوشی زیادہ پاون
 کروانا راونج اگیرے ایتھے ہو سی پائی
 شتریاں نوں اس طرفوں پہنچی خوشبو حنت والی
 قید کیتے سب حُب بنی دی وہ حیوان سیانے
 چلنوں بگئے شترتاں جائن ڈی منزل ہوئی
 اپو آپ وراڈے کھوہوں سچناں کیتے ڈیے
 جس واڈ کہ کلام اللہ وچہ پاک خدا فرمایا
 وچہ خیالوں پار سجدی صورت حاضر ہوئی
 درووں جگرالبنہ بلیا ہنجوں برس پائی
 روکر مالک اس وے تائیں ایہ فرمان سنا وے
 جے ارج لے پیارا اینوں پاواں قربِ حضوری
 مال او نا ہو رہی اپنی حرم بناواں تیری
 درد محبت مال دیوانہ بولیا وانگ سوہا یاں

جد اجد ہر کاراں اندر نوکر چا کر سائے
آیا جس دم پانی کارن اوہ بشرے پہنار
پانی کارن کھو ہے اندر بو کاتے چلا یا

پانی لیادن کار ہمیشہ اوس غلام پچاسے
صاحب ہوش پانت والا بخت بلند ستارا
یوسف ویکھ کلام نہ کیتی کس ڈول وگایا

بیان بیرون آمدن حضرت یوسف از چاہ

حد ثنار ب عالم تائیں لغت رسول گرامی
جد بشرے نے ڈول وگایا پانی او پر گیا سی
جلدی نازل کیتا رجب جبرائیل وحی نوں
جو کھے انبر تھیں چہ صورت آیانال شتابی
نکر مہتر یوسف تائیں بات پسند آئی
کے مصیبت مشکل اندر کچھ نہیں حاجت تیری
اپنے صاحب باہجوں میں کیوں غیراں حال شاواں
جبرائیل کہیا یا حضرت میں کیا طاقت ہوئی
نکر حکم رہا نا جلدی ہرگز ویر نہ لایا
اُس دم بہت نمانا ہو کر بولیا بنی ربانا
جبرائیل کہیا یا حضرت سنو حقیقت ساری
موج تسانے لے کے اندر جو کچھ اس دن آہی
یوسف کھیا خیال کیتا میں تینوں سچہ شاواں
جبرائیل کہیا یا حضرت ایسا ناز نہ کرے
نہ رب عاشق صورت اتر نہ رب ہنیاں جالاں
شیریں سخن کلاماں اتر سولا بھل نہ جائے
سب تھیں بہتر عمل عبادت جیکوئی رہد کما و
سب تھیں بہتر صورت ہوئے خوبی بابو شمار و
کرے جو عزت نفس اپنے ہی بہزت ہو جاسی
آخر وحی جواب سنایا ایہ کجہ دانش میری

جینو مگر باہر آیا یوسف سنوں بیان تمامی
چپ کر یوسف ویکھے بیٹھا اتنا صبر کیتا سی
ڈول اندر لہجے پیانہ پانی پیا آن بنی نوں
ہو اسوار حبیب خرافے نہ کر مول بیتابی
حضرت جبرائیل وحی نوں بول کلام سنائی
جو میں پیارا رضی ہو سی اس چہ مرضی میری
تینوں بدو کار بنا کر کس دروازے جاواں
تیرے دوست حکم سنایا میرا دخل نہ کوئی
لو کے اندر بنی اللہ کے قدم مبارک پویا
حکم سنایا کچھ جبرائیل ہن میں کتول جانا
جس دن شیشہ لیکر دکھی اپنی صورت پیاری
اوہ گل ہوگ برابر ساری لے خوب لہی
جیسا کون خریدے تینوں جے تیں ہل کاواں
کچھ پرواہ نہیں صاحب تائیں غیرت کول ڈیٹے
نہ رب عاشق اتر عبادت نہ رب نیک اداں
اصلی نظر دلاں پر رب ہی پاک بنی فرماے
تو سخن آوارہ بولے روز نکالیا جائے
اپنی قیمت بہتر جانے قرب گھٹے سرکاروں
کرے تو اضع واجز ہو کر سب تھیں عزت پاسی
کھو تھیں باہر یا نبی التائیمت ہو سی تیری

اتنا سخن نبی دے تائیں جبرائیل سنایا
 قوت اس وی لیکے تائیں اثر نہ کیتا کوئی
 روشن جویں قندیل نورانی چانچک دکھانے
 دیکھ حال خوشی وچہ آیا بشرے بے اندازہ
 تاں ضرباں غلام شتابی ایگل بول سنائی
 خواہے اندر اہو بشارت لگی اوس پیاری
 جا بشری خوشخبر سناے کر تعظیم و دہیری
 سن خوشخبر سنا کر مالک مال شتابی آیا
 چار سو رطلان بھار پوسنڈا ورت ایت لیا یا
 بہت جواناں قوت کیتی سبھ کوئی بھج بھج آوے
 جڑ جڑ آون مڑ مڑ جاون جمع ہوئے کاروانی
 گھوہکا ندر چانچ ہوئے جلوہ خوش خساروں
 کرن وایت سب کارواناں حسین مزور دکایا
 جے فرمان نہ ملد اُس ن جبرائیل وحی نول
 عظمت نوروں بھار جیساں شان بیان یقیندا
 کرن روایت جدا وہ بو کانیڑے نیڑے آوے
 جس م بو کا باہر آیا بشرے نے ہتھ پایا
 نہیں تاں وروں عاجز ہیس اوہ کاروانی سارے
 مالک ویکھ ہو یا قربانی دلبر دوست پایا
 سب کاروانی حسن نبی دے شوقوں ہوئے دیوانے
 وکر نضر غلاماں تائیں مالک حکم سناوے
 ایہو قیاس جو اس تیاں لدا مال بناواں
 قدر معلوم ہو یا کچھ خواہوں تاں اس لفت ہوئی
 اول جویں پیاری لگی سستی موتیاں والی
 جے نافہ کستوری باہجوں وہ کیا عزت پاوے

بعد اس تھیں بشرے پہنارے جلدی لہلہایا
 فکروں نظر کھوے مچھ کروا یہ کیا قدرت ہوئی
 موسیٰ دے پد بیضا وانگنوں تانب جھلی جاوے
 ہذا اعداؤم ہذا اعداؤم کرے بلند آوازہ
 اس لٹکے دے شوقوں مالک وکر عمر شگھائی
 کر سفر دیوانہ شوقوں آیا کتنی واری
 با صاحبان ج ڈول میریوچہ آگئی دولت تیری
 جلد نکالو جلد نکالو جلدی حکم سنایا
 فقرہ کاروں سنوں مستر جویں بیان سنایا
 جویں ترازونیک اعمالاں بھار نہ چایا جاوے
 اڑا اڑا لیکن جھل نہ سکن آوے جھک نورانی
 اولون زینر سلامی شوق زیارت پاروں
 جبرائیل محبت کر کے دست مبارک پایا
 کیا مقدر کہ ہن کاروانی باہر و س نبی نول
 وزن تنہا مے نہیں برابر بلق آسمان زمین دا
 جیونکر بجلی چمک مریدی زلزلہ رکھی جاوے
 امرالا ہوں مال محبت اُس نے گواٹھایا
 سب تھیں جدا عنایت اُس پر کیتی بخشہائے
 جنت حور سہاگن ہوئی گھر والا گھر آیا
 شمع مبارک روشن ہوئی سردیون پروانے
 مال مانٹ کہنا سنوں جیکوئی پچھن آوے
 سب کاروانی گروے ہوسن پھر کیا عذر لیاواں
 چیز کسی پر خوبی باہجوں کرے پیار نہ کوئی
 قدماں ہدیہ بیعت تھوے جیکر ہووے خالی
 جس دل نور ایمان نہ ہووے کویں خداون بجاوے

باطن خوبی و ایلیا چیزاں رہنے پنج بنایاں
اسم عظیم کلام اللہ و سطرے چہ نمازاں
بسی ہر ساعت چہ جمعہ بہت مراتب عالی
اس چہ پروہ رکھن کارن حکمت رہدی ہوئی
تے نال محبت کل نمازاں و بقرآن تمانی
جان تک لوں محبت کر کے عمل نہ کیتا جاو
سنو حقیقت جد کار و اناں ڈیرے نبی لیاند

اصلی علم تنہاں و ارب لؤل سننے اندر آیاں
موتناں چہ مقبول پیارے سنو حقیقت رازاں
ہے شفق را ندر رضا نے شان فضیلت عالی
جوہر من تائیں وو جاہ من کرے ذلیل نہ کوئی
حُب رمضان برابر رکھن موجب رات گرامی
باہم محبت نیک اعمالاں و وجہ کیونکر پیاو
کیونکر خیر بھراواں ہوئی سنو بیان تنہا ندر

سیان آمدن پر اور ان یوسف و فرعون اور

دن جتنے اس کھوے اندر گزبے یوسف تائیں
جو کچھ اسنوں حاصل ہوئے کھانا گھروں پیاو
اس دن بھی کچھ کھانا لیکر یوسف کارن آیا
اگوں کوئی جواب آئیں نظر شبانی پائے
جائش ہے ان مر گیا یوسف رووے رووے چکانا
وہی سنائیں بھایاں تائیں رو کر ورو حوالہ
سکریات یہودا گولوں سائے صاحبزادے
گول کھوے ہے وہ سوو اگر ڈیر بہت دکھونے
گھیریا کار و اناں تائیں ایہ فرمان سنایا
وینو شبانی جان تسانوں جیکر ہوئے پیاری
دہشتناک آوازہ غصیوں نعرہ سخت مرسیاں
بہت چیراں سوو اگر ہوئے جذبہ و کچھ انہا ندر
منہ تے پروہ پایا یوسف و ہا بھی دہشت آئی
عرضاں کرے سوو اگر مالک کر بہت زماناں
کہے نہ دکھئی ایسی صورت سیرت ماہ شاہانہ
غصہ کر شعورن یوسفوں بولیا نال و لیری

شفقت کرے یہودا بھائی میں کیا ذکر سنائیں
فردت پاکر بھایاں گولوں چور کائن کھلاو
بہت محبت نال یوسفوں اس نے ان بلایا
رات سیاہی کھوہ وچہ آہی چانن نظر نہ آئے
ایہو مقدر حق تیرے وچہ ایسی حکم رہانا
کر گیا سفر جہاں یوسف پی کر اجل پیالہ
ان کھلونے کھوے ہے پتر سب مقبول خزانے
شاہد انہاں نکالیا ہوئے جلد قیاس کیتونے
کھوہ وچوں کہہ برو اسدا ایشک کشاں چرایا
نہیں تاں خیریں گھرنہیں جاندی قوم تساد پیاری
نال اسباب سنے کار و اناں مار قتا کہ لیاں
پرے وچوں حضرت یوسف حاضر پائیں لایا
مولا جانے لاج کیا کر سن حق میرے چو بھائی
ایسے لوگ غلام نہ ہوون کر یو خوف باناں
اہل عبادت صاں تائیں بیہ گل کئی جاندی
جہاں تک توں قرار نہ کر سیں نہیں تھامی تیری

اٹھ روٹیل طمانچہ لایا کر اقرار غلامی
 تاں پوسٹ گھیا مالک تائیں میں ہاں بیشک
 ولولہا شہارہ رب اپنے دل پہ فرمان سنا
 اس حالت بھی حضرت تائیں اتنی نرمی ہوئی
 کہ نہایت کرے نرمی نویش پوندی پارو
 نال محبت آپس اندر چکر بسن بھائی
 جو نویشاں بھایاں نال ولولہاں چھاوون
 دینی الفت تک محبت جو میں پیار کے وا
 جو نویشاں ہی تکلفاں لکھیاں پچھاوون
 جو ظلم کنوں تکلفاں جھلے مصیبت پائے
 واہ سبحان اللہ رب صاں مشکل وقت لکھیا یا

وقت مصیبت دیکھ پوسٹدار روپے شہر تائی
 خاص غلام قدیم ٹھانا تا بعد از امر و
 امروں باہر عذر نہ میرا چو نہ کر اسنوں بھاو
 غیرت غرضہ بھایاں آپرمول نہ آیا کوئی
 عملوں باہجوں جنت پائے خالق دعی سرکار
 شان ثواب کمال عبادت حق تنہائے آئی
 جسے سو عمل عبادت کر سن اجروں خالی جاوون
 اوسے طور عادت اندر ہو سی پیار سے وا
 بخشش اتنی رب یقین یوں رحمت بھار نہ جاوون
 وقت وراثت اس کے کو لوں شرم خداؤں آوے
 جس کو لوں تکلیفاں بھائی اس پر رحم کیا یا

حکایت ابو عثمان دلی

شخص کوئی ہر ظالم فاسق ناحق ظلم کراے
 کوئی جواب اسنوں حضرت غصے نال سناون
 جانڈیاں جانڈیاں گھر حضرت را جس دم بیڑے یا
 پھڑکھڑاتے وچھگی سے آکھن اسنوں بھائی
 خوف کراں مت نویش اسائے سنگھارن تینوں
 سنگھار اوہ شہر مندرہ ہو یا کالیں یوں والا
 سنو حقیقت جس دم پوسٹ نام غلام سدا یا
 ایہ بڑوہ تسیں جیکر چو میں کچھ قیمت لیاں
 لے پر اس چو عزیز ہوون کرو تسیں منظور
 کہن لگے کچھ عادت اس دی خواہاں چھوٹے سناو
 مالک آکھیا صفت جو اس دی پیشاں فرمایا
 آپس اندر کرن کلاماں ویلا بہت ماناں

حضرت ابو عثمان دلی لوں کالیں دیندراے
 سن سن کالیں کہن نکل نالے بڑوے جاوون
 کالیں یوں والے تائیں نال پیار سنا یا
 کر بے بات کھلو کر ایٹھے جو تدرہ مرضی آہی
 میری پاروں توں وکھ پاوین بات نہ بھاوے پو
 اثر ہدایت کیتا اسنوں فضلوں حق لقائے
 شکر بات سووا اگر مالک اتنا عرض سنا یا
 کہن لگے ایسے پچاں اسنوں کوئی ضد کر یا
 مالک کہیا بیان سناو جو میں حقیقت پوری
 چوری نال بے گمانے کو لوں سنوں خوف نہ آوے
 لے بولو قیمت اس دی چو نہ لائق آہی
 کھلا بے عذر چپا تا حضرت ہو کر بہت ماناں

Marfat.com

سُن سُن باہاں دو طرفاں تھیں لوں قیاس اٹھائے
 بڑا سوداگر غنی تو انگر صاحب مال و سیوے
 آخر صاحب جزاویاں تائیں مالک عرض سنا ندا
 تھوڑیاں دریاں مجلس اندر مالک کدھ و کھاو
 اے پر وہ دریاں جو مالک قیمت کارن دھریاں
 ویدوریاں دی کرن آنت بعضے کہن اٹھاواں
 عارف اکھن باہجہ گناہوں گھٹیا نشان جنہا ندا
 جو مہن عاجز رہنوں پوجن باطن اندر پیاسے
 تے جنہاں نول مسکین نمائے نظر پسند نہ آون
 کیا مسکینی درجہ پایا اور ماں نال و گانا
 رب پیور زور اور حاکم شوخی رہن نہ ویندا
 نال نمایاں نہ کرے ڈریے قہر قہاروں
 جسوں بے عزت بخشی اس کی آپ بنا پایا
 امر کی سائش جے رب ڈیوے حمد فرماں کرے
 کل محبوباں تے مقبولیاں بنیاں حال سینوے
 ہکو سخن آوارہ کیتا کھوے لے مل و گانا
 کرے معین الدین روایت نقرہ کاروں بھائی
 قدر معلوم یعقوب نبی نول جس نے پیت لنگائی
 جیکر پاپ پوسفدے کو لوں قیمت پچھدا کوئی
 قدر یوسف ابھایاں تائیں جے رب حال جتا ندا
 ہزار اٹھاراں عالم شاہی جیکر تاجر و شیعے
 قدر بیان معلوم جے ہوندا کوئی نہ شرک کریندا
 ہور اشارہ رب اہل عالم اس گل چہ فرماون
 بھی فرماوے غافل بندے توں نہیں جانا یمنوں
 کیا وینا کیا قیمت اس کی بل گیا جس پاہوں

و کھیاں مہن ج صورت میری کتنی قیمت پائے
 نہیں امید جو قیمت میری اس کھین لوں ری تھیوے
 اصل پھوٹاں میں تھیں اس اہل نہ جوتا جانا
 ناقص کھوٹا مال تھائی بن مسعود بتاوے
 کار تجارت مکان اندر کسے مکان نہ تریاں
 ساڈھے چار روپیہ تھیون کیکہ اللہ یاں کاراں
 صبرن شکروں مولا کرسی شان بلند تہا ندا
 الْفَقْرُ عِنْدَ اللَّهِ زَيْنٌ كَيْفَ رَسُولِ سُوْدَايَ
 محشر اندر سرور عالم سب توں دور کر اوں
 چہرت کھا کر بیٹھی انگول دیبا عرش بانا
 لاکھی قیمت لالاں تائیں کوڈی قدر کریندا
 کہے سخنوں غیرت ہوندی خالق دی سرکاروں
 جس نون بخشی رب مسکینی اس اوخل کی آیا
 لیندا ویندا ویرز لاوے غیرت رہدوں ڈریے
 کون اسپس کی ذات ساڈھی لسی نظر کھوے
 او سے بات نہانا کیتا اوہ محبوب بانا
 قدر یوسف ابھایاں تائیں باطن خبر نہ کھائی
 بیقدری چہ خالی دولت بھایاں منت کھڑائی
 عالم اندر مستلم ہوندی کتنی قیمت ہوئی
 قیمت و پکر یوسف تائیں کون خرید جتا ندا
 ایسی ناقص قیمت اس تھیں سب فرمان کریندے
 جیکر جنت اکھیں سدا سب کچھ سب کوئی ویندا
 ساڈا قدر جنہاں کچھ جاتا اور پین چھوڑ نہ جاون
 وینا ناقص میرے نالوں ہوسی پیاری تینوں
 مرانگیوں نہاکہ حرمی کر کے صاحب دی سرکاروں

جیکر تیس پیارا ساڈا کچھ پرواہ نہیں دھرتے
 کس کارن مغروری والا ست پیالہ پیتا
 ندرنگار نوزانی حوراں جنت باغ لگایا
 اجے بھی ساڈا شکر نہ کیتا شکر کون شرم آئی
 اسیں بلائیے نال محبت تیس پیار کریدے
 اسان تسانوں نریاں نالوں عالی شان بنایا
 سجدہ کیتا باپ تیرینوں بلکاں قوم نوزانی
 کرن روایت جد کوئی بندہ ربداء ہر بھلاؤ
 توں اولاد خلیفہ دی وجہ کیوں پیدائش پائی
 جس بدی بہرمت پاویں اس واقدر نہ پایا
 قدر خدا و اعلم ہوسی "نوخ وچہ پیاں توں
 قدر بی اتھوئے جانن نیک نصیب جہناں توں
 شان محمدی معلوم جس فن کرے نبیے فرمائی
 کرن روایت نقرہ کاروں کافر یک زمانی
 کرے بے ادب کلام نبی توں ہرون دہائی
 کہدن لڑکا دو برسوں اموڈھا وپر چایا
 موڈھے اوپروں ویکھ نبی توں لڑکا ہوی اسلامی
 ماں لڑکے دی ویکھ تعجب حیرت اندر آئی
 لڑکے کیسا ہدایت رب دی رحمت پھیرا پایا
 کھلا ہویا ہے سرے اُپر نظری آئے مینوں
 روح الامین کیسا اس لڑکے بھی جبرائیل سدیندا
 حضرت چچیا نام تیرا کی لڑکے بول سنایا
 عزت ہے اک بت کفاروں پوجن اوس مٹکے
 اس سبتوں میں کافر جے اوہ نام سدا و اس
 نام تیرا عبدا اللہ اس توں کے رسول ربانا

پھر بھی اسیں تساڈی روزی غصیوں بند نہ کرے
 نال محبت سجدے اندر ادب سلام رکیتا
 پھر تسانے کارن رہ بہر نبی رسول بنایا
 ساڈے نالوں نیا پیاری جتول پیت رگائی
 بھلکے نافرماناں تائیں اسیں زجنت دینے
 ساڈی طرفے آون والا تساناں خیال نہ آیا
 توں شیطان فن دست جاتا تھیں بیفرمائی
 بے افسوس آسمان زمین بھیں یو آوازہ آئے
 تاجدوں جس کرماں لڑکے یک گھرا لے لائی
 ظاہر ہوسی قبران اندر جس ون دوزخ آیا
 قدر یوسف و ابھایاں ہوسی اندر مصر گیاں فن
 قدر محمدی مولا جانے کیا مقدر غیراں توں
 اوہ کیسا جانن امروں منکر کلمہ کہن زبانی
 حکمے اس دیکو لوں لکھے اوہ محبوب حقانی
 جیکر لنگھن سرور عالم دین جوابت کوئی
 حضرت کول آئی جداں نے سخن بے ادب سنایا
 تیس محمد بن عبد اللہ ختم رسول گرامی
 نبی کیسا لڑکے تینوں ایہ کس بات سکھائی
 جبرائیل وسیلہ مینوں سبق سکھاون آیا
 حضرت کیسا اوہ کون سدا کے کیکر ظاہر مینوں
 حکم باناں کل نبیاں لے کر حاضر تھیندا
 لڑکے آکھیا عبد العزیزے باپیاں نام سکھایا
 بندہ اس آکھن مینوں کافر لوگ زوالے
 نام تیرا تیس آپ و سو کوئی عرض حضور سدا
 پھیرا ک عرض سنا کے لڑکا ہو قبران بنانا

و عافرا ہو جو محشر نوں پیش حضور کھلوواں
 پھر شفقت کر حق اس یوچ حضرت دعا فرمائی
 اَصْحٰبُ بَيْتِ يٰرَسُوْلِ اللّٰهِ لَوْ سَجَّ جَبِيْطَانِي
 تُوں برحق رسول گرامی رکھے لوں سنایا
 مَرُوْهُ لَاشْرَاطِيْ لَے رہ گئی کیتی جان حوالا
 فوت ہو یا جس ویلے لڑکا عاجز ہوئی مائی
 کلمہ جلدی کیا شہادت رو کر عرض سنایا
 بخش رسول خداے پیے جو کچھ میں تھیں ہوئی
 منہ تھیں پچھے شہادت کلمہ رو رو نیر چلائے
 بے فسوس واقف ہندی کیوں بے ادبی کر دی
 تھر تھر کنبے تھڑن دی ہنوں رہن نہ ویلیاں
 حضرت اکیا دفتر تیرا ہو گیا پاک گنا ہوں
 کفن تیرا رب جنت چون بھیجا تھان نورانی
 رخصت بخشی حضرت اسنوں کھل ٹری بھاری
 کر اقرار شہادت کلمہ جاندی وار سنایا
 شفقت نال جنازہ پڑھیا پاک رسول وہاندا
 واصل ہو گئی جنت اندر جب بیوی پاروں
 کرن وایت نل پوسٹ ابھایاں بہت گھٹایا
 بہت اٹکائے اس گل اندر سنتوں میرے بھائی
 مجھ باندی اتنی قیمت سمجھ حقیقت خالاکا
 سچی حُب سوواگر تائیں پلے مول نہ کوئی
 سچ محبت و حدت والی جو ایمان لے جا سن
 نور عمارت جنت پائے جدر بظاہر کر سی
 خوشبو جنت نصبت پیوے مورج بہار و کھائے
 کسب کئے کہ توں شہر قہمان کی پیوے فضل حضور

جنت اندر جو غلاماں میں بھی شامل ہوواں
 واہ سبحان اللہ کیا اس ن مورج کر می آئی
 کرے جو ہنفر مائی تیری سو بد بخت شیطانی
 نعرہ مار محبت والا جنت طرف سد مایا
 ایو تما شہ وصل حقیقی عشق مجتبان الا
 شکر شان رسول اللہ و اجرت اندر آئی
 یا نبی اللہ او گنہاری میں کچھ قدر نہ پایا
 جو میں سخت بے ادبی کیتی سخن امید کوئی
 نگر نال بریلاقت ہوئی ویلا ہتھ نہ آئے
 ہو قربان غلام گیننی سر قدموں چودھری
 شوق مرقی آن کھایاں حدت ایماں گلیاں
 تیر بھارن طسکاں تائیں حکم ہو یا ورگاہوں
 ادبوں خدمت تیر بھارن ملک لختے آسمانی
 کرن روایت رستے اندر ہو گئی اجل تیار ہی
 نال پیار جنانے کارن سرور عالم آیا
 ماں پیراں می بخشش کارن بیوی دعا فرماں
 جس ن جاتا قدر نبی واپچی جہنم ناروں
 ایسے طرح مقدر ہمیں جو رب وقت دکھایا
 جو بخشے رہے سستا بخشے اس پرواہ نہ کائی
 قدرت کامل رنگ گھائے بے پرواہی والا
 پٹی قبول محبت اس می حاجت پوری ہوئی
 نیک اعمال نہ قیمت جنت منہتی جنت جا سن
 دل چہ نیک اعمالاں پاروں کوئی ایسے صری
 اول تھیں نارور قیامت صفت نہ کیتی جائے
 حوراں ناز نیاز و کھاون جلوہ خوبی و دوروں

ملیاں انکن پترو رختان چھنکن ہتھ جے لاون
 ویکھ جنت نون مومن بنے حیرت چہ کھلون
 کسوں طاقت قیمت دے کر کون خریدن والا
 پاک آنسو جس قطرہ جھریا عشق ساڈے پاؤں
 پاک دم و درو محبت ساڈی سوز جگر جس بھریا
 باہجہ محبت اسیں کسیدی کوں محبت کرے
 غیرت جنت فضل اللوں سدی موج مرہیسی
 جو ہر نعمت ظاہر باطن بخشش فضلوں ہوئی
 عید مبارک دے دن باہر سرور عالم آیا
 لے دیو آج احوٹ ساڈوں عالم دے سردار
 نال محبت سرور عالم لگے کہن تنہاں نوں
 سن کر لڑکے ارضی ہوئے دوران پچھ لگے
 آ بازار کھلا جس ویلے سوہنا بنی پیارا
 ڈٹھا اس نے کھلاو کا نڈا خاص حبیب حقانی
 لے لڑکیو تیں میوہ بیو جتنی طلبتیاں نوں
 کیا منگن کیا جان لڑکے قدر حبیب پیار
 تھوڑا قدر بنی واہد لڑکیاں قیمت پائی
 قیمت اپنی سنکر حضرت ہمدان گھروں آیا
 جیو نکر عزت شان بنی نوں کون بیان سارے
 قدر ایمان جنہاں کچھ جاتا کفروں شرکوں دور
 ہو را شاہ عارف آکھن سننے اندر آیا
 جس نوں جنت جنت آکھن سب احرصان بھریا
 لے لو جنت سستا قیمت حکم دلال سارے
 جس نوں عقل خریدن شوں توں پاس نہ کافی
 زرداراں تھیں عالی ہمت بعضے اہل نصیبیاں

نال ہوا جد ڈالیاں تہن کتنے راگ سادون
 رب فرما سی دوست سارے نا امید نہ ہوں
 قیمت دی کیا حاجت ساڈوں کسی حق تعالیٰ
 قیمت جنت آگئی ساڈوں حکم ہوسی سرکاروں
 سچ محبت وایاں کارن جنت پیدا کرے یا
 غیران دی نہیں حاجت ساڈوں کچھ پرواہ نہ دھر
 مالک حضرت یوسف وانگوں سستا جنت دینی
 پیش عدالت قیمت اس دی دے نہ سکدا کوئی
 لڑکے ہوئے نبی دے گروے سبحان عرض سنایا
 چائیں چائیں پکڑا کھلو تے ویکھ رسول پیارا
 خوشی ساڈی پوری ہووے ویچو تیں ساڈوں
 لڑکیاں کارن اہ مولا جے حضرت وکن لگے
 امر کنوں شریف مبارک لیا یا عمر سو مارا
 آنسو بھر کر آکھن لگائیں ہواں قربانی
 ویچو نہیں رسول رہا نا ڈاڈا ہی لوڑا ساڈوں
 میوہ لیکر کھاون کارن راضی ہوں سارے
 جلدی عمر کیتے سب راضی ویر نہ لگی کافی
 قدر بنی دار بنوں معلم جیں سردار بنایا
 ایسے نقرہ کاروں ثابت جوین اثبات آئے
 بہا قدر نہ جنہاں پچھاتا قبریں پوجا کرے
 تھوڑے لوگ جو محرم اسدے ہتیاں قدر پایا
 حکمت کر دنیا وچہ استوں بنے ویکھن دھریا
 اچ مل و اجس لینا ہووے بھلکے ہتھ نہ آوے
 زرداراں سن بات دلالاں نظر پند نہ آئی
 خرچن مال خریدن جنت پاؤں ساتھ جیبیاں

اصل نتیجہ وہاں تینوں جو سننے و چہ آیا
 ویکھ مسافر خدمت کیتی جو انہاں طاقت آہی
 حال سنا سنو پاس انہاں میں بیت اللہ جا سا
 انشاء اللہ تیری حاجت خالق تینوں و لسی
 کتنی مدت پاس انہاں نے وہم بیٹھ گذاری
 نال محبت اکھن اسنوں سفر خیال نہ کرتوں
 انگٹی پیٹھیاں پاس نہاں بھلکے حج تیار
 فجر ہوئی اٹھے غسل وضو کر چلے شوق پیار
 شرطیں حج برابر کر کے کل زیارت پائی
 ہو متحیر شاہ نے چھپیا کیونکہ عظمت پائی
 چھ سو نقد ساٹے پلے کیتی حج تیار
 خاوند میٹر لاندی باہوں وئی گدی کھا و
 ہمدن اس پکارن متھیں لاندی تیار نہ ہوئی
 پک مسکینا کے گھر پینوں چانن نظری آیا
 اسان تیار جو ہا لاندی کیتی لائق نہیں کیدی
 ایگل سنکر بیٹھ گئی میں جلدی کول انہاں سے
 موت قریب نہایت لاغر و سن بہت نمائے
 میں چھپیا تان عورت بولی شرم تو کل علی
 نال حرام بیگانہ کھا و دن منع خدا فرمایا
 سا ڈھی لاندی ہو کیدی لائق مول نہ آئی
 منکرہ حالت اٹھ کھڑی میں حیرت نال تداہیں
 خرچ میرا سب پیسے پینوں کران مرضی میری
 تان نو کہ بیان سنایا جو گل و گھی آہی
 منکرہ بولیا خاوند میرا اینہ میں مرضی میری
 صدقہ کیتا مال نمائی حُب ربانی پاروں

شاہ ادہم اک مومن کے گھر خود نشرف لیا
 شاہ دل حج ارادہ ہمسی موجب شوق آہی
 عورت خاوند اکھن لگے تیرا ساتھ بنا ساں
 فضل کرم تھیں تینوں ساوں حج نصیب کرسی
 عرض کر کے حج نیڑے آیا جلدی کرو تیار
 و لسی حج خاوند ساوں اس خاوند دل دھرتوں
 شاہ ادہم نے بیت لاندی و لوں امیل تاری
 پڑھی نماز بیت اللہ جا کر حمت فضل عفا و
 آکر پھیر آرام کیتوں ویر نہ لگی کائی
 نال محبت عورت اس دی گذری بات سنا
 حج کل سفر روانہ ہو ساں لوں دلیل گذری
 سالن ال جے بلے اسنوں فائقہ صبر نگہا و
 میں سب ہمسایاں تھیں چھپیا ہے کچھ دیوے کوئی
 جا چھپیا اس عورت پینوں نیک جناب سنایا
 ہو سی حج نصیب ساوں مرضی جو میں لاندی
 کھلت دولٹ کے عا بجز جان بہاں ساہر
 بسترا پتر انہاں دی مائی بیٹھی کول سر ہانے
 حج اسانوں فائقے اندر گذر گئے دن چالی
 مران لگے فرزند نمائے میں ضرور پکا یا
 رکھ لیوے جے فضلوں ساوں اسنوں واہ نہ کائی
 عرض سنایا خاوند لگے میں حج جاواں ناہیں
 خاوند چھپیا کی دل آیا نیت بہت گئی تیری
 مسکیناں پر رحم نہ کر ناراضی نہیں لہی
 کتیناں تجاں نالوں بہتر ایہ صلاح جو تیری
 گھر مسکیناں کے پہنچا یا اول اس مرداروں

کارن و تا حبت اللہ فی قصہ ثواب کوئی
وقت صبح کے گھر وچہ ساؤں جلاوا از سنایا
نکل گئے اسپں جلدی باہر آئے غیب آئے از
اس دن تھیں تاں جتک ساؤں حاصل قرب حضور
عبدالستار ورحے لیسن ایسا عمل جنہاں دا
جو قیمت یوسف دی ہوئی بابل خمر نہ کاچی

جد کجہ مدت گذری جس دن حج تیاری ہوئی
باہر نکلے خود بیت اللہ لیں لتساں نوں آیا
تھوڑا سفر گئے تاں ڈرٹھا کعبے دا دروازہ
بیت اللہ نے ساؤں کو لوں کہے نہ پکڑی دوری
بول شتابی کہن نہ مومن قصہ نہیں سناندا
خس پیاری کول نہ مالک نہ لنگا دھروانی

عزل

اگر لاکھ ناز و کھلاتا کوئی
زمین آسمان زر بناتا کوئی
انگوٹھی سلیمان کی لاتا کوئی
اگر آب حیاتی دکھاتا کوئی

تو یعقوب کہتے نہیں دیتے ہم
تو یعقوب کہتے نہیں دیتے ہم
تو یعقوب کہتے نہیں دیتے ہم
تو یعقوب کہتے نہیں دیتے ہم

کسوں طاقت قیمت دیکر و لبر پارے جاندا
اصلی قیمت وہ کہتی جانن ہوئے مال جنہاں دا
قیمت جوہر جوہری جانن غیراں خمر نہ کاچی
جے اُس وقت زینحابی بی ہوندی آن سوالی
مشرق مغرب تائیں رب کجہ جا قربان کریندا
عاشق باہجوں بہر و لبروی قیمت کوئی نہ جانے

دوست و بیچن یعقوبے نوں جیا کون سناندا
عارف قدر پہچانن کامل باطل ہوش جنہاں دا
زر وی قیمت کیسا کہ نوں جس کے مر کے پانی
باپ یوسف کو لوں منگدی یوسف دست عالی
اتنی قیمت مال یوسف دا نام نہ بیج کریندا
عشق حکایت دتساں تینوں سنتوں پاریندا

حکایت محنون

مجنوں نے ہک جنگل اندر ڈرٹھا شخص شکاری
مجنوں اسنوں دیکھیا دوروں گردن چھری مہریندا
بہجوں بھر کما کھن لگا اوس شکاری تائیں
باز و بند سنہری و پیر مجنوں بہر چھڑایا
پہچھیا اُس نے مجنوں کولوں دس حقیقت مینوں

مرگ جنگل دا ذبح کرن نوں کیتی اوس تیاری
رو کر و روں کرے آوازہ حال و پایاں ویندا
اے بیدر و امار نہ اسنوں ظلم اندازہ پیر نہ پائیں
ایہ گل و پچھ شکاری تائیں بہت تعجب آیا
اتنے زرقیں مرگ چھڑایا کی ہتھ آیا تینوں

بجنوں آکھیا کیا اس گل لوں جاؤ تیں بیچا لے
 اکھیں لے پیر کولوں یہ گل جری نہ جاندی
 یار پیالے وانگن جس دی صورت نظری آئے
 قوم کفارل دوزخ اندر جس ن ڈالے جاسن
 اویساں دی صورت لیکرت کوئی دوزخ جاوے

لیلے وانگنوں دسے بیوں اسدے نین پیالے
 کول کھلوتا کیکر ویکھاں بجاو بی سیلاں وی
 ناہیں رواجے اویسیں دی حکم شرع فرماوے
 اوم شکل نہ ہوسن ساکے بد شکلاں بد لاسن
 بے بے اویسیں پاک نبی دی شرم خانوں آئے

بیان بیغامہ خواستن سوداگران

سنو حقیقت جدیوسفوں پہچ کرو تا بھایاں
 دو دور ماں نہ بھراواں ہتھاں پر دھریاں
 ہو رہیاں فلا سے اندر جیونکر نظری آیا
 بیغامہ سب کھریو بیوں جو میں رواج زمانہ
 تاں حضرت شمعون شتابی قلم دوات منگائی
 منکہ فلانا منکہ فلانا ولد یعقوب نبی وا
 وقت نوشت جدائی نامہ حاضر ذات الہی
 ایہ قائم ہوش سلامت عقلموں بیشک لکھیا جاو
 حکم سوا کوں معلوم ہووے یعقوبے نون حال
 پھر مالک نون صاحبزادیاں اتنی بات سنائی
 بھی ہک ہو رہیست بیوں ساں کھول حوالہ
 ہر کم اندر یوسف تائیں بے اعتبار بنایا
 لگا ہون اکلا یوسف درودں ہنچوں آیاں
 جائیاں بھایاں نں پیا ویکھے رور و سدم بنیدا
 سب کوئی چھو گھران لے قہراں چہ ہویاں نں
 عبدالستار جے تقدیر دل و ن پیش و چھوٹے
 اوسے یوسف باہچوں بھایاں پلک آرام آئے
 حدوں و دوزخ یادہ یوسف رما اوس من ہاٹے

کوین حقیقت اسدی گذری کبتوں خبراں پایاں
 کھے یہو واپس نہیں لیندارو کر ہنچوں پھریاں
 جس دم مالک لیلیا یوسف ہو سوال سنایا
 مت کوئی پھیراٹھاوے جھگڑا پا کجھ عذر بہا
 بلکہ و تا خط مالک تائیں اتر مہر لگائی
 ساٹے پاسوں یوسف ہر و مالک شخص خیرا
 مالک کرانا کاتب وہ نون شامل چہ گواہی
 رند جواب عدالت اندر حاجت و چہ کم آئے
 جس دے یار پیارے تائیں لیا دیں نکالا
 ایتھوں کوچ کر و سب ڈیرا دیر نہ کر و کائی
 ایہ بزود ہے بہت فریبی سنن بھین والا
 ایہ گل کہکر مالک تائیں بھایاں قدم اٹھایا
 جس دم کند و کھائی بھایاں لگیان نون جدایاں
 دل پیراں پیریاں کیتا کوئی جوابے دیندا
 قدرت نال جدایاں پیاں بھایاں چہ ہنچیاں نں
 بھایاں یار جدایاں لڑن کون جھٹاں لوڑے
 اوسے نون کوئی پرت نہ ویکھے کروا سوسو ما و
 حال مصیبت اوہ کوئی جانے جس گھروں اجاٹے

سنو حقیقت جدیوسفوں پہچ کرو تا بھایاں

وہ سالان سب عمر یوسفی کہ روایت آئی
 اُس دن حضرت یوسف اپرا ایسا وقت وانا
 رونڈے یوسفوں پھر مالک اپنے کول بلایا
 جیو نکروچہ تفسیر یوسف کے ماوی ذکر سناندا
 جہڑے بدن مبارک نوں بکرتہ بھجیا لوری
 جہڑیاں باہیں بائیں گل وچہ ملن پیاروں
 قدم مبارک نازک سوہنے چلن نال صفائی
 کول کوچ کیتا کرواناں لہے سفر جہنا ندے
 ناں اس ویلے مالک تائیں روکر وور بخانا
 حکم کروناں چھیکڑ واری میں مل لوال نہانوں
 ترس کیتا فرمایا مالک کجھ نہیں حرج اسانوں
 پرت ٹوٹھا جس وقت بھراواں گروں تروا اوکے
 روکر وور سوال نہانوں تات ستوہک پیری
 روکر وور زیاد وور بخانا جلدی قدم اٹھایا
 ویکھ پھودا روکر بولیا کرے سوال نہانوں
 سُن لو بات یوسف وی جو کجھ کرے سوال نہانا
 ٹھہر کھلوتے تان کر یوسف کیسا سلام نہانوں
 تسان گھراں چہ نویشیاں ہوسن اسان نصیب دیاں
 سرچھے دستاراں چھے ویند انیک عائیں
 نہ ویجے بٹ ہیں جہانیں کہ عذاب تسانوں
 وکے وکے عاجز برے دیس بدیہیں جائے
 وار و واری نال محبت مل مل عاجز ہو یا
 کئے سننے وایاں تائیں کجھ نہیں معلم حال
 رخصت کر کے دوست تائیں اصلی دوست روو
 توں بھ لکدن ایس کنھا توں چھوڑ مصروں جاتا

وہ گھٹ کہن خراوند جائے مینوں خبر نہ کائی
 ترے لیندا ویکھ نہانا کنبے عرش ربانا
 ہاں جی ڈورا کہکر یوسف نال شتابی آیا
 جہت ضرورت کہنا آیا نہیں تاکہی نہ جاندا
 اوسے بدن دہا لے یوسف پہن کھلو تاجھوری
 اس ن سنگل پئے انہاں نوں رو مصیبت پاروں
 باہجہ گناہوں صدرتے جلاواں کیکر پیری چائی
 ہول بھایاں ویکھے یوسف کنڈ وکھائی جاندا
 بہت آزدہ عاجز ہو کر کرے سوال نہانا
 ہے اک میرا بچھا بھالی دیاں پیغام نہانوں
 پاس نہانے حاضر ہو کر بیشک مل بسھانوں
 نال شتابی قدم اٹھاون کر کر پیار بولا
 شکر تیز روانہ ہوئے پئے گئی وٹھ و دھری
 پیراں وئے چہ سنگل اڑیا منہ پئے ڈگ آیا
 ہے افسوس نہ دل وچہ آئے شفقت ترس تانوں
 گھراون واقدر نہ استوں کارواناں لیجانا
 رہنوں سو پینا کروا ساڈی سو پینا اسان تسانوں
 دل کے بہن نصیباں وانیال پیاریاں بھایاں
 ایہ ورا باریقوت نبی خوش رکھے رب سائیں
 بھاویں ہو زریادہ اس بھیں ملن عبد اب اسانوں
 فی امان حوالے رہے میلے زندگیاں وے
 وقت جدائی دلوں بجائوں عاجز ہو کر ویا
 پچھ جدایاں وایاں کولوں مزہ جدائی والا
 ہو رتاشہ ویکھن کارن بھیر ٹکھی ہووے
 یوسف نہیں تان یوسف تالوں ہوسیں روور بخانا

بحر العشقوں کرن روایت خبر صدیق لیا مے
 سب آکھن ہتے ہے کیا کیتا ایسے وقت و مانا
 تو یہ کہ افسوس کیتو نے تال ایمان رہیوئے
 ایسے کارن انہاں اپر رواجے لوبی ناہیں
 رب فرمائے بعد گناہوں جو شرمندہ ہوئے
 کرن روایت اس ن یوسف تاں بہت پیاں
 ایسے گل چہ یوسف آگیا کروں مالک آیا
 چپ کر پڑیا حضرت یوسف کیا کچھ عذر غلاماں
 ابن عباس کیا جد مالک پکڑیا یوسف تاہیں
 ایسے مال بیگانے اپر طاقت پیش نہ جائے
 دلوں بجانوں تاں ہو کر ڈھائیں لے سارے
 جو شرمندہ ہو کر عاصی رووے دور بخانا

سب کی درد فراقوں و من پیش نہ کائی جاوے
 ایہ افسوس تساؤ یوسف دل تھیں راع نہ جانا
 واہ سبحان اللہ رب طرفوں نبیاں شان ہوئے
 بری کلام جو کہن انہاں توں جان و مزخ تاہیں
 کوین بخشاں جد کوئی عاجز و در پران کھلووے
 دردوں نال محبت سنیاں نرمی کر کھایاں
 باہوں پکڑ یوسف توں اس نے جلدی اگے لایا
 رو رو دردوں بھایاں تاہیں کر دایا گیا سلماں
 و کچھ آزدہ بھائی روئے کپوا پئی جائیں
 وقت نرے روون اندر کوئی بخانا نہ پادے
 بہت لجانا تنہاں داہو یا خالق دی سرکار
 بخشش دور نہ کر سی اس توں وعدہ سچ رہانا

سپان تو بہ و فضیلت ان

کیتاؤ کر امام غزالی روم سننے اندر آیا
 سی کوئی ظالم چور فساد ہی کھاوے مال برکھانے
 ہمدن مرنا پاد پیو سو آ پان خوف رہا تا
 تھر عدالت کو لوں ڈر یا فکر تھے چہ پایا
 عالم آکھیا وچہ عدالت چھوڑیا حق نہ جاسی
 تال توں کھینچ وچہ زندگی کر میں حق ادائی
 شکر سچ ایمان لیا پارو نہ کر پیشی جانی
 کس سو داگروا سی اس سے بہت مال چرایا
 کھنٹس لے شخصیاں ہی پھر گناہیں تیرا
 پاس میرے کس پئیہ ہیں مال سنا کر روئے
 شکر کھیا سو داگروے توں بہت مال اٹھایا

وچہ کفسیر یوسف کے ثابت میں نہیں لوں بنایا
 خوف خیال بندوں چہ اسنوں غافل مست پوائے
 جس بد میں ملک تھایا کردن لٹول جانا
 جاکے دینے عالم اگے سارا جان سنایا
 شہی شہی باثر نہ کر سی کھنچ چہ سنگل پاسی
 یا بخشاویں مالک پانسون ہو رامیدہ کائی
 مال سبابت تا سبب اس سے کارن حق بھائی
 بھکھا عاجز و در بخانا اس سے پیر آیا
 کرے جو کچھ مرضی تیری عذر نہیں کھیرا
 جو نہ پادیں کار کر سیال سروں عذر نہ ہووے
 پھر گیا بنی ضرورت تینوں حال سداون آیا

آکھیں میں مہن تو بہ کیتی پھیر نہ چوری کر ساں
 جے بخشیاں مرضی تیری میں بخشیا لوڑاں
 حکم کیتا سوو اگر اسنوں لکھیں نازاواوں
 سکر چلا گیا وریا لوں رو کر سخن سناندا
 لے ملال تیس لٹے آئے لٹا عمل کما یا
 لے نفسا توں اپنیاں خواہشاں کاں شوق اٹھایاں
 لے تن جان خلاصی تائیں جیکر بھاراٹھائیں
 رو کر بنے ل حاضر ہو کر ریتوں بوجھ اٹھایا
 دن سارا اس عاجز تائیں گذر گیا اس کاروں
 ایسے ساعت رب یا تھیں ریت نکالی جاو
 واہ سبحان اللہ جس لیے امر و تار ب عالی
 فجر ہوئی تاں پھراوہ عاجز مذی کنا لے آیا
 پھر اس نے سوو اگر گے جا کر عرض سنائی
 سکر سوو اگر گیا و سکھن قدرت خالق زوالی
 راضی ہو سوو اگر اس لوں تھوڑا حکم سنایا
 کینکر روز مٹی اس بے بوجھ لیا لے مینوں
 پھراوہ کینکر روڑا نما نا جا وریا تھیں لیا یا
 بعد اس بوری کھول لپٹی کیا کیا چیزاں پایاں
 دیکھ حیران ہو پاس ویلے عاجز چور نما نا
 بس میاں جو توبہ سچی کر دانوف لایا ہوں
 نبی کیا جو تائب ہو کر رب اپنے دل آیا

خبر نہیں میں و گنہارا کس دے ہو مرساں
 نہیں تاں جو کچھ کار کر اوں کر ساں امر نہ موڑاں
 بخشاں ہے توں ریت نکالین باہر اس دریاؤں
 لے دل جو تفسیری ہوون ایہو علاج تنہا ندا
 لے عقلا جہد وقت وانا توں میرے دل آیا
 ایہ کوئی تجھ پر ظلم نہ ہو یا پیش سزا میں آیاں
 ہے رب تجھ پر ہوگ نہ راضی کس دور پر جاں
 نام جیباں اندر اس وار بے ورج کرایا
 رات پٹی تاں جلد ہو انوں حکم ہو یا سرکاروں
 پھراوہ بندہ سرے او پر فجرے بوجھ نہ پائے
 تلے زمیں تک جلد ہونے ساری ریت نکالی
 ورج میدان ڈٹھا اس آکر ریت پہاڑ بنایا
 شرط نساوڑی پوری ہوئی جو میں نساں فرمائی
 آکھیں بیشک توبہ تیری ایہ سب ریت نکالی
 میرا مال نساں جو میں اس دن بھر کہ بوجھ اٹھایا
 دعوے جو کچھ حق میری بخشش کر ساں تینوں
 بوری کھول چلا جا گھروں سوو اگر فرمایا
 پیرے موٹی لعل جو اہر مہراں باہر آیاں
 کیا سوو اگر ظاہر ہو یا وعدہ سچ رہانا
 بہیاں والے دفتر سے ہوون پاک گناہوں
 ایسا ہوے جیو مکر اس نے کوئی نہ عیب کما یا

التَّائِبُ مِنَ الذَّنْبِ كَمَنْ لَا ذَنْبًا لَهُ تَرْجَمَهُ تَوْبَهُ كَرْنَهُ وَالْكَافِرُ كَمَنْ لَا ذَنْبًا لَهُ كَرْنَهُ كَوْنُهُ كَفَرًا كَمَا هِيَ

ہوندا نہیں امیدوں خالی جد کہ باہر آوے
 توبہ جیبا علاج نہ کوئی پاک نبی فرمایا
 خوب طرح آزما یا تینوں شکستہ سائوں رہیا

جیو مکر کھوہ وچہ جھڑیا کوئی ریتے توں ہتھ پاوے
 شرک جیبا ہو ظلم نہ کوئی حکم قرآنوں آیا
 توبہ کرے سو کیمیا ہوندا سوو اگر نے کیا

عبدالستار توبہ کر کے کافر جنت جاؤں اور فرزند یعقوب نبی کے کوئی رحمت پاؤں

سپان روانہ شدن مالک لیسوی حضرت

کیتا کوچ سوہاگر مالک شوق بہارا کھائی
 سن کنوں غلام بیچ لوں پرہ حکم دتو نے
 قسم کراں اوہ حالت غم دی لکھ نہ سکدا کوئی
 ہر ہر چیزاں درو سنا کر جلد سلامی ہوون
 ملی جدائی بابل کو لوں لڑکا عمر نمانا
 نظر بچا کے سن نہ جٹے ایہ بردہ کنعانی
 تربت پاک یوسف دی ماں می اس سے پرآہی
 یامانی ہن تپتھیں مینوں لیاں تھیاں سپاں
 غش دی حالت نازل ہوئی و ہر فی آپر جھڑیا
 مال نصیب یارت کووں لگیاں ہن جہاں
 اج فرزند تیم شاوا قیدی ہو یا جاتا
 سنگل اندر تیرا یوسف کیکر دور بخانا
 پھیر پردیساں ور گیا نئے کون پیغام لیا
 ایہ غم درد ہمیش ساوا بھتے نہیں تسناؤں
 باپ پیارے کو لوں مینوں کر کے جدا چلایا
 پیراں پیٹے ہر نیندا ر لیا اتنا پیار کیتو نے
 بردہ ہو کر یوسف جس دا دریاں مال و کانا
 اللہ با بچوں کوئی نہ پیرا کس لوں مال سناواں
 قدرت مال آوازہ قبروں یوسف کارن آیا
 امر جلال مقدر والا موڑا نہ سکر کوئی
 کسے ناڑے رحمت ہو سی آکھیا ماں پیاری
 قاضیر ما ضربہ ک الالب اللہ ہوہ کلام نہ کافی

سنو حقیقت جد یوسف تھیں نصت ہوئے بھائی
 ڈاچی تے اسوار یوسفوں جلدی مال کیتو نے
 رخصت ویلے مال یوسف تے جوین حقیقت ہوئی
 جس کھ پاسوں حضرت لگے ویکھ مصیبت وون
 چپ کر چھم چھم ہنچوں برس روئے دور بخانا
 بیسی حکم غلام بیچ لوں یوسف وی نگہبانی
 جس اہ لیکر یوسف تائیں ہوئے سوہاگر آہی
 ڈکھی قبر مانی وی یوسف آہیں نکل گیاں
 آتش مچی چ جگے درد فراقوں سڑیا
 رتا قبر کلاٹے لیکے چھم چھم ہنچوں آیاں
 پڑھ فاتحہ روح پاک سے لوں دور و دور سنا ندا
 یارا جیل اٹھا سر قبروں ویکھ غریب نمانا
 وہو انجیر یارت ساٹوں ورو عرض سناوے
 جیکر اج چائی پا کر ویکھو تھیں اسان لوں
 بھایاں میریاں میرے آپر اتنا رحم کسایا
 بدن پوشاک اتنا ساوا ہی کھوئے چہ سیتو نے
 رہ گیا گھر چہ روند ا بابل عمدے مال نمانا
 اوڑک باتاں کر کر یوسف کے جیب سچاواں
 بحر عشقوں بھی تفسیروں ذکر منسیر لیا یا
 اے فرزند حوالے رہے ہونڈہ حالت ہوئی
 دل اسوز دے چہ رکھیں نہ کر ہنچوں جاری
 مال محبت درد آوازہ بول سنایا مانی

ہے افسوس افسوس! ساتوں لے فرزند نمانے
 وچہ اس حالت یوسف تائیں دیر قبر پر ہوئی
 اچن چیتی حضرت یوسف اوتھے یاد پہونے
 شور بلج غلام جو کیتا بویا سخت زبانی
 ایدھر او دھر بھالن لگے ہر طرفاں اوجھانے
 ڈٹھا اوں غلام یوسفوں آیا نھتھے ٹھیندا
 کیا بلج نئے سچے آہے تیرے ویجن والے
 نظر بچا کرتوں اج ساتھوں جیکر نس نہ جاندا
 اکوں رو کر یوسف کیا قبر مائی وی آئی
 پھیریں جاڑی وار نشاٹوں طیار دور بجانا
 کیا مقدر غلاماں شن رو کبات سنائی
 کیا اس ظالم سخت طا سچہ مال ویسری لیا
 واہ سبحان اللہ میں طاقت کرن کلام ساتوں
 لے پر اوہ جس حضرت آپر ناسحق ظلم کما یا
 غش چہ ہو یا بنی رہانا ہوش جو اس نہ کوئی
 واہ سبحان اللہ جس مکھ ٹھیں ملک جو ان قربانی
 جس م بہوشی وچہ ہو یا اوہ محبوب حقانی
 کوئی کلام نہ کیتی یوسف بہت نمانا ہو یا
 بارب میں سکین اکیلا عاجز و دور بجانا
 جیکر میریاں عملاں آپر شروع عدالت ہوئی
 بخش کر گیا بخش کر گیا سب تو قیقاں تینوں
 زوروں ظالم ظلم کماون بارن اون ساتوں
 بیدرواں تیرن دل وچہ مارن زور و ہر گانے
 کچھ پرواہ نہیں حمت فضلاں صاحب دی سرکاروں
 سجدے اندر کتیاں باتاں کر فریاد سنایاں

صبر کریں ہر سختی اندر ہو سن فضل ربانے
 بیخبری وچہ دورا کیرے جانے لے سٹھوئی
 جس آپر اسوار یوسف سی حالی شتر وٹھونے
 یا مالک اج نش کیوئی اوہ بروہ عبرانی
 پیٹھیا سی اچے حضرت یوسف روزا گور سرانے
 حاضر ہو یا وقت یوسف لے جینو کچو مریندا
 توں اج پہلے روزا ساتوں اپنے طور وکھالے
 باتاں سنکر اسیں نہ کرے کچھ اعتبار انہاں وا
 غم درودوں میں بہوشی وچہ ڈگ پیا اس جانی
 اگر فی کد پھیر زیارت دیس بیگانے جانا
 لے پر ایس پچھے تائیں مہر نہ دل چہ آئی
 غش چہ دوست یعقوب لے وا دھرتی آپر آیا
 درواں اندر درواں یادہ طرے در و مند انوں
 قہروں سک گیا بازواس واڈ کر حسین لیا یا
 دے کون یعقوب بنی لوں جو ہیں کہانی ہوئی
 یون طمانچے اس پر ظلموں کیا قدرت سبحانی
 تھر تھر ڈویا طلق زمین داروون ملک نورانی
 رب اپنے دل حاضر ہو کر سجدے اندر روپنا
 جس دا ما پٹو بھین نہ بھائی ہک غیب نمانا
 اس رگاہ بن میں عاجز لوں ہو نہیں در کوئی
 بخش رحما بخش رحما عدلوں پکڑ نہ مینوں
 اسان نمانیاں عذر نہ کوئی ہتھکوتیں انہاں لوں
 تیرے در بن کتول جاواں اسیں غریب نمانے
 بخشش تیری عام خزانے شرم کر پی پاروں
 میں اضی جویں مرضی تیری چھم چھم انجوں آریاں

غزل مناجات

عجب ہے قدرت معلیٰ جان قربانی میری
جو عطا ہوئی ہے تجھ سے نہیں وا ہوتا شکر
اس کی نسبت ہے سراسر بیوفائی اور خطا
مگر ہک ذرہ سے کم ہو جب تیری رحمت نصیر

تجھ سوا جب غیر کو پوجوں تو کیا مسلمانی میری
گر ہزاروں سال ہو سجدہ میں زندگانی میری
روز و شب فتر میرے پر ہے پشیمانی میری
کیا پشیمانی میری اور کیا پشیمانی میری

سچ آگے جے درد مند انہوں درد مول پہچائے
بے زول مسکیناں تائیں جو بہت کر سہی
نبی محمد سرور عالم سنو روایت آئی
یابیت اللہ جس بیچ کیتا عاجز کوئی نمانا
بھی فرمایا سرور عالم نبی رسول سو بارے
رحمت نظر محبت ربدی ہر مسکیناں تائیں
عبدالستار اوس دنارٹے کویں عدالت ہوئی

پھوک زمانے دھکدی انوں طالع نہ آزمایے
بہت جادو زخ سٹری بہت ہو مری سہی
بیت اللہ دل و کیمیا کدن ایہ گل کہ سنائی
تیرے ڈٹاؤن والے نالوں میں وہ دشمن جانا
رب کیا نیساں تھیں کچھے عاجز اسان پیار
اوہ پیہر زادہ یوسف جہناں قبول تائیں
آ کہ حقیقت ٹھیرت بدی کیو کر پھرتے تھوئی

سیان فہر آدن پر ماجراک غلامی پان ہذا تہ قید

سجدے تھیں سر حضرت یوسف نہیں سی بجے اٹھایا
اول حکم ہو یا سرکاروں آگے ملک نوراہی
ان فرشتیاں حضرت تائیں اولوں گو اٹھایا
اس تھیں کچھے حاضر ہوئی قہروں سخت اند میری
بل چلن پٹی کارواناں یاں پیش سرائیں
چھر گھوڑے اٹھتے تھے قہروں کئے مریے
آپو اپنی پے گئی سببوں کسے نہ ہوش سمجھالی
دعاوازہ کر کی بجلی طبق زمین بلا یا
کڑا کڑا پتھر قہروں برسوں کڑا کار پیونے
امر جتاری پنڈ تمار می آیا غضب رباتا

بدل کالا غیرت والا حکم ربے تھیں آیا
مگھبانی حضرت می کارن امر ہو یا سمجھانی
جلد شمع نوراہی وانگوں کر کے پیار چھپایا
لگی جھاڑ درخت اکھیرن رکھے کون دلیری
نظری آئے رات سیاہی مشرق مغرب تائیں
آپا غضب جیساں پاروں کچھ حساب کمریے
حاضر حشر برابر اس دن تھی غضب و کھالی
گڑا طوفانوں تے آسمانوں تھم اٹھاؤن آما
بوریاں سخت متاعوں بھریاں ڈاڈ بھار گیونے
بسمناں جاتا ناں جیانی کسے تھیر کھربانا

رور و پچھن بکدو جے نوں دستویار و کوئی
 اوسے شامت ساڈے اُپر غضب ہو یا سلطانی
 ایہ گل سنکر اوسے ویلے کرے کلام پرا چا
 غصہ کر کے بولیا مالک اے بد بخت رفدائے
 چاروں طرف گریا پدیاں ٹھٹھان چڑا ٹھٹھان لڑیاں
 عیب تیرے ارج کشتی میری قبر سمند بوڑھی
 اے پر استوں جس کس جیلے جا کر اضی کرتوں
 اگھو تا حضرت لگے کردا عرض بے چارہ
 منہ رکھیا حضرت دے لگے مار گھاچے سینوں
 واہ سبحان اللہ پر محبت ل خاصاں نبیاں وا
 دوست کیا جو ویسے کوئی درو کمال اسانوں
 بس میاں میں بخشیا تینوں جو کچھ نتیجہیں ہوئی
 کرن رواست کرواناں پر آیا غضب الہی
 نقرہ کاروں کس منہ ستر جوین حقیقت پائی
 رحم کیتا اس بہت یوسف کے قوت خرمی ساری
 اس مقبول پیانے کولوں شرم خدا فرمایا
 ہک مومن جس لبتی اندر متقی مردو رہا نا
 ایہوا اشارہ روز قیامت نیک جہاں پاروں
 کرن وایت مومن عاصی جدو پچھ دوزخ پاس
 ہک عالم کوئی جنت و دل جاننا نظری اوسے
 عرض کرے میں اوہوں کیتی بکدو خدمت تیری
 عالم کے آزدہ ہو کر عرض نہ کیتی جائے
 سر و شمار مبارک شامہ ہتھ اس سے پھرا ہو
 ہک کارن پچھ دوزخ عالم جدو دستار و گاسی
 فضلوں اتنی برکت عالم سارے باہر اسن

ساڈے چوں ارج کسے تھوں سخت بے ادبی ہوئی
 تو بہ کرو دعائیں منگو بل کر سب کاروانی
 یوسف نوں میں غصہ کر کے مار یا سخت طمانچہ
 کر کے ظلم نہراں خلقت لیکر گلیوں نالے
 جیونکر ملک مخالف اُپر جنگی فوجاں چرہاھیال
 ظلم تیرا مشہوری کرسی روز قیامت تورا ہی
 عاجز ہو کے اسدے اگے سر قدماں چہ دہرتوں
 اے یوسف میں بیشک ظالم عاصی و گنہارا
 ظلم کیتا میں ظالم ہو کر دکھ پو پچایا تینوں
 ایسے کارن با نہاں نوں خاص حدیب بنا نا
 درو پچاوان اس سے بے نہیں حلال اسانوں
 رب العالم بخشہ ہارا تینوں تینوں سوئی
 کیونکر بچے یوسف بھائی ایہ کیا حکمت آہی
 ہک یہودادی وفاداری بھنائے کم آئی
 کھوہ اپر بھی نال محبت آیا کشتی واری
 ساری نسل نبی دی اُپر کوئی وبال نہ آیا
 اس لبتی پر قبر نہ اُسے سنٹوں پار بجانا
 عاصیاں اُپر بخشش ہو سی خالق دی ہر کاروں
 جنت حکم جنہاں نلسی جانے نظری آسن
 روکر دوزخ تھیں اک عاجز اسنوں کن بلاو
 ایسے دی خاطر آہی ہو رنہ حاجت تیری
 تیرے پاروں بخشیا اس نوں حکم خدا فرماوے
 چھک ایواس دوست تائیں باہر پکڑا و گاہو
 اس کہنوں پھر بکدو تینوں دوسو چہر جا سی
 حکم تھو و اسان بخشیا ہنوں پچھ دوزخ جان

اٹھ چلیسی جد عالم مگروں ہو غریب بلا و
 ویکھ آرزوہ عالم تائیں امر ہوئے سرکاروں
 اوسے طرح وگاسی شملہ وہ سے باہر آون
 تیسری وار بلائے رو کر مگروں ہو رسوالی
 بس بیوں ملاقات تسانے پہ نصیب ہوئی
 پھر عالم نوں غیرت رحمت کنوں خدا فرماو
 اس پاروں بھی وہ سے عاصی خشنہارا چھوٹے
 حضرت اکھیا سچ محبت ساوی ہوگ جنہا نو
 سند حقیقت جد کر واناں سخت مصیبت پائی
 جدوں پر اچھے حضرت اگے عجز نیاز سنا یا
 یارب پیری رحمت تیری باہجہ حساب شماروں
 ہتھ اٹھائے عرض سنا کے یارب خج طر پیری
 پئی قبول نبی وی زاری خالق وی سرکاروں
 امن آرام آسائش ہوئی ہوش نکالنے آیا
 بھوری صوف تاری مالک عجب پوشاک پہنائی
 سرو تار نجائب سوہنی پیریں سوہنا چوڑا
 پاس پوسندے مالک کا ضرب لکنا ہووے وری
 بہرون سب تھیں اگے چلے حضرت دی سواری
 مال پیار پوسندوں مالک و تیں کنگن پائے
 سب کاروانی پچھے چلے اگے حضرت تاج
 قصص العجایب بھی نفسیوں جو میں اوست پائی
 کافر قوم ترمای و سن وین ایمانوں نالی
 نقش منور حسن نبی و اجدوں جمال کیونے
 پچھن جنسرت یوسف کو لوں رتہ ویکہ پیاری
 مثل تیری بنیا وچہ ساواں کوئی نہ نظری آیا

کیتی میں یک روز زیارت مجلس یاد کر اوسے
 بخشیا اسان تسانا دوست شرم تسانوی پاروں
 ٹھانے کرم وی موج دکھائے سارے بخشے جان
 دینی حبت تسانے اپتر رکتی میں بہر حالی
 اوہ الفت لاج کارن آہی دنیا فرض نہ کوئی
 دوست کو لوں سچا دوست جدا نہ کیتا جائے
 تابعدار محمدیال فیں کیوں لب ووزخ پورے
 سائے نالوں جدا نہ کرسی رب کریم تنہا نتوں
 عرض نبی وی بھائی رب نوں جلد ہی رحمت آئی
 شفقت کر محبوب بے واسجدے ساندرا آیا
 غیرت کر کے اتنی خلقت مار نہ میرے پاروں
 سخت خدا بونع سر جائے اپیدائش تیری
 بدل کر ٹک ڈراون والا پات گیا وچکاروں
 سختی ویکہ مرینے چھٹے قدر تداہیں پایا
 ہتھوں سنگل پیروں پیری جلدی و کرانی
 زینت کر سواری کارن خوب لیاندا گھوڑا
 ہر دم رہندا خدمت اندر جو میں غلام حضور می
 مالک تائیں گرد پوسندی لگے بہت پیاری
 سخت زنجیر عبت والے رہنے دور کر لے
 دم دم بولے حمد بانا سر سجدے چہ پاروں
 شہر وڈا اکراہ وچہ آیا سنتوں میرے بھائی
 اوتھے آن لکھے کھاروانی قدرت کب کھالی
 دانے عشق دیوانے پیتے جلوہ مار کیونے
 کسے نقش بنایا تیرا نوش تصویر اتاری
 نالوں اپنا دس اسانوں جس نے نقش بنایا

یوسف آکھیا خالق میرا رب کریم تعالیٰ
 زمینوں کے آسمانوں اندر جو کچھ خلقت ساری
 ہے کا وہ واحد ذات مقدس پاک شرکیوں کی
 سکر سائے آکھن لگے حضرت یوسف تائیں
 اے یوسف جس بخشیا یمنوں ایسا حسن گرامی
 ٹھکڑے کیتے ٹھا کر جھوٹے کلمہ بول سٹایا
 وحدت منزل حاصل ہوئی بولن حمد ربانی
 پھیر سو اگر مالک اگے ڈیرا کوچ گرایا
 نام اس دالسان بتاؤن جبر کتابوں پائی
 اثر جمال دیوانے کیتے عقل قیاسوں خالی
 کہن لگے کوئی ایسا نقشہ دنیا و چہ نہ پایا
 ایہ تصویر مصور والی آپے ظاہر ہوئی
 سہ مصور کول یوسف کے جھب تصویر لکھائی
 وہ سے سال دیوانی خلقت شرکوں کفر کیا
 تابعداری بنیاں لیاں بدی طرف بولا
 جان نہیں جو ایہ کم پورا بت پرستی والا
 جاہل قبریں دیوے بالین بدی مثل ٹھہراؤن
 کہناں حسن یوسف دا ٹھا ہو گئے پاک گناہوں
 کہناں تائیں اس قرآن وحدت قرب حضور کی
 کہناں ڈٹھا بنی محمد سچ رسول پیچھا تا
 حب نبی دوی رب ملا یا حسن بلال ہورا نول
 بس میاں جو تابعداری نامنتظر کر لسی
 آکھ حقیقت جد بلساؤن مالک کوچ گرایا
 اوہ سب کافر مشرک آہے یمنوں خبر نہ کوئی
 گردیوسف کے آن کھلوتے ہو حیران تاملی

بے مانند منزہ مالک نقش بناؤن والا
 ہر ہر نقش جدا تصویروں اس کی استاکاری
 اس کی پوجا ہر ہک پر فرض ہمیشہ ہوئی
 بیشک تیرا خالق یوسف بند گیاں لیسائیں
 اسپیں بھی مال محبت اسنوں سجدہ کراں تاملی
 دین متین خلیل نبی دادوں بجانوں پایا
 واہ رب خالق جس نے کیتا یوسف ماہ کنعانی
 چل دیاں چل دیاں منزل منزل شہرا گوں آکھ
 جا پنچے بد حضرت اوتھے خلقت و کھن آئی
 کر تقریر یوسفوں و کھن ایہ تدبیر نکالی
 ظاہر ہو یا آپ خداوند آدم بن کر آیا
 اس کی پوجا لائق سمجھوں کہن لگا سب کوئی
 سجدہ کرے صورت تائیں بیدینی ہتھ آئی
 الٹا پیار یوسف دا کر کے نار جنم پایا
 بدی مثل جو انہاں بناوے نار جنم پائے
 اس تھیں اضنی کہے نہ ہو سی مالک خالق مولانا
 متھا نیک مراد ان ملکن دین ایمان نہ پاؤن
 کہناں دیوں کر کر سجدے پایا قہر لالاہوں
 کہناں نون گمراہی حاصل عملوں نامنتظوری
 کہناں سرور عالم تائیں جا دوگر کر جاتا
 ضد نبی مردار بنایا ابو جہل جہاں نوں
 ولوں نہ دوست منن منہ تھیں کچھ تاثیر نہ لسی
 بابل سوہنا شہر عجائب رستے آپر آیا
 حسن نبی داد کھن کارن خلق اکٹھی ہوئی
 ویکھ دیوانے و کھن والے بولیا بنی گرامی

صورت گردو پانہ ہو سے لائق نہیں بشرنوں
 کیا صورت کیا خوبی میں یہ خلقت بھلی بھلیری
 شکر امر مرئی والا خلق ایمان لیا ندا
 کیا کیا حکمت بدی یوسف پو پو تھیں جدا کرایا
 پھر بابل تھیں کوچ کیتو نے آیا شہر عجیبہ
 خبر یوسفی اول بنے وچہ اس شہر پہنچائی
 پندرہ وچہ آوازہ اسنوں تاف حکم سنایا
 گھر اپنے توں فجر سے اس وا کھانا جلد پکانا
 اٹھا میر کھلوتا سنکر حیرت اندر ہویا
 مگر ان فکر خیالوں اسنوں کھیں نیند نہ آئی
 وقت صبح وروازیوں باہر چلیا گیا اکیلا
 تاں اس میلے اسے راہوں آپہنچے کروانی
 شاہ پچھیا کارواناں تائیں کہ وہ بیان تمامی
 بھناں آکھیا تاک حکم جس نون یہ سمراری
 شکر شاہ نے دل کے اندر بہت قیاس لیا ندا
 اس کارن کدے خوابے اندر امر نہ ہویا مینوں
 ساعت پچھے آیا یوسف سوہنی صورت والا
 اصلوں سوہنا نسلوں سوہنا ذات صفاتوں سوہنا
 جس ویلے ڈٹھا اس شاہ نے یوسف بد اپیارا
 دیکھ بھل پچھن لگا حضرت یوسف تائیں
 قد تیرے واقف ہوواں اس حقیقت مینوں
 شاہ نے آکھیا نہیں کینوں میں یہ بات شامی
 یوسف آکھیا جس نے میری خبر سنائی تینوں
 شکر اوہ شہزادہ جلدی ادیوں ہویا سلامی
 پیش کیتا نذرانہ اول پوری شرط ادالوں

کرو خیال مصدور دیوں سجدہ کاری گروں
 اس وی کرو عبادت جس نے شکل شامی میری
 کلمہ وحدت بول سنایا دھوتا کفر ولاں وا
 بابل والیاں لوکاں تائیں دین سکھاو ن آیا
 قدس مدینہ آکھن اسنوں سنتوں یار جیبا
 اس شہر سے حاکم تائیں خواب بشارت آئی
 اٹھ نذرانہ لے کر مل لوں تیرا حاکم آیا
 جو فرمان سامے تینوں اس پر عمل کمانا
 کہنے والا نظر نہ آیا ہو حیران کھلویا
 کسے امیر وزیر اپنے نون نہ اس بات شامی
 کھلیاں سنوں شامی راہ پر ہو گیا فجری پلا
 نال جنائے دست بے یوسف ماہ کنوائی
 حاکم کون تگا لے اندر جیندا شان گرامی
 اس واقفہ مال تمامی دولت حشمت ساری
 ایہ سوہاگر کتنی واری ایسے راہوں جاندا
 اوہ کوئی ایسا حاکم فضل پچھن جاواں کینوں
 سوہنا جوڑا سوہنا گھوڑا سوہنا حن اجازا
 علموں سوہنا علموں سوہنا ہرور جاووں سوہنا
 اپن چیتی پیا نورانی بجلی دا چسکارا
 کون کوئی کس طرفوں آوں مینوں ماں سائیں
 حضرت آکھیا جس وی خاطر سننا آیا مینوں
 خبر حقیقت خواب میری تینوں کس بتلائی
 اسے تیری خواب بشارت خبر پہنچائی مینوں
 آکھیا حکم کرو کچھ مینوں یا مجبوب گرامی
 جیونکر اس نون خوابے اندر آیا حکم چابوں

امر کو کچھ ہو رہی حضرت نظر عنایت پاروں
شاہ نے آکھیا عرض کراں میں صاحب فرماوے
جیکر ساٹے ٹھا کر جاتا تیرا شان گرامی
حضرت نے فرمایا جے کر نہیں یقین لتاؤں
کر ن روایت جد پیغمبر قدم مبارک پایا
سجدہ کیتوں حضرت آگے شاہ توں حیرت آئی
ٹوٹے کیتا ناں شتابی اُسے ٹھا کر تائیں
خادم ہو کر دلوں بجائوں جلد ایمان لیا یا
ملک تمام ہدایت پائی نہٹھا کفر منہ کالا
عرض کیتا پھر شاہ حضرت توں یا محبوب ربانا
ایہ بھی شہر طمیری ہے باقی ادبوں عرض سناو
ہئے خود ہو یا حیرت اندر شہر طوں ہمت ماری
یا بھو ہا فوج تساؤمی جیونکر نظری آئی
خدمت اوانہ ہو می مینھیں جے سوزور لگاواں
حضرت آکھیا فکر نہ کر توں ایہ فوجاں آسمانی
پینوں دسن تینوں دسن غیراں نظر نہ اون
ایہ گل سن کر جلدی شاہ نے کھانا تیار کرایا
اول ہک لقمہ منہ پایا اوں محبوب حقانی
اس کا پیوں کھانا حضرت ہر کنوں ورتایا
باقی اس رکابی اندر رہیا برابر کھانا

یوسف آکھیا بت نہ پوچو پوچو جہنم ناروں
چلو ٹھا کر خانے اندر شک اساو اجاے
سے امیروزیراں لشکر ہوساں کل سلامی
اپنے ٹھا کر خانے اندر لے چل جلد اساتوں
کرسی اتوں اوٹیا ٹھا کر قدماں اندر آیا
میں کیوں اس دی پوجا اندر ضائع عمر و نجائی
آکھیں سب یوسف واسچا بندگیان اسائیں
لشکر فوج امیروزیراں کلمہ بول سنایا
و سیا قدس مینے اُپر بدل رحمت والا
میں عاجز دے گھراج کھاوے حضرت صاحب کھانا
مگر یوسف دے لشکر و گھس انت نہ پایا جاوے
دہشت کھا کے حضرت آگے کہن دگا کیکاری
گھر میرے چہ اس لشکر دی ہوندی نہیں سمائی
پانی دی نہیں طاقت پینوں کھانا کوں بچاواں
بے مہری خدمت کارن بخشے ملک لوزانی
تاج مہری کیتے رجبے نہ کچھ پیوں کھاوے
نال محبت حضرت آگے آرکاب ٹکایا
اس تھیں سچھے مجلس حاضر سے سب کاروانی
برکت نال بے سب ڈیے رہے شان کھایا
معجزہ برکت دست رسولان ظاہر فضل بانا

پانچ معجزہ سرور کائنات صلی اللہ علیہ وسلم

عبدالستار امید تو ابوں تھوڑا ذکر سائے
رستے اُپر ابو ہریرہ ماجہ نظر می آیا
دیکھ حوالا سرور عالم پچھن نال پیاراں

برکت دست مبارک سرور ذکر نہ کیتا باو
ہمدن شہروں باہر حضرت قدم مبارک پایا
یستر کیتا اُپر زمین کے لاغر حال پیاراں

اسنا قدر ہو یا کیوں عاجز و س حقیقت ساری
 جو صبروں شکروں فاقے اندر یاران روز و نانی
 دل گھبرا یا بستر کیتا دلوں دلیل ٹھانی
 امر لٹا ڈھے پاسوں کیتا ذکر حوالہ ماضی
 کیا دولت کیا زینت تیار کھن جس پیاروں
 کدے دے چہ دنیا میں شوق پیار آیا
 پیر جنمان جوڑا ایک عرش منور چہ پیا
 تھوڑے دن آزمائش بدی کیا کلیفوں رونا
 جس دن سبق مرنی والا جلوہ پار و کھایا

امروں ڈر کر ابو ہریرہ جلدی عرض گذاری
 اچ ضعیفی غالب ہوئی یا محبوب ربانے
 پھر جا مسجد حاضر ہو سانوں ساکش باقی
 نہیں تان اپنے مولا آپرا سین ہمیشہ راضی
 سرور عالم پیر جنمان فن بخش ہو یا سرور
 دولت و سعادت حب لٹا ڈھی سا ہو کار بنا یا
 غم و نیا دا جیکر کھن لیکھ تنہا اسٹرا یا
 امر قبولن قرب حضور ری سر قربانی و ہرنا
 ویکھ شمع پروانہ عاشق کھول پھیرا یا یا

عزل

لگا دل میں جب عشق پروانہ کو
 محبت کا جو شخص دعوئے کرے
 نہیں جس کو خواہش ملاقات کی
 کیا پیارے دوست نے جس کو قبول

فتا ہونے کا اس کو کچھ غم نہیں
 سزا ہونے کا اس کو کچھ غم نہیں
 بدرا ہونے کا اس کو کچھ غم نہیں
 خطا ہونے کا اس کو کچھ غم نہیں

کرن رو است جو کر حالہ بول اصحاب سنا یا
 پھر ہا ہوں اصحاب اپنے لڑوں سرور پیر گراخی
 جا بیٹھے تان ہک ہمسایہ پیالہ دو وہ لیا یا
 پھر مسکیناں تائیں حضرت کہہ پیار بلا و ن
 ایسے طور پلاسٹن کو شراں ایماناں تائیں
 ترح پیتا ست سوا اصحاباں ذکر مفسر لیا یا
 برکت معجزہ ویکھ نہی خالق ہونی قربانی
 اے کار و انزل بات سیری پر کہہ و یقین نامی
 کہن لگے کار و انزل سائے صاحب کیا نہ جاندا
 شاہ فرمایا شان فیضیت ہر وہ جویں کھا و

اے حالت حضرت آپے راوی ذکر سنایا
 لے گئے اپنی مسجد اندر سنو بیان تامی
 ابو ہریرہ تائیں حضرت پیون حکم سننا یا
 ترح بکھج اون ترح پیون و جینوں کپڑا و ن
 کھ پرواہ نہیں بعد اسی تارچے بخشے سنا یا
 پھر سلامت بھریا پیالہ پاس ہی سے آیا
 برکت ویکھ یوسفدی شہانے کیتا حکم نہ بانیا
 تیس غلام علام یوسفی استوں شان گراخی
 درمی پردہ مالک اسٹوں مل خرید لیا ندا
 و وہ دکھائے مالک اسٹوں میں شبان سردا و

کوئی جوابتے کیتا مالک سنکر ایسوں
شکر سب شرمندہ ہوئے مالک چپ چھاتا
لے پر جو یوسف نے عزت شاہوں کو کھائی

بہت قیاساں کئے لیلاں اپنے وہم خیالوں
شاہ فرمائے قدر یوسف نے انہیں تان چھاتا
مالک تائیں قدرت باطن ناسی رب جتائی

ایمان ارادہ چنگ کردن پادشاہ مالک

لے پراوہ شاہ مالک آپر غیرت اندر آیا
جاں تک اس سوداگر تائیں قید نہ کیتا جاوے
باراں ہزار جنگی اسواراں قبضے ہتھ لگایا
وچہ تفسیر یوسف نے آیا کے امام غزالی
اصلی صورت رب یوسف ہی پر وہ کھول کھائی
کے دن کے نہ ہوش سمھالی جلوہ مار گونے
چھری چیز کے تائیں فضلوں مالک پیندا
برہمی غنیمت عظمت بھاری مالک کے گھر آہی
برہمی غنیمت مومن تائیں کہن مثال ایادوں
وحدت نور جہانوں حاصل فضل کمال باندا

آکر سب مرواں تائیں جلدی حکم سنایا
جاں تاک یوسف نے نہ بینوں لنوں صبر کے
کارواناں کے قتل کرن لوں شکر باہر آیا
اوہ شکر بد نیرے آیا قدرت رب کھالی
جھڑے زمین پر کھوڑیاں توں مستحیالت پائی
خیریں لدگئے کاروانی جد پھیر خمار لٹھونے
اصل اندر نگہبانی اس دی حافظ آب کریندا
کیونکر اس پر غالب اون لشکر فوجاں شاہی
ہر پھر منزل خوف عذابوں اس خدار حناوں
پارا رادوں کیا غم اس لوں جیندا یار ٹھانا

حکایت درجہ وحدت

حضرت ابو سعید جو آپے مرشد شاہ جیلانی
ہتھ نہ اسنوں پیر نہ اسنوں عاجز نظری آئے
شو قوں ذکر الہی اندر بولے حمد تائیں
ابو سعید کیا میں اسنوں ویکھے تعجب آیا
اکھیس خاص محبت اپنی رب نے بخشی مینوں
وحدت درجہ معرفت اپنی مینوں رب جتائی
پچھیا اس عقید معرفت کیا ہے مینوں س نشانہ
ویکھ چیران ہو یا میں اس لوں منہ وچہ انگلی پائی

ذکر کرن اسان جنگل اندر ویکھی ہک زنانہ
باہجہ حسابوں اضی دستے خوشی نہ جھلی جاوے
عجب کیتا احسان میرے پر پاک خدادند تائیں
پچھیا میں رب تیرے آپر کیا احسان کیا یا
اس بن الہی بخشش کارن قدرت قوت کینوں
کل مرواں ظاہر باطن حاجت ہی نہ کائی
اکھن لگی ویکھ میرے ول اوچر ماحی آسمانی
مارا ڈاری جاندی واری اتنی بات سنائی

مشکل نہیں تو اناتائیں پرتے دست پیماں
 اس رب عرش اسماناں تائیں تھماں باہجہ نکایا
 ایگل کھکر غائب ہوئی ڈیر نہ لگی کافی
 ایسے طور محمدی امت پل تھیں پار کھلوسن
 کوب کیا جد شہر قریس تھیں مالک کوچ کرایا
 اس دن حضرت یوسف ل وچہ حسن دلیل گذاری
 پچھلی باتوں لاڈ یوسفوں دل کے اندر آیا
 لے پر شوخ دلیل نبی می رہنوں مول نہ بھاتی
 جد اس شہر حبیب خدا کے قدم مبارک پایا
 سند حسن جمال نورانی شکلاں باہر آون
 کیا اس شہر عجیبہ پر گھٹاں سن یوں چڑھیاں
 گھر گھر حسن جمال منور نظر نہ رکھی جامے
 اوس دہلے غیرت بی بی ایسی قدرت ہوئی
 ہاتھ غیرت آڑ یوسفوں امر کیتا رب دانے
 حسن نزلے پاس سافے خوبی باہجہ شمارا
 بے مانند اسانوں ورثہ وحدت ثابت ہوئی
 مست ہوئے کوئی کس خوبی پر اوہ خوبی کس گھردی
 اپنا شان جلال سافے صفت رہینوں آئی
 سن کے گھر گھر کنبیا یوسف و ہشت حیرت بھریا
 سحائے اندر مائے آہیں چیم چیم ہنچوں آیاں
 ٹھلن کار قدر بھی ساڈھی بخش تیریاں کاراں
 نہ رو یا محبوب پیاسے حکم جنابوں آیا
 اسان لتاؤں ایسے ساعت کیتا پاک کتا ہوں
 کر شکرانہ حسن و عم یوسف بجدے تھیں سمر چایا
 کو شہر روز حشر کے دانگول فلق اکٹھی ہوئی

مشکل نہیں تو اناتائیں پرتے دست پیماں
 ایہ کوئی عجیب نہیں جد اس نے یک مسکین اٹھایا
 جد میں آیا خانے کبے او تھے نظری آئی
 مارا ڈاری دوزخ لشکھن وچہ دربار کھلوسن
 منزل پہنچے رستے اُپر شہر عجائب آیا
 بیتوں ویکھ دیوانی ہوسا یہ بھی غلقت ساری
 جیونکر سوہنی صورت اس دی لشکرست آیا
 عجب تماشہ غیرت کیتا میں تھیں سنو کہانی
 کے خیال پیار نہ کیتا نہ کوئی وکھیں آیا
 جلوہ روشن بدر میروں طبع زمین ہلاون
 ہر مجلس نرگس نیناں دست کماناں کھیریاں
 جتول آون چمک کھاون یوسف یاد نہ آو
 جتول ویکھے حضرت یوسف کر کے خیال نہ کوئی
 توں جاتا میں سب تھیں سوہنا ہوسن لوگ دیوان
 لاک میر پو پھیرے وانگن صاحب حسن ہزاراں
 ہو رہا پیدائش عجب عجائب بے مانند نہ کوئی
 ہر لقتے وچہ چمک کھاوے قدرت کار پر دی
 وہ چا کیا مقدر کسے یوں سن کر کے دیوانی
 بیہوشی چہ گھوڑے التون صرئی اُپر چھڑیا
 ایسا لاڈ نہ پھیر کر لسان بخش پیاریاں آیاں
 میں بن کس روانے جاواں شہر کر کے پانیاں
 صاف کیتا اسان تیرا و فقہ رحمت پھیرا یا
 اللہ سجدے تھیں ویکھ تماشہ قدرت پاک کھلوسن
 کیا ویکھے سب شہر درانہ وکھیں کارن آیا
 اب حیات سکندر وانگول طلب کر کے سب کوئی

ایہ پاک نقطہ ظاہر ہو یا قدرت پاک جبار و
تَعَزُّوْا مِنْ تَشَاؤُكُمْ کیا اس کا رن چہ قرآن شانوں
کیا قدرت بڑوست تائیں اوسے وقت دکھالی
اولاد اپنی پر سب کوئی دوست عیب آون دیندا
جویں پیارا سندر لیا کا مشفق ماں پیاری

مرت کوئی جانے عزت میری خودی و انش روں
جس چاہاں میں عزت بخشاں سب توفیق اسانوں
رب علت ال سدرے چوں جلدی ماں نکالی
توہیں جیساں لوں لقصا لوں مولا صاف کریندا
سر پیراں تک گرد و غباروں صاف کسے ہراری

ذکر حضرت موسیٰ علیہ السلام

موسے لوں بھی بکدن دل چہ موج خوشی وی آئی
یا موسے کر نظر و والے حکم ہو یاد رگا ہوں
سن موسے نے حکم رہانا کیتی نظر و والے
سجدے اندر آیا موسے سے طرف جناب الہی
رو کر توبہ کے دور آیا وہ محبوب رہانا
توبہ کرو تمامی مومن شوخی خودی خیالوں

قرب حضور ی میری لوں کسے نہ منزل پائی
تاں توں اپنا آپ بھلاویں پھیر نہ بھلیں راہوں
اپنی صورت دکھیں لاکھاں نوری عاصیا توں
اس دور بار ہزاراں دست و اٹم بے پرواہی
پاک کیتا رب خودی خیالوں پھیر نہ کیتیں مانا
کون گھرانہ عالی درجہ بنی محمدنا لوں

ذکر حضرت نوح علیہ السلام

ہر ہر رنگ خداوی خلقت کسے حساب پایا
جس لوں رب نے عزت بخشی عالم دی سرداری
بکدن کتا بسا ماندہ بول نجاست بھریا
اُس کتے لوں غیرت کر کے رب جبار بلایا
بیانندی صفت و ن اندر کچھ نہیں دخل ساڈا
جس نے عزت بخشی تینوں سنوں سجدہ کرتوں

عزت ذلت بر بدی طرفوں ورثہ کسے نہ پایا
شوخی کرنی روانہ کیتی مگر اس شکر گذاری
نوح پیغمبر چھڑا کیا اسنوں شکل زبولوں ڈریا
حضرت نوح لوں اس وقت تائے بول جواب شایا
سگ بیعت ہو مرنے وچہ کچھ نہیں دخل ساڈا
فخروں رنج کا ریکر ہوئی فکر لے وچہ دھرتوں

عزل نصیحت

بھڑک مرت مسکین کو کچھ ذات پر شوخی نہ کر
جس نے مجھ کو سگ کیا اس نے کیا تجھ کو نبی

یہ تو ہے صنایع مصور کی عجب کاریگری
تو بھی اپنی جیب میں رکھتا نہیں پیغمبری

خود تو انا ہے بنا رک اس کا ہے سب اختیار	جس کو چاہے بے لوائی جس کو چاہے سروری
سرنگوں سجدہ حیرت میں ہیں سب آسمان زمین	کیا قدر اک دم بھر سے جن ملک خور و پوری
کر ن روایت حدیث سے نے دیکھا سخیانی	خلقت دیکھ دو اے اپنے بے حد زبانی
اوٹھوں کوچ کیتا پھر مالک شو قون باگ اٹھائی	قدرت اپنی مالکتائیں کیا کچھ رب و کھائی
جس دم حضرت یوسف دیوں مالک نظر کا	چھتر نوری اس سے سر پر ظاہر نظری آئے
چلے چلے منزل منزل تیرے مصر آونے	فضلوں یا وطن پیارا بردا شکر کیتو نے
اول نیل کنائے مالک ڈیرا آن رگایا	نہا و ن کارن حضرت تائیں مالک حکم سنایا

سیاق غسل کردن حضرت یوسف پدرا پائے

لے مجھو با اس دریا و چہ گردا تا بدن دی	تیز و چنداں روشن ہووے خوش گلزار حسی
کر ن روایت جس دم حضرت بن پوشاک آری	خوش تصویر لگی دریا نوں بجد عجب پیاری
اچھل زور زیادہ شو قون جان غمش و کھایاں	نالے نہراں مصر دوالے چاروں طرف چلا یاں
ہستو وہ نہراں اس ریازوروں جاری کریاں	ہر ہر باغ زراعت ساکھاں ٹھاٹھاں کچھ بھریاں
مچھلیاں حمد بانا بون کول نبی سے آون	پند انال نبی سے لاون بھی قربانی جاون
باراں کوہ تک چوڑا ہسی پاڑا اس دریا و	چکے بدر منیر نوری اوہ جیب بندھاوا
جس دم نہا کر اس دریا تھیں حضرت باہر آیا	عجب تماشا بنیا اس دن اوہی ذکر سنایا
ویسے اپنے آیا یوسف جیوں جیوں قدم اٹھاوے	عاشق ہو دریا و اپنی گریے ٹروا چائے
شفقت نال جیب خدانے حکم کیتا دریا نوں	رکھ تو کل صبر تامل سب توفیق خدا نوں
لے دریا نہ کہے صبری جاون یہ اج سالوں	انشاء اللہ وعدہ ہو یا طساں سینیں تیا نوں
اوہ وعدہ رب پورا کیتا فرق نہ ہو یا کوئی	بعد وفاتوں گور نبی دی چہ دریا وے کوئی
پھر دریا تھیں جدا کائے ڈیرا کوچ کر آیا	ہک منزل اے باقی ہسی راوی ذکر کیا یا
اکدوں شہر مصر ویاں لوکاں سنیا گھریں وازہ	اے لو کو تیاں کارن کھلا رحمت وادروازہ
آیا ہے اک شہر تیاں سے نیک غلام گرامی	جس نں ہوگ زیارت اس وی رہی خوشی ہراجی
ہر کوچے ہر گلیاں اندر خوش پیغام سنایا	گھر گھر سنیا کئے والا کسے نہ نظری آیا
ایہ باطن شان نبی دیاں شہراں شہر چہ کیتاں	تے ظاہر حسن یوسفیاں جہراں گھر گھر ہواں پیاں

حسن جمال جو شہر مصر چہ خوبی باہجہ شماراں
جو کوئی ویکھ یوسفوں جاوے بیحد صفت سناوے
آکھن بیشک عالم اندر صورت بھلی بھلی پیری
کار مندگار نگینہ صورت جے سو بن بن آوے
اے پروکھین والے آکھن یوسف حسن نگینہ
کیا ہے حسن مصریاں خجیاں غیرت موج جوانی
حسن یوسف جلوہ مارے چاک کھائے ورو
حاکم شہر مصر کے تائیں شوق دے وچ آیا
دیہ مالک نون حکم ساڈا ایسے اہوں جاوے
باراں کوہ تک منزل کر کے گیا وزیر الیرے
جلوہ ویکھ نہیں پر جھریا ہو بیہوش پچارہ
پکر کاشش کارگر دیوانگ کمان جھکایا
یوسف آکھیا شکر نہ کہ توں تھرا لاسوئی توں
جے سب صفت عبادت لائق میرے کارگروں
پر تصور پر مصور یا بچوں نہیں ثبوتی پانی
شکر سخن وزیر دیوانہ شوقن جھولے کھائے
اس تھیں پچھے مالک تائیں حکم وزیر سنایا
مالک کیا جمال کی میری غدر نہ ہوگ کراہیں
کراں لرم اسودہ ہو والی وں آسائش پاواں
شکر عرض سوواگر کو لوں آن وزیر سنائی
کیا وزیر جو سیرت صورت اندر خلقت ساری
سب خلقت دی صورت جیکر اک ول رکھی جاوے
صفت وزیر کونوں حسن شاہ نون فکر عجیب آیا
کرن وایت جس دم شاہ نون عرض وزیر سنائی
استقبال بنی کے کارن آپ عزیز سردار آیا

جیو مکر خوراں جنت اندر محبوبان دیاں کاراں
شکر مصری لوکاں تائیں بات پسند نہ آوے
مصر مبارک نال برابر کس نون قدر پیری
شہر مصر چہ صورت اس دی خدمتگار سداوے
مصر نگینہ یوسف اگے خدمتگار کینہ
ین یوسف کے تیراں انگوں پارنگھاوون کافی
دہشت تاب جھلی جاوے جنت والی حوروں
صاحب ہوش وزیر سیانا جلدی نال بلایا
حسن یوسف جلد اسانوں پاک جمال کرے
جس دم حضرت یوسف اسنوں نظر پیادہ دیکھے
مار گیا جویں زخمی تائیں بھلی واپ چکارا
بیخود ہو کر مست دیوانہ سجدے اندر آیا
جس نے کیتی اساکاری اسنوں سجدہ کرتوں
اسے کیتا ینوں ینوں بھی سب جن بشرنوں
تدر موافق ہراکاد پر اس نے قلم چلائی
نظر مقابل نال یوسف کے بات نہ کیتی جاوے
ینوں ل بھیجا شاہ نے ینوں ینوں یوسفوں آیا
لائق مجلس و شام دی حال اسادوانا ہیں
خوشی طبیعت بن نون کر کے شاہی خدمت ال
حسن بیان یوسف و اکیتس جس دی حد نہ کافی
تھیں برابر نال یوسف کے خاک کی نوری ناری
حسن یوسف ابھارا ہووے ورن زیادہ پاوے
اس کیوں نام غلام ہووے جس مصر غلام بنایا
آپ زیارت کیتا لوڑے طلب زیادہ پانی
شکر ہزار اسوار خوشی تھیں خدمت اندر لیا یا

کرن وایت جس دم لشکر آن کھلو یا
حاضر ویکہ جمال نبی و اجیرت بازل ہوئی
چہرہ چھپوں پھر مالکس تائیں بول عزیز نسیا
سیح و س کیا پیدائش اس دی نوری سے پائی
کے سوداگر شام زمین تھیں یہ بروہ مل لیا
پھر شاہ پھیانا ل محبت حضرت یوسف تائیں
یوسف آکھیا شک کوئی سیح کیا اس تینوں
چپ عزیز ہو یا گل سکر حیرت نال دیوانہ
آکھیں نخیسا یوسف کارن اسان مکان فلانا
بہت سپاہی تابع کیتے طلب یون سرکاروں

مست خماری صم سلگم سب دیوانہ ہو یا
چپ کر سب تھویراں انگوں کرے آواز کوئی
اے سوداگر توں کس ملکوں یہ سوغات لیا
کیونکر حال ہو یا تینوں س حقیقت ساری
دیکھ عزیز یقین نہ اے بروہ ایسا نہ جاندا
ایسا سخن جو کرے سوداگر سچی بات سائیں
میں بروہ اوہ صاحب میر مل لیا یا تینوں
مالک لوں حضرت دی خاطر سے چلیا نذرانہ
اس چکرے پیارا یوسف خوشی آرام کھانا
یوسف دی گھبائی رکھن خدمت شوق پیاروں

سیان آمدن یوسف در مصر و برکت شدن لیبیاں

ابن عباس کیا جو حضرت شہر مصر وچ آیا
کتی برکت قدم نبی دی شہر مصر وچ ہوئی
کے رکھ ہوئے سب تازہ سبز پوشاکان یاں
قحط گیا رزائی ہوئی چھوڑ گئی پریشانی
ظلم خیال نہ رہیا رعیساں یا صبر گناہوں
قدرت نال نہ پھریا خوش و سیاس کوئی
کرن روایت گھر حضرت توں جس دم مالک لیا
ٹھا کہ دن ملی خوش ہوئی پاک پوشاک لگائی
حضرت آکھیا اس دی پوجا نفع کی ویسی تینوں
اس دی برکت سائے گھر وچ دولت شان امیراں
سن مالک جس تیرے تائیں اووم شکل بنایا
اس دی پوجا یاد نہ تینوں جس دی نعمت کھاویر
عارف کہن حیوان چنگے سب ہر مشرک انسانوں

روز جمعہ داروز عاشورہ راوی ذکر سنا یا
ورومنداں بیماریاں تائیں و نہ لگیا کوئی
بہر شاخان بھل مٹھے بھریاں سہری بھار کھکایاں
وعدہ جو میں آوازے والا فضل ہو یا کھانی
اسن آرام غریباں یا یا اکر م ہو یا درگاہوں
قدم مبارک اس حضرت دی برکت ظاہر ہوئی
نال محبت ٹھا کر اپنا باہر آن لگایا
سجدہ کرن لگا اس بت لوں نال یقین صفائی
مالک لکھیا اس دی برکت توں بچھ آویں تینوں
حضرت کیا انہا تینوں پوجن کا قبول شریراں
اسے تینوں پیدا کر کے تیرے کول پوجا یا
ہیں بیوش حیواناں نالوں کیا انسان سداویں
سجدہ کرن نہ ہو تیرے تینوں باہجہ خدار جانوں

شیطان عقل جنہاں دیاری ہیسا نہ ہوش ٹھکانے
 جن ہووے یا مایخو یا جس دی عقل و بخانے
 پرے ہوون یا جاہل ہوون شرکوں نہ شرکوں
 غیری کارن وضع قرآنوں و یکہ اعتبار نہ و ہر
 تے من دون اللہ جیکوئی آکھے گوں باہن پوند
 کوئی نہ آکھے رہتوں منگن وچہ کیا ہے بیانی
 رب تھیں منگن ایاتائیں دینوں دور بتا و ن
 پیجا گھر گھر ہو رہنہاراں شیطان شرک کماے
 شیطان اللہ جد لوکاں نوں عالم رو کراہون
 عبدالستار پیر حقانی فضلوں رب ملا یا
 اوسے ٹھاکر تائیں لاک ویکہ قیاس و دڑایا
 سکر حکم یقین کیتو سو پاپانیک عقیدہ
 دوزخ بجاہوں پچھانا لاک جب بیددی پاروں
 کرن روایت آندا مالک جدی حضرت تائیں
 مال محبت مالک تائیں شوق دے چہ آیا
 سر پتاج سنہری و صریا مال پیارنی نوں
 باہجہ حسابوں سندر سوہنی کرسی بیٹھن والی
 خدمت کارن کیتے حاضر نفر نظام تمامی
 یاو محبت باہل والی بہت ویلاں گیاں
 اوہ کرسی اوہ تاج شہانہ و لوں نہ بھاوے
 منہ تھیں کرے آواز نہ پوسف تن من دون

اپنا ہوش ٹھکانے جان موڑن حکم ربانے
 دوسے دی گل کسے نہ متے جد تک ہوش نہ آوے
 مایخو یا پیا جنہاں نوں کیونکر قابو آون
 ایہ آیتاں حق بتائے آیاں آپ قیاساں کماے
 گالی آپر زور اپاہن شرکوں ہول نہ بھونکے
 جو دلیاں پاسوں حاجت منگن کوئی نہ آیت آئی
 سب گروا ستا و زور آور لیکھے رولا یا و ن
 بدعت خانہ شاو پاپاں اندر انت شمار نہ آوے
 لا تعبدوا الا اللہ ویول جاہل کیونکر آون
 جویں سوداگر مالک تائیں رہیں گھر وچہ آیا
 بدو اسادی ایہ کیا کرسی جیہڑا اساں بنایا
 ولوں بجائوں کلمہ پڑھیا ابراہیم بی دا
 عبد الستار اسنوں سودا ملدا ایس بازاروں
 شہر مصر وچہ گروا حاجی خبر گئی سب جائیں
 سوہنا حضرت یوسف تائیں محب لباس بنایا
 ہتھ وچہ چھڑی سنہری تی رہے خاص ولی نوں
 اس پر بیٹھا حضرت سوہنا صورت لائیکالی
 ذکر الہی اندر بیٹھا چپ کرہنی گرامی
 اے محبوب حوائے بیدے سفر جدا پاپاں پیاں
 نفر غلاماں شاتاں آپر کوئی خیال نہ آوے
 اسنوں معلوم جو پر ویسی دور نمانا ہوسے

پہان آمدن و نشان لاک کے دیدن حضرت یوسفؑ

آکھیا لوڑن مالک تائیں جے بگوار و کھاوے
 لٹا کیتا مالک تائیں جویں محبت یاراں

بہت لوکاں نوں شوق زیارت دے اندر آوے
 اوڑک رل منصوبہ کیتا سب غنیاں سرداراں

ان کھلے دروازے پر بول سلام کیونے
 بیٹھن کارن مال محبت رشیم فرس بچھایا
 ہر قسم سوغاتاں حاضر میوے تھایاں بھریاں
 کہن لگے کچھ نذر سوغاتاں نہیں پیار اسانوں
 بسھناں کیا بچ پوسنوں قیمت لیکے بھاری
 صاف جواب سنایا مالک سخن خلاف نصیے
 آکھیا بسھناں ساتھ اسافے وعدہ کیتا جائے
 آکھیں ذر جوڑے سب ہی جاہت ہو سی پوری
 شکر چلے گئے سب گھروں جو مالک فرمایا
 کرن وایت اس دن اتنی خلق اکٹھی ہوئی
 بند جوئی وادروازہ کرن طواف دوائے
 دل چو کرے ویلاں مالک بہت قیاس اٹھاوے
 خلقت نالوں یوسف اندر خوبی دودھ نہ کافی
 امروں حاضر ہو یا فرشتہ صورت بن انسانا
 آکھتیاں توکان تائیں جو دینار لیاوے
 شکر سب کی دھڑیا گھروں غالب شوق لانداز
 مال خدا وانا م خدا کے شوقوں خرچ کراون
 شکر گزارن کچھین کارن بھیج بھیج ہراں لیاون
 سرت لکھ غمرا اکٹھی ہوئی ذکر مفسر لیا یا
 جس کے پس پیار نہ ہوئے اگان جگے پانا
 کرن رواستہ ایہہ اشارہ روز قیامت والا
 ہوگ سلامت جس کے فضلوں بہر محبت الی
 عوض نہی دیوں مٹھا شربت مٹے محوریوں
 مہرا بیان ہوئی جس جانس پر فضل غفاروں
 عبدالستار تائیاں تائیں فضل امید کر موی

مالک بعد سلام جوابوں دے تمام کیتونے
 کھاون کارن بہتر کھانا خدمت اندر آیا
 سب سرداراں آگے مالک مال محبت دھریاں
 مالک آکھیا حکم سناؤ گیاہر کار تھانوں
 نہیں تان مال غلام سناؤ او کھیلے بھاری
 پھیر کے ن نشان دکھالالاج مٹھا کچھ
 کوئی سوالی ہے نہ خالی اس دن حاضر آئے
 طلب زیارت والیاں کارن طوسی قریب حضور ہی
 بے صبران گن گن گھریاں جمع ہمارک آیا
 مالک دے دروازے اپر نت شہر نہ کوئی
 پھرن دیوانے یوسف کارن طلب زیارت والے
 خبر نہیں کی ہو گیا لوکان ویکھ تھوب آوے
 ڈگ ٹوگ مرن دیوانے ہو کر مہر ہی نہ سدا ہی
 ایہ گل توں کیا جانے مالک لگا کس نہ ہائی
 ہوگ نصیب یارت اسنوں نہیں تان مالی جائے
 دنیاہ چہ عجاں کارن جنت مفت و کرا نذا
 اتے گھردی دولت خرچن اس تھ میں جنت پاوان
 وھرنہ انہ مالک آگے قریب حضور ہی پاوان
 قدر نبی دا غیر تہ رہی مالک توں دکھ لایا
 عجب تماشہ ظاہر ہو ہا سخیوں پار سجاوا
 باہجہ ایمانوں بند کر پسی بخشش بے تحاشے
 قریب حضور تھانوں ہوئی کہے نہ جائے مالی
 دور کرے سردار محو شکر کبد عقیباں توں
 نہیں تان دوزخ لیا جاسی صاحب ہی سرکاروں
 رحمت کنوں بیان سلامت کلمہ مہر محوری

پلیوں خالی دھکے ملدے ہر بازار دوکانوں
 ہکت و کھین ہکت وون ترسن باہر کھلے نمانے
 پلیوں خالی رہ گئے خالی و کھین مہراں والے
 سنو حقیقت جد کوئی جا کر نظر بنی ول پاوے
 جو دیکھے سو بیخود ہوئے ایسی قدرت ہوئی
 نو کر نگر غلامان تائیں مالک حکم سناوے
 پھر پھر مست بیہوشان تائیں چہ میدان گاون
 قسم اللہ دی اس چہ شاعر وافر سخن نہ کیتا
 کسے بلائے ماہی دوست کسے بلائے بھائی
 دو بے روز خاری لہتی ہوش ٹکانے آیا
 ہو روز یادہ آگے نالوں آیا لوگ دیوانہ
 فجروں گذر گیا دن سارا کسے نہ ہوش سمھالی
 شوق زیارت ہو دو مہراں لیائے لوگ ہزاراں
 دس دن مالک کے گھر آون طلب شوق پیار
 مذہب یہو عجباں الاحب نصیب جہانمیں
 بحر عشقوں خوب وائت کرے صدیق پیارا
 دیکھ جمال الہی مومن اتنی لذت پاون
 جنت نیست یاد نہ کر سن پیوے نور ظہوراں
 پیادے جنت پیارا اہل ایمان لیاں
 آکھ حقیقت عبدالستار حضرت یوسفوالی

تا بعداری پھر مبنی دی حکم خدا رحمانوں
 کوئی نہ بنیا یار کسے دا کوں کسیتوں جانے
 جیونکر خالص عملان باہجوں جنت نہیں سوکھالے
 ہو کر شوٹوں مست دیوانہ و صحرئی اپر آوے
 قبران ایماں یاران انگوں کرے آواز کوئی
 جس پر حال بیہوشی گذرے روز نکالیا جانے
 کھجے یاں قربانیاں وانگوں نظر ہزاراں وون
 وچہ تفسیر یوسف کے ثابت سنتوں میرے میتا
 مول نہ لو لب نہ کھولن کرن کلام نہ کاہی
 غالب طلب نبی دی ہوئی کسے آرام نہ پایا
 آگوں مالک بول سنا پاوے مہراں نذرانہ
 لذت مار دیوانے کیتے طالب یار سوا لی
 طلب یوسفی غالب ہوئی دیکھ اللہ دیاں گاراں
 جو دیکھے گھر بار و سارے مران نہیں رباروں
 طلب جہانی وینا فانی نہیں پیار تھانوں
 جس دن پاک جمال و کھاسی خالق سر جہنارا
 مال خوشی گھر بار و سارے لٹکے سال و ماون
 نگر غلامان نے غلامان و سر جاسن حوراں
 مدتاں لیاں ساہیاں سائیاں حوراں آکھن کھلیاں
 جویں تیاری مالک کیتی کیا امام غزالی

پیان تیار کردن مکان فروخت گاہ بے پوسف

مال محبت مصروں باہر صاف میدان بنایا
 بنیا عجب مکان شہانہ سنو حقیقت ساری
 سنگ خام عمارت جس دی صورت نظری آوے

دس دن گذرے تاں پھر مالک کھین بند کرایا
 اچھی بیٹھک اسے اندر سند شکل پیاری
 چار سہری تھم عجائب صفت نہ کیتی جاوے

باریاں چاروں طرف رکھیاں یہ تجویز نکالی
سورج و انگن سر پر حاضر دیکھیں لوگ سکھائے
اگے چھے والیاں کارن پردہ فرق نہ تھیو
خوشبو کارن اگے رکھی غبیرتے کستوری
قیمت اندر باہجہ حسابوں حکم کھائے پیاری
عجب مکان بنایا مالک شوخوں فرق نکریا

بہت بلندی اسے اوپر پینک زینت والی
جوہر چہ میدان چو فیہر کھلو سن طالب دیکھن والے
سبنوں کیا تیرے کیا دوروں عین جمال سیو
فرش و چھایا و چہ بلندی زینت کر کے پوری
جزئی جو اہر صندل کرسی ستا کار سنواری
جیسا حسن جمال نبی و اسندر خوشبو بھریا

بیان منادی شدن کہ فرود ختم خواہد شد یوسف

روز فلاکے و کسی یوسف مالک تے فرمایا
جس نون طلب یارت ہوئے آن یارت پائے
روز جمعہ کے و کسی یوسف اے مولادیا و کا
بہر شہراں چہ گردنواچی خبراں نکل گیاں
روز جمعہ سب اون لگے میلہ دیکھن والے
میلہ پھر یا مصروں باہر خلقت باہجہ شماراں
حب نبی دی ٹور لیا کے کل خواص عوامی

اس میں چھے شہر مصر و چہ ظاہر حکم سنایا
جس نون طلب خریدن کارن روز جمعہ اے
گلی گلی و چکے منادی بول سنایا ہو کا
سنی منادی شہر مصر چہ گھر گھر وہاں پیاں
رگن رگن روز گزارے خلقت نال خوشی ہر حالے
شہر گراواں ملک چو فیروں لگے لوگ ہزاراں
غنی امیر غریب تو نگر عورت مرد تائی

بیان تیار کی آمد مصر

پہن پوشاکاں سب نشاکاں بدن ملی خوشبوئی
جلوہ خوش رخسار و کھاوون چمکتے ہیں تلواراں
زینت ہارسنگاراں اندر فرق نہ چھپے یا کوئی
خونی چشماں کارن غیرت سمان چڑھایاں
تیغ نمائی صقلی کرنے کیتی سقل و باری
شہر مصر کشیں میلا و کھین باسرایاں پویاں
عبادت تارا و کھیجا جاسی جس دم یوسف آیا
ہو زیادہ زینت کیتی غیرت یوسف پاروں

اکہ حقیقت شہر مصر چہ جو میں تیاری ہوئی
حسن جمال جو شہر مصر چہ ہسی باہجہ شماراں
نکہ صفت یوسفی سبنوں وانی حیرت ہوئی
بہر حجہ بانازک زلفاں عطر پھیل ٹھایاں
نال تکر بہر بہر وہاں زینت زیب سنواری
چشمیں تھپکن کنگن کر بایاں ہیں جو پئے بھریاں
بن بھن فوج محبوباں الی حسن بازار لگا یا
پیشک حسن یوسف اے ہسی باہجہ حساباں

ہیر مار گلاں چہ لکن چمکن موئی لڑیاں
 پلکان تیر محبت والے دل پار لنگھاون
 بھواں کماناں ہر طرفوں ترکش تیر نکالے
 دھن کار نگر پاک مصور خلقت سر جن مارا
 کرن روایت حب یوسفی ہرول غالب ہوئی
 ہٹ دوکان بازار تاملی بس ہوئے رکھیاں
 صاحب شرم زمان مستوراں سنوین ہیریاں
 باراں ہزار جو مرد غلامی حسن سنگار دکایا
 آیو آپ زماں ہور مردواں بن تن صفیاں بنایاں
 اتنی دیکھن والی خلقت آن اکھٹی ہوئی
 ہتھوں چھٹا پھیر نہ لہجے چھڑایا ہتھ نہ آئے
 شوقوں شاہ عزیز مصر دا آیا کرا سواری
 جد اجدا سب مرد زماں حقین صفیاں ابر کھلیاں
 عبدالستار اوہ گل مینوں کیوں کر یاو نہ آئی

ہنساں حال وکھاون چمن پیرین چھڑ کر پیاں
 ہتھوں دیر نظر اٹھاون طبق زمین ہلاون
 کس کس مارن پار گزارن سخن نصیبیاں والے
 صفت کراں اس پاک بے دی میں مسکین بچار
 سارا مصر دیوانہ ہو یا صبا بر رہیا نہ کوئی
 ہا بہ چھوڑا عباوتخانے چلے شوق پیاروں
 شوق یوسفی گھروں ٹھایا باہر ان کھاپا
 باراں ہزار جو قوم ناندی خوش خسا رسو یا
 توئی چشمان نال یوسفی جنگ چاں آیاں
 مولا با ہجھ حساب حقیقت ہور نہ واقف کوئی
 وگ لپے تاں پھیر نہ اٹھے ہتھ تازا یا جاو
 آن کھلا سب جاں لیکر حقیقت ری
 لکھ ہزار چلے پروانے شمع حسن دیاں بلیاں
 مالک نال زینجا بی بی کیوں اس دیر دکائی

بیان آمدن پاکیزات والدہ مومنناں حضرت بی بی زینب

نہیں سی خوشی زینجا تائیں دل غمناک نمانا
 سب کی میلہ دیکھن کارن جا میدان کھلوے
 دل غمناک داسی بھریا درووں ہنچوں جاری
 و لوں ارادہ دیکھن چلی بروہ مال برگانہ
 مالک کے گھر بیٹھا یوسف باہر خلقت آئی
 دیکھ نہ گامہ مالک تائیں حکم عزیز ستائے
 سن کر حکم عزیزت کو لوں گھر سوداگر آیا
 یا محبوب تسائے کارن بہت خلالت آئی
 وہ جی وارہی لوں مالک غیرت نال بولا یا

نہیں آرام دے چو جنوں اس کیا میلے جانا
 اوہ کی میلے تھیں سکھ پاوے جس دامل نہ ہوے
 ہوو لگی زینجا بی بی بیٹھی وچہ عماری
 دیکھے تکی تاں معلم کرسی میرا مال خزانہ
 دو قوں بکر بے سے آپر وگہ گاہ کے لوکائی
 جلد نکال کھال یوسفوں صبر خلالت آئے
 نال محبت کول یوسف کے آن بیان سنایا
 سکر یوسف ہو گیا عاجز بات نہ کہتی کائی
 کس کارن میں تینوں یوسف مل خرید لیا یا

سو سوزا روکھا لے تینوں عزت کیتی تیری
 عاجز ہو کر رو کر یوسف کرے جواب نما نا
 جو بے غدر بالا رو کا نے پھر کیا زور تنہا تو
 جتول مرضی و بچن جاہیں بے غدر راڑ جاو
 تھوڑی مدت تیرے گھر وچہ مال آرام و یہانی
 کیا جاناں جو ساکے تائیں اہم خرید کر سیسی
 اے پر میں قبول کر پیاں جو میں خدا توں بھالا
 دیکھ نہی و ا حال آزر وہ نرمی اندر آیا
 اے یوسف ل عاجز ہو کر حال سنا نہیں تینوں
 کرن روایت کچھ بولن وچہ یوسف ویر لگائی
 اہو اشارہ ہر اک آیت حکم قرآنوں آئے
 جو کج عیساں نفس تاسکے لذت نعمت پاو
 تیس بھی ساڈا امر قبول نہ احسان بھلاؤ
 خوش برساتاں خشک زمین پر فضلوں اسپن کریند
 آیت زمین کے نہراں جاری باغ بہاراں لایاں
 میں بن کس پیدائش اندر ہے مقدر کے دا
 اسان تسانوں پیدا کیتا بخششی صورت پیاری
 چھوڑ نصیحت عبد الستار اجلدی کرو تیار ی

کہ اتوں سخن جواب نہ کیتا ایسی کریں دلیری
 برے نول کیا زور دلیری حکم کرو من بھانا
 صاحب فرماں ہماون کیا مقدر اسانوں
 چپ کیتی تیں جس گل پاروں حال بیان واں
 مولانا جانے کت ول جاسی ساڈا دانہ پانی
 پیار کر سیسی یا وہ ساناں جھڑکاناں لیری
 بہت پیار کیتا پھر مالک سن کر سخن نما نا
 بہت محبت پیار دلا سا حضرت نال کما یا
 مضمرں باہر میں بیج کر کے مول نہ لیاں تینوں
 غیرت کر کے خدمت ساری مالک یاد گرائی
 ہر نعمت بے قیمت ہے کہ مول لایا د کراو کے
 ہر ہر چیزاں گھر میں تسانے ساڈھی طرفوں دن
 نہیں تان اسپن بھی تھر کر پیاں سخن کیتے جاؤ
 ہر ہر قسموں میوے تازہ اسپن تسانوں دیکھے
 ٹھنڈیاں چھانواں گھسیا یاں تینوں دنہ آیا
 جس نول ہر دکار بنا ہو کر و شریک رہید
 قدر نہ جانن حق رہانا عقل جہناں ہی ماری
 باہر نوشہ و کھین کارن حاضر خلقت ساری

سنان تیری بہرول آدن حضرت یوسف علیہ السلام

و تا غسل یوسفوں اک بدن پوشاک پہنائی
 چمک کھاوون لٹاک سوادون کناراں در والے
 زلفاں مشک منقطر بھریاں لٹکن موئی لڑیاں
 دوہیں ہتھیں سنے کے لٹکن موئی تہرت سنواریے
 نال محبت انگلیاں چہ چھلے چھایاں لایاں

سربہ دھر پاتاج شہانہ گل وچہ ہستی پانی
 دو طرفاں ل زلفی آون گھیرا چند وہا کے
 پیناں زلفر جہاں کارن حسن کماناں پھریاں
 بل بن ہیناں سہاون چو نکر ملن پیار سے
 علیا قرب حضور ہی اندر شام سنان آیاں

حضرت سہمی ہتھ پوہ پکڑی صفت نہیتی جاو
 پیریں جوڑا موتیاں والا بنی اللہ کے پایا
 زینت زیور حال یوسفی جوین بات سانی
 باگوں گھوڑا پکڑا یا مالک عزت شان باہاوں
 واہ واہورت واہ واہ زینت ہو جان سن لیا یا
 اگے ٹرن برابر گھوڑے صفت کیتی اسواراں
 ستر ستر اگے کچھے پکھا کر دے جاو
 سب تھیں اگے ہو سیاہی خلقت ور ہٹاوں
 ماں اس ویلے سیا یوسف قدرت ویکہ جاری
 مالک اکھیا سیوں یوسف حقیقت کوئی
 یوسف اکھیا توں کیا جانے قدرت پے پڑا ہی
 ایسے بدن ایوں سن پکڑا پشاک تاری
 پورا وعدہ کیتا رب نے فرق زورہ گیا کوئی
 اکھیس فضلوں لیاں تینوں عزت باہجہ حساباں
 رب کے خالق ساووں اکھیں مال و کھالے
 سن حضرت تھیں اوہ سووا اگر سچ ایمان لیا یا
 چڑھ چڑھ دیکھن کرن آوازاں شو توں شور مچایا
 چپ کر بیٹھے گھوڑے آپر یوسف ہاہ کٹھانی
 برقعے وچوں صورت سوہنی جلوہ باہر آئے
 جہاں حضرت گھڑیں باہر قدم مبارک پایا
 عجب تاشہ بنیاں سن قدرت خالق باری
 صاحب سن تمامی خوباں سجدے اندر آیاں
 کارنگارن اییاں خوباں ہو یاں کل سلامی
 جوں طریقہ باو شان اسب تعلیم اٹھانی
 خلق الہییاں تھیں جس ویلے اوہ سلامی ہوئی

پکھا سوہنا کمر ووالے کون بیان سناوے
 گھوڑا زین ستمہری والا خدمت اندر آیا
 وچہ تفسیر یوسف کے ثابت نہیں لوں بنائی
 وہ شخصیاں نے خدمت اندر یا یا ہتھ رکھاوں
 اس دن حضرت دی اسواری طبق زمین ہلایا
 کچھے اس تھیں ٹرن پیانے کر کے اوپ پیراں
 سب قربانی خدمت اندر اوہوں فرق نہ پاو
 شام سجن کے اون کارن ستہ صاف بناوں
 ویکہ بے دی بے پروا ہی ہنجوں ہو یاں جاری
 کیا ایہ اتنی عزت تینوں بات پسند نہ ہوئی
 ایہ یوسف ایہ صورت سوہنی کھوہ وچہ عاجز آہی
 میں وہ میں نہیں رہی کافی قدرت ویکہ جاری
 کھوہ وچہ جو فرمایا ساووں بات برابر ہوئی
 شیخ رئیس تیری وچہ خدمت چلن پکڑا کہاں
 شکر لوگ تعجب ہوئے حاضر سننے والے
 آکھ حقیقت کیونکر اس دن عالم کل کل آیا
 جیونکر کھلی برات اویکے نوشتہ کیوں چر لایا
 دل سکین خدا اول حاضر نہ کچھ سخن زبانی
 جیونکر پیلے بدل وچوں شعلہ چن وکھائے
 جیونکر سورج مشرق طرفوں فجر سے باہر آیا
 نظر بیٹی جد غلطان تائیں حضرت دی اسواری
 شان نبی دی پکڑا نوایاں مثل کمان جھکیاں
 لشکر جویں سلامی ہوون آیا شاہ گرامی
 اے نہ توٹھا سن یوسف اہل گئی چترانی
 حضرت کے دن اندر آیا نوشی خیال نہ کوئی

وچرمیدان مکان عجائب جو مالک بنوایا
وہیوزیارت ہیوزیارت سب کوئی کرے آوازہ

اُپر بندی کرسی اُپر اوہ مقبول بٹھایا
عبدالستار اکیونکر کھلا رحمت وادروازہ

سیان زیارت داؤن یوسف علیہ السلام خلاق

سنو تحقیق جس دم مالک نظر دوالے پائی
دور کیتی جس ویلے مالک چادر برقعہ والی
اچن چیت تھل صورت چمک نکالی نوزوں
صاحب حسن غلام کینراں پھر کپارو بایاں
قدرت کامل ظاہر کیتا جلوہ خوش رخساروں
کرن دایت کناں تائیں ہوش جواس کوئی
کناں منہ نہیں حمد آوازہ صفت خداوند والی
کناں حال دیوانہ ہو یا عقل نہ رہی کناں
کناں دہشت نازل ہوئی کرن بلند آوازہ
کناں چپ بانوں کیتی سخن کلام نہ بولن
اصلی نقش نبی وار ب نے باطن چال وکھایا
چوی ہزار غلام کینراں جو کرہ ریت کھلیاں
ہر ہر صورت نقشہ سوہنا زردی اندر آیا
حکمت بدی چہ مصر کے اوہ مقبول لیاند
کل محبوباں لب عالم کیا سوغات وکھالی
چو تفسیر یوسف کے لیا یا کے نام غزالی
بہنرا سو یا پیکار ہی جلوہ دیکھ نوزانی
بہنرا سو یا جو ڈوگا پیراں ہیٹھ کھیندا

اچن چیت سوغات بھتی پر وہ کھول کھالی
غیرت کنوں کار پیکر اپنی قدرت پاک کھالی
ہر نون بجلی بیٹی برابر کیا نیڑے کیا ورون
آشہبازہ پیا جس ویلے ڈاراں مارا اوڈاپاں
حیرت ہر یک خوباں اُپر چمک پٹی تلواروں
کناں اس حالت اندر اجل تیار ہی ہوئی
دھن کار پیکر سر جہنارا جس تصویر نکالی
وانگ پتنگاں جل بل تر ٹفن ڈاگ کرن ہنگا
برقعہ ڈالو برقعہ ڈالو بند کر وور وازہ
دیکھن مجنوں حال دیوانے تھر تھر کینن
ہک مرگے ہک ہے سلامت کناں شونجیا
ہر ہر دلوں پھر گئی کافی گھر گھر جاپاں
ہس نطالے دلبر والے خون سر پر کھایا
باہجھ وکھالیاں خودی تکر برصن نہیں سی بنا
یانی ہو گیا خالص چاندی عشق دھری کھالی
حسن یوسفی اچن چیتی جید چمکار دکھالی
کناں نظر مبارک کر کے پارنگھالی کاتی
بہنرا سو دیکھ دیوانے کئے نہاں حساب نہ کھیندا

تھے سے سٹھ کواری ثورت صاحب شرم کھالی

عشقوں ویکھ جمال نبی اموت جہناں ہی آئی

بیان دوست کردن مصریوں کے خریدن پونہ

اہیں اندر بکدو بچے پر دوست رہیا نہ کوئی
 مال خزانہ ز پور زینت جو کچھ حاصل ہوئی
 اوسے حالت اندر گروں ہو روڈیرے اُون
 دل سے اندر مالک تائیں بات پسند نہ آئے
 جیو نکر سب کوئی جنت کارن نہیں امیدوں خالی
 شہوتوں کہن غریب دیوانے کتے نہ جاوے لیاں
 بے زر کہن سلام علیکم غنی دھیان نہ پاوے
 حُب نبی ہو رہا بچھ ایما لوں کئے نہ جنت پاوے
 میرے ہتھوں بخشے رب نے کبھی جنت والی
 امر نہ موڑے تابعداری میرا ساتھ نہ چھوڑے
 جس نے اس میں امت جاناں کیونکر جنت پاوے
 ڈھول ڈھکا زور و کھاوے پھیڑیاں گاؤں
 جوین زلیخا یوسف خلقت ڈگڈاگ ہوئی
 ستر نبی جے کرن شفاعت کہی ز جنت پائے
 تم لے لین خریدن والے بات اتنا ہی کرتوں
 ایسے طور ہتھان چہ ہوسن دفتر عملاں والے
 دو جا بچھن والا آئے اس پر غالب ہوئے
 دوڑن لعل خریدن کارن لعلوں سے و بخائے
 دل یوسف اسن سن باتاں غم دی ٹھاٹھ مر نیڈا
 جیو نکر وچہ رسالے اپنے ہر خوروار سنایا
 لے سوترو یہ یوسف میںوں لاک نون بتلائے
 اتنا ل یوسف نے اپنا سنیا اپنی کتیں
 اس دی اس انی طے باہجوں چیز نہ ہسی کافی

آکھ حقیقت جس دم خلقت ویکھ دیوانہ ہوئی
 آپو اپنے کارن سبوں طلب خریدن ہوئی
 سب سوداگر آگے جا کر جلدی نال و کھاوے
 اگلے نالوں ہو رہی زور زیادہ لائے
 جو آیا سو آیا کر کے آس خریدن والی
 زور زور دلاں چہ غنیاں اسیں خرید کر لیاں
 زور داراں نے سب بچھ خلتاں پ سلام سناوے
 زور باہجوں سوداگر مسکر کہڑی حرص لگاوے
 پکڑو میری تابعداری کئے پیغمبر عالی
 اس جنت چہ مال رہا نا جیکوئی جانا لوڑے
 جو قبریں پوجن ریتیاں سماں عت شرک کماوے
 جمہراتاں تے عرساں نے ن قبریں پر جاوے
 وکھن جنت دون ترسن کے نہ نسی ڈھوئی
 شرکوں جس نہیں تو یہ کہتی جے سو عمل کماوے
 آکھ حقیقت ذکر یوسف آس خداو لہرتوں
 آپو اپنا مال گھراندا چائی پھرن دو والے
 جے ہک مل یوسف بچھن کارن ان کھلوے
 ہک وچے پڑیاں لاون غنی تو نگر سارے
 کر کے چپ سوداگر بیٹھا کوئی جواب نہ پیدا
 ایتھوں ٹیک خریدن کارن زور دیوانیاں لایا
 ہک رت ہتھ سوترا فی جھگڑا کھلی مچائے
 جو دیوانی کیا زبانی اوہ گل کسے نہ متی
 جو عورت بل حضرت کارن انی سوت لیائی

وچہ محبت پوری آہی شوقوں و دروہ سخانی
جو گھر طاقت آہی ادبوں لیکر آن کھلوی
تھوڑے مالوں اس لوں جیونکر یوسف ہتھ نہ آیا
بہر مومن مسکین جو زردانا ہیں ان جہناں لوں
تھوڑا مال جو مال محبت مومن عاجز و دیندے
بتیاں لالہ والے جے کر دل و اطلب پاوون
ایہ نکتہ لوجید ربانی غیرت پاک جلالوں
خبر حدیث مبارک اندر کے رسول سہارا
بابجہ پاؤں و مالوٹے قدر رانی دادانہ
جس دن قبروں زندہ کر کے اسنوں باٹھاکی
پہرے حاضر ہوسی اسنوں جنت ادروازہ
پل و فرخ دی و ہرپ حشر دی اسنوں خبر نہ کوئی
نہ عرصات مذہیر اسنوں رستے اندر آئے
ایسے کارن رب اصحاباں صدقہ مال کرایا
تھوڑے مالوں جہز زیادہ ملیسی انہاں دے تائیں
حج زکوٰۃ نماز روزہ صدقہ بدعتیاں دا
ایہ سب حکم نبی و اظاہر ثابت ہے ہر جائیں
سنو حقیقت جس دم عورت آئی تاسوت و کھائی
اے پر سنکر ہور نہ زیادہ ہو گیا بہت نمانا
رب قادر یقین ڈرے لہٹے و افر سخن نہ کرے
عارف اکھن میں کر لوں عادت بکریاں سی
تھوڑا سخن بانوں کیتا غیرت پیش لیا نہ ا
کوون یعقوب بنی لوں دے باطن حکم ربانا
جیکر غیب سولان ہوندا حال یعقوب سیندا
عیب چھپاون پر وہ پاوون حکمت پاک غفاری

اے پر کے کھلون نہ دتی دولت باہجہ نانی
زرداراں منظور نہ کیتی غیرت رحمت ہوئی
اسیں ملاں مسکیناں تائیں پاک خدا فرمایا
تھوڑے مالوں حبت پاوون سیال اسیں تنہا لوں
رب فرمے مال انہاں دے سووا اسیں کر نیلے
بے زرعاجزہ سافے بابجوں کس دروازے جان
اس بن کوئی نہ دیون ہارا حاجت تھوڑے مالوں
مال حلالوں صدقہ ویسی کوئی جو مومن پیارا
کر کے قبول نہ ہوڑے اسنوں شامل فضل بانا
جہزت چہ اس دے تائیں حکم سنایا جاسی
داخل ہوسی جنت اندر رحمت لے اندازہ
وہشت ٹھونوں خبر نہ اسنوں کو پس قیامت ہوئی
نہ ریل ترار و اندراس دے عمل تو لائے
ترے ترے واری راہ مولا دے سب گنہگار لگایا
پرعت شکر کوں پاک جو ہوس با مرحدیث شائیں
ہرگز رب قبول نہ کرسی پاک نبی فرمازا
لوگ شتابی کہن و مابی دسن و اسکے تائیں
ایسا عاجز ہو گیا یوسف میں چہ میں نہ کاٹی
جدا یہ قیمت پو کے رسولان کنبے عرش ربانا
شکر حال حبیب سولان سحر سحر کے چہ ہر پے
ایسے کارن اٹا کر کے کھل تار ہی جانری
ذات صفات نہ جانے کوئی برودہ کھلا دکاندا
جو میں پیارا و لیر جانی ہون مسکین و کانا
پتھر دں زخم دہ سکو تھیندا موت پیال پیندا
نہیں تاں ہر کم اندر عاجز ہوندی خلقت ساری

موت سانی وقت نہ دیا جے رب وقت جتنا ندر
 نفع زیان سوداگر جان کدے رخت لیا و
 بس میاں جد غیبوں وارث ہو نہ گیتا کوئی
 روز و جویں یعقوب یوانہ جے رب غیب جتنا ندر
 ترجمہ قصص الانبیاء اندر ذکر مفسر لیا یا
 جو جو لوگ خریدن والے اون عرض سناون
 اکھیں سوداگر تائیں عقل نہ دیندی یاری
 قدر میرا سب لوگ جانن جیکوئی واقف ہووے
 قدر میرے واقف بھائی محرم ہوسن ہوئی
 اسپراوہ درماں جد کوئی پاس صرف دکھاندا
 اوہ عمل میریدی قیمت آہی بھیاں دوس کوئی
 کون اسپس کیا ذات ساڈی اصل جہاندا خاک
 سٹے سن اوہ میرے بھائی صاحب شہ شہ ضرری
 مالک اون بھی عقل نہ آوے خالی ضد کریندا
 اپنال پنجاہ درماں تک یوسف لوں بنایا
 دلبر محرم قدر پہنچانن پاراں مال بہاراں
 گھر و پیر سچی لون دکا کے قیمت عزت پائے
 سن میں حال یوسف اتینوں کھڑی رہی بات سناواں
 جد یوسف نے قیمت اپنی درم پنجاہ فرمائی
 جیو نکرو لوں نمانا ہیسی کیتس مل نمانا
 اوہ مستکین دلیل یوسفدی بہت خدا نون بھائی
 اے یوسف جد شیشہ لیکر دکھی صورت پیاری
 اے محبوبا ایسے کارن قیمت گھٹ گئی تیری
 لاؤ کرے کوئی خوبی آپر نہیں سیند بے لوں
 کرن روایت سسرور عالم نبی رسول سہارا

اگدوں گھر گھرونا پوند لوکاں چوندیاں وا
 آئی جنس خریدن والے کوں کان چلا و ان
 رکھ لیا رب بہت غذا لوں سوہنی حکمت ہوئی
 اوسے وقت پیارا یوسف غم کھا کر مر جاندا
 جس دم خلق خریدن کارن ہر ہرزور دکھایا
 دل یوسف اغیرت بھریا بہت قیاساں اون
 مل میرا کس خوبی کارن قیمت کھندا بھاری
 اتنی دولت لیکر سب کوئی کدے ان کھلوے
 میری قیمت ورم اٹھاراں خوب ات ہوئی
 اوہی قیمت کھوٹے مالوں رماں نون فرماندا
 خبر نہیں کس خوبی کارن خلق دیوانی ہوئی
 سر جانائے خاک سمانا کیا خوبی اتنا کی
 قیمت میری اوس دکھائے انہاں وسی پوری
 کیوں نہیں درم پنجاہیں مینوں راضی ہو کر ویندا
 دور ہو یا جد بابل کوں دیس بیگانے آیا
 وطنوں دور گئے دکھ پاوون خان اسپر ہزاراں
 بر کر جنس پیاری آوے سستے مل کاوے
 قوت نہیں یاوہ مینوں جلدی مال مکاراں
 وچہ پنجاہ روپے باراں سنتوں میرے بھائی
 غیرت رحم نایاں کارن ہوندا فضل ربانا
 ہالف غیب آواز سنایا پاک جناب بانی
 اکھیں کس نون طاقت میری قیمت دیوے ساری
 کھوٹے مالوں بھائی تینوں دیکھے مال دلیری
 کرو ڈپائی بیچ کر جاوے طاقت نہیں کینوں
 شیشہ لیکر بیٹھے دیکھن سوہنا حسن پیارا

جنت موتی نالوں بہتر سوہنی پال نڈاں ہی
 وند مبارک سرور عالم جد ہک اروکھا نڈا
 پاک نڈا ہی جنت خوراں تھیوں سب قربانی
 کرن وایت شیشہ لیکر جدوں خیال کیتونے
 کرن دھیان محبت کر کے لگی بات پیاری
 کیوں نہیں دیکھا کارگیر نوں جس تصویر بنائی
 اسپں محبت نال تسانوں بہر حال کیندے
 کل مخلوقوں وہ اسانوں تیری ذات پیاری
 آخر جبرائیل فرشتے ادبوں عرض سنایا
 یا نبی اللہ بات جو کی پاسوں سول نہ جاسی
 اہل آپر جس روز کفاراں پھر تلواراں چایاں
 خوش خسار نڈا ہی آپر زخم نہ پہنچیا کوئی
 ریش مبارک سوہنی آپر لہورنگ چڑھایا
 وند مبارک تھیوں سونجھوں چھم چھم لہو آئے
 پھر اس وقت علی کرم اللہ ادبوں عرض گزار ہی
 حضرت اکھیا جے ہک قطرہ آپر زمین وے آئے
 خوف کراں مت غیرت نازل کرے خداوند سائیں
 پتھمارن والے تائیں کیا رسول سچاویں
 سکر حکم کلام نبی تھیوں سعدایمان یارنڈا
 نال محبت حضرت اسنوں سینے نال لگایا
 صبر تحمل خلق نبی وا خوب خدا آزما یا
 ہک فرشتہ جلدی آیا پاس رسول گرامی
 امر کرواں تخت زمین واموہا کراں لٹاواں
 ایہ نہیں اکھیا حضرت سکر ہو فرشتہ آیا
 امر کرواں چھوڑاں پانی موج طوفان لگایا

نوروں عرش منور تائیں جاوے چمک جہنا نڈی
 ساری رات جو ملی وچوں چانن چھوڑ نہ جاندا
 دیکھ جمال پیار سے والابولن حمد زبانی
 وند مبارک دیکھ دے وچے اس دم لادو آوے
 وحی سلام پیغام ییا یاد بول عرض گزار ہی
 ساتھیں باہجھ جیسا تینوں کو میں محبت آئی
 کس کارن تھیں لوچہ شوقوں غیر خیال کرینے
 ساتھیں کون پیارا تینوں نڈر خلقت ساری
 جو میں وایت نقرہ کاروں ذکر مفسر ایسا
 جنگ وچہ سوہنا وند مبارک پتھروں لوزا یا جاسی
 ستر تیغاں پاک نبی نوں چہرے آپر آیاں
 پتھروں ٹٹا وند مبارک بے پروا ہی ہوئی
 کامل بہت نبی رباناں پچھاں نہ قدم ہٹایا
 اتلی چاورا نڈر سرور لوہو لیندا جاوے
 خون آلود کرو نہ چاور داغی ہو سی ساری
 حیرت نڈر طبق زمین وا ظلم کنوں حل جاوے
 سبھی کھیت نہ پیدا ہو سی روز قیامت تائیں
 سہن بھی جے میریوں آویں کرے دوزخ جاویں
 ورج ہو یا اصحاباں نالوان عالی شان جہانڈا
 غصہ کرنا اس دے آپر کوئی خیال نہ آیا
 ایٹھوں ٹیکر حکم نبی نوں ادی ذکر یسا یا
 طبق زمین دامیرا قبضہ کیتا رہ تاجی
 غرق کراں سب قوم کفاراں سارا شور مشاواں
 کل پانی پر ناص موکل مینوں رب بنایا
 آکے غرق اٹھائے جاوے نافرمانی والے

ایہ نہیں آکھیا سکر حضرت تیجے عرض گزاری
امر کرو تاں چھوڑ ہو انوں تخت زمین ہلاوا
ایہ نہیں آکھیا سکر حضرت چوتھے عرض گزاری
امر کرو تاں عدل تماشہ پل چہ کرو کھلاواں
جل بل تڑفن سٹرن تمامی جلدی بدلہ پاوان
دعا میری تھیں آمین آکھو خفگی کہ ونہ کالی

کل ہوا پر حاکم مینوں کیتا خالق باری
نسل کفار ان کوٹ دیوار ان تخت نشان کھلاوا
سب سانی آتش مینوں حکم دتار باری
اگ آسماںوں طبق زمین پر ایسے قتل ساواں
ہتھ وچہ چاور لہو والی ایہ فرمان سناون
یہ خبراں لوکاں پر سناںوں ل وچہ شفقت آئی

اللَّهُمَّ اهْدِنَا صِرَاطَكَ الَّذِي لَا يَغْلِبُونَ - ترجمہ یا اللہ میری قوم کو ہدایت کر کیونکہ وہ جانتے نہیں۔

یار ب بھیج ہدایت رحمت توں بنی سرکاروں
اوہ کیا کرے توں کیا کر دوا حکم خدا فرمایا
تسلیں سناںوں رحمت عالم نال پیار سدینے
رب فرمایا دشمن آپر شفقت کر مٹاں توں
خلق عظیم نبی سے تھی چہ آیت وحی لیا ندی
اس صبروں بے وز قیامت بدلہ فضلوں دیسی
اپنے دوستوں بے عالم سائے لاڈو کھاسی
کرن روایت کردن سرور عرض حضور سناںوں
نال پیار خدا فرمایا سکر عرض بنی دا
توں جاتا جہر لے تائیں سند حسن جمالوں
زلفاں تیریاں وز قیامت ایسی عزت پاوان
سرن شفاعت جس دم حضرت چہ دربار کھلوسن
حاضر کرسن سوہنیاں زلفاں ہتھان پر دھرسن
یار ب زلفاں جو سب تھیں پیاریاں مین سناںوں
اقت سرور عالم تائیں ایسی ہوگ پیاری
یار ب زلفاں سرکائے مسلابن کر آپاں
قسم کٹوں فرمان نبی پر کہ چکار بے قاضی
قسم تیری نہیں راضی ہوساں آکھے نبی ربانا

یہ خبری چہ لوگ بیچکے لین نہ قہر قہاروں
حضرت آکھیا تیں جو سناںوں رحمت نال بلایا
و کہہ پنچاون غضب کماون ایہ کم زبیرے دینے
مومن کارن کیونکہ ہوئے فضلوں پر سناںوں
اتنا اجر دتار ب صبروں بات نہ کیتی جانڈی
عالیشان طفیل نبی وی رحمت کھاٹھ مرسی
سر صدقہ سرور محمد جنت بخش کر اسی
چونکر حسن جمال وحی توں حد حساب نہ آئے
نہیں تیرے کوال برابر حسن جمال وحی دا
نہیں زیادہ عزت اسنوں تیریاں زلفاں نالوں
ہک ہک توں لکھ لکھ عاصی جنت اندر جاون
زلفاں توں ہتھ لا کر حضرت نال محبت رسن
وعدہ رب اپیش سناون طلب حضور رسن
رفے ماسی عدہ ساڈا کر نا خوشی انساں توں
نال محبت عرضاں بولن ہنچوں ہوسن جاری
رب فرمائی جم جم آون رحمت جھڑپاں لایاں
دوست سوہنیاں زلفاں الا اسنوں کرساں اصنی
جے ہک میری امت وچوں ووزخ رہیا تانا

چھ سرواڑے پیغمبر بھائے وچہ بنیاں سرداراں
سوہنے شلے والا احمد عالی شان گرامی
آنا عزت شان نبی دا محشر اندر ہوسی
کل پیغمبر کرن زیارت ہور ملائکے دن

بارہ محمد اکاں نہ ہوسن کارن او گنہاراں
پیش کر لسی سوہنیاں لنگاں کارن خلق تمامی
جبرائیل براق نبی دا اوگوں پگڑا کھوسی
شہر مصریاں لوگاں انگوں دبول صفت سناون

بیان حال حضرت یوسف و آمدن بی بی لیچا

کرن روایت جس دم حضرت اپنا مل کھٹایا
شیشہ ویکھتساں جدا پئی قیمت آپ بتائی
عجب تماشہ قدرت والا رحمت ویکھ اساوڑی
صدقے کر ساں گنج مصدرے دولت مال تمامی
واہ سبحان اللہ خود حاکم اکبر ذات الہی
کے سخنوں ویساں اُپر جیکر غیرت لیا مے
کس دن طلقت شوخی بولے کون کوئی دم مار
چپ کر بیٹھا حضرت یوسف ہو کہ بہت نانا
عبدالستار اماں لوگاں کون بیان سنا مے
جس مے کارن نبی پیار رب نے مصر پاندا
لا لہ مارن لگے جس بیٹے آپس چہ ہو پارہی
بھی اس وقت زلیخا بی بی وکھن کارن مائی
نال غلاماں خود نگاراں چت او واسی پایا
سنو حقیقت جدول زلیخا میدان کھل مئی
کائی بھری گئی سینت اندر جدول دھیان کیتو سو
اچن چیت نظارہ مے کر خوش حسائے کٹھی
تازہ درو زلیخا تائیں پھر توں سحر آیا
بجھوں پیڑ پرانی جاگی جان لبیاں پر آئی
جیو تکر حالت اُپر زلیخا گزری درو کہانی

رحمت کنوں خداوند عالم اپہ فرمان سنایا
پہنچیا آئی سو تر تائیں کتنی قیمت پائی
جیسا کون گھٹا مے قیمت عزت شان تساوی
ویکھ اساوڑا تجھ پر ہو نہ اکیو تکر فضل گرامی
کون کوئی دم مارن والا جتھے بے پرواہی
رہ عبادت بندگیاں پر پل وچہ گڑاہ سائے
ویکھ جلالت سخن نہ بولن نبی رسول پیارے
خلقت جرمای خریدن کارن یک صیب رہانا
خاصاں مے دل چلو شتابی مت کجھ کھل آوے
نال محبت بول شتابی فکر بیان تنہاں وا
گروں حاکم شہر مصدرہ آیا کراسواری
میتلاہ گھن حاضر ہوئی میں تھیں سنو کہانی
کیا جائے اوہ خواباں والا دلبر جانی آیا
اچن چیت پیارا جانی ویکھ دیوانہ ہوئی
خواباں والی حالت دانگوں جلوہ مار گیسو
بے وس بول آوازہ کیتا ہے میں ایسی مٹھی
یار جراحی زخماں او پر لون دہ بار رگایا
گولی گھن کلا مے بیٹھی تخت بیہوشی پائی
پر وہ فاسٹس نہ ہوں دتا ایس زلیخا بیانی

ہوش سمخالو ہوش سمخالو کے زلیخا تائیں
 لے پرورد زلیخا تائیں بھر بھر در و پوٹے
 کیتا عرض کنیز سیانی ہے اج صبر کر سیں
 جدا یہ خبر عزیز نینسی کرے خرید نہ اس فوں
 شکر ڈری زلیخا بی بی خوف دے چہ و عانا
 لے پروردوں بھاپیں بیایا دنوں صبر نہ آئے
 خوب چچھا تا جدوں زلیخا چھم چھم پنچوں آیاں
 جس شربت پر تیاں خلقاں ہر ہر طرفوں آیاں
 ایسے خوش تصویر سخن دی میں پر دیں لایاں
 خواباں چہ جمال دکھا کر دے گیا و رد و جدایاں
 چھوڑ گیا کرفنچ ہو یاں لڈیاں تاں لایاں
 اس مصرچہ دشمن دے گھر ایسے بھبھایاں
 کملی پھلقصیر بنا کر بند پوان بنایاں
 اسافے مال قراری آما خلقت دیندی سیاں
 سوہینیاں چشمان زیندیاں پھراچ آن کھایاں
 خوش خسار بہار سخن دی جھوکان آن سیاں
 اسان بھی ایسے پیارے گرن چھوڑیا پاپو بھایاں
 کیا وہ وقت زلیخا او پرورد و فراق لیا نہ ا
 صاحب ہوش کنیز سیانی جلدی مال بلانی
 ویہ پیغام پھراک جا کر اس پیارے تائیں
 فرض اسافے آپر آہی کرنی طلب تساوی
 مڑ مڑ گولی نون فرماے بہتتا عرض سنانا
 حسنا نام عزیزے عورت سنکر حالت ساری
 عرض پیغام زلیخا والی ساری بات سنائی
 ہے قربان زلیخا اس پر تن من جان کر بند دی

حال سنا کر غیراں تائیں ہوہر فساد نہ پائیں
 پکرا کھلوواں چور سخن نون قابو کیتا لوٹے
 وقت ہانے پچھوں تاسیں ہتھ پیندی سریں
 شاہد ہوہر خرید لیجاون پھرتوں ملیں کس نون
 ڈرواہت جدا یاں کولوں ڈا ہڈا عشق سیانا
 یار بیگانہ مال بیگانہ پیش نہ کافی جاوے
 ہے میں ایسے مارمکایاں دیوں دور کرایاں
 جس نے خوش خسار دکھا کر گھر گھر مڑاں پاپا
 ہے میں ایسے مارمکایاں دیوں دور کرایاں
 تن من چھری کٹاری لے کر پاپا قدم قسیاں
 ہے میں ایسے مارمکایاں دیوں دور کرایاں
 اُس دی زلف کنڈل نے ساتوں پیرین پڑیاں
 ہے میں ایسے مارمکایاں دیوں دور کرایاں
 وعدہ کیتوس مصرے لساں کر گیا وانگ آیاں
 ہے میں ایسے مارمکایاں دیوں دور کرایاں
 ویکھاں کتوں بارش ہوئے رستے گھٹان چڑھایاں
 ہے میں ایسے مارمکایاں دیوں دور کرایاں
 جس پر گڈے اوہ کوئی جانے ذکر نہ کیتا جانہ ا
 کتنی خلق خریدن والی لین لتا نون آئی
 کتنے لوگ خریدن والے سٹے باہج نہ جائیں
 فرض لتاٹے آپر ہو یا آون طرف لتاٹوی
 ہوہر کسے دل ساٹے باہجوں تسان ہرگز جانا
 شاہ دی خدمت چھاس جلدی کیتی گوش گذاری
 شکر بردہ تیں خرید واس وچہ ہے بریانی
 اوہ سلام پیغام پیاروں اس دی طرفے دیندی

<p>حُسنایمِ قصدِ عدوت پورا زور لگایا آپ عزیزِ جنت اندر جان کیتی قربانی شوخیں مستی حالت اندر ساری خلقت ہوئی</p>	<p>کچھ اعتبار عزیز نہ کیتا بحرِ عشقوں لیا یا ہو رہا تمام خلائق ہوئی ویکھ جمال دیوانی اس ن عیب زینحا اُپر کوہیں ٹکائے کوئی</p>
--	---

سیان آمدن عزیز براءے خریدن حضرت یوسفؑ

<p>ایمیدان عزیز کھڑو یا چپ کر خلق کھڑوئی اوسے وقت سو اگر تائیں جلدی مال بولا یا مختر و انجمن و بچن کارن کھلیاں صفایں دوالے وچہ خلاصے قصص لانا پیا راوی نو کر سناوے واہ واہ قدرت کامل تیری پاک غریب نواز ا</p>	<p>جس کم اندر حاکم اون دخل نہ دیندا کوئی بولو برھے وی کیا قیمت جلدی حکم سنایا حیرت چہ دلال نہ بولن قیمت بولن والے قیمت قدر خدا توں مستکم کوڑو دلال سناوے عبدالستار ایکو نکر کھلا رحمت وادروازہ</p>
---	--

مَنْ يَشْتَرِي عِلْمًا مَحِيصًا لَيْفًا ظَرِيفًا لَيْسَ مُثْلِيهِ فِي الدُّنْيَا كَوْنٌ يَا حَسْبَ حَسْبِ طَيْفِ نَوْشِ طَيْفِ غَمَامِ كَوْنِ ظَلْمِ نِيَابِ نَيْسِ

<p>کہے مال بلند آوازہ بولے صفت ربانی ایسا سوہنا ایسا نازک صاحب شرم پیارا بہر خوبی وچہ ایس برابر دینا وچہ نہ کوئی نظر دلال دے ل کر کے حضرت حکم سناوے ناحق صفت یا وہ بولن لائق نہیں سناوے</p>	<p>لے لو صاحب جس نے لینا ایہ پردہ عبرانی نرم این سے نیک طبیعت حیرت خلق سہارا سکر حضرت یوسف تائیں لے چہ غیرت لائی انہی صفت کسے ہی کرے جو کچھ نظری آئے اپنی صفت برابر حقیقت سے سب پاواسا توں</p>
---	--

قُلْ مَنْ يَشْتَرِي عِلْمًا مَاضِيًّا غَيْرَ بَيِّنَاتٍ لَيْسَ مُثْلِيهِ فِي الدُّنْيَا كَوْنٌ يَا حَسْبَ غَلَامِ غَيْرِ كَبْجِ جَسِ كِي شَالِ دِنْيَا مِي نَيْسِ

<p>بول کتاب جو کھلاو کاہرا پردہ درد رنجانا دور سخن گھراہ پیارے آپر و پس وکانا اسے مال برابر عاجز دینا وچہ نہ کوئی کوئی سناوے باہل تائیں حال یوسف اسارا ملنے کارن طلبے لینا اصل بل شوخیوں روئے تھے یوسف کارن باہل تائیں مارن تیر جدا ہاں کس ن حال سناوے کوں پیارا درد ہی سچو حقیقت حقیقت جو اپنی حضرت بول سنائی</p>	<p>وطنوں دور مسافر عاجز ہے بے زور سنانا باہج خدا کوئی ہو رہا اس دا کوئی تھان سکانا اس حالت چہ پہنچیا یوسف بھر جھوٹ ہوئی جس سے درد دیوانہ کیتا و کسا پہنچیا باہل کارن سوہنا یوسف بچوں مار پر وھے لوکان ویکھ جمال نبی و ایمیدان خوشحال آیاں آپ شمع چپ کر جل ضروری لوکان چانن گڑھی سکر بات و دلال تائیں مول پسند نہ آئی</p>
--	--

کیا دلالان صفت تسان چہ ناقص نظر نہ آوے
بے دستور جو ناقص صفتاں آپ تسان مایاں
کسب ساڈا قیمت بولن قدر جو اہر لالاں
کیا مقدر تسانے پر عیب لال لکھائے
چھپا رہو بیدستور نہ بولو کیا دلال نہ بائی
دیکھ پوسفل مال شتابانی عرض لال سناں
پھیر و لیل پوسفل آئی دسے سچ اہانوں

ہے دستور دلال جو ہوئے پوری صفت سناو
کون کرے منظور جو خاطر و ٹھین چہ نہ آیاں
تا حق عیب کسے پر رکھن دستور دلالاں
تم خرید فروخت ہوئے مسلا ضائع جاوے
ہور نہ یا وہ غیرت اندر ہو یا بنی حقانی
سچ سناون فرض سناون کیا خلاف جانہ
اس طرح پر کرو آواز جسے سچ فرض سناون

مَنْ يَشْتَرِي يُوسُفَ صَدِيقَ اللَّهِ ابْنِ يَعْقُوبَ إِسْرَائِيلَ اللَّهُ بِنِ
اسحق صفي الله اخي اسمعيل ذبيح الله بنى ابراهيم خليل الله

یعنی و کردا یوسف رب انبی صدیق پیارا
اُس و ابا اسحق پیغمبر تبارک نامی
جدر سولاں باپ جنہا نہ انبی خلیل یگانہ
مین یعقوب بنی کے جسوں شیشے انگ سیند
اتنی بات سناون لکھا جوں حبیب بانا
حور کیا خوش ہو کر یوسف رضی جوں بائی
جلدی مال عزیزے تائیں قاصد خبر سانی
تیرے گھلیاں ہو پوسفلوں کون خریدیجاو
ملک تمامی مال تمامی کل خزانے وینا
سکریات عزیزے تائیں جوش لے چہ آیا
حکم سناں لیل یوسف جلدی بول سناون
تھوڑا ل قیاساں کے بول دلالاں کریا
ہر بدرے چہ اشرفیاندی گنتی بول سناوے
وہ کے بدرہ نقد و پے قیمت بول سانی
وہ کے بدرہ خالص مونی علی الحساب لکھے
وہ سے فتر ہون بغدادی وہ سے تازی کھوڑے

جیندرا باپ یعقوب پیغمبر جاتے عالم سارا
اسمعیل جو بھائی اس و اعلی شان گرامی
اصر مقدر و پچن دھریا اعلی شان گھرانہ
سوڑائی طلیون والے اس و امل کریندے
رب فرمایا چپ کر رہنا مت کوئی حال سنانا
بھیجا حکم زلیخا بی بی میں تھیں سناو کہانی
صاحب مال ہزاراں خلقت لیں پوسفلوں آئی
ملک حکومت شاہی ساڈھی بھلکے کس کم آئے
جان نہ دیناں جان نہ دینا جس کس چلے لینا
میں بن کون خریدن والا پاس دلال بولایا
و تا جائے مالک تائیں بولن ویر نہ لاون
اول وہ سو بدرہ ہوئے اشرفیاں ابھریا
وہ ہزار برابر ہوئے وہ گھٹ بولن جاوے
عد و حسابوں جیونکر گنتی اشرفیاندی آئی
وہ سے چادر اس روتی کیا سناون والے
وہ سے لوندیاں وی لیاوے جو ایہ بدرہ لوڑے

وہ سوہور غلام ختانی وہ سو تیر کٹاری
 شکر خلقت و کھین والی چپ تمامی ہوئی
 اتنی قیمت وچہ خلاصے ہوں لال سنائی
 آدم شکل فرشتہ بگرنال شتابی آیا
 رگاکھن سوداگر تائیں کچھ نہیں قیمت ہوئی
 کے فرشتہ مالک تائیں عقل سکھاواں تیوں
 ایگل کہ جو درماں خالص یوسف مال تولیوں
 وزن برابر عنبر ہوئی لعل اتے کستوری
 جو ویسی سویسی بروہ قیمت ہو نہ کائی
 جلدی نال سوداگر شکر کیتا بول آوازہ
 ذکر ہو یاں جو اول چیزاں کھول سائیں حالہ
 شاہ فرمایا اتنی پاروں اسین دیر کرسیاں
 بلیا حکم وزیراں تائیں جلد خزانہ آئے
 جلد تیار ترازو کیتا نقدی مالوں بھریا
 تن رگاکھن یوسف و کھن لوک دو والے
 پنج لکھ درم پیا وچہ پلے ذکر مفسر لیا یا
 ہو لیا ون پلے پاؤن غالب ہوندا جانے
 جدا جدا کرو وزن برابر و تیاں من سب چیزاں
 تھراں ہوئی لعل جو اہر عنبر تے کستوری
 پھراس وقت پرشے نوری کن چہ بات سنائی
 کل خزانے شہر مصر تے خالی درم و پیازوں
 جس ن شیشے و چون ڈکٹی اپنی صورت پیاری
 اس و پائی تھیں اس پلے غیرت ہوئی ربانی
 اج لتاؤن کھن کارن صاحب حسن و دلوانے
 اس تھیں سچے مال خوشی تے فرخی بات نہ کرنی

وہ سے تیج سنہری قبضہ بول کیا کباری
 باجمہ عزیز مقابل ہو کر ہو نہ بولن کوئی
 اے پر رہوں غیرت ہوئی بات پسند نہ آئی
 جیو نہ کروچہ لفسیر یوسف تے راوی ذکر لیا یا
 عبد الستار دوست باجموں محرم مال تھ کوئی
 کہہ توں منت بخاواں یوسف نہیں ضرورت تیوں
 تھراں خالص نال یوسف تے و جاؤن کچھوں
 وزن ہو تے کافور برابر قیمت منظور می
 اصل الاہوں مالک تائیں ایگل کہ سنائی
 میں نہیں ضائع کرنا یوسف سنو شریب آوازہ
 ہر ہرنال برابر تے سو معنی صورت والا
 زر مالان پرواہ نہیں لوزن و نہ برابر پیاں
 جتنے وزن سائے مالک سب کچھ تا جاوے
 دو جی طرف نبی اللہ تے قدم مبارک تے ہریا
 جیو نہ کرو وزن اعمالاں ہو سی رفیقیاں تے والے
 پلا غالب یوسف والا تھن وچہ نہ آیا
 جس طرف تے محبوب بانا پاؤن ان تھانے
 سب کچھ لیادن جھدے پاؤن بھلیاں گل تھیراں
 داخل ہو گئی وچہ ترازو شرط نہ ہووے پوری
 و کچھ جیسا صورت تھیری کتنی قیمت پائی
 زر ہوے تسان نال برابر حکم نہیں سرکاروں
 نقشہ و کچھ دیوانہ ہو یوں قیمت بات چٹاری
 نوزور ماں تے مال تساوی صورت ایہو و کائی
 اج قرہان کیتے رب تھیں سارے مال خزانے
 رہدا جوں احسان تھلایے پوے تصیبت بھرنی

اوسے بات یعقوب پیغمبر میں تھیں جدا کر آیا
 کر کر اوب پر زندہ نوری باتاں یاد کر اوسے
 عارف اکھن شیشے اندر جس دم نظر لگا پئے
 بہت لسان خدا کے جانو حد حساب نہ آئے
 غنی بکبر کرے جو مالوں نرمی و پچہ نہ آیا
 ایسے اہوں شیطان مارے بعضے غنیاں تائیں
 نیکان غنیاں توں زر مالوں حاصل قرب الہی
 جد ہکناں کھینچی الیاں تائیں موج و کھاوون اہیساں
 بعضاں دا کرن شکرانہ نخر غرور نہ کوئی
 سنو حقیقت بیچ ترازو جس دم یوسف آیا
 ایسے طور قیامت و الا عدل ترازو تلمسی
 بدعت شکر کوں صاف جہاں اہو سی نیک عقیدہ
 وچہ ترازو نیکیاں طرفے تلمسی فضل کمالوں
 ایہ ثواب شہادت کلمہ پڑھے جو مومن کوئی
 حکم ہوئے اس مومن ایترا ایسا گرم کیا یا
 کیا حکمت سی اس گل اندر سنتوں پار لگانے
 اس وچہ غیرت ربی آہی راوی ذکر کیا دے
 جے زر و دنیا مال پیغمبر اس دن تو لیا جاندا
 زر و دنیا مال جے اس دن زولوں بھارا ٹھاندا
 سب دنیاوی دولت کوئی جے اس طرف کھیندا
 بنیاں تھیں وہ شان بانا وحدت ثابت ہوئی
 شان سولان وارپ اس دن غیرت مال دکھایا
 بھار نبی شے کو لوں کھوٹے ایسی احت پانی
 بہت خوشی و چہ لذت بھر پاپاک نیسے بھاروں
 وچہ ترازو کل خزانے پہلاں وزن نہ ہوئے

اے مجھو بالا ڈتسا کے کیا کیا مزہ دکھایا
 سنے کھلوتا شاہ و اخازن سمجھ تاجی آئے
 کر شکرانہ کار نیکرو اولوں صفت سنائے
 ہر منزل وچہ شوخی شیخی و ذرخ طرف لیجاوے
 امروں منکر جیکر ہوسی شیطان شامت چارے
 امر نبی و الورانہ رکھن چا وون شوخ ادائیں
 احمق خرچن زنا شرابوں پیش پئے گمراہی
 گالی دین غریباں تائیں مارن پوندے ہر پاس
 انشاء اللہ عالی ورجہ لیسن مومن سوئی
 باطن وچہ ریشان نبی و انور ایمان تو لایا
 ڈروا کرے آواز نہ کوئی شیخی شوخی بھلی
 اتنی برکت کرے تنہاں توں کلمہ پاک نبی دا
 قسم خدا دی بھارا ہوئے چو داں طبقاں مالوں
 تھر تھر کنبے عرش نورانی کیوں نہیں بخشش ہوئی
 بدیاں والا و فقر اس و انفلوں صاف کرایا
 مال یوسف کے سدن پورے ہوئے کل خزانے
 عزت بنیاں عزت و دنیا کوں برابر آئے
 اکو شان برابر تھیندا و رماں لے بنیاں دا
 خاص حدیث سولان تائیں کوں خدا فرماندا
 وچہ ترازو رب یوسف دا بھارا بھارا کہیندا
 ہو پیدائش ساتھ رسولان نہیں برابر کوئی
 نہیں تال او ہوئی پیارا کھوٹے لے چرٹھ آہا
 رحمت نبو بشو جنت والی و نیا اندر آئی
 ایسے لوں پاروں ہوئی غیرت رب ستاروں
 سنے وزیر عزیز تاجی ہو حیران کھلوئے

کے حساب و داخل ہوا گیا خزانہ سارا
 بہت عزیز ہو یا شرمندہ شوخی ہی نہ کافی
 پڑھ لکھ لکھ لکھ لکھ لکھ لکھ لکھ لکھ لکھ لکھ لکھ
 وچہ ترازو و کلمہ دہر یا اس مقبول غفاری
 بھاری ثبوت رب تھیں بھارا آؤ جید اٹھایا
 ایسے طور گناہاں و فتر ہوسن وور تنہا ندے
 ہکناں دے جد عمل تو لیس حضرت کرم کما سی
 جدول ترازو آپڑتے اپنا لاسی نبی پیارا
 عبدالستار کہنے تائیں شیخی ہو رہے کوئی
 علم پر بھاؤن والے اس ن عالی ہے پاؤن
 صبر توکل تے مسکینی عاجز مومن والی
 بنیاں با بھوں ابو بکر و اجیک نور تو لیوے
 عدل عمرو شرم سخاوت شاہ عثمان ملی وی
 عبدالستار بدیاں و فتر ہے کر رب تلامے
 مگر اہل فضل پیدا ہو رہا وہ رحمت شرم غفاری
 بول شہابی نو کرنی و نظر خدو لہ صرتوں
 پاس عزیز کے ظن جلدی آکر عرض سنائی
 ہو چیران عزیز کھلو یا شرطوں ہمت ماری
 جے تیرول راضی ہووے کر اتنی منظور می
 ولوں خیال سودا گر کیتا ہو گیا شاہ دیوانہ
 میں جس روز خرید یا سنوں خرچ نہ کیتا کوئی
 کیا سودا گر راضی ہو یا یوسف و تائینوں
 بہت خوشی وچہ آیا مالک بیکر مال خزانہ
 مفت و ماری یوسف سنوں قیمت ہمت آیا
 کرن وایت ہرج کر واپس جس ہم یوسف تائیں

نرمی کر کے مالک پاسوں آیا ہمتہ پیارا
 پھر اس ویلے حضرت یوسف بات دلچسپ آئی
 عجب تماشہ ظاہر ہو یا قدرت پاک بے ا
 او سے دولت مال پیارا اتل گیا ترے واری
 ظاہر وحدت ربی والا حضرت شان دکھایا
 کلمہ طیب حضرت والا ہو سی ساتھ جہنائے
 اسم الہی لکھ کر سرور وچ ترازو پاسی
 پلا تھوڑیاں نیکیاں والا سب تھیں ہو سی بھارا
 فضل انہوں ساتھ نبی دے حرص لیو چہ ہوئی
 وچہ ترازو عمل تنہائے بدل بن بن آون
 بیحد بھار تنہا نہا کر سی فضلوں صاحب عالی
 مشرق مشرق سب خلقت سب تھیں غالب تھوے
 فقر قناعت زہد سخاوت باہجہ حساب عالی وی
 ساری خلقت مالوں تیرا و فتر غالب آئے
 عاصیاں کارن بخشش ہمیری امر کیتا ربی
 وچہ ترازو پٹھا حضرت ہو رہیاں نہ کرتوں
 ورم دیناروں صاف خزانے سب پر بھرائی
 کیے سوال سودا گر تائیں امر ہو یا لا چاری
 نہیں تان تھیں تمہیں پاس ہی ہو نہیں سکری اور ہی
 دے بیٹھا سب کر یوسف کے سارا مال خزانہ
 شاہ وی راج خریدن کے لئے مشکل آزارہ ہوئی
 باقی کوئی نہ غدر بہا نہ دعوے کے دخل شیوں
 اُس نے جاتا میر سے با بھوں سارا مالک دیوانہ
 غفلت مال احسان خدادا مال اس قدر نہ پایا
 پر وہ کھول دکھایا اسٹیوں ستر خداوند سائیں

اصلی شکل مرتبی والی ظاہر کھول دکھالی
 قدرت والے شیشے وچوں نظر پٹی بچاری
 غیر تباہی کار یگر اسنوں قدرت پاک کھالی
 عرصہ عاشقوی حالت ہوئے بہنوں کس پانی
 حضرت چھپیاہن کیوں روین حال شا کچھینوں
 ایہو مقدر اندر آہی لے جانال گھراں نوں
 کیسا سودا اگر ج تھیں اگے نظر آویں جانی
 میں جانا سب لوگ دیوانے دانشمند نہ کوئی
 ایہ دولت ہو سو حصہ کوئی تیرے پاروں ویندا

ویکھ نظارہ چاندی وانگوں ڈھلیا وچہ کھپالی
 ڈگ پیا بیہوشی اندر جیو کر اہل تیاری
 جیو کر پھلی آہ پچا توں وچہ کر اہی ڈالی
 عبدالستار کدوں ہتھ آئے چہڑی بات مانی
 مال خزانے بادشاہانے سائے مل گئے تینوں
 اسیں اضی ہاں اوہ بیضا مہ خشش کہ جاساوں
 چاندیواری جگر میرے تھیں پار لنگھانی کافی
 گزر گئی شب قدر مبارک خبر پچھیرے ہوئی
 کہے نہ دیندا کہے نہ دیندا سب قربان کیندا

عزل

ویا جس نے ولبر لیا اس نے غم
 کرے بندگی اس وقت کیا اثر
 گئی نیند عظمت بوقت فخر
 ملے زندگی میں تو شرمندگی

ملے ہاتھ افسوس ہیسات کا
 ہوئے بند جب در ملاقات کا
 رہا درد و غم وصل کی رات کا
 پڑا جب کہ رونا گئی بات کا

ویکھ جمال سودا گر مالک رتا اور در بنانا
 دولت دشمن سے اسنوں صورت ووزخ والی
 اچن چھٹی چاندی واری پار جمال وکھایا
 وینا دولت دشمن سے پیش نہ جاون اڑیاں
 زرد نیاسے نال نہ چلے جس نے چور بنایا
 کرن روایت اس دم غافل روئے ویکھ خواری
 ویکر یوسف مالک تائیں عظمت ظاہر ہوئی
 عزت اس جی یوسف آہ خلق سلامی آئے
 کرن روایت نوراہانوں بہرول عزت ہوئی
 پھیر مالک نون حیرت اندر خوش محبت آیا

حسرت کینیاں پھیر نہ آئے چہڑا وقت ومانا
 وانہ کھا کر حضرت آدم پکھے ہوش سمھالی
 وقت نزع جوین دفتر عملاں رہنے پیش کرایا
 کون چھڑا کر روز لیا کے بدلگن ہتھ کرایاں
 مالک وانگن مارے آہیں جس نے پار کھڑایا
 نہیں سی خبر جو ایسی نعمت بنیاں تابعداری
 بیٹھا روئے خلقت ویکھے ذات نہ پکھے کوئی
 بقول شمع مبارک جاٹے چانن اتول جاٹے
 اس بن نبی رسول پیغمبر ذات نہ پکھے کوئی
 عاجز ہو کر شاہدی خدمت نرم سوال سنایا

ہو گیا یوسف ملک تھا ڈامیر داخل نہ کوئی
 لیا اذن سودا گر تائیں آیا کول نبی سے
 ادب سلام زیادہ کر کے آکھے و رو بنجانا
 کتنی داری وعدہ کر کے تہہ فرمایا مینوں
 یوسف آکھیا بچھے اسان تھیں ساں تیرے تائیں
 سکرمالک وعدہ کیتا شرط بلاتک ہوئی
 حضرت آکھیا چھوٹی عمر کے خواب جو تینوں آیا
 اس پر میرے لال جو اہر دولت بارش ہوئی
 لڑکان کر اوہ جو سورج گو و تیری چہ آیا
 میں فرزند یعقوب نبی دایوسف نام سنائیں
 بخش پے گیا سودا گر تائیں میں صدقے جاواں
 ساعت کچھوں ش سھالی کچھیں حضرت تائیں
 حضرت آکھیا مالک تائیں یہ گل روانہ مینوں
 پھیر سودا گر عاجز ہو کر تہی عرض سنائی
 کتنے حرم مبارک گھر و چہ حال بنا کر دیا
 ہتھ اٹھا کر شفقت پاروں منگن نیک دعائیں
 بقی بیٹے مالک تائیں بخش ہوئے درگاہوں
 ایسا مثالی جو دوست بچے تھان قبول دعائیں
 لکھ چکار بوز ازل سے سب غلبانہ اسائیں
 ہر صندوق خزانہ ہر دل قفل جو ہر دن بھائی
 معجزہ نبی کرامت زلیاں جیکر رب سے ویندا
 دعا دیاں تھیں حاجت الہی لدی امر غفاروں
 نبی ولی سب دوست بچے اس پر فرق نکوئی
 کرن وایت حسن یوسف اظہار خلقت ساری
 حال یہو جو عیون بدلہ قالی وی سرکاروں

جانہی وارہ کراں کجباتاں میری خواہش ہوئی
 نعم سے بدل جھڑیاں لایاں چھم چھم برس دے
 کون گھرانہ ذات تھا ڈی مینوں وستی جاننا
 جس دن اسان پوچھ دو توئی وہی جاساں تینوں
 اے پر بات اماں اسا ڈی کسے نہ حال سنائیں
 کراں نہ حال تھا ڈا اظاہر غیر نہ سنسی کوئی
 سورج آسمان تھیں رب کے گو و تیری چہ پایا
 اوہ گل اج برابر ہوئی فرق نہ رہ گیا کوئی
 اسان تھا ڈاں اس و ماڑے اج جمال دکھایا
 جس نون جانے خلقت ساری لہندے چڑھے تائیں
 ابراہیم نبی سے گھر و اچان پیر سجاواں
 کیوں بھایاں وہ بچیا تینوں مینوں حال سنائیں
 فاش کراں بھایاں واپر وہ گلے سداواں تینوں
 دعا فرمایا حق میرے وچہ میں اولاد نہ کائی
 سدا اند پیر توئی اندر جان مول نہ ہو یا
 یارب کجھ پرواہ نہیں فضلوں سی ہی اس سپنائیں
 جد ہوں تان جوڑے ہوں برکت حکم انہوں
 دعا دیاں تھیں حاجت حال حاجتمندان تائیں
 کجھ تقدیروں ہوگ نہ باہر دل سے شک کجائیں
 جدا جدا سب قضااں کنجی استا کار بنائیں
 پھر محبوباں واد چہ عالم کون آداب کریندا
 امروں باہر سخن نہ بولن ڈرے پھر تپاروں
 نام انہاں کے وہ وہ تلیفہ کرے جو مشرک ہوئی
 مالک پاسوں کے اندر کیوں رکھیا رب باری
 اصل جمال نصیب ہو یوس نیت و کین پاروں

دولت فخریہ کی یادہ اسٹون اصل حب نہ کوئی
 غیرت نال خداوند اسٹون داغ فراق لگایا
 عزت یا وڈیانی کارن عمل جو نیک کماون
 قرب حضور اوسے لوں جس نے خالص عمل کیا یا
 وچہ تفسیر یوسف سے آیا حضرت جدوں وکارتا
 طلب یوسف ہی سینوں آہی جوں جمال کیونے
 وہ ہزار ہویا اس غم تھیں جا پنے وچہ قبریں
 کتنا عبد الستار سائے ذکر عذاب جدا یاں

اپنی نیت یوسف پاروں دولت حاصل ہوئی
 پاک جمال پیارے والا جانڈی وارو کھایا
 جنت جانڈی وارو انہا نونوں پر وہ کھول کھاون
 خالص حب زینغا آہی اوسے یوسف پایا
 مالک مالک ہزاراں خلقاں سول فراقوں کا نا
 زور اوراں جدیلیا یوسف جگرے پارے کیونے
 چل ہزار ہویا فراقوں وچہ روایت خبریں
 اصلی خبر تھیں لوں معلم پیش جہانڈے آریاں

بیان ابن باز غم شہزادی کے خریدن یوسف

اور روایت یا واسا لوں اس تفسیروں آئی
 اوس ملک چہ ایک شہزادی باز غم نام سدا
 اوہ بیٹی طاووسے آہی نسل اولاد شدادوں
 طلب خریدن کارن حضرت ہتھمال بیانی
 دو سے چھریا لیا کے مالوں ورم دیناروں
 آن جمال نبی و اکتوس ہوئی مست دیوانی
 کھلی ہو کر چھین لگی نبی اللہ سے تائیں
 کیا لوں قسم فرشتہ یوسف پیدائش جروں
 حضرت لوں پیر آگھن لگی اپیل معلم ہوئی
 حضرت آگھیا خالق میرا جس نے خلق اپانی
 خاک اپرا اس کارگر نے روغن حسن چرما حایا
 سب تھیں بہتر صاحب میرا یہ گل آگھ نہ مینوں
 حسن میرے پر عاشق ہوون لائن نہیں لشبروں
 صورت میری صورت تیری صورت کل جانی
 جس طالب اس کارگر لں شوخوں جھانی پانی

ابن عباس نبی کے پیکے خبر جوں فرمائی
 ملک حکومت نوجاں والی خود فرمان چلائے
 جس وینا پر رب سدا یا حصہ لیا فسادوں
 رہتا رنگ عجائب ڈاچی کراسواری آئی
 لال جو اہر و بیمار شہم دولت با بھڑ شماروں
 خوبی زور یاد نہ اپنی بھلا ہوش جمانی
 کس نے پیدا کیا یوسف سینوں آگھ سنائیں
 کس نے ایسا بچھا تینوں جلوہ روشن لرون
 سب تھیں بہتر جاتا تینوں جس دی مثل نہ کوئی
 اوسے خالق میری تیری صورت جدا بنائی
 جلوہ استا گاری والا قدرت نال دکھایا
 جندی صفت جلالت اندرور نہ نہیں سے لوں
 جانے قدرے ویکھے کوئی میرے کارگر لوں
 میرے کارگر لوں تینوں سب حدتے قربانی
 کیوں سے ہوون صم بگم بات نہ دشمن کاٹی

اسے شہزادی اس دروازے سے نکلتی پادریوں
کیا شہزادی صدقے عداوت میں سداواں تینوں
میں اس کا ریکرڈوں اری خاص ایمان لیا یا
دین قبول اللہ واکر کے کلمہ بول سنایا
کار حیلان چوٹے پیرے پوزریت ساری
سب کچھ لے سکیناں توں یہ فرمان سنانے
ہک حکومت بادشاہی وایاد پیار نہ کوئی
خاص عبادت بی بی کارن حجرہ جلد بنایا
توں کشتا عذات مقدس اکبر حق لٹھالے
بندے کارن جیکر بندہ وطن پیار اچھوٹے
اصل محبت لیکر جد کوئی مولادول اوسے
موج جوانی ہک حکومت دولت برتوڑاری
سچا وعدہ رب فرمایا جو ساڈے ول اوسے
کیا اس وحدت منزل اندر پایا قرب حضور
کہن حضرت یوسف اقول قدم مبارک پایا
ان گھلوتا حجریوں باہر مال پیار بولائے
عشق کار ریکر تیرے والاولو چہ سچ کر بندہ
برقہ کھول کار ریکر ساون قدرت پاک وکھالی
فضلوں شوق مرئی والے قدم مبارک پایا
بھل گیا سب پریش جہانی جس وکھیا تینوں
وعدہ تیرا سچا ہو پایا محبوب غفاری
عبدالستار حال ہو جس توں قرب حضور
اول مزہ محبت والا چکھن ہو قربانی

ہور کے دروازے اتر ساری عمر نہ جاویں
اسے رہبر کار ریکر اپنا کہیں کھاویں تینوں
ویکھے باہر آرام نہ سینوں پیش سوالن یاں
مال متاع سب راہ مولائے اوسے وقت دوا یا
لال جو اہر موٹی لڑیاں زینت کل اتاری
یوسف کے کار ریکر باہجوں ساڈوں غیر نہ بھاو
مال محبت پیش نبی سے اولوں حاضر ہوئی
چھوڑا محبت دینا فانی سر سجدے چہ پایا
جس نے یوسف پیدا کیا سو سنی صورت والا
بیشک شرم کر کے رنج پالے رحم کہا اوسے
اس کے کارن رحمت ربی کیونکر دیر لگاو
اس شہزادی لذت دنیا اول نہیں کل اتاری
اس پکارن رحمت ربی کیونکر دیر لگاو
طالب نے جد دوری چھوڑی یاد نہ کردا وہ رہی
اپنا وعدہ یاد کروان سے اڑا و ان گیا
یا محبوب بلا نہیں سینوں شہزادی بتلائے
ہور کتے دل اپنے ہاجوں کرن خیال نہ وینا
ان مکان کیتا دل اندر حب پیارے والی
حاجت نہ ہی نہ ہور کسے ہی تھو والا گھر آیا
اوہ ملیا تان تیسیں کھیل چہ یاد نہ رہے تینوں
ولبر پار ملا یا سینوں تیری تاپوڑاری
غیر محبت یاد نہ کر کن ہر مخلوقوں دوری
سر سے مرے اصل ہوں پاہن سر تھاتی

دوست کارن کے تہائی چھوڑن یاد نہ لیا
جد تک تیر گمان چھوڑے پہنچے کوں نشانی

حکایت ولی اللہ مہارک لذت

نظر پئے خر بوزے و کدے خوشبو کی پیاری
 چونکہ جھٹ اچکے مارن لے خر بوزے حایا
 مارو مار آوازہ ہویا مار حلال کیتونے
 سب کوئی دے مارن والا جرم شہوتی پاروں
 سچ سناون تیرے اوپر جو تیری بدنامی
 اوہ خر بوزہ لے کر مالک چلے گئے ریاستیں
 ہو رہے حاجت ہو کچھ تینوں دس ساڑھوں بھائی
 پھلکے نہ رہنجدیم سوویں پھیر نہ آکھیں مٹیوں
 میں جاتا سب دنیا اپر امر سناون آیا
 ہو کسبول طالب ہوں نہیں پیار تہا تونوں
 طرف شمع دے حاضر ہو کر کدے سبحان و تجاے

ولی اللہ کوئی ان بازاروں لکھیامرو غفاری
 دل نون اترجیت کیتا پاس انہا دے آیا
 لکروں مالک لے شتابی قابو ان کیتونے
 دوست ہو کر کون چھڑا دے پھر پاچہ بازاروں
 عبدالستار اظہر اندر سچی خلق تمامی
 ڈاڈھی مار بی جس ویلے اس نمائے تائیں
 پچھے جدوں کیلا ہو یاد نون ت سنائی
 ہوئی امید نہ جیکہ پوری ہو رکھلاواں تینوں
 توں جائیں دنیا و پوہ خر بوزے کھاون آیا
 داہ سبحان اللہ خالص لہو پوہ جہانوں
 جے دوانے عاشق تائیں لذت وصل نہ آئے

حکایت طالب مولا

ربے ملکوں افضل اس نے اپنا ملک بنایا
 آکھیں بدامک کینہ ملک ساٹے نالوں
 ایہ توں سخن مخالف کیتا کلمہ کفر سنا یا
 ظاہر باطن صاف عقیدہ سچی بات سناوا
 اس چہ ہو نہ وارث کوئی پالینہار جہانان
 نظر ساڈھی مولا آپر ہو نہ دتے کوئی
 ساڈا ورثہ قائم و ائم مالک وہین جہانیں
 بت پرستی اس پر ثابت کوں ایمان لیجاے
 نا منظور ہی ہوئی استوں نہیں تان نامظوری
 رب ساٹے قائم رہنا شان قدیم ربانا

ملکی اعظمین ملک اللہ کے ولی فرمایا
 جوش محبت نال آوازہ کیتس مستی حالوں
 صاحب علم شریعت لوکاں غضب لالو پوہ آیا
 آکھیں کیا توفیق اسانوں کفر کلام اللہ وال
 بدامک نے بین آسمانان جہانئے انسانان
 اپنی خلقت نون ب دیکھے جیندا ورثہ ہوئی
 فانی چیزاں ب اورثہ جد کہ ہو دن فانی
 دنیا ملک خدا کے آپر جو کوئی نظر لگاے
 جو اس ملکوں وری کرسی اس لکے حضوری
 سب خلقت پیدا اس دی آخر نون مرجانا

اے اوگوتساں ب پیارا دعوائے دینی کرے
غیر محبت اس کے باجوں وانہ کرنی آئی
شکر حیرت اندر سب کوئی اسے ساعت آیا

پھر کیوں اس کے دروازے نظر محبت و صبر
کیوں رب نال محبت کر کے حیرت حیرت لگائی
کہن لگے سب اہل شریعت عاشق سچ فرمایا

ذکر طالب مولا

حضرت مونسے جانے نونک بندہ عرض سنا
سن منظور کیتا پیغمبر جو کچھ اس سنا
اگر ہو پاک بندے میرے تینوں عرض سنا
شکر ڈار یا بنی اللہ و بخشش شرماں تینوں
حکم ہو یا اس بندے پر اسماں ایسا کرم کما
وعدت جاحم پڑا یا استوں و ر و محبت والا
شکر امر پیغمبر تائیں دل و پو شوق سمانا
بھدت لیکر حضرت مونسے خالق دی سرگروں
اس مکانے نظر نہ اس جنگل پھرے بھلیندا
یا ہولامیں غیب جاناں غیب تھامی تینوں
اگر ہو یا جو طالب سائے عشق پیالہ پیٹھے
ساری خلقت کو لوں سن بندہ عشق جہاندا
شکر حضرت مونسے تائیں طلب یارت ہوئی
اپن چیتی مونسے نونک کس حالت نظری آیا
لکڑے بدن تھامی ہو پار لدا خاک نمانا
یار ب تیرے عاشق تائیں یہ درجہ مٹھ آیا
اگر الاہوں نظر تھی دی پار گئی آسماں
کیا دیکھے ہک گنبد نوروں میں چوخت نونکی
ظاہر بدن مبارک اس دا بیعت کر دھریا
باطن درجہ جس دم اس دا دکھانی ربانی

کہ نا عرض جو خالق تینوں اپنا عشق دکھا
وقت حضور سوال نبی نونک اس وایا و نہ آیا
پیش حضور امانت اس کی کیوں نہیں سنا
توں عیب تدا وارث یار پہل گئی اوہ تینوں
دل اس د پوچھ عشق اسائے عین مکان بنایا
دم و دم عشق اسائے اذیت پھرے مولا
کریئے چل یارت اس کی وہ محبوب بانا
جلدی نال محبت آیا شوق یارت پاروں
آخر وہ نہ سرکار لے دی عرض حیرت کریندا
عاشق تیرا غائب ہو یا کیوں کر لے تینوں
ہور کے دل سائے باجوں کے نال تھیندے
غیر محبت و لوں اتارن ایہو طریق تھاندا
کوین نصیب یارت ہووے ایسا کرم کوئی
حال خرابہ لاش نمانی شیراں پاروں بجایا
ہو حیران کلام سائے مونسے بنی بانا
نظر کرو آسماں مونسے ل جلد خدا فرمایا
رب ہی قدرت و کرم پیغمبر افق ہوا شاؤں
وچ منظور ہی قرب حضور ہی بیٹھا مرد ستانی
و کچھ حوالہ لاش اس کی دا بنی اللہ و اداریا
جانو میں عشق مجناں والا منزل دور لگانے

موسے دست ربے تائیں جس دم سمجھ نہ آئی
 جس لوں زندہ کر قبرے چہ پھر اٹھایا جاو
 جس وی قبر فراخ کرے اب لہندے چہ رہے توڑی
 چھوڑ حقیقت عبدالستار کیوں تنہا چر لایا
 بہت عزیز خوشی چہ آیے کر یوسف تائیں
 یوسفے دل کیسا بی بی ویکھ دیوانہ ہوئی
 خوابے اندر اپن چیتی پکڑ حلال کیتو سو
 ایہو پیارا خواہاں اندر بلدا جدوں اسانوں
 میں ایسے چہر نکالی دیسوں پرویس وکھایا
 اکھیں لپٹ زلیخا بیٹھی دل اعتبار نہ آئے
 سرے ان عزیز کھلو تا بات کرے خوشیازی
 رکھ لوں یا موڑاں اس لوں بات عزیز کرینا
 دیوں بال خریدن لہر قسمت نیک تنہا ندی
 پھیر عزیز کیا گھر ساڈے برکتہ وقت ہوئی
 ویکھ طبیعت اس وی مینوں لگی اس ودھیری
 مگر ان مہج ہوئی سب لٹ مشکل نازل ہوئی
 ساخت فکر عزیزے کیتا دل چہ حیرت آئی
 بخت بلند نشاڈے صاحب غالب نیک ستارا
 شاہ فرمایا خازن تائیں ایہہ کیا قدرت ہوئی
 میں ڈٹھا جس وقت یوسفوں کراو چہ بٹھایا
 مال پیار یوسفوں آکھے پھیر نہ کریں لیری
 شیشہ و گھنٹی والی اسنوں کہی حقیقت ساری
 خازن جدوں عزیزے تائیں تنہا حال سنایا
 ایسے یوسف میں مال تھامی و تاکارن تیرے
 ہر کیا یوسف پر سب لٹ ساڈی برکت پاروں

نمبر جواب سوالاں کارن تو کیا جانے بھائی
 یتنوں پیاز میں پروتے مردہ نظری آئے
 تینوں سامی دسے اس وی دو گتھاں تھیں گھوڑی
 گھرو چہ حضرت یوسف تائیں کوپن عزیز لیا
 انگلی پھر کر پاس زلیخا لیا نہ چائیں بیائیں
 ایہا پیاری صورت سوہنی ہرگز شک کوئی
 اس تھیں چھپے اج اسانوں ان جمال تو سو
 مارن آئے زو مندائون جانے چھو موہیا تون
 لیاں سفر چہ ماہیں پینڈا ایسے چور کرایا
 لے وانٹ کھالی ویکر مت جانی تر جاو
 ویکھ زلیخا اسان عجائب کیا سوغات لیا ندی
 بی بی آکھیا ایسی نعمت تھیں کوئی نہ ویندا
 لیکر مال تھیاں نرس و سچن باری عقل جہنا ندی
 زرقران کران سب اس تھیں میں فرزند کوئی
 شاہ وقت ضعیفی اندر قدرت کرسی میری
 کیونکر حال گذارا ہوسی وجہ نہ دسے کوئی
 کیا نو شجر مبارکبادی خازن ان سنائی
 بھرے خزانے دولت مالوں ہر ہر قسم تیار
 خازن کیا یوسف وی برکت ہو سب کوئی
 رنگ سفید پرندہ سوہنا کول یوسفے آیا
 ویکھاں کس کس مل وکائی سوہنی صورت تیری
 بیشک یوسف تیرے گھرو چہ علی عظمت بھاری
 مال محبت کول بی دے عرض سناون آیا
 کیکر دولت واپس آئی بھرے خزانے میرے
 رحمت برکت نازل ہوئی خالق دی سرکاروں

سائے آون بھیں کچھ تنگی ہے ب تینوں بند
 سکر بات عزیزے تائیں خوشی دے چہ آئی
 نال پیار زلیخا تائیں ایہ فرمان سنا نے
 مت کوئی اسنوں بروہ جانے چاہئے تابواری
 بہت دکھا کھیں اسنوں رہی برکت اس وی
 اتنی برکت شاہ نے گھر چہ صفت کیتی جاہ
 ہر ن خوشی عزیزے تائیں دولت کچھ سوائی
 مال خزانہ گھیر سلامت پیا ممت پیارا
 مال سخاوت مومن کرد اجو کوئی شوق لاپہول
 جیکر لبت کرے سخاوت نیت غیر اٹھا کے
 جنت بد اس مومن پر ایسا طالب ہووے
 ہووے روایت بحر العشقوں خبر صدیق لیا یا
 چو کھ شخصیاں ن جنت بد او اٹھایا د کر بند
 مال محبت جنت ستے اول روز پداراں
 دو جا پڑھن نماز جو مومن ہو کر مت نمانے
 چو تھائی جو مومن ہوون کارن حب حقانی
 سنو حقیقت کر یوسف جس دم گھر چہ آیا
 نو کر غلام کنیزاں خدمت چہ کھلوان
 دولت دے چا کر کرے جنس دولت دیندے
 کون غلام کنیزاں دہوں عذر لیا کے کوئی
 پھر فرے نیت نال محبت اویں پوٹا ک پنا کے
 تے سے سٹھ پوٹا ک پوٹنوں دس نو چائی
 مومن آپر فضل رہا ناٹھا ٹھاں موج مریندا
 تے سے سٹھ واری نیت شیطاں حملہ کر کے
 لکن چو رہا تے گھروں ہرون اتنی واری

توں نت ساواں غیرت کر کے جھڑکاں نال مریندا
 بیشک اسان پیار یوسف علی دولت پائی
 بتا راضی رکھیں اسنوں کھانے موج بند اوے
 بید عزت کرتی اسدی بھی فرماں برواری
 جانے نہیں جو آپ زلیخا صدقے خام تشہر کا
 اندر باہر چہ چو پی چاٹن ڈور لگا دے
 بہتر سامے عالم نالوں ساں غنیمت پائی
 حضرت علی روایت بولن کے رسول سہارا
 نالے گھر چہ برکت حاصل نالے پاک تیاروں
 اس دیکارن جنت تائیں صبر آرام نہ آئے
 لب نشہ جو ہیں جنت اندر پائی باہر جوں رووے
 جنت پر سب کوئی جو دنیا پر آیا
 جویں پیارے دست کارن عاشق سید مریندا
 میں چہ ٹھنڈے شہرت تینوں نیت باہر شمارا
 پتھا کر ن پیار پتیاں پاون فضل رہانے
 جنت عدن اوٹیکیں اسنوں جنت می ہمانی
 نال محبت سیدے کارن عجب مسکان بنایا
 تے زلیخا خدمت اندر ہر دم حاضر ہون
 دو ٹمنداں باو شالوں چا کرین کہیندے
 خدمت اندر آپ زلیخا جس می نو کر ہون
 ہرون جوڑہ لوان عجاوب حضرت کارن کے
 اپنل کر کے سرور عالم کیا خوش خبر سائی
 تے سے سٹھ واری نیت اس پر حوت نظر کریندا
 انظر حفاظت مومن کارن جنت نال پچائے
 عبدالستار اپنا مشکل باہر نفضل غفاری

واہ سبحان اللہ جس گھر پر حافظ رب تعالیٰ
 بیٹھ کر چیلہ کر فرمیں شیطان چور کریندا
 نور اور ان نال محبت لوں خیال سکھائے
 شرکوں کفروں کرن جو توبہ پاؤں بن صفائی
 جس دن مومن فاقہ ہوئے جد تک طعام کھاندا
 اول رب سکین امت کے جنت اندر جاسن
 اس و نیلے پر جیکر وہ سے سال و ہائے
 عبدالستار رحمت بدی حد شمار نہ کوئی
 ہر دن سوچنے و لبر کارن ناز نیاز کھائے
 رہتے نہیں یارت کولوں حال دیوانہ ہوتی
 دل و چہ نقل مرنی والے آن مکان بنایا
 جے کچھ بات نہ لیخا بی بی بوسن لگے کوئی
 چہ مٹری طرف لیخا و کچھ جنول نظر اٹھائے
 پسند پیخبر بے ہوشی اندر نال پیار زبانی
 کرن پیار غلاماں ستیاں بات پسند نہ آئے
 جے کہے باہر نکلے یوسف عرض کرے تائیں
 ساعت کچھ آئے دن توڑی صبر و در بخانی

اس پر دشمن چور کی کہ سی سندھ لگاؤن والا
 دشمن دیوانہ ہووے یاری عقل نہ دیندا
 کہ لو موح تماشے خوشیاں نیا نال نہ جائے
 واڈھی رحمت حق تنہا نہ بے یوں وایت آئی
 تاکہ عبادت تان تک اس می حکم خدا فرماندا
 غیاں نالوں پنجو سالوں اول خوشیاں پاسن
 جنت اندر ہرگز نہ کڑے کون حساب سناے
 آکے حقیقت جوین زلیخا جو مع سبحن ل ہوئی
 یونک نیا لی زینت والی نال پیار سچھائے
 قبلے باہجوں قبلہ نالوں چیز نہ پیاری کوئی
 صبر رام گئے آٹھ دو نوں گھر والا گھر آیا
 نام یوسف امنہ تھیں آئے ایسی حالت ہوئی
 اوہ تصویر یوسف می و حسن غیر نہ نظری آئے
 یوسف یوسف پٹی بلائے کینتی پیار دیوانی
 مگر سجدے آپ دیوانی کر کہ پیار بولاوے
 میں صدقے گھر چھبے آویں اوکھے دیر لاویں
 دنوں دم دم بے آری چوں مچھلی بن پانی

بیان کہ دشمن زلیخا کے بت پرستی ہمراہ ان وقت

کہ دن بٹھا کر خانے اندر نال یوسف لے آئی
 سجدہ کیتس ٹھا کر تائیں کرے سوال دعائیں
 ڈھٹھا حضرت نے جد بی بی بت وسیلہ پھریا
 ویکھ حیران زلیخا ہوئی پچھیا حضرت تائیں
 حضرت آکھیا جھوٹا ٹھا کر جدوں ب بنایا
 اس بن جیکوئی ہووے کینوں سجدہ کیتا لوڑے

وچہ تفسیر یوسف کے جو مگر خبر روایت پائی
 بخش مراد ان شفقت کر کے حاجت مند ان تائیں
 مگر ٹے مگر ٹے ہو کر ٹھا کر کسی اول جھڑپا
 ٹھا کر لوں کی ہو یا یوسف بینوں حال سنائیں
 ہوئی رب میریوں غیرت اس نے نار اٹھا پایا
 نار ب میرا غیرت کر کے گردن اس دی توڑا

کون تیرا رب کہیا زلیخا تاں یوسف فرمایا
 اُس نے پیدا کیتا تینوں اُس نے کیتا بیٹوں
 کہیا زلیخا اوہ رب تیرا کس کس طرف تکیندا
 حضرت اکھیا اوہ رب میرا کل غیباتا ساہیں
 کہیا زلیخا خوف عزیزوں بیٹوں فکر بھلیرا
 اے یوسف کہ بپنے نون یہ بت پھیرا تھا
 پھیرو عاقربانی یوسف ٹھا کر ثابت ہو یا
 کہیا زلیخا یوسف میاں یہ گل چلے بیٹوں
 توں جو اسی کی عبادت پوجا لاتی سوئی
 ٹھا کر میرا غصہ کسی جے ہل سول اواں
 رنگ تغیر ویکہ زلیخا خوف و لے وچہ آیا
 جے اس وقت نہ بروہ ہوندا مل خریدتہاں
 شرک کرے کوئی نال خداوے ہور شرک بناوے
 و بس لکے تاں مشرک تاہیں شرکوں منع کھیوے
 نہیں ملانسنوں سببوں ل تھیں پیار نہ کریئے
 ابن عباس بیان سناوے دست پاک ہنی وا
 بلکہ دن رنگ سفید پیرا بن بی بی نے منگوا یا
 موئی خالص حکم اس پر وافر قیمت والے
 کہہ و لے پڑکا سو ہنا قیمت حد نہ کاٹی
 لائق نہیں غلاماں تاہیں ایہ پوشاک پتا و ن
 ایہ پوشاک عزیز و مالے کدی نہ نظری آئی
 سے عزیز غلام اسانوں خدمتگار پھیلانوں
 نضر غلاماں تیر پکارن ملک لائت ساری
 سو سونا زینا زان بی بی کر کر لاؤد لاوے
 بے حد شوق زلیخا تاہیں جاں لبیاں پر ہوئی

رب میرا جس دنیا اندر کر گلزارہ و کھایا
 اس واپور شرک بناوین خوف نہ آیا بیٹوں
 گھروچہ پوجا کرے جیکوئی کو میں معلوم کریندا
 بیٹے وروں حال لائے ویکھے ہر ہر جائیں
 غیرت کر کے پچھسی کس نے ٹھا کر توڑیا میرا
 چکا وہ اتنی قدرت والا ثابت کر دکھلاوے
 او سے ساعت کرسی اوپر جلدی اٹھ کھلو یا
 اوہ رب بہت پیار کریندا میرے نالوں عینوں
 میں بھی کراں عبادت اس کی پر ہک مشکل ہوئی
 شکر حضرت غیرت بھریا دل چاہے اٹھ جاوے
 بہت خوشاہ عرضاں کر کے باہوں پکڑا بٹھا یا
 شرک کیتا جس وقت زلیخا مصر وچوں ٹر جاڈا
 قتل کروتاں چہ شریعت خون نہ ڈے اے
 چپ کر حاضر و تکھن والا رب اعاصی تھینے
 او سے ساتھ نہ رہا کھائے قہر لاہوں ڈرپئے
 جویں پوشاک پوسفری ہوڑی سنتوں رحیدرا
 اس پردہ سے نقش عجائب استکار بنا یا
 آپر چا وروتیاں الی خوش گلزارہ کھالے
 نرمی نال زلیخا تاہیں حضرت بات سنائی
 خدمت کارن برے دن پھر کیا شان کھان
 ساٹوں بہن لائق ناہیں بی بی عرض سترائی
 اسان قدیم غلامی ڈھولے اس چہ شکست انوں
 کون غلام بناوے تینوں میں صدقے میں ارمی
 جتھے بے پروا ہی او سے قدرت اس نہ اے
 بے حد صبر پھیر تاہیں خبر خیال نہ کوئی

اول خواب خیالوں میں ہی دور و حال و بنجایا
 بی بی جان کر کے قربانی یوسف پھرے بیگانہ
 تھے شخصان کی پوری لفت کوڑی ہو رہی تھی
 اول اوہ جس دل کے اندر کیا حرص لگائی
 آخر ایسے محبت اندر سارا مال و بخاؤن
 خلقت کو لوں گوشتے اندر و کھری مجلس جوڑن
 ہک آکھے جو شخص فلانا پارہ گرہ کریندا
 پارہ گرہ ہوئے تان ہولا پھر کیا حاجت رہندی
 دو جا آکھے جو کوئی پیسہ مار سفید کر اوے
 دو جا آکھے جیتوں آکھیں میں پیدا کر لیا واں
 سیر قلمی پر اس ووا تھیں جے رہی کوئی پاوے
 ہک تی بھر سیر ہک تانہا کنہن خالص کردی
 کر کے مصلحت اٹھ کھلوں عدہ روز فلانے
 آخر پچھ پچھ آون دل اوہ ترکیب بناون
 ایہ ترکیب جو میرے تائیں اس استا و سنائی
 آکھیں تیرے با بچھ و ساں بات منی ہک تیری
 سو داری اس آگے میرے قسم قرآن اٹھائی
 دوو گھٹ وزن ہو یا کجھ آتش رینی بات فلانی
 دو جا آکھے غصے بہ کر میں جو آکھیا تینوں
 آخر سب تیراں کر کے آکھے مجلس ساری
 قرض اٹھاون یا مرزہ ہی پیسہ پیسہ جوڑن
 ایسی حالت نال محبت ساری عمر گزارن
 راہ ہر اپر غریب نہ رکھن آپے بن تصور ی
 نہ بد عبادت تنگی فاقے سر پر بھارا اٹھاون
 درودوں وون حال پرانہ دور ہوون گھر باروں

آلیا تان بے پرواہی بھابھرا آن چایا
 شمع کے نول لین نہ جاندی آپ مرے پر وہ
 حال سنائے تیرے تائیں سنتوں یار گرامی
 ساڑن بال خیال چھوڑن پوسے یار سو دانی
 تازہ شوق ہمیشہ رکھن غیرت وچہ نہ اون
 سب ترکیباں بکد و جیتوں حال سنایا لوڑن
 دو جا آکھے یہ گل تیری میں نہیں نول منیندا
 میں بھی جاناں میں بھی جاناں نیوں خلقت کہندی
 اگلا حال معلوم ہے بیوں پاس میرے جھب آوے
 اوہ آکھے میں کوں رستے او سے وقت و کھاواں
 کھا کر چکر ہووے سب چاندی و کچھ لٹو جس بھائے
 جے پیشہ کوئی ایسا جانے پھر کیوں خلقت مروی
 سب پاراں نے حاضر ہونا اندر ایسے ٹکانے
 جاوہ بات نہ پوری ہووے بیٹھ قیاس اٹھاون
 مشکھے ول پیر صاحب دی اول قسم اٹھائی
 نہ ہووے تان ٹروا اوں دار بھی نہیں میری
 خبر نہیں کجھ ساٹے پاسوں اس چہ ہوئی خطائی
 کھل کر نیا نال شتابی تصور آپے گیا پانی
 اگروں کو لے پھوک مجائے بلن نہ دو تینوں
 ایگل خطانہ جاون والی پھیر کر ساں کھاری
 دل تھیں اس نہ ہرگز توڑن پھیرنیا یا لوڑن
 تنگ یران ہوون گھر باروں بہت شوق نہ مارن
 دو جا مردو جو طالب ربیے لوڑن قرب حضور ی
 سردی جھانکن اتین جان کن دن شوق نہ مارن
 لوگ دیوانے کن تھانوں نال بیگانے پاروں

کہی اکھن اتنی مدت ذکر کریندیاں ہوئی
 تاں اس حد جو وقت نزلے ذکر برابر جاری
 تیجا عشق مجازی والے جس گھڑیت لگاؤن
 اولوں سرقدماں چہ رکھن ہو قربان نامانے
 کرن محبت جھڑکاں کھاؤن غیرت مول آوے
 اپنے آپ پر عیب لگاؤن دور کرن مفرو ری
 کر کر گلاں آپ نہ لینا مثل و پوانے ہوئی
 ہکدن کہیا زینخا یوسف کیا و گھیری تینوں
 یوسف کہیا ہوئے ہوں چھڑکے آپ چراواں
 کیتا حکم زینخا بی بی جلدی و بنے اون
 اوسے وقت خرید لیا ہے و بنے خدمتگاراں
 اولوں کرے سوال زینخا ہک گل کھاں تینوں
 میں بھی مال تٹاے چلساں کیکر اراں جدائی
 اسپس سخن امال چرائے شام بٹھایے چھاویں
 یوسف آکھے آپے جاساں کار قدیم اساوی
 فجر ہوئے تاں یوسف سوہنا و بنے چھیر ٹیجا و
 میں صدقے کس حال سناواں میں نہیں کچھ میرے
 ایسے حال زینخا بی بی سارا روز لنگھائے
 بسم اللہ میں شام سخن توں صدقے گھول گھاپا
 دن و بچے جس وقت بیماری شام سخن ہی ہوو
 میں صدقے گھر تھہرے اوں بہتی وور نہ جاویں
 مال محبت رور و بی بی کے بیان حوالہ

نویں محبت ہرون پاؤن لذت حد نہ کوئی
 اوسے حال محبت اندر دیون جان پیاری
 سروارن گھڑ پار و سارن پکائے ام نہ پاؤن
 ہر خدمت منظور نہ رکھن دلبر ما نہو کھانے
 مجر بھڑکے عمر گزارن دلوں پیار نہ چائے
 اپنے تئیں نہ لائق اکھن نہ ہوں مفرو ری
 بے پروا ہی والے گھرو چہ یاد خیال نہ کوئی
 کیوں توں پھر میں چیا تا جانی و جس حقیقت میں
 نالے سنت جو میری نامی نامی دل پر جاواں
 اسان نہ کرنی تا فرمائی جو صاحب فرماؤن
 یوسف نامیں کھلی و کھائے بی بی نال پیاراں
 لیکر مال کیلا جاویں بات نہ بھائے میںوں
 پیوں کارن شہرت لیساں کھاؤن ٹھیکائی
 کھلی چراواں موڑ لیاواں جس طرفوں فرماویں
 رو کر کھے زینخا بی بی مرضی جو میں تٹاوی
 کھلی زینخا محال اپر رور و پیر چلائے
 دل چاہے توں چٹول جاویں نالے جاواں تیرے
 رستے اپراں کھلوئے جس دم سوہنا آوے
 شام پٹی گھر کھلی اڈیکان کیڈیاں نال لایاں
 سنے فلاناں خدمت اندر بی بی آن کھلوئے
 جلد ہی نال غریبانے گھر قدم مبارک جاویں
 اس دربار ہمیشہ رہا ہے پروا ہی والا

سنان زاری کروں زینخا در حالت سہانی

دلوں خیال سخن دل کر کے نال محبت رور کے

بدوں زینخا دلبر باہجوں کر ایللی ہووے

اے دلبر کیا صورت تیری جاو پائے مینوں
 زلفان نازک لولہ فکون لولہ نازک آریاں
 پلکان تیرو سار لنگھاو نازک باہجہ گناہوں
 خوش خصلت خصلتے خون گزارن خوف خیال نہ آئے
 لب لباب لب جان لبیاں می دیکھے باہجہ نہ چوہاں
 پیچیدہ نفس صبر نہ آئے ذات نہ چکھے کوئی
 خوابوں خوش قرار کیتوئی جدوں جمال توئی
 بسجوں سوالاں تن تن رکن جتوں پاس وڑاں
 اے پر خوبی حسن جنہاں نفس لیا پاک الاہوں
 کرن حلال تماشا و کھین کوئی نہ ممکن والا
 ایسے حال نہ لیجانی بی رور و حال و بخلے
 پوجا کرے محبت کر کے دل تھیں آس نہ توڑے
 اے ٹھا کر کرد میری ہن عرض سناواں تینوں
 رحمت بدل سادوں اے سوہنا رنگ دکھاو ن
 سر نذرانہ و صراں نمانی نت سلامی ہوواں
 اے ٹھا کر میں رکھ توکل پوجا پکڑی تیری
 ٹھا کر اگے حال سنائے رووے نت نمانی
 کرن روایت ایسے گلوں بنوں غیرت آئی
 جلیں ن ن ہاں ہونے یوسف نظر نہ پائے

دیاں وہایاں وانگے دیاں خبر خیال نہ تینوں
 سوہنیاں حشیاں سنان چربایاں لہوین سکھایاں
 خون کرن احکم بیایاں خالق وی درگاہوں
 غنغب غرق کرے مشتاقاں کتول کوئی جاوے
 دیکھ نظارہ بسمل تھیواں مچھلی وانگے تلیواں
 بیدرواں لوں ورونہ آئے ختم عدالت ہوئی
 آریوں تاں پھیر دوبارہ مار حلال کیتوئی
 بہت ہوئی ہن چھوڑا جوڑاں ہتھ کھلوی جوڑاں
 بے ترسی تے بے پروا ہی لے آئے درگاہوں
 نال ان نال کھلو کر ہسن محبوباں واچالا
 ترے کر کے ٹھا کر اگے نت نہ عرض سناوے
 جوڑے دچا جوڑ نہ ہوئے ہتھ کھلوی جوڑے
 میں ارج شام سناون آیاں میل پیارا مینوں
 جد اون تاں گڑا جدایاں اگلا حال و بجاو ن
 بیناں یوں نین نہ جوڑن کول کھلوی روواں
 حاجت میری حاصل ہووے عزت کران میری
 لہدی مثل بنائیں سنوں ب لوں بات بھانی
 یوسف دل وچوں رب نے شفقت خب ٹھانی
 جویں برگانے مرے اپر کجھ افسوس نہ آئے

سیان لہن زلیخا دریل ہمارہ یوسف و کھیران

سی کس بلغ زلیخا کارن سندہ شکل عجیبہ
 یوسف نال زلیخا بی بہت غلاماں سپیاں
 اگے عرب شکفتہ آہی خوش گلزار پھلاں می
 جس دم قدم مبارک پایا عالی ذات گرامی

سر و قوارے نہراں چلن سنتوں پار جیبا
 اوس چمن چہ شام سجن نون لیکر کھین گیاں
 دو جا حسن جمال نبی لے لیں بہار لیاری
 نال محبت نازل ہوئی کل گلزار تاجی

چمکن بھل ستاریاں انکھن جتول نظر کچھوے
 مات کرن گل زمکس تائیں سوہنے پن نیگینے
 ویکھ نہال ہوئے گل سوسن شوٹوں جھولے کھاوے
 گل عباسی تے گل کچک ہو کھلیاں قربانی
 عشق زنجیرے گل گل نون ہوں پکڑا جھکاٹی
 سیبیا ون جن دکھاون سوہنارنگ صفائی
 ادب کنوں چہ خدمت آیان عجب جنیلی کلیاں
 سرو بلند عجاوب سوہناعت باغ تمامی
 جدوں زینخا حضرت تائیں اندر باغ یسانی
 اس ون عشق زینخا تائیں عجب فریب کھایا
 جیلہ کیتو سو جہاں یوسف نظر کتے ول پائے
 جو میرے مالوں کیکر ہوئی تینوں غیر پیاری
 تھوڑی بہتی جہاں یوسف نظر کیتول دھرسی
 عارف اکھن ایہا اشارہ ہراک اُپر آیا
 دنیا طرف محبت جنوں حصوں غفلت ہوئی
 سنو حقیقت جہاں بیاں کول یوسف آیاں
 رہی نہ یاد زینخا بی بی نہ کچھ صبر و لیری
 کوئی اُکے دلہر سوتے میٹھوں کیوں شرمادیں
 آپ سناون باتاں عشق مجازی ویلیاں
 پار سنو گار بہا جس دی خوش رخسار دکھاون
 اتوں چیا عشق مجازی کو کون سٹریاں سٹریاں
 ویکھ دیوانیاں حضرت اکھن ہوش گیا اٹھ تیرا
 جو جو اون پیش مرنی بحدت منزل پاوان
 عجب ستار عشق مجاروں ٹھانڈے منہ آیاں
 دن سارا اس حالت اندر شام پھی گھر گیاں

ادبوں سب قربانی ہوون کون برابر تھیے
 ورو کنوں گل لالا تائیں دلغ پیادو چھینے
 بھونتی نون ویکھن مشکل ادب کنوں شرمائے
 انب بھرے س شیریں کولوں کارن لبر جانی
 لٹک رہی مستانی ہو کر شام مناون آئی
 رنگ سجن وا ویکھ دیولنے ہوش نہ رہی کائی
 دزد مبارک ویکھ سجندے ہو دیوانیاں کھلیاں
 قامت ویکھ دیوانہ ہو پا خدمت وچ سلامی
 نال پیار تمامی سیتاں مجلس آن لگائی
 گل غلاماں سیتاں تائیں مگر یوسف لے لایا
 عاری کر کے پھر اں اس نون لقا بوچھ آئے
 ساڈی خدمت یاد نہ تینوں لفت لول تارای
 تاں شرمندہ ساکتوں ہوسی شوخ جوابت کرسی
 دنیا نعمت ویکر رہے بندے نون آزما یا
 قہر الہوں پکڑ پا جائے قدر جواب نہ کوئی
 آپ اپ زینخا وانکوں ظالم عشق جلا یاں
 کیکے ناز ووالے ہون بات سنو کچھ پیری
 یوسف کہے نہ ویکھیں ہنوں جے مولاول آویں
 گھر گھر پھی اگ بھروی مچھلی وانکوں تلیاں
 الفت دی برسات لیادون بدل ہن ہن آون
 اول جا گیا عشق حقیقی آرنگی پھوڑھیاں
 تیرے کولوں کیکر اکیرے بہتر خاوند میرا
 اللہ اکبر الا اللہ کے شوق آوازے آون
 کمال پیر طریقت والے فضلوں پار لگھیا یاں
 ہو بیتاب زینخا آئی دل دیاں لچھریاں

اے پرچیلہ کرے زینخا شام منایا لوڑے
چشمہ ب جیاتی پوسف ویکھ زینخا رووے
اے پر یوسف جھڑک نہ کے ترک کرے آباوں
بھروں سٹریا خون زینخا طاقت رہی نہ کافی

کیسا گرسے خام وانگوں حوصل امید نہ چھوڑے
وانگ سکندر مارے آہیں میں نصیب نہ ہووے
میں بروہ ایہ صاحب میری اسے شرم جنابوں
حاضر ہنا موت برابر خاصاں خبر ستانی

حکایت عاشق و احوال و

شخص کے نے روزا ڈکھا عاشق و درو بخانا
عاشق آکھیا عشق سخن سے مار کھایا مینوں
عاشق کیسا ہمیشہ حاضر جدا نہ مول کدا ہیں
عاشق آکھیا پیشک کوئی جدا ہووے کھ پوے
چھن من شوخی چال سخن ہی اکھیں دیں وسیوے
ست نگاہوں میں مبارک قدم مارن آون
کدی سخن دی نرم طبیعت تارے ورو مند انوں
سوکن ہندی ناز و کھائے تلیاں نت ہندی
کئی وہیے اس حال زینخا روو حال و بخایا

پچھیس کیا دکھ پہنچا مینوں وویں حال نما نا
سائل کیا دوست تیرا مل وانا میں تینوں
سائل آکھیا عجب تماشہ پھر کیوں میں آہیں
مشکل رہن حضور سخن اپل بل موت و کھائے
عشقوں آتش بے زیادہ خون بدن واپسے
خوش خسار بہار و کھاون پار کٹار لنگھاون
کدی غرور بے پرواہی کرے خلاص مینوں
پل بل موت پیالہ دیندی مانڈے باہجہ نہ رہند کا
ہکدن عرض یوسفوں کیتا ذکر خلاصے آیا

اشکارا کردن زینخا حال خود پیش حضرت یوسف

ہکدن پیش یوسف سے بی بی رو کرد و در بخانی
خوبے چہ لتاں جدسا لوں وئی آن و کھالی
ہوش آرم نہ رہ گیا مینوں ہو گئی وانگ واپاں
وسیوئی تمام عزیزا سا لوں مصر حکومت میری
لتاں سا لوں اپنے ویسوں و تادیس نکالا
آخر جدوں غریباں سے گھر قدم مبارک پایا
اسیں تسافے خوش کرنے نوں کرے خاطر داری
میں صدقے اسیں خدمت ابد سو سوچرا بھرے

ولدا حال سناون لگی ہو کر بہت مناسانی
عشق تسافے ظاہر کیتی حالت مجنوں والی
شوق تسافے قید کرایا پیریں بہریاں پایاں
خوش قریبی وطن پیارا چھوڑیا خاطر تیری
لتاں عزیزو کھایا سا لوں قاتل نہ ہر پیالہ
اسیں تسافے آون ساوا اگلا حال و بخایا
تیں سا لوں آون گارن کرے بے پرواہی
تیس خیال ممول لتا لوں بات پسندہ کرے

میں جاتا ہوں طیباً جانی ہوسن دور جدایاں
 سنکر خوف پیادول یوسف کے زینخا تائیں
 اپنے دلوں زینخا بی بی رو کر حال سنایا
 جے گدی گھرو چہ آئے یوسف جلدی گل جاو
 ایس بان بے صبر اسانوں اٹھا چور بنایا
 روٹی روٹی عاجز ہوئی تن من طاقت ماری
 اس حالت چہ ہوئی زینخا بن عباس بتاؤ
 فصد کراون بھیں کچھ لہو تن بھیں باہر آیا
 عبدالستار عشق مجازی بیبا آن جہانوں
 ایٹھوں تیک زینخا تائیں منزل عشق و کھائی

اٹھا بے پروا ہی تیری تن تن چھریاں لایاں
 شرم آرام نہ چھوڑ زینخا خواہاں گرنہ جائیں
 پٹی قبول نہ گریہ زاری دلبر نے دل چایا
 دیکھ زینخا لائے آہیں ویلا ہتھ نہ آئے
 زل کے بہن نصیبیاں چون ایس بان و نجایا
 سڑ گیا لہو و فراقوں پایا زہر بیماری
 حقل دیکھے ہر شے اندر یوسف نظری آئے
 اوپر زمین سے نام یوسف و اظہار نظری آیا
 قسم اللہ دی یہ گل سچی جا کر کچھ تیراں
 ہمدن محرم راز اپنی توں لای بات سائی

سیان کردن زینخا در خوش پیش وایم

ہمدن کول زینخا سدی وائی خدمت الی
 آکھیں عشق یوسف دینوں لین آرام ویندا
 سنکر کہیا زینسیانی میں قربانی جاو
 جدا مکان بنایا جائے جلدی کرو تیار
 جدوں تیار عمارت ہوئے سن میں تھیں تیار
 جتھے تخت مبارک و پر اس دی شکل بناون
 جو میں پیائے مل کر بندے کرے شوق پیار
 میں جاتا چوچل یوسفیہ ایسا وہم نہ کوئی
 شکلاں دیکھ یوسفوں لگسی دل چہ بات پیاری
 کہنے لینخا وی ہمسائی بڑھڑھی ڈی پرائی
 رو بے صبر زینخا بی بی حالت کھیل سنائی
 جدا مکان بنایا جائے آگے جو میں سنایا
 کو مکر وہاں بھلا یا سنکر حال تدا ہیں

دل اور و تمام سنایا جو میں مصیبت جالی
 میں سب چیلے کر کھکیاں نہ منظور کریندا
 جیلہ شام مناون کراں میں ہک بات سناو
 مکر کتاہاں یاو اسانوں حکمت عجب پیاری
 انتا کار و یواراں آپر نقش گرن تصویراں
 اس دی مال برابر کر کے تیری شکل کھاوون
 ہر جا گھ تصویر ہونا مدی ہوں نقش یواراں
 اتنی عمر مبارک اس دی پیخبری اوچہ ہوتی
 لگی حرص زینخا تائیں واہ تدر پیر چٹاری
 کے زینخا توں میں تینوں کیا دیکھاں نہائی
 لگی چپ کر بڑھڑھی آکھن ہو نہیں گل کائی
 اس بڑھڑھی اس محرم وائی فکر برابر آیا
 جیکر شہ کاوون دوسے گھٹا ہوں گروں کھوٹا پیر

اوہ گل بہت نہ لیخا تائیں لہن لگی پیاری
حکم کر وہاں یوسف کارن عجب کا بنناواں
وہاں حکم عزیز فشتابی ہات لگی خوش بینیوں

جدوں عزیز گھران چہ آیا کیتی گوش گذاری
دل چہ شوق را وہ بینوں جسے منظری پاواں
راضی رکھ پیار یوسف ہیں جو اکھیاتینوں

پہان طلب کرنے لیخانی بی معماران برائے عمارت

وہاں حکم زلیخانی بی سب استاد کاری کرے
توت کسب کمال جنہاں نہیں ہوئے ان سلامی
عجب کمال بنایا جائے زینت حد نہ کوئی
نگراں اس عمارت اندر ہو رہو عجب ہو وہ سے
چاروں طرفے مال دیواراں نظر برابر آئے
کنڈہ کیے جو ساڈھی طرفوں عادت نال کہیں
دور گیا بھی نیٹے سے بھاویں جوں جاوے
بھی ہو زوال دیواراں میں خوش تصویر کھینچو
یہ خزانہ سب کچھ حاضر جو درکار تھیں
شکریات کار نگر سارے چپ ہوئے یکجاری
اس تہاڈا پورا ہو سی شرط جو میں فرمائی
وچہ تفسیر یوسفی اوی بن عباسوں لیاو
کیا استادان عجب عمارت موتی قسم بنائی
صاف عجیبہ پیشے وانگوں صفت نہ کہتی جاوے
تھم عجبائب سنگ فاموں چہ سنگ مرمر
بہر تھماں پر استا کاراں موتی جڑے تھامی
گنتی اندر تھم چوتالی زینت باہر شماروں
ست مکان برابر پوکے سوہنے بلانہ داڑھ
وچے وچوں نیچے کارن رستہ جاوے والا
ہر خانے وچہ بیٹھن کارن تخت مصفا چاندی

اسر کالے حاضر ہوئے افلاطون برابر
کہیا زلیخا شوق اسانوں سنو بیان تھامی
جس وقتشہ ہو عمارت اگے مول نہ ہوئی
جس خانے وچہ یوسف سوہنا شوقوں ان کھلو
بھاویں جس خانے وچہ اگر قدم مبارک پاوے
صورت اس حسی حاضر سے غائب ہووے نہیں
ہے کوئی استا کار تھیں کھیں کسب نال کھاو
خدمت کارن صورت ساڈھی نال برابر تھپو
جلدی کرو تیار عمارت خواہش اپہو ساں
آخر توں کہ شخص نہاں تھیں حاضر عرض گذاری
بت نعام کیتا سن بی بی سبحناں عزت پائی
اس گھڑی صحاب بلید اچو ہر صفت سناو
وچہ صفائی نظر نہ ٹھہرے زینت یہ صفائی
نال دیواراں چاروں طرفی صورت نظری آوے
وچہ کچھ تھم عقیق بنائے بھی کچھ چاندی زردے
عجب مکان تیاری پائی کارن پیر گرامی
واہ واہ شرط برابر ہوئی کمال استا کاروں
پہلے خانے وچوں اگے وچے واہ واہ
دنیائے چہ جنت بنیا عجب مکان اجالا
جڑے جو اہر خالص کو لوں صفت نہ کہتی چاندی

ہر تختوں پر سوہنی صورت استنکار بنائی
 یعنی تخت اُپر جہاں سے سوہنی صورت والا
 اوہ تجویز کار لیکر کے شرکوں ٹھیک بنایاں
 ہر دروازہ صندل بنیاست کرے خوشبوئی
 یعنی جس دروازے یوسف قدم مبارک پاسے
 قسم عقبتوں ہر دروازے دو دو سوہنی
 بھی مال دیواراں تختوں اُپر صورت یوسفوالی
 خوش میدان حویلی اندر سوہنا باغ عجیبہ
 عجب عراقاں نقش جڑاؤ عجب کیتی گلکاری
 ایہ گل چمن زینخا سوہنا خاطر شام دکایا
 جسے رسول پیارا جس نوالم دی سرداری
 جاں تک کر آئی مومن کرے شوق پیارے
 سحر یوچہ شہجاں مومن جتنا قدر الاون
 ہمیں زینخا یوسف کارن لدی موج نکالی
 تختوں پر سوہنیاں حور ان بھریاں رنگارویاں
 دست پیالے نوروں کو نر شہد شراب پلاون
 محل نوری باغاں اندر چھانوان چھٹریاں لایاں
 تختوں اُپر بیٹھن مومن جوں نظر اٹھاون
 ہر ہر ڈالی بیٹھے والی کر کے پیارے بولائے
 صورت یوسف پیغمبر دی ہر ہر مومن پاسی
 ایوسف کر سیر چمن چہ نوروں پلنگ چھایا
 مصر بگینہ جنت تبتول ہوئی در نہ سرداری
 امت مال پیارے اسانوں ہوئی ہر ہر چائیں
 خوشی حکومت جنت اندر ہو ہر نعمت آئی
 ہر خبرے نیت نوری پوٹھا کال سبحنوں با پناہ

ہرے ہتھوچ جام نہری خدرت کارن بھائی
 مورت کندی سے استوں کے محبوب پیالہ
 چو نکر حور ان خبیاں لوں جام پلاون آیاں
 ہر درگے مور عجائب زینت حکمت ہوئی
 ادبوں مور سلائی ہوئے کر کر ناچ دکھائے
 دو طرفیں عنبر کستور ول خوشبو بھجے تاجی
 خدمت کارن کو لے لیتا کوئی مکان خالی
 بولے ڈال سنہری چانن سنتوں رحیبہ
 دلہر شام مناون کارن کیتی عیش تپاری
 بحر العشقوں خبر روایت ذکر صدیق لیا یا
 میری امت کارن ہندی نیت عمارت ری
 اولے شروع عمارت ہوئے حکم جوین کارو
 باغ اسد یوچہ لٹے بولے بیوہ دار لنگاروں
 میری امت کارن بہتر پیار کیتا رب والی
 خدمت میری امت کارن حکم ہوئی سرداروں
 جلوہ خوش خسار سہاون چمن جان کھان
 سب گلزاراں ہوئے بھریاں لذت بھار چھکایا
 لٹے ڈالیاں ہوئے بھریاں امت زراون
 جو بیوہ در کار سو حاضر کیا صاحب مالے
 رحمت بدی وانگ زینخا کر کے پیار بولائی
 خوشی زینخا کر کے اڈیکان کپوں جانی چر لایا
 ملک پیر یوچہ ہو کر سید می نہیں حکومت جاری
 چو نکراپ یعقوب پیغمبر لیا یوسف تائیں
 اتنی لذت شہر مصر چو یوسف بنی ز پائی
 جوین زینخا نیت یوسفوں نواں لباس پناہ

خوآن زینبازو کھاون گاون اک سناون
 سھنا نون بنال محبت وچہ دربار بلاسے
 بھی فرمایا اتنی عزت جس نون حبت پیاری
 واحد رب ہی کرو عبادت اسٹھیں حبت چاہو
 کرنی ہا پیل یاواللہوی پکڑ حضور حقانی

شوقوں رکھ بہشتی دون الیاں سا زوجا ون
 موسی وانگ حضور بٹھا کر پاک جمال دکھاو
 بدعت شکر کون بچکر پکڑو میری تابعداری
 جنت چہ طفیل ساڈی قرب حضور ی پاؤ
 تخت سلیمانی بٹھیں بہتر اکھیا پیر حقانی

سیان آمدن یوسف خانہ و آمد و گرون بی بی

سنو حقیقت جدوں زلیخا عجب مکان بنایا
 پڑنک لی زینت والی خوشبو عجب سواری
 اس بٹھیں بچھے یوسف کارن آپ سنگار لگا
 شہر مکنوں رب وچہ قرآنے اس نام لیتا
 نام آ پار اچیل نہاں اسنتوں پار حمیدا
 پن پوٹھا ک زلیخا بی بی ٹھا کر چاک لیا نڈا
 جانے نہیں جو میں بن جس ہی خبر نہ لیندا کوئی
 اس حبت لگے کرے پکاراں واڈھی عاجز ہو کے
 پھر اس ٹھا کر لوں چہ گوٹھے کر کے اوپ کایا
 پھیر لولایا یوسف تا میں بھج و زلیخا بی بی
 جدوں جو بی اندر یوسف قدم مبارک پایا
 جالتس یہ گھر و سدا بینوں نہیں فریوں خالی
 اٹھ زلیخا عزت کیتی استقبال تماشی
 ہر روز لے اوپر غلاماں زینت زیور بھریاں
 ادوں نبی اللہ سے کارن ہویاں کل سلامی
 خیراں ہی نہیں حاجت ایٹھے تنکوئی شہور چاے
 ریا کا چھوڑ پگھوٹے اندر عورت نیک سیانی
 نکل گیاں جدتیاں تماشی دانی نکر گیا یا

پہر خالے وچہ تال محبت سو بہتا فرسٹ بچھایا
 شوقوں طلب یوسفے کارن کیتی وصل تیاری
 گن گن زیور میں نہیں کہندا اوٹ لیو چہ آیا
 گن گن اس بدن جو بولن کافر ہوسن یلنا
 اوپ لحاظ کیتا رب اس اوہ جو حرم نبی و
 جس نون سجدہ کردی آہی راوی خبر سنا نڈا
 اسنوں میری مدد کارن کیونکر طاقت ہوئی
 کس دن میری مدد کر لیسیں ہں مرگیاں لوکے
 نہ معلوم یوسف نون ہوسے آپ پر وہ پایا
 غیبوں پتہ نہ پایا یوسف بٹھیں کوں کہانی
 ویکھ حوالا زینت والا خوف لے وچہ آیا
 میری دانش کرے نہ پارنی حاکم ہے پ ڈالی
 خدمت اندر حاضر ہوئی چو نکر طور غلامی
 پنڈاں سچے پنڈاں کہتے حسن کھاون پر یاں
 بعد سلاہوں کیا زلیخا سنیاں حکم تماشی
 لے صاحب پیر کر لیسے سب کوئی جلدی جاو
 جلدی نکل گئی اس ویلے سنکر حکم تماشی
 ہر روز لے کر و بندہ حکم قفل لگایا

ستوں خانے وچہ زلیخا نال یوسفے آئی
 کرن وایت اس ن یوسف جو نکر قابو آیا
 کھوئے الی بات یوسفوں بکدن جو چہ آئی
 قتل راوہ میرا کر کے چور بنے درگاہوں
 اوہ گل مول نہ بھائی زینوں فتنہ حاضر ہویا
 او سے بات مکان بنایا منزل مشکل والا
 دو جادو چہ ہو کسینوں لگے نہیں جو عاصی
 تہجا او س تکبر پاروں وچہ ملا مت آئے
 سٹو حقیقت جس دم یوسف اس گھرانہ آیا

جا بیٹھا اوہ بستر اتر زینت عجب بھائی
 وچہ مصیبت غیرت رب دی اسنوں قید کرایا
 ایویں میلہ کر کے ہوئے عاصی میرے بھائی
 او س قیاسوں ل چہ یوسف ہنیا پاک گناہوں
 غیرت بچی دوست تائیں وچہ مصیبت ہو یا
 تاں جو اسنوں معلم ہوئے کون بچاؤن والا
 عاری کر کے دوست تائیں عیبوں کراں خلاصی
 اجر ملامت دیاں اس نون خالی بات نہ جاو
 نال محبت بہت زلیخا نہ نماز نیاز و کھاپا

کلام کردن زلیخا یوسف پر کئے حاجت خود

بھی کچھ خوف خیال یوسفوں بات دیو چہ آئی
 میرے باپ دادے دی برکت یارب لوق سائیں
 کیا زلیخا کھڈن کارن باغ مکان نشاؤں
 ساعت پچھوں کیا زلیخا ساؤں پیار ساؤں
 نقرہ کاروں صاف وایت خبر حسین لیا سے
 یا یوسف ما احسن و جمہک نال پیار بتایا
 کیا زلیخا یوسف تیری سند موج جوانی
 کیا زلیخا یوسف میاں میں عجائب تیرے
 کوئی دن میں مبارک سوہنے نظر نہال دکھاؤں
 کیا ایہ میں مسافر سوہنے کیا بیبا و انماں ہی
 تھوڑے دن ایہ میں مبارک عجب جمال دکھاؤں
 کیا زلیخا یوسف میاں میں تیرا من بھانا
 صاحب حسن جوانیا ڈالے گھم گھم سوہنیاں چالاں
 ٹھنڈے شہرت پیوں لیاں جل پیارے پیتے

ہے کوئی میرا پیاسوں لوقی دادا ہی سوت خطائی
 رکھ لیں اس قید میں بیوں پولیا نبی دعائیں
 یوسف آکھیا اس تھیں سوہنے سچھے رب اسانوں
 یوسف کیا زلیخا تائیں ساؤں پیار خراوا
 بہر بہر دن یوسف دیاں صفتاں بی بی ذکر سدا
 کیا سوہنا رخسار لسا ڈا اگستا کار بنایا
 یوسف آکھیا کسے دھانے رہنی نہیں نشانی
 یوسف آکھیا خاک ہو جاسن کیا تیرے کیا میر
 اوڑک جڈوں مسافر سوون خاک مکان بشاروں
 عاجز کر کے گوراں ندر سے لوں مٹی کھانڈی
 وکھن لائق پھیر نہ دستن صورت رنگس و ٹاؤن
 یوسف آکھیا کی وڈیائی جے قبران چہ جانا
 کوئی نہ کیجے حال تنہا نڈا اند خاک جنجالاں
 نازک سوہنے بدن انانے خاک جوالے کیتے

کدی نہ آیا جئے اُپر میلاد داغ جہاں نون
 کیا زینجا یوسف میاں تیریاں خوش خساراں
 جو سوہنیاں تاں کر کر شو توں ہسٹے ہاں تھوئی
 حسن بازار ویرانہ کر کے ڈیرا کوچ کیتو نے
 کیا زینجا یوسف تیرے نہ چینیلی کلیاں
 کیا سبیل چینیلی کلیاں میں ہوت چھپایاں
 کیا زینجا تیریاں زلفاں سوئے گندل پاؤں
 کیا زینجا حسن تہاں مجب بہار بنائی
 کیا زینجا حسن تہاں حمت جھڑیاں لایاں
 کیا زینجا کھ تہاں حسن نزاکت والا
 کیا زینجا صورت تیرے بھٹاں موج مریدی
 کیا زینجا یوسف میاں ہوزیارت تینوں
 بروہا بکر طرف تہاں ہی جے میں نظر اٹھاواں
 سن بی بی جو دنیا اُپر نظر حرام مکین
 کیا زینجا یوسف سوہنیاں کس لوف تہاں
 پھر جس اپنی حدت کارن مل خرید یا مینوں
 جسے گھر چہ نعمت کھاوان اُن طلب آرامی
 اسنوں معلوم ہو جائے مینوں قتل کراوے
 کیا زینجا زہر پیالہ اول دیواں تینوں
 دو جا اہر جو ہے ب تیرا ہر دم تجھ پر راضی
 ہک لکھ نقد ویرہ صدقہ مسکینا نون دیساں
 ہو ہزار اٹھاراں نہ کہ دیساں قربانی
 یوسف کیا جو نال ارادے اول ظلم کہ پیندا
 توبہ استغفار جو باقی غالب کل گناہوں
 کرے قبول جے توبہ فضلون یاں فتر ہو و

جائتھو دھرتے چہ گواں کھلے خاک تہاں تونوں
 یوسف آکھیا میر لیا نگوں ہو گئے لکھ ہزاراں
 چپ نائیاں گوراں ہوسن کرے آواز نہ کوئی
 خوش خساراں سوہنیاں پرستی بھار پوئے
 یوسف کیا ہزاراں کلیاں جامٹی وچور لیاں
 اون پاو پیاریاں تائیں پھیر نہ نظری آیاں
 یوسف کیا مسافر ہوسن آخر خاک سماون
 یوسف آکھیا چلیا جاسی کیا کرے دوپائی
 یوسف کیا ہزاراں سوئے ویکے داغ جدایاں
 حضرت آکھیا ایسے مکھ نون طسی اجل پیالہ
 حضرت آکھیا ہرون اسنوں قبر آواز کریدی
 یوسف آکھیا نظر طول کیکر ویکھاں تینوں
 پائے زمین خاکے قہروں غرق کرایا جاواں
 قہروں شہزادے اکھن وگڈگ وکے لیسن
 یوسف آکھیا مولا حاضر اس تھیں شرم لساواں
 کراں خیانت اسدے گھڑی جیکر ویکھاں تینوں
 اسدے گھر چہ کیو کر ہوئے میں تھیں نک حرامی
 نہ بھی عیبوں پاک نہ تھیواں غیرت بدئی وے
 جیسا کون جو مائے تینوں طاقت قدرت کسوں
 استغفار دل بخشے تینوں کل تقصیراں ماضی
 دو ہزار وینار برابر جلدی خرچ کر لیاں
 راضی رب تیرے پر ہوسی دور ہوسی پشیمانی
 زرد تپاں اس لکھوں اسنوں نہیں خلاصی دیندا
 دیوے طاقت یا نہ دیوے ورے قہر الاہوں
 نہ بھی بے عیباندا ورجہ حاصل ہول نہ ہو و

چھوڑ خیال زینحالیس پر ظلم کہا نہیں
 کیا نہ لینحالیس پر کارن لشم سیج و چھائی
 خوف کران جدوچہ قبر دے ات ساٹوں آئے
 کیا زینحالیس برودہ کر کے مل تیا ندا تینوں
 یوسف آگیا جیکر بھائی بیچ نہ جائے یوں
 کیا زینحالیس کی تہہ لائق رہی اساتوں کرنا
 غصہ تیرا ہی رحمت رہہ قرب حضور ہی
 توں جد ظلموں کا و ہر اپنا ماریں میرے پاروں
 کیا زینحالیس باغ کئے لوں پانی ویوں آیا
 جتنا زور زینحالیس کیتا پیش نہ گیا کافی
 کرن روایت یوسف آپر ایسی مشکل ہوئی
 ٹٹ گیا شیطان اسنکل قدرت نال الہی
 پشت بنی وی آپر آئے آکر ہتھ ٹکاٹیا
 جبرائیل فرٹتے کارن حکم و تارک سائیں
 حضرت کعب روایت کر کے وچہ تفسیر لیا یا
 تلی آپر ہک سطر زورانی لکھیا نظر پیاسی
 اثر خاری نیند پوسنوں دل پر سمجھ نہ آئی
 ہر جاگہ چھوے رہا فر گیا کوئی عرب چھاپے
 پھر ہک سطر وٹھی توں یوسف اتوں نظر نہ پائیں
 شیطان دشمن و درگاہے پیش نہ کافی جائے
 بھی ہک ملک پرندہ بن کر نال شتابی آیا
 ویکھاں تساں گھرانہ عالی عالی شان گراہی
 ہو روایت فقرہ کاروں و کر مفسر لیا یا
 یا ایہا الصدیق لائرن لڑکا عرض سنا و
 بندو سن دوائے سائے یوسف حیرت بھریا

جد میری واپاک گھرانہ اسنوں داغ رکھا نہیں
 کر منظور آرام پیاسے یوسف بات سنائی
 قبر میری وچہ اس وابد لہ آگ و چھائی جاوے
 کیوں توں نافرمانی کرواوس حقیقت بیوں
 لینا مل یعقوب بنی تھیں کیا تو فیتہ تسانوں
 یوسف کیا نہ حاجت تیری بھتیں لائق و زنا
 جد ہوسی منظور اساتوں ایہ گل نامتھوری
 میں بھی تیرے نال برابر چور بنیاں سرکاروں
 یوسف آگیا واجب اسنوں جس ورثہ پایا
 زوری کر ساں نال یوسفے ایہ گل لوچہ آئی
 بچن گناہوں اس منزل چوچہ نہ دے کوئی
 چارہ کر کے حاضر ہو پا قصد کرے بد خو لہی
 چالی مرواں ہی بھیری اثر مٹی پر پایا
 پنج شتابی چور نہ مارن میسے دست تائیں
 دست مبارک اس دیواروں چانن لور دکھایا
 مول تھیں کجہ پر وہ ناپس بد کہ دینا آسی
 پھر ہتھ اپر سطر زورانی جبرائیل دکھائی
 دوونے وچہ تھانن چوچہ کھانچو کھن وچہ ہنوال آئے
 و فتر بنیاں تھیں مت ناوان دور کرے بسائیں
 جبرائیل جناب لاروں حبیب حبیب ف سنا و
 کن یوسفے اندر اس نے اپہ پیام سنایا
 پیو وادے پر وادے پائیں گراٹور تھاجی
 وچہ پگھلے سہی ہک لڑکا اس نے بول سنا یا
 خاصاں پاکان تائیں ایسا کم لائق آئے
 خوف رہا ناول چہ حاضر کھتر کھتر کھنے ڈریا

بھی اس وقت خداوند عالم صورت پاک دکھائی
 کھوہ ڈھٹھا جس اندر بھایاں نال مصیبت پایا
 یعنی جلیتوں ایہ کم کر میں پھر خدا پکر پیسی
 نظر پیا یعقوب پیغمبر منہ و چہ انگلی پائی
 منع کیتا سی خوابت و میں لے فرزند اتینوں
 جیکر ایہ فرمان اسا ڈا ناں توں عمل کما میں
 ہتھ یوسفے سینے اُپر رکھیا باپ پیارے
 ایسے کارن شام کنعا لوں مہکن آیا تینوں
 جس عملوں قطبان لیاں توں شرم لیو چہ آئے
 و کچھ جمال یعقوب بنی و اشرم یوسفوں آئی
 و وزخ بلدا حکم بے تھیں نظر یوسفوں آیا
 سب ڈھٹھا ک و وزخ اندر حکم کیتا ر سائیں
 عبد اللہ بن سلام کے جو ہاک پرند نورانی
 جیکر توں لوح بچیں گناہوں جر خداوند ویسی
 پل پل چہ دوست پر پہنچی رحمت تاز بتازہ
 باطن پر وہ دورا ٹھا کر کے جو رو کھالی
 آکھنوس ایسا حسن تسانوں بخش ہو پا و رکھا ہوں
 جو رکھا جو بچن نا تھیں طساں اسیں نہانوں
 اوہ جنت چہ نال ساکے مجلس خوشیاں کر سن
 اس گلوں بھی یوسف تائیں شرم زیادہ آئی
 پچھنیں یہ کی چیز زلیٹا جس پر پر وہ پایا
 پر وہ پایا اسے اُپر جدوں پلایا تینوں
 یوسف آکھیا تیاں کولوں دل تیرا شرمناکے
 اپن جیتی حضرت تائیں آیا سرت سمحالا
 کیا اس وقت پیارے کارن حمت پھر پایا

شام ولایت یوسف تائیں و تھوں نظری آئی
 سخت عذاب جو اس دن والا رب نے پا و کرایا
 جیکر مالک غصہ کر سی کون خلاصی ویسی
 نال نایاں منع کر پندار و نال جدائی
 اوسے گلوں پئی جدائی پھیر نہ پلایا تینوں
 لٹا پھیر نصیب ہو سی و وزخ و صریا جاسیں
 ہر میرینوں دلغ نہ لائیں لے فرزند سہارے
 زخم جدائی والے اندر سانگ لائیں سینوں
 ایسا عمل سولال پاسوں کیو نہ کر کیتا جائے
 ہو رو روایت نقرہ کاروں سنتوں میرے بھائی
 زانیاں اس حال خدانے اکھیں نال دکھایا
 کٹ کٹ کھاسی و زقیامت ایہوز اتیاں تائیں
 آکھن لگا یوسف تائیں لے محبوب حقانی
 ایہوز لیٹا حرم تسا ڈا فضلوں رب کر سیسی
 کھول و تار ب حاضر کر کے جنت اور وازہ
 و کچھ تعجب ہو پیا یوسف خوش رخساراں والی
 کس توں مسیں و زقیامت موجب حکم لاہوں
 خاص تہاندی خدمت کارن کیتا ر سائیں
 جو دنیا پر عمل زناہوں ب اپنے تھیں ڈرسن
 بھی اس ٹھا کر کے ل یوسف نظر مبارک پائی
 کیا زلیٹا ٹھا کر اپنا چادر ہیٹھ چھپایا
 جو تیرے نال محبت کردی متا یہ کچھ یینوں
 عجب ہو پیا ہر رب اپنے تھیں ساون شرم نہ آوے
 جیو نہ چوراں سند لگائی جاگ پیا گھر والا
 بے مانند جمال الہی پر وہ کھول و کھایا

اپنی چیت نوزنی جلوہ پایا قرب حضوروں! کون بیان حساب سنا کے رحمت بے اندازہ
 اسیں تہاں نون نال محبت اپنے کول سدیندے
 اسیں تہاں نون نال محبت طرف بہشت بلائے
 حنت خوراں طلب یارت کرن اوڈیک جہتانتوں
 رحم کراں اسیں دست اپر جس پر مشکل آئی
 ایسی رحمت دست پر اس ساعت وچہ ہوئی
 کہول باپ پیار اوسے رور و منج کریندا
 کہول جبرائیل وحی داوتے ہتھ دیواروں
 کہول لڑکا وچہ پنکھوٹے کرے کلام پانوں
 جعفر صادق کرے وایت اس وچہ شکست کوئی
 رحمت گنوں جمال الہی جس وچہ یوسف پایا
 پاوندہ رہی زلیخا اسنوں پیر خیال اٹھایا
 فکر نہ کیتا دل وچہ یوسف کوں غلامی پاساں
 نس جا یوسف اس گناہوں آ یا جدوں آوازہ
 رو کر جلدی نال زلیخا منہ تھیں ایہ فرمایا
 یوسف اکھیابت کا فرقیں دیکھ تہاں
 مگروں اٹھ زلیخا دوڑے قابو کیتا لورٹے
 ویکھ بی بی نون وورٹیا یوسف قدر نال غناری
 ہر چند کے ہر تھئے تائیں با تھ حکم سائے
 جس دروازے پہنچے یوسف تھئے کھلے جاہن
 ملی زلیخا نال شتابی دلوں تھیں اٹھاوے
 جدوں جو پلے کے دروازے حضرت یوسف آیا
 پہنچیا زور پیرا اس تائیں پاٹ گیا سویلے
 نکل گیا دروازوں باہر صورت وامتوالا

جوین نظرارہ یارو کھیا موٹوں کوہ لہوروں
 عبدالستار اکیو تکرہ ہو یا قدرت نال آوازہ
 کس کارن بریا یان یول تہیں خیال کریندے
 اسیں تہاں نون نال محبت طرف بہشت بلائے
 حوراں چھوڑ غیباں ٹوں تھن لائق نہیں منہا تہوں
 طے نال شتابی اسنوں کرے نہیں بدائی
 باہر حد بیان حسابوں کرے حساب نہ کوئی
 کہول آگش دوزخ دے سخت وکھالی دیندا
 کہول حنت خوراں اندر جلوہ دین پیاروں
 اٹھن رگادڑ کر یوسف تھر خمدار حمالوں
 اس ویلے وچہ حق یوسف دے تھم تہوت ہوئی
 جلوہ نور پیا پیکاری بستہ چھوڑ سد پایا
 عاشق نے جوین دیکھیا دست سب سب کایا
 بند ہوئے دروازے سارے کتول نس کر جاساں
 بیوس ہو کر وورٹیا یوسف جس طرفے دروازہ
 میں قربان ہوواں کس کارن عیش پسندہ آیا
 اس دی نسبت تہاں اپنے تھیں آئی شرم سائوں
 کیوں نس چلیوں صدقے جاواں یوسف قدم نہ موڑے
 اس تھیں آگے اوہ دروازہ کھل گیا پیکاری
 رستہ دیو چو پیرے تہاں رست کوئی دیر لگاؤ
 چھن چھن کر کے نکل تھامی او پڑیں تھے اون
 بند کراں دروازہ جا کر باہر نکل نہ جاوے
 مگروں ملی زلیخا روندی کرٹے لائے ہتھ پایا
 کچھ تہ پیر نہ پاری دیندی ہے تقدیر نہ پیلے
 باری کار زلیخا آئی پیا پھٹا چالا

جلدی رہ گئی و درون بخانی جویں اکیلی آسی
 اتنی حرص سکندر کے سفر مصیبت جالی
 فانی حرص زینت کے عجب مکان بنا یا
 کل بر باد ہو یا اک پل و چہ باغ مکان میرا نہ
 عارف اکھن جو ہر دل توں فانی حرص ہیری
 اکھیں نال تماشہ ٹوٹھا امر مقدر والا
 نال عمارت چھوڑ تو نگر اٹھ روانہ ہوون
 ہر ہر چیزاں نال نبھالین فانی پڑھ پڑھ روون
 روو و اکھن باپ اسافے خوشی آرام نہ پایا
 و کھین جمع خزانے اس کے اکھن وینا فانی
 ہو یا سی پور ہن نہ طیس سب کوئی گاہ سناو
 دل و چہ حب اکھن وینا وی بندے بن خدائی
 اسے ٹھا کر اسدے تائیں صلوں وور کر آیا
 آخر کھلی اکیلی روے ہو کر و درون بخانی
 ہر عاصی کا روح اوریت روون باہجہ شماروں
 سنو حقیقت جدوں زینت ہارہ گئی جان اکیلی
 سنج جو بی ویکہ زینت ڈیکان نکل گیاں
 آساں مناوون کارن کیتے جیلے جتن بہتیرے
 جل مرنا و چہ قسمت میری لکھیا تلم بانی
 بار سنڈ کار نہراں ہوون ت زینت پوری
 میں صدقے دل اس چرو کی آہی آساں غریباں
 کھلی پکائے آہیں نال و چہ ہتھ مروڑے
 سنو حقیقت جدوں زینت آن پیرا ہن پھڑپا
 سی ہک مرو سلیم طبیعت صاحب عقل و انانی
 کپڑا پاٹا سپنا اس کے ہسی ٹریا جاندا

رہی نہانی پلنگ سر ہانے دلبر ہو گیا رہی
 باہجہ نصیبوں ملی نہ حاجت آجیاسے والی
 طلب آرام خوشی سے کارن اتنا خرچ اٹھایا
 جس کارن تکلیف اٹھائی ہو یا چھوڑو اتہ
 طلب آرام ارادہ رکھے کرے عمارت جاری
 اپن چیت تیری اندر آوے و لیس نکالا
 ہوو تیار اٹھاندی جاگہ وارث اٹھ کھلوون
 وہ حصے و وہ اسدے نالوں حصاں اندر ہوون
 و کھین و اجدو پلا پٹیا چھوڑو وار سدایا
 حرص پاوہ اس تھیں پیرمان استغفار زبانی
 ساووں کسے نہ ٹھیرن وینا وں وچہ فکر نہ آو
 جویں زینت صاحب یوسفی ٹھا کر چھوڑو آئی
 سندر محل باغیچہ سوہنا کجہ در کار نہ آیا
 عارف اکھن حرص عمارت کر کے ہوئی نہانی
 و انگ زینت ماہر ان آہیں کی وٹیاں اس کاروں
 باہجہ پیکے کھلون و فانی حال پیران جو بی
 صدقے ہندی میں مرگیاں اچے قبول پتیاں
 جتنا آساں محبت کیتی اتنا گیا پریرے
 رل کے بیٹھن گیا نصیبوں وندیاں عمر بانی
 کیا بنسی جد خاوند گولوں ہوئے نامنظوری
 نہ کیتا منظور پیارے آندی ہار نصیباں
 کھلیاں چھوڑو روانہ ہووے دلبر شام چوٹے
 پاٹ گیا پیرا ہن گروں ثابت ہتھ نہ اڑیا
 نسلوں خویش زینت اسدا چاچے جایا پھانی
 اکھیں نال نہ وٹھا سنے ورووں حال و ماہندا

قدماں داوہم کار بھی اس نون کیں پیا آوازہ
کرن روانت جد اس کاروں یوسف چھوڑ سدا
ٹروا گیا دیواروں باہر نیڑے سی وروازہ
رحمت کنوں خداوند اس نون مخلص نام بلایا

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصُونَ ۝ ترجمہ اللہ وہ ہمارے مخلص بندوں میں سے ہے۔

وقت زمانے زانی کو لوں دور ایمان ہو جائے
اس شخص کچھ جو رب چاہے کرے حوالہ سوئی
یا کر مائے کافر اسنوں حکم جو ہیں سرکاروں
قہر لاہوں اوتھے اس نون مخرج سازان آئے
سروا ہے قیامت تائیں عمل زمانے پاروں
اس چہ پاکر زانیان تائیں محکم نقل لگاؤن
جہرا تیل خداوند عالم مدد کارن گھلیا
جے سو کرے چالاکی دشمن چار اپیش نہ جاؤا
جو ہیں کے و ابال بخانا کھینڈے مدی کٹائے
تے سو سٹھاری ہرون چہ نظر ہوئے سبحانی
جیونکر جاہل تان پکڑن کے جانا ہوما ہی
ہتھیں زہر پیالے پیتے ظلم کتاب اٹھائی
ساکے ظلمان پاپ گناہاں یوم کیتے سب گنہے

ہی محکم سرور عالم اپہ فرمان سنائے
چالی دن ہاسٹل سخاوت پے قبول نہ کوئی
یا اس نور خداوند عالی بخش کرے درباروں
بھی فرمایا جس نون زانی تہرے اندر جائے
سو روئے کھلے اس پر سخت جہنم ناروں
روز قیامت آتش والا بھی صندوق پیاؤن
رکھ پیار یوسف تائیں ہر شیطاناں پیا
جد کہ تنہاں ایمان سلامت حافظ آپ تنہا ندا
ہر مومن پر نظر خداوی سنتوں پار پیالے
ما پتو اس لڑکے دیکارن ٹوب کھن نگہبانی
نہیں تان شیطاناں کھن نون لول گھیرے ہیں
عبدالستار فضلان بچوں اس امید نہ کوئی
مولا بخشہارا ساڈا اسپں گناہیں بندے

بیان ملائی شدن عزیز یوسف ابدن و دور خانہ

رستے و چہ عزیز یوسف نون نیڑے پیارا ہوں
خیر خیالان لے اندر کوئی نہ ظن کیتے سو
انگوں حضرت نبی پیارا طیبہ چہ دروازے
نال محبت گروہی طرفے پھیر یوسف نون بیایا
کہ فریاد زلیخا و پیر ہور فساد نہ پائیں
دوست دا جو پیر وہ کھولے ایگل روانہ ہوئی
لائق نہیں جو مشراندر کیتے خوار تنہاں نون

سنو حقیقت جس دم یوسف تھا اس گناہوں
اگے یوسف کچھ بی بی دوروں نظر ہو پو سو
گھر آوند شاہ سی سویلے نال خوشی مل تانے
کتول چلیوں یوسف تائیں نال پیار بلایا
بالت غیبوں حکم سنا یا حضرت یوسف تائیں
اوہ تیرے پرنت قربانی اتے ویو اتی ہوئی
دنیا پر عیب ساوئی لوچہ سوگ جہنماں نون

اساں جتان پناں واپر وہ فاش نہ کرنا
 حکم ربانا سنکر یوسف سارا حال چھپایا
 دو جا جیکر یوسف کو لوں سن صبر نہ تھیندا
 پچھیا بہت عزیز یوسفوں سن پیار یا پیوں
 ڈری زلیخا ویکھ یوسفوں لوں قیاس بنایا
 کول گھلاسی شیطان دشمن اس نے بات سکھائی

بھل خطایاں کرن جو دوست لائق اُس و اجرنا
 شور و کھایت غیبت کو لوں اس نون بچایا
 بیشک بصیران چہ اس اناواں دوج کریندا
 گرم طبیعت منہ کر ماتاں کی ڈر آیا پیوں
 اس نے جاتا یوسف شاہ توں کر فریاد لیا یا
 جویں زلیخا یوسف پر کوڑھی تھوت لائی

ایساں فریاد کروں زلیخا پیش عزیز

ویکھ دو ہاں نون وون لگی بھل گئی تدبیروں
 کہن لگی جے تیرے گھر وچہ کے کوئی بریائی
 یا اوہ قید کرایا جائے رووے ورو عذابوں
 کیا عزیز اسائے گھر وچہ جو نقصان کماے
 سن کر باتاں ڈریا یوسف منہ پر زروی آئی
 کہیا زلیخا یوسف کو لوں سخت بے ادبی ہوئی
 جدوں زلیخا آپ زباناں ایہ بہتان بنایا
 انگلی پھر ماکرناں لیا یا ہووے ویکھ دیوانہ
 دشمن تھیں وہ دشمن بنیا وور محبت ہوئی

جویں مصیبت یوسف کارن امر ہسی تقدیروں
 کیا کچھ عملوں بدلہ اسنوں رو کر عرض سنائی
 یا تن اس نے چاہک سن سختی باہم حسابوں
 حکم اسا ڈا اُس پر ہوسی قتل کرایا جاوے
 آپ زلیخا ظاہر کیتی جے سو بات چھپائی
 قصد کرے بریائی کارن خوف نہ کیتو سو کوئی
 سنہ پان نال محبت وچوں رنگ عزیز وٹایا
 پل وچہ ہو گیا سخت جلا دوں پھر یا ہو زمانہ
 عبدالستار وقت مصیبت یار نہ بنداکوئی

ایساں مصیبت آں واسبب و شہادت

سن کر بات زلیخا کو لوں عمل عزیز کیا یا
 نازک بدن پیائے اُپر چاہک سن لگے
 سخت مصیبت رووں جھلی چوکر اسن پیتی
 نیکلن تن چہ وڑوڑ چاہک خون بدن اپیوں
 جس تن توں ظاہر ہوئی جنتی نوشہوئی
 جس تن توں پیرا ہن مبارک بھجیا رب گرامی

صبرن شکرں جیکر یوسف بھار مصیبت چایا
 دم و دم شکر آوازہ آئے چھم چھم لہو و گے
 جیوں کلو تر زکر یا وانگوں بول کلام نہ کیتی
 پیامریے باہم گناہوں چوکر چور مر یوں
 دسے کون یعقوب بنی نوں جویں کہانی ہوئی
 دسے کون یعقوب بنی نوں لو ہو زخم تھامی

سو ہنا مکہ جمال نورانی بدر منیر اجالا
 شیریں مین مبارک سونے مزا پیاسے والے
 تھوٹے روز محبت شوقوں آپے پیار کیتے
 چوین طلال کیتے ظلموں نہیں حساب لکھیو
 لگا کہن عزیز پوسفوں کھا کھا نعمت میری
 جو کوئی اپنا قدر پچھانے اہ کوئی صاحب بجاو
 عالم کہن اشارہ اس چہ روز قیامت والا
 نہ شکے دستاراں چالان صورت کم آئے
 امر ہوئے اسان خاکوں تینوں سوہنی جنس بنایا
 کس جہت حنال لیری پکڑی اوہ مفروہی
 اسان جو کیا اسٹے ہا ہوں ہو را لہ نہ کوئی
 جس جگہ کوئی دیئے بالن حاجت منگن جاسی
 ایناں ساڈی پوجا کیتی مدود ہوا انانوں
 اسان جو تیری پوجا کیتی واحد حق سنایا
 ساڈی طرفوں نعمت تیری نکھانے تائیں
 کھناں نون کلو تر و نون وھر کرت چراون
 اگوں کرے آوازہ و نونخ لیاڈ جلدی لیاؤ
 سیلی پار نہ مدوٹسن وقت عدالت ہوئی
 غیبی علم ہے ورثہ ہوندا ساہا حال سیندا
 وور پیارا دلبر سو ہنا و چہرہ رو لیس مرچے
 عشق الہی ثابت رکھیا پاروں رہ آئی
 کسے ولی خدا پر تمست دھر کے لوکان ظلم کما یا
 وشن گکیاں جاتلوار اس نے غرض سانی
 کی تقصیر ہوئی میں چہ حکم اللہ فرمایا
 سنو حقیقت جہوں پوسفوں کھ عزیز و کھایا

و کچھ یعقوب کیونکر روزا خوش خناریاں والا
 عاجز ہو پر ویسی روون نیر چٹن پر نالے
 اوسے کارن اپنی ہتھیں قتل تیا کیتے
 بول کلام نہ کیتی یوسف نمک حرام تھیسے
 بروہ ہو کر میرے گھر وچ ایسی کہیں دلیری
 نہیں تاں پیش عدالت کر کے کھل تارہی جاو
 ہر برے و اظاہر ہو سی صاحب اگے حال
 اے پر جس منظور ہی ہوئے اوہ سلامت جاو
 کیوں توں نمک حرامی کر کے ساڈا امر بھلایا
 بدلہ اس ظلم نہ ہو سی ویکھ عدالت پوری
 پوجا نیران ہی پھر کہوں کر و اتساؤن ہوئی
 بسخناں نون رچ حاضر کر سی پیش حضور بلائی
 کہن معلوم خدا یا تینوں کچھ نہیں و س اسانوں
 اپنی پوجا کارن پکھوں کس نون اسان بولایا
 سخت عذابوں ہر شکر پر حکم کرے پکھیں
 کھناں تائیں آتس سنگل پیریں ہیریاں پاون
 رہدی نا فرمانی والے جلدی نال و کساہو
 جیونکر دوہر یعقوب بنی یقین نال پوسٹے ہوئی
 ویکھ پیارا پار مریندا اجنت اخل تھیندا
 وورت محرم حال نہ کوئی کوہیں خلاصی کھیسے
 ایہو طریق حجاب والا جس کس مر کے پائی
 باہو قصور شہید کیتے خوف خیال نہ آیا
 یارب ایہ کیوں خلقت تیری بینوں مارن آئی
 ایسے راہوں اسیں لکھائے جسے عشق دکھایا
 شفقت پیار جو کردا ایسی سب کچھ یاد کرایا

ایسے یوسف میں تیرے کارن کیتا خرچ خزانہ
 نرم پوفا کا مٹی جڑیاں ایسے کنون منڈا یاں
 باوشا ہاں تھیں عالی درجہ عزت ابھی تینوں
 فوجاں پر مالک کیتوں گل خزانے تیرے
 بروہ کر کے آندا تینوں اتنا شان دکھایا
 پچھ پچھیا جہوں عزیز یوسفوں اپنا حال سنائیں
 پیش عدالت حق سنایا جوین حقیقت ہوئی
 آپس اندر جھگڑا ہووے جیکر نہ چنیاں
 نہیں زلیخا دا کجہ و مہ شیطاں ہوش و بجائی
 اکھنڈوس فرین باو یوسفوں میرے چھپایا
 کرافسوس زیادہ رووے ہے میں پلکے جریا
 یوسف نے افسوس نہ کیتا جو کجہ سر پڑمانی
 ویکہ مرینڈا یوسف تائیں پھر زلیخا رووے
 کرن وایت وہ حصے سب عقل کیتی رہ سائیں
 ایسے کارن بہتی محفلت تھوڑا دین پیارا
 دین رووے کوئی ولول لیاوے جیکر فرصت پاو
 مال محبت بیت بی و احاجی سفر اٹھاو
 مال محبت جمہ مبارک مرو سلامی ہوون
 قسم خدادی قسم خدادی حکم شرع فرماندی
 اوسے حال کھلا بیان جاس ووخ وچہ قطاراں
 ووخ اندر کوک تنہا دی باہر وور سینیسی
 بھی رب عالم نام اپنے وانشان عظیم سنایا
 منکر دین جو کورت ہوسی حکم کرے رہ سائیں
 دین قبول کیتا جس رت بچگئی شرک ہالوں
 اس کارن ایہ جنت اندر ہوگ انعام نانوں

گھر چہ عالی شان بناووں ل تھیں ہون بریکانہ
 نازاں خوشیاں مع جاں پایاں تینوں وونہ آباں
 رکھ اسان میں لوچہ سب بھٹیں بہت پیارا تینوں
 مال تیرے پھلیا فی کیتی وس نہیں کجہ میرے
 تاں لوں نمک حرامی کر کے داغ اسانوں لایا
 کر کے جھوٹے شکایت بی بی تینوں جہ رہنائیں
 کے زلیخا ایسے کو لوں کل خیانت ہوئی
 جرم ثبوتی باہجوں قاضی عدل نہیں فرماندا
 ویکہ سزا نہ بولیا یوسف عقل زلیخا آئی
 میں خود اس پر نمت ہر کے آپ حلال کر لیا
 جس کے مکر و یوانی ہو یاں پھر سخاں و صریا
 سر چشماں پر صبروں جھلی حق تقدیر بانی
 وقت مانا ہمت نہ آئے رور و مکی ہووے
 حصہ اک نہ تاں نون بخشیا نو مرواں سے تائیں
 شرک کرن نون یت بناون سبق شیطانی
 عذر بنا کر جت کت چلے ووز خدے ل جاو
 مال محبت قبران و پرزناں چراغ جلاو
 ادبوں صفایاں سیارے اندر کر کے نہ تاں کھلوون
 زناں جو وچہ سیارے جاسن شکل ہوس کیتیازی
 بھانبر بھرن کن ستر ستر پھوکن وچہ ہنم ناراں
 منکر جس نے تو بہ پکڑی پاک کتا ہوں شخصی
 مکر زناں اسب مکران تھیں برا عظیم تنایا
 وہ سے مرو گناہی مالوں اسنوں سخت سزائیں
 عالی درجہ بلسی اسنوں ستر و لیاں تالوں
 ہو کفروں شرکوں بدعت مکروں ہن مجال انہا تالوں

عبدالستار تیرے کو لوں گلہ نہ کیتا جاندا
 جدوں تکھے دلوی سردرتاں امرساون
 شیرگرہ ہوں بھی فرق نہ مران رہتانی میلے
 بحث کرن تے بن مقلد حنفی پاک سدا
 حکم نبی دانہ کر سکن جویں نبی فرماوے
 جیکر مرداں ہووے صفائی سمجھن خوف الہی
 سنی حقیقت جس دم یوسف پھمصیت ڈھویا
 رزہ پہنچیا ہر جایش ویچہ مصیبت حالہ
 اللہ الصمد اسم صفائی جو ہے فات الہی
 جو دوست تائیں باہجہ گناہوں آوہ و رود کہاوے
 جے کافر توں جنت بخشے خود مختار تعلقے
 جے لکھ فقر ہدیاں ہوں ہک نظر ہوشیندا
 غنی کرے مسکیناں تائیں خوار کرے سرداراں
 بیکاراں توں رزق پہنچاوے فاقے اون کاروں
 ہکدن حضرت آدم تائیں فات خداوند عالی
 جہناں توں اسین جنت لیاں عیش خوشی من بھانا
 تے دولخ اندر نازل ہوس سخت عذاب جہنائوں
 امر قبول یوسف نے کیتا بے پرواہی والا
 کرن خیال جو ناقص بندے سخن بے اوساوں
 بنی پیاسے عذر نہ کیتا چم اتار دوتے
 رگاکن عزیز یوسف توں تیرا شاہد کوئی
 یوسف کہیا حقیقت پیری جائے پاک الہی
 عدل کتوں ریفت کارن لڑکا جاک لیا ندا
 دو نہ شخصان تھیں اوس پیاسے غیر شہادت الہی
 اول نویش زلیخا دا جو بھائی چاچے جایا

عقل جو نو حصے مران اکیا کیا کے کھاندا
 آہنا نکرنا مرد بچا کے اگدوں سہر پچاوں
 بھاجر پچا کے اگتے چلن حکم ہو یا جو یلے
 شکر کوں تا بعد از ناندے تہرب عجب کھاوں
 حکم رناں امور ڈن مشکل بجاوین بے بھاد
 آپ کھی بچن تے مال بچاوں پھر پاپو بھائی
 سہر آسمان جو ملک اوزرائی افسوس پھر پھرویا
 جیون کرو کر خلاصے اندر کر کے وایت والا
 لکھاں توں کھلایا رہے درجہ بے پرواہی
 سہر چشمیاں پر امر قبول کوئی نہ عذر لیاوے
 جے نامنظور کرے ویساں توں کوئی نہ بولن والا
 جے چاہے لکھ بھساں طاعت نامنظور کر پیندا
 تاں جو خوف رکھے سب کوئی بے پرواہی کھاراں
 کفاراں اصحاب بناھے بے پرواہی پاروں
 شفقت کر کے صفت کھالی بے پرواہی الہی
 ہوس غنی تاں ساں انہاں تھیں کچھ نہیں منجانا
 عقدہ شور کرن یاہوون کچھ پرواہ نہیں ساوں
 شکر کیتا مت ہو رز یاہو بے مصیبت حالہ
 وقت عدالت چوہر کائے کوں نظاصی پاوں
 چوراں وانگ عدالت امر لڑاک پیش کیتے
 پیش عدالت حق سناھے جویں حقیقت الہی
 یا اک لڑکا چالی دن دا جس پر حق پرواہی
 یوسف کہیا اس لڑکے تائیں حال معلوم و ماہرا
 جیون کرو چوہر یوسف کے اوی بھرسائی
 اس نے پیش عدالت ہو کر اتنا حال سنایا

اے کہیں میں اس وقت یوں باہر چلیا جاؤ
 سن والا کون بنائے کپڑا پکڑن والا
 کپڑا پھٹیا بھی میں سنیا کتیں سیا آوازہ
 کسٹوں عیبوں پاک بناواں کسٹوں عیب کاواں
 اس شخص بعد گواہی و وحی موجب مرالا ہوں
 حکم و تا اس لڑکے تائیں پاک جناب باقی
 میں کچھ گلہ نہیں کر سکا شرم بے عقلیوں
 پھیل نہ ہوواں آپ کے دشمن پھیل نمازی
 جے کرتا تہ یوسف واپاٹا اگلی طرفوں جاؤ
 جے کرتا تہ یوسف واپاٹا پچھوں نظری اے
 چیکر یوسف قصد کریندا جبری زور کماندا
 حق شہادت یہ کچھ آہی سن لو خلقت ساری
 و کچھ تاشہ قدرت والا ختم عدالت ہونی
 ایسے طور عدالت اندر حکم خدا رحمانوں
 کرتا تہ وانگن وچہ عدالت دفتر حاضر آوں
 ہر چہ ہتھ پیرنٹانے آکھن ہر اک تائیں
 تیری تابع کیتا ساواں اس ویلے بسائیں
 حکم ہوئی جد دوزخ اندر اہل جہنم پاس
 اے ظالم کچھ خوف نہ کیتا رب جبار قہاروں
 سنو حقیقت جد اس لڑکے دسی صاف گواہی
 بنی رسول محمد سرور کرن بیان زبانی
 ہن میں تینوں انہاں چونا تہ پہلے حال سناواں

دورن کنوں آوازہ مینوں آیا دو نہ جیانا
 خبر نہیں ورو از یوں ندر کیو نکر گذریا حالا
 چلدا لنگہ گیا میں کولوں نیرے سی دروازہ
 دھٹے بابھوں میں کس تائیں نا حق چور بناواں
 معجزہ ہو یا نبی و انطا ہرنٹے پاک گنا ہوں
 کھول بان کیا اس لڑکے مینٹھیں سنو کہانی
 اوہ کیوں برا کسٹوں آکھے خوف حسابوں جینوں
 معلم کر لو دیکھو پیرا ہن کس دی جیلہ سازی
 ناں یوسف نے زور اکتیا اسٹوں چور کچھا لڑ
 کوں زلیخا سچی ہوئی لڑکا بول سٹا لے
 پھیلے داؤں کرتا تہ کیو نکر پرتے کیتا جاندا
 منجھیاں باتاں کر کر لڑکا چپ ہو یا کیناری
 چور بنی اس وقت زلیخا باقی عدل نہ کوئی
 پیرتے ہتھ بیان گواہی بولن باہجے بانوں
 پتھر تار یا جاسی جے سوعدا سناون
 جا گیا ہنٹاں نیکی طرفے ساٹھوں کا کرائیں
 آپٹے گلپیں نہ ساواں گالیں قہر عدالت چائیں
 اس ویلے ہتھ پیرنٹانے آہیں روڈے جاسن
 اسیں نٹانے تیرے پاروں چور بنے سرکاروں
 سکر خلق تعجب ہونی قدرت ویکھ آہی
 لڑکے چار ماواں دی گودی بولے بات حقانی
 جیو کر و کمر ہو یا تفسیریں میں پھیسی جاواں

ایمان حاصل کر لو

سی ایک فرعون نے گھر وچ نیک غلام پچھاری | ایسا گودی اس دی اندر سنو حقیقت ساری

صاحب اسلے مارن اسنوں رووے وروہ بخانی
چاہکے سسے جاوہ اسنوں دشمن خلقت ساری
خلقت مگر تماشے والی لکھے آن بازاروں
اوہ بھی دیکھ حوالہ اس واسطے اندر آئی
نیک کریں اس گولی وانگول یہ بدکارہ کھپو
اس سے جیہا بناویں بیٹوں بہ فریب نواز
ایسا درجہ میں عاجزہ پر بخش کریں رگاہوں
حق پچھاتا اس گولی وچ عیب قصورہ کوئی
ناحق جو ہیں ثنائی اپر گذری ظلم کہانی

ہاں غلام کے دی عاجز باہجہ قصور نہانی
تہمت لگی اسپر کوڑی چوری تے بدکاری
کوئی نہ اس دی عرض قبولے بس ہوئے باروں
فرغ تے دی گولی اتوں نظر جو اس پر پائی
آکھے پارہ تیرے فضلوں چھیرا پت جو سے
حکم بے تھیں تاں اس لڑکے کیتا بول آواہ
جیو مگر اس دا باطن اندر دفتر پاک گناہوں
شکرماں لڑکے کے کووں ڈاڑھی تائب ہوئی
محشر بدلہ ویسی اسنوں پاک جناب پائی

میاں حسن دھوم

نام جو سچ آکا کہک باہر کامل ولی اللہ و ا
ظلموں بنی مصیبت اس پر سنتوں پار سجانا
حمل حرام ہو یا اس تائیں لڑکا اسنے چاہا
ناحق اس نے اس عا بد پر تہمت جھوٹے لگائی
اوہ بدکاری کرنے والا اوہ مقبول بنایا
بکد و چینوں دور سناون سن چہ بازاراں
اک بریائی نیک دی سنکر خلقت دہان دی
جہرے وچوں لی اللہ و ابا ہر بیکر طماننا
باہجہ گناہوں چاہکے مارن بدن اچھرو تڑکے
ظلموں بے انصافی اندر راہی جاہل سار
بیدینیاں نون خوف نہ آئے اپنیان کاراں
گھر گھر شیطان لگے کر کے بولن برا تہمتوں
نیک دی سو قساں کر کے مستن وچ نہ آون
دلوے قہریں بالن کارن تیل اوہ مار لیاے

دو جاؤ کر بیان سنا ہے جو ہیں رسول خدا و ا
ون تے رات عبادت اندر اوہ مقبول رہا نا
اس بستی وچ ہون کیتی کسے حرام کہا یا
پھٹ پھٹ مارن پھین اسنوں یہ کسی دی بریائی
رن مکارہ ظالم تائیں بے واثق نہ آیا
نیکان دی بھرتی اوپر راضی ہون نہراں
اپنییاں چوریاں یاریاں لوں ل تھیں نہ شراون
ڈرے رب قادر تھیں سخن نہ کیتا جاندا
ظلم کنوں کسے دیر نہ کیتی مار حلال کیتونے
ڈایا بیکر عبادت خانہ جو آئے سو مارے
نیکان تھیں کجہ خطا ہے ہووے گالین من نہراں
ون تائیں بریایان باہجوں ہووے کار جہانوں
خبر بری بیدین جو سسے سپر یقین لیاون
کہو نماز منافق تائیں سو انکار سناے

پناہ خداوی بیدیناں تھیں نگاہ رکھے رب سائیں
 پچو اس مقبول رہانے مار مصیبت جالی
 حاضر ہو کر لڑکے تائیں اُس مقبول بولایا
 اکھٹوس میرا پاپ ایالی وسے نام فلانا
 سن شرمندے ہوئے ظالم ناسے دن موکالی
 جیہڑی باؤں بیدیناں آکرے خدا منہ کالا
 کرن سوال سناون عرضاں بخش قصور اسانوں
 بہت اسانے اُپر ہمیں جو بد عمل خطایاں
 حمد بانی بول زبانی عاجز ہو کر رووے
 اُس ور لکھ ہزار سوالی انت شمار نہ کوئی
 اکھن لوگ جو سنے واگھڑیاں بنا کر تینوں
 نعل جو اہر سونا چاندی ساری ٹھہرندے
 سبے بیت اس عورت تائیں جس نے شام منایا
 اون بھاؤں نیار پر خوش درکار تھیاں لوں
 پھر اُس ولی نمانے روز و حجرہ خاک بنایا

بیدیناں وسے پتے اہل ایماناں تائیں
 چھوٹے ٹو فالوں شہر مانے عورت لڑکیوالی
 حکم خداویوں محاسن اندر لڑکے بول سنایا
 چھٹا بے انصافاں کو لوں وہ مقبول رہانا
 کیتا صبر جرح ولی نے جویں مصیبت جالی
 غدر بناون نہ شرناون ایہ سبحناں ایالا
 ولی کہیا سب پیری شامت کچھ نہیں ویساں
 تسناں اساوی بخش کارن واہ تو تاں لایاں
 شکر کراں جے اتنی ماروں خداوند راضی ہووے
 ساؤں اس دروازے بابھوں کتے نہ ملدی ہوئی
 اکھٹوس نیت سونا چاندی نفع کی ویسی بیوں
 کیسا بنسی جد وقت نزعے گل وچہ سلگل پاوے
 نیت والی رووے خالی جے گھر شام نہ آیا
 وقت حضوری یار پیارا کرے پیار جہناں لوں
 ولہر پار مناون کارن سر سجدے وچہ پایا

ایمان طفل سوم

پچا بولیا حضرت عیسیٰ علیہ السلام پیغمبر
 بابھوں پاپ خداوند اسنوں قد رسناں او پایا
 بیچیا شکم ہائی کے اندر جدا اسنوں بسائیں
 نام یوسف کہ سی مریم داماسی جایا بھائی
 کہن لگا کچھ نہیں تعجب اوہ مقبول رہانا
 شہرت دا غم مریم تائیں صابر شاکر تھیوے
 نو ماہ ختم ہوئے جس ویلے رحمت نال بانی
 یوسف بھائی محرم تائیں اپنے ساتھ لیوے سو

جیندا ذکر بیان تہوئی شان کتاباں اندر
 جلدی کارن میں بچھ اس دا تھوڑا ذکر سنایا
 ذکر کریندا پیاسنیوے حضرت مریم تائیں
 اصل حقیقت مریم اسنوں ساری بات سنائی
 کہ سکارب چوکر چاہے میں کچھ بُرا نہ جانا
 ذکر اکھی شکموں اس بول کتیں پیاسنیوے
 وقت تولد زوری شہروں مریم چھوڑ سدا بانی
 چھ کوہ بیت مقدس شہروں وراہ کیتو سو

ایک پہاڑی تھے مریم نے تمہارا بچہ دیا
 جہم لیا حضرت صاحبِ رحمت فضل غفاروں
 صورت دیکھ لورانی مریم غم تھیں فکر نہ کوئی
 جنت پتوں دینا پتہ حوراں باہر آیاں
 چہرہ میں پوشاک لورانی جنت وچوں آمدی
 سگی لکڑی اس جاگہ پر کھلی کھجور پرائی
 ہر ہر شاخاں سے بھریاں قدرت نال تمانی
 ایسا مسل نبی اللہ و حضرت مریم جایا
 روپا شکر الہی کے منہ تھیں سخن دکالا
 بھی فرمان خداوند عالم مریم لوں فرمائے
 خوف نہ کریں ملامت کولوں ہائف حکم سناو
 سکر مریم لے گھر آئی گھر گھر بیٹی کہانی
 باطن علم خداوند تائیں غافل خلقت ساری
 آکھن حضرت مریم تائیں یہ کیا عمل کیتوئی
 پھر آکھن جے تیرا اس چہ دخل ثبوت بنیا
 آخر جس دم حضرت مریم تنگ نہایت ہوئی
 تاں اس سخت مصیبت ویلے بولیا پیر گرامی
 میں مسل مجیب رہا نبی اللہ و اپیارا
 میرے بچے ماں میری لوں کھیا پاک گناہوں
 علم انجیل شہادت بیوں بخش کیتا رب باری
 سکر مریم ظلموں چھٹی عالی منصب بنیاں
 نیک اولاد نصیب جہان نون بخش کے بسائیں
 کتنے پائے بخشے جاسن نیک لادوں پاروں
 ہو رہیاں عجائب حالا سنے اندر آیا
 مریم کیسے خدا کر سکدا جیو نگر اسنوں بھاوے

اوتھے حضرت پیدا ہوئے قدم رنجہ فرمایا
 عرش منور تائیں چاہن صورت خوش خساہ و
 شکر کرے پڑھ حمد رہا نا دولت حاصل ہوئی
 رب جنگل چہ مریم کارن خدمت کار بنایاں
 لوری ملک جنمائے خادم کیا عزت بنیادی
 ستر ہوئی اک ساعت اندر قدرت نال باقی
 پھر حیاتی حاضر ہوئی برکت پیر گرامی
 سب لورا لوں حافظ ہو کر دنیا پتر آیا
 اج مبارک ماں میری لوں کوئی نہ آکھن والا
 شان نبی واکر میں نہ ظاہر جیکوئی بچہ آئے
 گو دانتھا کہ لپچا کھڑوں صبر خدا لوں بھاوے
 جو کوئی آئے کرے ملامت روزہ صبر نمانی
 مریم اپر ثابت کیتی بے شرمی بدکاری
 مریم رب ول کرے اشارہ ہو جو اب کوئی
 تاں لوں صبر قناعت والی لڑکا کیو نہ کر بنیا
 عیسے ول کرے اشارہ بیوں علم نہ کوئی
 ظاہر کرے بلند اولاد سنیا خلق تمانی
 میں حضرت عیسے بن مریم جائے عالم سارا
 ایسے طور اسانوں دن حکم بیسی درگاہوں
 نام میرے واکلمہ ہو سی عالم اندر جاری
 جس نے عیسے مسل رب اکراں والا جہیاں
 برکت عزت رحمت پاروں روز قیامت تائیں
 ادب لحاظ تنہاں ایسی خالق دی سہ کاروں
 سب لوکاں جد مریم اپر ناحق عیب لگایا
 سن کر تان جھگڑن آہن پیش نہ کافی جاوے

کس کواریاں خاوند باہجوں حمل نہ ہو گیا ساون
ہکو عمر اٹھاراں کرپاں مین سب سرداراں
آگیا پیش ملاحت بدلہ جلد عدالت ہوئی
پیدا ہوئے اٹھاراں لٹکے اندر شہر تماشائی

مریم کیلے حولا چاہے کچھ نہیں دیر تشاروں
اس دن حمل ہوئے سجنا توں ویکہ اندویاں گاراں
ویکہ تماشہ قدرت اکھن مریم عیب نہ کوئی
کیونکہ بچسی نیرکاں اپر جو دھری بدنامی

ایمان طفل ہمارم

چوتھا ذکر عزیز زنی اندر بغوی کنوں یسایا
پاس اس دے اک جادوگر کسی بدو سنوں دیندا
بہتی جائیں اس ظالم نے پایا زور تماشائی
آخر اوہ مردود زوالہ زور غرورت بھریا
دین عیسے اچیل شریعت اس زمانے آہی
اس مئی پوجا بہتیاں کان کڑی صدق یقینوں
ہکدن جادوگر اس شاہ ڈنٹال پیار سنایا
وہ لڑکا ہو شیار جو اس لڑکے میں سب ستر سکھایا
تلاں اس شاہ نے لڑکے منگایا لڑکا کاک سیانا
اس لڑکے لڑکے وہ مت ساحر جادو کفر سکھائے
چرا مکان دورا ڈا شہروں اس چہ اہب ہندا
اس بند گدی اس لڑکے لڑکے خبر شناخت نہ کوئی
ہکدن ویکھی مجلس بیٹھی لڑکات ول آیا
وعظ کلام سنائے راہب سندی مجلس ساری
حق شریعت دین عیسائی ہسی اوہ زمانے
سکر حق مسائل لڑکے صاف یقین لیا ندا
عین محبت وحدت والی کرتا شیر سمانی
ہکدن اس لڑکے لڑکے راہب صبر بیان سناو
جے مو مشکل منزل پہنچے لڑکے حاضر رہنا

مین اندر ہک حاکم ظالم ظلم کمال کمایا
لڑکے اس حاکم کتنے جادو نال مریندا
چاروں طرف رعیت اس دی سائے تاک مچی
لگا کر کن خدائی دعوے رب تھیں مول نہ وریا
ور لا مومن رہ گیا کوئی اندر حکم آلہی
اس دے بھی بہت بھان کھ نہ موڑ یادینوں
مینوں جل تیاری دس دی وقت ضعیفی آیا
اپنی جاگ تیرے کارن بدو کار بناواں
جادوگری خدمت اندر حکم ہو پانت جانا
جس پر رحمت نظر حضوروں سنوں کون نہ جائے
لوک زیارت اون اس دی نیک نصیحت دیندا
آندا جانا کولوں لکھے مجلس کدی نہ ہوئی
وحدت بسق سکھاون کارن رب سب بنایا
چپ کر بیٹھا سندا لڑکا لگی بات پیاری
تھوڑے مومن بہتے کافر مشرک لوگ دیولنے
راہب کول آرام کریندا ہر دن آندا جانا
کو شرجام پلایا ساقی رگ رگ لذت دمانی
ہر ہر مومن دوست تائیں بیشک بآزماوے
ظلم مصیبت چپ کر سہنا ساو انا م نہ لینا

کیتا عمل برابر لڑکے جو رہے ہر فرمایا
 شاہ تھیں فرودا جا دو گروں لڑکا عاجز جاوے
 کہتے عجب تماشا بنیا قدرت پاک الہی
 شوکے کرٹکے بدل وانگوں دل کھاو گئے
 ہتھوچہ پتھر پکڑا پارٹکے کرے سوال خداؤں
 ایہ آزمائش کارن لڑکے پتھر پکڑ چلایا
 کہن لگے سب اوسے ویلے شکست آ نو کوئی
 دن دن عزت کرن زیادہ پایا شان کلامی
 جو انجیل مبارک اندر حکم خدا فرمایا
 بہت پہاڑ سوا لی آون عرض سوال سناون
 کو ہڑے پانابنے تائیں جس دم ہتھ لگاوے
 اس شاہ واپک بڑا مصاحب صاحب ش دانائی
 کہن اوہ نذرانہ لے کر خدمت اندر آیا
 لڑکے آکھیا اس گل اندر میرا فضل نہ کوئی
 ظاہر باطن ہر حکم اندر حکم اوسے دا جاری
 توں بھی جیکر اوس خدا پر خاص ایمان لیاویں
 سکر اوہ ایمان پیا پانال یقین صفائی
 دور گئی سب غم و گھیری رحمت فضل غفاروں
 شاہ نے پہنچیا پھر کس کولوں اکھیں ملیاں تینوں
 شاہ کیا اوہ کون تیرا رب عرض امیر گزارہ
 تینوں بھی اس پیدا کیتا بھی اس شاہ بنا یا
 ایہ گل سنکر اوہ شاہ ظالم غضب غرورت بھریا
 ظلموں چا پاک برسن لگے بدن اپیر و توتے
 بہت سزائیں و تیاں اس نوں کر کر مار بولایا
 پکڑ دنگایا پھر اوہ لڑکا کر کے ظلم و لیر می

دن دن دل چہ ربانی جانن نور دکھایا
 جو کچھ سبق سکھاوے ساحر دل نوں بجاوے
 سب وڈا اس رشتے پر بند کیتے سب راہی
 گھیر کھلا سب ایہاں تائیں ماریا مول نہ جاوے
 جیکر وین راہب و اسپا ماریں ایس بلاتو
 مر کر ڈگ پیا ناگ ز میں پر خلق تعجب آیا
 ساحر تھیں وڈھ لڑکے تائیں جاو و قوت ہوئی
 عظمت و یکھ بناون جاو و صفتاں کرن تھائی
 پڑھ کر لڑکے عمل کما یا ہو پاو لی اللہ دا
 جس دے حق و عا فرماوے چھوڑ پھار پان جان
 نین پران برابر پاون سن سن خلقت آوے
 ہو گیا اوہ نا بنیا عاجز چھوڑ گیا روشنائی
 و یہو شفا میریاں چشماں نوں آن سوال سنا یا
 با بچہ خداوند صحت بخشے کس نوں نصرت ہوئی
 اس بن کوئی نہ شافی ناصر عاجز خلقت ساری
 تاں میں کراں دعا حق تیرے لہ می حاجت پویں
 لڑکے دعا منگی حق اسدے پھیر لی روشنائی
 جا بیٹھا اس کہسی آپر دور رہو یا جس روں
 اس نے کیا میرا رب شافی دیون مارا تینوں
 اوہ رب میرا پانہارا جس دی خلقت ساری
 مالک ارث پاک شکر کولوں جس گل ملک پیا
 ویکر حکم سزاوا اسنوں سخی دے منہ و سر پیا
 ایہ گل کس نے دسی تینوں کہہ دیکر پتھر نے
 تاں وہ لڑکا دسیا اسے جس قصہ طلب پیا
 آکھن لگا تہ جو اتنی کھاوی تخت میری

بھی زرد پیکر چاودو گر کھیں تینوں سحر سکھایا
 میری طرفوں ہرگز تینوں شرم نہ دل چینی
 میرے ہاتھوں ہو خداتوں میں لوگان تائیں
 پھر پھر طارن چور انگوٹش نہ چھوڑن کائی
 بابجہ گناہ مقبول شد ایساں سے منہ چڑھیا
 ہر ون بچھو والے ہوون کھل تارن والے
 اور کلب ایسی گل ساری لڑکے بول سنائی
 تاں اس ظالم راہب تائیں جلدی پکڑا منگایا
 حکم و تاجے دین نہ چھوڑیں پکڑا مر او ان تینوں
 برحق مالک رب تو انا خالق عرش اسماناں
 برحق رب جیسے مریم و اعاشق کرے آوازہ
 ایہو طریق مہماں والا چکھن وصل تو الہ
 بڑھی باجوہ تماشے کارن خلقت و بھین والی
 دھر کلوتر و دھر کیتا ظلم سکھنے اندر
 پھر اس وقت مصاحب تائیں اس طعون بلایا
 چھوڑ عقیدہ راہب الہ ہے تہ جان پیاری
 کیا مصاحب تیر تائیں مشکل سجدہ کرنا
 ہر طالب پرستی تنگی آپ کرن منظور
 راہب نگوں بھی سراس سے آہ ظلم سکھایا
 بدن سولہ کے خوش خشا کے چیر و بارے کیتے
 گھر گھر چھری کہاری لیکر بڑیا عشق قسانی
 دو مومن اس حالت اندر سے گئے جان پیاری
 چھوڑ عقیدہ پاراں والا سجدہ کروے تینوں
 چوہر سامنے دوست میرے آئے چیر تائے
 موتوں ڈر کر رب اپنے و اکیوں رو ازہ چھوڑاں

صحت دین لگوں پیاراں عالی منصب پایا
 ساحر و ابھی قدر نہ جاتا جس یہ بات سکھائی
 بابجہ گناہوں لڑکے تائیں لکیاں ملن سزائیں
 کر کر ماراں پچھن تینوں یہ کس بات سکھائی
 جو میں مسافر دولت والا راہوں چوراں پھریا
 اوہ گل کون چھپاون والا جو رب آپ نکالے
 اس وی برکت تینوں رہنے بخشیا دین صفائی
 چیرن کارن جلدی ظالم آہ چاہنوا یا
 راہب کہیا خداوند کافی ایہ کچھ خوف نہ تینوں
 لعنتیاں وی پوجا و چون لعنت وہاں جہانناں
 کھلا وصل تیری کارن جنت و اور وازہ
 اجل پیالہ دوست جانن میل کر اون والا
 عشق حقیقی تائیں جنت لگی دین و کھالی
 ایسے راہوں حاضر ہو یا زگر یا پیغمبر
 اول ساں تساؤ راہبر اکھیں نال و کھاپا
 نہیں تاں ایسے حال کر سیاں ہر غضب تیری
 نین من جس قربانی کیتا اس کیا موتوں ڈرنا
 سر پر جان حال و کھالن بھالن قرب حضور
 صبح و بچھو صبروں عاشق پچھاں نہ پیرٹایا
 شوق نولے یار و کھالے وصل پیالے پیٹے
 دین بھوئے چپ کیتے تریاں کسے نہ خبر سنائی
 پھر لڑکے توں آکھیا ظالم آگئی تیری واری
 نہیں تاں سخت عذاب مصیبت موت طاعتی تینوں
 راضی ہو راہ اچھے جاساں جتوں گئے پیالے
 مکہ نہ موڑاں دین نہ چھوڑاں سر قربانی لوڑاں

ملیا حکم سپاہیاں تائیں اس لوں پکڑے جاؤ
 بھی لڑکے لوں کیا شاہ نے جیتوں یہ گل چھوڑیں
 اکھیا لڑکے منصب دولت کچھ نہیں لڑا سا لوں
 تاں جلدی ملیا حکم سپاہیاں لڑکا پڑ چلا یا
 تلے نگاہ کر حیرت آئے ورمکان زمین وا
 ہک غریب نانا لڑکا دشمن فوج رسالہ

پر بت و ہر گاہ و پیر اسنوں موت خراب کھاؤ
 عالی منصب بخشاں تینوں جو سرداری لوڑیں
 دنیا منصب لوں کیا جانن حق نصیب خاناں لوں
 بڑا بلند پہاڑ جو ہسی اس وے اُپر چڑھا یا
 ویکھ تماشاہ عبدستار عدل حساب بھر نپدا
 کرے سوال خداوند تائیں ویکھ مصیبت حالہ

اَللّٰهُمَّ اَلْفِصْمُ بِمَا شِئْتَ تَرْجَمُهُ خَدُوهُ اَكْفَايْتُ كَرِيْمُوں شَرَايِنَاكِي تَقِيْنُ نَالِ حَسْبُ حِيْرُوں چَاپِيں تُوں

یاد ب شرایینا کے کو لوں کریں کفایت بیٹوں
 جس دم و عامنگی اس لڑکے رحمت و پر نہ لایا
 لڑا کھاؤ ایسا ڈولیا سن فرمان الہی
 وائل ہوئے جہنم اندر پکڑے رب سائیں
 ہو متعجب شاہ نے پچھیا گتول گئے سپاہی
 ہو رہ سپاہیاں لوں پھر ظالم جلدی حکم و تاسی
 وچہ وریا فے جا کے اسنوں بہت وجہ سمجھاؤ
 امر الہوں شوہ و چہ بیڑی الٹا پٹی ہوئی
 بے نقصان سلامت لڑکا نچریں باہر آیا
 ویکھ حیران ہو یا شاہ ظالم رب تھیں شرم نہ آئے
 جو غرق ہوئے سب پانی اندر پائے تھر آلی
 تیر مار پائیں نہ مروا کچھ تو فیق نہ تینوں
 جیتوں مارنا چاہیں بیٹوں میں تدبیر سکھاواں
 بسم رب الغلام جو پڑا ہر تیر مار و ہنگواری
 جاں تک نام پیانے والا حق پیغام نہ آئے
 ایہ طریق مجھان والا سر سجدہ چہ و ہر فے
 وقت تیر بھی ورت پائیں ٹپے نہیں غیر انوں
 سندو حقیقت جس دم لڑکے ایہ فرمان سنایا

جس کے نال ہٹاؤن چاہیں حکمت رفتہ تینوں
 اچن چیتی اس پر بت لوں حکم خدا فرمایا
 دھوئی وانگ زمین پچکا فے طے گل سپاہی
 ام کر صحیح سلامت لڑکا گیا اس شاہ تائیں
 لڑکے دیا جو نہ کر نازل ہو یا تھر الہی
 کشتی وچ لڑکے لوں چاہڑ واپہ فرمان کیتا سی
 جیکر نہ فرمان تھوے باہر پکڑا وگا ہو
 غرق کیتے رب سائے دشمن و پر نہ لگی کوئی
 شاہ فے پاس ہو یا پھر حاضر ہرگز خوف نہ کھایا
 پچھو سو گتول گئے سپاہی لڑکا حال سناے
 ہیں ہک بچیا جس لوں مطلق اس اللہ ہی اسی
 رکھن مارن دی رب با بھون توت قدرت کیتا
 جلدی رب اپنے ول جاواں ظلم ظالمی پارا
 سکر نام رواہ ہوسی میری جان پیاری
 سو تلواراں قتل نہ کر سن لڑکا بول سناے
 تن سن جان اوتے دل ویندے ضائع ہول نہ کرے
 حاضر صاف جواب دین عزرائیل ہر پانوں
 پڑا بسم اللہ مارن والے ظلموں تیر چلایا

سندو حقیقت جس دم لڑکے ایہ فرمان سنایا

زخم او پر ہتھ سجا رکھو سو ڈگ پیا بیکاری
 کھول دتا رب میری کارن حثت و اور واڑہ
 لاش مبارک لڑوں رو سنن پیا قرب حقانی
 حاضر و کھین والی خلقت و روں شور بچایا
 جس نے نام سوار لڑکے لڑت نہ حاضر ہوئی
 خوف خیال نہ رہا شاہ و اخلت کھن آئی
 پو جن لائق رب لڑکے و اعالی شان گئی
 واحد رب لڑکے و انیاں اس تھن بخش لڑی
 و ڈی خرابی پیدا ہوئی کرن لگے تدبیراں
 کرن لگے ہو ظلم جو جلدی تہر الہی آئے
 جیونکر حوض عمارت پختہ ہا لن نال بھریاں
 رہا وین چھڑا و ن کارن کیتی جیلہ سازی
 آکر کول بیٹھا شاہ ظالم بھی سب کفاراں
 عبدالستار او کچھ تاشہ قدرت خالق والی
 جو کوئی مڑے نہیں اس وینوں آتش چہ گاہو
 آمتار رب الغلام مومن بول سنا و ن
 مثل پتنگاں اس دن عاشق و کئے جان نہراں
 سجا رب لڑکے و اکہر مومن چھاں لگا و ن
 تھوڑے دن و اکچھ مارا لڑکا روے و در سجا نی
 توبہ کر اس ویلے وینوں نہیں تاں اجل تیاری
 جس نے ناخرمانی کیتی چھوڑا یا مول نہ کوئی
 ہن محال خداوی طرفوں میں نہ چھوڑا جا و
 سینے نال پیارا لڑکا رو و ن میں نمانے
 خوش پیغام سنایا لڑکے قدرت نال ربانی
 وین سجا اوہ رب تیریا نظر او سے تے دھرتوں

پڑ پڑی اپر سچے پاسے مار یا تیر کفاری
 شوقوں بول شہادت کلمہ کرے بلند آوازہ
 و حدت شوقوں راہ مولائے میں ہو یا قربانی
 بدائیں عاشق وقت شہادت خوش پیغام سنایا
 کہن لگے اوہ رب لڑکے اس بن ہو تہ کوئی
 عجب تماشہ ظاہر ہو یا قدرت پاک و کھانی
 آمتار رب الغلام بولے لوگ تما می
 بہت لوکاں اس شاہ وی پوجا تائے کر چھوڑی
 شاہ شہر مندہ ہو یا اس دن سنے امیر و لیراں
 بند کیتے و روزے سارے مرت کوئی باہر جا و
 شہروں باہر ڈوہنگیاں کھایاں کر تعمیر بنایاں
 باراں گز چوڑی سہر خندق چالی گز اڑی
 اتنا بالن با پنا خندقاں بھریاں لگ انگیاراں
 بیٹھی مجلس دشمن ربے کر سیاں پالو پالی
 حکم و تار ب لوکاں تائیں باہر پکڑا لیا ہو
 پکڑن سپاہی اول سببوں شاہ سے پاس لیا و ن
 حق پرستان تائیں نا حق ڈالن چہ انگیاراں
 چھک چھک اہل ایمان تائیں خندق اندرون
 پھر کب عورت پکڑ لیا ندی مومن خاص نہانی
 کہن سپاہی نہیں تیا نہیں جے تدبیر جان پیاری
 و کچھ تھنا ند اگوشٹ سڑ و اچھری بالن ہوئی
 واہ سبحان اللہ کیا عورت رو کر عرض سائے
 پکڑے چلے آتش وے ل چھکن و روہنگانے
 کر فریا و دو نایاں تھے رو ندی و در سجا نی
 لے ماں پیری آتش کولوں ہر گز خوف نہ کر لے

صبر کما اس آتش اندر جلنا کہ منظور می
راضی ہو کر اس آتش چہ حاضر ہو پیماری
کرن روایت سنکر غورت پر نہ کیتی کائی
اصر الاہوں چن چیتی ایسی آتش بھڑکی
چالی گز اچا ہو بھانبر لٹاں قصر و کھاپاں
اکھن تہن مول نہ و تا کر سیاں اتوں کوئی
بیچ بن آتش کے جو مومناں دن آگہ چہ پائے
آتش و پھانہ اتوں دیکھے خلقت و کھین والی
جیوں جیوں آتش بلدی اندر ڈالے باہجہ گناہوں

رب گلزار کر ایسی استوں فضل کنوں کیا دوری
و کچھ تماشا کہیہ نکر ہو ندی قدرت پاک غفاری
سینے نال لگا کر بیٹا اک و چہ چھال لگائی
چنگ بار و داندہ جویں پونڈی بدل انگوں کڑکی
سے وزیر سپاہیاں شاہ لوں چھک دن کھاپاں
نام نشان نہ چھوڑیاہ کے قصروں پر نہ کوئی
اگرے سیکوں اول سے جنت و چہ پہچائے
اوہ آتش بے انہاں تائیں اکھیں نہیں دکھالی
سبوں جنت و اور وازہ طیا فضل الاہوں

بیان حال حضرت یوسف بعد گواہی

ذکر یوسف ابائی پتھیں شو حقیقت بھائی
بہت عزیز ہو یا شرمندہ چہرت اندر آیا
مکرتسا ڈاہ ڈار پتھیں دانے کر و دیوانے
قتل کرن و ابائی بی تائیں کرے عزیز ارادہ
بہت بھرتی ہو سی تیری اندر خلقت ساری
تاں نرم و لاسا نال یوسف کے پیار عزیز کماو
فرق ہوئی چہ عزت ساڈی کسے حال سائیں
اے یوسف عم غصہ ل چہ مول نہ رکھیں کوئی
بھی اکھیں پھیر لیٹا تائیں سبے پائی تیری
عجب تماشا کہیہ توبہ اہر کافر ہو گیا راضی
کرن روایت بدوں لیٹا اہر خشکی آئی
رب فرمایا بنی اللہ سے خوش مصیبت جرتا
بچ مصیبت دست ہوں دست سر پر چاہن
میں ستار غفار قدر ہی بخشہ ہار لگائے

کہتے دی جس وقت شہادت لگے لیل سائی
غصے نال زلیخا تائیں جذبہ سخت دکھایا
اپہ ملاقت نہیں ہو کے لال چہ زہیں سمانے
پھر وہ بارہ بولیا لانا کا جیو نکر حکم خدا و
سنکر بات سزینے ل چہ لگی بہت پیاری
بھی شرمندہ ہو کر استوں نرم کلام سنا کے
یوسف اعرض عن ہذا جوین گھیا خالق سائیں
گذری بات نہ مڑوی میں کھیں جو کچھ تجھیر ہوئی
توبہ کرن بخشی تینوں میں سب مکر و تھری
کوین نہ توبہ تھیں بے سببے گل نصیر راضی
جہرا تیل خدادی طرفوں جلدی خبر سائی
جوین حقیقت باطن گذری پر وہ فاش نکرنا
عیب کسید کرن جو ظاہر اول و نوح جاو
ما منظور میری سرکار کے پوئے پان و الا

سن کر صبر کیا یا یوسف جلوں پر وہ پایا
 وچہ مقدر عشق مجازوں کی برات جنہا توں
 جس دم یوسف تمت پاروں امن خلاصی پائی
 اس دن پتھوں گھر و اون یوسف لوں بھلا ہا
 ستر ستر آتش غم وی اندر ہر دم نئی تلیو کے
 گھاؤں چوین گیا نصیبوں مرؤں نئی آگیرے
 علم خداؤں نال نہ لیخا جویں کہانی بیعتی
 مالن خدمتگار تے ساقن جو سر کائے اون
 آپو آپ سہیلیاں تائیں باتاں انہاں سنا یاں
 اوہ گل پر فے چو نہ رہی جو رناں ہتھ آئے
 نیرکاں پاک جو نیک جسم سب بون میریاں اول
 گکھ سپا پارناں تائیں وو کم بہت پیارے
 گکھ سپا پاوچہ حقیقت دونخ دا وروازہ
 آخر گکھ شکایت کر کر رتاں صبر و آیا

اپنے عشق زلیخا والا پر دیوں باہر آیا
 عزت پر وہ دنیا پر نہیں نصیب تنہا توں
 بہت زلیخا تو بہ لیتی جویں عزیز کرائی
 لگی آگ زلیخا تائیں برہوں بالن پایا
 جلیل جان لبان تک ہوئی کیوں نانی جیو کے
 جیوں جیوں پنا حال چھپائے سو دن میں ہیرے
 پنجان نال حالت اس دی باہر ظاہر سمیٹی
 قرب حضور ہی شان جنہا توں ہون اون جاؤں
 اوہ اکھ کہ جھپٹ سن کارن و جیاندیوں دلیاں
 باندراہ پر لٹھی چادر کویں سلامت جائے
 عام رناں و احوال جو ظاہر سو نہ کورنا و اں
 جت گت جیلے مجلس اندر اون کر کر چائے
 ہر بریا یوں حافظ ہوویں رب غریب نوازہ
 نال زلیخا جھگڑان کارن سہناں مٹا پچایا

ایمان آمدن زمان برائے سلامت زلیخا

سنو حقیقت مصری رناں جو سب عزت داراں
 ریل آوڑیاں سر کائے عادت جویں تندی
 لگیباں کسن زلیخا تائیں سن بھیناں شیری
 جدا شرف غلاماں اُپر دل ہی پرت لگاؤں
 بر دے ل خریکے ہو وون خدمتگار مداحی
 پھل کھائے تان ناخوں کھائے قابل نہ کھائے
 حج چنار زنائیاں والا بھورا ہوش تہ تیوں
 برے مگر دیوانی ہو کہ عزت بھرم و بخایا
 جیکر مار سفاکار بنا کہ جلوہ حسن کھائے

زینت پور غیرت پھریاں خواہاں خوش خساراں
 نال زلیخا جھگڑان آیاں شوخ مزاج تنہا ندی
 نال غلاماں عشق لگاؤں عقل جنہا ندی ہاری
 اکھ زلیخا و نیا اندراوہ کی ذات سراؤں
 التا کرن سلام تنہاں نون عقل جنہا ندی خامی
 نہوں لائے تان تھاویں لائے عزت فرق نہ پائے
 تیں چہ عقل قیاس کوئی نمت سکھائے گینوں
 کیا بروہ جس پکڑن کارن تینوں عقل نہ آیا
 برے کر کے باوشا ہاں نون پیش سلام کر ایٹے

جے لکھ شان غرورت رکھن خان امیر سدون
 جیکر لال و چمک کھاوے قیمت قدر نہ پاوے
 جس کھلے دارنگت سوہنا نہ سوہنی خوشبوئی
 جس ہانڈی انوں تیر مصالحہ خوشبو زنگ کھاوے
 فی جس تدبیروں مرو لیون تیوں خیر نکالی
 تن اپنے وی ہوش نہ چینوں اوہ کیا شان مناوے
 جے تہہ ہووے نقل لیجاتاں کیوں مفر کھیائے
 اول بہت طاقت کیتی سہناں بی بی تائیں
 کوئی اُکھے کیا مرو بیچے کسوں طاقت ہوئی
 زلفاں حسن مبارک بھرپاں عطر پھیل ملیوں
 اپنے وچ نہ خوبی ہووے پھر کیوں جس لکھیے
 عبدالستار تہہ جہانوں ب جواہر ویتا
 تاں ہیں مار زینخارنی ڈیکان نکل گیاں
 بن بن صاحب حسن کھاوے محبوباں مستوراں
 جس پرنت عاشق ہو کر نظر کرے سوواری
 جس رباروں ساڈیکارن نہ ہوئی منقولہ ری
 خوبی حسن سنگار تھائے زلفاں مان بھر اپیاں
 جس نش و بھین و گنہا کے ٹھیون پاک گنہا ہوں
 رخصت ہوا ج کرو نہ جلدی جاوے سب گھرانوں
 حاضر کر کے شام پیار اتساں کھا لیا چاکی
 خوش خسار ان سنگاراں خوب تیاری کئی
 حاضر کر کے وہ لوہیں طرفاں حسن جواں چھوے
 کہن روایت مہر زانوں طرے سفدی ہی
 کوڑا جھنگڑا نال زلیخا و لوچ پت پیاری
 نہیں تل باہجہ غمور تھانوں نہیں سڈی کسیدا

پلوچہ مار دیوانے کرے منہ کھیلے پاوان
 عورت ناز نیار نہ رکھے کدی پسند نہ آئے
 بھاویں لذت بھر یا ہووے کرے پسند نہ کوئی
 اثر کرے ہسیاں تائیں بھاویں ہتھ نہ آئے
 بڑے مگر دیوانی ہو کر عزت مفت و بجاہی
 جوتھے کرن قبول نہ اکھیں لٹوں کیکر کھاوے
 عورت سخن کلام نہ کرے جے سووار پولاہیے
 پھر دستور کتاب نکالی بولن شوخ ادائیں
 نظر کٹا رہی جتوں کیے سچ کر جائے کوئی ا
 سرواں ہی گیا طاقت ہووے مرگ دیوانے تھیں
 عرفیاں تھلے پیش نہ جاوے جے سوہنے جائے
 عالم اندر خوبی پابھوں کوئی نہیں پیار کریدا
 عقل نہ ہوش زڈیاں تاں مغز کھاوے تپاں
 استوں دیکھ فرشتے ڈولن سب قربانی حوراں
 اوکھے پاوے زینخا کس لوں میں مسکین بیجاری
 لتساں تانوں کیونکر ہوئی اوکھے قرب حضور ہی
 شام سجن یاں نیناں انوں ساریاں گھول گھاپاں
 مگر لتسا ڈا اثر کی کسی اسی پر شوخ نگاہوں
 بھلکے زینت زیور کر کے ملتا ان ہاسا انوں
 دو لوہیں طرفاں بھیاں جاس کتوں محل پاکی
 کل معاہدہ ہو جاسی جس پوہانڈی کے بہرہی
 دوہاں ال ٹھیں نظر نینا زدی کس اد ہو پوہی
 کرن بہانہ و گھین کرن وہ محبوب الہی
 شوق جمال ہی واسبنوں نظر پوے کواری
 کرون جھگڑاں گھین کارن پیار ہی بے ڈا

وعدہ منکر ساریاں تان گھر آیاں سرکاروں
 و تا حکم زینجا جلدی کھانا کر و تیاری
 نساں جہنا ندی عزت کارن کھانا تیار کرایا
 دشمن کی کیا عزت کرنی میں بانی جاو
 ساڈی مرضی ہے جو رتا قابو اندرون
 اپن چیت پیارا جانی حاضر سد گراں گی
 دو ماہ شوخ ہوس جس ویلے چکے حسن کتاری
 کچھ مرجاسن رو فراتوں کچھ یوانیاں ہوسن
 و کھین کائن کو کہ و مرسن پھیر جمال نہ ویساں
 ورو مند انہوں کرن پلامت کدہ تنہا نوں جاپے
 نہیں تان دشمنوں کوئی اتنی عزت نہیں کراندا
 عارف کہن محبت خالص جنوں بدی پیاری
 اسم صفائی ذاتی بابہوں پوجا غیر جھلا تے
 خاص محبت جس ل ناہیں ہر روز جہاندا
 تا بعداری حبیبی سی سچا پیار جہاننوں
 حُب صحابا ندی جس سچی کر کے نہ نافرمانی
 مشرک جس او دوست ہووے قرآن پوج سکھاندا
 مشرک دست ہر کھلاون وین پان و نجاون
 سنو حقیقت جدوں زینجا حکمت کھولی ساریا
 سوہنا بستر پیشن کارن ہیشم فرش پھلایا

بھلکے ہوگ تماشہ تیر اسودا حسن بازاروں
 ہو متحیر بنی بی لگے وانی عرض گزاری
 اونہاں لساڈی کر بدنامی گھر گھر کلا سناپا
 کہیا زینجا حکمت اصلی تینوں حال سناواں
 نال محبت حکمت کر کے قتل کرایاں جاوون
 ویکھو عشق عدالت ہوندی بد لہ کوں لو انگی
 قتلوں حکم ہو سی کیباری دین جان پیاری
 پھیر پلامت سخن نہ کر سن گھر گھر لے پوسن
 دشمن پاسوں دوست اپنا دور ہمیش کر لیا
 تدریجیاں ساڈا چھوڑن گھر گھر لون سیلے
 دوست اپنا غیر اتا میں کوئی نہ مول و کھاندا
 وحدت عشق الہی و احم غیروں حُب ساری
 پارہ رضی ہو کر اس نون نبی سول و کھا و
 مشرک نون دست اپنا ہرگز نہیں کھاندا
 رہ ہیر ہو کر بنی ملائے مولاناں لہنا نوں
 رستہ و سن کچھن والا پاس سول حقانی
 و ہدایت والا دوست راہ توحید سکھاندا
 و در و ظائف نام نہر گان بھین لہراون
 وانی سن کر راضی ہونی کیتی جلد تیاری
 ہر ہر قسم عجائب کھانا کر سامان دکاپا

سپان آمدن تان مصر کا گاہ زینجا کے پیدل کو

فجر سے شہر مصریاں تان کیتی جلد تیاری
 زینت ز یورپین پوشاکاں میلاد کھین چلیاں
 چھمن چھکن چوٹے پان چھن چھن چھن بھر کر پان

حضرت یوسف و کھین کارن سنو حقیقت ساری
 اجل تیاری ہونی جہنا ندی لیاں رہن ویساں
 مست طراح نینا ندیاں جان تمام گھٹاں بن پڑھیاں

لظہر اٹھاؤں جان بچاؤں تو ہاں غیرت بھریاں
 صفیاں راں بن بن آون خوش خسار و لڑتاں
 پھیلیاں تھیلیاں و تھین چلیاں پھر تقدیر بٹھایا
 ریل اور پاپاں سرکاکے سب سیاں سرور اراں
 سہنوں کھانا حاضر کیتا عزت وہب پیارہ
 و یہو ترنجیاں ہراں پیش شہد لگا کر کھاؤں
 شہد ترنجیاں ہراں لگے جلدی حاضر آیاں
 نال خوشی سب کھان گیاں جتنی طلباں وہی
 تاں اس وقت زینجانی بی دانی لڑاں فرما کے
 رہن ترنجیاں حاضر سیاں شیریں شہد لولے
 عرض بی بی وی یوسف لگے جا کر دانی کر پا
 نہیں سوال قبول تسادا ان سنا یا دانی
 آکھنوس سب تقصیر میر پو پو تسان قصور کوئی
 نام خدا سے نام خدا دے قدم رنجہ فریاد
 گھر گھر سے پو عشق تسانے پو تقصیر بنایاں
 دشمن آپر ظلم نہ کرے جو سب نبی الہی
 شکر رحم پیاروں یوسف عرض سوال قبولیاں

ہر کوچے ہر گلیاں چون ہر آیاں پریاں
 چلے بدل سادوں وائے برسیں برساتاں
 کسوں فتح نصیب انوں جنگ بجاؤں آیاں
 حاضر خدمت گزارن ہویاں ہر لڑنے لڑکاراں
 جن تم کھا کر فانی ہو یاں کھنچو یا سرکاروں
 کھانا ہضم ہوئے جو کھا یا نہیں لذت پاؤ
 پھرین کھاؤں ان پھر یاں اکٹوں کپا یاں
 ہنس تہن خوش خسار کھاؤں سن بہا بھلا دی
 عجب تہا شہد حیکر یوسف اس تقصیر آئے
 بطورہ ویکھ و پو اپناں تھنوں پو ان اول سالی
 شکر بات چیت کے کتاں سے شکر ہر پیا
 آپ زینجانی پھرین شہاد منادوں آئی
 میں سوالی بچے سے پیاروں برو کر عاجز ہوئی
 شفقت نال مریدان سے گھر قدم بہا ایک پاؤ
 بڑا کر شہر مصر یاں تاں گھر بھراں آیاں
 جھنگ تہ پو ان عالمیاں تاں بنیاں دست آئی
 سختی بھلن کریم کساؤں کار تقصیر ہر داناں

سیان نرمی و شفقت حضرت علیؑ

کہن ان بازووں گھننے نبی رسول شہاد
 پکر کھلاک کا فرادوں پاک رسول نبیوں
 اپن چیتی وٹ چڑھا پس حضرت تنگی آئی
 نال شہادت سرور عالم قتل منع فرمایا
 شیریں سخن نال کر کے بولیا نبی رہا نا
 آکھن لگا حضرت تاں نہیں دیوں دیوں

بچے بچے خدمت ابر بہت اصحاب پیارے
 گل پو چادر ڈالی اسے بچے ہنس لی لڑاں
 اصحاباں لڑاں پھریاں قتلوں پر تلالی
 صبر کیتا اصحاباں غصوں کے نہ ہنڈاٹھایا
 کہہ بھائی کس کارن نہیں غصہ ان پو پو بانا
 ایٹل اس کی شکر تاسدا آیا شہاد ہائے

لینے سن تدرہ قیمت بیکر والے ساتھوں بھائی
 نرم کلام رسول سنیا یا غضبوں جو شہ نہ آیا
 اے کھٹوں رحمت خلق لتساؤ آیا میں آزماؤں
 کیا کیا صفت رسول اللہ صی عبد الستار ستاؤ
 ظلم کماؤں الیاں تائیں کے رسول رہا ناں
 بے حد ظلم جنہاں نے کیتا او پر نبی رہا سنے
 عرض کرن اصحاباں تائیں وہ بے اوب بیچارے
 ساری عمر لتاؤں اہر جس نے ظلم کسایا
 جیکر اوہ کوئی او گنہاں طرف لتاؤں لکے
 حضرت اکیسے گل لائے اسپن دور ہٹا پئے
 سن تو ٹھہرا ہوئے سب حضرا وہ کفار سوا الی
 وند مبارک توڑا جس نے واڑھی خون دیا پایا

و وہ حسابوں ساٹے گلچہ پاپہ توں چاوری پائی
 قدماں ندر کافر جھڑیا کلمہ بول سنیا یا
 دور ہوسن جو اس رہا رول کے نہ جنت جاسن
 جس دی صفت کلام اللہ وچ پاک خدا فرماوے
 میری تا بعداری پکڑو جن نے جنت جاناں
 جس دم قدر نبی واجاتا کر حسرت پھٹتا نے
 عرض سوال ساؤ اگر ناپاسن رسول پیاے
 قتل فسادوں دشمن ہو کوسار ازور رکایا
 قتل کرو یا بخشواس توں کیونکر کیتا جاوے
 کرم کما پئے ساٹھ رلا پئے رب کوون بخشا پئے
 عبد الستار اہر دروازہ نہیں امیدوں خالی
 سعد وقاص اصحاب نبی سے عالی ورجہ پایا

سیان قبول کردن حضرت یوسف ہوال زلیخارا

سنو حقیقت بدول زلیخارا و کر عا جزہ ہوئی
 و کھٹیں ورنہ کرے خداوند سائل و زلیخارا
 و کھٹیں پر وہ عا جزہ بنیا اوہ مقبول غفاری
 کھٹے سخول پار پیارا غیرت اندر پھیندا
 قدر معلوم کی پیدر وہاں توں منداں کہ پایا
 سر پہ لوہی چکن موئی کھٹیں لیکن والے
 کرن روایت جس دم یوسف عرض کیتی منظور کی
 اکیسے پورے سو ہٹا اوڑک صفت نہ کوئی
 کھٹیاں چہ چھلے چھا پان ناں محبت پایاں
 زلیخارا پیرا من سو ہٹا گل حضرت کے پایا
 چاوری سبز عجائب سوئی پایا قرب حضور کی

جھکرا شور نہ کیتا یوسف جھراک کتاب کوئی
 کویں زلیخارا توں اوہ جھڑکے یوسف نبی رہا نا
 ولوں زلیخا پیر منیا یا شکر کرے لکھ واری
 کتنی مدت دور و مرے ننتان ناں منیندا
 چاکر پچھ زلیخا کوں کیکر شام منیا یا
 کلوچہ ہسی ہس ہس پوہی سند چک و کھالے
 خوب لباس پنیایا بی بی زلیخا زینت پوری
 ساون کی گھٹ برس کارن زور تیار کی ہوئی
 ولوں بلیاں قرب حضوروں شام منداں ناں
 کرے بیان نام غزالی میں نہیں ولوں بنیا یا
 جیونکر جنت حور نورانی برقعہ پایا زوری

عبدالستار اودہ کیا حوراں الہی نسبت پادون
 موتیاں جٹے سنہری کنگن صفت نہ کہیتی جانے
 زینت زلیخا اس حضرتوں حاجت نہ سی کافی
 و من کار پیکر پاک مصور حسن بناون بار
 مال محبت تیغ حسن دی استکار بنائی
 پیٹے پیکر خالق اس لوں کشتی حسن صفائی
 مخربی روز لباس شہانہ عجب تماشا بنیا
 کر تمثیل روایت کے حسن بیان سنایا
 حسن پوشہ ہی صفت حدیثوں خبر ہی سزا
 سچے کھتے چانن ہووے صورت دا چمکار
 صفت سوالاں کون سناوے کیا توفیق اسانہ
 بہر ہی صفت سول پچھا لن پاک شکر کویں سوئی
 سنو حقیقت جدول زلیخا عجب لباس بنایا
 ہیں صدقے اکبات سادانے منظور ہی ہووے
 یوسف کیا قبول کر لیاں تھی بات میسماں
 کیا زلیخا گھر تک جاوے تھان ضرورت ہی
 کیا زلیخا شفقت کرنی بدیں تھان بلادان
 گئی زلیخا چھوڑے یوسف لوں تھان شور چایا
 تھان پر بیٹھیاں یاں شہر تہنجاں کھاوے
 کے زلیخا کہ نہ جلدی چھوڑو شوخ ادا ہیں
 سن فرمان بی بی وادائی جا کر عرض سناوے

سب قربان ہوں نبیاں یقین خدا تر کار سداون
 مال محبت نوشہ تائیں بی بی دستیں پائے
 کارن زناں زلیخا تائیں غیرت ل چہ آئی
 صورت سوہنی سوانج کھنیں وہ تیز و ناچمکار
 صقلی گرنے پھر دو بارہ واہ واصل گرائی
 لوں زلیخا زینت اللہ کہیتی تھی ادائی
 رحمت صلوات اللہ اس پر جس لئی سے بنیا
 اس من گو یا جنت و چوں یوسف باہر آیا
 چمکرات اندھیری یوسف چلدا گلی بازار
 بیٹھ چرخوں کوئی نہ جاہت جلوہ حسن پارا
 طاقت نہیں بیان کرنی جبریل جبرائیل
 صفت رسول اللہ صاب جانے ہوئے جہانے کوئی
 عاجز ہو کر حضرت انکے عرض بیان سنایا
 نہیں تان سادانہ ورنہ کوئی عرضاں نہ کر دے
 جس چہ میرا مولیٰ راضی سو منظور کر لیاں
 یوسف آکھیا اشر فہ لال عذر نہ نام نہ کوئی
 حضرت آکھیا ہیرہ کر سناں جلدی تھان
 آگے زلیخا ہر وہ تیرا ایسے کیوں نہیں آتا
 ہتھان اندر چاؤ چھریاں تیرے تازہ کھاوے
 وائی طرف اشارہ کیتا آگے یوسف نے
 جو حضرت صاحب گھر تک خبر لیاں

در بیان آمدن ان زوات علیہ السلام کلہن

سنو حقیقت جو حضرتوں انی عرض سنائی
 کرن ہایت چہ دروائے جس عم ان کھلویا

سکر یوسف حاضر ہویا ویر نہ کہتی کافی
 اچن چیت جوئی اندر جلوہ چانن ہو یا

مونس سے پہنچنا وانگول سن و تا چمکارا
 رب کار کیر قدرت کمال پر وہ کھول کھالی
 امرالاهوں ظاہر ہو یا کیا چمکارا نورانی
 قدرت عجب تماشا نہیں اس میں اس محل و ج
 کھانا پر شوخ محبوباں صرئی اوپر جھڑیاں
 نوش تصویر پیارے والی کیا تکبیر پہنچائی
 آپو آپ بے ہوشی اندر و سن اس نشانی
 و چہ تفسیر و سفیے راوی ہو بیان لیا یا
 کھناں پہلی چمک نہ جھلی کھانا توں ک پیاں
 کھناں ہشت تائب جھلی چمک جوں تلواروں
 کھناں تائیں چہ بے ہوشی لیا اجل پیالہ
 چارسیاں تک گنتی اندر و سن تھرنان دی
 زینت حسن کھاون آیاں لطف کندل چاڑیاں
 طاقت حسن جمال ہو پونے قدرت اچمکارا
 مونسے لوں جس ویلے حاضر جلوہ پیا حضوروں
 چھپک سوتی کے قدر برابر جلوہ نور و کھایا
 نور نبی و اظہر ہو یا جدوں عورتاں تائیں
 جس و دم اندر قدم مبارک لیا پاوہ پیٹھیر
 صاحب حسن بندگاراں اران پھر شہباز و دیاں
 باقی جو سر نے نہیں پچیاں حالت سنو تھناں دی
 پیٹھے میں دم حاضر ہو پاوہ مقبول پگمانہ
 اچن چہ پت پیارے جانی جس دم جھانی تائی
 پیو و سب نہیں ہنھان ہوں گے تریجاں پیاں
 چم چم فرش کیجے اوپر لو ہو چلن و ہاراں
 ہنھیں رنگ عجائب ہندی سرخ و دوبارہ ہونی

نور نبی سے روشن کیتا اندر باہر سارا
 چمکے رات اند پیری اندر بجلی کندل والی
 ہر منہرا جالا ہو یا لٹ کئی آسمانی
 بجلی کرک پئی آسمانوں رکئی اک پیل و ج
 تھپن فوج کہوترو انگول پیو و مارن پھڑپاں
 عشق شرابوں نشتر نظارہ ہوش رہی کھائی
 بیت ربی و چہ عید مبارک حال جوں قربانی
 جدوں پیٹھیرا جن پیتی و چہ دروازے آیا
 کھناں جان کھنچے کڑھی چمکناں کھلی گیاں
 کئی شوخی بل و چہ سن دم نور و شہباز و
 نقل کتابوں نو کر لیا ہے جوں وامت والا
 وقت نکلے ہشت اندر آئی اجل جہان دی
 جاں پونے چمچلی وانگول ان کڑھی چمکناں
 کیں زلیخا کے گدارہ حاضر و یکہ پیارا
 پات گیا کوہ طور بھی اس ن و گیا اس نوروں
 وائے کر کے پرست اس نے کتنی دور و کھایا
 پیو و فوج ہو یاں تکبیر اپنی اپنی جاہیں
 ہرن اوپر عشق آوازہ کیتا اللہ اکبر
 جیکراوہ کہہ طور نہیں تان آگے روت واپاں
 مست شرابوں نظری آون نیسی اجل جہان دی
 ہو گیا فوج نڈیا کے کولوں وہ کہوترو جمانہ
 گھر گھر چھری کھارھی لیکر و پیا عشق کئی
 چھریاں پیتے دست لوہراں انگلیاں کپیاں
 پیراں سرخ سنید پوشاکاں ہوش نہ ہارندگاراں
 چہرت اکھیں تارے لیاں رو سمھال نہ کوئی

حضرت عائشہ آکھے یوسف مصرزنان ل آیا
 میسر ایسٹاوسن مکانے ہے کہ حاضر تھیندا
 ہنساں میسر ایسٹاوسن مکانے ہے کہ حاضر تھیندا
 تھوڑا چہا تھیم کہے ہتیاہنی حقانی
 وچہ جھڑک ز لہنجاہولی کہے سوال تنہاں ل
 کتھے غیرت حسن تھوڑا پیش کرد چترائی
 ہوش کرد کچھ سرت سمحالا سنبھل چھری چلاؤ
 آکھن گیاں ز ل ہونی دہشت بے اندازہ
 جس واپوسف سوہنا دلہر خوبی وامتوالا
 جو آکھیں لوں آکھن لہنجاہولی بات تھوڑی
 آہیں ہاڑہ لہنجاہولی ہنوں دورہ و سیاہاں
 تن تن تیر چہا پاں مارن روواں صبر نہ آئے
 عشق نکایاں لیکان سینوں تھی سکرکاروں
 جدوں لہنجاہول تھائے حالت دورہ سٹائی
 عبدالستار پھیر نہ ناند اہائی حال سنائیں
 زہنوں زخم جو ہوپاں ناں رووں چہرہ کائی
 پیشک سخی جان کندی مشکل منزل بھاری
 یوسف انگوں مومن کارن تحت پھیرا پوسے
 رقت نزع سے عاشق تائیں لذت کہے پوانہ
 جان کندی ہی چہرہ ساواں پیسے پاک الہی
 سخی اندر نظری آئے بچین ایساں تائیں
 وچہ بے چہری جو رہے لہ اسٹوں تنگی ویندا
 جاہل آکھن شخص فلانا دکھاہو کہ سو یا
 نیکے اعمال جو افرانائے رقت نزع کم آون
 مومن واسپہل خطالی اول پیش کریندا

و کچھ جمال کتھے ہتھ بھنساں ہوش تمام بچایا
 کارہ باہجوں زناں مصریاں ہر جگہ کھیندا
 کپ کپ ہنوں ور پر کافران ہوشے قربانی
 ساری رات حویلی اندر چانن رہیا اورانی
 کتھے شوق مزاج تھوڑی ہیو جواب لوں
 ساواں مت سکھاون آیاں سنی مت بھجائی
 ہو ہتیاہ ترنجاں پیسے و ڈھو ڈھو ہتھو سٹاؤ
 ایہ اوہ نہیں فرشتہ ہوسی کرن بلند آوازہ
 اس عاشق لوں نہ نظارہ اچھا تھیرا لہ
 لے پر لوں اس لہر باہجوں کیو کچھ پین اداوی
 یوں نہیں خیال سخن لوں ہر ہون لہنجاہولی
 شام پھی تھپٹی آڈ پکان گھروں قدم آئے
 کہ کر نورت گلی ہواں کہو اترک پیاروں
 بھنساں غفل آوارہ ہوئی پیش چاہے کائی
 نکتہ قدرت کمال والا اورہ بھیوسی جائیں
 کرن روایت ایہو حوالہ مومن ہر کے چوکئی
 عید کرا لئی کھل گئے وی لہائی ٹکے اری
 اور اپنا یا جنت اسٹوں لب کہیم و کواہ سے
 عجب نظارہ و کچھ ہیرا سرور سے اندازہ
 جیو نہر ستا چہرہ پاوسے کتھے ~~تھوڑا ہی~~
 باطن حال خداوند ہاں تھوڑا ہی لہنجاہولی
 ہلہ اس بڈا پتہ تھیم فلانوں دورہ کریندا
 کیا چانن جو عاشق تائیں کیو نظارہ ہو یا
 باقی عمل خواب تھائی دورہ خ طرفہ نہ جانوں
 بدلہ کچھ وچہ چہائی پاک سب لوں تھیندا

ہنگام میں غاصان تاقیں سب بستی پیاون
 جوش محبت اندر عاشق وین جواب نہانوں
 مگروں مسلم ہوئے خوشبو و سنتے درباروں
 تان اسم اللہی ملک کھائے لکھ کر سطر نورانی
 کیا سمجھی کیا وقت نزع و اجس مہ پار بلائے
 ہو سوال جو زخموں خالی عورت ابھی نکوئی
 کہن جواب روایت الی خبر کتابوں پائی
 جت کت حیلے کین الی چیز نہ پختے ڈروی
 ایسے کارن تختوں پر جس و تم زناں بٹھاپاں
 ایسے کارن مرگیاں تان چک پٹی بھاری
 اول بچہ چہرت ہوندی بے کجہ عجب و پیسے
 سرور عالم ڈوں اس کارن رب معراج کراپا
 کر سی عرش سرشتاں شگلاں عجب بگھاپاں
 تا جو عشر اندر جس و ن مخلوقات کھلو سی
 یکتین کارن پھر کے دل شوق خیال نہ پائے
 واد سبحان اللہ رب عالم کارن او گنہاراں
 فضلوں وعدہ ساتھ پیسے حکم تار قباضی
 قسم نبی نے کہتی اس دن نیوں خوشی نہ آئے
 بھی فرمایا جسے پکڑی تا بعد ہی ساڈی
 کرن روایت ہر عشر نے جنت طلب کرین
 ترے پسینے لئے کارن کارن سد تھامی
 عرض کرن اصحاب نبی نول یا شہر پیار
 حضرت اکھر جنت اندر کیونکر جاون لوڑاں
 اس جنت چہ حضرت اکھر میں نہیں ہرگز جانا
 عاصبان نول ل جاون ساون بات نہ بھائے

۴ طاقت ہو کشت زبانی پاسوں در ہوتی بیکاری

چلو نظارہ دیکھو حوراں جنت خبر سناون
 کیا جنت کیا سیھے حوراں کہہ نہیں خبر سناون
 اوسے کارن طلب سالاوں جلوہ ملے دیداروں
 عاشق آپ ہوئے قربانی وصلوں و پختہ نشانی
 سکر شکر کرے لکھ عاشق بستر چھوڑا اٹھائے
 کویں زلیخا رہی سلامت زخمی کدی نہوئی
 جہوں زلیخا لوں چہ خوابے صورت نظری آئی
 آپے مار مراں مت کلی فکر لے و چہ و مردی
 قتل کر اون کارن چھریاں آکنوں کچھریاں
 اوہ جلوہ پر لوز زلیخا ڈٹھا کتنی واری
 ووجہی تھی واری ڈٹھیاں اس خوف نہ تھیو
 باطن حال زمین آسمان سارا سپر کراپا
 جنت باغ زراعی حوراں حاضر کر و کھلایاں
 و حسن ملک نے جنت ووزخ عجب تاشا ہوئی
 شوق تاشہ نظر نہ کھے امت کھل نہ جائے
 ایسا رہ پھر پیر بنا پا کر سچے محمد ہزاراں
 عشر اندر اس نشاوں خوب گریساں اصی
 جان تک میری امت پیاری پیر حاتم نہ جاو
 اس دن جہانہ گرساں سنوں نول قسم خدادی
 حوراں شوق محمداں در عجب نظائے و پس
 جنت دل نظر نہ کرن سرور نبی گرامی
 نظر کر و پاک و جنت نال یا محبوب سواہ
 کیونکر جنت حوراں کارن امت اپنی چھوڑاں
 جہ تک میری امت کارن ملے نہ حکم رہانا
 پلنگ لورانی تکیہ لاون امت کون چھڑائے

کرو خیال رسول اللہوں کسی امت پیاری
بول شتابی عبد الستار باقی حال زناں

کیونکر امت بنی جس نے چھوڑی تابعداری
کیونکر مجلس ہوئی اس دن اکہ بیان تمنا ندا

بیان مشورہ کردن نال کے طلعت سرف علیہ السلام

کرن روایت جدوں نال کچھ ہوش نکانے آئی
تن سو کورت وچہ انہاں کے بالکل محبوں ہوئی
کے زینچا پہلی نظرہوں اٹھ گیا عقل ساڈا
دیکھ جہاں پوائی ہوواں چرگی ہوش سمھالاں
نگیاں کمن زینچا تائیں سچ تھساں فرمایا
پیشک حاضر اندر تیرے صورت سیرت پوری
جیتوں گھیں پاس پوسدے تیر پکارن جانیے
کھیا زینچا کرو صورت جے میں حاجت پاواں
قصص لایا بھی تفسیریں جوین روایت آئی
ادب سلام مہنی توں کر کے بولن ڈگر نہانی
نگیاں کمن زینچا تین بن دور و عاجز ہوئی
وہ جاوے لیت ویکر تینوں آندا اس بازاروں
پھر توں نا فرمائی کر کے اس پر نظر نہ پاویں
جس کے آئے سختی اندر سر قدماں پوہ مرے
جیونکر بندہ وچہ مصیبت نہی اندر آئے
تیر ہو پان امت کر کے سلاناں حاضر آن کھلوویں
کوئی جوابت کیتا پوسدے جے سوزناں ڈرایا
کر کے وایتا بن عباسوں جوین نام غزالی
پیشک من کمال زینچا خوبی حد نہ کوئی
و تیر گئی زینچا سب تھیں کے نظراناں سیاں
خوش نہ ساراں نال کے تھان بندگوار و کھاون

عشق برابر وانگ زینچا کھر کھر اک نہ گائی
ہو پان بند سوال جو ابوں سخن کلام نہ کوئی
ایہو عذاب جدائی ظالم کردی حال ساڈا
خدمت وچہ منظور نہ ہوواں ورو حال کھالاں
بچن محال جدائی اندر وکھ اسماں آہ پایا
خیر نہیں کیوں بے پرواہی رکھ وانا منظور
قدم مبارک پھرتے باتاں کرے شام منائے
سارہی عمر احسان تھساڈا سر جھٹاں پر چاواں
رہل رہتاں گرد پوسدے اگر مجلس لائی
چپ کر یاد الہی اندر بیٹھا پیر حقانی
موتوں لنگھ اکھر کے گذری تھساں خیال کوئی
باوشا ناں تھساں زیادہ کتھیں شوقی پر پاویں
کیا کر میں جد نفکی پاروں تیر کرایا جاویں
لائی ہے جو اسکے حکموں اول بند نہ کرے
جے ڈوشیاں پونہی کے کر کے عذاب پائے
لے پوسدے توں اسکے حکموں میں کین پھر تھساں
تیر مصیبت والاول وچہ خوف خیال نہ آیا
بست قیاس کیتا پھر ناہور و لیل نہ گائی
شاڈا کھر ڈیری پاروں باتاں پست نہ ہوئی
آپو آپ محبت کارن لکر پوسدے کے پتیاں
موسم ساون سہری اوپر بدل بن بن آون

چیکر نامنظور زلیخا اس میں تمام کینراں
 ہو آوے سونا زینازوں حسن بہار و گھاٹے
 گرد و پوسفدے نظری آون محبوباں مستوراں
 حضرت یوسف طرف کسیدی ہرگز نظر نہ پائی
 پھر قیاس کیٹا سب زماناں ایسے وہ عہرائی
 بسناں جاتا دور رکالوں یہ پردیسی بروہ
 خوشی نصیب تنہا نٹوں ناہیں جو پردیسے جاون
 چھوٹی عمر غریب نانا کے خرید لیا ندا
 لکھن اس میں تمام کینراں صاحب حسن بچیاں
 اک لکھن ل طلب سیاڈی رکھا باہجہ شماروں
 بیٹیاں رہن دو الے میرے اس وی نیت ہوئی
 ماں غیرت کر دیا یوسف سب یکبار اٹھایاں
 کمن زلیخا نون تدھاسنوں نالاؤ و گھایا
 تن من جن کھیں گھول گھایے قد میں ہتھ نکائیے
 بہر نعمت جس حاضر ہووے خوشی مرادوں مانے
 پیر جو اب سنا یا یوسف حاضر کل زمانوں
 ہتھ اٹھا کر طرف بے وی آکھے بنی سچاواں
 چہرائیں سلام لیا یا حکم ہو یا رحمانی
 کرافس کیا اس ویٹے جہرائیں پیاروں
 جو توں حاجت منگروں یوسف ہتھ نکلا ویندا
 دوست پاسوں دست پیارا فرق کردا کوئی
 و ما منگو تو بہتر منگو کہیا رسول الہی

ساؤں کر منظور پیا کے آکھن کر تسلیمان
 چو بکر اپنے خاوند پاسوں عورت نہ شکر ماوے
 باب الحسن بازار ہستی جوین و طرنی توراں
 جنس پیاری و کچھ دلالاں و اوصی قوت لائی
 کیوں نہیں کرواناں کسے شے الفت سخن زبانی
 ناں کسیدے قدروں اغرو رو اسخن نہ کروا
 رہن نمانے و روز نجانے بھاویں لاج کماون
 لے نہیں معلوم کچھ اس نون شوق وصال لانا
 کیوں کروصل نانیان ناہیں ہووے باہجہ نصیبیاں
 حاضر سخن جواب نہ دیندا عشق محبت پاروں
 دیکھاں میں بہار حسن می ہو رہیں گل کوئی
 ہک فسادوں تنگی ساؤں رہلائیں کیاں
 تاں ایہ نافرمانی کروا پیار پسند نہ آیا
 دل اس و امغروہ می پکڑے بے سووار بلائیے
 جدوں مصیبت اندر آوے قدرتد اپیں جانے
 حسن تساؤ خوشی کلاماں نہیں پسند اساتوں
 قید بھلی اس مجلس نالوں کے منظور ہی پاواں
 کیتی رہ منظور تساؤ ہی جو کچھ کیا زبانی
 کیا تسان مصیبت منگی صاحب دی سرکاروں
 لے محبوب تسانوں کہہرا بند ہی وان کر پیندا
 نیک مرادوں بھیں منگن سجنوں لائق سوئی
 ثابت حکم قرآن حدیثوں حاجت نہیں گواہی

ذکر مصیبت زلیخا

ایسے پردہ و مانگن تھیں مولا بتارا ضعی تھیندا

پست لڑا اب عجاہت اندر باہجہ حساب کھیندا

بندگی کر کر جیکر بندہ ہووے نہیں سوائی
 عاجز ہو کر منگن والے رب نوں لگن پیارے
 بندے نوں کے منگن والا دشمن انک دیوسے
 منگن تھیں جے رب نال حق حقیقی غیرت یارے
 وعا منظور نہیں ہر کدی عا ماں نکل بنائی
 لا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ سَبَّ كَيْفَ تُرْمَنُ بَانِي
 صَمِيحٌ خَلِيمٌ خدوا دے عالم اپنی صفت سناے
 کر و خیال جے بندہ خاک کی تھھے اندر تھیندا
 جو کدول حاضر کر بندے بندیاں پو ل جاوے
 لے غافل جوں قبریں پو جن کر تعظیماں جاوے
 رب تھیں منگن کو لول عا ماں فضل امید گھٹائی
 جان نہیں جو بندہ ہی ظرفوں جے ناہیں منظوری
 جے برکات طہیل بزرگاں منگن پاک لاہوں
 کرن روایت عمر خلیفہ کسے اندر آیا
 چھوڑ گئے سن دنیا فانی پاک لے سول سہارے
 پارے اوہ محبوب تساؤ اسد کل بنیاں دا
 جے اچ نال سائے ناہیں نبی محمد پیارے
 رو کر عاجز ہو کر حضرت اتنی عرض سنائی
 کرن روایت جس م آوم کھاوا گندم نہ
 یارب جس داعر شاں آپ کلمہ سطر نورانی
 جے اس طور دے پہلے پچھڑے حاجت منگن والا
 گوشے بیٹھ دیا میں منگن یاد لے نذر بنائی
 وعا ویلے جے سننے والے پار آہیں اللاد ل
 آہیں آگن الیاں کارن حاضر ملک تاجی
 نوں تھیں جے جیکر موں عا منگے درگا ہوں

زہد عبادت اس ہی آگن منفر تو ابوں خالی
 بہت غذا بون بخشش پاوے پہا ہوں گنہار
 سار ہی مگر ہر اچھیں منگے اوہ ہزار نہ تھھے
 صفت کے نال بندیاں اس ہی اخذ کوں سداے
 رہد ہی طرفوں موڑن کارن شیطان گلا کھائی
 نہیں امید خدا تھیں جس سوسرہ و شیطان
 اس درباروں منگن آیا کدی نہ خالی جاے
 مشکل اس دار اضی کرنا سخت نال منیندا
 جے اس طور خدوا ل آون کوں کوں پادون
 ایسا ہوں خدوا ل ہوں میں ظاہر باطن پارے
 ویلے بالوہ لومراواں شیطان مت سکھائی
 کیونکہ ولی خواہے دین سنا نوں قرب حضور ہی
 رب سول ہی راضی ہوندا پچھڑے شکر گنہا ہوں
 بھی عباس نبی دا چا چا پنے ساتھ لیا پایا
 کیکر عرض کیتا غم دروہوں حضرت عمر پیارے
 میں اس دا لاج بابل پیارا نال وسیلہ لیا نڈا
 تاں میں اس دوست چا چالے آندرا سرکار
 او سپہ وقت ہوئی منظور ہی دار ہی حاجت پائی
 ڈرے یا خفگی رہے ہی گو لوں رو رو کے نمانا
 اس شے پاروں بخش خدایا کرے جو انہا ہوں
 دیو نساہ خدوا نڈاں جا پھرہ ذکر عا منگے
 شکر جھنڈا لہن نالوں اس وچہر کت الہی
 بہت لو اب تنہا توں ہو شے اجرو ہر پاروں
 رہد ہی طرفوں بخشش رحمت منگن فضل گرامی
 وقت دے اس موں کارن ہو تدا حکم لاہوں

Marfat.com

رحمت بخش کر ساس پر نالے کر ساس تینوں
جو کرے سوال و عاقل میرے جو مسکین نانا
عارف اکھن دعا منگن دی عقل تدا میں پاویں
جو کتے لوگ نہا کے لگے قداں بچان پوزن
کتی واری دین دعائیں آئے نہیں آوازہ
آپ سوالی اس پر پاک امید لگا و ن
پھر مرزا اکھن بکڑ جینوں موقعہ اج نہ کوئی
پھر کچھ غیرت کرن دل چہ نہ منظور می پون
ایہ طریقہ وقت دعائے فل مولا دل آئے
ایسے پاروں وقت دعائے ہندی نامنظوری
پچھلی راہیں رحمت پائی کرے پند آوازہ
آؤ چہ دربار اسائے جاگو لوگ سوالی
بندے لوں کوئی حاجت کارن تہاں بگا
عبدالستار یہ موقعہ پر ہے رب غصہ تھیندا
کرن و ایت بعد نمازوں جو کوئی ہتھ اٹھا
بعضیاں ہمایں تھیں عالم جلدی حاجت پیدا
تندرستی یاں نیک عائیں چہ مرضاں کلاون
تے بیمار دیاں نیک عائیں تو پستفقاراں
نیک دعائیں و چہ ازانی سنتوں پار لگانے
وقت مناسب من کارن آون پھیں دعائیں
جیکر عرض دعایاں پاروں جلدی پ کر پیدا
بعض دعائیں رحمت ہندی و قیامت تائیں
جیونکر کھیت پیاساں بہن کچن چہ ہنارے
بعضی ہر من حاجت منگن یہ خداوند لائے
شاہ ذوالنورین جو مصری و کرکد کن شہابی

درجہ دوہاں برابر ویساں کچھ پرواہ نہ بینوں
رو سوال نہ کیجے اس و اشابل فضل ربانا
غنیانے دروازے آپرے بکواری جاویں
مر مرزا آون جس دواون اوہ دربار نہ چھوڑن
دوں حضوری سائل بچان چھوڑن آوازہ
جو سواری باہر آوے دوز نکالے جاون
پھر بھی نہ شرمندے ہوون نامنظوری کوئی
کتی واری مار سپاہی و کرکد کن رباروں
جیونکر غنیاں کے دروازے چاہیں حال نمائے
جتی دوری آپ کر لیں اتنی رہتیں دوری
گھنیاں منگن ایساں کارن حاجت اور آوازہ
منگو کچھ پرواہ نہیں ساون حکم کرے عالی
حاجت منگن والے کارن الہی خلقی آئے
غنیان نال شراکت ہندی احد کوں سد پیدا
سائل ہو کر اس درباروں عالی ہون چاندرا
جیونکر اوہ کم لائق ہوں حکمت رب کر پیدا
عومن سخت بصیرت ہوں جلد خلاصی پاون
تندرستی یاں علی خطایاں ہوں عیب ہزاراں
آون کم خدائے فضلوں ندر خط زمانے
بندے وانگ نہ کرے تشابی حکمت الہی سائیں
بدیاں پاروں مار جہنم جلدی بدلہ دیندا
وقت عدالت وعدہ کسی پورا خالق سائیں
ساون مار جو کھیتی بہن پاون عیش سیلے
سو ہنار عرض سوال تنہا نداشت خداون بھاو
یار ہیں نت کران دعائیں کیوں نہیں حاجت پائی

رحمت کنوں واڑہ جیتوں حاجت پاویں
 ساری عمر یعقوب بیٹی کی گزری تھی چہ عاتیں
 ہر دوست کی عرض خداوں نہت سرکارے بھاد
 وچہ شہباز روایت جو مکر راہی ذکر لیا یا
 چکر ہون آکھے یارب جنت بخشیں مینوں
 جو مکر قرب الہی پاروں تینوں الفت میری
 جو مکر بندہ آکھے یارب دوزخ کنوں بچائیں
 جو مکر حرب خداوی تینوں ساتھیں نفرت ہوئی
 اول انہ وچہ دعائے یادورو وچہ چھو کے
 غم سختی وچہ اپنے اوپر ہر سوال نہ کرے
 حضرت یوسف خطکی اندر قید خدائیں چاہی
 آپے قید مصیبت اندر دل تھیں ہویوں راضی
 شکر خیر فرستے گو لوں کجہ افسوس نہ پایا
 آکھ حقیقت عبدالستار نہ کر لوں کہانی

کہ حاجت ہوئے تیری ساوا پیار بھلاویں
 ایہ وریار نہ چھوڑن لائق حاجتیں تائیں
 مال و عاتیں نشان فضیلت کنوں نہت آکھے
 شان فضیلت جوں دعائیں سننے اندر آیا
 آہیں آہیں جنت آکھن بہ لیا کے تینوں
 جنت آکھے ہیناک تینوں آہیں محبت تیری
 دوزخ کہن بچا کے تینوں فضلوں خالق سائیں
 تو میں ساواں تیر کچاں شوق پیار نہ کوئی
 برکت بی محمد سرورہ و سوال تو تھیں
 شانزادہ منظورہ ہونے تھرا لہوں ڈیے
 آگیا جبرائیل فرشتہ نے فرمان الہی
 ہو گئی بات قبول لتاوی حکم یارب قاضی
 مال آرام عبادت کرساں بہت خوشی ہو گیا
 یکسر قید بی لوں ہوئی حکمت الہی

بیان سید قید شدن حضرت یوسف علیہ السلام

چار وچہ تھیں قید یوسف بن عباس سیدی
 اول ایہ جو آپ یوسف قید پیاری ہوئی
 ہر سرد و مند اندی وادت گوٹے کرن گزارا
 جہوں زینجا کارن رتیاں کرن بالست آیاں
 تن سو عورت چہ تنہا جسے جان بیان کہتی
 کجہ ہویاں کجہ ہو گون بچیاں لف کند لوچہ آریاں
 انہاں تانے مارن کارن وچہ عدالت والی
 اس منزل چہ یوسف تائیں رہتا یا جائے
 سرن جہانی تھیں سب تان گھر گھروں سیدھے

وچہ تفسیر یوسف ہے جو مکر خیر ملائے پائی
 مال آرام عبادت کرساں تختہ ہو گئے کوئی
 وہ جی وچہ شاداں تینوں سلطوں پیر ہارا
 اول حسن و کمال زینجا پکڑ لالہ آریاں
 مارن آیاں جسے گیاں ہوش حواس نہ کوئی
 عشق باورچی اول تینیاں کہن سزاں سزاں
 جی بی قید کرایا یوسف ایہ بگورن سکالی
 جس منزل چہ ساساں ہوں کوئی جہاں یاد
 جو مکر ساواں براساوں قدر تھرا توں چاہے

پتجا کیساز لیٹھا جس دن ور پیار اجا سہی
 وور گیاں ل نرمی ہو ہری اثر محبت پائے
 شانڈ ویکھ جھائی یوسف کرے خیال اساوڈا
 چو تھاؤ گمہ سائے اندر بر خودوار لیا یا
 بیشک حضرت یوسف کولوں نہیں خیانت ہوئی
 دنگا کہن وڈیہاں تائیں گیا تہ پیر چھو سے
 جے خطرہ مت یوسف کولوں چھوے بریائی
 ووجا استوں ہجہ گناہوں قید نہ کیتا جازا
 الٹ قیاس زہراں کیتا منصب ہیا کونئی
 پیہوں پاک آلیٹھا کیتی حضرت چور بنایا

بیشک الفت یاو اساوڈی کرسی کیرا او اسی
 حاضر کول پیاسے ہوون فکر خیال نہ آئے
 نیک خیال زلیخا کیتا آٹا ہوا وورا وارا
 کٹن شاہ عزیزینے تائیں فکر دیوچہ آیا
 جیکر دونوں ہن اکٹھے جد کہ حال نہ کوئی
 فکرول چور پیرے دل اندر کویں خلا صی چھو
 ایسے کارن آگے ساٹوں سخت زارت آئی
 جاں تک دونوں جد نہ ہوون مارے ف و ماڈا
 قید یوسفنوں کرنا لائق ختم عدالت ہوئی
 دعایوسف ہی بندی خانہ رب سبب بنایا

سبب زائل شدن یوسف در قید خانہ

واحد البریاک شریکوں عالی ذات لے دی
 باہجہ گناہوں دست پائے جیکر قید کر اے
 کسٹخوں جد بنی پائے وڈیہر چیر جیاں
 کیا کس قدرت ظاہر ہوئی خالق دی سرور
 کرن روایت حمت نازل ہوئی پر جہانہ
 موسیٰ ساتھ جو شیطان ہندے حکم لے پائیں
 بکتے لے پرواہی والا اب جبار و کھایا
 جس دن حضرت یوسف تائیں لیا بند خانہ
 ویکھ لباس قہمانہ بھنوں لوچہ پیرت آئی
 سب قیدیاں ن گھورا لوی کھٹے بھریاں لیراں
 چو تکر حکم لباس یوسفنوں سو پٹیا یا جاو
 ووا حاکم اس بندی خانے قید لوچہ و لاہ
 کرن روایت فقرہ کالوں سننے اندر آیا

عزت ذلت جنوں چاہے نہیں مجال کسیدی
 دو جینوں کیا قدرت ہووے گردن تال کھاو
 بچن مجال عدالت قہرون انکار لیاون
 آٹا قید یوسفنوں کیتا شرم لہ لیا پارو
 وقت عدالت پفراسی کجہ نہیں میں بنانہ
 قید کر و سب دوزخ اندر لیں بند اپ نہرائیں
 صابر شاگر دوست رہا بندی خانے آیا
 سر و ستار نہری پٹکا عجب لباس شہانہ
 حاکم بندی خانے واپے جلدی عرض پینچائی
 حضرت یوسف نظری آئے سید گل امیراں
 اس دی عزت وور نہ کرنی حکم عزت نہ تاو
 جو چہ حکم ہووے سرکاروں داخل کیتے جانے
 جس دن بند خانے یوسف قدم مبارک پایا

حیدر بانا کیتا یوسف صبر صیبت پاروں
 سہی ہک بندہ بنائے اندر سکار کہ پرانا
 سہر ہو پار کہ ان شتابی شاخان باہریاں
 تلے ورنہوں حضرت کارن چشمہ کیتا جاوی
 گیا اس بندہ خانی اندر حجت پھر پایا
 دوست رہے اللہ اندر جے تقدیرن دن
 وڈر کہ پیدا کیتے رہے اووی ڈوکر لیا سے
 ووجے کہ کھنٹیں ٹھنڈا شربت شیریں ڈاگامی
 کہن مفسر وہ رکھ و نویں حضرت یوسف تاشیں
 چودہ سو سو قیدی ایسے بندیاں پچاسے
 خوش تا غیر حجت ہوئی ہر ایک بندیاں
 فضل آرام ہو یا سب فنون و مندان بہار
 عارف آگھن قید ہون کی یہی حکمت نامی
 پاک کیتا رب بند بخانہ قدم رسول لیا ندا
 و عطف کلام سنا کے یوسف جویں طریق رسول
 شکر حکم نبی و اسمنوں عین ہدایت ہوئی
 سب صحابہ پیچھے ہوئے طالب شوق دیوانے
 حاجت پیون گھاون گھن آون بہت سوالی
 ہک دروازہ سکیناں اجے رب بند کہ نیدا
 قید اندر رب سنا کہ ان کھو لیا غیب خزانہ
 بیکاراں گنہگاراں علم رزق نہات پہچا و
 واہ سبحان اللہ ایسے بدی باہر شفقت سماںوں

بسم اللہ والحمد للہ لولیا شکر غمخاروں
 اس کے پیٹھ بنا کر بستہ بیٹھا نبی رہا نا
 سو ہنسا یہ جنت اللوں الیاں میں جمکا لیا
 اسمعیل پیغمبر و انگوں شامل فضل عقارنی
 برکت لاروں بے اسنوں مثل بہت بنایا
 اول جنت حاضر ہوئے بچھوں اس چو اون
 ہک کہ کھنٹیں بہرہ و کھانا جو حضرت فرماو
 اپنے دوست کارن بے کیتا فضل گرامی
 دنیا پر جنت و چون بخش کیتے رب سائیں
 شفقت ہر ایک پر ہر وہم کار صیب سونا سے
 بلخ لورانی حسن نبی و چند جوئی سما ناں
 دن دن ان سلامی ہون قیدیوں لول کفار
 کارن قیدیاں چاہیا رہے دور ہونے گرامی
 باہر رسولان شکر زمین واپا کٹ کیتا جاوا
 رہہ ہر ہر ہایت کارن آیا پاس جھوالاں
 کلمہ وحدت یاد کیتوئے کافر بہیمانہ کوئی
 فوج یوسفوں کھنٹی رہے اندر بندہی خانے
 بنھوں لیکے نبی رہا نا کوئی نہ جانے خالی
 ووجی طرف کنوں روازہ شفقت مال کھلیندا
 ہر ہر نعمت برکت لاروں بھر پارہی خانے
 اپنے دوست لول بے نام کہیں لیکے کھار
 سنور وایت حال مناسب ڈوکر امیدواروں

ڈوکر کہ کیتا یوسف صبر صیبت پاروں

یعنی لوگ خدا سے راہ و چہ پیچھے دیند

زکر یا وہ پیغمبر سے پیچھے مومن عمل کریندے

مسجد وہی وہ خدمت کارن ہوا کے چھوڑے
 اسراٹھیاں تھیں اک عورت حنا نام سداوے
 محل ہو پاتاں لڑچاس نے نیت کیتی آہی
 رہے بیٹی بیٹی اس لڑوں مریم نام لکایا
 ماں مریم لڑوں کے اندر بہت لکھی پریشانی
 عرض کیتی دل عاجز کر کے وچہ جناب الہی
 نذر ثواب برابر ملدا ہے میں بیٹا دیندی
 قدرت مال خدا فرمایا اس لڑوں حکم تمامی
 سکر شکر کینا اس لڑوں مریم وہی مائی
 یا نبی اللہ میں ایہ بیٹی دیواں نذر الہی
 حضرت لڑکر یا مجلس اندر ایہ فرمان سنا کے
 شوق لڑ سکوئی نذر نذر کارن چھکے یا قصد لڑاوں
 حکم رکھو سب پائی اوپر جس کے ہتھوں ترسی
 پائی تھیں تہ بیٹی اللہ کے بھر گھر حال لکایا
 اسی پائی پر مومن سنا کے پھر پھر قلم لکھا
 سب تھیں کچھ بیٹی اللہ کے قلم مبارک والی
 نے نہ جائے پائی اندر قلم ہے وہی آہی
 وچھ نماشا قدرت والا ختم عدالت ہوئی
 بھی مریم وہی سگی ماسی حرم نبی وا آہی
 کے عبادت حضرت مریم مسجد اقصیٰ اندر
 بہت ضرورت کارن جیکر باہر حضرت جاوے
 جس م مسجد اندر آئے جلدی قفل تار کے
 لکدن حجرے اندر مریم اس مقبول بٹھائی
 مریم عاجز حجرے اندر بول کلام کہ کیتی
 جنت تھیں ہر نعمت یسویے امر ہو یا سبحانی

اپنی خدمت حق انہاں تھیں ساری عمر نہ لوڑن
 نیکو کار عبادت الہی صفت نہ کیتی جاوے
 جو فرزند تولد ہو سہی ویساں نام الہی
 جس نے مرسل دعوت پدا حضرت علیہ جابا
 جے فرزند عنایت ہوندا دیندی میں قربانی
 یارب ملی مراد نہ بینوں جو دل حاجت آہی
 کریں قبول میں اہ تیرے چہ بیٹی نذر کریندی
 بہت قبول کیتی اسماں مریم ویکر شان کرمانی
 ست برس اندر مریم ہوئی لڑکر یا یاس لیائی
 وچہ مسجد کے بیٹھے مومن و بیٹی مجلس لائی
 اس لڑائی وہی خدمت لڑکر کن فضیلت پانے
 جلدی نبی اللہ کے تائیں آیا حکم جنابوں
 ادہ کوئی مریم وہی رخصت کر کے اہولانے کرکی
 لکھن نورات مقدس جس تھیں قلم مبارک لکایا
 پائی اوپر قلم نہ ٹھہرے فارغ ہونے جاوے
 ٹھہر کھلی اس پائی اوپر قدرت رب کھالی
 بھٹناں جاتا لڑکر یا تائیں خدمت حکم الہی
 ہا بچہ بیٹھیر خدمت وارث ہو نہ بنیا کوئی
 آپ کریند شفقت خدمت اوہ محبوب الہی
 پھی جو خدمت مسجد کارن امر کے پھیرے
 حجرے وچہ بٹھا مریم لڑوں حکم قفل لکائے
 بہت محبت کمال شفقت رکھی بی بی پیارے
 جند لمار گیا گھر اپنے تیرے دن یاد نہ آئی
 کوئی خیال نہ لڑکر یا تائیں اتنی مدت بیٹی
 لیکر ملک لٹھے آسمانوں کے کابو لڑائی

سجدے اندر حضرت مریم شوقوں حاضر ہوئی
 غیرت مطلق رازق تائیں ایسے کارن آئی
 باہجہ نبی تھیں جد مریم لوں زق نہ حاضر تھیندا
 کرن روایت جس دم مریم پاو نبی لوں آئی
 نقل آثار پاوہ ڈاٹھتا ہی اس مہبول گراہی
 حضرت مریم سجدے اندر نقل عبادت جاری
 مریم آکھیا جنت وچوں لیا دن ملک نورانی
 جو پیرائش حاضر نائب مشرق مغرب تائیں
 جدول زینجا کو لوں وری یوسف کارن ہوئی
 ساری دولت قبضہ اس ان خود مالک تائیں
 جس کچھ مال محبت یموں ہدی صفت سداواں

جرہ بھر گیا نور رکابوں جگہ رہی نہ کوئی
 اسیں بھلاواں کیونکر استون جنوں اس نہ کائی
 مطلق رازق رہ ہما ناں واحد کوں ساریندا
 روکر آگھن ہے ہے مریم اجل شہادت تائی
 کیا وچھے سمب جسے اندر وھر کے پائی
 اتنا کھانا کارن لیا یا پچھے نبی عقاری
 جس چاہے پ باہجہ حسابوں بخش کھے ازانی
 کون کینوں پالوں والا باہجوں اک بک تائیں
 اس تھیں دور کھیا رپ اضی ویر نہ لگی کوئی
 ہر گھرا سدا غیب خزانہ اول آخر تائیں
 پھر پیمان پوسفدے حالوں کسان نہیں بھلاواں

سیان لو تہذو کہ لو تہذو کہ لو تہذو کہ لو تہذو کہ

عام خزانہ نہیں رہا وارث اور نہ کوئی
 جس کے گھر وچہ رزق کسیدار پ کریم نکالے
 ہر کوئی آگے کسب کما کر میں گذران کریندا
 کس پچوں پے بنا چاہے افرال جہاں لوں
 اچھے کسوں رزق زیادہ عامان کس بنائی
 سخت ہیں انہن والے وچھن سوہ اکھیا پان
 ظاہر ابد کاران تھن باطن غیب خزانہ
 رہوں رزق جانن میں ہوش بھانڈی ماری
 آکھوں لوں قدر رازق صاحب ہواب سناھے
 ایسے کارن صیت پیرائش رہی ہو رہی بنائی
 کسبیاں تارن ہی رپ کئی بخشش نہیں جہانوں
 بندیاں و پر زیادہ رحمت کیتا فضل حضوروں

کھینچاں کھیاں لائے استون حکمت والا سوئی
 ڈگر ہر مرد بنیا کر حکمت نابل و کار سے
 استون حکمت یاد نہ آسکے جہاں عبادت دیندا
 ازان بخشش کرے تھیا سوں کسپ لکھیا لوں
 لیں پوں لیں پوں لیں پوں لیں پوں لیں پوں
 کا فزنی و کلم چلاون کھاون تھیا پان
 کھوئے عارف ہاں لکھتے ہتھیا کسپ لکھیا
 سردوں کسوں توت نہ توتے باہجہ تھیا لکھیا
 رباق تان کچھے پانچوں پھر کوئی نہ تھیا
 ہر چیز ان روزی کھاون کسپ کسپ کسپ
 آپو آپ تھیا کماں پوئے کیتے باہجہ تھیا لوں
 کھنچی غیب خزانے کارن کھنچی کسپ تھیا لوں

بہت زیادہ غیب خزانہ مال نصیب جنہاں
 جس کے گولوں لپکے کئی غالب حکم رہا نا
 سب گاروں جڑ سے ناکہ ہوش و بجا سے
 پھر وہ لے لے کی کہوں جانے شکر کوں بچھلایا
 جو کتے پانچوں ہتھیں کراں رقی نہیں مل جاندا
 پھر وہ کاتب روز راز سے جو اب قلم چھلانی
 آگہ جو آجی فرخ جنت ہو گئی یہاں پاروں
 پھر بھی نہ شکر کے ہوں رازق رب بھلاؤں
 رب فرمایا کراں اندر اس خزانہ دھریئے
 جو کچھ حاضر گریں تسانے سارا مال ساوا
 بیون کھاؤں قدر ضروری تسان اجازت تھی
 کہ دنیاس جسے غیب خزانہ اپنا رب دیندا
 بیشک غیب خزانہ ایک حکمت مال بیجا
 وہاں ذرا عیب بچن والا بہت خیال جائے
 پچھو اس تھیں گھنٹی اندر کتنے ہوس جانے
 عیب خزانہ پر جسے اندر اسنوں تھر نہ کوئی
 اس گراں لب پھر شے اپروا شہ بانک آیا
 کہ مافی السموات و مافی الارض آیت نزل ہوئی
 پھر جسے پر تصور اہمنا جسے ورثہ عقیدہ
 ہر بندہ ہر عمر و مافی ہوسے اہل پیالہ
 جتنی قسمت اس میں ہوتے گھاو مروج مناسے
 اسلی وارث پاک خداوند ہور نہ دخل کیدا
 ایہ محنت تو حید الہی جو ایمان لیاوے
 حکم ہو سی تسان کتنے کتنے خرچہ مال ساوا
 جتنا خرچ کیا و چم دنیا پیش کتاباں ہوں

اوہ سرداری درجہ پاؤں لپکے باو خاہاں
 ظل لپکے تندرستی اندر ہوسے بہت نانا
 ہکا پیسے وی کار نہ ہوسے تان بھی عقل نہ اوسے
 رہوں رازق مست کوئی جانتو شیطان سبق پڑایا
 جسے اسنوں کہو نماز تا اگوں سئلہ بول سناندا
 ہن کچھ کر نمازاں پڑھیاں کچھ نہیں بند بھائی
 رزق بھی نہیں نصیبوں باہر صبر کرو کچھ کاروں
 خالص و طہارت سنکر ایمان لیاؤں
 کیا مقدور تسانیاں کراں جسے بہت نہ کیئے
 اپنی مرضی کرو جسے اس و چم کیا مقدور ساوا
 اے پر سائے امروں باہر ضائع کرو نہ کوئی
 عیش تاشے مال و بجاؤں پھر کیوں منع کریندا
 گھاہ کھاؤں سب تھیں گائیں کپھراؤ وہ بناو
 کہ ضرورت میں گھنٹی گھنٹی کار قیاس اٹھائے
 گھنٹیاں چیزاں کھاؤں اسنوں کئی جواب بجا
 جسے چیز بنائی ہوئے محرم ہوندا سونے
 جو کچھ و چم آسمان زمیناں کچھ نہیں کہ بنانا
 کل مالاں و مالک واحد ہور نہ وارث کوئی
 بیشک شرک ثبوتی ہوندا ہی واحد کوں سیندا
 جسوں چاہے قبضہ اسدا ویسے یون والا
 اس تھیں کچھ جسوں چاہے ارث کے بناو
 داخل خارج خلقت ہوسے جو جو حکم بے وا
 نہیں تان وقت عدالت ہر روز بخوار اٹھاو
 وہیو حساب تے لیور سیدان تے حکم خداوا
 کوئی نہ وارث ہو سی اس دن سب جہن کھاسن

Marfat.com

خرچن مال سخاوت اندر ہو یا نصیب جنہاں تو
 تویشاں ہو یقیم نہانے بھی مسکیناں تائیں
 یا حاجیاں نہاں لہو کے ذوالقدرت آہی
 نبی محمدؐ سرور جیو نہ کر خو فرمان ستا یا
 سنگل مار جہنم بھین جرم ثبوتی پاروں
 جو نام غیر کے نذر نیازاں دیوں شرک کماون
 اس دن کوئی نہ وارث بنسی ارث ب تعالیٰ
 جاہل لوں جہ دولت اپنی پاک خدو بند پیدا
 سو ہنا مینا و تائبے سب احسان بھلائے
 جیکر لڑائی پیدا ہوئے چرکی بانگے یواون
 بے وقتے لڑکیاں دن شیطان عقل و بخایا
 مٹی پائی تھیں جس بے خوش تصویر بنائی
 ہر نقش مصور کو لوں ثابت استا کاری
 قدرت ڈالے شیشے اندر جیکوئی نظر لگاؤے
 نکتہ صفت وحدت والا ہو یا معلوم ترو کا

لیور سید بھی رجبہ جنت طوسی حکم تنہاں
 مال یا ناخر چیا ہو سی خوشی و پئے سبائیں
 یا قرض کسے مومن والا ہیا پاؤں فضل الہی
 اس کے اصرورن ہر جس نے رہا مال و بخایا
 مال امانت لیتا اس نے حکم ہو سی سرکاروں
 دسواں حصہ پیراں دیوں مدو کار بناون
 دوہر شفاعت نبی دیوں مومن کون چھراو والا
 دیوں والا ہو رہا سے شرکاں کفر کر پیدا
 پیراں تانا مال شتابی اس و نام نکاؤے
 اللہ دئی آکھن اس لوں پیراں لہو جاو لہا
 جو پتر سب پیراں مٹے کلیں دوہا و اپا یا
 خاص کار بگر کو لوں ظالم ہرگز شرم آئی
 کون شریک پیدا لہو جو کج خلقیت سہا رہا
 ہر خاصے وچہ قدرت اس مئی حدت تارح و کھاؤے
 و کھا سہر مرقی والا لہیا خیر جہ و کا

حال حضرت یوسف علیہ السلام در بندگی خانہ

عبدستار اذکر یوسفؑ اڑھ صلوٰات سنائیں
 جا بھیا جہ بندی خاصے اوہ مقبول سہارا
 برسن مین نبی کے پاروں موم شکر گزارے
 پیل باہل و ایساں باتاں یاد دے چہ اون
 پنجوں بھرن نہاںیاں کھیں نہ بھر سکیا یاں
 مال محبت عاجز ہو کر یاد کہ پیدا بھایاں
 وچہ پروسیاں سکونی عاجز ہوندا و کچہ جدا یاں
 طیاں راغیں یاد اون جان جنہاں لنگھیا یاں

کیونکر ورو مصیبت گذر مئی ورت بٹے تائیں
 درووں یاد یوسفؑ لوں آیا دوست پاپ پیارا
 تن تن تیر غما سے لگن اون یاد پیار سے
 دل و لسانکھاں سینے وچہ اون در سلو پاؤں
 پاک جمال تعقیب پیدا و کھیں لوں نہایاں
 عرصہ چھوڑ گیا دل چوں یاد جہتاں باہل
 عبدستار یاد تہماں لوں دن میں جنہاں آیاں
 کیونکر نصیب تنہاں توں تنہاں سنائیں پایاں

سارا ملکت ایساں کولوں ویندا گیا دویاں
 ہر طرف جدیاں عالم بھاپیں بال کھایاں
 نوکر عبادت اندر پوسف نیت نماز کھلوسے
 دل چہ صورت حاضر ہے باپ پیارے الی
 اے بابل مقبول رہا تے پاک زیارت تیری
 جے منظور کے بسائیں اون تیریاں خبراں
 رور و حال بے طاقت ہو یا غم کے نال بنانا
 گوشت پوست لہو ستر پانڈیاں رو سو گیاں
 یغندا آرام نصیب ہووے کتنے درد وہاں
 ہک پل دیکھن باہجوں ناسی صبر آرام جہانوں
 ہکدم باپ پیار اجسٹوں درد نہ کہے حضوروں
 سیاں کو پانڈیاں تھیں پیاں چہ پیاں پیاں
 غم مرواں پیاں فوجاں چڑھیاں لول مارن پیاں
 بختے لاؤ و کھالے ہمسین شوخوں باپ پیار
 ویساں والے امر مقدر چا پر ویسی کہتے
 دوست محرم حال نہ کوئی سارا ملک بیگانہ
 گھر و سبے کیا خبر پہچان و طنوں زریاں دی
 در و پیار یعقوب بنی دا تن تن زخم لگاؤے
 جیکر پیریں سنگل ہوون حاضر پار و سیو
 دوری پار پیارے کولوں ہووے حال جنہاں دی
 جس سے دیکھن کارن شوخوں باپ یعقوب یو آ
 کرن روایت بابل باہجوں جتنی رت جالی
 اے بابل کیا گذری تینوں کون کھائے تینوں
 حالت غم و گھیری الی جو یوسف پر ہوئی
 درد نصیبت محبوباں دا خالی بول نہ جاندا

پناہ خداوی اینہاں جدیاں کتیاں صفیاں
 گھر گھر چھری کوٹاڑی لیکر پایا قدم قصایاں
 چھم چھم بھرن مصلیٰ ہنجوں سجدے اندر رووے
 پیچود ہووے پھلی وانگوں پانی کنوں نکالی
 کس دن ہوگ نصیب ساٹوں کیکر کران دیری
 نہیں تاراں انشاء اللہ جانی مسن اندر قبراں
 سوہنا کھ جمال لوزاتی روون بھیں کر مانا
 بھجوں حلن پیاں نرا تیں غم کے قابو آیاں
 زخم نوں سرتانے لگن ہوون نہیں پڑانے
 کتنے سال جدیاں ایساں نال نصیب تنہاں نوں
 جدا کیتا تقدیر ربانی دور گیا لنگھ دو روں
 ہکرات جدائی والی ہووے سال ہزاراں
 قسم خداوی جھوٹہ نہ جانوے عذاب جدیاں
 ہک کھدے کھ وہ دردوں دینے پتار و ہاک
 پیش روون عاجز ہوون لول رداں سینے
 صبروں چہ نصیبیاں ملیا دوست بندی خانہ
 باہجہ خدا معلوم نہ حالت قبران چہ پیاں دی
 یوسفوں اوہ بندی خانہ کوئی نیساں نہ آوے
 عاشق لول غم درد نہ آوے و عذاب یعقوب
 جانن نار جنم وانگوں خوش گلزار پھلانڈی
 دور گیا سٹھ منزل گھر بھیں دلہریاں بیگانہ
 میں یوسف کے روون ہجوں کدی وسن خالی
 مولا باہجہ حقیقت پیری کون سناوے تینوں
 کرن روایت اس حالت و چہ ہووے ہو یا کوئی
 اول میوہ کوڑا ہوندا پتکا مزے و کھاندا

ولی نبی حبیب رہا ہے بھاری مصیبت چاؤن
 بنیاں بڑی بوقت مصیبت جلوہ نور دکھاؤ
 نعم و نگیری صبر و سہیلہ و رتہ نیکو کاراں
 مومن بہت دین نہ مارن جہنم حکم رہا نا
 دنیا فانی و چہ آد مالش تکن بازی و پیرا
 رور و شکر نہ ہاؤں یوسف انا اللہ بوسے
 کرن و انت قید پستفوں جتنی مدت ہوئی
 خبر بہاراں رد و ضعیفان جتنی فرصت ہوئی
 کھلیاں کھلیاں نفلان زدر ساری رات و ماؤ
 جان اکیلی یار نہ بیلی پیش آرام نہ کوئی
 قضا نماز ہے کہ اڈوش فرمائے بس سائیں
 و چہ مصیبت کہے بنی تھیں غفلت ذکر نہ ہوئی
 قسم خداوی سجدے اندر صاحب اضی تھیندا
 دو کم ہر اک مومن تائیں ہرگز چھوڑ نہ جاؤن
 اول دوست مومن تائیں نت نماز پیار ہی
 سوخت مصیبت یوسف پر ہے تر یواری آئی
 پہلی منزل کھوہ و چہ یوسف صبر کمال کیا
 و چہ منزل ہمدل زلیخا کیتی طلب پیاروں
 اس منزل و چہ بھنے اس نون پاک جہاں دکھایا
 پہلی منزل حضرت اندر آیا بندی خانہ
 قید اندر جس ویلے ہو یا بہت غریب نما نا
 رنگ سفید عجیب ہوئی روش غفلت نور و
 اول بدی طرفوں اُس نے آن سلام شاہا
 علم تمانی خواہاں والا بخش ہو یا اُس نوروں
 نوسو علم یوسف نے پایا رحمت فضل حقانی

ترب حضور ہی نے منظور ہی عالی و بچے پاؤن
 و چہ مصیبت نسا کر مومن بخشش و رحمت پائے
 بہت خوشی و چہ بھنے پاسوں گمان کم ہزاراں
 نہ چھوڑن روازہ بہر انکر نہ شوق پرا نا
 حکم سناؤے بہ از مانے ہیج کر اؤے کھڑا
 و رو دینی و انبر تائیں طبع زمین اڈو لے
 دو کاراں چہ شمال رہندا ٹیجا کم نہ کوئی
 نہیں تائیں ہوں پل ہوئے نیت نماز کھلوے
 سوہنی صورت بھدے اندر انجوں ہارش لائے
 اس نعم اندر حضرت پاسوں قضا نماز نہ ہوئی
 پیرا چہ چہ قید ہی رہندا و ز قیامت تائیں
 نعم پیار ہی مومن کارن رحمت حد نہ کوئی
 باہجہ نمازوں و چہ کفاراں بے فرمان لگھیندا
 ساری عمر محبت پاروں پورا ساتھ بناؤن
 دو جا نور ایمان سلامت رحمت فضل حقاری
 ہر منزل و چہ درجہ پایا خالی گئی نہ کائی
 جبرائیل آتا یا رہنے بھی معراج کرایا
 چھٹا ہویا ہی نیسا یوسف خوف الہی پاروں
 بنیاں والے دفتر اندر تالواں ہیج کرایا
 دوست کارن اس چہ چہ کھلیا ہو رخزاں
 آیا جبرائیل جنابوں کے کہ حکم رہا نا
 آیا حضرت یوسف کارن جبرائیل حضوروں
 پراہ مسلم اللہ موئی نوروں یوسف کے منہ پایا
 و چہ حقیقت موئی اندر آیا علم حضوروں
 جیو نکر عربی علم یونانی علم جویں سر یاتی

وچھ تفسیر امام غزالی ابن عباسوں رہ لیا یا
حکمت علم جویں لقمائے باطن خبر سائیں
علم مناجاتی نمونے نون پوسنوں تعبیروں
حضرت نوح نون علم شریعت بخش ہو پاو رکا ہوں
اول آخر جوکل نبیاں نازل علم سماجی
باطن علم جو حضرت نبی نون چہ قیاس نہ آئے
منطق طیر سلیمان تائیں بولی جانوراں وی
حجت علم خلیل نبی نون رحمت فضل کماوں
علم مناجاتی موسیٰ نون اتنی طاقت ہوئی
حکمت علم جو سی لقمائے والش ہر ہر کاروں
نام شریعت سکوئی جانے عام رواج زمانہ
جہت ضرورت سے اسے تینوں کھول سائیں

رہدی طرفوں علم رسولان جدا جدا ہمتہ آیا
حجت علم خلیل نبی نون بخش کیتا رب سائیں
شکر خواب بیان سائے برکت رب قدیروں
منطق طیر سلیمان تائیں ملیا فضل الاہوں
سائے علم رسول محمد عالی شان گرامی
ظلم کما نڈا نظری آئے جس پر رحم کمائے
ہر چیزان کی کرن عدالت جانن بات تنہا ندی
کوئی نہ اس پر غالب آئے حجت ختم ہوں
چھ لکھ بات کیتی سرکائے غلط سوال نکوئی
علم شریعت نوح پھیلا یا سن منسک اخباروں
مطلب اس وا تصورے جانن سنتوں پا ریکانہ
ہے درکار ہمیشہ مطلب مومن بجایاں تائیں

بیان آنکہ شریعت چہ معنی دارد

پنجاں حرفاں واسب طلب آنکہ سناواں تینوں
اول شین مراد ہمیشہ شکر خداو اکرتے
بھی وقت شکر کرے جو لے بنے اہ اسلام سکھایا
شکر کرے جہیں عاجز نون فضل امید ایمانی
جنس پیدا آتش ہر ہر قوموں نیا و چہ نزاراں
معنی شکر کے قدر شناسی نہ احسان بھلاو
جد کوئی سخت بیماری اندر دوسے حال نانا
دیکھ ناہینا کانا کو ہجانا سہ مولع کرے
کچھ پرواہ نہیں پڑاہ نون دوسری مختاری
تھر خدا کے کولوں سے سب جیوان نامانے
گردھا کہیں پیدا ہو کر آکھے شکر خدا یا

جو کچھ شرح رسائے اندر ظاہر ہوئے بیون
جس نے اوم جنس بنایا سر سجد یو چہ دھرے
نبی محمد سرور سائوں رہ ہر پیر ملا یا
خوف حجت قائم رکھے کرے نہ روگردانی
یاوا احسان خداوار کھے شکر کرے لکھ داراں
منہ تقیوں کے بیان عنایت تقیوں صدقے جگہ
تندرستی اپنی پر جلدی کرنے شکر ریا نانا
جلدی شکر خداو اکرتے غیرت کولوں کرے
عزت دولت جس پر چاہے حاکم ہے باری
اپنی جنس اندر سب اٹھی بولن حمد ریا نانا
کیا احسان کیتا جو بیون کتا نہیں بنایا

گنا پیدا ہوئے شکاریوں کو بے حد نشانیں
 جد خنزیر چمے تان بد انکر کرے لکھواری
 بینمازاں اندر جیتوں پیدا کرو اینوں
 اونے نالوں اونے چیزاں حساب کوئی
 ہر تکلیفوں تنگی حالوں کچے شکر خدا وا
 بہر شپامی دولت اندر کچے شکر عقاروں
 مال اسباب کشائش رزقوں کچھن شکر بانی
 رب نون بہت پیارا ہوئے قدر پچھانن والا
 جس نعمت پر شاگر ہوئے رہنوں ہر گرنید
 بہت جو ہے شکر جے سوچہ غلطی ثابت ہووے
 ہے غنیانہ اشکر جو اول پون مال زکوٰۃ تان
 مسکینان اشکر جو سنوں نون نیک دعائیں
 دعا مسکینان مذی غنیانے ورنہ عذاب کرے
 دعا مسکینان غنیان کارن بخشش ٹھاٹھ مرید
 مشکل کاران اندر و کرن جو مومن بھائی
 نہیں تان اس می خیر خواہی چہ جتنی طاقت ہے
 جو بند پر احسان بنائے کرے نہ شکر ادائی
 جس شے پر سواری کرے یا کچھ بھاری لہنیدا
 وچہ عدالت و ہر یا جاسی سے ظلم کمایا
 اے پراول شکر خدا وا جس دل جت آئی
 رہد اشکر جو داعی جانے تان یقین رہینوں
 بھئی بد اشکر جو بھیجا اُسے کہ سر دار گرامی
 اسے کے کولوں حکم رہا نا جو سننے وچہ اُسے
 شکر کرے جو یسا اینوں مشفق پیر حقانی
 اپنییاں تو مال پر شپاں کل احسان کیا یا

نہ خنزیر پر کیتا تیرہ بینوں اہیرے پائیں
 ایسا کرم میرے پر کیتا تیری صفت شاری
 تان کی زور اساو اہیسی سب تو قیقان بینوں
 اعلیٰ نالوں اعلیٰ چیزاں کئی رہنوں ہوئی
 دے سکد رب سحرئی پر سحرئی ہو زیا وہ
 دے سکد رب ہو بھی دولت خفگی نیر پاؤں
 نا شکر می وچہ کافر ہوئے جیکر قدر نہ جانے
 نسا کہ حرامی جد کہ کرمی بہر طرفوں منہ کالا
 اوہ نعمت پے اضی ہو کر ہو زیا وہ دیندا
 ایچھے کوئی نہ چھینن والا وقت عدالتار دوو
 تابعداران می منظور می کوئی لحاظ نہ ڈانناں
 حاضر وقت خوشامد فخروں نیک اعمال و ہائیں
 دعا مسکینان وچہ ترازو نیک اعمال و کھانے
 دعا مسکینان باو ثمالانے الے نالوں کرید
 اس اشکر جو ہووے کر کیجے حق ادائی
 نکات اص جو کرن عبادت پ منظور نہ پائے
 اس نہیں کیتا شکر خدا وانہیں عبادت کائی
 اس اشکر جے خدمت اندر پورا سحرئی زیدیندا
 شین شکر نعمت والا سے مستی نال بھلا یا
 شکر نبی اور شکر بنید بازا وہ کیا جانے بھائی
 اس باہوں کوئی حاکم اپنا کرے نہیں کہیںوں
 اس می تابعداری کارن ہووے پیش سلامی
 سر پر سب فرمان انکھاوے نہیں تان بار یا جاوے
 نہیں تان کفر شہادت اندر عرق ہو ندی زندگانی
 بہر جے بھشاون کارن سارا زور دکھایا

شفقت بنیام قدر چھان فرض ہوئی سبحان اول
 پھیرا نون جنت دیول سے نبی رہا ناں
 خدول خطره سخت غذاول جلدی خبر سنا کے
 ہر منترک یہ جتنی طاقت اس صاحب تھیں ہوئی
 جوین خداوند فرض نمازاں نت پنجاہ فرمایا
 نظر گرو اس حضرت تائیں امی امت پیاری
 سوہنی صورت نوکر قیامت زردی رنگے ٹایا
 رہتیں بخشش ملگن گارن نیت نماز کھلوان
 پھیرا رہ امت یا ماہ پوکگی شے نساں پیاری
 فرمے ہو یا ہر مومن تائیں جانے قدر نبی دا
 اس پاروں او گنہاراں ڈویاں عزتاں پایاں
 تن من صدقوں حاضر کیتا عبد الستار بیچا سے
 شکر اوائی اس بہر وہی جسے لوں نہ جانی
 افسر نمبر امواتن والا دشمن ردا پھیرا کے
 جو ٹیو لوئے پان سماں بکریاں تیاں شکر کھری
 بہت سرواں شینوں سکھان عقل پانت پاروں
 شینوں لگے رہا مطلب ظاہر کیتا جانے
 دیون کھاوان ہو رہتہ اون سخنا ہو رہنا نا
 جوین شوت چوری شکرک بیجا جان بھنگ پان
 جوین گدہ سرود نہ سنن سناون پاک خدا فرماوے
 جو روانہ روا وافر ق نہ رکھے جو حکم قرآنوں
 جوین مسجد خاص عبادت بدی ارث ہو رکھی
 جوین کار حلال روا مردوری بی بی فرماوے
 عزت اندر فرق پھیلے جیکر کار حلالوں
 بیٹھے لوگ و پھیراں اتان ہر کارن شرناون

شکر جوین سردار نبی افرض مسلماناں لوں
 جو نکری پرا چھوڑن لگتا مارے سدھانا
 خدول رستم بچنے والا ناں پیارو کھاوے
 لنگر کرو سب ایسا دوست رو دیتی نہ کوئی
 کر کر عرصاں سرور عالم پنچتالی پنچتایاں
 امت کارن عمر پیاری غم کے مال گذاری
 دیا پا توں حضرت تائیں ہاسہ کدی نہ آیا
 پیراں سوچ پوئے ت لوہو پیراں جاری ہوں
 امت پیاری آکھیا حضرت او محبوب غفار کھا
 وہم م تا بھاری اندر رکھے صیاف عقیدہ
 قدر چھانے غوثاں قطبان جاناں کھول گھایاں
 ما پو داواوے پڑ داوا صدقے کیتے سائے
 اپنی گردن او پر ظالم آپ چلائے کائی
 رہوں شجرت آئے تھیں سخت مذاپ پوئے
 شین شریعت تھیں سب منکرات نہیں نیوی
 مشقت ٹونہ پاراں کارن آیا اس خرواروں
 جتنا روا ہوئے ہر امروں باہر قدم نہ پائے
 جو کچھ روا نبی فرماوے اس پر عمل کمانا
 ایہ روا نہیں جس رہنا پان جاسی وچہ مذا باں
 توین کار حرام نہ کرے نہ دیکھے نہ کسے ہو رکھاوے
 و نیا وچہ سیدھے مومن دور امید ایماں
 سجدہ کرے یا قبراں لپچے دیوں باہر سوئی
 ایہ کم جس لئے ناقص جاتا یا اوہ برائنا کے
 مشکل بین پنجاون سنوں ہو سی کبر کما لوں
 کسب مجال ہونے چہ فاقے رزق فریوں کھلوان

بھاویں جو ری یا کچھ ظلموں کے ہتھ تھانوں
 سنگی تاقہ لیا ہو پیوے مکرنا ہتھ نہ آوے
 ہر مزدور لاکھوں تاقہ میں ناقص لوں سناون
 کہیں آیت کسب لاکھوں رزق جو گھر وہ کھاسی
 تے جیکر لاکھ خرچ کر لیسے ہم سخاوت پاروں
 تندرستی وچ کار حلالوں آوے عار جہانوں
 ہر مزدوری کے کم کیتے کل نبیاں سرداراں
 حضرت موسیٰ اطہر پرانے عالی شان حضور
 ابراہیم تجارت کر کے عیسیٰ کپڑے و ہوو
 فسخ پیغمبر عالی مرسل کم کرن تم کھاناں
 سرور نبی رسول محمد خاص صیب غفاری
 اول و بے نو کہ آہے سہلوں بیان تھانوں
 کل اصحاب نبی سرور کے اپوا اپنی جائیں
 شاہ سرداں ہرداں کے گھر کرن گئے شہرہ
 کہ گے کار خواں کے دانے پیر علی گھر لیا یا
 تسخیریاں ہو رفقائے گریہ جو ایہاں کسانوں
 لے چہ بہت سرداں دن گناؤ کر سناواں
 لینے جو کم کرنا پارتھو وچ مطلب آوے
 ختم ہووے سب امر نبی وائے چہ مطلب را
 جو کم ہر برکت کارن اول آخر تارہیں
 کے تقیہ یا و خدا کے معنی عین عبادت کے
 یا و خدا ہو رو چہ عبادت فرق ہزار کو باندا
 یا و خدا و مطلب ایہ جو حاضر ہنوں جانے
 چوں لوکان ہنوں بند ہنوں آوے شرم گناہوں
 لائق ہے جد ہا ہجہ خدا تقیہ ہوزہ جانے کوئی

رزق حلال کہا کر کھاون سخت محال تھانوں
 خودی بکھرو اتان الامتروں چھوڑو نہ جاوے
 فاقیوں باری کے مر جاوون کہیں گناہوں
 خرچ کیتا جوین اہ مولائے شان سخاوت پسی
 لکھ دہروں وہ بدلہ سنوں جرنے سرکاروں
 راہ مولاکچھ دیون صدقہ ناہیں اتھانوں
 جو شکستہ زلت جان بیدنیان ویاں کاراں
 جس لوں وچہ دربار الہی گری لکھی نوروں
 ہرزیاں کارا وریں کر نیئے اٹم ہوزہ ہوو
 لوگا گھر کے داؤد پیغمبر خاص صیب پانوں
 جس لوں ورفہ مہربوت عالم می ہزار کی
 سن جوئے سرشاں کے اوپر آیا قدم جہاندا
 کل سوداگر کچھ مزدوری کر کے ہر ہر تھانوں
 اس بھین اچا کوں گھرانہ جو کہ سی مزدوری
 وچہ نفسیر محمد راوی جیو نکر و کسنا یا
 کرن رسولانندی بے ادبی کافر آگے تھانوں
 ختم نہ ہوون اس دفتر وچہ ہو ر کتاب ہناواں
 تے کچھ منع خدا فرمایا کے تقیہ ہر جا سے
 امر تواریت زبور انجیلوں نور قرآن پھارا
 لے چہ سائے اخل جو کچھ وار کئے کھانوں
 تے وچہ توہر کرن گناہوں شہ کے تقیہ ہر جا
 جیکوئی کہے سوال اسانوں سلو جواب ہناواں
 کہ جسے اندر بھی وچہ کنگل رہوں کول پھانوں
 پر دے مال کر کے جوین شرم نہ پاک لاپوں
 و رہا وے اس وقت خدا تقیہ ہنوں ہونوں

صرف خدا تعالیٰ کو جس نے چھوٹی برائی
 بھی ظلم تعذیب کرے پوری ضرورت رہانا
 ہر ہر روز مصیبت اندر رہوں دور نہ جاتے
 حاضر و دستا بن کر پڑے وغیرہ اور طے
 ہے رب یا دولاں چہ ہوئے شکر ان کما
 جیکر ہوئے ہر روز اندر ہر دم یا درہانی
 ہے رب یا دولاں چہ ہوئے شکر ان کما
 ہے رب یا دولاں چہ ہوئے شکر ان کما
 ہے رب یا دولاں چہ ہوئے شکر ان کما
 ہے رب یا دولاں چہ ہوئے شکر ان کما
 ہے رب یا دولاں چہ ہوئے شکر ان کما
 ہے رب یا دولاں چہ ہوئے شکر ان کما
 ہے رب یا دولاں چہ ہوئے شکر ان کما
 ہے رب یا دولاں چہ ہوئے شکر ان کما
 ہے رب یا دولاں چہ ہوئے شکر ان کما

خاص شہتی باہم حسابوں خبر فرمائیں
 ہر مشکل و چہ دو رہے تھیں کرے سوال نہانا
 ربدی طرفوں نرمی سختی نفع زیان کھیلنے
 محنتوں انکس اس کوئے وہ دربار نہ چھوڑے
 کون کرے تہراں ل سجدے کیے کون جگائے
 کون منافق پوچھ جاندا دیوی مانا رہی
 چھوڑے کے لڑن تنگی پیریں کون نکالے جاہرا
 سب کوئی سچے اندر ہوندا حاضر آن نہانا
 کوئی کسے کے قبضے اوپر ہرگز و محل و پیدا
 آکھن اچکل لڑل جانا کدی نہ لین بیجا جا
 یا ونہ رہی برب ل جانا ہو گیا مست دیوانہ
 نہیں تاں سکوئی خوف نہ رکھے عدل تو اعلیٰ اہوں
 کدی محبت ہنجوں برس عشق کرے پرانا
 وچہ نماز عبادت اسنوں شیریں لذت پندی
 بہت خیال میریدل آون داوا ما عاجز ہوں
 کساعت چہ مولائے ل کوں محبت آئے
 رکھے وانگوں پرٹھنے پاپا قید مصیبت پائی
 جتول جب ہوئی اس لہوں تول مکمل جائے

حکایت امام زین العابدین رضی اللہ تعالیٰ عنہ

اشرف ذات جو زین العابدین پوتا شیر علی وا
 سنیا میں کسے مسجد اندر نیت نماز کھلوے
 کھلے نماز گزارن حضرت لوکان اک بھائی
 کیکر مسجد مٹری تساوی اوکے تعجب ہوئے
 بلدی اک ٹوٹی سب لوکان جو مل خلقت آئی

خوش فرزند جگروا گوشہ پیر حسین و علی وا
 اک لکی اس مسجد تائیں لوگ اکٹھے ہوئے
 بعد نماز و عیان کیتوئے سنو مرید و بھائی
 لوکان عرض کیتا تئیں جس منیت نماز کھلوے
 حال پکار کیتی سب لوکان محنت مال بھائی

حجرت برکت صلاوات اللہ دھن جینیدی مانی

آکھن لگے قسم خداوی سادوں خبر نہ کافی

حکایت عابد زاہد

وچہ نماز کھلتا کوئی زاہد مرد نمازی
بعد سلام ہو یا وچہ خفگی کرے کلام زبانی
عورت ڈرومی زاہد اگے سچ بیان سنایا
غیر خیال نہ رہ گیا مینوں کیتا عشق لپارا
تیری اے نماز تیریدی خبر نہ رہی کافی
توں دستوں حاضر ہو کر کیکر کھیا مینوں
مکتہ وحدانیت ہوا عورت سبق پڑھایا
عین عبادت کیکر ہوندی دس حقیقت حال
ایہ سب ورثہ خاص خداؤں بندگیاندا والی
قولی بدنی آکھن اسنوں سنوں یا پرپاکی
خاص عبادت رہدی اندر کہے شریک کوئی
رہد حق نہ جاتا مشرک کچھوں تاسی مرد
کے تہیجاں پڑھن وظائف کول شروع تھیں
آکھن والا نے و مانی کیا انصاف کریا
ہے رب واحد جیکر آکھو پیرن نہ و بندے مانی
ورد و نلیفہ کرن زباناں پتول مرضی ہوئی
کہے پیار شیطان کھاپاں دوزخ الیاں گھیاں
برکت نظر مبارک جس وی قلب کے بچو رو
رستہ وحدانیت والا حق بیان سنایا
اس نقیض قتل بھلا سواری یا اگوچہ سطرنا
واحم دوزخ مشرک تاپیں کردی نجات نہ پاو
مشل خداوی نام گے واقائم رو نہ پڑھنا

اسدے نال سداواں مینوں ہو حکایت تازی
دور شتابی اسے اگوں لنگھی کوئی زمانی
ظل نمازے اندر سادوں تیرے پاروں آیا
یا حضرت میں بدت پچھوں آیا نظر پیارا
کیتا جوش عجب جس دم صورت نظری آئی
بچھری چھ دست باجوں میں نہیں کھیا مینوں
سکر زتا ولی اللہ واسجدے اندر آیا
عبدالستار مشکل منزل عشق پیکے والا
کل عبادت ہے تے قسماں قولی بدنی مانی
جج جہاورد کوہ بھی روزے فضل وظائف سادے
ڈکر وظائف کرے جو مومن جتنی طاقت ہوئی
جیکر نام بزرگان و پیاں ورد و نلیفہ کوا
بعد نمازوں ورد و وظائف آپو آپ عقیدے
وچہ عبادت نور بزوری ہو شریک بناون
سنی اپنے نہیں سداون قدرت عجب مانی
منہ نقیض پڑھے کلمہ شہادت کلمہ ہر پیکر کوئی
اٹھدے بندے ایہو عبادت نام بزرگان پیاں
عوث الا عظم پیر جیلانی صاحب عظمت پاروں
وہ فرزندوں نول اس حضرت اپنے کول بلایا
آکھو سووچہ عبادت رہدی غیر شریک کرنا
اودہ ساعت قتل یا قتل شتابی آوے
اے فرزندو وچہ عبادت غیر شریک نہ کرنا

آفرین پاو مریداں لوکاں راہ و اعمل کسایا
 اسیں بھی ٹھکے کر اس مریدیوں دل شرکے
 عین عبادت ہو رہی مطلب سنتوں پارسیانے
 مال غلاماں اکے نہ ضائع غیران نیرنیازوں
 دیوں عمدہ راہ مولائے اصل عبادت ہوئی
 امر موافق جو کوئی مالوں ناہیں خرچ کر پیدا
 عین تھیں اگے تے و مطلب سنتوں پارسوالی
 تے دی برکت ڈپے بیڑے کیتے پارنہراں
 تے دی برکت تھیں لکھ عاصی کن جہنم ناروں
 تے درمنے دساں تینوں کھول بیان بانی
 جو پڑ پائی کہ داموں جو ہر قسم گناہوں
 تے و مطلب تائب ہو کہ جو اول اول آئے
 شرک فسا و شراباں بھنگاں توبہ کر چھوڑے
 سخن بے ادبی کفر کلاماں جو ہر قسم خطائی
 سنے نصیحت پا دل آپے توبہ کرے و آریا
 جے لوکاں کارن توبہ کیتی دل تھیں نہ پچھتانا
 جیویں لوکاں راہوں تے بنے کلمہ کس بانی
 بھی کرن محول نبی دی سنت نظر سپد پیاون
 عادت اپنی قائم رکھن توبہ کس زباناں
 نہ کیتا جد سجدہ اس تے سچ انکار سنایا
 ول تھیں جہ تک ہوئے ناہیں تابعداری
 قول تے فعل نبی دی سنتوں لوچ پیاں ناہیں
 مجلس بری یا بخبری تھیں جو انکار پیاے

الٹا اسم مبارک اس و اعاباں و رو بنایا
 و کچیاں جس ن رب ملائے کس صوی راہ آئے
 خرچ جو کردا دنیا مالوں فکر لے چہ آئے
 ورثہ اس چہ نہیں کسینوں سمجھ حقیقت ازوں
 نام غیرائے نذر نیازاں دیوں مشرک سوئی
 عین شریعت والا اس پر جرم شہوتی و پیدا
 تے دی برکت عالم اندر رحمت کھالے نکالی
 تے دی برکت جنت جاسن ڈلے و گنہاراں
 ربدے دشمن بخشش پاوں تے دی برکت پاروں
 و سن لگاتیں تھیں اول آپ ہواں قربانی
 دل حاضر کر توبہ کرسی پچھا قہر الاہوں
 و چہ شریعت بدی رحمت و در نہ کیتا جاوے
 اس سے کارن و عدہ رہد بخشش کیتا لورا
 برکت تے دی اسے تائیں ہو امید رہائی
 تائب ہو پاو ورنہ ہوئے امر نہی فرمایا
 باطن کفر عداوت اندر طسی قہر رہانا
 منکر رب رسولان ہون سب کاراں شیطانی
 جے منع کرے کوئی توبہ اکھن و تھیں خوف نہ کھاون
 نا فرمائی اندر بیشک تگہ تے شیطا لوں
 نہ اس مگر ہی توبہ کر کے رب رسول و لایا
 روز قیامت و وزخ جاسی جس انکار عقیدہ
 کل شریعت و اوہ منکر لائق و وزخ بھاپیں
 بخشش نہیں و اور ایام اس تھیں توبہ چہ اوے

تائب امر نہی سے اگے عذر نہ لیا یا کوئی

خوٹاں قہلاں سر پر چا یا عذر مجال نہ ہوئی

اتوال منصور حسین رحمۃ اللہ علیہ

ہو منصور انا الحق شوقوں بول آواز سنایا
 عارف کن محبت ہی اس پر غالب ہوئی
 وحدت عشق نورانی جلوہ دل و جہ آن سما نا
 دل چاہے اس لذت اندر ہو جاوے ن قربانی
 شاہ اسلام شیبلی اسٹوں سن کر قید کر آیا
 حکم دیا علماء ان اسٹوں اول زخم کچھوے
 ہتھیر سنگل پیریں سنگل کھانا بند کیتو نے
 جیکوئی اس پر عمل نہ کر سکی وہ بھی سخت گناہیں
 مارن کارن کرن آوازہ مار و چورہ ہی وا
 مار یا شاہ منصور نوں اسے پھل پھیل تازہ
 لو ہو بھریا تن تن زخمی پھراں مار اڈایا
 پھل زبا پوں بند کھاموں پھلی سر پر ہستی
 پھل لگن پھل پان پان پان و روحاں پنجایا
 نفسی کیا محبت پاروں پھل لگا پائینوں
 آگھیں پھراں والے محرمہ حال نہ کوئی
 دوست محرم ہو کر سائوں تسان پھل لگایا
 سارا عالم کھالیں دیکے کج افسوس نہ آوے
 شیبلی گیا شریعت اسکے جسے ظہر لیا وال
 توں بھی سر قربانی و سر کھیل مصیبت یارا
 پیش عدالت صاحب لگے جو کسی مشروری
 قصہ کوتاہ حضرت شیبلی رو کر بات سنائی
 اس نقیہ کچھ کتنے پھراں خلقت ساری
 شاہ فرمایا دینی عالم پائی حکم سناواں

پس رب اکھیا مستی حالوں پھر تقدیر بولایا
 کیونکر کاغذ و چہ سوائے عنبر و دی خوشبوئی
 ظاہر سخن مخالف کیتا باطن شوقی ربانا
 ظاہر سخن انا الحق والا کیتوس بول نہ باقی
 اہل شریعت جو کوئی عالم جلدی پیش بولایا
 بیشک پاک گناہوں ہو سی جیکر تائب کچھوے
 جو لگے سو پھراں کے حکم عوام و نو نے
 اس پر پھراں سن گے لیا حکم جدا ہیں
 حضرت شیبلی دوست محرم شاہ منصور لیا
 بہت زتا منصور نانا درد بند آوازہ
 سچے سچے ڈھیریاں لکیاں مار گیا جو آیا
 اڈ گیا سب بدن مریندا حال پکار کیتی
 زخمی لوں جویں زخماں پوں پیرہ پار لکھایا
 کیا و کہ پھو پھراں پھراں حقیقت پھراں
 نالے حکم شریعت پاروں پھراں پھراں ہوئی
 ساریاں پھراں لوں اسے درد کمال پھرایا
 کھوڑی جبر تک سنا کے محرم پھراں لگا کے
 قریب حضور پیرہ کے کولوں دور لگا لیا جاواں
 امروں نافرمانی اندر لسی نہیں پھراں
 مشکل قریب حضور ہی اسٹوں پھراں پھراں
 اس شریعت پر ہو قربانی دیکھ تماشہ بھائی
 آیا عشق جوانی اندر پھراں سست ساری
 جیو نہ حکم شریعت ہوئے ہوان پھراں لگاواں

دور و چاچا بہت نصیحت تو بہ امر سنا مے
 چیز نکراوت متقیان وی تو بہ ترک گناہوں
 وعظ نصیحت کر چاچے ساری فوت لائی
 جتنے ہو رہا تھی عالم بہتوں بہراں لایاں
 سولی چڑھیں روز فلانے فتویٰ کھول سنایا
 قید کیتا و چہ بندی خانے دوست بہسا کوئی
 کہدن شخص سوالی کوئی پھرے سوال کریندا
 حد سخاوت حد عشق وہی حد شریعت والی
 شاہ منصورؒ بلایا اسنوں الفت مال بھیری
 چار مسائل والا اس نے پیش سوال سنایا
 شاہ منصورؒ لگے اس کھیا راہ مولائے کھانا
 دوزون شاہ منصورؒ بلایا جلد ہی سن کر ہوکا
 مسئلہ پچھن واسے تائیں شیریں بات سنائی
 جیکر فاقہ سوائے انکوں لو ہو بدن سکاٹے
 دو چار مسئلہ حد شریعت کھول سناواں تینوں
 جدوں سوالی بیٹیاں اکھین پچھن اسنوں بھائی
 اس نے کہا کہ بندی خانے نہ کوئی مشکل تینوں
 کھول اکھین پھر آکھن لگے مسئلہ دہ سنائے
 امر شریعت قید اساتوں ہو رہے سنگل کوئی
 حد شریعت اسنوں اکھن امروں غدر نہ کرنا
 امر شریعت جیکر موڑے اتنی عظمت والا
 باقی یاد رکھیں دو مسئلے مگر ان دور رہ جائیں
 حد عشق وہی دس بیٹا تینوں سی جلساں
 عرصہ سولی جس دن آیا خلق اکٹھی ہوئی
 آن سوالی حاضر ہو یا وعدہ یاد کر آیا

بیبوں تو بہ سب کوئی کرسی تو بہ عشق نہ بھاو
 عاشق تو بہ بول سناون نہ مرنا اس اہوں
 قتل حکیم فرمایا اس نے رو کر مہر لگائی
 لگے نالوں دون سوایاں وگاں عشق اٹھایاں
 تاں تہہ قتلوں ہوگ خلاصی جے تو بہ لایا
 بند کیتا سب پیون کھاون وصل تیاری ہوئی
 چار مسائل پچھدا سبھنوں کوئی جواب نہ دیندا
 حد مراتب نیکان لوکاں پچھدا وہ سوالی
 پچھ سوال اسائے کولوں جو کچھ حاجت تیری
 قدرت بدی کھانا لیکر اس ویلے کوئی آیا
 ٹکڑے کارن ہوو سوالی کرے سوال نمانا
 دے و تاسب کھانا اسنوں لے مولا دیا لوکا
 حد سخاوت کیونکر ہوندی سنتوں میرے بھائی
 دوست واپتیغام نہ موڑے جدوں سوالی آوے
 بند اکھیں کر دیکھ وٹے وچہ باطن اندر بیٹوں
 اصلی حالت ساڈی تینوں کیونکر نظری آئی
 جتول چاہیں چلیا جاویں ظاہر ہوندا بیٹوں
 حد شریعت والی تینوں اکھین نال دکھائیے
 اکھین نال دکھائیے تینوں دیکھ تلی ہوئی
 شیخی شوخی چھوڑ تھامی شہر سجد پوچھو ہرنا
 کافر ہے شدا برابر ضرور دوں منہ کالا
 جس دن سولی دین ساتوں کول اسائے آئیں
 حد مراتب نیک عمال اکھین نال دکھاساں
 شاہی فوجاں ہوو خلافت حد حساب کوئی
 سب پچھیں بہتر ایسے عالم شاہ منصورؒ سنایا

حد مراتب نیکان عالمی شان نماں
 امر شریعت سچ سنایا کہے نہ حق چھپایا
 جیکر حکم سناون اندر پیارا ساوا کر دے
 وچہ عدالت روز قیامت چور ہونے سرکاروں
 دینی عالم ہر ہر ٹھائیں درجہ نبیاں والا
 جو کوئی برا انہاں لیں جانے کافر ہو کر مری
 چوتھا مسئلہ حد عشق وی شاہ منصور سناندا
 سولی گول کھلوی سے ماضی طقت ساری
 یارب حکم جہاں فرمایا سولی قتل اسانوں
 حکم شریعت کتنا سب نے پورا امر سنایا
 یارب برکت عدل شریعت سائے جنت جاوے
 اس گھنٹیں کچھے چڑھ سولی آپر کرے بلند آوازہ
 امر شرع سے تابع ہو کر جان کیتی قربانی
 ایسے حرف شریعت والے ختم ہوئے سن بھائی
 صاحب علمانوں میں کا جز کیا تمہیل سناداں
 سند مبارک جیکر پچھیں دیکھ رسالہ بھائی
 عبد الستار ذکر یوسف اکھول حقیقت ساری
 خواباں واحد علم نبی لوں سینے اندر آیا
 بات عجیبہ خوابے اندر جس لوں نظری آئے
 سن سن خبراں خواباں والے ہر مرتا اندراون
 جو مسکین آزر وہ سہیں بند بچائے والے
 نور بھرے دل حب نبی کی دور گئی پریشانی
 ہو گئے تابعدار تمامی سب فرمان اٹھاون
 جس لوں بے سولان حاصل اسنوں قریب بانا
 بند بچائے رحمت ہدی برکت لوزوں بھریا

علم نبی و اظہار لوہن دینی علم جہاں لیں
 کہے نہ چھوڑی طرف نبی وی عدل شریعت فرمایا
 دور ہونے سب درجے کو لوں کافر ہو کر مروے
 دور ہونے درجہ نبیاں کھین اللہ عدالت پاروں
 جنت اندر بخشش کرسی حضرت رب تعالیٰ
 دوزخ اندر دھریا جاسی مدد نبی نہ کرسی
 اس سن کردا عشق خلاصی حسن سن بچاندا
 قتل تیار ہو یا جس دلچے بولیا جاندی واری
 پچھوں اجل ساوی ہوئے دن بخش تنہا سنوں
 حاکم سے فرمان برابر سب جہاں عدل کیا یا
 کل تما شبہ دیکھن والے پیری بخشش پاوان
 حق شریعت حق شریعت بخشش اور آوازہ
 قرب حضور نہ بسی اسنوں کہے جو رو گروانی
 اپنے جہاں غریباں تائیں تھوڑی بات سنائی
 دنیا اتوں جنت دیول کیا سوغات لیاواں
 کہے محمد جعفر صادق میں نہیں لوں بنائی
 جو میں مصیبت بندی خاتمے اس مقبول گزارہ
 خاصاں عامان لوکاں تائیں اظہار سنیایا
 میں تعبیر بیان کرسیاں بیٹوں آن سنائے
 نال محبت حاضر ہونے تابعدار می پاروں
 رحمت کنوں طہن بڑی دی کیے رب سکھائے
 او گنہگار جہالان تائیں بلیا پیر حقانی
 سن سن جان کن قربانی امور دن در نہ جوادن
 دور انہاں کھین و رخصت کھین سنوں پار سبانا
 عجب بیان سناداں بیٹوں ذکر مفسر کر یا

بیانِ معجزہ ان زواتِ علیہ السلام و شفقتِ کبریٰ

بگدن حضرت یوسف موہنا بیٹھا مجلس یاراں
 کرد عبادتِ خاصِ خداوی غیر شریک کرنا
 نصیحت حضرت تائیں بات لے مچ آئی
 نال محبت مجلس اندر بولیا بنی ریانا
 جاؤ بولو پیاریاں یاراں پو پویشیاں بھایاں
 جس نال حُبِ طریقی ہوئے جاوے پیر دل لائے
 میں انہی نالوں بجاووں سبھناں اُپر ہو یا
 سجدے اندر بنی اللہ کے خاص و عافرمائی
 بدل گیا سب جسم تنہاں اقدار تماہی
 نکل گئے سب نال تنہاں جائے نظر نہ آئے
 گھر کے لوگ پہچان نہ سکین جو جو گئے گھر آئو
 جاہ سو قیدی رہ گیا باقی حضرت حکم سناوے
 آکھن لکے حُبِ نساوی گھر ل جان دیندی
 قید بھلی سوار جدا یوں دوست نال اسانوں
 وطن پیارا نا پو بھائی سب قربانی کیتے
 شمع مبارک جہاں جہاں توڑی پاک جہاں کساو
 سر صدقہ قربان کیتوئے تن جانان نہ را
 کیا جنت کیا نعمت حوراں کیا گلزار چمنی
 جنتی خوشخبری سرور بگدن بول سنائی
 رو کو عرض کتاب سنایا پیش رسول پیار
 جنت نون کیا کرنا جس چہ ہوئے جدا پیارا
 پابنی اللہ جنت جنت سانوں نہیں سنانے
 کیا کرنا میں اس جنت نون جیکر نہ نظر آرا

سب لوکاں نون اہ مولادائے نال پیاراں
 وچہ جیاتی قائم رہنا اوسے راہ پر مرنا
 سائے یار جدائی خالے خالی طرف نہ کائی
 جلدی کرو سوال اسانوں جس گھر ل جانا
 پناہ خداوی پیش نہ اون بکھے غدا بھایاں
 جس نون حُبِ نساوی ہوئے چھلے جو سر آئے
 ایہ گل سنگر وہ سو قیدی حاضر ان کھلو یا
 بدلی صورت شکل نہاں ہی قدرت بٹکھائی
 پیروں سنگل پیڑیاں جھڑیاں بہت پیر گرامی
 آپو آپ گھراں چہ پوچھے راہ پیر چھڑاے
 جس دم حال بیان سنایا ہو یا یقین تنہا آئو
 جا کر بولو پیاریاں یاراں جس دی مرضی آئے
 وچہ دلال سے جوش محبت موجاں ٹھاٹھ مرندی
 قرب حضوروں حاضر سے پاک جمال اسانوں
 وحدت عشق مرقبی لمیا شوق پیالے پیٹے
 غیر اندے دروازے اوپر کیوں پروانہ جائے
 یار پیارے کارن جاتا جنت بندی خانہ
 سب محبتیں پیاری عاشق تائیں صورت یار سجدی
 پہنچیا ورو بلال ہورائوں بات پسند نہ آئی
 صدقے کیتے دوست کو لوں جنت حوراں سائے
 کون کینئی جنت پاروں چھوڑے قرب نظر آرا
 جنت پاروں دوست تائیں عاشق چھوڑے جانے
 جوڑیاں چہ کھلوں جنت حاضر یار پیارا

اپہ طریق جہاں والا تن من صدقہ کرے
 دنیا حقین جد جنت اندر گیا رسول ربانا
 سب اصحاب ویرانہ ہوئے باہم رسول الہی
 چھ ماہ بھر بلال ضیاء جانے دین سکائے
 کیوں چھڑ گئیں ساڈی تربت یا خطاب سنا
 خواباں نمرت بلال غنیمتھالی کے شتر سواری
 چھ ماہ چھ مسجد اندر بانگ آواز نہ آیا
 جاں شریف بلال لیا یا فاتحہ دل پر پڑھوئے
 نہیں لیری طاقت سانوں کہا بلال پیار
 آخر من سوال تنہا ندا ہو یا شروع اذانوں
 جس م اشہد ان محمدًا نال محبت پڑھیا
 پہوشی وچہ جاں لہاں پڑم آئے م جانے
 نعم وی حالتی رہہ فراقوں کل اصحاباں و لیاں
 عمید الستار کیوں روون سب اصحاب پیار
 کہ جنت ہک مولاراضی جیندے کول پیارا
 کرن وایت ہو سب قیدی کول غیبے سارے

دیکھ جمال خوشی وچہ ہوں باہم زیارت مرد
 چھوڑ بلال گیا پردیس روئے حال نمانا
 اپن جیت زمین نبرو چہ پہ گئی ات سیار ہی
 خواباں پاک جمال وکھایا سوہنی صورتوں آ
 اسپں اڈیک تساڈی رگورے کیوں اتھا چر لایا
 ڈکھی یاہ پیارے والی گور مبارک پیاری
 باہم بلالوں کے نہ آکھی بلوی ڈکر سنا یا
 بانگ سنا ہونداں ہویاں بہت سوال کیوں
 سب اصحاب سوال سناون نیر چلاون سار
 اے اللہ تہ ش سلامت پڑھیا پاک باؤں
 غش وی حالت منبر اتوں مصرعی اپر چھڑیا
 اشہد ان محمدًا باہم ہوں ہور آواز نہ آئے
 لوح و فاتیحہ بیوی ہوئی گھر گھر کھپاں لپیاں
 زمیاں انبر ملک نورانی رستے عرش منار
 نہیں تان بھر نہی واسے کر تہ عالم سارا
 بندی خانہ یاد نہ رکھیں رحمت ٹھانھاں مار

سوال کروں اور غم بند چنانہ از یوسف علیہ السلام

بندی خانے اپر جس و امر حکومت جاری
 ہر دم پیار تساڈا اینوں لین آرام نہ دیندا
 شکر حضرت یوسف تان بنجوں چم چم آیاں
 کہوہ وچہ پیازار وکاتا ذات نہ جانے کوئی
 پھر پیار نہ یخاواسے نظر مبارک کیتی
 چلیاں بھر بھراوی بیون لوہو جان اساڈی
 سچ محبت ساڈی بیہوں جیکر الفت ہوئی

حضرت اگے کردن اس نے اکبر عرض کرداری
 صبر آرام نہ رہ گیا دلنوں شوخوں ٹھانھاں
 اگے پیار یعقوب بلیدے تاراں خرم بچھایا
 پھر نصیب یعقوب بنی وی نہیں زیارت ہوئی
 رہنوں علم اسانے اوپر جویں کہانی بیٹی
 اس تقیں سچے پیار کردن وی اتنی ورتساڈی
 قتل شہادت اجل سانوں ہور امید نہ کوئی

وہشت بے پرواہی کو لوں نبی اللہ و اوڑیا
 بائیاں کر کر کھتر کھتر کھتے رووں ہنوں آیاں
 شکر خدا اکر کر یوسف دم دم صابر ہوئے
 ابن عباس کیا نعم درووں اتنا یوسف و یا
 تل رخسائے ابرو ہنما جویں ستارہ نوروں
 اتنا لو ہونیناں و چوں آیا ہنہی حقانی
 مکہ نما ناویکھ یوسف و اکل فرشتے رووں
 رات لچکے تاں بیدرواں ل نیند پیاری و
 گیا آرام نسیبیاں و چوں کتنی مدت ہوئی
 بہر دم شوق رہا تا اسنوں ساری ات جگاٹے
 جدوں منصور حسین یوسفوں بخش کیتا ازانی

ایہ کیا حکمت ہوون لگی سرسجد یوچہ و صریا
 میں دل کر و پیار نہ کوئی زور و کر کے و نایاں
 بھڑکن حسن و م غمیریاں نبھا ہیں نیت نماز کھلو و
 نیر گیا سک نیناں و چوں لو ہو ہاری ہویا
 بے پرواہ چہ حسن کھاون جلوہ پارے و روں
 گل کر جھڑ پاتل رخساروں ہو کئی کم نشانی
 ڈروے بے پرواہی کو لوں سجدے اندر ہوون
 درو منداں ن طلب بھندی راتیں ان بلائے
 مولا با ہنوں درو منداں ن ہور نہ جانے کوئی
 دو جا درو یعقوب نبیدا وں نوں چھوڑ نہ جاو
 خوشخطا پر کاتب کوں نقطہ پیرا نورانی

سپان آمدن حضرت جبرائیل پادروم در بند خانہ

جبرائیل فرشتے تائیں حکم الہی آیا
 جا پیغام سلام علیکم ساوڑی طرفوں کہنا
 یا مجھو یا قید مصیبت آپ تسان سنگ لیتی
 کیا شکل تئیں سرکاروں طلب ام کریندے
 کیتوئی نہ توالے رہدے ظاہر باطن سارا
 سکر یوسف حکم جنابوں کیتا شکر رہا نا

پہنچ کتاب یوسفی خدمت خالق تے فرمایا
 و چہ مصیبت ساوڑی طرفوں اضی راضی رہنا
 اسان تساوڑی طلب بیدی ہب منظور کیتی
 یا مجھو یا اسپن تسانوں کوں مراد نہ ویندے
 حافظ تیرا وہ ہیں جہانیں خالق سر جہنارا
 اتا اللہ ذکر نہ بااں صبروں چپ نمانا

سپان آمدن حضرت جبرائیل در بند خانہ نزد یوسف علیہ السلام

قصص الانبیاء اندر چو نکر ذکر مفسر لیا یا
 جس جگرے چہ رہنڈا یوسف آجبریل کھلوئے
 بکن جبرائیل فرشتہ خدمت اندر آیا
 کس تقصیرں میریکارن شامت پئی جدائی

کتنی واری وحی فرشتہ یوسف کارن آیا
 جد آئے تاں دست بد اسجدے اندر ہوئے
 حضرت یوسف نبی اللہ سے لول سوال سنایا
 جبرائیل پیغام لیا یا ادوں عرض سنائی

عیبوں پاک بان تساؤ بی جو کچھ سخن لائے
 جس ن پیشہ لیکر وٹھی اپنی صورت پیاری
 شاید جس میں بروہ ہو کر مل بازار وکاو
 اوہ بھی حاجت پوری ہوئی کیا خیال نہ خالی
 پھر سوال ہی فرمایا جبرائیل وحی توں
 وحی کہا اوہ دوست رہا پاک تمام گناہوں
 پیار تساؤ اول وچہ استوں کرتا تیر سمانا
 وحدت منزل چو کسید اوخل نہ پایا جاندا
 سکر حضرت وروم کھن بیٹوں ان چندی
 هَلْ عِنْدَكَ خَيْرٌ اَبَى يُوْسُفَ كَيْسًا وَحَيُّ تَيَّابًا
 جبرائیل کہا وچہ حجرے قدم مبارک پایا
 نظر نہ تیرے وروں کے ہو گئے تین ماننے
 شکر بات لیا وہ یوسف ہو پا ورو رنجانا
 عبد الستار حال سنائیں کر یعقوب نبی وا

حاضر کرے خداوند عالم خالی بات نہ جاو
 یا محبوب تسالیں ویلے شروع ولسیل گذاری
 کون حمید بن الا ہوئے کس قیمت ہتھ آوا
 آپے قید حضوروں منگی کم و تار بوالی
 کس تقصیروں غم و لکیر قیامی یعقوب نبی
 غیرت ہوئی تساؤ پے روں اسپر پاک گناہوں
 غیر شریک محبت اندر رہوں محل نہ بھاننا
 جیو نہ رو چہ بھادوت رہدی نہیں شریک ساندرا
 میری پاروں باپ پیر میریوں احاطت بند
 میں کھنیں کچھ کیوں کر گزری حال یعقوب سنائیں
 سجدے اندر ہنوں برس گدی باہر آیا
 ورو فراقوں چپ ہیشہ چھیک پئے چہ سینے
 دل غمناک نمانا ہو کر بولے حیدر پانا
 کوں حوالہ یوسف باہوں گذریا اوس پیدا

حال حضرت یعقوب و فراق حضرت یوسف

ور و فراق یعقوب نبی وا کون بیان سناؤ
 جس ن یوسف نال بھراواں کتنیں آپے وانہ
 جس ر کہ ہٹھوں پار پیار ابھی یاں سناؤ لایا
 ہتھیں فن جہانوں کرے تھی اس تنہا ندی
 رہی پاندی تیرے وروں جی کوئی آن کھلو
 آسروا کس طرفوں آویں آکھے ہر کتائیں
 کتنی بدت یعقوب نبی لوں حال ویرانہ بیٹی
 سنج ہو یا کنگان نبی لوں چھوڑ گئی روشنائی
 دل یعقوب بیان یوسف بے عارف خبر سناؤ

ساری عمر حقیقت کر پئے حد حساب نہ آئے
 بیٹھا رہ گیا اوس مکانے اوہ محبوب بیگانہ
 اوس برکاتوں نبی خدا کے گھر ول قدم نہ پایا
 چھوڑ گیا ندی طلب ہیشہ لوں تانہ گناہوں
 نرم کلام نمانا ہو کر نال محبت اور دوسے
 چیکے خبر یوسف دی تلخوں لوں دسی جائیں
 یوسف یوسف یوسف بولے غیر کلام نہ کہتی
 غم رواں ہی رات سیاہی بیقہ بے پر آہی
 بکد و چیرے دوستوں خوشی مراد پاؤں

گرگ الپیس بیان یوسفوں نت چاہے لے جانا
 تیسے سٹھ واری ہرون چہ حملہ ظاہر کروا
 پناہ خداوی آپر دو مانڈے واڈھی منتر لہنی
 چوین یعقوب پیانے باجوں پھیر نہ رولت پانی
 بابجہ اپا لولن بدن تاملی پاوے ٹھر سترائیں
 درو بیان یعقوب پیدا ڈکر نہ کیتا جاوے
 چل چل جگروں روالنے پیل بھاپیں بھر کن
 ہو دیوانہ جنگل اندر رور و ٹانگال ویندا
 یاد کیئی قرۃ عینای کرے آواز پیاروں
 کر کر پینڈا جنگل اندر شام پئی گھر آوے
 سد فراق کنوں جدا کے جائے و آوازہ
 لولن یوسف ایت غم ہووے سب کنعانی رولن
 چوین و ایت نقرہ کارون کر حسین لیا و
 ویکھ دیوانہ حال بنی واکو کپوے آسمانی
 انبر کہسی عرش منور لوح محفوظ تاملی
 ہر جا ورو فراق یوسف واراوی ڈکر لیا
 رور و آکھے بنی ہوانوں جے معلوم ہے تینوں
 ایسی حالت کتنی مدت نال فراق و تاملی
 بعد سلام پیغام بنی لولن جبرائیل سنا و
 ورو فراق لٹا کے کولوں گھر گھر بھاپیں بلیا
 رولن سب غلمان ہشتی جنت مارن آہیں
 سکر پو لیا بنی اللہ و امیرے وس نہ کائی
 وحی کیا تسان رتہ صبروں عالیشان گھرا
 کرن روایت وحی جنابوں ایسا حکم لیا یا
 آکر جبرائیل آدایوں کیا پیغمبر تاملیں

رکن کارن کے لیند اول یعقوب نہانا
 سکھ دی نیند یعقوب آوے چوراں کولوں رورا
 یوسف بابجہ ویرانہ ہو یا حال یعقوب نے کوئی
 بابجہ اپا لولن لڈے گھدی تم ہووے و شنائی
 عبد الستار اکل سپرواں حافظ ناصر تاملیں
 قسم خداوی حالت غم وی حد حساب آوے
 پیل لولن پیراں جاگن تیر غمانے رکن
 آئین یوسف آئین یوسف چڑو چڑو سد کریندا
 ہر ہر چیزاں سنکر وون رو دینی کے پاروں
 راتیں پار پیانے تاملیں اٹھ اٹھ کھلا بلاوے
 ہر ہر سننے و ایان تاملیں رور گاوے تازہ
 ہر گھر چھم چھم بنجوں برسین ورو عاجز ہوون
 جدوں یعقوب پیانے تاملیں نال سپا بکاو
 ورو دینی کے پاروں وون جو سب پاک نورانی
 ورو یعقوب پیدا کے پاروں وون پاک گرامی
 ورووں چوواں طبقاں اندر کے آرام نہ پایا
 کوارمی لولن پار میریدی خوشبو لیا ہے بیوں
 بھچیا جبرائیل فرشتہ پاک جناب بانی
 یا بنی اللہ حکم لٹا لولن پاک خدا فرماوے
 ورو غم تھیں بنجوں برسین چوراں وون کھلیا
 ورو کنوں سب چیزاں وون نہیں ام کراہیں
 جبرائیل ورو یوسف کے تن تن آتش لائی
 بیصبری چہ ملے نہ حاجت لے خوب بگانہ
 چو نکرو چہ تفسیر یوسف نے نقل ذکر سنایا
 یا بنی اللہ تیرے کارن حکم و تار ب سائیں

جوین مقدر حکم اسٹے اول قلم چلائی
 بے صبری تے بے پرواہی کوین برابر آئے
 صبر کرو اس روون کوون مرضی جوین بیدی
 نہیں تان بھیری دے پاروں خلل زیادہ پاسی
 چپ کر گیا یعقوب پیغمبر سن فرمان ربانا
 سرے اندر نبی اللہ دے جلدی عرض سنائی
 حکم ہو پائیں ہوش سلامت جے بھیری کرو
 کہدن عرض کیتی وہ سچے لہی حاجت چاہی
 رخصت کر کے یوسف کیتا تسان سپرد جہاننوں
 جے اسوقت ضمانت دتمہ کر کے نسیں ساڈا
 میں بن حافظ کون لو انار کھن مار کسید
 دوست اپنا غیراں تائیں کون سپرد کر سیدا
 شکر طاعت ہتھ اپنے دوست اسیں ہرگز دیندے
 سن کر حکم یعقوب پیغمبر لے حد حضرت آئی
 زور اور اندی مرضی اندر جلدی پیش نہ جاوے
 کس نے پیدا کیتا یوسف کس دی دولت آہی
 بھی پھر کس نے پالیا اسنوں نبی کیارت تائیں
 باقی میں گھریاں بیٹے حضرت عرض گذاری
 پاراں بیٹے حضرت کارن کپک یوسف پاروں
 لے محبوبا یوسف بابجوں کیا تدرہ صبر نہ پایا
 جیکر دور کراں اسیں تیری سبے لاد پیاری
 شکر حکم جناب لقاہوں کنبیا نبی ربانا
 ساعت بچوں سرت سمجھالی جہ کہ طاقت پائی

کوئی نہ جیسا موزن والا کسے نہ طاقت آئی
 غالب حکم ساڈا ہوئے جوین اسانوں بھاو
 غالب امر مقدر اندر نہیں مجال کسے دی
 بنیاں والے دفتر و چون وان و رہو جاسی
 یا مولا میں اضنی راضی جوین نساڈا بھانا
 ذہن قیاس نہ قائم رہندا میرے سن کمانی
 دونما بھار مصیبت غم اسیں سنیں پر وہر
 وہ پینوں یوسف رب سایاں آبا حکم الہی
 حاضر کرن نساڈا یوسف کر سوال تنہا نوں
 حفاظت ساڈا یوں جاندا کوین دورا ڈا
 بھی فرمان یعقوب پیغمبر سنیا پاک پیدا
 دوست اپنا دشمن تائیں ہرگز کوئی نہ دیندا
 ہر دین پر نظر حفاظت ہر ہر وقت کہیندے
 چپ کر بیٹھے حجرے اندر ہر کلام نہ کوئی
 ہو روایت لفرہ کاروں جی پیغام نساڈے
 کہن رگا یعقوب پیغمبر مالک ذات الہی
 باقی کتنے بیٹے تیرے آکھیا حضرت تائیں
 پھر اس وقت پیغمبر تائیں امر کھیا رب باری
 اوہ بدل منظور نہ کیتا حکم ہو یا سرکاروں
 ساڈی بے پرواہی دیول و حکم خیال آبا
 پیش مقدر توں کیا کہ سنیں امر کھیا رب باری
 کتنا وقت بیوشی اندر ہو گیا بہت ٹانا
 رو کہ جہرا بیٹے تائیں اتنی بات سنائی

صاحب اسے عذر نہ ساڈا جوین پیارا راضی
 پھر یوسف امام نہ لیسان نکلے حالت نامی

بیان بنا کردن بیت حزان و عاشقانی اختیار کردن لغت عربی

سن فرمان یعقوب پیغمبر کینا چپ ز بانوں
 بے وس درووں ہنخوں برس جگر ابھر جلا و
 نال کسیدے بات نہ بولن نہ کچھ حال ستاون
 آپس اندر کرن کلاماں جو سب لوگ غوغی
 آپ جے کرٹے بات یوسفی فرماتی تھیو
 اس حالت کچھ مدت گذری نبی اللہ کے تائیں
 بیشک تئیں عبادت اندر دل حاضر کر بندے
 خاص عبادت ساڈھی اندر چاہو قرب حضوری
 سکر حکم حبیب خدا دے حجرہ جدا بنایا
 چپ کر بندے حجرے اندر کدی کلام نہ کیتی
 نعم وہ واں تھیں لسیا لوڑن جیکر ورواؤلے
 واہ وا صبروں چپ گذاری اس مقبول رہا
 امر مقدر اس دیہاڑے کیا اسباب بنایا
 آتش غم وی سینے اندر آہی مسان سائیں
 یوسف یا یوسف کر کے جدا اس شخص بلایا
 ہے افسوس یعقوب نبی نول پھر کئی جگر کٹاری
 کیا اس نام ستاون والے تیر چلا یادوروں
 ہنخوں چلیاں رہن نہ دلیاں سنیان نام جدا ہیں
 عمدہ جو کیتا نام نہ لیسان لوچہ یاد پوڑنے
 تن وچہ آتش گئی نہ جھٹی بان والے بالی
 بیہوشی وچہ پیغمبر نول کتنا وقت دانا
 جو آیا سو سر پہ چایا امر خدا رحمانوں
 نور مصیبت حضرت ابراہیم واسے آئی

وموم یاد الہی اندر تارک ورو بیانوں
 ڈرے نام نہ لین یوسف اور نہ جریا جاو
 بات یوسفی کردا کوئی اتول کن ملکا ون
 سینے کارن حاجت رکھن اوہ محبوب گرامی
 شانہ ہور کسے تھیں نول سوہنا نام سنیو
 نازل کیتا حکم چناپوں حضرت خالق سائیں
 یوسفیوں کن شائے پھر کیوں طالب بندے
 بند زبان کے کن اتے دل ایہ گل نامنظوری
 غیر آواز کلام نہ ہوئے جویں خدا فرمایا
 صابر شا کر ہو کہ جھٹی جویں مصیبت بینی
 چپ کر اندر پھیاں تائیں تقدیر نکالے
 بیخبری وچہ یک ہمسائے لایا زخم دہنگانے
 شخص کسے کر یوسف یوسف اپنا پت بلایا
 ماریا پھوک جروں ہمسایاں بلیا زوہا کاہیں
 پھیر نولیں سرورہ جو گیا غم واز خم دکھایا
 ایہ گل ورواؤلے جانن خم جہانے جاری
 بھانہر جگر بندے بلیا جویں بخار تنوروں
 یا اللہ علی یوسف رو کر لگے کہن تدا ہیں
 نال شتابی خوف بے تھیں منہ تے ہتھ اچھوڑنے
 پوڑی کئی بھیر نبی نول اللہ اکبر والی
 پنچو غمش دی حالتا ندر چپ چیب رہانا
 جو کر ورو صر ہوئے ز کرپا چپ کلام بانوں
 سر کر لگے ہیں نابینے چھوڑی روٹناتی

واہ واہ سرفریان اٹھایا اس مقبول نیکینے
 ہور زیادہ شکر خدا واکیتس حمد ربانی
 تھر تھر وہ لہن عرضاں بولن پیش جناب الہی
 دور کیتا جد دوست اس داپاک غریب نواز
 جس دوست دور ہو جائے پیش جدائی اُسے
 حکم ہو یا یہ نغیرت ساڈی وحدت ثابت ہوئی
 لہون نہ دیاں یعقوب نبی نوں آہی مرضی ساڈی
 جیکر روون بولن کووں بند یعقوب کھیوں
 غم درواں کہ بھر بیماری مشکل ہو کہ تھاتا تو
 سنیا غیب آواز پیغمبر حکم خدا فرماوے
 پھر بھی عادت ایہور ہندی چپ ہمیشہ رہندے
 کیتا سارا ملک بیگانہ ہا بھج جناب الہی
 بھی کہ ہور روایت ثابت فقرہ کاروں ہوئی
 بگدن نیند پیاری تائیں آیا حکم ربانا
 آگئی نیند یعقوب نبی نوں قدرت نال ربانی
 یاہ خداوچ حضرت صاحب بر چپ زباوں
 کیا اوہ نیند نبی نوں پیاری یار ملاون آئی
 جبرائیل فرشتے تائیں حکم و تار قباضی
 بن کر یوسف خولے اندر دیہ توں جلد و کھالی
 سن کر جبرائیل فرشتہ نال شتابی آیا
 اپن چیتی حاضر ہو یا نقش پیارے والا
 خوش رخسار قصور سوہنا پار جمال و کھاپا
 نازہ دل یعقوب نیند اس تن خوشی سامتی
 کیا اوہ خواب نبی نوں آئی خوش مرادوالی
 لے گل پایا دوست تائیں لہوں باپ نانا

حالت ورو آواز نہ کیتا ہونگے نین نامینے
 حالت ویکھ یعقوب نبی وی رتے ملک نورانی
 کرے لستیں جیہاں پر ڈاڈھی بے پرواہی
 ذکر زبانی اس لے کارن بند نہ کر دور وازہ
 طالب کر کے پیاروں باتاں بڑی محنت پاوے
 جو سب کوئی قادر غالب جائے ہور الہ نہ کوئی
 علم اساد اسانوں معلم عرض قبول لتاڈی
 پوسی بار محمدیاں پر مشکل منزل تھیوے
 تیند نصیبت عمر تاملی پنہن دکھ انہاں نوں
 کر دپیاریاں باتاں رووں جیو نگر مرضی اُسے
 غیراں لگے عامان وانگوں لہ احال کنسے
 جیندے بھرن نزل ہوئی وچہ قرآن گو لہی
 کتنے سال یعقوب نبی نوں نیند آرام نہ کوئی
 جابل دوست ساڈے تائیں جاگے نت نمانا
 عجب تماشہ بنیا اس دن بات جوں تہنی
 ہو گئی نیند نصیب نبی نوں حکم خدا جانوں
 یا غم درواں ہی آتش ابر بالن پادون آئی
 امر تھنا پر دوست ساڈا واہ واپاراضی
 پلک نظر اہ کرے زیارت یار پیارے والی
 بن کر حضرت یوسف وامن آن جمال و کھاپا
 فضلوں طیا خضر نبی نوں آہیکسات پیالہ
 وقت نر زید سے مومن تائیں تہنت نظری آیا
 باغ باغیچے سڑکے تائیں طیار حمت پانی
 جوں زلیخا نوں چہ خولے دتی آن دکھالی
 رل کر بیٹھے واپس دووین تھوڑا وقت ولانا

پچھے یوسف تھیں تو میں گزری اس پر رو کہانی
 غیرت ہوئی جو ساڑھے باہجوں کسٹوں حال سناؤ
 کرنی بات نصیب ہوئی ہٹ گئی نیند سیاری
 اپن چیت یعقوب بنی نون پھر تقدیر جنگھیا
 دلایاں پاتاں لڑ پھر یہاں پار گئے کروہاں
 کھلا ہو کر بھالن لنگھا ہتھوں گیا خزانہ
 یوسف یا یوسف رو کر جلدی نال بولا یا
 نام یوسف وا پھیر نہ لیساں ترک تسان طرائی
 اس تقصیر بنی اللہ کے منہ چہ مٹی ڈالی
 وہن مبارک وچہ کر لوبہ خاک پیغمبر پائی
 ایسا حال ٹانا ہو یا جدوں حبیب حقایق
 کرن روایت انسی سالان جتنا دور لنگھایا
 ستر حقیقت منہ وچہ جس دم خاک پیغمبر ڈالی
 بست ہوئی کر بس جھپیا کیا جناب بانی
 بھالو نہیں ڈوانے ہو کر پار پارے تائیں
 جیکر یوسفوں اسیں امروں شہرت اجل پلانڈ
 حکم تو پا یعقوب بنی نون کھو اس ساڑھی
 کرن روایت پنجسالان تک بست پیغمبر ویا
 ہو روایت لقرہ کاروں چہ کشف بھی آئے
 بنی محمد سرور پچھیا جبرائیل وحی نون
 وحی کیا غم وروہی وا گتھاؤ کر سنا میں
 سفتائے بیے مر جاون جتنا ورتہاں
 حضرت پچھیا ہسروں لشکروں کیا ورجہ سن پیا
 اس حالت چہ بدن یوسف تھیں جنت می خوشبوئی
 دوست کارن شفقت کیتی واہ سرکار ربانی

دسن لگا یوسف تائیں ہنوں بات نہ بھائی
 کون قدر اسافے باہجوں کون نصیر سداؤے
 آبیات سکندر کونوں دور ہو یا کبھیاری
 عبدالستار اور ویدا یاں کیو بکر مزا دکھایا
 بیہوشی وچہ نگر یوسف دی دوریا واناگ واپاں
 سرت سمھالی شاہو کاراں ہو گئے چور روانہ
 جبرائیل شتاب بنی نون وعدہ یا وکرا یا
 کھتر کھرنییا بنی رہانا ہو گئی سخت خطائی
 عاصی ہو کر رب اپنے نون عاجز شکل دکھالی
 ایہو سزا اس کھ میریدی جس تھیں بنی خطائی
 دروں بلکاں تاب نہ تھلی کوک پئی آسمانی
 خواب جدائی یعقوبے نون اتنا دکھ دکھایا
 جبرائیل شتابی آیا امر کنوں بے والی
 جھٹوں آفریں با وٹاؤن خاک نہ رہنوں بھائی
 اسیں تسانوں دست لیساں امر کیتاں سائیں
 پھیر دوبارہ زندہ کر کے تیری اس پہنچائے
 فضلوں نا امیر نہ رہتا رحمت نہیں وورا ڈی
 جس دم حکم ہو یا سرکاروں چپ چانک یا
 جیکر ورو یعقوب بنی نون وکر مفسر لیاؤے
 سی کتنا غم ورو جدائی اس یعقوب بنی نون
 ہک ہک بیٹا جیکر موٹے ستر کورت تائیں
 اتنا غم یعقوب اٹھایا ایہ معلوم اسانوں
 وحی کیا سوشان شہیداں ہرون اجر لکھایا
 حجرے اندر پاس بنی وے آکر حاضر ہوئی
 وقت منع لب جانان تائیں چو بکر پاؤن پائی

کیا تو شیوہ محبوب سخن دی آن دماغ جو ایسا
کرے قیاساں اپنے خوشبوئی ہے سب جنت الی
شاہد ہے کہ زندہ یوسف ہو نہیں گل کافی

مگر اس خوشبو تھیں حضرت حیرت اندر آیا
دنیا پر کیونکر آئے کیا قدرت رب الی
خبر نہیں پر ویسی ہانی جا پہنچا کت ہانی

سیان حوال در و منزل مشرقہ کہ بعد یوسف شد

ور و جدائی یوسف پاروں ہر دل اندر ہوئی
بھایاں بھی فسوس یوسف اول تھیں بھلا جائے
اہل ایمان حسرت ہوندی موجب عمل خطائی
کرن وایت مومن پاسوں جو کج عیب ہو جاوے
اوہ توبہ افسوس بندے و اخالی مول نہ جاندا
گھٹا گھٹا حسرت پاروں بکڑ رہ جاوے
سینا میں ہک روز جو دکھاں بنوں عرض سنائی
حکم ہو یا کیا بھر تھانوں جو کج علم اسانوں
جس دن لے یوسفنوں بھائی کرم کیتا رب قاضی
اوس میں بھائے پھر بلکاں لوں آیا حکم الہی
جہ کہ سب و لا و بی وی ہو سی پاک گناہوں
اکہ حقیقت ورو یوسف و اجویں کتابوں یا
مثل کمان و چوہ مبارک یعنی نظر نہ آوے
وو جا ورو یوسف دے کولوں بنیاہن نمانا
پلنگ یوسف و اجس دم سنوں نظر می آوے خالی
کہدی نہ ہندا کول کسیدے پیٹھ اکیلا روو
وینا وچ ہزاراں نعمت عجب عجب آئی
کتی خلقت بری و ستے لہندے چر ہدے تائیں
رنک رنگ بھوئے پائیاں اندر صفت تکیتی جائے
خلقت نال خوشی دے و ستے سارا عالم چوہے

علم تھیں چہ کنعان مبارک خالی رہیا نہ کوئی
جو گستاخی وقت و پایا اوہ گل پیٹھ نہ آوے
ڈرن نہ قہروں بے منکر یا و نہ رکھن کافی
پھر افسوس لپے ت اسنوں یاد کرے پھٹا و
عاجز و کج خداوند عالم اس و اعیب گھٹا ندا
وقت عدالت بخشش رہدی پاک کتاب بتا و
کیا حکمت یوسفیاں بھایاں کج تکلیف نہ پائی
کسے بارٹے حکمت ساوی ظاہر ہوگ تسانوں
رور و بھائیوں نے بھائیوں کج تقصیر باضی
اساں تھانوں توبہ کارن عدالت کتنی آہی
قہر کولوں و رحمت اسانوں اصر ہو یا و رکا ہوں
اول ورو یعقوب بی لوں موت قمر پچھ پچھایا
بدن طعنی عاصی پانچوں قدم نہ دھریا جاوے
کے اکیلا بھائی بھائی و موم و موم و درنجانا
سائیک لپے نت سینے اسنوں کج شرا و زلی
باتاں کیے تال ل بے جیکر بھائی ہووے
سب تھیں بہتر بھائیوں میں پوچھے بھائی
بھایاں پانچوہ جاڑاں سن ہر تھیں ہر جائیں
سخن پیایے بھایاں جہی لذت کدی نہ آوے
بابچہ بھراواں پاک تمامی قبرستان و سپرے

خوش گلزار باغیچے اندر روگی و اخراں وی
 کدی تاں یار پیا کے آہے نت یارت دیندے
 یار بے حمت خوشیاں لاسا وں پھیر لیا وں
 بنیا میں ایہونت حال ایتیر غماندے رڑ کن
 پناہ خداوی قسم خداوی بگے پھوٹے بھایاں
 چھوڑ گیا نہ پان خالی کھاواں جس دم نظری آون
 آہی پلک بعد انی مشکل ہو گئے سال سینے
 پتھار زینب بہن پوسندی رو رو پا و کر پندی
 بہت غریب یعقوب پتھار شکروں کے گزارہ
 سجدے اندر دت گزری نبی اللہ کے تائیں
 ورثہ غیبوں نہیں سولان ہدیت صفت پیدی
 پیاں و لیاں تھیں رب چاہے جو اسرار چھپایا
 جو شے و سنتوں ب چاہے حاضر کر دکھلائے
 سب کوئی جانتے اکھیں و کھین دون حال سناون
 چو نگر اکھیں ظاہر اندر و کھین کارن آیاں
 جد رب اکھیں لیاں کھولے چان ہو و نور و
 جہوں کفاراں گوشت اندر قال زہر ملائی
 کہ اصحابی نبی کے اول منہ و چہ لقمہ پایا
 ایہ کھانا منظور نہ کرنا حکم ہو پا و رنگا ہوں
 حکم ہو پا جد پاک نبی نوں خبر نہ غیبوں حالہ
 دوجے تائیں دو جا آکھے ماوی پیر جو میرا
 غیبیاں اتر دوست رہنے دعوائے آپ نہ کروے
 غوث قطب سب اس سرکارے جوڑا پا نوچ کھلوون
 جو روئی کھاوون لگے پچھن اج کس ال پکاٹی
 کرو سلام جے راہیں جا کر مر مٹ پچھن کیہرا

پتھر اڈ گئے پر دینیں سوسنی چھاؤں جہانڈی
 اللہ جانے کیہڑی دینیں کیہڑے حال جلیندے
 اوہ گلزار بہار جن وی کر کے فضل و کھاویں
 چھم چھم ہنچوں نین پانی و دنیاں بھاپن بھرن
 کتنے لوگ جدایاں پاروں دیندے گئے دو ہایاں
 غم سے قاصد حاضر ہوں غمدی خبر لیا وں
 دل و دل سول فراق لنگا وں چھپک لپے چہ سینے
 میں صدقے کہ میں لینوں نت عائن پندی
 خدمت اندر زینب خاتون جنید اباب سارا
 غیبی علم نہ خبر پوسف نوں تنگے نیک و عائن
 ربدی مرضی باہجوں جان نہیں مجال کسیدی
 اس و اباطن حال پچھان ورتہ کسے نہ پایا
 اکھیا نڈا کچھ اسدے اندر ہرگز دخل نہ آوے
 جس دن سب لڑے تقدیر اس دن کتول جاو
 باطن اکھیں دل دے اندر قدرت نال بنایاں
 محبوباں لیں نظری آوے کیا نیڑے کیا دوروں
 سرور عالم نوں بن حکموں خبر نہ لگی کاٹی
 حضرت جے نہ کھاوون لگے وحی پیغام پیا یا
 بھی اس گوشت ایہ آوازہ کیتا امر الاہوں
 اس تھیں اچا کون گھرانہ عالی دوجے والا
 سب کچھ حال لانداجانے کیا میرا کیا تھرا
 مشرک جوڑا طوبار دلاں تھیں انہاں سے سرصرے
 غیبیاں چہ رسول اللہ تھیں کون پاوہ ہوں
 خادم غیب تنہا توں اکھن کیتے شرک سووائی
 اے نہ دعوائے غیبوں چھوڑن بیدینا نڈا جہرا

جو خبر ان پچھن منشی کو لوں کس کس ریاندی
 پھر بھی آکھن مرشد میرا ظاہر باطن جانے
 مطلب یہ جو غیبوں کوئی ہو وراثت پاندا
 حکمت نیک بنیاں لیاں و رفتہ غیب پاپا
 حال یوسف ابا بل تائیں ہے رنجیب جانا
 باپ نابینا یوسف تائیں جیکر حال سیوے
 کچھ نہیں بجے امروں باہر غالب سر جہارا
 رہوں سو پیا بنی اللہ سے اپنا حال تماشای

اجے نہ کوئی غیبوں چھوٹا رہی مت جہانندی
 رہدی صفت نہ سو پیا انہاں شرکت کرو سگانے
 تاں بس صفتانہ اسائیں اعد کیا نہ جاندا
 بہت وچہ رہ ہر نقصانوں حکمت نال پچایا
 واصل تھیندا جنت اندر جلد شہادت پاندا
 نعم وے نال حیاتی اس لوں زہر برار تھیوے
 ظاہر باطن اندر حاکم غیراں دخل نہ چارا
 کرسی کرم میرے حق اندر حضرت رب گرامی

ساک پیرن سر خدائے امروں خلائق کو چاہے

رہدیاں نیماں نے تڑے پیراں غیر سپرد کیاں
 اول یوسف باپ پاپے پیراں لوں پکڑا ایا
 دو جاوہ سلیمان پیچیر ہر مبارک پیاری
 وضو طہارت کر کے حضرت دست مبارک پاؤں
 ہکدن باہر حاجت کارن گئے صدیق الہی
 ویو کافر یک جاوہ گرسی صخرہ نام سدائے
 اوہ جلدی بنکر شکل انہاں ہی آیا پاس پینہ
 تخت اُپر جا بیٹھا جلدی لیکر شان گرامی
 جا توڑاں سب نال شتابی اس پر کیتا سایہ
 اس طرفوں جد فارغ ہو یا آ یا نبی الالہی
 اُس نے آکھیا خاتم اپنی لے گیا نبی غفاری
 کون کوئی توں آکھیا حضرت میں نئی بانا
 چیرت اندر ہو کے حضرت فکر وے وچہ پاپا
 تخت مبارک اُپر صخرہ بیٹھا حکم چلاوے
 ویو پیریاں سب حاضر خدمت وچہ دربار سلطانی

بہت ہوئی تکلیف تنہا توں نال مصیبت پاپا
 اسی سال جدا پیاں اندر رو رو وقت لکھیا
 اعظم اسم نیکنے اُپر بھی بسم اللہ ساری
 بعد استیجا حاجت ہوئے تاں "کے پتھ نہ لاؤں
 دے گئے مہر پینہ تائیں گھر وچہ خادم آہی
 جاوہ پر ہاھ کر جو نکر چاہے ہر صورت بن جاو
 لے گیا مہر پینہ کو لوں ادہ مردود کپینہ
 ویو پیریاں سب ہوئے سلامی باو ستور تماشای
 کل وزیر امیراں جانا شاہ سلیمان آیا
 منگن مہر پینہ کو لوں جس لوں سو پیا آہی
 جس لوں بختیار ہے فضلوں عالم دی سرہاری
 بات نہ کرے قبول پینہ کتنا وقت وانا
 گئے وراثت خانے اندر کیا کچھ نظری آیا
 اٹھ وچہ مہر مبارک اسنوں خلیفہ سلامی آوے
 بویا پاس تنہا لڑے جا کر اوہ پیچیر نامی

میں سلیمان پیغمبر پر اس پر شک نہ کوئی
 وہ گل کے قبول نہ کیتی لگے کہن دیوانہ
 آپ دیوانی خلقت ہوئی کسے پہچان نہ کانی
 جلدی نال نکال سپاہیان اور کیتا و باروں
 تھے ن سجدے اندر زاری کیتی نبی ربانے
 اسرائیلیا تے گھر جا کر بلکہ طلب کیتا سی
 شہر اندر مزدوری کارن بہت سنایا ہر کا
 پھر کہ شہر تمامی حضرت باہر چھوڑ سدا یا
 ماہی گیر نکالن مچھیاں جا کر کیا تنہا ن
 کہن رگا و مچھلیاں سن کار ہوئی دن سارا
 رات پٹی و مچھلیاں لیاں ن سارے میوں
 ووجی مچھی ماہی تل کر کیتا رات گزارہ
 ایہ طریقہ بہرون حضرت مچھلیاں تھے اون
 چھے تخت مبارک اہر صخرہ حکم چلائے
 ایہ نہیں سلیمان پیغمبر فکر تمامی کرے
 سی ہک ہور وزیر بنی و اصف نام سیانا
 کہن کیا بیٹہ تائیں اس وزیر سیانے
 کیا بیٹہ حضرت تائیں گذر گئے دن چالی
 اصف کیا میں انشاء اللہ حال معلوم کرسیاں
 جلدی اصف حکم سنایا چالی عالم اون
 پڑھن لگے اس طور تمامی جو فرمان سنایا
 تخت مبارک تھیں مٹھ صخرہ بیٹھا جلد کنائے
 نازل ہوت ہوئی ہر طرفوں جا و وقت تری
 مہر سٹی جا وچہ وریا تے جاندار ہیامنہ کالا
 اس تھیں چھے حال ویرانہ تخت مبارک خالی

تخت مبارک مہر مبارک میں بخشش ہوئی
 ساعت اندر عالم سارا ہو گیا دور ہر جگانہ
 رستہ حق پہچانن کیونکر جس گھر عقل نہ آئی
 جا کر بیت مقدس اندر دیو یا باہم شماروں
 لاغر عاجز فاقے اندر ہو گیا حال نمائے
 وچہ اُس حال سوال نبی وانا منظور سیاسی
 خدمت کار کرے کوئی اے مولادیا لو کا
 ہو چیا جا وریا پر حضرت رب اسباب بنایا
 اسپں لٹا ڈی کار کرسیاں نوکر کر لیسائوں
 کر منظور ہو یا تہ ذکر ادوہ مقبول پیارا
 پاک تھیوں وچ پیغمبر مکر لیا بازاروں
 صبروں شکروں سجدے اندر ہو یا نبی سونارا
 کچھ کھا وں کچھ محتاجاں نون بے نام کھلا وں
 رب کوئی ویکھ شہر طبیعت بہت قیاس اٹھا و
 نگران استوں حاضر ہو کر آکھ نہ سکں ڈرے
 کیشش کروا حضرت کارن فکر ان چہ نانا
 بہن رکھے سلیمان پیغمبر ورت پاک ربانے
 گھروں آکر کدی نہ سائوں صورت پاک کھالی
 جیکرا وہ سلیمان تھوسی تخت نہ بیٹھن لسیاں
 وچہ عدالت آکر سائوں سب تورت سائوں
 صخرہ مٹھ مٹھ کنہن لگا حیرت تخت ہلایا
 کسے مکان آرام نیافے ہر جا و بہشت مارے
 اوڑک مجلس چون اٹھ کر دوڑیا جلد کاری
 فضلوں یہ اسباب بنایا قدرت کامل والا
 ماچھیاں تے گھر نوکر حضرت غم لگیری چالی

کہدن را ہی گپرو می لڑا کی کھانا لیکر آئی
 شاہ سلیمان بنی اس ویلے سے نیندر مٹھی
 سب وواہک منہ چہ آئے پکڑائی رکھی والی
 حضرت تئوں کوئی خبر نہ آسدی بی بی دیکھ جو آئی
 اوس فرودی لے پیری شاہوی کیتی جائے
 کہن لگی اس باہجوں وہجا میں منظور نہ کوئی
 اوس ویلے لے بیٹی لوں کول نہی لے آیا
 وہ چھیاں روزینہ ساڈا مال اسباب کوئی
 کہن لگا لگاں مہرن بخشش میں لسیاں لگانا
 کچھ مدت اس حالت اندر اس مقبول گذاری
 سنو حقیقت جدا وہ مندری سٹ گیا وچہ پائی
 سب چیزاں دریا کھیں اسوں ہویاں ان سلانی
 کچھ دن درجہ باوشاہی دا مچھی عاجز پایا
 کٹن اوہ مچھی رب عالم کنڈی اندر والی
 چیرا پیرٹ اس اجس ویلے چائن نور لگایا
 میں حضرت سلیمان پیغمبر کیتا ذکر تمامی
 اوسے وقت بنی کے تائیں جلد ہوائے چایا
 اور بار قدیمی اندر پایا قدم پیارے
 حکم کیتا اوہ صخرہ کھٹے عرض وزیر سنا کے
 آخر اس کے پکڑن کارن بات زیر سنائی
 مر گیا سلیمان پیغمبر چھوڑ گیا ہے جائیں
 جس دم نیر سے حاضر ہویا ریل ویاں پھڑپا
 سخت کھٹے اندر اس لوں داخل جلد کرایا

صاحب ہوش دیا نت الی صورت حد نہ کافی
 اس لڑا کی کیا قدرت کامل عظمت ظاہر مٹھی
 پکھا کرے بنی کے تائیں جو میں مرید سوا لی
 باپ اپنے لوں جا کر اس نے جلدی عرض سنائی
 باپ کہیا اوہ لڑا ساڈا اول میرا شرکے
 سب گل باپ آسنا کیتی جدا چاری ہوئی
 کرو قبول مکاح وچہ اس لوں حضرت یہ فرمایا
 خرچ اس و اوہ ہر شریعت میں نہیں طاقت ہوئی
 کیتا عقد قبول بنی نے جیونکر حکم رہا نا
 توبہ کر کے اندر ہردن ہنوں جاری
 ہک مچھی منہ پایا اسوں رحمت دیکھ پائی
 جسوں چاہے عزت بٹھے حضرت لب گرامی
 ہر شے آپر ہے رب قادر غیر شریک نہ آیا
 پیٹ اسد پوچہ مہر مبارک بھیجی رب والی
 بی بی دیکھ تعجب ہوئی حضرت ہال مسایا
 جلدی دست مبارک اندر پائی مہر گرامی
 دیو پریاں سب حاضر ہوئے جانورانی واسا پ
 ملن وزیر امیر تھامی ذراں لیکر سا کے
 ڈروا چھپیا وچہ جنگل کے گدی نہ باہر کے
 اس جنگل وچہ جا کر سمناں اگل لگائی
 شکل پیاک جنگل وچوں شکر چائیں چائیں
 پیش بنی کے آن کیتو نے سنگل اندر کرایا
 تفصیل لایا ہوا اندر راوی اتنا ذکر لیا یا

سخت عذاب کیتا اسوں مر جویں رہے تائیں
 سرسی نہیں مذا بان ندر روز قیامت تائیں

بیان سوم سپر کردن موسیٰ ہم امت ابہ مارون

لین گیا تو ریت مبارک سدا خالق سائیں
 میں تھیں کچھے پکڑا نہ جاو ن راہ گراہی والا
 پوجن کارن و چھا گھڑیا سامری نام سنا
 سامری راہ کا سہی اوس ویلے سنی حقیقت رسی
 جبرائیل بھی کر اسواری آیا ملک رہانا
 بھا بھا سہی حضرت موسیٰ اماں پوپاس پنچایا
 ہر ہر سنہوں ہنٹھوں نازہ ہنری ہوندی جاو
 ایہ ہے جبرائیل فرشتہ آدم بن کر آیا
 جس دن گھوڑی والا اس نے ڈھارا زعیانی
 سٹھہ کر کے رکھی گراں شرک اندر کم آئی
 جدوں بلاون و چھا بولے بات تاشے والی
 فوت ہو پاسن یاراں موسیٰ کرو امید نہ کوئی
 یہ صحبت و امٹرو انگوں اثر تاشانی آفے
 جاں تک حاکم رٹ ہوئے یاری عقل نہ دیندا
 ایہ رٹ جس کول ہمیشہ حضرت موسیٰ جائدا
 زور زوری کتیاں خلقاں سجدے اندریاں
 بھج بھج اون مرے نہ چون کرین سیا پئے والی
 چھوڑ گئے کوہ قاف زمین چہ و ن سخ مکان بنایا
 شو توں سر سجد پوچھ رکھے ہو گئے بہت زمانے
 دو ہزار تے آٹھ سو سالان خبر نہ لگی کائی
 رات معراجے والی حضرت جد معراج سدایا
 زمین کنوں چپکار نورانی عرش منور جاو ن
 جبرائیل نبی سرور توں گذری بات سناشے

تینجا موسیٰ امت اپنی سوینی مارون تائیں
 کہہ گیا اپنے بھائی تائیں کھیں ہوش سنبھالا
 دیہ دن گڈے جد موسیٰ لوں سنتوں پار پیار
 غرق کیتا جد فرعونے نوں تھر کنوں بیسی
 فوجاں اندر پاپیاں کولوں کھڑیا بال بجانا
 کئی دن جبرائیلے استوں گودی چہ کھڈایا
 گھوڑی جبرائیل جی وی جتھے قدم لگاٹے
 سامری ایہ عظمت و کھٹی لوں قیاس اٹھایا
 سامری تائیں بعضے اکھن آما وقت جوانی
 مال محبت سنبھاں والی مٹی جلد اٹھائی
 اس دن اوہ مٹی اس ظالم منہ کھریئے والی
 سامرے اکھے ب تھیں بیوں خبر تائی ہوئی
 ایس خداؤں سجدہ کر لو گھر گھر فرسناٹے
 گھلے سرور و حرام آوازہ غیظاں اثر کریندا
 اسرا تیلیاں نوں اوہ ظالم کر کر پیار سناندا
 حضرت ماروں ورو ہٹکے کیکے حال و تاپاں
 موڑا ہیا اس کفروں روں شیطان عقل نکالی
 کس جماعت اہل ایماناں طن چون ل چایا
 اوپر پہاڑ بنا کر مسجد اوہ سب مرویگانے
 وچ تھیجاں حدت عشقوں ایسی لذت پائی
 جد عالم پر سرور عالم قدم مبارک پایا
 نوزوں تسکے پیدا ہوون چانن تیز لگاؤن
 کس و انور نبی نے پچھیا چانن عرش لگاٹے

قوم موسیٰ کی پوجن لگی جس دن بت کو سالہ
 رہی طرف نہ چھوڑی اپناں پھر پائی ترکہ جانی
 سنکر سرور عالم تائیں لگی بات پیاری
 وحدت عشق الہی والا نشان نہ گنیا جاندا
 سجدے اندر عاشق ہے آجیرائیل بولایا
 ایہ محمد کی مدنی ختم رسولان پیارا
 سن کر جلدی حاضر ہوئے بولن حمد تھامی
 "تا بعد بنا کر سمجھ لوں گئے رسول حقانی
 سہو حقیقت جد موسیٰ لوں رخصت ملی حضور
 فتنہ پیادیرا نہ ڈٹھا کر دین گرامی
 قہروں حضرت موسیٰ تائیں ساغصہ چرلھیما
 ماروں آکھیا مار نہ بینوں اتاں جایا بھائی
 چھوڑو تا اتاں آکھیا میں جو قائم کر گیا تینوں
 میں سچھنا تھوں پائی وہاں شکر کون سن بھونکے
 حضرت آکھیا بت کو سالہ ہے کس شخص بنایا
 نظر کر کے آسمان تلے ل خاص حبیب پیدا
 اے پر اس لوں بولن کارن کسے طاقت پائی
 ہو حیران کیا موسیٰ نے سب تائیں تیری
 توں ارجم توں دست ساڈا بچھنا خطایاں
 حکم ہو پائساں بھائی تائیں کیوں گھبان بنایا
 تو بہ کر حضرت موسیٰ منگن جھٹس گناہوں
 قوم اپنی سے تائیں آکھو سنکر عمل کماون
 ہنھوں خالی خرچ نہ پائی چھوڑن وطن پیارا
 یا سب بکدو جید تائیں قتل کرن تلواروں
 تو بہتاں منگور کر لیاں بد ہوسن قربانی

اینہاں مہاں اپنے وطنوں لے لیا دین نکالا
 اوس جماعت ظاہر تھوں ایہ چھکار نوزانی
 اوس مکانے لیچل ساون کھے حبیب غفاری
 جس دی برکت سرور عالم گھر وچہ ٹور لیا ندا
 کہو جمال محمد عربی ماشی سرور آیا
 ہذا نبیکہ بن عبد اللہ حق رسول ہوتا را
 کیتا پاو نبی وا کلمہ پایا دین گرامی
 وچہ عبادت شامل ہوئے اوہ بندے رحمانی
 فضل کنوں توریٹ مبارک لے آیا کوہ طوروں
 بت پرستی اپنی شامل ڈٹھئی قوم تمامی
 سرویاں لال تھیں تھائی لوں نبی بندے پھٹریا
 ایہ گل سنکر موسیٰ تائیں ڈاڈھی شفقت آئی
 ماروں آکھیا ہے تیسیں مارو دشمن بہن ہنوں
 اوہ لحاظ نہ جانے کوئی ولول مارن پونڈے
 حضرت ماروں سامری والا سارا حال سنایا
 یارب جس نے بت بنایا کفر نساو او سے دا
 اسان بولایا اس بت تائیں کف بھر سائی
 گمراہی پاکر وہایت قدرت پاک بھلیری
 بے پرواہی دیکھ نبی لوں جھم جھم ہنوں لیاں
 پاو سپرنہ رہی ساڈھی شیرت بھیرا پایا
 تو بہ پٹی قبول نساڈھی حکم ہو یاد رکھا ہوں
 دو شرطال تھیں اک قبول نہیں تاں دوزخ جاون
 سختی تھائی سفر قبولن تاں پاو رہ چھکارا
 ورو کلاس آواز نہ بولن حکم ہو یا کھاروں
 نہیں تاں اٹم دوزخ جا سن کارن روگردانی

سن موی بھٹی سر اٹیلیاں سرفران اٹھایا
 بھایاں کے سر بھائی کپن تیراں پ پسیار
 اسدن ستر ہزار سر اٹیلیاں نکل گیا تلواروں
 بخش خدا یا میرے تائیں نالے میرے بھائی
 پٹی قبول لتاڈی زاری حکم ہو یاد رکھا ہوں
 تو پانگلیاں تو ماں کارن ایسی مشکل آہی
 استغفار پڑھن نعم خوفوں سجدے اندرون
 جس پر بانی بھٹیں کوئی مومن نائب کوسی
 ساری عمر عذابوں عسالت علی محمدیاں توں
 نائب ہو یعقوب پیغمبر روئے لئے پھپھٹاے
 سجدے اندرون لئے ایس عمر تھامی ہوئی
 آین یوسف کیف انت بولے بنی ربانا
 عبدالستار حال یوسف و ابانٹی ڈو کر سنائیں

تو بہ آپر حاضر ہوئے کوئی نہ عذر لیا یا
 نافرمانی کر کے بچنا مشکل اس سر کا لے
 سر و ستار اتار پیغمبر تاراں باہجہ شماروں
 داخل کرو چہ حجت سالوں خبر خدا فرمائی
 بھی تو بہ سب قتل ہو یا مذی بچئے اوس گناہوں
 تو بہ سہل محمدیاں توں واہ و افضل الہی
 نائب ہو دن توں بجاؤن کر حشر پھپھٹاؤن
 رحمت بدی اس کارن بدیاں دفتر ہو سی
 موتوں اول کرو جو تو فضل امیدتساں توں
 کیوں بھایا توں سو پنیاسف یلاہ پتھ نہ آور
 جو نگر حال یوسف کے گذری خبر نہ آئے کوئی
 کتھے یوسف حال کی تیراں کچھ بچیت جانا
 پھر یعقوب بٹی دل وین مل پر ویسیاں تائیں

بیان حال حضرت یوسفؑ نائب پین دو جواناں

بند بچائے و چہ یوسف توں کتنے سال وائے
 سی کا خاص باورچی شاہ و اکھاتا روز پکاہ
 قریب حضور می شان تنہا توں بھین نیل عمارتی
 شاہ روئی نے سخت مصری کوچہ حص نکائی
 زہر لابل قابل ظالم جلد تیار کرائی
 اوڑیا و چہ شہر مصر کے کر کچھ مکر بہا نہ
 آکھن لگا ہو رہی منگو حکمتی دولت چاہو
 بات قبول باورچی کہتی کھانا زہر لالاواں
 سارا ملک سلامی بیٹوں رچہ قریب حضور می
 گو شے مذر باتاں کہے سن گیا سفنے والا

دوسر وار جو قیدی ہو کر آئے اوس نکالنے
 دو جا ساتی اوہ نیت شاہ توں شہر پلاؤ
 چو نگر قید انہا توں ہوئی سنو حقیقت ساری
 سو تہ پیراں گتیاں اسنے پیش نہ جاوے کافی
 بھیجیا پاک زہر سیانا دولت کے کر بھائی
 ساتی لئے باورچی تائیں بلیا بے مذراہ
 فرصت پا کر شاہ کے تائیں سبب نہ بہر کھواؤ
 ساتی اکھیا دولت پاروں میں نہیں ظلم کماواں
 بلکہ اس دا کراں خیانت ایٹھل نامنتظوری
 شہر مصر کے حاکم تائیں جاو سیاسب حال

دو ماں وچوں ہاں شخص تسانوں بیک نہ رکھو سی
 اے پر ساقی حرم کیتی دولت دنیا والی
 داخل کھانے اندر کیتی نہ بہر باورچی ساری
 اج شراب نہ پینا اس و اشاہ نون عرض سنایا
 پی کر جلد کھال ساون چو نہ خمر بنائی
 پھر باورچی او پر ساقی کرو عرض نہانا
 کھاون حکم ہو یا جس ویلے تھر تھر کنبے ڈریا
 پھیر مقدم کسے ہارے پیش کرایا جاسی
 رکتی مدت انہاں دو ماں تونوں بندھی اندر ہوئی
 نمک حلال جو ساقی آنا اس نام برہیا
 کٹن نچوئے وچہ دو ماں تونوں لہ نظری آیا
 بہت پندے چاروں طرفی کھاون کارن آون
 بھی وچہ خواب ڈکھی اس ساقی بات بشارتوالی
 بھری شراب صراحی شوقوں میرے سوت پیا
 جتنی مجلس ہو رہی میرے پاسوں تیکے
 یوسف کہیا بیان بشارت کوئی چھپیا لوکے
 ساقی سن کر حکم بنی و اسچ ایمان لیا یا
 دو لوہیں مومن جائے یوسف غیبوں خبر نکالی
 ایسنت ہے کل سولان سن کر سچ سناون
 یوسف اگھیا بھجیا رہے یہ سب عالم ساون
 جے اس رنگ تساؤ بیکارن بھری آکھے کھانا
 ویدہ سچ بھیدا ہو یا جو میں بنی فرمایا
 اول کہیا باورچی تائیں سنکر حالت ساری
 عیب تیرا سب بھت ہو سی سولی پکر چرما سن
 حکم سنایا ساقی تائیں تینوں ہونک وزیر سی

موت کرنا اختیار دو ماں نڈا ویلا ہتھ نہ آسی
 ڈریا نمک حرامی گولوں اصل شراب نکالی
 نالے اس نے ساقی ابراہول جھلی باری
 ساقی نے ل ڈکھا شاہ نے حکم تروں فرمایا
 کر گیا نوش پیالہ ساقی ویر نہ کیتی کافی
 اُسٹوں کھو مجلس اندر کھانے اپنا کھانا
 سنگل ماں دو ماں تونوں شاہ نے قید نشانی کرایا
 جس پر ظلم تھوئی ہو سی اپنا بدلہ پاسی
 اس دریافت کارن شاہ تونوں فکر نہ آیا کوئی
 جس کھانے وچہ بہر طائی اس نام شرہیا
 سہر پر عجیب کاب کھانے و اس باورچی چایا
 چنچاں بھر بھروس کابلوں آلو آپ لے جاون
 باغوں توڑا انگور لیا نئے عجیب شراب نکالی
 پیوے مصر زمین دا حاکم خوشی ہو یا مٹوالا
 میں تھیں سنگن پیون کارن سیکوئی سائل تھیکے
 کر کے قبول تو حید خدادی بت پرستی چھوڑا
 کہیا باورچی منہ تھیں کلہ لے چہ کفر چھپا یا
 ظاہر کرن کلام جو مومن وچہ قبول آئی
 ناسخ اس پرطن نہ رکھن سنبوں نیک سوان
 اول اس گلدی آرمائش ویندے ایس تسانوں
 کرو یقین جو حضرت یوسف سچا بنی رہا
 چھین لکے خواب حقیقت ہی بیان سنایا
 ہو گئی بھر برابر تیری کیتی اجل تیرا ری
 تیرا مقرر پندے پاژن کٹ کٹ ماس لیچا من
 کتنے درجے اگے نالوں طسی شان امیری

وچہ عدالت جو کچھ کر سیں بات نہ مٹری تیری
کتنی اذیت بندہ بخائے گذری ساٹے تائیں
ساٹی آکھیا جو فرما ہو سب فرمان بنیساں
فجر ہوئی تان شاہ فرمایا حاضر کرو دو ماہوں
جو منصوبہ گذریا ایسی سب دریافت ہوئی
غیرت نال باورچی تائیں سولی پکڑ چڑھایا
بات پوسف می ولدے اندر یاد نہ رکھی کاچی
نیکئی اہوں جے وس لگے بھنوں جمہ ویندا
ہے افسوس سوال نبی دادل تے یاد نہ آیا
وچہ حکومت نظر جہاں وی پہنچی وورٹ کائے
واہ سبحان اللہ رب عالم صالح فرشتہ بیناں
پاکرہ مولادی رحمت جس پر کرم کماے
کرے حماقت سارا عالم لندے چڑھتے تائیں
بڑی امیدوں بندے اگے یوسف حال سنایا
ایسا اوس وزیر بنی دادلوں سوال بھلایا
سب خلقت قرار ہی ہوئی تیری پوجا کرساں
سب حال لگہ لگہ و تامل گواہیاں پتیاں
سرور دیوی گوگا کافر قبراں پوجن لگے
جس دن حشر تیا یا جاسی سب کوئی حق نیسی

ہر کم اندر لائق ہو سیں یاد رکھیں گل مہری
ہمت کر کے جلد ساڈی بند خلاص کرائیں
سب بھین اول کم ساڈا اچھے ہو کر لسیاں
غیرت نال عدالت اندر کیتا پیش تنہاں لوں
اصل نتیجہ ظاہر ہو یا شک نہ پگیا کوئی
عزت کر کے ساٹی تائیں پیش وزیر بتایا
نیک اعمالوں جرحہ پایا شیطان عقل و سخائی
وچہ بریایاں دشمن ظالم بددہمت کریندا
ادانہ کیتا حق یوسف واجوین سوال سنایا
کیونکر یاد تنہاں لوں اون لوگ غریب نمانے
ہرون شرم کر ہی پاروں یاد رکھے سکیناں
لاکھ مناں بندیاں وی فٹکی ہرگز پیش نہ جاوے
کون چھڑاوے جس لوں پکڑے اکبر اعد سائیں
کتنے سال و ماہے اسنوں یاد سوال نہ آیا
روز عیشاق و اوعده کر چوں دنیا دل چت لایا
دلوں بجانوں واحد جاناں سر سجد پوجہ مہر ساں
شیطان شرک فساد سکھایا و شیطاں جلیکیاں
کسے ہارے و ساویراں حاضر ہوسن لگے
جس دن مشکل بھاری بنسی یاد وزیر کر لسی

حالت زندگان بعد قید حضرت یوسف علیہ السلام

بجروں کل بل تھی زلیخا رور و آہیں باہے
ساڈی لوت نالوں تیتوں ہوئی قید ساری
ور و فراقوں منجی ملی رور و حال و سجا یا
چوں ترہایا جنگل اندر کو کے پانی پانی

بندی خانے اندر یوسف جتنے سال گزارے
کر افسوس اکیلی رور کے میں صدقے پیش آری
دکھین گیا نصیبان چون کدی جمال نہ پایا
نال بیہوشی یوسف یوسف لہے ورور سخائی

مرچکی کر چائے تھکی پھر جمال و سیوے
 پیر مکھٹا چٹھاں چوں و رو بہت پوجیندی
 کرن ائت ایسے شامت کیتی لٹریک نامی
 جو تہ پیراں کرے زینجا پیش نہ جاوے کافی
 قید کر ایسے کارن لوں ویل اسٹھاٹی
 خط فرمان واروغے تائیں جلدی نال پہنچا یا
 اوہوں ترکی اسدے امروں چیکوئی وڈر لیا سی
 جڈا رکھن چہ ایہوز لینجا لوں قیاس بناو
 اوہ چیلہ بھی راس نہ آیا وئی عاجز ہوئی
 کہی جمال نصیب ہووے رووے رو رہنجانی
 بکدن ہو قیاس زینجا وے دل اندر آیا
 یوسف تھیں پنجیر زینجا کہا واروغے تائیں
 شاید چیکر چیراک تھیری تھیں اوچہ عاجز روو
 شاید ایس سببوں ساوں کتیں پئے آوازہ
 وچہ تفسیر یوسف دے راوی ایہ فرمان سٹایا
 جس عومن پر نظر محبت پاک خداوندیا وے
 شاید کسے سببوں میں دل حاضر ہو کر وے
 ایسے کارن ووست اپنے گھدرب ناسے
 ملنے کارن ورو گکائے ووست پاک اتوالے
 چالی دن تک جسدے تائیں چہ تکلیف تھوے
 ہر طالب ہر ووست تھئے جو سہ گز کسے بھائی
 ورو مصیبت مومن تائیں جو رب خالق ویندا
 لڑکار ورو عاجز ہووے باقی سینے لاسے
 کرن ہوائت مطالب اعلیٰ یاوے مومن کئی
 خدمت کنوں پیار ہی کرتاں نہ کوئی پار ہلاو

یا کہی کرے آوازہ یوسف کنال نال سنیوے
 میل پیار یوسف بنوں خدائے کریندی
 ہو گئی دور پیاسے کو لوں بنوں بات نہ بھائی
 سب تقریرا تھئی ہووے حیرت وے منہ آئی
 جہا ہوئی تاں سناوئی اسنوں کر سنی بھائی
 مت جاوے تئیں قیدیا لو انگوں یوسف قیدی آیا
 اوہ مجرم سرکاری ہوئی تحت سزائیں پاسی
 شائد ویکھ جڈائی یوسف نہ می اندر آئے
 کہی پیغام نہ بھیجا یوسف طلب سوال نکوئی
 کسلی ہو گئی ترے لیندی غم وے نال نامی
 عشق سو وائی طلب کتابوں مسئلہ پٹریا یا
 مکروں خفگی نال یوسفوں توں اج ہرک تائیں
 ہو غمناک آرزوہ یوسف انک نیاں آوے
 دل طالب لوں ایجا لوں ملے نواز تازہ
 بہدی حکمت قدرت وانا محبت بیان لیا یا
 بدن بیماری یا غم تنگی اس لوں لود کھاوے
 جان تک و اجز نظر نہ آوے محبت تھوے
 دوست یوں حاضر سندے طالب رو رہا سے
 ایہو وسیلہ عاشق تائیں میل کران والا
 متقیان چہ اسلہ انوار کیوں کر لیا جاوے
 عیش ہوا میں توتھیاں نور کسے مراد پائی
 قرب حضوری دیوں کارن اپنی طرف سدریندا
 رووے بہدن نماز اور محبت کھانڈ وکھاوے
 جیدوں بیماری جیدوں تھئے نہ چھوئی
 راجت کارن ہوا ایسے شفق کسے آوے

عاجز ہو کر رو کر آکھے ہیں بن کون خدا یا
 ختم ہو یاں اسب یاں اسان حوت ثابت ہوئی
 ہر روز لپوں خالی آیا ایٹھوں کیونکر جائے
 ایہوز لیٹھا ترا کیتا ہے وکہ دلیر پائے
 ضائع گئی زینٹا کولوں اوہ سب چیلہ سازی
 جتنا بست پرستی اندر پوجن توت لائی
 دو لغتیاں کافر مشرک پاسوں لا دور کریندا

رب فرمائے بندہ ساواہن ساواپول آیا
 کیونکر اس واہتھ نہ پکڑاں جسٹوں تھان نہ کوئی
 صاف گناہوں دفتر ہوں جس پر کرم لکے
 وقت مصیبت دست ویول بیکت دست آئے
 اٹا آپ زینٹا وگی اندر تھان باز ہی
 بند ہو یا دور واژہ حاجت ہی مراد نہ کائی
 بنیاں پاس حضور نہ پاوہن نہ اب جنت ویندا

سیان آمدن ہیرا میں یوسف و ہیرا اول از حکمت قید

کہن ہیرا میں فرشتہ لے فرمان کرامی
 نہیں قید تسانوں ہوئی باہجوں حکم الہی
 ایہ سب کفر پلیدی کولوں بندی خانہ پھریا
 پاک کیتا رہ بند یخانہ تیر ہی برکت پاروں
 پنجراں لوں راہ سر کال حکمت نال بولایا
 عبدالستار جس دن سرور قدم مبارک یسایا
 فضلوں مسجد اقصی و انکوں لہیں تھائی ہوئی

پاس ہی حضرت یوسف سے ہو یا ان سلامی
 یا بنی اللہ رہدی طرفوں باطن حکمت آہی
 ہدیناں جھولان پر کرم خدا سے کر یا
 کافر قیدی لوکاں گمان کرم ہو یا سرکاروں
 دین نصیب جہنائے کارن جنت پھیرا پایا
 رہنے سارا سخت زمین واپاک مکان بنایا
 ہر جاہ و انماہ گزارن شک نہ رہ گیا کائی

سیان پیغام کی بی زینٹا کے یوسف و بند یخانہ

کہن حکم زینٹا بی بی گوئی لوں فرمایا
 آکہ یوسف لوں قید مصیبت جو کچھ پی تسانوں
 لوکاں کے نزدیک جیسا قید تسانوں ہوئی
 ہرون کھانا نت سرکاروں ہر بہر تائے
 بہت عزیز زینٹا تائیں دیوسے حکم زبانی
 پاک ہدیوں خبر سنا ہے نبی رسول یگانہ
 ظاہر اندر عاجز مومن نظر تھائے آون

چونکہ وہ چہ تفسیر یوسف سے ذکر تفسیر یسایا
 اے دلیر اس قیدوں سے ملن عن ایسا لوں
 نظر میری وہ چہ مثل ساوی عزت دار نہ کوئی
 کچھ کھائے کچھ بنی اللہ واسکیناں رہتا ہے
 ہر خدمت وہ چہ یوسف لوں بہت رکھو تھائی
 دنیا میری امت کارن کچھ بن بند ہی خانہ
 جس دن قیدوں باہر ہوسن حالی دیرے پاوہن

جو تکلیفیں امت پیری و نیا اندر پاسی
 جس میں بچوں کو ہوسے گناہوں میں گرنے والی
 حکم ہوئی ہے منان تائیں قرآن میں گھبراؤ
 آج کہ حقیقت ذکر یوسف احوال ہائی والی
 جو وہ چہ بند بچائے یوسف قدم مبارک پایا
 جنوں وطن مبارک آہ شام لایت پیاری
 وطن اپنے دل منہ کر رہا ہر دن عبادت آری
 واکفغان و توں جد آئے دم دم حمد بگائے
 واہ سبحان اللہ رب عالم رب صفتا ذاسائیں
 آہ بچائی صر وہاں گارن بخش کرے چہ قہراں
 کہ دن بیٹھا باری اندر یوسف یہ پیاروں
 نام سپردل نیک طبیعت صاحبین سیانا
 واہ سبحان اللہ وہ ڈاچی نیک نصیب پیاری
 ظاہر ہو یا ڈاچی تائیں نور نبی داد وروں
 رستہ چھوڑ ہمارہ توڑا فی موٹان الامور کے
 زوروں یوسف یوں نکلے سوئے کھانڈی آئے
 یا یوسف یا یوسف کر کے کتیس ورد آوازہ
 او یوں نالی محبت بیٹھی چہیں مرید سہلائی
 بعد سلاموں پیش ہی ہے وہ کہ عرض سنائی
 چہچہ و زور رہا سوہاگر پہونچی زور دہرنگائے
 جیو کر باب نساؤ پکارن لیندا ہمارا کلاو سے
 سو ہنا قد مبارک اس داد وروں مار لوایا
 شکر چیم چیم رو یا یوسف شہر پیارے والی
 پھر وہ بار غماندراں پھراں اس پیغام بگایاں
 اس حالت چہ اوہ سوہاگر شہر پیارے آیا

سخت خراب جنم والا بدہ گنیا جاسی
 سب کوئی اٹھسی قبلوں چوں کیا امام غزالی
 تساں غدا نہیں ہر کاروں دشمن بکڑے جاو
 اس میں کچھ ہی اٹھنے چوں چہ الٹی جالی
 نی پاکس نے اپنے کاروں چہ انکارن بنایا
 اس طرفوں اس بیٹھا کاندہ کچھین دن باری
 صباہ شاکر و توں بچاؤں اندر پاو آلی
 بال محبت انہوں برس آون یاد پیارے
 پل و چہ خمرہ طن تھی بیچے دو مسافر تائیں
 ورو منداں خبر تائیں کیے عنایت بولیں
 ڈاچی اپر یک مسافر آیا شام دیاروں
 و تیں والا شہر کنعانی سفر آئے جانا
 برقعے و چہ بچھاتا اسے یوسف یوں چہ باری
 و صافی شوق زیارت گارن جلوہ لہیں حضور
 زور کیتا سوار نما نا اگان نہ جانا لوکے
 ایہو طریقہ طالب تائیں مر کے طلب پارے
 او سب چوں تعظیم رسولان کتیس سبے امانا
 یا ایہا الصدیق بلائیں چوں خطاب گرای
 یا نبی اللہ صدقے جاو الیں کتیا انور الی
 ہتھے حضرت صدیقے آہے آگے انور انور
 میں نہیں وہ ختم ورد شہر او ان کر کے انور
 ہمایاں حاجز ہائی رہاں خون فراز ہوکابا
 خمر ہی آتیں کی زور خمر و زور انور
 برسوں نوابان انور انور بھلائیں
 اس ڈاچی زورن کارن عالم سخت اٹھایا

Marfat.com

جلدی مال زمین ویتائیں بھیجا حکم باناں
 زانو تائیں پکرنا زمین نے اسنوں غرق کرایا
 روون لنگا ورو وندا بوں جہاں بہاں پر آئی
 توں اچی نوں رنہ بھائی زمین تینوں کے
 سکر تو بہ کیتی اُس نے جلد خلاصی پائی
 بعد سلاموں پچھیا حضرت اس مسافر تائیں
 آکھئیں میں پہ پوسی دوروں شہر کنعاںوں یا
 سی ہاک شہر لٹا کے اندر سو ہنار کہ عجیبہ
 کتنے ڈال سلامت اسدے کتنے ہو گئے فانی
 رو کر کیا مسافر صدقے ظاہر ہو گیا حالاً
 باران ڈال عجائب اسنوں بخش کیتے رب عالمی
 یاراں ڈال سلامت اسدے برکت فضل الہی
 بار ہویں ڈالی سی اس کہ وی یوسف نام پیارا
 جان گھیاڑاں کھاوا اسنوں جو کر حکم رہا تا
 سہری چھوڑ کئی اُس رُکھی ہو گیا حال ویرانہ
 کر کیا تاں وہ سووا اگر رو رو کھلا ہوئے
 پھر حضرت یوسف نے پچھیا اس حقیقت بھائی
 آکھیو سو مال خریدن کارن کیتا سفر ارادہ
 کیا سووا کرے گھر چہرین مال خرید لہجاواں
 یوسف کیا تجارت کارن نہ کر سفر ارادہ
 رو کر ہتھاں تھیں یوسف نے دو لوں کنگن لایے
 حکم کیتا ایہ مال عنایت لہجا بخش میری
 بیجا جو اس پاروں بچہ پر ہوسی فضل جنابوں
 کیا سووا اگر جو فراویں پیغام لے جاواں
 برقعہ وور کیتا اس لیے یوسف ماہ کنعانی

پکرنا شتابی اسدے تائیں گانہ جاوے پاناں
 دفتر جو میں شکستے اندر پھرنا سخت و پایا
 حضرت یوسف نبی رہا نے نرم کلام سنائی
 عملوں جبر برابر لسی سن توں پار پیارے
 خدمت اندر پیش بنیدے آیا مال صفائی
 کون کوئی کس طرفوں آوں وطن برکان تائیں
 برقعہ وچوں رو کر یوسف نرم سوال سنایا
 اس رُکھہ وا کجھ حال سنائیں سا توں پار چھیا
 جے توں سد شہر کنعاںے وہ بہ کجھ پتہ لٹنائی
 اوہ رُکھہ ہے یعقوب پیغمبر رکت رحمت والا
 باران ڈالوں وچوں سوہنی ٹٹ گئی کئی کالی
 اوسے ڈالی بار کھایا جھڑی ٹٹی آہی
 میں کیا صفت سناواں اس وی جانے عالمہ سارا
 اوہ رُکھہ رنگ عجائب لانا اسدے دن کرانا
 سنگ گیا غم ورو فراقوں کیتا بھر ووانہ
 سن سن ورو فراقوں یوسف برقعے اندر روو
 کیا مطلب جس کارن تینوں قسمت لوریائی
 کتنا نفع اسپد لٹا توں کچھ بنی خدا وا
 ک ہزار وینار برابر نفع تجارت پاواں
 لے جا پاس یعقوب نبی کے ک پیغام سناوا
 وہ ہزار وینار برابر قیمت اندر آہے
 بھی یعقوب نبی تھیں تینوں لسی قسمت میری
 سبے نیاز مالان نالوں جرمال نوالوں
 انشاء اللہ امر برابر پورا عمل کماواں
 اپن صیتی بدل وچوں چکیا چند لورانی

جس پر خوراک صدقے ہوون عجب رازہ لوزوں
 واہ سبحان اللہ کیا رحمت جانے بھاگ سھوئی
 ہال تامل وچھ اساتوں اکھن اس کے تائیں
 بیوی کو پچھن پتہ نشانی تہل نہا کے الالا
 پٹیاں تھیں جد پانی سکا لو کے پیر چلا یا
 ادوں کریں سلام اساتو حضرت صاحب تائیں
 کیا سو اگر بیٹوں و سو کے کی نام تساوا
 حضرت اکھیا نام پچھن تھیں کی مطلب تینوں
 جدوں نام کے سب خلقت حال کوئی جانے
 لہو کر اکھیں سینوں پیا بروہ ک تھانا
 بھی اس ویلے پیرے پاروں بچھ کر کھلوانا
 اس بڑے لوں تھیں جیکر بیوی ووری
 بند بن جائے اندر اسوں کتنے سال رہائے
 لے پیغام نبی و اشافی بہت شتابی یا
 دیو زیارت پانی اللہ عرض کیتا اس اہی
 زینب خاتون خدمت اندر کہا مسافر تائیں
 کس لگا میں طلب پارت حاجت ملن نبی نوں
 وم وم وروالم کے اندر نم می ٹھاٹھ مرید
 کیا سو اگر صدقے جاواں میں کیہ حال سواں
 وقت بیمار کے تھیں اتاں میں آن بولا یا
 سکر زینب پاس نبی کے جا کر عرض گزاری
 حضرت کوئی وروندان ہی قاصد خبر لیا یا
 آٹھن لگا وھری چھریا زینب پھراٹھا کے
 اوہ ویلا یعقوب نبی واو کر نہ کیتا جاندا
 کیا ایک حبیب تھوے کہ مرادہ بیٹوں

جس پر رحمت عاشق ہووے چاہے قرب حضور
 دولت ظاہر باطن الی حسن حاصل ہوئی
 چوکر حال اساتو اکھیں پاس یعقوب تائیں
 ادب سلام اساتو اگر کے آکھ نہائیں حال
 پھریا تہل رخساروں گل کے جاندا لفظ تھیا
 کر کے یا و مرید تساواں ایہ پیغام تائیں
 واقف حال پیغمبر ہو کے سن پیغام تساوا
 عرض کریں کہ ایسا ما جزر وندا ایسا بیوں
 تاں لوں جا کر حاضر ہوویں اپنی سبب جانے
 رہندہ بند ہی جائے اندر عاجزہ در ورنجانا
 عرض سنا کر نہایت اندر واپا عاجزہ ہونا
 دور نہیں اس حُجرت لیدی رکھ اطلب حضور
 وکھن پاک جہاں تساوا اکبر حج کھائے
 رائیں اور وارز کے آپرا وپ سلام تھیا یا
 وچھ نماز آتے اس ویلے دوست پاک الہی
 کون بھائی بیوقت بلاویں لوں حال تھائیں
 زینب اکھیا بہت ضعیفی رہے خاص وقتوں
 کون بلا کے مال کے نہ نہیں کلام کر سیدا
 نہیں مجال ضرورت ہاجوں کجھ تکلیف پھچاواں
 پاک غریب نمائے کو لوں میں پیغام لیا یا
 ہوئے جوں نمازوں فارغ اوہ مقبول بخاری
 سکر نکش سکیا پٹی نوں زینب جوں تھیا یا
 کھن تھری کے نبی اللہ واقوم تہ تریا تھائے
 دست بیمار کے پھر کے زینب جیوں پھر آترا
 اوہ سکر کھن جس کراں وارے لکھیا بیوں

مِنْ آيَاتِ قَدِيمَاتِ بَيْبِزِ وَكَرَاسْتُونَ لَوْلَا سَنَادُ
 كَرِ لِقَطِيمِ نَبِيٍّ كَيْ تَأْتِي قَاصِدَ عَرْضِ سَنَادِ
 اَوْه مَسْكِينِ عِلْمِ نَا نَارِ وَنَدَانَالِ جَدِيَا
 سَكَرَاتِنِي بَاتِ بَيْبِزِ لَيْهِي وَجِي وَجِي آيَا
 پھر کیا یعقوب بے پیمبر کیا اس نام ستائیں
 پھر اس وقت عیسیٰ پانا و صوفی اپر چھڑایا
 بعد بیوشی لہی اللہ و ایہ فرمان سناد سے
 قاصد آکھیا گئے بیوں بہت عنایت ہوئی
 خوش فرمان دعا فرماون اوہ محبوب حقانی
 آيَاتُ اللَّهِ يَا سَ الْغَايَةِ اسْمُونَ عَافِيَا
 سیک لہاس پنا و بیوں فضلوں پ لہانے
 اتنی دعا فرما کر حضرت عمر سے اندر آیا
 عاجز و دم و دم و دو فراقوں صبر سہا لہ پتیا

پا عباد اللہ دست والی خوشبو میں تھیں آئے
 میں بہت و منداں جسے کولوں عرض پیغام لیا
 جسٹوں بند بنانے اندر عم دیاں اتاں آیاں
 ہمت کر کے زینب خاتون پیار ابا پکھایا
 قاصد آکھیا نام نہ و سیا اس نے میر تیاں
 پڑھ لہم اللہ و کرنی بی جلدی و روں پھڑپھا
 پا عبداللہ سنگ اسان تھیں جو ضروری آئے
 و عا فرماون حضرت صاحب مہرزہ حاجت کوئی
 وقت نزع و ایترے تائیں کرسی رب آسانی
 وَحَلَاكَ مِنْ رَفَقَانِي فِي الْجَنَّةِ بِي نَجْمِ سَنَائِي
 ساتھ میر لہو چہ جنت ہوویں دست قسمت والا
 زینب خاتون خدمت حاضر میر سجدے پھ پاپا
 جو کر یوسف عاجز ہو پاپا و زیر زکیتا

سپان آمدن پیمبرین بند بنانے زور یوسف و سبب موتی و

وچ لہی یوسف سے چو کر ابن عباسوں لہا یا
 لہا شان و زوری اسٹوں پچھ عمرت پانی
 ایہو ملر لہو پنا پر شان حکومت پائے
 اس چہ رہدی و عدت والا مکنت تھا کہ مر پنا
 بندہ فانی وچ حکومت جد کہ غفلت پھریا
 جو پنا لش بند کے تائیں نظر بند آئے
 نو برسوں تک نبی اللہ کے جہوں مصیبت حالی
 اول رہدی طرفوں اکرو حی سلام لہا یا
 جو کس نے پیدا کیتوں یوسف نے پاپا بیوں
 قتل ہون تھیں اس نے لہا یا کنوں پنا یا

ساقی لوں جد حضرت یوسف اپنا حال سنایا
 نو برسوں تک بات نبی حی اسٹوں پا و نہ آئی
 عرض غریباں نے مسکیناں اسٹوں پا و نہ آئے
 رہدی صفت جو کل سکیناں بولا پا و نہ آئے
 باور کھے پاپا وئی چیزاں اتنی قوت جہریا
 اسپر نظر ہمیشہ رہدی ہمت برات پونچاے
 جہراٹیل سلامی ہو یا امر کنوں ب والی
 اس تھیں کچھ حضرت تائیں یہ پیغام سنایا
 کہنے حسن عنایت کیتا بات سناؤ بیوں
 کہنے کھوہ وچہ راضی رکھیں پھریں باہر آوں

کئے وقت نامے یوسف کہیوں پاک گناہوں
حضرت اکیسا باہجہ خدا تھیں کسے قدرت تھی
وحی کیا جد ہر کم اندر حاکم رب لعلی
جدوں کفار ان ادا تیرا کپڑ چھہ وچہ پایا
ترے ترے میل پو پھیرا ستر پالتی آتش بانی
پھیر وحی نے جھب فرمایا حضرت یوسف تائیں
قدرت کمال تھیں جو حضرت نظر مبارک پائی
تحت الشریعے تک رب عالم نے سب سر لڑو کھایا
مار یا پھر اس پتھر تائیں جلدی ملک گرامی
کیڑا سمرخ پیدا تیں رہدی استخیں ظاہر ہو یا

کئے کھول دئے دروازے کھل کیوں جس ہوں
ہر کم اندر رب گوانا ہور شریک نہ کوئی
وہو جواب جو وچا کیہڑا قید ہٹاؤن والا
آتش وچہ جلاؤن کارن سارا زور دکھایا
جنت کسے فضل رہا نے کر گلزار و کھالی
طرف زمین وی دیکھو حضرت حکم تار پائیں
جو پیدائش باطن اندر نظر نبی نوں آئی
پتھر زنگ سفید عجائب حاضر نظر ی آیا
پاک گیا و چکاروں پتھر قدرت مال تماشائی
منہ وچہ پتھر سبز انگوری بولے کر کھلو یا

سُبْحَانَ مَنْ يَرَىٰ وَكَيْفَ يَرَىٰ وَيُؤْتِي فِي قَلْبِ حَجْرٍ مِّمَّا يَافِيهِ هُوَ
ذات ہو مجھے دیکھتا ہے اور سنتا ہے بات میری اور پہچانتا ہے جگہ میری اور مجھے ذری دیتا ہے بیج پتھر کے۔

واہ سبحان اللہ ربینوں دیکھے دور کالے
زرق پہنچائے پتھر اندر میں عاجز تائیں
جس دم ایہ اسرار یوسفنوں حاضر نظر ی آیا
سب عاجز تھیں کیڑا عاجز رہوں بھل نہ جاؤ
توں فرزند رسولاں نبیاں عالی شان گھرانہ
کوہیں پہنچا یا آتش وچوں ابراہیم نبی نوں
پتھرے پیش سوالی ہو یوں جس زوق تکیائی
کون خدائی ساڈی اندر شریک سارے
رہدی طرفوں جدوں فرشتے اتنی بات سنائی
نال نداشت سخت غدا یوں ہو گیا پائی پائی
تھوڑی باتوں پار پیارا خفگی اندر کھیندا
سجدے امداد ہو کر یوسف بھر کھڑے تھوں دوسرے
امر ہو یا پھر کیوں تھوڑی خاک کی ہو گا رہنا یا

منے کلام تمام پھر نیوں جا کہ میری جائے
کل مسکیناں پالن والا بند گیاں سا تائیں
تباں پھر جبرائیل نبی نوں یہ فرمان سنایا
یا نبی اللہ تیرے تائیں کیوں گویا بھلاؤ
انے دوست نوں عالم کیوں کر کے بیگانہ
استغیل معلوم نہ کیڑا اگر وں دھری پھر نیوں
عجیب یا پھر ساڈی طرفوں تھیں شرم نہ آئی
امر مقدس ساڈی تائیں جیسا گون ہٹاؤ
تھر تھر کنہیں لنگا یوسف شہر تدرہ وی آئی
جائش سن کچھ پھر کے او پھر کھڑے ہو گے رہائی
سجدے اندر کہ یہ زاری قدرت مال سیندا
بخت کسے یا بخت کر یا یارب یارب بولے
اکبر شان جلال اسادا کیوں بگڑا یاد تہ آیا

بچے لائق جو اس کھنکھے قید کرایا جاویا
 روز و یوسف آکھے یارب تیرا گرم ستاری
 یارب ایسے کٹنا ہوں سختوں میں عاجز دے تائیں
 رو رو کرے سوال پیارا تیں بن ہو نہ کوئی
 وھیان کرد بد بنیاں تائیں یہ حکم سناؤ
 جس عملوں پیغمبر ربی جھڑکے باقی پاؤں
 وعظ بیان کرن نہ آکھن قید یوسفوں آئی
 کوئی نہ آکھے قسراں سیوں کیوں کر واقساؤں
 جاہل سرور ویوی پوجن گو کا پیر سناؤں
 و نیبا و چه تقدیر ہٹاؤں کسے طاقت ہوئی
 حضرت یوسفوں ب فضلوں کیتا پاک کٹنا ہوں
 قسم خداوی حکم قراؤں و سسے بنی بانا
 شکر کوں ورن حلیب پانے عالی عز تو لے

جتنی مدت آپر عمر حیاتی پاویں
 ہر دم اوگنہاراں کارن فضل امید غفاری
 ستر برسوں قید برابر کرن قبول شراہیں
 غیرت کنوں عتاب آوازہ گرم عدالت ہوئی
 کر کے شرک عدالت وچوں کون خلاصی پاؤ
 عاماں لوں کسے شامت جایا اوہ کم وابتاؤں
 جہیم صورت آگے اسنے حاجت آکھ ستانی
 غیراں تھیں جد حاجت منگن جھڑکے لے نیباؤں
 علماں والے قسراں آپر حاجت منگن جاؤں
 عدل ہٹاؤں روز قیامت جیسا مولے کوئی
 ہو جو غیراں پوجا کر سن قہر امید لالا ہوں
 جو دروازہ ربا چھوڑے کسے جنت جانا
 مشرک دروے حدت کولوں شرکوں کن منہ کالے

ذکر حضرت پیر محمد علیہ السلام پر مناسبت حال

وعدائت و سن والے سو تکلیفاں پاؤں
 ابراہیم نبی جس ویلے دا حذب منایا
 ایہ بت پرست بھی بت منہ کالے سارے دوزخ جان
 غیرت کر کے باپ پیارے قید کرایا لسنوں
 اینت ہے جا براہیمی جیکوئی حق سناوے
 جلد ہی حکم و تیا نرووے آلسن چہ بنائی
 آگ چھاں ترمے کسے کوہ تک سٹریا گرد چو پیرا
 واحد واحد واحد مولا بولے بنی حتمانی
 سنییا میں جو رو رہل مشہ و چہ پائی لیا و
 و نیبا اندر جنت اسنوں سخن کیتا رہ سائیں

شکر و اقرباؤں والے خوش منھیایاں کھاؤں
 اس بن ہو را لہ نہ کوئی ظا ہر پول سنیایا
 چیکر توبہ کرن نہ شرکوں کہ ہی نجات نہ پاؤں
 جس لوں ما پیو دشمن ہو یا دوست جانے کس لوں
 ادل خویش ہو دن لسن دشمن عالی ورجہ پاؤ
 اتنا بالین بلیا اس دن بخر خلاصے آئی
 کوئی نہ خوف خیال بنی لوں ہن سولان جیرا
 وحدت ذکر محبت اندر ہو جانا قریبانی
 اولوں چھتہ بھجاؤں کارن مساری قوت لاؤ
 پیوے باغ بہار گلانے و زقیامت تائیں

دیکھو چمکے سب سے اون فرشتے حمد بانی بون
 یا مولا اس دوست تائیں جیکر اک سرطیسی
 ملاکان نون ب حکمت کر کے ظاہر حال کھائے
 صبر نائل دیکھ بنی دامک ہون قربانی
 آخر جبرائیل فرشتے جوش دے وچہ آیا
 امر کو دتاں طبق زمیں واپنچہ مارا کھاواں
 کیا پیغمبر جبرائیل اس حقیقت بیٹوں
 جبرائیل کیا رب خالق کچھ نہیں حکیم سنایا
 امر کیتا پیغمبر بے حاجت نہیں سے دی
 مولا ساڈا حاضر ناظر رکھن مارن والا
 اپنے دوست باہوں جیکر بدو کار بناواں
 اول چمکے کفار الی بجا بھر بھرک چاڑے
 دو طرفاں دل آتش مچی شعاع تیز مریندا
 ایہ طریق مجباناں الا اول دست ل جوڑن
 صبر تحمل دیکھ بنی داوحی ہو پا قربانی
 بلدی آتش دیکھ پیغمبر خوف خیال نہ آیا
 آخر جس دم آتش اندر پایا بنی حفاقی

بیت کنوں جلال الہی تفرقت کنیں بون
 عالم اندر وحدت پیری یوحا کون کر پسی
 دین خاک کی دوست تائیں کیونکر عشق کماو
 نال محبت چمکے چمکے رودن بون حمد زبانی
 آکر ابراہیم بنی نون عرض سلام سنایا
 آتش سے کفار تھامی وچہ سمندر پاواں
 رب فرمایا یا اول اندر غیرت ہوئی بیٹوں
 ظلم کفاراں پاروں بیٹوں غضب یو چہ آیا
 راضی ہوساں نون بجا نون مرضی ہوں پیری
 پھر کس کارن غیراں لے کر اں بیان عوالا
 غیرت کرے پیارا میرا پھر میں کتول جاواں
 ات دل وحدت عشق الہی تیز المینہ لاو
 جبرائیل دیکھ کما شہر کیونکر رب کریندا
 باہجہ پیاکے دوری پکارن پار حضور لورن
 حیرت اندر آکھے داہ وادوست حق سبحانی
 جوش محبت ہو زیادہ وحدت رنگ چرٹایا
 ابدی طرفوں آتش تائیں مرہو پار حفاقی

یا نادر کوئی برد او سلاما علی ابراہیم

ترجمہ لے آگ ٹھنڈی ہر جا اور سلامتی والی ابراہیم

جلدی آتش نون اس لیے حکم مار سائیں
 لے پر ہننا سرورہ ہوویں جلدی لب فرماو
 کیا قدرت عالم کیتی جدوں بنی نون پایا
 لاکھاں سناں گلزار پہلاندی خوشبو حارہ کوئی

ٹھنڈی ہویت دیکھ پہنچاویں ساڈے دست تائیں
 جو سروری گرمی کنوں پیارا اس سلامت پاو
 دوست کارن اس آتش وچہ اول جنت آیا
 آتش نون ب جنت کیتا فنکوں ویر نہ ہوئی

وچہ بیت جہاد حضرت پیر شریک لیا یا

سکران روایت الیے کارن بے غلط بنایا

ادکر زکریا پیغمبر علی نبینا وعلیه السلام

کرن روایت کرکے یا تھا جس میں ظلم کفاروں
 پناہ و رختوں منگی کئے رہوں غیرت ہوئی
 مفر بہارک لوں میں یلے چیرن لگی آری
 جہراہیل پیغام لیا یا رب فرمان سنا
 جے منظور کرواج آری صبروں جہ و لیاں
 کیتی چپ رسول خدا کے جوہں حوالہ انا
 حالت دیکھ فرشتے گنہن حیرت ہوش و بخاشی
 سب کوئی سجدے اندر جھڑیا و شہت زان ہوئی
 جے کلوتر چیرن پاروں بخشش باہاں تیری
 کیتی چپ رسول خدا سے صبر ہمالہ پشیا
 لہ ہو بدن مبارک والا وگ وگ باہر آئے
 گنگہ مبارک نور پشیا فی سوہنا بد رہیوں
 دل یقین تائب ہو کہ ہو یا حاضر نبی حقانی
 جہوں جمال نبی لوں ہو یا وصلوں لذت پائی
 غیر پناہ تقیوں جہا یہ حالت حال چہ ہائی
 جدول عیب قیاسوں جہلا آری ان جہا پیا
 باہجہ خدا یقین غیراں کو لوں منگی پیا و ان
 آگہ حقیقت عبارت تارا نہ کو ذکر انہا نارا
 جس دن حضرت یوسف تائیں جھڑک باں گرو
 پارچہ کچھ سائے کو لوں فی بات خطائی
 تو برسوں تک دوں نے حضرت بل اندازہ
 جلدی حکم ہو یا سرکاروں جہراہیل جی نوں
 کرن روایت جدول فرشتہ حضرت کارنی

وڑ یا جھاڑ و رختاں اندر خوف مصیبت پاروں
 سرکلوتر دھریا اس سے ذکر کرے سب کوئی
 ورو آواز نکالن لگے آیا حکم جباری
 کر فریاد اس کہ دے اگے تیری جان بچا دے
 نہیں تان دفتر بنیاں و چوں ناواں و کر لیاں
 ویکھ جلالت وقت عدالت کنیا عرش ربانما
 وحدایت خود مختاری پاک جلال و کھائی
 ہک حاجت اس حضرت منگی ہو سروانہ کوئی
 جویں پیارا راضی ہوے بند مجال نہ میری
 وحدت ذکر الہی ورووں بول وازنہ کتیا
 کس طرح طاقت پیش جلالت امروں غریبا
 وہ سچے سر پیراں تائیں ہو یا حکم قریوں
 جلوہ ملیا قرب حضوروں کھلا گھنڈہ نورانی
 ورو مصیبت آئے الی یا وہ رہی گھٹی کائی
 قبراں پر کرن جو پو جا کیونکر جہی کوئی
 اس ادکر کرے سکوئی اپنا ہوش و بخایا
 رب یقین خوف خیال آئے پکران شکر و نیاں
 کوں قبول نصیحت کہ سن شیطان پھر جہانما
 تائب ہووے چھم چھم رووے ڈریا حکم جباروں
 تیری طرفوں بخشش لوڑاں ہو را امید نہ کائی
 اپنے فضلوں کھولیا بنے رحمت اور وازہ
 پہنچ شہابی ساڈی طرفوں یہ خوشخبری نوں
 لوند اوٹھو سونی اللہ و اسر سجد پو چھاپا

کے سوال خدو نہ تائیں میں بن ہو نہ کوئی
 و کچھ فرشتہ حالت اس وی ہو حیران کھلے پیا
 ایہ سوال ہے اول یوسف ہدی طرف کر پیدا
 صورت انساناں ہی بن کے جبرائیل و کھالی
 اوب سلام زیادہ کر کے خدمت اندر آیا
 اگوں دیبا بنی اللہ و این کچھ غیب نہ جانان
 تاں پھر جبرائیل فرشتے اتنا حال سنایا
 اپنی شکل شکر حضرت یوسف بہت زیادہ رو پیا
 تئیں مشرب ملک نوزائی اسیں عرب نمائے
 جبرائیل کیا نشان کارن میں نوٹجبری بیادگی
 یابی اللہ تیرے تائیں رب سلام پہنچایا
 کتنے درجے اگے نالوں شان تساؤ ایسا
 ہوئی نعم مصیبت غم ہی مہلت تیرے آئی
 رو رو کر فریاد شائے پیش خدو نہ قاضی
 کر شکرانہ اکیا حضرت جبرائیل ابھالی
 فوت ہو یا باز نہ رہے وہ دوست پاک بانا
 جو کوئی طلب یارت کارن خدمت اللہ رشتہ
 رو کر اکیا حضرت یوسف جبرائیل تائیں
 جبرائیل کیا کی و سماں حرکت رہدی تینوں
 صبر کرو پھر رحمت فضلوں امر خدا فرما سی
 شکر شکر یوسف نے کیتا چیں نورا نوں بجا
 حکمت ظاہر ہوون گی پاکست خدو نہ و الی

بخش خطایاں میریاں سایاں جو ہوئی سو ہوئی
 و رو نبی واپو پچیا اس نالوں حیرت اندہ ہو پیا
 بند سٹخانے اندر اسنوں کون مصیبت و پیدا
 جویں وایت ابن عباسوں کے نام غزالی
 میں نالوں کون پچھا نوں بیچوں اتنا عرض سنایا
 پاکان صورت ظاہر ہوویں توں قبول بانان
 میں ہاں خدو شکر تساؤ انوش پیغام لیا پیا
 اوگنہاراں کول تساؤ اکیو کراؤن ہو پیا
 اتنا سخن آرزوہ رہے کے دیبا بنی رہا سنے
 اتنا نشان تساؤں لیا صفت نہ کیتی جاوہری
 و فقر بنیاں چہ تساؤ اتنا نالوں درج کر آیا
 صابر متقیان و چہ تینوں بڑا پہلو کر گیا
 اتنی عزت ہوگ تساؤں جس ہی حد نہ کافی
 خدو نہ قید خداوں سادو ابھویں پیرا راضی
 پھر سنا کچھ باب پیر پدی نالوں حقیقت کافی
 وحی کیا نعم وہ نالوں سنوں کیتا بہت لانا
 کچھ نما نا حال نبی واد رو نہ حریا جاسکے
 جے کدی پاس انہاں سے جاویں و حال شافی
 جبر یعقوب نبی ال تیری ضم کیتا رب تینوں
 اس ہی تینوں تیری اسنوں خدو نہ لیا
 اس تینوں کچھ چو کر گذری ابن عباس بڑا
 حاکم شہر مصر تے تائیں رہنے خواب کھالی

سپان خواب و دیدن شاہ مصر

ظاہر باطن پاک شکر کون پچھا نہ سائیں

سب کھیلوں خدو نظر انفاق مالک تائیں

عزت دولت قبضہ اس انجمن و غل نہ کوئی
 جویں مقدر حکمت اس کی اللہ پیش نہ جاوے
 قید یوسف کی چھوڑن کارن کیا اسباب بنایا
 چوہاں گائیں خوابے اندر اسنوں کے کھایاں
 ست انہاں چہ مویاں گائیں تک سفید کھاوون
 واکر سگان ایتھہ پیر انہاں کے چکر وون باہر آیاں
 گوشت پوست شیراں انگوں سر پیریں چر گیا
 اور یاں چہ شہر مصر کے بھالن کو چے گلیاں
 تے مشرق تے مغرب پور جلدی ہو یاں اہی
 ست ساوے ست مکے تے شاہ و پھلیس خواہوں
 تے سٹے ہریاں تائیں چہ پڑ گئے دہنگانے
 بھی چہ توابے و پھا شاہ تے ہور عجائب حالا
 تخت مصر کے اتر اس نے قدم مبارک پایا
 انتی حالت و پھی شاہ نے خواہوں سر تالی
 کل ذریعہ بخوبی حاضر کیے سارے
 آپو آپ جہاز سے خواہاں شاہ نے کھولنایا
 کرن روایت جدول بشارت شاہ نے الہ سانی
 ایسے طور و ہیراں اتر غفلت پئی جنابوں
 تھر تھر کنین حیرت اندر بولن عرض نہ باقی
 شاہ نے نگر باطن نہاں کی کج اعتقاد آئے
 جلتی چپ وزیراں کیتی سختی نازل ہوئی
 شتر شخص وزیراں چوں عزت وار گراہی
 جو باقی سب حاضر کر کے ایہ فرمان سادے
 این عباس کیا جس دیے سخت مصیبت پائی
 بہت خوشی چہ نافل تائیں مولیاد نہ آوے

بے مانند منترہ حاکم حکمت والا سوئی
 ہر کم اندر باہجہ حسابوں حکمت عجب کے کھاوے
 شہر مصر کے حاکم تائیں سفنہ نظری آیا
 میل مصر دریائے وچوں باہر نکل آیاں
 ست انہاں چہ لاغر دستن گالیاں نظری وون
 کٹ کٹ کھاوون بوٹیاں گائیں زن کر دیاں
 کھاوون تھیں کجھ صبر نہ پایاں اوے حالت ہیماں
 گھر گھر وڑیاں کسے پھر یاں دوڑ بنگلوں چلیاں
 ستویں اوچر مھی آسمانے قدرت پاک الہی
 عجب تماشہ ظاہر ہوا قدرت پاک جنابوں
 پل وچہ سٹے سبزی والے ہو گئے خشک نانے
 نیک جوان کریم طبیعت سوہنی صورت والا
 لشکر فوجاں ملک تاجی نال آرام و سایا
 رو کر اٹھیا دہشت کوون سخت آواز نکالی
 حکم ہو یا تعمیر جو خواہوں پیش کر دوسر کئے
 ہر ہر دشمنان تائیں دانش وچہ نہ آیاں
 پھر کجھ یاد نہ رہ گیا اسنوں جو کجھ نظری آئی
 حال بیان جو کیتا شاہ نے بھل گئے اس خواہوں
 ایسے ہے دسواس شیطانی مت پر و پریشانی
 خواب کچھ تائیں یاد نہ آئے کون جواب سناوے
 خفگی اندر حاکم آیا کر کے کلام نہ کوئی
 پیش عدالت حاضر کر کے کیتے قتل تاجی
 جے تیں خواب جواب نہ دیو قتل کرایا جاوے
 بات یوسف دی ساقی تائیں یاد لے وچہ آئی
 جے کجھ مشکل فاقہ آئے نرم مزاج و کھاوے

عارف ساکن پدی طرفوں توں پکا کنار
 جد ساقی توں حاضر ہویا قتلوں اجل پیالہ
 شاہ توں اکھنیں حکم کرو تاں بند نجانے جاوا
 نیک مسافر نرم طبیعت بند یوان نمسا تا
 قید اندر یک خواب میریدا اوں بیان سنیا
 عمل زنا و بی اس کے پرکے کس کس کیتی
 قید اندر اس کتنی رات روون مال و مال
 شاہ پچھیا دھم بند ہی اسنوں کھاتا کون پنجا
 مال غریباں کے مسکیناں بہت پیار کریندا
 شاہ فرمایا صلح بچھے ایساں صفیاں والے
 جلد ہی عزت کر کے اسنوں لے آؤ کار
 ساقی اکھیا عذرہ میرا لے پرہیں شہراواں
 شاہ فرمایا اتنی عظمت درجہ نشان جنہاں توں
 دور نہ کرن سوا کی تائیں بھاویں دشمن ہوئے
 کرن وایت جس ن ساقی حاضر ان کھلویا
 ہو شہر مندہ پاس نہی دور و بات نہاے
 حضرت اکھن نہ کر زار کی کچھ نہ نہیں میرا
 ابن عباس کیا جو حضرت نرم خطاب مسنیا
 بویا دوستی اللہ داوس حقیقت مینا
 ساقی اکھیا پابنی اللہ سچ سداواں تیوں
 تخت مبارک مالک حکومت ہوئی نصیب نہا توں
 پچھیا بنی میرا کیا مطلب ساقی عرف سنیا
 پچھلے دن سچے حاضر ہو کر سے وزیر امیراں
 حضرت اکھیا تو اپنے ہوشیار کی یاد رہی تسنا توں
 جو انکر گائیں موٹیاں تائیں کسا وں کارن لہیاں

شاہ فرمایا اتنی عظمت درجہ نشان جنہاں توں دور نہ کرن سوا کی تائیں بھاویں دشمن ہوئے کرن وایت جس ن ساقی حاضر ان کھلویا ہو شہر مندہ پاس نہی دور و بات نہاے حضرت اکھن نہ کر زار کی کچھ نہ نہیں میرا ابن عباس کیا جو حضرت نرم خطاب مسنیا بویا دوستی اللہ داوس حقیقت مینا ساقی اکھیا پابنی اللہ سچ سداواں تیوں تخت مبارک مالک حکومت ہوئی نصیب نہا توں پچھیا بنی میرا کیا مطلب ساقی عرف سنیا پچھلے دن سچے حاضر ہو کر سے وزیر امیراں حضرت اکھیا تو اپنے ہوشیار کی یاد رہی تسنا توں جو انکر گائیں موٹیاں تائیں کسا وں کارن لہیاں

جے تہہ بھلے کتنا ناہیں توں بخت نہارا
 اس دن کیتا یاد بنی توں یا سرت سنھا لا
 جو صاحب دی خواب بشارت حال بیان شواں
 اہل عبادت اہل سخاوت صاحب علم سیانا
 سب فرمان برابر ہو یا جو کراوس بتایا
 ناحق قید ہو یا پروسی سخت مصیبت پتی
 سکر ترس پیاول شاہ توں ہو گیا پانی پانی
 ساقی اکھیا کہ کی نہ ڈھار و نہ نظری اوسے
 جو کچھ اسنوں حاصل ہووے سب محتاجاں پیدا
 لائق شان حضور ہمیشہ رہیں اساتے لہے
 شاہ اس شخص کے سنا توں خواب حقیقت ساری
 وعدہ چھوٹے ہو یا وچ غفلت کیوکر حاضر ہوا
 کدی نہ جھڑکن عاصی تائیں علم کمال نہا توں
 رانہ توں شفقت لوڈن جو کوئی ان کھلویا
 جھکے لپیٹیا چاورا اندر لٹھ پٹھ عاجز ہویا
 پیش عدالت جو کر عاصی جرم کنوں شکرے
 سب تقصیراں بخش و الا فالق مالک میرا
 ہو قربان نمانا ساقی سچے اندر آیا
 ہے کیا مطلب توں جس دن سجدہ بنوں کرتا
 سحر تیرے پر تاج شہانہ نظری اوسے توں
 عالی منصب شان ساقی آیا اندر اسانوں
 خواب عجایب شاہ نے دکھی پیش جناوے کائی
 پھیر کے توں یاد نہاے کہ چکے تیراں
 جوان گائیں پچھیاں اس کے سب معلوم اسانوں
 کھیا کہ جیسر آراں لہیا یا شہر مصر توں وڑیاں

جو ناخوش گاہیں بیان کیاں گون گون لڑیاں
 ست برسوں میں چھ گھنٹے کی اور واہ
 تانے ہرے جو سائے سے ایسے پیر چھا لیا
 ست برسوں میں چھ گھنٹے کی اور واہ
 تم ہو گی پیدائش ساری شاہان باغ بہار
 وہ کوئی پھیلا جو گھرانہ جمع آج کر لسی
 سکر ساقی حضرت گولوں بات حقیقت ساری
 فکروں لفظ کنہیں رگا حیرت اندر آیا
 بچن امید ہوئے جس ہاں حیلہ کچھ فرماوے
 بہت زراعت و اثر نہ جن ساری فوت لاون
 کچھ بہاؤ نہ کرن زیادہ خرچ برابر کھانا
 عرق گلاب عطار کدو لہون تلی تیل نکالون
 سکر حکم نبی کے کولوں اول آخر تائیں
 سکر شاہ فرمان سنایا مال شتابی جاہو
 منصبدار کر لیاں سنوں عالی عزت و لیاں

کھا کر صبر آرام نہ پایا شہر مصر لاون لڑیاں
 پھر ہر کوچے گلیاں نذر کر سی بھکھہ آوازہ
 ست برسوں تک بارش ہو سی پھر حدیسا لوں
 آسمان نشین بارش پانی قطرہ کٹ آوے
 فاقہ لوسی عالم اندر مر سن لاکھ ہزاراں
 جو کوئی غفلت شہی ر کھی جان پیاری لسی
 جس دم شاہ لاون سنائی چپ ہو یا یکبارہ
 جا کر ایگل کچھ انہاں میں ساقی لوں فرمایا
 حضرت اکیسا ملک اندر حکم سنایا جاوے
 جتنے جمع ذخیرے ہوں وقت بیٹھے کم اون
 ہوگ نصیب آرام تہ آپیں سکر عمل کسانا
 پیرا یہ جنساں مشکل طسن جے سو بلکین جان
 شاہ سے پاس سنایا جا کر ساقی چائیں چائیں
 وہیو لباس شانہ اسنوں کراسوار لیا ہو
 اول قید مصیبت اس ہی پورا عدل کر لیاں

پان عرض کرک سنائی پین سفیر خلاصی ن

حدر ہزاراں خالق تائیں قادر پاک تعالیٰ
 جے تکلیف کھایا لڑنے حکمت والا سائیں
 نظر عنایت جس سے آپر جاسے اتالی
 جس کارن لاک سپاہی تھی بھکھہ خواری
 مشکل کنوں خلاصی جس نون لیا سنا پناؤ
 جس ساقی فرمان یوسف اکتے سال بھلا
 عرض نائس شاہ وہی طرفوں کدالت تیری
 حضرت اکیسا مولا با بچوں اسان امیدہ کوئی

رحم کرے تال سب کوئی ملہا رحم کسانوں والا
 پھر خواہی چہ یاں کووں پید ہون سرائیں
 پیش عدالت دشمن کووں سے پتک کواہی
 جو اسباب فروخت لڑن کھکھے لیں ہو پارہی
 غم و گھیری اندر اسنوں سستان بھلاوے
 جس دن اندر حضوروں ہو یا اسکون بولارہ
 چو کوشاں مصیبت جانی سکر و سبر لیری
 اس بن پڑے ست غریباں سنوں طاقت ہوئی

کچھ اس وقت بنی دے تائیں خوشی خیال نہ ہو یا
 یا بنی اللہ شاہ فرماوے قیدوں باہر آون
 سن عرضان حضرت یوسف صاحب جو اسد بنا یا
 آکھیں عرضاں بہت سنیاں جتنی اللہ میری
 شاہ فرمایا یوسف پاجوں بیوں صبر نہ آھے
 سن فرمان امیر اکابر دارو دار کا آون
 جوئے سو و انگ غلاماں شام منا لوٹے
 آون کارن حضرت یوسف جتنی ویر لگاھے
 کئی و چوہی کرن وایت سنتوں میرے بھائی
 اول حق عزیزے والا یاد بنی لوں آیا
 خرچ کیتا اس میرے آپرے حد مال خزانہ
 اسے امر سو اس قیدوں چیکر باہر جاواں
 ووجا دل میرے کے آپرے ملن عزیز لگا یا
 چیکر نہ وریافت ہوئے سنکر حال تمام
 اصلی حال عزیزے تائیں ہا تک بیٹھن آھے
 تیجا حضرت یوسف اس دن ہو یا بہت نما نا
 آکھیں حال اس کے آپرے جو میں اللہ ہوئی
 انہاں تال کھینچ کھنچ کوئی وائف ٹھیندے لپے
 ناحق قید کیتوئے سنا لوں چوراں تال لایا
 بھول شہادت لڑکے لپا کر قبول ہوئی
 اتنا سخن کیتا بعد یوسف ایوہی الہوں
 توہ کہے کہ تیا یوسف ستغوار سناوے
 عبادتہ اقوم رسول پاک سناو گناہوں
 کتہم چکاس گل کے تیر سنو حقیقت ساری
 بھاویں اس کے ہنر و اعلیٰ نہیں کئی بریائی

عرض بیان سنا کے ساقی عدت چو کھلو ما
 خوش اسواری حاضر ہوئے ہے صاحب فرماوے
 شاہ سے یاس بیچارہ ساقی حکم سناون آیا
 اے شاہ حضرت یوسف تائیں نہیں مجھ حاجت تیرا
 ویندازہ روڈیراں آپرے شوق نہ جریا جاوے
 عرض سناون سدن آون خالی مرطہ جاون
 عرض سوالوں اثر تہ ہوئے آون بھڑک مروڑ
 حیرت آرام نہ رہ گیا شاہ لڑن طلبی قحلی جاوے
 باہر آون جس کے پاروں یوسف نے لائی
 جس نے خدمت گزار بیوں ل خیر نہ لگا یا
 امر کیتا اس میرے کارن امیر ہا بندہ خاند
 نا فرمائی ثابت ہوئے بدل کنوں شراباں
 جالتن چور خیانت والا تال میں قید کرا یا
 ثابت ہوئی میرے آپرے عمل خیانت خانی
 ساری عمر بابت پاروں میں اظہر جاوے
 قلموں قید مصیبت جریا وہ قبول رہا نا
 لگے ہیروں اسان قبولی بندہ خالی نہ کوئی
 جس نے گھانا گھانا آیاں ہر کسور کسور
 باہر گناہوں گمراہوں کے ہاں ہاں اوکھلا
 زور و ہنگامے باہر گناہوں قیدوں کھلا
 ایسے نہیں سپند خدا لوں ہنر پانک ہوں
 اسوں کون نصیب گناہوں چو سوالیہ بجاوے
 کھو کھوئی ایوں یوسف تائیں سنو کھو کھو
 جو آکھے میں یا کہ گناہوں آپرے لڑاوی
 کوئی گناہ اس کو لوں ڈا جو اس بات سناوی

و وہ چاہیو مگر نیکیاں پر دعوتے کیتا جاوے
 نیچا پاک گناہوں بننا واحد صفت بے نفس
 ایسکل روانہ ہو کر کینوں کرے کلام زبانی
 جو داں ملحق اندر نہیں و جا اپنی صفت جو جو
 سنو حقیقت حضرت یوسف جلنا ویر لگاوے
 عمر مر بہت امیر اکابر خدمت اندر آون
 یا حضرت تاج ہوگ تسانوں ت شان گرامی
 شوق شوق تسانو شاہوں میں آرام نہ دیندا
 بہ نیت کیتا شہر تہامی نکلیاں صاف کرایاں
 سن سن شوکت شان یوسف کے بہ منظور نہ پایا
 جا کر عرض وزیراں کیتی سنو حقیقت ساری
 جیکر حق و ریافت کر کے بدل نہ کیتا جاوے

جہ تک ایس عدالت دیوں ہتھ رسید نہ آوے
 و نخل دیوے چہ صفت جو اسدی لائق نہیں کینوں
 مطلق صفت مقدس اندر دعوتے ہے سجانی
 پیش جلالت حیرت اندر عرش رہا ناڈو لے
 شوقوں شہر مصر داواہی پاک آرام نہ پائے
 جو آون سبب بعد سلاموں غرضان کھلے سناون
 جو مہر دار امیر اکابر موسیٰ کل سلامی
 دم دم طلب تسانوی اسنوں و کمال کرنیا
 جو سوار ساری آون کارن سڑکاں سر و بنایاں
 عم و رووں دل کھے بھر یا صاف جواب سنایا
 جو میں مصیبت دست ہے اندر قید گذاری
 قیدوں طلب تسانوی کارن کردی باہر آوے

بیان فرمان دان ملک ایران کے تحقیقات مرتب

اسلمی مالک مصر و شاہ ریان تسانون
 و وجہ نام عمر رسیدے سنتوں میرے بھائی
 تخت عدالت اسدے تائیں رجہ خود مختاری
 ملک ایران جو اعلیٰ حاکم جو فرمان سننا ندا
 قید جو حضرت یوسف تائیں اتنی مدت ہوئی
 شکر غیرت اندر آیا خاطر بنی گرامی
 حکم سنائیں زناں تانمی جلد و حاضر آون

چو مگر خبر گناہاں اندر ڈکر مفسر لیاون
 جس کے گھر سے دچہ زینخانال نصیبیاں آئی
 قید کرنے یا سجنے مارے کل حکومت جاری
 جو منظور ی بیکراس دی سب کم کیتا جاندا
 ساقی حال سنایا اسنوں نہیں تان خبر نہ کوئی
 آکھو سو پیش عدالت ہووے تحقیقات تہامی
 جو کچھ حال معلوم کئے لائیں سچ بیان آون

بیان آمدن زمان مصر کے گواہی یوسف

سن فرمان عدالت اندر زناں سلامی ہویاں
 شاہ پچھیا نہیں رسل حسین پاسن لچھا آیاں

ملک کلا نا کاتب وانگوں شاہد آون کھلویاں
 بہ نیت ہر شد گواہاں کر کے شان کھاون آیاں

نال یوسف کے اس وہاٹے کیونکہ مجلس ہوئی
 اس نے حکمت قدرت ظاہرینی رب کھالی
 پیش عدالت حاضر ہو کر لویاں زناں تارمی
 اے پر جس دم حضرت یوسف نے مجلس کیا
 بیہوشی چھپے اس میں تمامی تختوں کی کیا
 عقل جو اس قیاس سا ڈا ہو گیا واما سو دریاں
 ساوہی طرفوں یوسف نے دل صابر رہی نہ کائی
 آپ کو اپ ویوایاں ہو یاں کیتا وہ پشیرا
 وچہ تفسیر خلاصے آیا مضر ناں جدا یاں
 سچا کیتس یوسف سوہنا آپہ ہوئی اقراری
 پچھو ناہیں عورتاں کو لوں حاجت نہیں گواہی
 شوقوں صبر نہ رہ گیا بندوں سچی بات سدا ہی
 عیباں مینوں یوسف سوہنا بند لو ان بنایا
 جو میں سزا میں لائق مینوں جرمساں نہ کہساں
 اول آخر جو کچھ آہی سچ حقیقت ساری
 عبد الستار جو اقراری رو کر ہو یا گناہوں
 سچ حقیقت بول نہ لینا خود اقراری ہوئی
 میں خود اس پر تھمتا ہر کے اپنا آپ بچا یا
 گلتے برس نہ لینا بی سول بنگر وچہ بخریا
 عبد الستار عشق مجازی بد تشریف لیا یا
 اپنیاں بااں بول نہ لینا سچ تمام سنایاں
 ایہو نتیجہ وز قیامت پیش عدالت ہو سی
 نہ توفیق جو بھار کسے ادو جا نفس کھارے
 وامن پاک یوسف ارے کے ظاہر کر دکھایا
 عشق مجازی ایہو طریقہ جنوں نظر کر پیدا

سچو سچ بیان سنایا جو جھوٹہ نہ ہونے کوئی
 بات برابر حاضر ہوئی حشر عدالت والی
 اس میں باا شک و کھن کیاں وہ تہو سب گواہی
 صورت اس کی ہوش سا ڈا واما گناہ گواہیاں
 ہتھ وچہ رکھے چا تو چھڑاں انگلیاں کتیاں
 پھلی واناگ کڑا ہی ہدر احوں قابو اپاں
 نظر مبارک یوسف سوہنے ہرگز مول نہ پائی
 بچکر گیا سلامت کھوں میں یوسف را حیرا
 سب تھیں بعد زینجا بولی بااں سچ سنایا
 میں یوائی میں یوائی بول کہا یک پاری
 میرے باہجوں ہو نہ کوئی یہ تفسیر کتا ہی
 سب تفسیراں میں تھیں ہواں کس کے دے لیا
 میرے پاروں جو راں والوں چہ تھیں کتا یا
 سر پر اپنا بھارا کھا وال اس پر سچ و صرا
 گھلی نہ لینا حال سنا کے روئے کر گزارا ہی
 ہو سی شفقت عدلوں اس پر اہمیرا مال ہوں
 جو کچھ ہو یا میں تھیں ہوا یوسف و دس نہ کوئی
 ہے افسوں افسوں نے جاسی جو میں طلال کر اپا
 عشق زور آور دفتر سارا وچہ وراثت دہرا
 عقل ارا مے عترت پر وہ چا نہ نظر لیا
 شکر مجلس چھم چھم روئے ہنچوں چھڑاں لیا
 سب کوئی دفتر اپو اپنا چا کر بھار کھلوسی
 نہ توفیق جو دے اپرا اپنا عیب کھارے
 آپ نہ لینا پیش عدالت اپنا بھارا کھایا
 سے کہا لی عالم سارا پر وہ رہن نہ دینا

کرن روایت جدول زلیخا اصلی حال سنایا
 آگہیں عدل یوسف یقین پچھو جو فرمان سنایا
 جا کہ عرض وزیراں کیتی جوین عدالت چاہو
 حضرت آگہیا اتنا غصہ ساون وانہ یقین سے
 کرن روایت جدول زلیخا ظاہر بات سنائی
 سخن نہ کیس نال زلیخا جھمکن مارن والا
 خانہ اناں کجہ داغ جسے لگے غم کھاون جاون
 سنو حقیقت جدو سنوں غورتاں پاک بنایا
 سچا یوسف پاک گناہوں اسپس تمام قصوری
 غدرت اندر جا کر سبھا کر زیادہ نرمی
 آن وزیر سلامی ہوئے کرن سوال نما نا
 جو گستاخی لگے ہوئی ویلا ہتھ نہ آئے
 کل بنیاں و ایہ طریقہ سلفقت کرم کھاون

شکر شہر مصر دا والی حیرت اندر آیا
 امر کرن تاں سب عورتاں قید کرا یاں جاون
 قید تاں سب کیتیاں جاسن اہنی ہو کر آہو
 ہو گئی بات مقدر والی کسنوں قید کچھو سے
 چپ عزیز ہو پاو چھ مجلس کرے کلام نہ کائی
 دولت سخت امت پہنچی جینو کرا جمل بہا لہ
 گدھے چڑھاؤ بھولاں توں کچھاں ماراؤ لون
 تدوں تمام وزیراں تائیں شاہ فرمان سنایا
 پکڑو قدم کرو تس اہنی جوین کرے منظوری
 منت زاری نال مٹاؤ پیش نہ جاسے گرمی
 بخش گناہ کجہ ہو نہ بولن کتنا وقت دہانا
 من کجہ امروں عذر نہ ہوئی جو صاحب فرماو
 جھمک نہ دیون عاصیاں تائیں آوے گل لون

قبول کردن حضرت یوسف سوال وزیران

وچہ تفسیر یوسف نے اوی بن عباسوں لیا یا
 ساکتوں اہل قیدی سارے قید خلاصی پاون
 جلدی نال داوغے تائیں حکم ہو پا سکر دی
 نال تنہائی سنکل کیتو شاہ فرمان سنائے
 روز قیامت بنی محمد کے رسول رہا تاں
 نور محلاں وچوں حوراں سوئی سد مرین
 تحت سنہری پلنگ ڈرائی ساونوں نہ بھاون
 میں نہیں جا نہ اجنت اندر پاک نبی فرمائے
 بخشش کرم طفیل نبی وی امر کرے رب قاضی
 سجدے اندر حضرت ہوسن امر ہوئی رکابوں

جس دم راضی ہو یا یوسف یہ فرمان سنایا
 تا بعد از سولان ہو کر کوین سزائیں پاون
 ویہو خلاصی او گناہاں حضرت یوسف پارو
 بڑی غنیمت جیکر یوسف اہنی ہو کر آئے
 چھوڑ امت توں دوزخ اندر میں نہیں جنت جانا
 سرور عالم نظر نہ کر سن نامنظور کر لین
 مومن تا بعد از اے جان تک ساتھ نہ جاون
 پلنگ سنہری بیکہ لاون امت کون چھراوے
 سنکل کیتو دوزخیاں سے جوین پیارا راضی
 یا محبوب کتنا ہی امت کیتی پاک گناہوں

جنت باغ تیرا سر صدقہ کھا دن نعمت سا ملی
جو سن باہر تیرے امروں و زنگولے جاؤں
ہر ہر مشرک دست سارے ٹوٹے بدعتیاں کے

مگر اس بدعت شرکان الی امت نہیں سا ملی
بدعت شرکوں و زنج جاسن جنت خوشی بناؤں
رافضیاں کے لئے جاسن دست افضیائے

مَنْ تَشَبَهَ بِقَوْمٍ فَهُوَ مِنْهُمْ توجہ جو مشابہ ہوا کسی قوم کے وہ انہیں میں سے ہے

رسم کے کوئی جس فرقے می پاک نبی فرماؤ
جو میں وساگھی لوہی گانے رسماں کفر نظر اراں
بھی جد سو بیج سر پر ہو سکی وہی اپنا بلسی
کھنڈا شریعت خوش نبی اے محمدیاں لوں
کناں تائیں سرور عالم بھر بھر تک پلاؤں
پچھن و ایساں تائیں حضرت کھول سادوں حالے
اس سختی و جد بدعت شرکوں اے غضب بانا
دو زنج آتش باہجوں تائیں کوئی مکان تنہاں نش
نسرکوں کروا جیسے سجدہ بولو حد ہزاراں
امروں باہر قزم نہ رکھو ایہ حضرت فرمائے
وٹیا اپہ بدعت شرکوں کوئی نہ پچھن و ڈالا
اے حقیقت عبدالستار انا لے دی یاری

ساڈی امت دپہ نہ طسی ساتھ انہاں کے جاؤ
جو لوہہ کر چھوڑن تائیں جاسن ساتھ کناراں
نستی خلقت ترے لیسے جگر غذاؤں جلیسی
ہر سن پنجاہ ہزار نہ ہو سکی جنت پھیر تنہاں لوں
بھیج بھیج مال پیار لٹھانٹوں منہ کے مال لگاؤں
اپہ دنیا پر اے ساڈا حکم سادوں واسے
اے مشرک بدعتیاں لوں شریعت نہیں پلاٹا
تایعداری پاک نبی کی نہیں پیار جہاں نش
جس نے بھیجا سرور عالم کارن او کنہاراں
نہیں تائیں کلمہ اثر نہ کسی خلقتوں کے نہ جاؤ
پیش بردالت و گھپیا جاسی کس گھر امت کال
چو گھر قیدوں باہر آیا اوہ محبوب مخفاری

قصص المحننين جلد سوم

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

خبر ہزاراں خبر ہزاراں حد پاک بے لوں
طبق زمین آسمان انہد حکم اُسے و اجاری
عزت بخشے دولت بخشے خود مختار تھائے
مسکیناں محتاجاں تائیں دولت مند بنائے

جس بن امر مقدر اندر و رتہ نہیں کیے لوں
کیا طاقت تجھ عزیز لیادن خاک کی لوری ماری
نہ کوئی جیسا اس کے امروں باہر جاؤں الا
تم فرما کہ تمہاراں تچوں زندہ کرو دکھلاؤ کے

ساہوکاراں تے سہاراں منصب و جہراں نوں
 رحمت اسوی بنے رزائیں چاروار کریدی
 واہ سبحان اللہ جس ویلے نظر عنایت پوے
 ایسا کرم حبیب اپنے پر کیتا رب گرامی
 کر کے عرضاں سب امیراں عالی نوات منایا
 آکھیں تاں تک قیدوں باہر اسیں ہرگز جانہ
 امر سوا جو قیدوں باہر جاواں پھر اولیری
 و تاراؤن عزیز شتابی ویر نہ کیتی کوئی
 شکر شکروں اٹھی ہو یا وہ محبوب عقاری
 اول شہر مصر و پاں گلیاں صاف تمام کرایاں
 بھر جا مغز مقطر ہوئے خوشبو تھیں ل تازہ
 خوش پوشاک بنی وے کارن خدمت اندر آئی
 ستر غلام سلامی کھیے حضرت پوشائیں
 نقشہ کاروں بھی نقشیروں کو مفسر لیا نہرا
 آکا گھر سرکاری آگے بڑا میدان کشا وہ
 عطر گلابوں بھر کر مشکاں سرد مکان کرایا
 فرش ہو یا میدان تھامی مست کرے خوشبوئی
 ہیرے موئی چھتے لنگن تھو حسن و کھایا
 شہروں لیکر باراں کوہ تک بند بنانے لڑی
 پس پوشاکاں نوح رسالے صفناں و والے کھلیاں
 ہر ہر ہتھ رکاب سنہری خوشبو تھیں سب بھریا
 کہ اسواری باہر آوے جس دم پیر گرامی
 مشکاں عنبر کا فور بھی سر تھیں وہ کیتا جاو
 وچہ تفسیر نام غزالی ابن عباسوں لیا یا
 چاور نقش شہریاں الی رہا حسن و کھانے

غیرت اسوی بل وچہ دیو صاف جواب تھیاں نوں
 غیرت اسوی باوشا مانوں بلوچہ توار کریدی
 ملک ولایت خادم کر کے تھیاں ہتھ لیاوے
 شاہ مصر وائے وزیراں کیتا پیش سلامی
 جس دم راضی ہو یا یوسف اتنا حکم سنایا
 جاں تک وہ فرمان نہ بھین کے اسیں جہانہ
 دفتر اندر ثابت ہووے تا فرمائی میری
 بھلیدی گلی باتیں تھیں جو گستاخی ہوئی
 شوقوں شہر مصر وے والی کیتی جلد تیار می
 عطر گلابوں سڑکاں پر خوش برساتاں لیاں
 جیو کر تا بعداراں کارن جنت وادروازہ
 کئے سننے وایاں تائیں قیمت خبر نہ کائی
 جیو کر خادم جنت اندر وہی خالق سائیں
 جیو کر اس دن جلسہ بنیاں وکرے کیتا جاندا
 خوش وریار کے شاہ کیتا محفل شوق ارادہ
 سند فرش فراشاں کیتا سایہ بان رنگیا
 جویں سنگ کار گرین حوراں وصل تیار می ہوئی
 چکے جھار بوتیاں الی زینت چانن لایا
 سڑک اوپر دو طرفی شاہ نے نوح تھامی بوڑی
 جویں و طرفی حوراں ہوس جنت ایساں گلیاں
 اوپ یوسف کے کارن شاہ نے حکم تھامی کریا
 عود جلا کر خوشبو کرنی ہونا جلد سلامی
 جدوں برابر ہر اک تائیں حضرت صاحب وے
 جویں پیغمبرزادے تائیں عجب لباس پنیایا
 زیبا زینت بوتیاں کولوں کنیں حکم وائے

جڑے جو اہر موٹیاں کولوں عجب سنہری لنگن
 لے پرواہ کیا زینت ہی جیسا حسن پیارا
 نام طمان آگیا اک گھوڑا سو ہننا قسم پیاری
 ہو یا حکم طمان شتباہی زینت کتنا جائے
 شو قوں یا وہ رہیا شاہ نون دولت ملک خزا
 وچ میدان تو محفل کارن سایہ بان لگایا
 اس نقش سجھے حضرت کارن پیش ہوئی سواری
 حضرت کعب کیا جس ویلے حضرت باہر آیا
 بیٹھ گیا ساعت یوسف اگر وہ چہ دروازے
 کرے آوازہ بند ہی خانہ یا محبوب الہی
 کفروں پاک گیتا رہینوں پرکت عورت تیری
 واہ سبحان اللہ سب چیزاں کھن جب رسولان
 ترجمہ قصص الانبیاء اندر راوی ذکر کیا یا
 سنیا میں جاں سرور عالم بہ حکم سناون
 فرصت پا کر جدا صحاباں مسجد پاک بناوی
 سہن محال جدائی مینوں آگے درور بخانا
 شفقت کر کے حضرت اسنوں مال پیارا اٹھایا
 خاص و انت کرن مفسر سنتوں پار یگانہ
 اسنوں لاکر کچھ ہندے آجے ہی ربانے
 رور و آگے حضرت تائیں یا سردار سجاواں
 ات کر کے انساناں انگوں بولے درو آوازہ
 بہت پیار کیتا سرور نے شکر اسدی رکی
 جے اکھیں تار ہا فرادہں جیوں قیامت آگے
 عرض سنا کے مال محبت رو کر تھم جمانہ
 شکر عرض نہی فرمایا شکر کر ہی جینوں

محبوبان نون کرن سلائی سز نذرانہ منگن
 جس دم سوچ روشن ہوئے دیکھے کون ستارہ
 شاہ بن کے بحال نہ طاقت اسپر کے سواری
 حضرت صاحب کرا سواری اسے پر او سے
 خواب خیال نہ تخت عدالت کتنا خوب لو انہ
 تخت مبارک زینت بھریا بلیٹن کارن آیا
 شکر خدا کر باہر آیا وہ محبوب تھفاری
 وقت جدائی بند ہی خانے رو کر شور مچایا
 ہر پورا مرگان جدا یوں روون بے ازانے
 تیں نقش سجھے نازل ہوئی میں چہ ات سہی
 یا نبی اللہ یا نبی اللہ تیں شکل ہوگے لہری
 اوہ کیا جانن شان رسولان تو سے بھولاں
 واللہ علم ربوں معلم میں تیں لوں بنایا
 پتھر کے کب سجھے اپر قدم مبارک پاون
 مہر بنیا تاں اس پتھر رو کر عرض سنائی
 وور حضوروں گو نہ مینوں یا مقبول رہانا
 کند لگا کر ہندے اسنوں نیت حضور گرایا
 منبر بنیا درو فراقوں کو تا تھم جمانہ
 وکچھ جدائی درو فراقوں کیتا شور لیا سے
 ہن کیوں میں تھیں کی کر کے شو اتول جاواں
 طالب کارن کھلا فضلوں رحمت اور دازہ
 وس مراد جو حاجت تینوں کیا رسول تھفاری
 جنت و چہ درخت لورائی تینوں بہا بنائے
 تا منظور جدائی مینوں یا محبوب رہانا
 جنت اندر جدا نہ کر ہی مولا مینوں تینوں

اور ان کے دربار پر سے درسی ناظری

اجر محبت ساڈھی تینوں ایہ درجہ ہتھ آسی
 وچ اصحاباں تھال ہو سیں رحمت فضل الہوں
 میں سنیا جو سرور عالم اس پر کرم کیا
 و عالمی حق اس تھے چھ جو جس حاجت آہی
 نہی کیا جس حب ساڈھی لہو چھ سماسی
 حب اصحاباں تا بعد ہی پاس رسول پہنچائے
 ابا بکر لڑوں حبت کارن اوکے حکم رہااں
 لکھ ہزاراں سدا کے پاروں جنت اندر جاوون
 سنو حقیقت جس دم روپا و روہوں بندی خانہ
 ایسا مراد ہمیشہ پیوں ہونے قرب حضور می
 پنج باتاں اسوقت بنی لڑوں دل کے اندر آیاں
 اس بند بچانے وچ جس لڑوں شامت قید کر کے
 کل محبوباں ہی آزمائش اسنوں ب بنایا
 صبر آرام خوشی کھیں خالی قبر بلا شک ہوئی
 ایہ گل کھمک شہر مصر لڑوں ٹریا بنی گرامی
 جلد ہی شہر مصر کے والی یہ فرمان سنایا
 وہ سے صاحب حسن کینراں سنبھال پنچایاں
 باراں کوہ تک مصر وں ہسی بند بچانہ بھائی
 چلدا چلدا منزل منزل آیا پیر حقانی
 حسن بچل پیغمبر کے نوروں لاک نکالی
 جس دم دوست نبی اللہ و اور پیا سرکاسے
 کہ تقسیم برابر جلدی او پر تخت بٹھایا
 تریہ کہ تخت سنہری سوہنا زینت عدنہ کوئی
 پایا اسپر قدم مبارک یوسف باہ کنجانی
 حضرت نال کرے شاہ باتاں ہونہ لورے کوئی

محشر وچ رخت لوق تینوں کرا انسان اٹھاسی
 عزت درجہ ویساں تینوں خالقدی رنگاہوں
 غسل جنازہ کفن پنا کر قبر اندر و نٹایا
 عالی درجہ حب بنی وی وچہ سرکار الہی
 جنت اندر سافے نالوں جدا نہ کیتا جاسی
 حب بنی ہو چہ اصحاباں مولانا مال بلاو کے
 آکھن ساڈھے دست آوون نہیں تاں اسان جانا
 سب اصحاباں روں مومن بخشش رحمت پاوون
 چھوڑی جائداسی جدا سنوں اہم محبوب یگانہ
 ہرون گول پیارا ہونے دوری نہ منظور می
 رخصت ہوہر وازے اپر سطران پنج کھایاں
 دشمن اسے اٹھی ہوں یارا نٹوں غم دلاکے
 کوئی نہ اس و امولابا ہوں جو کوئی سوچہ آیا
 قہراں ایساں انگوں اٹھے بات نہ کچھ کوئی
 حاضر ہر ہر خدمت اندر جو سرور خدائی
 وہ سے خدمت گار او اہوں یوسف کارن آیا
 چوہر جوہراں جیتیاں لڑوں ناز و کھلوانیاں
 اون اندر حضرت یوسف کے دن ویر رنگائی
 جنوں طلب یارت کارن و کھین ملک نورانی
 خلقت و کچھ دیوانہ ہوئی جلسہ و کھین والی
 ادبوں شاہ سلامتی ہو یا ہورا کار سارے
 سب نذرانہ دولت خانہ گھر والا گھر آیا
 فرش مہیبہ بوتیاں جڑ یا خیر کتابوں ہوئی
 نور جالوں چانن ہو پاپ چکے چند نورانی
 عقلوں علموں ذہن قیاسوں سبکے مالش ہوئی

جس جس وقت زبان یوسفوں شاہ سوال سنا
ستر بولیاں اس دن حاکم بولیاں شہ مصر وا
بد عبرتی بولیا یوسف شاہ نون سمجھ آئی
یعنی سمجھو میں یہ کی اکیا یا محبوب حقانی
اول ستر وار یوسفوں شاہ نے جد آزما یا
کرن وایت شاہ مصر و ستر لٹاں جانے
کیا تو فیتہ پر ابر شاہ نون بولے سخن زبانی

نال شبلی بنی اللہ و انیک جواب سنا
کل جواب سنا یوسف صاحب علم خبر وا
یا یوسف ہذا لسان جلدی عرض سنائی
نبی کہا ایہ قد میری وی ہے بولی عبرانی
شروع کلام کیٹی جد یوسف حیرت اندر آیا
نوسو علم عنایت آ یا یوسف نبی ربانے
صورت بہرت ویکھ نبی وی بہت ہو یا قرانی

فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ كَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ

ترجمہ۔ پس جب باتیں کیں ان سے کہا تحقیق تو آج ہمارے نزدیک مرتبے والا امانت والا ہے

اپس اندر جس قسم ہوئی گفت کلام وہاں ہی
شاہ فرمایا حضرت تائیں عالی شان ستانوں
گسٹوں طاقت نذر لیاٹے چہ عدالت میری
ہو روایت نقرہ کاروں چہ ہوا ہب لیا یا
سی کٹا ۹۰ سو ہٹا گھوڑا عجیب غایت پیاری
فوت ہو یا وہ نال رائے امر جو ہیں تقدیروں
جدوں حیات ہو یا وہ گھوڑا شاہ ایمان لیا یا
سنو حقیقت نال یوسفے جس میں مجلس ہوئی
پھر شاہ اکیا حکم کرو تاں سناں جواب نون
گرو تاں مال خزانہ جو سرکاری آٹے
انشاء اللہ اسیں کر لیاں بندوبست گرامی
حفیظ اعظم یوسف کے اپنی اس ن صفت سنائی
حفیظ مراد جو ہیں ہر کاروں کھسار بھمالا
نام عظیم کیا اس کارن اپنا نبی ربانے
نقرہ کاروں گرن روایت و چہ موالم لیا یا
برس چھوڑ پھر حضرت تائیں کل مختاری ہوئی

جو ہیں مستر کرن روایت خبر قرآنوں لیا نبی
جو فرمان سنا و اہو سی سب منظور اسانوں
ملک لایت شاہی اندر عالی عزت پیری
جس دن بندی فائے و چوں حضرت باہر آیا
ایسی مجلس حاصل ہوئے چہ ولایت ساری
کو ن نشانہ جو آج جاٹے امر مقدر پیروں
و کچھ تماشہ قدرت والا کلمہ لول سنایا
شہ مصر کے حاکم تائیں ہو خیال نہ کوئی
حضرت اکیا تئیں تئیں چھین حاجت تیرا نون
حضرت اکیا اسپر ساروں تیرے و تا جاٹے
جس چہ ملک لائمت پائے امر ان تھائی
اس چہ خبر بکھر نہیں سی خبر قرآنوں
علیم مراد جو عالم و انا صاحب دانش والا
جس سکول اخباراں آون ہر ہر لٹاں جانے
اول نشان عزیزے والا نبی اللہ کے پایا
خبر سنا کے سرور عالم ثابت ملک کوئی

جسے مختاری کارن یوسف اپنے طلب کریندا
صبر توکل مولانا میں بہت نہایت پیارا
جلدی کیتی بنی اللہ کے ویر خداوند لائی
ایہو مقدر اندر آقا قدرت حکمت باری

اوسے دن رب ملک مصر دی کل حکومت دیندا
ہر صبا بر لوں ساتھ اسادا حکم کرے آشکارا
کون گھرانہ بنیاں نالوں میں کسے پترائی
برس ہو یا تال بختی رگے لاکا ندی پترائی

بیان حکومت یافتہ ان صلوات اللہ علیہ

حد ہزاراں خالق تائیں حج قیوم تو انا
خانی ملک سے واقف ضمہ موثر مالک کوئی
تحت زمین مسافر خانہ کائنات کھانوں
اوں کھنیں کچھے ہورا کابرا اوں شوکت شانوں
اکو حاکم رب تو انا کل ملکاں پر سائیں
بلکہ دن شہر مصر سے والی شوق سے وچہ آپا
آگھیس بیوں ل سے اندر حاجت ہوز کوئی
مہر پر تاج شہانہ دھریا شوق محبت پاروں
تبع شہری قبضے والی جلدی مال اوتاری
ہو سرکاری مال خزانے کنجیاں جلد منگایاں
لشیم قسموں موٹیاں جرنیاں سایہ بان لگایا
عدل حکومت شاہی اندر کچھ نہیں حاجت میری
تحت بٹھا کر حضرت تائیں ہو یا حکم تاجی
چاروں طرف امیر ویراں اوبوں صفوں بنایاں
اوپ سلام ہو یا ہر طرفوں قبلہ عالم تائیں
ہور روایت فقرہ کاروں جو میں مفسر لیا یا
ہو شرمندہ عرض سنا سے شہر مصر وادائی
ہن کچھ خدمت حکم سنا ہو لے مجھو سب الہی
کیوں نہ یوسف اکیہا سالوں شہر کنعان پہنچاؤ

حاکم قائم زندہ و اٹھ خود مختاری والا
سدا حکومت مولانا ہجوں کسوں طاقت ہوئی
اگلے بستر جھاڑ اٹھاؤں گروں ہور وچھاؤں
کتنے پار سودا گر سودا کر گئے ایسے دکاؤں
ہور تاجی اصل غایب روز قیامت تائیں
چو نہ کر امر مقدر ہلسی رب سبب بنایا
عجب پوشاک یوسف تائیں مال پیار بنائی
سرخ یا قوت جڑاوت والا قیمت باہر شماروں
شوقوں حضرت صاحب لگے دلوں عرض گذاری
کر نذرانہ حضرت لگے سب کچھ آن لگایاں
کل وچہ مل کر یوسف تائیں اتنا سخن سنایا
یا محبوب مبارک ہوئے سب کچھ دولت پیری
کل رسالے شکر فوجاں ہوں پیش سلامی
جو میں برات مبارک تیاں نوشہ و کھین آیاں
فضلوں عدہ پورا اکتا پاک خداوند سائیں
قید کنوں جد حضرت صاحب شہر مصر وچہ آیا
حال نساؤا تجربہ بیوں جو میں مصیبت جالی
ور و فراقوں غم و لگیری بہت یوسفوں لائی
آگھیسو سب کم اندر سالوں خود مختار بناؤ

اس نے چہ صبر پورے کیتا جو دل حاجت آہی
 وہ چا پیار بھراوان والا دلوں یقین نہ آئے
 حکم سوا پیغمبر ہدے وافر سخن نہ بولن
 کرن روایت جداں حضرت مصر حکومت پائی
 کفر شرارت ظلم خرابی بستر جھار اٹھایا
 مال محبت لوکان تائیں حدت دین سکھائے
 جس دن گراسواری یوسف شہرون باہر آئے
 وقت سواری سوہنا گھوڑا کرے بلند آوازہ
 وہ لکھ آگے وہ لکھ پیچھے ارول باہر آئے
 وچھ خلایق راضی ہوئے شکر کرے سب کوئی
 ملکوں کے سرور تھامی دی پر رہن سلامی
 تخت مبارک یوسف تائیں خوشی خیال آئے
 ورومنڈانوں سچ پھلاندری بندہ رام نہ دیندی
 کرن روایت ہابل باہجوں جتنی عمر گذاری
 وقت عبادت لوکان کولوں جہوں کیلا ہووے
 کتنی مدت حضرت تائیں لیے حال و ہالی
 دوست بدے نبیا پتر سرد مسافر ہندے

اصل مراد سوال نہ کیتا باہجوں امر الہی
 پیش عدالت گھروچہ جنوں کیٹراولن بناو
 جاہل لی سلون کارن کفروں پر بت بولن
 بخشش برکت بدی طرفوں گھر گھر دست آئی
 عدل عنایت سورج وانگوں نکلیں جانن لایا
 پنجراں بولن بہر کمال جنت گلی دکھائے
 وچھ محل شان نبی واثاب نہ جھلی ہائے
 خبر ہوئے سب لشکر تائیں خوشی کنوں دل تازہ
 وہ لکھ سچے وہ لکھ کھینے شکر گھیرا پائے
 سرزمین پر نیما حکومت ایسی کردی نہ ہوئی
 حاکم دعوے کرن سلامی پیش حبیب گرامی
 دل چہ دولت ملک حکومت ہرگز اثر نہ پائے
 پاس سروڈن سوالاں ہر کون نعم کے تھر ہنڈی
 ہر حالت دچہ تین پوسٹے ہنجوں بیان جاری
 طرف بے ہی حاضر ہو کر ہتھاٹھا کر دھوے
 طور مسافر ول پر ویسی طبع غریب ثمانی
 نت تیماری جاہن کارن پیر ہمارہ ہندے

بیان آمدن جبرائیل و میکائیل و اسرافیل و اسرافیل

کہے ن جبرائیل فرشتہ خدمت اندر آیا
 یا نبی اللہ بھائی تیرے آن یارت ولین
 ایسے تخت مبارک آتھ مسن پار پورائے
 سارے دھکے پوکے ہوسن جس دن منوں بھاننا
 حرص محبت بھریا یوسف شکر و محل تیماری
 کوئی مسکان ویران لکھتے ہرگز نظر نہ آئے

بعد سلام خداوی طرفوں خوش پیغام سنایا
 کہے وہ ہمارے حاضر ہوساں ان سلام کر لین
 حاضران ہوالی ہوسن کوئی نہ نشان چھانے
 شکر خروچی تھیں ایسے کیتا شکر رہا نا
 چاروں طرف عمارت کیتی تھر مھر و پیر جاری
 بندیا حسن بازار مھر و اکون بیان نشانے

ہر روز عجب عمارت بہت سراواں پایاں
 ٹھنڈیاں چھاواں چمن باغیچے بستر ہوئیں اون
 ہر ہر رنگ عجیب میوے ہر سوغات نیاری
 ہر طرف مسافر خانے جس طرفوں کوئی آئے
 ستر سراواں شہر مصر وچہ خیر خلاصے لیا پایا
 جد کوئی شخص مسافر راہی آئے شام پاروں
 جتوں پار پیاسے دستن سارا ملک پیارا
 بہت پیار مسافر کارن کرے حبیب ربانا
 دم دم دل چہ حبیب یوسفوں خاطر پار بچھینے
 دلبر یا بچوں دل دیوانہ ہر دم حال ویرانہ
 جوں در در بجانا ہوئے ہر دم رہنما دردی

خوش گلزار باغ بہاراں نہراں بہت چلایاں
 لوگ مصر کے جنت حور ان حسن جمال کھاون
 ہکسوویہ نہراں چہ باغیاں من ہمیشہ جاری
 نت سرکاری لنگر جاری امن مسافر پارے
 میں کچھ واقف شاعر بن کر نہیں خلاف بنایا
 کرے یادہ حضرت یوسف روحبت پاروں
 اتوں تاہنگ یادہ رہندی جانے عالم سارا
 نال غریباں کے مسکیناں لکر کھانے کھانا
 چو کر حوب محمدیاں لوں شوق پیار دینے
 دلبر یا بچہ مکان شہانہ دل لوں بندی خانہ
 ملک حکومت شاہی اسنوں لں جانثونہ کردی

سپان آمدن جبرائیل اندازے زہر کران شخص مسکین

جو میں روایت کرن مفسرینات فقرہ کاوں
 بعد سلام خداوی طرفوں یہ فرمان سنایا
 کوئی وزیر شتاب بناؤ صاحب عقل سیانا
 یوسف آگیا گون بناواں غیبی علم نہ ساوں
 بعد صبح اٹھ شہروں باہر گیا حبیب ربانا
 بدن ضعیف ووالے لیراں بالن چانی جاوے
 اول وہ ہوئی لوں لیا ہو نہ حاضر کوئی
 نشان ذریعہ لائق بینوں یہ کچھ نقلہ آئے
 دیکھ کینہ ناقص اسنوں حضرت قدم آٹھایا
 جبرائیل آوازہ کیتا دیکھو نہیں ٹھانا
 دیکھ غریب چھوڑوا اسنوں حی پیغام سناندا
 لائق کار عدالت اندر لائق قرب حضوری

کہن جبرائیل فرشتہ لیا حکم فقاروں
 یا نبی اللہ امر لتاؤں پاک خدا فرمایا
 مدد کرے تمامی کاروں اے مقبول ربانا
 حکم ہو یا جو شہروں باہر چرے ملے لتاؤں
 لیا بالن و بچن والا ہک مسکین ٹھانا
 حال غریباں فاقے اندر خوف امیراں آئے
 دیکھ حیران ہو پاوں یوسف بات عجیبہ ہوئی
 مشکل بھار عدالت شاہی صاحب ہوش ٹھاوے
 شاید ہو راگوں کوئی تلسی دلوں قیاس بنایا
 کل مختار عدالت اندر اسنوں حکم ربانا
 باطن چہ نشان شاہی اسدے اگے جاندا
 ہے منظوری درجا اسنوں لتین پکر و دوری

ایہ وزیر قبول تھا ڈاؤچہ و ربار الہی
 واہ سبحان اللہ رب العالمین لائق حمد و ثناء
 قیدوں باہر دوست کر کے پر سخت بٹھایا
 واحد ذات شریک نہ کوئی اندر ملک بنے
 جہوں وزیر بنایا یوسف موجب حکم الہی
 دن چہ کار عدالت اندر رات عبادت ساری

ایہ لڑکا سی جس کڑے دمی دنی صاف گوہی
 بختہارا او گنہاراں پالن ہار پیمان
 عاجز ہالن و یمن والا پیش وزیر بنایا
 دو جا کون کوئی دم ہار کے بنی بازار کھانے
 کتنا ہو یا آرام بنی نون ہر کم اندر شاہی
 غم و گیری رو او اسی شکوں پنوں ہاری

سیاق آمدن سوار شاہی نزد انڈیا خزانہ مخیمہ

حمد ہیستہ پاک فالوں سبہ صفا نڈاسا میں
 رحمت کر کے تان مٹلان نیک اعمال بناو
 دیساں الیاں کر پر ویسی لیسوں باز کھالے
 دوست پاک جہاں تائیں منے فراق و کھاو
 کرن و آیت کہن یوسف خوش محبوب بانا
 جہاں بیٹھن منہ کر بیٹھن جنوں وطن سہارا
 یمن اوقے ول حاضر ہوون جنوں طلب و لیدی
 کہن شخص مسافر آیا حکم خدار حمالوں
 سوج آرام عبادت اندر شوقوں لذت پاوے
 کرے آوازہ خوش عبرانی موسن نیک عقیدہ
 ادبوں ترکھلا اس کارن بہت ہو پاؤ باہنی
 پنوں چلیاں من ویساں سننے بھائیں بلیا
 استقبالوں چھیا یوسف کر کے اوپ زیادہ
 فرمی نال مسافر ابھی کرے کلام ز پانوں
 بہت پیار یوسف نے کیتا بعد اس حال سنایا
 حضرت نون اس شامی کارن بہت محبت ہوئی
 کتنے دن ندر چلے ہاں کڈے چھیا بنی جانے

اکو صاحب نے حاد ہر جنگ ہر جائیں
 غیرت کر کے تان بند گیاں پر پلوچہ گرا او سماو
 غیر ہو روئی وارث تھیون ملک مکاناں و آ
 جان تک حتم نہ کرے مصیبت چارو پیش نہ جائے
 چپ کر بیٹھا محلاں اندر ول نساگ ٹھانا
 اتوں کند نہ کرن کدائیں جنوں پار پھارا
 تن من اتوں خام ہووے قدرت عجب بیداری
 مصروں دور آیرے جانا آپا شہر کنگا لوان
 پچھے کتاب خلیلی بنی دمی شتر چلائی جانے
 جہوں صحیفہ حضرت سلیمان برہا ہم بنی دس
 عاشق و پیل دست لوان کے جوں نشانی
 چھم چھم چھاں نون گھلیاں محفل انگریزوں
 پاعبد اللہ کتھوں آوں کتوں سفر ارادہ
 دور ولایت شام مبارک آیا میں گنوا اول
 واہ واہ کرناں والے ملکوں گوناں الا آیا
 شامی نون اس پاک بیدری بھر بھجان کوئی
 آکیو سو سفر ہیستہ کر کے پھچیا میں نکاسے

ذکر ہے پھر یا عبد اللہ کے کچھ تہ نشانی
 اس نے کہا یوسف سوہنا جاندار ہیا جد و کا
 اس کے چھ خوشی بنی ہی ختم تھی ہونی
 حجر کے اندر رہن ہمیشہ سہر سجد پوجہ و ہریا
 مال محبت یوسف یوسف کر آواز بولا ون
 درد فراقوں غمش و چہ ہو یا سنکر بنی ربا کا
 بہت ہی خوشی و رووں پہنچی ذکر نہ کیتا جاندا
 اسے حالت کہا یوسف جاندار ہیا سچوئی
 کیتی مدت چھے حضرت ہوش لکھانے آ
 گدی ہر مہری بات نہ کرے شرم شکر نہ پا
 ہر منزل چہ پیش مقدر عذر نہ کیتس کوئی
 کرن ایت جنول لکھے حضرت ہی سواری
 کہن مفسر ہندی فائدہ دنیا ہوسن تا میں
 سے خوشخبری عکبات مارا شان ظہار محمدی

کس حالت چہ پیر تساؤا پیغمبر کنعانی
 شہروں و درکان انہا نہایت لہزن تدو کا
 دنیا مال ملاپ محبت پھیر نہ رو گیا کوئی
 وقت صبح اٹھ کر آوازہ دور و نماز ہریا
 سکر سب کنعانی روون گھر گھر سول جنگاون
 منزل ہوتوں گیا اگیرے کتنا وقت مانا
 ایہ حوالہ درد منداں اہجروں فرج ہو یا ندا
 کوئی پیغام سلام یوسفون بات نصیبت ہونی
 حمد بانا محمد بانا کیتی بار الایا
 مخلص نام تنہا ندا اپنے آکیا عزت پیار و
 درجہ لنگہ گیا آسمانوں عالی عزت ہونی
 و کچھن کارن گردیوانی ہوسے خلقت ساری
 جدوں خلاصی قیدوں پاسن لیسن لیکت ایں
 فضل امیدوں اضی ہوں تابعدار محمدی

بیان رجات مومنان بعد ممات نزد بار تعالیٰ

ہو روایت لقرہ کاروں ذکر حسین لیا یا
 تابعدار مرید محمدی سنو بیان تنہاں ا
 دنیا و چہ سلیمان پیغمبر جتنی خوشی نہ پائی
 یک دشمن کہ دست بیلے چہ رہا رکھوسن
 رحمت بکری جنت ہوں کرے بلند آوازہ
 جنت مصر اڈیکے تینوں کر و حکومت جاری
 آہ یوسف رب تیرے کارن سوہنا مانع رکھیا
 نوروں نہراں جنت اندر رحمت پاک رہا ہی
 قیدوں چھے گدی نہ پاسن و نصیبت کانی

و چہ تفسیر صدیق محمد سحر الفسقول لیا یا
 بہت شکر گوں صاف عقیدہ وہن پاک جہاندار
 اتنی خوشی بہشتاں نہر پاسن مومن بھائی
 مومن کا فرو وہیں ذاتاں محشر اندر ہوسن
 صورت یوسف سبھوں لسی سوہنی بے اندازہ
 آہ یوسف و چہ ہندی فائدے لکھی گھر گزار ہی
 تابع حوران ناکس نورانی زرف نکت بچھایا
 شہر مصر و چہ نہراں حلین سبے یاد ایا ہی
 آہ یوسف تہہ مہرین شکر وں تکلیف کھائی

ایوسف اس ملک تیر پوچھو نہ نہیں کسینوں
 اوہ کنعان جو دنیا فانی تھوڑے روز لگتا
 یوسف ساتھ زینجالی بی وصل جوانی پایا
 جس دم مومن جنت اندر پیش مراد پایا
 کرن روایت یوسف جس دن قیدیں باہر آیا
 تویں سوال جواب تیر پوچھو دل ہو کے جاری
 یوسف کارن حدت اندر مصل فوجاں آیاں
 استقبالی یوسف یکارن ملے مصاحب سے
 سایہ بان یوسف سے سر پر عالی منصب پایا
 بالافانہ محل یوسف لوں بیاعت پاروں
 شیخ سنہری یوسف تائیں چوکر منصب عالی
 قاتل کفر سے بدعت شرک کا قتل شیطان کر کے
 باپ یوسفوں امر شایا کے نہ خواب شائیں
 قید تھامی اندر یوسف سر سجدے چہ پایا
 قید حیاتی رہ گئی تھوڑی ہی مدت تیر کے آئی
 کرن روایت جس دن بخشش جنت پہ کرایا
 گلہ چہ لیا شاہ یوسفوں جس دن سخت داسی
 ساری قید یوسفی گذری شاہ لوں خبر کائی
 رو کر باپ یوسفوں لیا دروخت جینوں
 بول ہزاراں حدیث اول کا صی عبد الستار
 نافرمان بنی سے سرس اندر وہ رخ بہا ہیں
 آ کہ حقیقت عبد الستار پرکت رب گرامی

بخشش بہی ملنے کارن کھلی اوسیکے تینوں
 عقیدے مہر ہمیش حکومت و یکھو فضل رہانا
 خوشی زینجالی خاطر تیر ہی مار سنگار دکھایا
 دنیا سختی بندی خانہ سب نم لکھیں جاسی
 شہوار سوال جوابوں شاہ اسٹوں آزمایا
 آیز مالک سبھوں ہوئے پھر ملے سرداری
 ملک نوزانی ملن نشانوں دلوں صفایا
 سر مومن لوں نال محبت لہن رسول پرانے
 حق توحید نشان نشانوں سر پر چوکر چھلایا
 محل اسلام عنایت تینوں خانہ ہی سرکاروں
 کاکہ طیب مومن کارن حق تلوار نکالی
 اتا اللہ جہاد سے مومن جلوہ نور دکھائے
 امر ہو پارہ ضحان مبارک روزہ صبر کائیں
 قائم کر میں نماز ہمیشہ امر خدا فرمایا
 ما بعداں عزتیں ملن بیجے جو نہ کائی
 سختیاں جالین والے گھس منہنی در چہ پایا
 لے مومن بل پے نشانوں پاکہ حال دکھائی
 رب فرمائے قید تیر پوچھو اسپس نہ گراں جہانی
 بنی محروم سرور عالم آ کر ملن تینوں
 بخشش کر کے تعجب لوں سا توڑوں پہ پایا
 اتنا بالین دنیا تیر مشرا تیں کہ لائیں
 چوکر حضرت یوسف کیتا بند و بہت تھامی

سپان تعمیر شدن مرگانات و توحید جانہ

بہر جا قدرت قبضہ اس کوئی مکان نہ خالی

قائم و قائم رہا تا صاحب حکمت عالی

غیرت نظر کرے جس ویلے نازل ہوں بلائیں
 جیکر عاجز خلقت آپر نظر عنایت پائے
 شہر مصر نوں رحمت کر کے فضلوں زبک لگایا
 شہادت کر کے غریباں تائیں ہستی ہر جائیں
 عجب عمارت شہر مصر وی سندر شکل بنائی
 کیا ڈگر خلاصے اندر سنتوں یا سوالی
 جد بارش از رانی والا عرصہ حاضر آیا
 جلدی حکم سنایا پائے ہستی ہر جائیں
 ہمت کرن نہ راعت بچن مت کوئی ویر لگائے
 جتنے پیل کسینوں حاجت لیجائے سرکاروں
 کھیتی باہجہ زمین تھائی خالی ہوں نہ چھوڑن
 جتنا کرے راعت کوئی دانہ سگ نہ جاسی
 سختی جھاگن دایاں لوگاں جدوں حضور بلایا
 بے لقصان ہوسن سبہ حیراں ہر جنسا نذراو اتہ
 شرط ہوئی جو پنچواں حصہ سبہ کوئی گھر لیجائے
 جتنا خرچ کئے اہو سی کھاو ن سب سرکاروں
 عمل برابر کیتا لوگاں جو فرمان سنایا
 پیوہ نہ بین سو باگن ہوئی رحمت ٹھاٹھان بارے
 چوڑا چوڑا چھیا شہر مصر نوں بانغاں جھڑیاں لایاں
 ہر ہر جنساں جمع ڈ پیرہ جو سرکاری آیا
 سو ہنیا قلعہ عمارت پکی پیرہ پیل رازی
 چوئی ہزاراں خانہ اس چہ عجب عمارت کریا
 ہجے سال برابر اس سے ہو عمارت ہوئی
 بست آرام ظلائق اندر موج نہ جھلی جائے
 جد برسناں برکت والا عرصہ گذر وٹانا

حاکم سخت بناوے ظلموں آون پیش سزائیں
 بارش رحمت برکت بھیجے حاکم نیک بنائے
 خوش فرزند یعقوب نبی صاحب تخت بنایا
 حکم سلامت باج سلامت پون لوگ عائیں
 راضی ہوون حسن آون ناں پو جائے بھائی
 ہو روایت نقرہ کاروں میں نہیں پون نکالی
 کل امیر وزیراں تائیں حکم نبی فرمایا
 سال مبارک پیرے آیا امر کنوں پائیں
 جس نوں طاقت خرچ نہ ہوئے جلدی عرض سنایا
 کھاو ن بچن کارن سبھوں طسی اس وباروں
 وافر پیل نکالن تھلی گاندھی عرق پھوڑن
 نہیں تاں حشر عدالت وانگوں نمانا بھتیا سی
 مو جاں بانن والے روس یا بیوں قت و نچایا
 سستی کر سن سو پتھ طسن آگے بنی رہانا
 باقی جو پیدائش ہوئے سب سرکارے آئے
 گھاہ پٹھا سب پیرا چارہ جمع کرن ہزاروں
 گھر گھر جمع خزانے پوسن راوی ڈکریا یا
 باہجہ حسابوں برکت رونق اندر عالم سارے
 پیر پیر شاخاں ہوئے بھریاں سجے اندر آیاں
 جویں روایت نقرہ کاروں ڈگر حسین لیایا
 دہ میلاں تاکچے زاد سن خبر وامت تازی
 پہلے سال انجاں جنسوں قلعہ تھائی بھریا
 ہر ہر سالوں جدا ڈ پیرہ اتنا ٹھیک نہ کئی
 عبدالستار غفلت پاروں بدلہ بھرنائے
 تنگی دا دروازہ کھلا جو نگر حکم رہانا

سیان آمدن حضرت تیرین و تیر اول از قحط اسالی

بچندن جبرائیل فرشته پاس نبی سے آیا
 آکھیس یا نبی اللہ جس دن رات فلانی پوسی
 ست برسوں تک اسدن کسی سختی اور وارہ
 وچ تفسیر یوسف کے آپا کے انام غزالی
 پیند آرام کنوں سب لوگان وحی رات لکھائی
 سختی کنوں تمام جو انان سے سنگل توڑے
 صاحب صبران پیند نہ آئے کسے ام نہ پایا
 اتنی سختی پہلی راتیں امر حلال و کھائی
 ابن عباس کیا اس میں حکم تار ب سائیں
 اے لوگو کتساں مستی اندر بد اشکر بھلا یا
 جتنی اسان کتساں تائیں فرحت ناز و کھائی
 جدوں آواز فرشتے گیتی غیرت امر جلالوں
 طاک بیان جو شاہ مصر سی فائقے مارا اٹھایا
 اور تک پاس نبی سے آیا الجوع الجوع کروا
 پیرٹا اُسے پر بھی لہو سے ست مبارک صبر یا
 سب لوگان لب جانان بیان میں کھادا کھانا
 سب حیوان حیران سیون کر کے آواز نہ کوئی
 پہلی راتیں بہشت گیتی ایسا حال و کھایا
 ختم کرو سب کاراں کھیتی ام گیا سنت زمانہ
 سبھی رونق دور ہو جاسی گری طبع جلا سے
 قصہ کوتاہ دنیا پر ایسی حالت ہوئی
 خشک ہوئے سب نہراں نالے موج کئی ریواں
 جویں زمانہ حاضر ہو پاؤ کر بیان نہ پھیندا

جیونکر قصص الالبیاء اندر ذکر مفسر لیا یا
 وقت فلانا کھری فلانی سختی نازل ہو سی
 ہر ہر کوچے گلیاں اندر کسی بھکے آوازہ
 اپنی خلقت نون ب کیہ نگر پہلی رات کھالی
 اس شخص سچے خلقت ساری فائقے مارا اٹھائی
 وہوڑے پھرن بازاراں اندر پہل شکر ہو رکھو
 بھکے مصیبت بہر فن اندر باطن بھوک بھلا یا
 خوف کنوں آسمان زمین نون بہشت حیرت آئی
 جبرائیل آوازہ گیتسا ساری خلقت تائیں
 وہو حساب مصیبت اندر وقت عدالت آیا
 کیوں نہیں کتساں عباہت گیتی شکر کنوں شرم آئی
 اول حضرت یوسف سینا ساری خلقت نالوں
 کھا گیا سو پنے سے کھانا آخر صبر نہ آیا
 صبر آرام نہ فائقے پاروں سختی حالوں مردا
 جویں آرام بہاراں آئے فرحت صبروں بھریا
 پھر بھی کسے آرام نہ پایا ہر کس حال نانا
 اٹھے سچے مرغیاں چھوڑے ترک محبت آئی
 دن چڑھیا تان نبی اللہ کے یہ فرمان نہ آیا
 مہن کوئی مجسٹ پیڑا ہو سی کسے پیپ گیا
 کس قطرہ آسمانوں پانی او پر زمین آو سے
 جو دن آئے سختی آو سے حال نہ رکھیا کوئی
 غمدی کھانہ طوفان ایسا اندر لٹھرا گراہاں
 گری کنوں البتہ پھریا او یا طبع زمیں وا

ہی غباری عالم اندر ہوش گئی انسانان
 اجر کے شہر میں ہٹا زاراں سجا جا رہا بازاراں
 ماواں کیوں پتھر ٹھکے پتھراں پاسوں باواں
 کوئی آسودہ نظر نہ آئے خوش گفتاراں کردا
 گزشتہ پوست ہر لہن چوں فاقے لو ہو پیتا
 اجوع اجوع منہ تھیں بو لہن مر گئے لکھناراں
 جو ہیں طوفان برابہ ہو ہا لوج پیغمبر والا
 جو ہیں طوفانوں غیرت رہا رہی ملک کامی پھڑپھا
 نوح پیغمبر ساتھ جنہ لوں فضلوں سب ملایا
 اوسے وانگوں ملک مصر لوں لیا کریم بانا
 جسی تختہ سرور عالم ایہ فرمان سنا ہرا
 میری تابعداری والے بچیں قہر الہیوں
 وہ ہن ہتھ و گاون لو ہور وون قوم کفاراں
 بیباں انکے شاہاں نوزوں نشان لباس تہمتا ہوں
 بیباں تھیں جو میں امتاں بھٹس محشر خوف الہوں

آویساں یاں عملاں پاروں من عذاب حیواناں
 خوش گفتاراں مجلس خوشیاں بھل گیاں سب پاراں
 خوش رہی محبت خوشیاں اللت بھین بھراواں
 جو ہیں کتاب سبجے اندر حال برابر ہر دا
 نفسی نفسی حشر برابر وقت خداوند کیتا
 گوراں باہجوں لکھاں مردے رنگے مال پوراں
 ہر لگاں وچہ حال برابر مصر مکان سو کھالا
 ستر گزاں برابر ہو کر ہر لوں پانی چڑھیا
 ٹھاٹھ عذابوں کے گردابوں پار جہاز کراپا
 پر نصیراں بیڑا یوسف بنیابی مہانا
 محشر لوں جد سخت عذاباں قہر طوفان لیا ہرا
 اوہ کیوں رہیں جہنم اندر میں جس پہ لیا باہوں
 جس لیے رب عزت کر سی مومن تابعداراں
 یوں نشانی رہی نہ ہوں قصہ طلب جہانوں
 باہجہ محمد عاصیاں تاپیں کوئی نہ پڑے اہوں

بیباں حال سخاوت حضرت یوسف علیہ السلام

ایہ طریقہ حضرت یوسف خبر کتابوں ہوتی
 باہجہ مسافر بیٹھ اکیلے کدی نہ کھاوا کھانا
 کہن روایت ہوا ہے جو کوئی خرچ کہ پیدا
 دفتر وچہ بیباں اس اناؤں راج کر اے
 نظر مسافر دیوں کر سی جیکر ہو کہ راضی
 حضرت علی کہا تھے کاراں نہیں پسند جہانوں
 روزہ رکھن ہو سخاوت جنگ کھاراں کرے
 بیباں صفت چہ کھلوں سر پر چھتر نورانی

تکر یتیم غریباں رکھن ہو خیال نہ کوئی
 سنت جو ہیں خطیں بنی ہی کرے حبیب ربانا
 وائیم روزہ شان شہاوت اسنوں خالق و پیدا
 موتوں اول حبت اسنوں پر وہ کھول و کھاٹے
 راضی ہوگ برابر اس پر تو ہیں خداوند قاضی
 حیث انہا انداؤن جہاؤن صد افسوس ہو پیمانوں
 تیغ بہاؤر نام تہا اندا ہوسی وچہ حشر سے
 جس دن سوچ سر پر ہوسی حالت سخت حیرانی

وچہ سخاوت شفقیت ایسٹ عالی ہمت لائی
 بھلاں کے حق کے عالمیں شاخچہریں اون
 لگے مسافر اون جاؤں لگے مسافر آئے
 سچے کا نہ رہا جز بگوشے دروں پیر جلاشے
 لاغر جسم ہمیشہ ہند سے دل مسکین نما نا
 دولت مال خیلے تیرے جے سونا زانہاویں
 نصرت اگیا میں اس کا بن پٹ رکھاں نت خالی
 ہتا کھاؤں غفلت پیدا دلنوں پوے سیاہی

لگے مسافر اون کھاؤں تیزی کدی نہ آئی
 ہوسے صبر شاہیں حیرت ان حال و کھاؤں
 خبر نہیں کہ حاضر ہوسے بھائی ہاں پہر پائے
 خدمت چہ دن راتیں ہندا کھا تارخ نہ کھا شے
 ان سوال کے سے کیتا یا مقبول رہا نا
 بدو کھاں تہا پیدا کھاں کھا ناظر آویں
 بند آرام آنا شش اندر یاد نہ ہوسے سوالی
 مال غروبے رتم نہ آوے قہروں بے پرواہی

سیان خرید کردن مصریوں و غیرہ غلبہ

کرن روایت سب کھاں پر جہوں معصیت ہوئی
 و پون نقد خریدن لگے مصری لوگ تہا می
 نقدی ہاوں مصری لوگاں پہلا برس لنگھایا
 دو جے سال جاہر ہوئی دیا شان خریدوں
 تیسے سال مویشی جو بچے گھوڑے اڑو کھاے
 چوتھے سال تہا می برے صاحب خر غلام
 تکتہ قدرت پیرتہ الایاد اسانوں آیا
 ایہو کثیراں تہا تہا بھراں سن دکھاؤں آیاں
 ایہو کثیراں زینت کہ کہ جنگ چھاؤں آیاں
 دیا دو چہ جنت و انگور عیب بند کھا مینا یاں
 خونی تر کس نہیں جہنا نڈے پہا خوش خیالے
 حضرت یوسفوں ہوا اگر عدول مصر چہ لیا یا
 اس تھیں کچھ بھی سب کھاں دولت خروں تہا
 غیرت ہادی ایسے کارن عدل ترا زو و مصریا
 دوست پڑ سنن لیا وینی روانہ رکھے کھی

ایہا آپ خریدن و صا یاں ہر ملکوں سب کھی
 ہور سو اگر ہر ہر ملکوں و ن خاص عوامی
 چو گرو چہ غمخسیر یوسف کے اوی ذکر نیا یا
 دیگر وقت گزارہ کیتا صاحبان امیراں
 وقت حساباں جنت و انگور منزل دور کھاے
 حضرت کے کھٹے لگے لگھیاں تہا بھراں
 جس دن یوسف صا ہنرا و مصریوں کھا
 ایہو کثیراں سیدہ در پہا پ و کھاؤں آیاں
 خود ہی بکتر رہیا کھوئی پہا پ و کھاؤں آیاں
 غیرت رہے ہی عا بزرگ کے رہی کھاؤں
 و کھ گارن عہد ستارا آکھیاں کھڑے
 و رہی ہر وہ کس شیوں کو کھی و کھیں آیا
 و رہی ہر وہ کس شیوں کو کھی و کھیں کھی
 کھڑے کھاؤں مصر تہا می اس و ہر وہ کھا
 کرن روایت ایسے پاروں سختی نازل ہوئی

فخر غروروں جو یہاں اعتراف کر سکی
 آگے گئی شوخی مصر امیران کی بصیرت حالاً
 یہ بتبار تو انما حاکم ہر دم ہر دم وریہ
 میت کو لوں سب کوئی ڈرو و نظر کر امت پر
 کرن پسند جو اپنی عزت غیر پسند نہ لیا و ان
 اپنی مثل نہ دو پا کیتا و حدت بدی ہوئی
 کہ نہ کوئی کرے بجز نہ منظر ریلے لوں
 ایسے کارن مل دوزخ تھیں سب کوئی لنگسی جاوی
 سنو حقیقت سال جو پچوین محل مکان شہانے
 ہو تمام زمیناں زر سے بیع کر کے سالے
 سال چھوین چو مفسس ہوئے مصری لوگ نانے
 آپ تھیں فرزند پیا کے باواں و پچن آریاں
 بخار نہ کیتا کچھ فرزند ان جو کچھ ماں ہو راضی
 بکواری کوئی ماں پٹو و پول نظر حیرت پائے
 عرض کیتا اصحاباں جیکہ نظر کرے سو واری
 ستواں سال ہو یا تاں مصری لکے آپ کا و ان
 دست بدستی بدلہ لدا جو کسی و ڈیا ہی
 برے بن بن لوگ مصر سے منگن آوانے
 جس سے پاسوں پہنچے کیا کچھ مال لیا لدا
 ہو سرکاری ہر وہ ہوئے تاک مکان نہ کوئی
 یہ فرمائے ہر نعمت دینے اسے سب لوں
 کوئی نہ جیسا نعمت بدی قیمت دیون والا
 تاک طلال غریباں نا نہیں پنا جنتے لیاں
 سنو حقیقت لوگ مصر سے جس دم ان کھلون
 پر سے تابعدا سداون جاتا قدر نہی وا

حشر اندر مولاد و دشمن بے عزت ہو مری
 کوئی نہ چھوڑا یوسف تا میں ہر وہ کھن الا
 نال غریباں تے محتا جہاں سخن بے لوب کرے
 اوسے حال کر امت بھر ہا بسنوں ت و بجاوے
 رب نکرے پسند تنہاں لوں و زکالے جا و ان
 ایسا و عوی ہو تو کسی مشرک ظالم سوئی
 اپنے نالوں کتر جانے ہے کوئی ہر کے لوں
 و مشتاک براہ منزل ہر ہر کارن آئی
 بیع کر وئے مصری لوکاں سوئے بالا خانے
 وارث کوئی نہ رہیا مصر و پچ باہوں نبی سالیے
 لکوٹے کارن سب فرزند ان پچن رور بجاوے
 اوہ فرزند لقیوب نبی و اجویں خریدن دیباں
 باپیاں تا میں رضی کرے تاراضی ب قاضی
 حج برابر اجر لو لوں شجر نبی فرماوے
 نبی کیا سو حج برابر وعدہ سج غفاری
 سر خط لکھ لکھ دین نامی بڑے نام سداون
 بن کر ہر وہ عاجز یوسف عالی عزت پائی
 جس دم حاضر ان کھلون پیش جیب ربانے
 سکوئی حضرت صاحبائیں ابو جوب شامرا
 کیا کچھ بیک نعمت کھاسی کیا اس طاقت ہوئی
 قیمت دیکر جیکہ کھاو گیا پرواہ اسالوں
 وہ سے سال عبادت قیمت پائی کہ پیالہ
 بڑے لوگ طفیل نبی وی اسیں زاو کریاں
 بن بن صفیاں امیرا کا بر پیش سلامی ہون
 صاحب اکھن لوں بجا لوں کر کے صاف عقیدہ

رو کر اگوں کہ پیغمبر ہو کر بہت نما نا
 کل ملکوں پہ دوست بننے کا منصب پایا
 اے پردل و چہرہ بنی اللہ سے نہ کپڑی اُچھائی
 ہر کم اس وی مرضی اندر بھی دلوں شرمائے
 چھوڑ حقیقت عبدالستار پاؤں لیخا آئی

میں نہیں بڑے اکھن جو گا آپ بازار وکانا
 ملک کے یاں مسلمان ہو کر خاص عظام سدا یا
 بہت تاز پاؤہ عزت تاس وی رکھے دون سوانی
 شاہ مصر و انال یقینے خاص مرید سدا سے
 عشق محبت اپنے جس وی وچہ قرآن سنانی

سیان بی بی صاحبہ عالیہ جناب

لاکھاں حمد خداوند تائیں امدوات نواسے
 تھوڑی عمر چھائی اندر کتنے رنگ گھائے
 وچہ نصیبان فاقے ہوں وزی تنگ جہانندی
 وچہ نصیبان بھر چھائیاں پیش جہانمے پیال
 وچہ آرام نصیب جہانوں اندر ویتا فانی
 حکمت پاک جہانمے کارن ہزار فراق وکھائے
 قصص لائیاں گنوں وایت سنوں پار سجانا
 یاد نہ رہی زلیخا اس لوں کدی خیال نہ آیا
 فوت عزیز ہو یا گھر وچوں رات ہو نہ کوئی
 پو جا کر گھٹا کر گئے ہتھ کھلوئی جوڑ سے
 حضرت یوسف اکھاس وچہ غیرت و صل کرئی
 جان تک غفلت شرکوں سے ہاہر پت جانا
 تالی تک سخت مصیبت سنوں لیت چار وکھالیا
 دن راتیں غم و روروں لوشے گھر گئی بن مرئی
 ایتھوں تیک زلیخا تائیں عشق زور آدہ کر پایا
 بھر فخر سے زور دم دینا راں کھول صندوق لیا
 ہتھ نام سناون واسکے ہتی بخشش پاون
 دلیر باہوں روپا ہاہا پیار نہ رہ گیا کوئی

جس و ابند کرے در حاجت کوئی نہ کھوں والا
 غنی کرے مسکیناں تائیں غنیاں تنگ بنائے
 دولت رکھن خرچ نہ سکے قسمت نہیں بدی
 اوسے حال تنہا نہ ہاں لٹاں گوراں زریاں
 سہر منزل بھر سہل اندر پاون جلد آسانی
 ہر قدر بیرون انگ زلیخا پیش جرائی گئے
 بند یوسف لوں راج حکومت ملیا حکم پانا
 جویں سوال یوسف اساقی پہلے زور چلا یا
 درد فراقاں چہ زلیخا وادھی عاجز ہوئی
 شکرگوں شام منا پا لوشے کوں سڑج چھوڑا
 نچراں پو چا پا لوں اس پر شامت نازل کوئی
 حاجت دیون والا اس سے بہت ضرور وچھاتا
 دور کہتی پتال یوسف شخصیات زلیخا وانی
 ایہ طریقہ عشق مجازی خون بہہ کر کے
 وچہ حوالہ مصر می لوکان نام دیوانی دھریا
 سہر بندہ کہ یوسف ایسے جو کوئی نام سنا سے
 نالے رنگ دیوانی اکھن نالے لال لہا وں
 وچہ محبت جو زرا ہی خرچ تائی ہوتی

باقی رہ گیا عشق پوسٹا جس کے گرد دیوانی
 زرد واپس زلیخا تائیں یاو خیال نہ آیا
 بدست و ست مالان پر دل وہی حب و شہ و
 ایسے بھی ہے آرزو تاش کمارن حکمت خالق باری
 نام خدا واپس انہاں لول مسکین سناون
 سچ محبت کنوں زلیخا میل پوسٹا پایا
 شب خداوی جس دل ناپیں نیا کیتی پیاری
 بتول شب یاوہ کسی سمجھ کوئی بد لہ پاسی
 سر تہر علوں ظاہر ہوں سچ محبت والے

ایسے طریق مجتہاں والا ایسے پیار نشانی
 پیارا نام پوسٹا اسن سب رمال لٹایا
 قدر موافق راہ مولانا سے شوقوں صدقے کرے
 ویسے مال زیادہ جس ٹوں دولت پر خور واری
 سچے عاشق و نامک زلیخا شکر صدقے جاون
 سخی مجتہاں مولا لسی عارف خیر یایا
 دوست دشمن ظاہر ہوں سکر نام غفاری
 پاوچہ جنت قرب حضوروں پاوچہ ووزخ جاسی
 کیونکر نشہ نہ لے تہا نوں پتے جہناں پائے

حکایت حضرت صدیق اکبر رضی اللہ عنہما

مکہ مکرمہ میں سب اصحاب تائیں حکم رسول سنا کے
 شکر جلدی گئے کھان ل سب اصحاب پیادے
 شکر حضرت عمر و یوچہ بہت خوشی اس آئی
 میں لاج مال زیادہ و پھر دافر عظمت پاواں
 ولوچہ اکھیں لاج اساوچی حاجت ہو سی پوری
 سفر حقیقت عمر خلیفہ جس دم گھر وچہ آیا
 او باقیمد شریعت پاروں حراں خرچ و توسو
 کتنا مال و تاکہ خرپوں بچھیا شی الہی
 رضی ہو کر ہی خدا کے ایہ فرمان سنایا
 اس شخص بچھے ابو بکر نے راہ مال لیاندا
 کہیا صدیق ہوئی سب سے پہلے جو شکر وچہ آہی
 سن اصحاباں با ست تانی رو کر نیر چلایا
 اندر عشق صدیق برابر میں کسی کوئی
 وہ عبادت و پجارت رات و دین و لیدری

جس طاقت کچھ راہ مولانا سے جلدی مال پیادے
 لے لے آون نذر لکاون پیش رسول شہا کے
 غاروی رات صدیق ایساں تھیں افر عظمت پائی
 منگرا سی ہر روز دعائیں اوہ محبوب سچاواں
 سبقت ایساں تھے اندر شوقوں پر حضور ہی
 جو زر و دولت مال ایساں سب کچھ صرف نہ لایا
 اوہا پیش رسول خدا کے حاضر ان کیتوسو
 حضرت عمر بیان سنایا جوین حقیقت آئی
 بیش کس لاج فاروق عمر نے دانی نون سٹھ لایا
 کتنا خرچ و تاکہ حراں حکم رسول سنا ندا
 باقی رہ گئی جب سنا دای رحمت فضل الہی
 عمر خلیفہ مار سے آہیں رو کر ایہ فرمایا
 عمل عبادت و پجارت چہ حیاتی جو کچھ میں تھیں ہوئی
 غار اندر پد ساتھی ہو پا خدمت وچہ نبی دئی

تے شان عمر اباہم حسابوں میں ذکر سائیں
 اس نے کہا شان عمر اذکر جے کیتا جاو
 سنو حقیقت جدوں زینجا دور مصیبت پائی
 مشن کمان جو مبارک عقول و دیوانی
 کیا پروا نہ صدقے ہوئے دیکر سہزادانہ
 شہر مصر وچہ عاجز ایسا نظر نہ آئے کوئی
 نرم لباس ہنڈاون والے صاحب شان میراں
 صدقہ ہو گیا مال تمامی خاطر پار حضور ہی
 دیکھ حوالہ اس وا اکھن مصری لوک تمامی
 لنگھن والے دروں لنگھن کوئی نہ مول بلاو
 مولوں لنگھ آکیرے کذری پکڑی عشق جوانی
 دولت اندر عشق مجازی کرے کاشہ دو تا
 بس اہ مشکل منزل ہووے عشق او قبول جاو
 کرن و ایت منت زینجا ٹھا کر کول سداو
 اے ٹھا کر میں عمر کامی بوجا کیتی تیری
 بہتہ دلیل تے عاجز ہو کر منگے کھانجی کھانجی
 باہر خدا جبرائیل پوجن دشمن کل نبیا تے
 بعضے بھانپ حکم سداون شرک روا فرماون
 گوراں پوجن ایساں تائیں بدی ہانت نہ بھاد
 آید عالم شیطان اہ عالم نہ دتی یاری
 کرن ایت مشرک طرول رحمت کفہ کریندی
 جو میں زینجا کر کہ پوجا اپنا آپ و بنایا
 کے زینجا یوسف سوہنا ٹھکڑا ہے جس اہول
 کرن ایت دل یوسف جدا ایسی پاو
 بعد بیٹے نبی اللہ واسکے شوق شکر اہول

کہدن پچھیا سرور عالم جبرائیل تائیں
 سادھے نو سو برس اس دی حد حساب آوے
 رو روین ناپینے کیتے چھوڑ لئی و شنائی
 در و فراق یوسف سے اندر ہو گئی ختم جوانی
 شمع مبارک یاد نہ آیا مر گیا کون دیوانہ
 جو میں زینجا پیاسے باہجون بکسین عاجز ہوئی
 دیند عشق لباس تنہا نول کسے بھریاں لیراں
 کارسیاں نصیب زینجا دن دو الی بھوری
 ایہوز زینجا جس نول ہا سارا ملک سلانی
 چو کر قبران ایساں تائیں کوئی نہ چھین جاو
 ناحق جو رہی گھر گھردی ہو یا نام دیوانی
 ہو کسیتوں کر و طاقت ہووے نول جھوٹا
 بقول قدر نہ جانے کوئی اول بیت کتاے
 کر فریاد اس کے لکے رو در حال سداو
 لاج و تونی یوسف تائیں اس نہ تیتی تیری
 چو کر مشرک ہوں چھوڑن پوجن میراں تائیں
 دشمن رہے بیشک سن دشمن کل ٹھکانے
 مشرکوں موران و ایسے لوکان دشمن نظر آون
 بخشش کس در باروں طسوں لہم خوف آوے
 کرے ترک طبع اللہ دشمن جسے زہری ہاری
 عمل سزاوت زہر عیارت نہ کر کہ نفع نہ دیندی
 دل و پچھرتہ یوسف تائیں و خیال نہ آیا
 و ہونڈا کے جسے میں غا جہر پکھیاں پاک گناہوں
 کراسوا دی باہر آوے شوق شکر سداو
 لشکر وہاں آگے چھپے چلن باہر شہادوں

کے روزہ شہر مصر و اشامی نام سدا سے

اُس دروازوں کو اسواری حضرت باہر سے

سپان فتن حضرت یوسف بشکارت و فریاد کردن لہذا

کردن حضرت یوسف صاحب حکم شکار سنایا
کرن و ائمت جس گھوڑے پر حضرت کے سواری
رہیت تہ پین سنہری کولوں جھڑوں بندھا کر پیندا
حکم شکار ہو یا جس ویلے خوشی ہو یا سمجھ کوئی
کتیس بول بلند آوازہ بہت خوشی وچہ آیا
آپس اندر خوشی کلامان کر کے خلائق ساری
شکر خیر زینجا تائیں دل نول صبر نہ آیا
وگدی و عیندی روز بخانی تے دلسوز نمائی
آپے غتیانے در پر آون لوگ سوا لی
قدرت صفت حسابوں باہر ہدی بے پڑا ہی
آپہر بدن پرائی پھوری پھوپھری کر والے
ہو کر چپ نمائی بیٹھی اُس ولے وچہ دھکے
عارف اکھن ب اپنے نون جیتوں ملتا اوراں
جس گھر لے پرواہی مشکل ائم واصل ہوں
جس وی نامنظوری ہوئی زینت پیش نہ جاوے
سنو حقیقت جھڑوں زینجا شوقوں حاضر ہوئی
رستہ صاف بناون دایاں لستہ سرو بنا یا
اول ساون ہی گھٹ انکوں فوجاں باہر آیاں
سکن و صر بیٹھی چپ نمائی پینیں نظر نہ آوے
عجب خیال زینجا تائیں اس دن دل وچہ آیا

نوجہاں جلد تیاری کیتی عجب لباس لگایا
سند عجیب چالاکی والا سوہنی قسم نیاری
شوقوں کرے بلند آوازہ سارے مصر سیندا
زینت ملی طماح گھوڑی نون حج تیلدی ہوئی
جلد نشان اٹھاون وائے باہر آن لگایا
اج سرکار شکار راوہ جھب جھب کرن تیاری
اس دروازے شامی اگے ڈیرا آن لگایا
دیرہاں سوالن بیٹھی کر کے اُس ربانی
حاجت کارن صبر بخاون بھاوین دن خالی
حالت ذکر بیان نوے جوین زینجا آ ہی
رستا گھٹ لپیٹی ہوئی کہیا روایت وائے
دوست سے دروازے اپر عاشق پینجھن کر کے
تاں لیس جھڑوانک زینجانہ دروازہ چھوڑیں
چوڑیا لیاں چم چم روون باہیں بچہ کھلوون
اس دن ہوگ تلیچہ ظاہر جس پر رحمت آوے
چپ زانو پر سرو دھری بیٹھی سخن کلام نہ کوئی
کنیں پے آواز بی بی نون اچے نہ دلبر آیا
دوروں کر کے اڈیک زینجا جانی مدتاں لیاں
جو کوئی بتا عا جزا ہووے بہت خیال اٹھاوے
آکھیں رب یوسف و اسچار و رویر چلایا

بِسْمِ اللّٰهِ الَّذِیْ اَمَرَ الْعَبْدَ بِحِرَّةٍ الطَّاعَةِ وَاذَلَّ الْمَلُوْكَ بِذِلِّ الْمُقْسِمَةِ

عزت بندگیان کی سنوں تخت و تار سب میں

واہ سبحان اللہ جس شامی جھٹی بڑے تائیں

شاموں میں سیرت گیتا عملاں سخت خطایاں
 کرن روایت جہوں زینجا یہ گل بول سنائی
 آگے حقیقت جہاں تارا جو ہیں روایت ہوئی
 جس دم حضرت یوسف آپا سوہنی کر سواری
 پٹ پٹ والے غم رووں پٹی پٹی پٹی آئے
 جتنا چالی سالوں اندر روز زینجا پایا
 اتنا کہ زینجا پایا ہاں ہاں تک ہوئی
 کرن روایت حکم ہوا ان کیتا رب لگا لے
 رو رو کرے پکاراں بی بی حضرت یوسف تائیں
 جلدی طرف وزیراں حضرت نظر مبارک پائی
 ہر منزل و مشکل و بلا چھکڑا داری آئے
 جو ہیں زینجا اوس و یہاں کے بیہول چویتی
 مثل کمان و جو و مبارک غم کے بھار ٹوایا
 اٹھنے و ٹکوری سخت ضعیفی رستہ نظر آئے
 دلوں خیال معلوم ہے ہوئے جاندا صا جہا وہ
 رو و نال پیار بولائے جس دم اتوں آئے
 دیو اشارہ روز قیامت عارف خبر سنا ندا
 نظر مبارک شفقت الہی جس پر کرے پیارا
 کرن روایت جہوں زینجا رو کر شور کیتا سی
 سب اس طرفوں دور سپاہی کیتے بی سہارے
 میں ناپیئے ہمت و ٹکوری پر پائی بھوری
 نظر نہ آوسے کیتی ہلا و سے لبر شام دورا
 حاضر ہونے کی تائیں مارن چے سپاہی
 رب فرمائے سافے رہا لڑن جس فیلے آہیں
 آون لیاں کارن دوست سارے ملاک الہی

پارپ میں تیرے آپر سچ ایمان لیا یاں
 فضلوں وصل تیار ہی ہوئی ہمت نیرے آئی
 چپ کر لشکر لنگہ لنگہ جاوے کرے آواز نکوئی
 اپن چیت زینجا بولی کہ فریاد پکار ہی
 وگلاگ پوے زیندے آپر غش آپر غش آوے
 اس دن اتنا درد زینجا و گھڑیاں آیا
 گرو یوسف سے لشکر فوجاں سنوں خبر نہ کوئی
 پہنچیا کن آواز یوسف سے شور زینجا والا
 ابن کر یا ابن کر یا نظر اسان لیا ہیں
 عاجز حال کمال کمالی و پچھ پچھان نہ آئی
 جو ہیں جو انی بند ضعیفی سب تکلیف اٹھاوے
 مگر اں وہ کیا قدر پچھان نہیں جنہاں سہرتی
 شوق نمازوں و قرأت عشق رکوع کرایا
 ابن کر یا ابن کر یا آپے کھلی بولائے
 و آگوں پچھ کر لیاں قابو دل و چہ ایہ ارادہ
 آگوں مارن پون سپاہی چارہ پیش نہ جاوے
 جاں تک نائٹلوری ہو سی روئے جہر کمان
 مارن والے خام ہون دوست و الم سارا
 گھوڑا کھم کھلوئے حضرت اوچھو فہا پیا کما
 حالا جو ہیں زینجا والا و کھا آپ پیا کما
 دوری اندرا یہو جالا سنوں یا حضور ہی
 ابن کر یا نظر نہ پاہیں چو کر حال اسدا
 جارا تک صاحب نظر نہ کیتی اس منزل چو آئی
 جلد کیتا یا عبادی کیتے جتنی وار ہاویں
 ایسا نہیں جو فانی واکم و کے ہیں سپاہی

غیراں سے دروازے ڈلتا لگا قریب پنجامے
 غیر محبت اندر سبھ کوئی عزت شان و نجاسی
 سنو حقیقت جدوں لیجا وقت حضور می پایا
 پچھیا حال وزیراں کوں کہ کن نمائی کوئی
 کہیا وزیراں نام ز لیجا آہی ایہ شاہزادی
 اول ایسے گھر آہی ملکبان می سراری
 شکر حال حبیب خدا و اجیرت اندر آیا
 سنیا سخن ز لیجا یوسف کچھیا کہ کن نمائی
 کہتا کیتا لیراں لیراں پٹدی حال و بنیاد
 ہو قربان دیوانی ہو یاں ذات صفات نجائی
 وادوں ارادہ کرے ز لیجا جیکر نیرے ہو وادوں
 دیکھے کھاتا تاشم یوسف کچھیا کھلیاں
 پچھیا کہے ز لیجا کوں محب سوال شاندا
 لاکھاں لشکر خیر سے کوں لنگھ گئے سرکاری
 جس دم حضرت ہی اسواری قدم مبارک پایا
 جلد جواب ز لیجا بی بی بول گیا ہنھنا ہوں
 سند پچال شاندا ہر گھوڑا جدوں بہا ہوا آیا
 لشکر فوجاں گل پر لنگھیاں یوسف لنگھیا دلہر
 عظمت عشق مجازی الی ظاہر باہر ہوئی
 وچہ تفسیر یوسف کے چہو نکر ابن عباس لیایا
 یا نبی اللہ تیرے کارن ہے فرمان رہا نا
 نہیں تاں چلیا جانا یوسف موجب غفار و
 جس دم پاک بنی کے تائیں حکم و تار بباری
 کہن و ایت قائم ہوئی عشق ایان جہان و
 واہ و اموت مجھیاں والی وچہ محبتت مرنا

مولائے دروازے عزت و درجک اندر پایا
 خاص محبت بدی والا عالی درجے پانسی
 دیکھ حوالا حضرت صاحب چہرت اندر آیا
 پیش کرے سب حالت اس دی یہ کیوں عاجز ہوئی
 سو یا عزیز نزدیکو اتنی ہوئی مرضی جویں خداوی
 اولوں پیش حضور وزیراں اتنی عرض گزار ہی
 کیا کچھ بنی مصیبت اسنوں ایسا حال بنایا
 آتش بی زیادہ ہو کر میں تھیں سنو کہانی
 ہے افسوس یوسفنوں میری اچھے پچھان گئے
 مر کے حال و گھاون آیاں اچھے پچھان پائی
 جانے نہیں پیلا جانی واگوں کچھ لکھو والوں
 چھم چھم رووں ہنچوں چلیاں عشقوں بھاس بیلاں
 کوں کیتا معلوم ز لیجا یوسف لنگھیا جاندا
 ز لہر سرد ہر کے بھیجی صبروں چپ بیچاری
 ابن کریم بول شتابی تاں تیرہ شور مجایا
 سب کوں لنگھ فوجاں گیاں سن نہیں سناؤں
 اس نے سناے سینے آپر قدم مبارک پلایا
 ایہ درجہ شس حاصل ہوئے جس نوں ایسا دلہر
 عرش منور آگھن سناؤں خبر نہ کوئی
 حضرت جبرائیل یوسف نوں امر سلام سنایا
 عاجزوں نوں رنج نہ کرتا حال اسنکر جانا
 اتنا خوف تے فکر چہیاں خان دی سرکاروں
 شکر حکم پیادہ ہو یا چھڑوئی اسواری
 وائک ز لیجا بندہ ہوئی عرض سوال تنہاں و
 غرسنے آپر آپ جو راضی عزرائیل کی کرنا

سنہ حقیقت میں ہم حاضر آیا نبی پیارا
ہے ہے سہ سہ نام جننا ندادو چہ ذکر اساتوں
کل خزانے صدقے کر کے جنوں اسان لیا تدا
اسیں جنہا نون و بندے آپے عجب لباس شہانے
صبر عبادت تیری یوسف سر پہ تاج رکھایا
حالت دیکھ بیخدا کے منہ و چہ انکلی پائی
آہی عجب جوانی تیری تاب جھلکی جاوے
کیا نہ لیکھا بدوں اسان ل کیتی کند پیارے
بال اسباب تیرا سر صدمہ کہ سب قربان کرایا
نفس غلامان محل شہانے چھوڑ دیوانی ہوئی
مُن جانی اسان کیا کیا تینوں ناز الود کھائے
حضرت پچھیا پاس نسائے کیا ہاتی شے کافی
سُن نسائے عشق اساد ا عین سلامت و نوریں
باہم عشقوں عشق سلامت آکھیا تینیں باہی
حاضر وہی ہوئی اس دی رگا کہیں پیارا
میں ل چاہک کہ کوار ہی بی بی غرض نسائے
اک طرفوں اسو پئے چاہک حضرت نے پکھیا
اک لگی اس چاہک تائیں قدرت رکھیا لی
سر کر چاہک گوئے ہو پا ویر نہ لگی کافی
کرن و ایت مرمن بننے جہ فیراں چہ جہاد کن
مادِ بِنَاک مَن رُتَاک بولن راوی پھر نسائون
وہیں تیرا سو کوں تیرا سب جہنوں کچھدے سوئی
اپنے کل شکر مومن تائیں آکھن بکھ اورانی
جوش جنت کچھیں پھر مومن کلمہ بول نسائے
اپن چوتھی نلا ہر آویک دا ڈھنھی چاہک نورانی

کہوے پُپ پُپ زلفاں بی بی روون حال آوارہ
عجب تماشہ اسیں لکھنے یاوتہ رہے تنہا نون
طرف اساد ہی نظر نہ کروا پاسوں پاسوں جاندا
الفت کر کے دیکھن تائیں ہو سکے اسیں بیکانے
میریاں عملاں مینوں یوسف زمین پر پکھایا
آکھ زینجا کیونکر تیری چھوڑ گئی رشتہ نامی
حُسن کمال جمال نسائے ا طہق زمین ہائے
دولت عزت حُسن جوانی رحمت ہو گئے سارے
عزت شہان دیوانی ہو کتیرے مگر و نجایا
گیا آرام تمام اساد ا محرم رہیا نہ کوئی
میں صدقے نشاں کیا کیا سائوں مرفاق چکھیا
جوین و ایت لکھہ کاروں بی بی غرض نسائی
ایہ گل بندہ کر بھی اشدت حکم سنا یا اولوں
چو کر عشق برابر ہاتی سائوں دیو نشائی
کیا نہ لیکھا ایسہ ہوئی سودا نہیں اور دیکھا
عشق ہوئی صحابہ لکے حاضر تھائی ہائے
بی بی وہم بھریا غم دردوں جلوہ عشق رکھایا
بھانپڑ لپکا ڈر کر کھنسی نطق و کھین والی
دوست لکے عشق تھوئی عا عشق بنے و کھلائی
و مدت سب ہی کچھیں والے ہا کسا الہی آران
رَبِّی اللہ و اچھا مومن بولن ویرہ لاون
مومن آکھے اللہ واحد جس میں ہونہ کوئی
عشق ہوئی وحدت رہی سائوں دیو نشائی
ا لہ اللہ جہد کے زبانون جادہ باہر اوسے
"ا سب جھلن ڈر کر چلن خونوں ہا کسا حقائق

او بولے خالص مومن تھے ان فریضوں پر اور ان
 جو ہیں آگے بڑھ کر سنکر توں رب حق منایا
 جس شخص بدی وحدت اندر شرک ہوئی ہوئی
 ہر دم اس پر لغت سے زمیوں سے آسمانوں
 نبی محمد اپنی امتوں مشرک و ورنگا کے
 ستمو حقیقت جدول نے بنا چاہا کمال دکھایا
 بول سوال کرے پھر نبی رو کر و در بخانی
 ایسی آتش غم کی کو لوں میں نیت جلیل گتیاں
 لے جاتی جو ہیں سینے اندر بھانپنے بلکے مینوں
 سن یوسف ج ورو منداکے نہیں سوال سیندکے
 چہپ کر سنے کھلا پیغمبر نبی کی کھلی سنائے
 ہو کر کلام نہ کہتی یوسف یا بچوں حکم الہی
 لے یوسف ہیں پتیرے پر خاص ایمان لیا یا
 بنیاندے وروانے اون لکھ ہزار گنا ہیں
 جے لاج رحم کے پر کر نامیرے پر ہووے
 جے انعام کے پر کر نالج دل شوق تسناؤں
 بہت آرزوہ ہو کر نبی اپنا حال سنائے
 بہت افسوس و لیو چہ کیتا اس مقبول آگہی
 حکم و تاکے نوکر تائیں وچہ در بار گرامی
 ورو مندا مذہبی حالت فخری سنی بلا شک جاوے
 کہ کن وایت جس م شاہ نے قدم کاپے پایا
 عا جزو حال فقیران الا کیتا گر جنمانہ سے
 کر کر آہیں بارے تائیں تن تن بچا ہیں بلیاں

شالیش تیرا پیدا ہونا سوہنی صفت سناون
 ڈرا تدا قرار برابر عشق برابر لیا یا
 کمل پیغمبر بھی رب دشمن اس وایار نہ کوئی
 واکم خاسی ووزخ اندر فخر خدا رحمانوں
 کس گھرو لوں دشمنی رکھ کے پھراں پوجن والے
 قدرت ویکھ پیغمبر رب و اچیرت اندر آیا
 شرط برابر کر کے بولی کیتی شروع کہانی
 موتوں لنگہ اگیے گتیاں لے قبول تہ پتیاں
 تاں توں جائیں قدر پہچانے جیکر بھرن تینوں
 روز حشر معلوم ہو جا سن کیکر خون بھر نیچے
 سن سن بچوں چم چم برسن نقرہ کار بناوے
 رو کر تائب ہو کر نبی بی ایہ گل کہندی آہی
 حق گو ایہی ثابت تیری تائب ہو کر آیاں
 ہا ک جزو نون بچرمان باہوں بنیاں شکل تائیں
 میں تھیں عا جزو نہ کوئی عرضاں کر کر رووے
 سا تھیں عا جزو کون مصدوچہ رو نہ کر و اسانوں
 حکم خدا بن حضرت کو لوں سخن نہ کیتا جائے
 اس و احق میرے سر پر شفقت کر دی آہی
 عزت نال پہچانا اس لوں حضرت کرو تمانی
 ہو اسوار شکار ارادہ حضرت واک اٹھاوے
 رہ گئی کھلی زینجا وندی پٹا پٹا حال بچا یا
 و لہر جانی ویکھ حوالا کھلیاں چھوڑی جائد
 باہیں گھلیاں بچائے تپیاں میں جلیاں میں جلیاں

جد فریادوں اس مرادوں خالی بستر چایا
 قصر اللہ سے سب غصہ مٹا کر اوپر آیا

بیان حکما کر شکستن بی بی صابنه بائیدن و

جاگراستوں کرسی اوتوں زمین اچھ پٹھکا یا
 دوہیں جہاں لغت استوں کوئی پوجے تینوں
 برحق سچا رب یوسف ایں صدقے میں داری
 میں بھی جیکر یوسف انکوں بدی پوجا کر دی
 بھن تباہی ٹوٹے کیتا جھوٹا بت منہ کالا
 امنا و صدقہ فنا ککر رب ول حاضر ہوئی
 شرکوں منع جو کردا استوں یوسف نبی غفار دی
 یارب میں توحید تیری پر صاف بیان لیاں
 ساری عمر تیری اور گاہوں میں تھیں تیری دوری
 جیکر میں اچ اس ور پاروں و زکالی جاواں
 جے تہہ عاصیاں بخشن والا نام غفار خدا یا
 جے غم رواں ایساں کارن شامل فضل ربانا
 جے بیچاریاں کارن رحمت تیرے میں پر ہوئے
 خویش میرے ہوریاں ہوئیے قتل ہوئے کبھاری
 دور ہوئی سب ان میری نام نشان نہ کوئی
 اس رہا رگے آکھیاں لیکر دست پیالہ
 کرن روایت جہوں زلیخا رو کر بائیدن
 بندہ عاصی حاجت کارن سووانے جاوے
 جہ کوئی چھوٹے ٹمکھامی پائے دین گرامی
 بخشش کر م زلیخا کارن رحمت پھیرا پایا
 جو کرو پیار زلیخا تائیں بخشو قریب حضور می
 سن فرمان ربانا یوسف دیر نہ کیتی کائی
 کرسی اپر بیٹھا حضرت نبی بی عرش سناجے

اے مردوہ اپو جا تیری میرا قرب و نجایا
 ایسی اس پر شامت پوسی جیسی کندی بیوں
 جسے بخششی اس و تائیں بلکا ندی سر داری
 سخت مصیبت درد فراقوں کیوں وندی دل مڑی
 جلدی سٹیا پنج اروڑی کرسی بیٹھن والا
 سجدے اندر کرے پکاراں تیں بن ہوئے کوئی
 اوہ گل کر کر یاوز لیخا و ندی کر کر زاری
 کول میرے کہ توبہ حاضر ہو رہے پھیرا پایا
 دوری ٹوں کر دور کر یا تھلوں کر منظور می
 کتول منگن جاواں حاجت کس میں بخشش پاوے
 میں تھیں کون زیادہ عاصی تیرے ور پر آپا
 کون برا بہ میرے وانٹوں پر لکھبر نانا
 میں بیچاری میں بیچاری توبہ کر کر دوسے
 اک پر دین شہر مصر و چہرہ کئی میں بیچاری
 ور پر بخشش منگن کارن ان سوالن ہوئی
 جس فریادوں کوئی نہ خالی جائے منگن والا
 مشرک شرکوں کرے جو توبہ رحمت دیر نہ کوئی
 جاں تک سب ال دے تائیں بخشش کرے پھیرا پایا
 پدیاں ور کرے ب فضلوں فرستادے تائی
 جبرائیل پیغام ربانا پاس یوسف پھیرا پایا
 استوں چہ در بار الی بہت ہو و منظور می
 شفقت نال زلیخا بی بی پیش حضور بلائی
 جوین وایت نقرہ کاروں سٹے اندر آئے

Marfat.com

وہا منگو تئیں میرے کارن یا مقبول سجاواں
 کے قبول پاوور کرے وہ غیبوں خبر نہ کوئی
 کیا زینجا شکست کوئی پک یقین اسانوں
 منگائے زینجا حاجت لائی آگے بنی گراچی
 اول ایہ جو پھیر جواتی تے برابر بیٹوں
 ہتھ اٹھا کر نبی اللہ سے ایہو وعا فرمائی

عاجز ہو کر کہا بنی نے دل چہ میں شہراواں
 امر اسے توں باہر بولوں کہے نہ طاقت ہوئی
 بہت پیار تسانوں بدامورٹے نہیں تسانوں
 کیا زینجا تان مرادواں بیٹوں ملن تسماعی
 نیناں نظر برابر تے جلدی وکھیاں تینوں
 ہندوں سوال سنایا بی بی سنتوں میرے بھائی

الہی بحق محمد صلی اللہ علیہ والہ وسلم ان ترد علی حدیہ الفصیفۃ والآن تجانی عندہ وعندنا

یارب برکت نبی محمدی بس آل تسماعی
 جو ایہ سکین ضعیف کافی در تیرے پر آئی
 مشکل حاجت کھوں اندر ساڈا داخل نہ کوئی
 یارب ایس نمائی کارن رحمت پھیرا پے
 ایہو وعا منگی سرکاروں اس جیب غفاری
 عجب تماشہ ساخت اندر قدرت کامل ہوئی
 باہل دے گھر جو میں زینجا وقت جوانی پایا
 دو تھے وہ حسن زینجا طیا پاک حضوروں
 ابن عباس کیا پر لاپا جبرائیل ذرائی
 او بہ کنوں کر نظر نہ دیکھے یوسف نبی پاتا
 آگھن رکھا ہو رکی حاجت و س زینجا تینوں
 روزی پھراں شور بنجائی توں نہ ضر ہو ویں
 منگے چپ ہو یا اس گاون ریابھی سجاواں
 جو میں روایت لقرہ کاروں ذکر حسین لیا یا
 اتنا قدر حجت اس کی تسان قبول نہ پائی
 حاجت اسلئے رہ پر نبی وسیلہ لیاون
 کل مرادواں ایساں استوں اسیر طفیل تساوی
 دور نہ کر عیبیاں تائیں صدمت رہدی ہوئی

بھیج سلام خدا یا اس پر بھی صلوات مدعی
 میں تھیں حاجت منگن کارن سانوں لیبائی
 ساتھ وسیلہ لیکر ساڈا آن سوالی ہوئی
 وچہ خلقت اس پاروں بیٹوں نہ شرمندگی تے
 ہتھ اٹھا کر بعد نمازوں نالے اینجوں جاری
 بدل گیا رنگ بدن زینجا دیر نہ لگی کوئی
 بدل وچوں جو کر باہر چند مبارک آیا
 اپن چیت تھل خوبی چان تیتا نوروں
 اپن چیت پیا چکار الاسٹ گئی اسماعی
 جو میں سفورہ گولوں موسیٰ و عین تھیں شرماتا
 کیا زینجا سب کچھ ماہل رہ تھیں تانوں
 خدمت چہ منظور بی پاواں نہ کر بیٹھان و لوہیں
 امر الہی باہجہ تسانوں ہرگز نظر نہ پاواں
 جبرائیل شتابی آیا حکم نورا فرمایا
 ایہ مہن نبی وسیلہ لے کر ساڈے در پر آئی
 عجب تماشہ اس رباروں جیکر خالی جاون
 فضل تیار جیبیاں کارن رحمت نہیں راوی
 عبدالستار بحر مکارن حاجی نہ تھیندا کوئی

بیان عقد کردن آل ذات پالہا

ابن عباس کیا بعد یوسف سینا حکم غفاریوں
 شکر حکم پرانا یوسف نال محبت ہیرا
 حمد ہر راں خالق تاہیں صفت ثنائیں کیے
 بہت کتابیں ساف و آنت اکھن شک کوئی
 حکم الاہوں ہیر یوسف دایلیا جی بی تائیں
 اچن چیت خیال زینخال کے اندر آیا
 کیسی خوش تصویر کار پر سوہنی پھیر بٹائی
 جامہ بدن طہارت کے نہایت نماز کھائی
 ایسا خوش اسرار تجلے جلوہ نورو کھایا
 در معافی سر حقانی غیر خیال بھلایا
 خاص عبادت اندر لہ قوں جام محبت پیتا
 جویں زینچا چالی برسوں عشق چھو لہ پوئی
 نال محبت نہ صرف سب بد شریف لیا جسے
 کرن وایت کردن سچا کر سچے روزیں
 بچت کرنا کہوں یوسف کے زینچا بانڈی
 ہی اس روز چھو پھیر بانا نال محبت آیا
 جویں زینچا ساسے کھارے لہ شوق تسانوں
 کیا زینچا جویں تسانوں ابھی حبب باہی
 اچن ککرانہ کھلوی لہا ہی نوکر لیا
 اتنا قدر پھیرا ہن پانچا پورا اوس نکالوں
 قبض قبضیں اوس بیوم کیا چاہا سب الہی
 اس چہ عقد روانہ ہو سہی عمل عدالت ہوئی
 اس مجلس کچھ شوق برابر کیتا رہے ہوں وا

مومن امن پاک زینچا ترک نہ کرو پیاہوں
 راتھی ہو کر ساتھ زینچا عقد نہ تباہی کریا
 فضل امید لے و پچھ صریحے عدل حسابوں فریے
 شادی عقد کیتا بعد یوسف شروع عدالت ہوئی
 اس عشق پیچیر دے ل کچھ تارک سائیں
 واہ واہ واہ مصور جس نے پیل نقش بنایا
 بیشک فرض عبادت اس کی سب سے شکر الہی
 جس دم سر سہ سے چھو و صریحہ جنت نازل ہوئی
 ایسا رنگ نہ بنیا جس دن خوب لپے پرف آیا
 یاد نہ رہ گیا یوسف سے ہنایا عرضاں نال بنایا
 چالی روزہ یو لہی ذوقوں یوسف پاہ نہ کیتا
 چالی دن زچہ نال یوسف سے پاشو ہر پوئی
 و نسل پیار زینچا تائیں باشت پسند نہ آشت
 جس دن کرنا پانچا یوسف عدالت کڈی لہی
 اوسے رات برابر ہوئی الفت باشت ہوا اندک
 وچہ عبادت مستبلی بی آہی ایہ تیراں مستبلیا
 ایسے طور شطا و ہوا پاشوئی پیا ہوا ہوں
 توں اسانوں الفت بری رگس رگس ہوا ہوں
 نہ بچوں نال محبت یوسف کڈی لہی
 ہر نال بیچا بیایا پاک ہوا ہوا ہوں
 حالت ایسوز زینچا ہوا اس دن لہی آہی
 اشر مندہ کرسی بھکے اکرو بچے ہوں کوئی
 ہر دوکران عبادت شہرہ راوی نوکر شادا

شوقوں پر بندہ نبی اللہ کے عجب مکان بنایا
اس چکر ن عبادت بدی بی بی شوق پیار
عجب مکان نہایت سوہنا جلد تیار کر آیا
کاک یوسف اکتیابی بی بیت کرامت پیارا
ہو یا حضرت منشا پیدا صورت یوسف ثانی
افراہیم جو نکڑا اس عجب شان جاوں
بیت سرکاری شکر جاری کتنی خلقت آئے
لے پر جو کوئی شہر کنعاؤں آئے شام پاروں
حال بیان سنا کچھ باقی جلد ہی عبدالستار

کہن عبادت خانہ استوں سوہنا فرش بچھایا
بھی اس جدا عمارت جاری کتنی الفت پاروں
بیت کرامت نال محبت اس و انام رکھایا
اس چکر عبادت بدی وہ مقبول شہارا
جد اکتیابی بدر نیروں بدر منیر نورانی
جد اکتیابی جہا یوسف حضرت یوسف نالوں
راہ مولائے حضرت بی بی کھانا بہت دلانے
اسدی عزت کرے زیادہ ادب بی بی پاروں
جو نکڑو واو اسی اندر آیا بی پیارا

بیان خطوشن اندازت بسوئے پدر عالیجناب

ایہ طریقہ حضرت یوسف جوں شکر سدا کے
آون جاون کارن آبا کتے روازہ شامی
کر کر پاہ پیاسے جانی ورور زیادہ ہوئے
بکدن شخص اعرابی کوئی شہر کنعاؤں آیا
پچھیس حال یعقوب بیدار سے عرض سنائی
بیت زیادہ شکر حضرت ویا در و بخاروں
یا حضرت کس کارن شکرے بعضوں حیرت ہوئی
شوق شکار ایسہ کچھ آلا روی ذکر سنا کے
بکدن خط یعقوب بی بی دل نکھیا بی پیاسے
جروں تیار رفاہ کیتا قاصد پیش بولایا
شکر حکم الہی یوسف صدر بانا کیتا
خط رکھیا اوہ دوچہ صندوقے کوئی نہ خبر پہنچائی
خط لکھیا تان بدی طرفوں منع ہو یا سوہیلے
بھل چاٹے وہ بات یوسفوں ذکر خلاصے کر یا

جس طرفے کنعان مبارک گات ول باہر آئے
منہ کر شام لائت دے ون نکلے بی گرامی
ول بابل ول حاضر کر کے عاجز ہو کر روئے
یو بی اس دی سنکر یوسف بہت پیار کھایا
چپ کر بندے کے حجرے اندر کرن کلام لکھائی
کیتا عرض ایسہ زبیراں ایساروون پاروں
حضرت آکھیا ایسا ویلا پھیر نہ کچھ کوئی
جا کر ایسہ رووں روئے ات پئی گھر آئے
امروں باہر قدرت کس نوں خاکم دی سرکار
خبر نہ بھیج یعقوب بی بی نوں امر نڈا فرمایا
دلوں بجائوں امر رضا پر پھیر پیالہ پیتا
کچھ دن گڈے پھیر و پارہ کیتا جوش جلائی
صبروں پر صندوقے لکھیا وحی کھیا جس پیلے
لکھ لکھ اک صندوقے خطا در ابی اللہ دے بھرا

کرن وایت پاس پوسندے جس دم پابل آیا
سنو حقیقت کیوں خراب ہوئی بند ہو یا سرکاروں
نہ کر خیر یعقوب بنی نون وہ ہے عاشق ساڈا
وہ جا جو میں مقدر لکھیا قلم ربانی سوئی
رب چاہیا ہے خبر پوسندے ہی باپ پیارا پاسی
یہجا سب بیباں مقبولان سب آزادانش جھلی
شہر برس پوسندے بنی نون خالق نے آرایا
ذکر نون شکر و نون واہ واہ نے فتح مبارک پائی
عشق حقیقی سب لائل آرا دوست ہے تائیں
یہجد پیار یوسف دا ہو پار حساب نہ کوئی
وہ پکے نہیں چہ عیادت مرضی جو میں بیدی
اے پر چہ ہو لائے اس تھیں یوسف جدا کر آیا
وہ دم و در و محبت اندر عشق ہمیشہ تازہ
عارف اکھن ہر ایک ادھر ادھر برابر آیا
ہے افسوس محبت کر کے حوال اکھیاں لایاں
کتنے بکرے اکھیں ڈٹھے پکڑے جودن فصیالیاں
رب فرمایا کیا اس کارن کیتا اسان سنانوں
اپنے دوست دیول مولو ایسا پیار کر پیدا
ایا ہم خلیل بنی نون ایسا عشق لکھایا
ایہو طریقہ مولو پابجوں چہ کوئی پیت لکھوے
پیش عدالت امر جلالت چیکر چھٹا لورٹے

اس دن وہ صندوق خطا نڈا پیش حضور دکھایا
اسو چہ غیرت حکمت آہی و کچھو لقرہ کاروں
اوہ کیوں وعدے عشقوں کر کے کرے پیارا ساڈا
منزل و در فراق انی پوری نہ سی ہوئی
وہ چہ صبر نہ طبعی اسنوں جودن عشق چہ آسی
وہ چہ مصیبت بٹل حاضر رسد کے نال تسلی
بھد کے تھیں سہول نہ چاہا صبروں بھارا اٹھایا
ہو قربان نورانی ملکاں آفریب باوسنالی
جس دم سو ہنایوسف اسنوں نعلن تارکیاں
شوق پوسندے پاروں اسپر غیرت نازل ہوئی
وہ معشوق برابر گھن نہیں مجال کسے دی
شوق الہی کھیں یعقوب ہے کچھیاں قدم بٹایا
وہ سعادوں و جدت منزل پائی معصیت کے تازہ
غیر محبت کارن تینوں خالق نہیں بنایا
انہاں محبتاں ساتھ نہ رہیاں آپ جدا یاں
ساعت نذر لائے کر کے کھلاں دور گرایاں
جو عیش محبت نانی اندر جان نہیں سائیں
لذت غیر محبت اسنوں رطل نہ پاہن ویندا
اسکھیل ڈکھا جد اس نے حکم ڈرک فرمایا
ایہو نتیجہ حاصل ہوئی عشق کے سبب
خالص کر کے ہما و نڈا ہریا ہر شرکار ہما و نڈا

حکایت سلطان احمد غلام محمد قادری

لمخ زینین پورہ ماہم سہی براہیم شراہوہ
وہ چہ عیش کب مرگ بھارتیہ اسنوں نظری

کہہ کن لوچہ آیا اسنوں شوق شکارا راہوہ
نیجا جان پیاری لیکر گھوڑا لکھوڑا گیا

پچھو گئی فوج و دروہی جدا وہ دور سدھاتا
 کینا پیر تیار شاہراہے سخت گمان چھکائی
 عاجز ہو کر سرگ ٹکڑے نرم خطاب سنایا
 ایک حکومت تیر تیار تیں کئی کئی راتیں
 رہے تینوں عالم کسکے سب سے ت بنایا
 رب جبار اور اور عالم نے وہ پاک ٹھوٹی
 نال غریبان شہقت کرنی لائق ہے انہوں
 شکر ابراہیم شہزادہ ہجرت اندر آیا
 نبی شکر تیار ہے اسنوں پیدا پھریں یادیں
 ایسا اشارہ حکم ہانا کارن سب انسان
 شکل و چون کھٹے کھاون لیکن خاک کھانے
 رب فرمایا ہر اک تائیں کرو عبادت میری
 آواز گونئی آواز کدہ سو یا سبوں حکم خدائی
 ایسا آوازہ کل رسولان بلکان چھنایا
 شکر و گاکھوٹے آواز ہشت نازل ہوئی
 واہ واہ بھلق مرنی والا اس جوان سنایا
 عمر گئی توں مارے آہیں برسین خانے
 ایدھرا وہ ہر جنک انہر ٹرو پھر کے پیادہ
 ایک غلام قریبی شاہ وانبے کھلا چرکے
 سر پواس کے پھلی ٹوپی اوپر بھوری کالی
 دو لباس شاہانہ کر کے برے نوں فرکے
 عرفان کر کے غلام کا نا قدر مجال کی میری
 حکم سلامت و سلامت تخت سلامت تینوں
 کرگزاوشاہراہے اس نفع بخشیا مال تاجی
 آپرے کر کالی کھلی سر پہ ٹوپی پائی

دوڑن کولوں عاجز ہوا مرگ غریب نہانا
 شو قوں مارن کارن اسنوں لچہ نیت آہی
 ابراہیمیاں کیا اس کارن توں دنیا پر آیا
 لے پر ایہ کیا لائق تینوں پیدا پھریں
 توں اس بڑی خلقت کارن ظلموں سے تھایا
 مکد ن حاضر ہون والا نول یاد رہی
 مسکیناں نوں تیر چلاوین غصرت ہوک خدائوں
 رہ گیا پیر تیار ہی اندر نالک حکم سنایا
 لے شکر محبت کر کے چایاں شوخ اوہیں
 عبدالتار تیر کے نالوں بہتر ہوش جوانا
 ذکر وں پاکش نغاشل ہون بون حد رہنے
 ہوگ حساب عدالت اندر مت کوئی کرے پیری
 زینت بند ہی دیکھاں تائیں کیرن نافرمانی
 ابراہیم شاہراہے تائیں سرگ جویں سجھایا
 پچھے پیانہیں کے آترو ہوش جو اس کوئی
 نہین شہر می گھوڑے انوں کیر تین ٹیکایا
 کتنا وقت گیا جس پلے آیا ہوش کھانے
 گھوڑوں جادوں دا دل چون یاد درارادہ
 ادوں دیکھ سلامی ہو یا راہی خبر سنانے
 پہنن کارن شکر اس شخص بلخ زین داوالی
 اپنا بخش لباس اسانوں روکر امر سنانے
 بہن او شاک تساوی لوان ایسی گل لیری
 کہیا شہزادے اس کم کارن بے بھجیا تینوں
 ہور لباس تمام بھی گھوڑا بخشہ تا شاہ نامی
 روکر وطن چون ل چایا فوجاں خبر نہ کافی

Marfat.com

چھلدا چھلدا منزل منزل تکے اندر آیا
 اوس دریا بھول گھناراں کڑو نہ ملدی ہوئی
 ہر دن ات عبادت اندر ذکر و نیند نہ آئے
 آ کر وچہ بازار کھلو گئے ہول سنائے ہو کا
 طیب نال حلال ساڈا جو کوئی استوں پیسے
 جتنی قیمت دیسے کوئی حقے تن کریندا
 باقی تیجے حقے وچوں لیکر بکرا کھاندا
 لے پر جد اس شادی قسمت تن چوں ب چائی
 اس تھیں چھپے ووناں پتر عاجز ہے نمانے
 جدوں جوان ہو یا شاہراہ کا مل قوت پائی
 خبر و سو گھے باپ میریدی بولی ماں پیاری
 باپ تیرا کت زجنگنوں شوق شکر سدا یا
 ٹھیلے میں لوکاں کو لوں وہ مسکین نمانا
 بکریٹے کارن بالن پیسے سمر بھارا اٹھاو
 ایہ شکل سکر بیٹے تائیں کیتا اثر جانی
 جاوڑیا تاں گھٹے اس نے عاجز لوگ تھراں
 جتنے بہت نمانے ہوون کول تنمانے جاوے
 کسے کہیا اوہ بالن کارن جنگل طرف سدانا
 واہ سبحان اللہ جو آئے صاحب شایا میراں
 اطلس رشیم نرم پوشاکاں نہ نصیب جہاننوں
 چھوڑا میری عاجز ہوئے یکے وینے نکالے
 ون ڈو علیا تاں چن کر بالن ابراہیم لیا یا
 حال نمانا سر پر بالن بدن پوشاک نخرانی
 کسے خریدیا بالن اس ارادی خبر لیا دی
 ہک پیسے واٹھکرا کھا کر بدانشکر الایا

کعبے و دروازے آگے آن مکان بنایا
 وینا وچہ دربار الہی اس چہ شکست کوئی
 روحی کارن جنگل چوں بالن چن کر لیا و
 بالن لے لو بالن لے لو لے مولا ویا لو کا
 بدلہ اس واماں حلالوں ساڈوں قیمت دیسے
 اول اس تھیں دو ترنایاں اہ مولا گئے پیندا
 تریہ برسوں و اعتراف استوں ایسے حال و مانا
 چھوڑ گیا سی گھر وچہ لیا کاتھوئے دن ابھائی
 ورو جدایاں جو سراپاں جالن وونجانے
 ماں اپنی وی خدمت اندر روک کر فرض سنائی
 رو کر حالت دستن لگی اول آخر ساری
 خیریں مال گیا ارب پیلو نچرس مال نہ آیا
 جاہریت اندر سے در آگے پہنچا پکر مال کاٹنا
 سن سن نچراں اس کے لوں نہ جریا جاوے
 اسے طرف مارو انہ ہو پار وندی رہ کئی پائی
 پتہ نشان مکان نہ پائے کو ان سناوے ساراں
 کون غریب تھاکے اندر ابراہیم سدا گئے
 ایہ گل سن شاہراہ رتا آہیں بار نمانا
 بکریٹے کارن بالن چن بدن ووالے لیراں
 سر دی کنوں تنوراں اندر آئے حال تنمانوں
 مرگے لے نہ آن ساڈوں کالی کالی لے لے
 عاجز ویکھے رتا شاہراہ جس دم نظر ہی آیا
 کرے آوازہ لے لو بالن نرم کلام نمانی
 تھے پیسے ہتھ آئے استوں قیمت کر پائی دی
 دو پیسے راہ مولا دے کر کعبے اندر آیا

وقت نماز جماعت اندر جلدی حاضر ہو یا
بعد نمازوں وہ شاہزادہ اردوں بچوں بھر کے
اوں جاوین چھوڑو توئی کتنے سال ولے
اُس دن کتنی مدت پچھوں میں ہو یا و جیسا
بہت پیارا لگا شاہ لوں اوہ فرزند نما تا
غیب آوازہ اُس دن والا یا و لیوچہ آیا
رو کر عرض شتابی کیتی یارب پاک سچا دل
تاں پھر اوسے ساعت لڑکے آگیا اجل پیالہ
تہرت پچھوں بلے پیالے گروں بلے جہائی
ایسوی طریقہ فانی یا راں کجھ ن الفت لاون
توین مقدر اندر ہوئے جیساں کون ہٹاے
سرچاے یازدہ ہوئے جد کوئی نال نہا میں
معجز فانی کر ایت لیاں عزت بے کھاے
تایع امر ہو آکھے ویساں استوں کہن و باہی
جے کو نماز یا ہو ریسوت تالو مول نہ آون
آکھن کجھ نہیں وس کسیدے نیکی کرے جیکوئی
آکھ جواب جے ایسا رہوں نشان یقینوں جاتا
جے لستیں لانتھر تک تا میں سچ دلاں چہ دھرے
ایسب لانتھر ک کزوں سبق ابلیس پرٹھایا
کر سوال جو کتیاں تاں لیاں کر دکھایاں
امروں وہ گھٹ سخن نہ بولن نہ باہر تقدیروں
وہا مقبولان کتیں جد خالق میت زندہ کرسی
زندہ ہاے ہو یا اٹھاے وحدت بدی ہوئی
چون مرن جے امروں اندر آکھو لستیں زبانی
ہوئی کلا یسوت سے شان الہی آیا

بیٹا بھی اُس کول برابر نیت نماز کھلویا
رو کر ڈوگ پیالہ گوی اندر بابل بابل کہے
دل تے یاد نہ رہے لسا لوں اسیں غریب بنا
لے پر اوس محبت اندر ہو رہا تھا شہ بنیاں
اثر محبت دل سے اندر کیتا آن لگانا
غیر محبت کارن رہے تینوں نہیں بنایا
یا لاج فوت ہوئے شاہزادہ یا ہن میں جاواں
اچن جیت مسافر ہو یا سوہنی صورت والا
صرف نصیب نہ پارت ہوئی ہو رہا م نہ کھائی
خصت بلے نظر و ٹاوں مرے کجھانہ پاون
کہ دن وہ گھٹ ہوئے تاہیں حکم قرآن سناے
ہوسی جوین مقدر اندر کر چکار ب سائیں
وچہ تقدیر شریک کوئی امر نہ پھیرا جاے
جیکوئی انہاں شریک بنا و عزت کرن شتابی
لا لانتھر تک بول شتابی پیش جواب لیاون
حکم سوا نہیں پتر ہلدا کے نہ طاقت ہوئی
سرور پتر دیون والا پھر کس طور پچھاتا
حاجت کارن ہوراں تا میں کسے نہ سجدہ کرے
پیش عدالت ظاہر ہوسی ما کم جدوں بلایا
سنو جواب جو چہ مقدر ایسے طور لکھایاں
جان نہیں جاوہ بن لروں صرف عا تا یثروں
اسنوں کہو جو ہاے استوں عا تیں ل نہ مرسی
ہوئی و یثیت وے اندر ہو رہا شریک کوئی
ایہ دو صفتاں نہ جنتوں آپ نہ ہوسی فانی
لاکھ ہزاراں دوست کیتے نہیں شریک بنایا

جسے رب پاک جیسا تائیں اتنا شان و پیدا
 جسے عظمت عزت خاصاں ظاہر نہ دکھلا نہ
 اول آتش دنیا آپرا کہیں نال و کھالی
 بانغاں میوے خوش گلزاراں حاضر پیش و گھایاں
 شان جیساں رب عالم دنیا و چہ و کھالے
 نہیں تال ہور شرک نہ کوئی و چہ تقدیر بانی
 بولیا براہیم نما اور دوں ہنخوں بھر کے
 اے فرزند اسینہ مٹریا جد میں و پھیلتینوں
 خاص محبت ہدی اندر گون شرک بناواں
 وحدت منزل ہیو طریقہ راوی ذکر لیاندا

زہ عبادت بندگیوں پر کون یقین کر پیدا
 محرم مجرم دنیا اندر کویں پہچاتا جاندا
 مثل و کھا کر دہشت بھچی آتش دوزخ والی
 اس شخصیں سچے خیراں جنت کنوں نہایاں
 جو ایسی طرح پیاسے ہو سوں لوگ عبادت و آ
 جدا وہ فوت ہو یا شاہزادہ ہیں نقص نہو کرمانی
 سخن کریندا میت تائیں بہت محبت کر کے
 اے پر غیر محبت کارن حکم نہیں کچھینوں
 صاف جواب لے سکر روئیاں میں کتول جاواں
 دوست مطلب ہیو جو دو تہیں تہا نہیں سماڈا

ذکر سرور عالم صلی اللہ علیہ وسلم

کرن روایت سرور عالم خاص جیسا ہوا
 مال محبت اول کیتا وہم خیال و لے وا
 جلدی صبا جزاے تائیں شربت اہل پلایا
 درو محبت نخلہ کیتا سرور عالم تائیں
 ہک اصحابی نبی و تائیں عرض کرے آشکارا
 نبی کیسا میں منع نہ کیتا ایسے روون تائیں
 کپڑے پان خاک ڈاون میں شور چاون
 ورو جدا یاں دست لہے پاون باہم شماراں
 جدا کیتا جد حضرت کولوں خوش فرزند پیارا
 عشق حقیقی یعقوب ہے ان ترافراق چکھایا
 ایتھوں تائیں چہ فراقاں منزل شہدی ہونی

لے کر بیٹھے کووی اندر خوش فرزند پیرا
 عزراہیل شتابی آیا سے کہ حکم لے وا
 جنت اندر واصل کیتا جو میں خدا فرمایا
 یارب صبر عنایت ہوئے لگے کرن عایں
 روون منع لٹاں فرمایا عالم سے سردارا
 جس و چہ امر قضا پر مومن یوں خد شتابیں
 روز قیامت گتے ہو سوں دوزخ ڈالے جاوون
 نعم سے مال محبت پر ہی بندگی خیر ہزاراں
 یوسف اے یعقوب نبی و اے کوے کیر گلدارا
 جس شخص غیرت و ہمت والی یوسف ہوا کر یا
 منع کیتا رب یوسف تائیں خیر نہ بھجو کوئی

ذکر خط و حال حضرت خضر

سنو حقیقت نازل ہو یا جدا وہ خط زمانہ

شہادت کر در تائیں یوسف دم دم دولت خا

رل سرداروں میں گذاری وقت مجال دسیوں
 جیکر ہر ملک کا چہ دانہ مصروں باہر جاسی
 حضرت آکھیا جو خلقت پر شفقت بند کریندا
 مدد کرے جو حاجت اندر حاجت منداں تائیں
 غلہ بند کران جس ویلے رب نون غیرت آئے
 کرن روایت ہر عاجز نون جد کوئی مدد کرسی
 حکم دتا دھروا ہاں تائیں اس مقبول رہانے
 وافر غلہ خرچ نہ کرنا یہ فرمان سناوے
 وافر کرے خرید نہ کوئی آکھے نہی گرامی
 بھی فرمایا خرچوں خالی جو کوئی عاجز آوے
 ہر دروازے لوکاں کارن عجب سزاوان پائیں
 جو مسکین فراون کھاون کرن بہاراں
 بلکاں نہیں سو اگر آون عربی عجمی شامی
 جو کوئی شام ولایت طرفوں شہر صرچہ آئے
 کرے نہ یادہ وہ لے لیا حضرت صاحب پارو
 رونق شہر مصر دیاں خبراں ہر سیاں چو گیاں
 لنگھن بعضے شہر کنعاون بعضے کرن اتارا
 جدا دورا ڈاجرہ شہروں بیت الحزن چروکا
 طلب زیارت کارن ہون بہتے لوگ سلامی
 سب کوئی آکھے سفنے اندر اتھی عمر گذاری
 نرم طبیعت عالم عادل حاکم نیک یگانہ
 سیرت خاص حبیبانوالی نخلق نہ جائے گنیا
 سن منقماں یعقوب پیغمبر کرافسوس سناوے
 جے کچھ طاقت تان وچہ ہوندی سفر کتاب کریندا
 بھی اوہ شہر مصر واکرم ساڈی بات منیندا

اپنے شہروں باہر دیون دانہ بند کچھوے
 اس گل پاروں ساڈے اوپر سخت مصیبت آسی
 مولا اس پر غیرت کر کے سخت مصیبت دیندا
 دو جگ اندر پاروی اسنوں ایسی خالق سائیں
 سب تھیں اول شہر مصر نون سختی کھیرا پاوے
 اسنوں مدد مولا ویسی دوپہیں جہاں تریسی
 ویسوں یا پر ویسوں آون دیو برابر واسے
 اتنا دانہ دینا سینوں جو یک شہر اٹھاوے
 جیکر غنی خریدو دانوں مرن غریب تھامی
 دیو برابر کھانا سینوں مر ت کوئی خالی جاوے
 کول باغیچے خوش گلزاراں سرد ہوا تھیں آیاں
 حاجت پاون دین دعائیں حاجت مند ہزاراں
 بولن شہر مصر دیاں صفتاں نال پیار تھامی
 کرے پیار زیادہ یوسف خدمت بہت کراوے
 عزت شفقت کرے یادہ ہرم شوق پیاروں
 ہر طرفوں سو اگر آون لکھیں دھماں پتیاں
 جتنے سی یعقوب پیغمبر اوہ مقبول پیارا
 بیٹھا رہ گیا بنی اللہ یوسف گیا جدوگا
 بعد سلامی شہر مصر دی بولن صفت تھامی
 مصر ہر پرکتے نہ ڈھٹی نیک حکومت پیاری
 اصلوں سو ہنا ڈالوں صفتوں عالی شان گھرانہ
 لاگھاں حمت اوہ جس مائی کرناں والا جنیا
 گذر گیا ہن وقت ساڈا پیش نہ کاٹی جائے
 اس مکانوں خبر یوسف دی جلدی جا کر لیندے
 ساڈی کارن خبر یوسف دی بیشک حال کریندا

ایسے حال پیغمبر پر پادشاہیاں جالے
 رہنوں علم ہے دست سائے کوین مصیبت حسن
 قحط زمانہ وافر سختی نازل ہر ہر جائیں

جو ہیں پیارہ یوسف اسنوں دم و من مال سمھالے
 رات غبار ہی نازل ہوئی کوین گزارہ کر سن
 کوین نہ خبر آرام سناوے لندے چڑھے تائیں

بیانِ حالتِ ولادتِ یعقوب علیہ السلام

بحر العشق صدیق محمد کرے وایت پوری
 جدوں مصیبت عالم اندر تنگی نازل ہوئی
 سب اولاد یعقوب نبی وی فائقے عاجز کیتی
 بستی دور جدا کتناؤں فلسطین نام سد پورے
 بعضے پاس یعقوب نبی سے جان حال نمائے
 آپو آپ مصیبت پکڑے پیار دور جدا یاں
 ہر دم چپ یعقوب پیغمبر سخن کلام نہ کوئی
 نماں لوکان فائقے پاروں ہوش تو اس دنجایا
 ربے عاشق ربے کارن سر قربان کریشے
 مر جانا منظور مجھیاں ہیکر پار منیوسے
 اکہ حقیقت عبدالستار لے چھوڑ پیا کے
 جیتوں عالی ہمت کر کے یہ سب فرشاویں
 وہومن وی صلح جو کر سی حج مبارک پادے
 سب اولاد یعقوب نبی نون بکدن عرض سنایا
 یا نہ ماہر نہیں گوشے بیٹھے کر کے چپ جدو کے
 جاں جاں تیکر تیاوے انہیں غصہ غصہ نے جاکی
 ہے کجہ خفگی ساوے آپر یا مقبول ہر بانے
 شفقت کرو انہا کے پاروں دون کرن پکاراں
 را کے باٹے جانہر گئے پیش جیب پیارے
 کہ نقمیر نہاندی تائیں عیب قصور اسانوں

وچہ وریار بنیدے جنوں رچہ قرب حضور
 گھر گھر ہے بچیاں نمائے بے غم رہیا نہ کوئی
 رہنوں علم ہے درہ کہانی جوین مصیبت مہتی
 لیکنے اتوں مال بوشی کوین گزارہ تھو کے
 بعضے مالان گھر سفر و تن در دور بخائے
 حال ویران ہو یا گھر سارا گھریاں تائیں یاں
 غم کے مال ولاد نمائی ڈاڈھی عاجز ہوئی
 یعقوب لے نون دیو سفیدے موت قریب پنچایا
 طالب دنیا دولت کارن جان پیاری بویسے
 مرنا نون پرواسے تائیں جیکر اول تھو کے
 یاد کریند ادم دم یوسف اون ویر پیا کے
 برکت کل بیماں بقولان خشخش حرکت پوریں
 بیماں نون جوشی ملا سون حساب سارے
 قصص الانبیاء بھی تفسیروں بحر العشق لیا یا
 مال مصیبت عاجز ہوئے اسیں شریب تھو کے
 جاں تیکر پادے ولاد سداوی خوشی آرام نہ پاسی
 ناحق ہے مصیبت پادے نون کے بال ایانے
 کم رسولان کرن شفاعت کارن او گنہاراں
 جیکر اسیں گناہی عاجز ایہ معصوم بچا کے
 خدمت پہ سوال سنان کرد قبول انہاں نون

و ہمہ سالانہ می مدت گذری تسان خیال اٹھایا
 کچھ کر بھلا سناؤں ہو سی سختی غالب ہوئی
 جیکر تیسری عاقراؤں رحم عنایت پاروں
 بہت نہانے ہو کر رتے سب فرزند سنانے
 بہت سوداگر مصروفوں ان خرید لیاون
 تیس بھائی اس قدر دی کر کے اتوں کرو تیار
 شہر مصر سے شاہہ بان صفتاں سب کوئی چوں سناوے
 اس پر پیشکش ثابت ہوئے جو فصلات بنیادی
 جس دن حاضر ہو و جا کر دیو مسلم ساڈا
 اوپوں عرض کیتا فرزند ان با مقبول رہا
 دولت با ہجوں کیو مگر طبعی اس سرکارے ہوئی
 عاجز حال پوشاک فقیراں بدن والے لیراں
 کھاؤں گرن خرچ نہ پے پھر کیا حرمیاں کرے
 عارف اکھن دولت با ہجوں سودا لے نہ کوئی
 پھر جواب پھیر رہے پتھراں لوں فرمایا
 میں تینیا اوہ ہر عاجز شہقتہ کرم کریندا
 تھوڑا مال ہووے جس پے جا کر پیش نکاٹے
 اکھن پھیر یعقوب نبی لوں وہ فرزند سنانے
 چو داں سو سب دریاں ہمیں پیش حضور سناپاں
 حضرت اکھیاناں اس پے چپ کرموں نہ رہنا
 کیا ہو یا زربالوں جیکر زور تسان نہیں کوئی
 عرض کیتا فرزند ان جیکر نام منظور ہی کھجیے
 کیا یعقوب جے نام ساڈا ادب کا نام نہ جائے
 نام تساناؤں شکر دوروں آگے مال نصیب
 انشاء اللہ پر تسانے بہت کر لسی نرمی

کہنے شہقت تال سناؤں آپوں تسان بلایا
 نظر غریباں اُپر ہو سے حال نہ رہیا کوئی
 غیب خزانے نازل ہوں خالق دی ہر کاروں
 شہقت کر فرمان سنایا اس مقبول رہا
 صفتاں سن سن لوگ ہزاراں اوسے طرفے جاوے
 فضلوں سب آسان کر لسی مشکل منزل ساری
 غیبوں پھر خزانوں و رتہ بات نہ کیتی چاھے
 ہر ہر ملکوں خلقت جاندی صفتاں ان سناڈی
 انشاء اللہ پورا ہو سی نیک انجام تسانا
 بہتر امر تسان فرمایا لے پر مشکل جانا
 کویں سوداگر بن کر جاواں پے خرچ نہ کوئی
 جاوے بہت محال فقیراں و چہ دربار امیراں
 حاکم شہر مصر کے آگے کیا نذرانہ و صریحے
 با ہجہ ایمان شفاعت ناہیں جنت لے لے ہوئی
 چو کر و پھیر پھیر لے ابن عباسوں لیا
 مسکیناں لیں اپنی طرفوں راہ سولائے دیندا
 غنیاں مال برابر استوں لائے لول دلائے
 یا نبی اللہ سب آگے گھر کھوئے درم پرائے
 پھر کیا کر ساں جیکر شاہ سے اوہ منظور نہ پایا
 اسیں اولاد یعقوب نبی ہی شاہ سے آگے کھنا
 عالی دولت ذات تسان ہی سب لے تھیں وہ ہوئی
 اس تھیں کھجے فرما ہو اس پر عمل کھجے
 ایہ کھنا اسیں نفلس عاجز بہت غریب نکائے
 دے صدقہ کج نام خدا سے فاقے پے غریباں
 خوش کروا محتاجاں تائیں نہیں کریندا گرمی

ہوگ تمام تساؤلی حاجتوں کو دلیری
 جس نے شہر مصر چھ جا کر پکڑا و تیس ٹکانا
 اوپ سلام زیادہ کرنا نرم زیادہ ہونا
 ایدھر او دھر نظر نہ کرنی مشکوئی پخت آئے
 آپس وچہ کلام نہ کرنی نرم نمائیاں ہنا
 ہتتا حال پچھے شاہ مصری اتنا حال سنانا
 جد کوئی شاہی مجلس اندر وافر سخن سنانے
 رخصت چہ فرمائے حاکم پھر کچھ دیر نہ کرنی
 جد نکلو و رہا ہوں باہر ہتتا پچھلیں پیریں
 ابن عباس کہیا فرزند ان عقل یعقوب بتایا
 عرضماں اب سکھائے پتھراں اوہ مقبول بانا
 کے یعقوب کویں بچ آون حاکم دی سرکاروں

خوب خیال دلاں واکر کے سنیو حقیقت میری
 جاں تک حکم نہ شاہ فرمائے پیش حضور نہ جانا
 خدمت توح برابر سھناں بٹھہ کر ہتھہ کھلوناں
 جس نون سخن پچھے شاہ کوئی اوہو جوا پنا
 جد تک حکم نہ شاہ فرمائے امر سوا نہیں ہنا
 مطلق نہیں شائاں لوں وافر مقرر کھپانا
 خوف ایہو مت کے کلاموں ورنہ کھالیا جائے
 کھلیاں فرمائی ہوئے بات لاون چہ مصرنی
 ہر مجلس چہ بنے اوہ بانوں مشکل گذرن خیریں
 نبی محمد سرور مسالوں عقل نماز سکھایا
 عقل رسول حبیب سناے رہنوں عرض سنانا
 کے رسول کویں بچ جاون سخت جہنم ناروں

بیان نماز و شان

کرن و انت حب نمازوں بخش حاصل پوری
 وضو جو کر واپڑہ بسم اللہ تھیندا پاک گناہوں
 جو شجر ہی اصحاباں تائیں نبی رسول سناے

وچہ نمازاں مومن کارن مل اقرب حضور می
 نوروں اعضا و بخش ہوسن سوئے فضل ابوں
 وضو کیتا ہس ساؤئے انگوں کیوں و فرخ جائے

الْوَضُوءُ سَلَامٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ

مومن کارن وضو و کرنا پاک نبی فرمائے
 وضو جو کر و اوچہ بہاری شوق نمازاں پاروں
 نبی کیا سچے تھ پیری بہت خدا نون پیاری
 قصہ نماز کے جو مومن کتاں لوں ہتھہ لایا
 سبحانک اللہم جو مومن کروا شریع زیادوں
 ہو متوجہ کے خدا یا نون صدقیاں و اسائیں
 تیس بن ہو رہا دست لائی ہے عبودہ کوئی

جیو کر غازی جنگ بہا و رتن ہتھیار کتاں
 سہر و تاجویں راہ مولائے شان نے سرکاروں
 قرب حضور مخرج تہا نون بڑا بخشاری
 ایسا ہے جویں اوہ کہہ کر کے رب اپنے ول آیا
 سبے سچاں لائق رہنوں کہتا اولوں بجالوں
 نام پیرا پیر برکت والا مالک وہیں سرائیں
 بخش پناہ شیطانوں میںوں دشمن بہنوں کوئی

پڑھ بسم اللہ جدا لکھا تینا بول سنا ہے
 اللہ پڑھے ناں حرف برابر ہوں اٹھ شمار
 رَبِّ الْعَالَمِينَ جدا لکھے ہوں حرف اٹھاراں
 جو مخلوق عبادت بدی شوقوں ذکر کریندا
 الرَّحْمَانِ کے ناں چوہی حرف تمام کیوں
 جدا مومن رحمن کے آگے اسم الرَّحِيمِ مانے
 وہ سو سال چڑھائی پڑی وہ سے سال اتارا
 فضل گھوں اس مومن کا رن ب آسان کرے
 مَا لِكُ يَوْمَ الدِّينِ جو آکھے حرف پتالی اون
 کرن وایت جدا کوئی مومن نیت نماز کھلو
 مالک یوم الدین سنا ہے جس صفت پیدی
 رب فرماوے تمہا سا اٹھی وہ و اخصت سنا ہے
 يَا لَكَ تَعَبًا جدا مومن نہ بھٹیں بول سنا ہوا
 روز حشر والا سال پنجہ ہزاراں
 تَكْتَبِينَ ایک پڑھے جو مومن باران حرف تاکا
 سب یا اٹھ زین پر کیتے پئے جاری
 مُسْتَقِيمِ تک کوئی پڑھنا مال ثبت بھائی
 اسی برساں غفلت اندر جو کوئی عمر و سنا ہے
 صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ اُنْفِیَ حرف بتاؤں
 نام تناویں پڑھنے جتنا پاوے اجر تو ابوں
 جو ہیں ثواب تناویں ناں ظاہر کیتا جائے
 وَخَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ آکھے آگھن والا
 کسو چوداں سورت نازل چہ قرآن ساری
 وَكَالضَّالِّينَ کیا جدا اس نے ولہ نیال حضور کی
 ایک لکھ چوہی ہزار پیغمبر جو مقبول رہا ہے

پنج حرفاں سے پہلے درجہ پنج نمازاں پاوے
 اٹھ ورواٹے جنت کھلن رحمت فضل غفاراں
 بعضے کہن ہزار اٹھاراں عالم و چہ شماراں
 اتنا نشان عبادت ذکروں مومن نون پیندا
 چوہی ساعتان فضل انہوں پاک گناہوں بھون
 گنتی و چہ تر یہ ہو جاوے راوی خبر سنا ہے
 وہ سے سال برابر پیندا سنتوں میرے پارا
 بجلی سے چمکے وانگوں پار سلامت جاوے
 ہزار پتالی عالم جتنا درجہ قاری پاوے
 بخشش کارن اس پر ہوا حاضر ناظر ہووے
 میں بن حشر اذکر نہیں مجال کسیدی
 من کچھ حاجت منگنا سا بھٹیں رحمت پر کھائی
 حرف پنجہ الحمدوں لیکر راوی ذکر لیا ہوا
 ساعت وانگوں معلم ہو سی کارن نیکو کاراں
 حرف اکا سٹھ تھائی ہوں راوی خبر سنا ہے
 ہر ہر قطرے نیکی مومن پاوے فضل غفاری
 اسی حرف حسابوں ہوں جو ہیں وایت آئی
 پڑھے نماز جو تائب ہو گرا وہ بھی بخشش پاوے
 اسی اُنْفِیَ حرف تناویں گنتی اندر آوے
 کدن جبرائیل نبی ول آیا پاک جنابوں
 ختم ہووے سب لکھنا پڑھنا سکوئی اتوں آوے
 حرف ہوں سب کسو چوداں کس مفسر حال
 ختم ثواب قرآن برابر پاوے مومن قاری
 کسو چوہی حرف تھائی سورت فاتحہ پوری
 ملے ثواب انہاں سے وانگوں سنتوں پار سنا ہے

اسے پر خدا تک پڑھنے والا شکر کو پا کر ہو و
بعضے بعد نمازوں جلدی کہیںوں کچھ بھواون
رہتیں منگن و اوہ ویلا اوہ سبہ حرض تاری
حاکم کول جے ہو کہینوں عرض سنا کے کوئی
وچہ و بار ہو حاکم اگے ہتھ پتھ آن کھلو و
بیشک چاہک سن سنوں جانے کھل تاری
ایسی عادت انہاں لوکاں بعد نماز لگائی
صاحب علم جے شہیداً اللہ صلی و روتاون
امت کارن ہی محمد اوس تمام سکھایا
جے کوئی سندرواٹ لوٹے فاتحہ پاروں کاٹی
بعد اٹھارون رت جوٹھے جو دل مرضی آئے
سورت ختم کرے جس ویلے طرف رکوعے آیا
سب تھیں واپس آ کر حاکم ہند کی لاکھ سوئی
تھے تہیجاں و وہ پنج رت لکھے نال حضور
سَمِعَ اللهُ لِمَنْ حَمِدَهُ كَمَا تَوَدُّ أَنْ يَسْمَعَ
رَبُّنَا كَمَا كَرِهَ اللهُ الْكِبْرَ وَ كُنْدَا سجدے جا کے
بڑا خداوند صاحب میرا بند گیاں و اسائیں
کر جلسہ جد بخشش منگے حال کرے شرمندہ
کراوہ جلسے قوعے اندر اکتیبات سنا ندا
بعد ورووں دل چاہے منگے نیک دعائیں
بعد ویا تھیں سچے کہتے اول سلام سنا کے
بست محبت مومن کارن دست رکھن سوئی
مر جا ہر اجدہ دست مومن امر کرے بسا میں
بعد نمازوں سادت چھ مومن ہتھ اٹھاون
تر یواری ہر حاجت کارن جدا کوئی عرض سنا ندا

لاکھاں و فتر نیکی ہوں تہر الہی و ہوسے
کرن لطائف نام بزرگاں بیشک ک کما و
دوبی طرفوں حاجت منگن وچہ دربار جباری
کیونکہ عورت لیکر جاسی بیشک دشمن سوئی
عرض سنا کے ہو کہینوں عجب شہ ہو و
کوئی نہ جیسا خفگی اندر کرے جو استوں یاری
رہدی طرفوں لوں جہناں حاجت حرض کاٹی
لَا تَقْبَلُونَ إِلَّا اللّٰهَ وَلِ جابل کیونکر اون
جو ہیں اولاد پیاری تائیں اہ یعقوب کھایا
وچہ رسالہ شریع مبارک میں نہیں لیں نہائی
کے غزالی ہک ہک حرفوں سوئی پاد
اللہ اکبر بول زبا نون نال پیار سنا یا
جیو کر حق عبادت سدی میں تھیں و اہ مہی
جتنا پنجسو سال عبادت کرن بلا ہک نوری
رحمت وچہ لگا کر غوطے وچہ دربارے ہو یا
پڑھ تہیجاں اللہ اکبر ظاہر بول سنا کے
حق عبادت ختم نہ ہوئے روز قیامت تائیں
فضل امیدوں بولے عرضاں صاحب شرم کندہ
جے رب اکبر فی قولی مالی بند گیاں و ا
قرب حضور می حاصل ہووے کل سوال تائیں
مذکاب ہو نماز یاں کارن لو چہیت آئے
مذکاب نون بھی تھنے دئے جو کچہ رحمت ہوئی
کرن عبادت اس یکارن روز قیامت تائیں
ہر ہر نیکی ہر او ان منگن خالی کدے نہ جا و
پہچا و ار خداوند عالم مذکاب اول فرماتا

دور کیتا دو داری اسنوں پھر میرے در آیا
بہت گناہ تھیں یہ شرکے سناؤں کرم کر ہی
سنیا میں جو ہر مومن نوں میں ال سناؤ
چھوڑ حقیقت عبدالستار ذکر نماز پیاری

پیشک میں بن شہار اس نے ہو نہ پایا
بخت شد فرمان شامے عالی ذات قدیمی
کہ کچھ فرق ہتھا نوچہ یلنوں حصہ حمت آئے
جد فرزند یعقوب نبی کے لئے کرن تیاری

سیاق حضرت شدن و لا حضرت یعقوب

کرن ہوا ایت جو کچھ ہسی گھرو چہ مال خزینہ
کر اتفاق برابر حصہ مال حساب کیتو نے
جاڑ اجاڑاں سفر بہاڑاں مشکل منزل بھاری
اگے ایہو طریقہ یوسف جاری حکم کرایا
پنج پنج سوا سوار بہاؤر جنگی فوج رساے
جیکوئی شخص سو واگر آئے حاجب پیش بلاے
ڈانڈاں تو یاں شکل بھراواں ملک ملن سجا میں
درج حوالہ کر کے سارا پیش کرن سرکائے

چو داں سو سب ماں ہین کچھ نہ پور پشیمہ
بنیا میں رہیا وہ چہ گھر کے اس و اشتر لہو نے
جا پہنچے وہ چہ شہر مصر کے مال بیدی یاری
ہر دو روزے وہ چہ سراواں حاکم نیک بھایا
رات و دنے نگہانی کارن حاضر بھرن ڈوالے
کون کوئی کیا طلب تسانوں سب کچھ لکھیا جاوے
کتنا مال تسانے پتے پھین ہر اک تائیں
جو فرمان حضوروں آپے عمل کماون سلاے

سیاق آمدن و لا حضرت یعقوب پیش حاجب

ابن عباس کہیا جد پنچے مصر پوئے بھائی
حسن برا نقش برابر صفت نہ تہیتی جاوے
جد اولاد یعقوب نبی دی قدم مبارک پایا
سب سب میں اول حاجب پر عظمت ظاہر ہوئی
و کچھ جمال ہو یا قربانی میں کیا صفت و
چھوڑ حکومت خدمت اندر ہو یا جلد سلائی
ادبوں بہت محبت کر کے اتنی عرض گزار ہی
نسب مبارک فات مبارک کہیا کیا نام تسانا
حاجب کہیا حکم سناؤں شاہ فرمان سناوے

آدروازے شامی اگے قدم رنجہ فرمائی
رنگ برابر نور برابر صورت چانن لائے
و کچھ تھیل حسن مصر و خدمت اندر آیا
شان حکومت و رچہ اسنوں یاد نہ رہیا کوئی
آکھیس شہر ساٹے آیا یہ ٹولہ اولیاواں
جس و م آئے پیر گرامی کیتس ادب تھامی
کیا مطلب کس ملکوں آئے کہ حقیقت ساری
کس لئے کیوں پچھدے سناؤں کی کم تسانا
سہی خبر کرو مہر کاٹے چور دیسی آئے

فوتان تو مان نام سو دا اگر مال اسباب تابی
 کس منفسرا یہو اشارہ حالت قبران والی
 پیل ووزخ سے اتر ہو سی اول سوال بیانوں
 صاف حساب جنہا نہا ہو سی گل گھائی جاو
 سقین جائیں پیل سے اتر پچھن والے ہوسن
 جویں زکوٰۃ تان ظلم تعدی حال عبادت ری
 سنو حقیقت جس دم حاجب ل بیان کیا یا
 سنکر لوے صاحبزادے شیریں سخن زبانون
 حاجب کہا کلام تساوی نون اثر کریدی
 کیا مطلب جس کارن صاحب اتنی دہروں دھانے
 سنیا شہر مصر و اولی سبتوں والے ویندا
 حاجب کیا نشان رورمان کتنا مال لیاندا
 کس لگے زرورمان دولت عاجز جان نامی
 سنکر حاجب کیا سراویں جسم جم کرو اتارا
 مال محبت تھے دن حاجب خدمت بہت کرائی

لکہ مال سین نت بھیجاں پیش حضور کرامی
 بسھنوں دن پچھن والے کوئی نہ جاوے عالی
 کرو نمازاں روزے پوسے حکم چھریں جانوں
 نہیں تان پل پچھن وہ زخ اندر مہرل سیر و گاو
 ہر ہر جاہک ملک بانے کر کے قید کھوسن
 عبدستار رحمت با بچوں مشکل منزل بھاری
 ہر روز بسھنوں پچھن حکم حضوروں آیا
 اسپن اولو یعقوب پلیدی آئے شہر کنعانوں
 نیک طبیعت صورت سوہنی رحمت بھلا ہر بند
 کس لگے سب شکان ندر ہتھ نہ اون دانے
 مال غریبان لے مسکینان شفقت بہت کریدی
 ایسے گل سن سبب وون لگے اوئی خبر سناندا
 فائے مال مسافر و سبے مرضی جوین کائی
 دور کرو سب غم و لگیسری ہوئی نیک گزارا
 اس تھیں کچھے خبر تابی وچہ سرکار پنجائی

بیان مرضی زکوٰۃ حاجب سے پہنچا حضرت ابو

وم وم حمد ہزاراں ب لوں شکر ہیشہ آیا
 عالی ذات لطیف کریم عاقل غلام خرمینہ
 پھر مجھان متقیان او تمن سب شقیان و ا
 بعد اولوں خدمت اندر فدوی عرفی سناوے
 وس سو دا اگر نیک طبیعت آئے شہر کنعانوں
 خوش موزون کلام تنہا ندی لگدی بہت پیاری
 حسن عجیبہ رنگ عجیبہ طور عجیبہ سارا
 پیشانی بچھلی جاوے جس دم نظر کھاون

جس نے ایسا اول حاکم ندر مصر بنایا
 رحمت سایہ سر مسکینان منظر نور نگینہ
 ہمارا حکم کر کے جس طرف گئے خذرا ابرا
 حضرت خب طرف گزارش لڈر ہار کس پاسے
 صورت سیرت شفقت تنہا ندی باہر دہرینا
 لکھدی نہیں ملاقت لگدی عا جو کلام پیاری
 واہ سبحان اللہ رب العالمین خلقت سر جن ہارا
 اسپن اولو یعقوب پلیدی ای فرماں سناون

کے کہ خط سوار شتابی خدمت اندر آیا
 عرضی پر جس دم حضرت نظر مبارک پائی
 درووں کو ہونڈیوں لایاں اوی خبر سناون
 ویکھ امپرو ز پیراں تائیں سمجھ نہ آئے کوئی
 جد کچھ ہوش نبی نوں آیا یہ فرمان سناے
 جلدی نال وزیر کا بر ہو گئے دور تمامی
 پھر اوہ کاغذ پھریا حضرت جی واری پڑھیا
 اس نفیس کچھے کول بلایا اوہ لیا ون والا
 رکتے روز انہاں کرواناں ایٹھے آن گڈاے
 کیونکر حال پوشاک لباسون کچھیا بنی رہاے
 پیرنے پونے جڑیاں ہویاں ن دوالے لیراں
 شکر حالت حضرت یوسف رتنا پھیر دو بارہ
 بعد سٹاموں حضرت آگے آئے عرض سٹامی
 حضرت حال سنایا سنوں آئے ساڈے بھائی
 بروہ کر کے و توج و توئے وطنوں و و کر آیا
 حضرت آکھیا و و باتاں وی سانوں عم لگیری
 میں ان مرت و ز قیامت ہوئے پڑا نہانوں
 کہیا وزیر نساڈے پیر جبری جنہاں کماٹی
 کیونکر نال تنہا نئے کر سویا مقبول پیارے
 انشاء اللہ اسیں نہانوں تہی عزت لیراں
 ظلموں بدلہ ظلم جو کر سی بد اوہ قوت پاے
 غصے پاروں غصہ کر کے جو لفظاں کمانڈا
 جیکر مبارک صبر نہ کرے مبارک کون سد بندے
 عرض وزیر کیتا اس ویلے ل میر پوچھ آئے
 صلح کرن کے لائق ناہیں تھے دشمن تیرے

بعد سلاموں ادب کلاموں پیش حضور لکھیا
 غشوی حالت نازاں ہونی ہوش نہ رہی کافی
 دروہدایاں اوہ کوئی جان پیش جنہاں آون
 طبع مبارک حضرت صلح کیوں اس حالت ہونی
 مجلس و شتابی ہوئے سمجھ کوئی چلیا جاوے
 پڑھن لکھا خطا بیٹھ اکیلا اوہ مقبول گرامی
 درووں چھم چھم برس لگا عم ابدل چڑھیا
 حاضر کر کے کچھیا اس تھیں جو کچھ باقی حالے
 عرض کیتا اس تھے ن گڈے یا ستر پیراں
 اس کہیا معلوم ہون اوہ بہت غریب نمائے
 طور ایراں حال فقیراں سوئے بد پیراں
 خدمت اندر حاضر ہو یا آن وزیر پیارا
 یا حضرت کس کارن اتھی غم و لگیری پائی
 کھوہ وچہ پایا جنہاں سانوں کھی تکلیف پہنچائی
 کیا وزیر نساڈوں حضرت پھر کیوں وون آیا
 غصہ کر کے ساڈے پاروں ہو گئے اوہ لگیری
 دو جا میرے پاروں فٹے پئے جنہاں تنہا ہوں
 ہن سینوں نقد پیر رہا تی حاضر کر لیا تی
 حضرت آکھیا لیکر داتے خیریں جاسن سارے
 جو میں محبت حق پھراواں پوری شکر لیراں
 ہون و نوں شخص برابر شقی کون سد بندے
 دفتر نام جیہاں ندر درج نہ کیتا جانڈا
 کویں سخاوت دے ملے جے مسکین نہ تھیندے
 امر کردتاں سبحناں تائیں قتل گرایا جاوے
 دلوں وزیر چھری چھانے کروا قصد چھیرے

تاں پھر حضرت یوسف اسنوں یہ فرمان سناندا
 سب تقصیر میری پوچھ آہی وہ سب پاک گناہوں
 خواب نہ وسین بھایاں تائیں حکم نبی فرمایا
 نہیں البتہ اس چہ کوئی دور تصور انہاں دا
 خواب میرے تھیں گئے آہے دست لبرسا
 تاں کر کے یوسف بنجوں جھم جھم پیمیاں
 اوسے حال پیالے دستن بنوں سارے بھائی
 اتنا پیار یوسفوں سدن بھایاں کارن آیا
 کرن وائت نقرہ کاروں عاصی مومن تائیں
 کیا قدرت کیا طاقت اس وحی ایسا عمل گماو

ماپو جایاں بھایاں پاسوں بدلہ لیانہ جاندا
 عمل میرے تھیں غیرت ہوئی خالقہدی رکا ہوں
 بدلہ نافرمانی والا میرے اوپر آیا
 آپ گناہ کرانہاں اپریں نہیں ظلم گماندا
 سب تقصیراں میں تھیں یاں ہوئے دور سارے
 باہجہ قصوروں میریاں بھایاں و نہرین پائیں
 کچھ نہیں وس نہاں کے پتر میری پوچھ خطائی
 باہجہ ہوا اول حمت بدل ہارش حمت لیایا
 جس پر بخشش نازل کرسی پاک خداؤد سائیں
 امر وقتا سب ڈا اہیسی ملکاں نوں فرماے

محرل

کس کو طاقت پھیرنے کی جو حکم تحریر ہے
 کس کو طاقت بندر کی ہے جب کالت گرم ہو
 پر جس پر ہوتاری اور غفاری کی نظر

يَقُولُ اللَّهُ مَا يَتَذَكَّرُ فِيهَا لِيُرَى
 بِحُكْمِ رَبِّكَ فَكَيْفَ
 تفصل حق سے مرہوگا یہ میری تقدیر ہے

اسدن لوچہ یوسف تائیں خفگی یاد نہ کانی
 سنکر باتاں صدقے ہو یا نیک و زیر سیمان
 جلدی اسیو یلے یوسف جانب طرف لکھایا
 بہتی خدمت کردا اتنا ندی وہ بے پاوہ کرنا
 بدھن کارن دیوانہ تئوں سو بنے فرش عالیجے
 سن فرمان پاورچی تائیں حاجب حکم سارے
 پلنگ صفایاں نرم و چھایاں جلدی مال کرایاں
 خدمت اندر نوکر ہوئے نوکر نضر پیاروں
 تھے دن گذرے حاجب تائیں آیا حکم گرامی
 کرن وائت نقرہ کاروں شوق یوسفوں آیا

نال محبت اور آکھے تھے میرے بھائی
 آنکھیں ہنسیک حضرت یوسف سچا بنی بانا
 لے فرمان اسوار شہزادی حاجب پوں آیا
 وانگ نعلیاں حاضر ہنوادل و چہ شان و ہرنا
 میسے کھاوون جاں پاوون شوقی میری پوچھ
 کرہ تیار عجیبہ کہانے حکم حضوروں آسے
 بوجب پلکان شان کارن ہر طرف رکھایاں
 چیز نکر ہو یا حکم تنہا تئوں حکم دی سرکاروں
 حاضر کرویدالت اندراوہ سود اگر شامی
 شہر مہر و چہ بھایاں پاروں جلدی حکم سنایا

صاف کر کے گلیاں سر و تاجی کر یاں
 ملیا حکم و زیر امیراں عجب لباس لگا و ن
 بیجا آپ محبت کارن دل و چہ کل مل آئی
 اور بار و لے جس ویلے اوہ مقبول بنانے
 بعد سلاموں سب پر ویسی حاضر کھلے تاجی
 و چہ تفسیر یوسف کے و کھوا بن عباس تبا یا
 مال پیا یوسف تبا یں پیا بچھان کر اوسے
 بصری حسن روایت کردا خبر کتابوں پائی
 و درجا ایس بندے آپر غالب تھکی او کے
 جس ن شہر مصر و چہ آئے سب یوسف بھائی
 اے محبوبا ہر قے اندر اپنا آپ چھپائیں
 مال مصیبت ٹر کے گئے حاجتمند ٹانے
 رہنا مشکل ہوگا نہا نٹوں ہشت اندرون
 حاجتمند کے ورا پر عاجز ہو کر او کے
 پیچھے رہے ہی صفت ستاری عاصی عبدالستار
 سنو حقیقت ان کھارے جسم سارے بھائی
 بچھے و چون حضرت یوسف نظر کیتی ل بھایاں
 جھم جھم سے بدل غم اٹے غراب جدایاں
 کھوئے ایساں تاں اس دن لکھیں کرایاں
 وہ حقیقت عبدالستار اتنا چھوڑا تھا میں

ہر جا کہ رو شنائی سمارن عجب پیاں دھریاں
 اس بھین کچھے حکم سنایا شامی حاضر آون
 دل پیسیر جدائی کارن جلدی و کھیاں بھائی
 کھلے برابر حاضر ہو کر عاجز حال ٹانے
 ہرگز کسے نہ ہول بچھا تا یوسف نبی گرامی
 جبرائیل اس وقت شتائی کول یوسف کے آیا
 ایہ شتون یہود آوا کن کن نام شامے
 اسی سالان کچھے یوسف سدن دے بھائی
 عاجز حال یرا نہ ہوئے کویں بچھا تا جاوے
 رہدی طرفوں خبر یوسفوں جبرائیل سنائی
 نہ شرمندہ کریں نہا نٹوں امر و تار ب سائیں
 چیتوں پاک جمال و کھاسیں اے مقبول بنانے
 دروے ان خرید نہ کر سن عاجز خالی جاون
 کہے جو اس شرمندہ فخروں کدے رہوں بجاو
 تیرے جہاں نہا نیاں کن پر سے سخن مارا
 حکم سوا کوئی سخن نہ لے جو کل باپ سکھائی
 ہنجوں چلیاں سن بچھلیاں پٹیاں بھرجگایاں
 پاسون جان نہیں لقمہ بیروں جو مقسوم لکھایاں
 رو روا کھے میراں بھایاں تکیاں سخت لکھایاں
 کیونکہ باتاں کیتیاں یوسف ایچی کر سائیں

سیان گفتگو کردن حضرت یوسف با پروردگار خود

سنو حقیقت جس دم یوسف ٹھا بھایاں تائیں
 بولیا ناں بھراواں یوسف سخن کیتا عبرانی
 دل ساڈ نیوں شکل تساڈی لکدی بہت پیاں

بیچہ شکر خدا واکرے بوسے حمد تائیں
 کون کوئی کس ملکوں دھانے کرو کلام زبانی
 ہے کیا ذات مکان تساڈا آکھے حقیقت ساری

بعد سلاموں صاحبزادے کو عرض زبانوں
 اسیں اولو یعقوب بیدری جنوں قریب حضور می
 کیا کچھ تسناں ضرورت پہنچی اتنی وروں وھانے
 قحط پیرا وچہ ہر ہر مکان ہوشاں رو بخایاں
 اسماں توکل رہا کتنا سکھ صفت تساڈی
 آکر قرب حضور تساڈا پایا ناں نصیبیاں
 بڑھے اندر رو یا یوسف سکھ بات بھراواں
 بھی اس وقت یعقوب پیدا پیش سلام کیتونے
 مسٹرں پاہر کسے کانوں ہتھ نہ اون دانے
 آسدن بھایاں یوسف تائیں کیونکر شکل و کھالی
 یوسف آکھیا نظری آئے کر کے کور بہانہ
 خوف کراں مرگ شہر میریدی سمجھ حقیقت ساری
 کسنگے یہ کار نہ ساڈی اسیں لادرسولاں
 کت و ایت وچہ خلاصے سننے اندر آئی
 او سیویئے ناں شتہائی حکم حضوروں آیا
 جیکر اپنا بدلہ لیسیں توں بھی لور کما سیں
 نہ جہ سیں ناں ناں نہانے عمل برابر تیرا
 آکھیں جیکر تسناں ساڈوں سچی بات سنائی
 کسنگے دس بھائی آئے اسیں خریدن گائے
 سب بھقیں بکرا اسانے لولن بنیاہن سرد پوکے
 بکدن اسیں پیارا یوسف لیکے دور کھانوں
 باہرا و بھیاڑاں کھاوا ساڈوں خبر نہ کوئی
 پھیر بھراواں تائیں یوسف یہ فرمان سداے
 لگے کس جے اس یوسف دی ستمیں یارت پاؤ
 یوسف آکھیا جیکر اسنوں پیارا باب بنایا

ماں پر ویسی شام دیاروں آئے شہر کھانوں
 یوسف آکھیا بات تساڈی بہت کراں منظور
 لگے آکھن نرم کلاموں ہو کر بہت نامنے
 سن سن خبراں وروں خلقاں شہر مصر چہ آیاں
 سفر اٹھا کر مرگے پہنچے منزل ورو و راڈی
 نام خدا وے شفقت ہوئے کارن اسماں پیاں
 بیدل کیتا غریباں ٹھاٹھاں وہ مقبول سجاوا
 بعد سلاموں عاجز ہو کر حال بیان کیتونے
 طرف تساڈی بھیجا ساڈوں اس محبوبے ہانے
 عرضاں کر کے نظری اون بہت غریب سواہی
 تپیں سو داگر بن گے آئے وکھن ملک بیکار
 خبر کر کے دشمن تائیں منہ بھقیں ہو پیاری
 لائق نہیں جو آکھو ساڈوں جو کاراں بھولاں
 کچھ اس وقت دلیل یوسفنوں عیصی الی ہوتی
 زور نہ کرنا عقوبہ جزا خالق نے فرمایا
 روز قیامت متقیاندا وچہ کیونکر پاسیں
 سناکر تو بہ لگتی یوسف بھروں کر کے چیرا
 کل فرزند یعقوب بیدرے و سو گئے بھائی
 کنوں چھوڑیا نہ مرگ اندر پاس شبیبے ہانے
 اس بھقیں ودا یوسف آکھیا کچھ صفت کچھ
 شوق شکارا را وہ کیتا حکم چوین رعناڈوں
 ساڈی غفلت پاروں اسنوں و شہادت ہوئی
 کیوں یعقوب پیغمبر اسنوں پیارا نام بلا
 آپ زبانی ناں محبت پیارا بول سنساڈ
 تاں بھیاڑاں کھاوا اسنوں خیریں ناں نہ آیا

ڈرو احکم رہنے کو یوں کیونکہ حال جتنا دے
 دل چہ شبہ ہوئے کیتا بہت قیاساں آہاں
 کر کہ پیار یعقوب بندے کے کہ اسخن نہارنے
 ہو رہا پیرا کون انہاں تھیں ہوش کر و کچھ بھائی
 بات کرن عبرتی اندر غیراں سمجھ نہ آوے
 پھر کیوں کر کے کیا انہاں تھیں ناحق تہمت لائی
 روز قیامت خون برابر بد لہ بھریا جاوے
 تہ چاسوس بنائے یوسف عدل برابر آیا
 ربا کے نوں جو ہیں ما پو پیارا باتاں نال ڈراوے
 ختم عدالت چہ حیاتی ہوئی فضل الاموں
 ہلسی ذلت بد کہ ذلت جس پر ذلت دہریے
 بنیامین پیارا بھائی کسے سببوں آوے
 کل سردار غلاماں و انگوں کیتے کارن بھایاں
 شاہ دیاں باتاں آہیں تہ صفتاں بہت سناوے
 شوح ضراح کلام نہ کرد انفر جوں سرداراں
 سن سن باتاں نال ٹھیندا جلد نہ تھمت بیندا
 کسے نہ جاتا یوسف سوہتا ما پو جیا بھائی
 لائق نہیں سی یوسف اُپر باپ جو پیار کیا یا
 کہ فرزند تمام اولادوں نہ معشوق بناون
 جنگل اندر اسن یہاں کے کھا گئے گرگ بلائیں
 سٹور و اٹت فقرہ کاروں ذکر حسین بیایا
 دہڑے اسیں شکاراں چھپے اے سردار گراچی
 نال نال بولیا یوسف بات عجیبہ ہوئی
 پھر کیوں چھوڑیا تھائی کیا آگھیا ان کھایا
 کون بے ادب لال ہوئے ایسکل دور دورا ڈی

سن سن حال یعقوب بندہ رو و نیر چلاوے
 باتاں کر بقتے و چہ رو تہا سمجھا ساریاں بھایاں
 شاہدرا ہو پیارا یوسف غیب عداہ ند جائے
 حکم سوا جد بنیاں خاصاں اتنی خبر نہ پائی
 حضرت یوسف نال بھراواں جو جو سخن لائے
 کرن وایتی اتنی آکھیں تھئے یوسف بھائی
 جو بہتان کسے دے اُپر ناحق تہمت لاوے
 حکمت یہ جو اول بھایاں یوسف چور بنایا
 اوہ گل لوں آکھی یوسف نہ تھیں سخن سناوے
 وہ توں طرفوں باتاں کر کے ہو گئے یا گناہوں
 عورت بد لہ عورت ہوئی جس وی عورت کرے
 دل چکرے قیاساں یوسف سو تہ پیر بناوے
 کسے دن باتاں حضرت یوسف سنیاں سنایاں
 جس و ہم اپنے ڈیرے اندر صا چراوے اون
 کسے کس سخن پتھل کر کے سندر نال پیاراں
 جس و ہم ساراں حاضر کردا بہت پیار کریندا
 کر کہ صفتاں ارضی ہوں غیبوں خبر نہ کافی
 کہدن یوسف بھایاں لائیں اپنے کول بلایا
 لائق نہیں نہر کھاں لو کھاں فرق محبت پاون
 بھی فرمایا تھیں جو آکھو حضرت یوسف تائیں
 کوں کیلدا ہو گیا یوسف بھایاں عرض سنایا
 کہن لکے اسان چھوڑیا یوسف پالسن سناچی
 چھچھوہ بگھیا ان کھاوا حاضر اسیں نہ کوئی
 ایسا تھساں پیار یوسف سمجھناں بول سنایا
 اسوچہ سناون نظری آوے چھوڑے کلام سناوے

فرض کیتا جیسی حالت اس دن گذری آہی
 میں سلیاں نہیاند گوشت کوئی حیوان کھاو
 ایہ گل سنکر لوچہ ہو یا شبہ خلاف اسانوں
 اتنا حکم سنایا یوسف کے سخت آوازہ
 قسم خداوی رورو آکھن گنہن رورنجانے
 لڑکے ہال نہانے سائے اس رہائی واسے
 تکریمے اہ اساو اور انہیں لوچہ مرص نہاتوں
 تیرے ہتھوں نسل اساو می ہوئی قتل تاملی
 جوش البتہ طبی استوں سخت و عاف ماسی
 جو مضموم نہانے مرص خون تسان سرہون
 ایہ گل شکے رتا یوسف لگا کہیں نہاں لوں
 او بجا یوسف بنی و اجویں تسان پرہویا
 اے پر شاہ سائے ل لوں جو گل تسان سنائی
 جے اس گھیا رگیاں گھاوا میرا بھائی پیارا
 ہک ہک شتر تاج تسانوں سپا کر ام کر لیاں
 بیشک تسانوں اور سوالاں کیونکر سچ منیوں
 حاضر کہ و گواہ کوئی اپنا یوسف حکم سنایا
 ایہ گل سنکر عاجز ہو کہ بولے بہت نہانے
 کرن کلامان ل یوسف و رورو ڈرور لوں
 بھی فرمایا چیکر یوسف گھاوا اوہ گھیا ران
 سون تساو اور وہ تانی اندر عالم سائے
 چیکر سخت آوازہ لھنگی کوئی تسان تھیں بولے
 ہکسو بڑا جوان بہا و رہ چہ میدان تسانوں
 پھیر تسانے ہونہاں یوسف تھیں گھیا ران
 نہن تان باب پیارا استوں تھی جد کر نیبا

اوہ یوسف اولاد رسولان نسل خلیل الہی
 یوسفوں گھیا رانھاون ل اعتبارتہ آئے
 سب یافت حق حق ہوئی کر کے قید تسانوں
 سنکر بھاپاں ریاں ہیں تھئے بے اندازہ
 قید نہ کہہ پر ویسیاں تائیں کرن سوال نہانے
 فاقے پاروں سائے مرص پین اہل سائے
 باپ جنہانے قید کر لیں تھیں کون نہانوں
 لکن زخم یعقوب بنی لوں جو پھیر نامی
 غضبوں تیر کمانوں چھٹے پارو سلو جاسی
 بے تقصیر عدالت اندر پلو پکر کھلوسن
 سر صدقے یعقوب بندے چھوڑ یا اسانوں
 توں لحاظ برابر سالوں ایہ گل گھر رو یا
 تا جاسی جے پاس سائے آئے اس بھائی
 بہت انعام تسانوں ملی بات سنواؤ کارا
 چیکر بیامین نہ آئے وانہ ہک نہ ویسیاں
 جان تک ملے نہ حق کو اہی ثابت تھیں
 اتنا دکر خلاصے اندر جیونکر نظری آیا
 جو دیوں پر ویسی ہون کون نہاتوں جانے
 ہتھ ہتھ کھلے عدالت اندر بہت خوفوں لوں
 کہ بھائی تھیں گل تھیں اندر پارا جانا
 نظر تساوی شہینہ تھیں ناہر کون پوجا
 حل نہاں تھیں خارج ہون طرف زمین لڑکے
 کارن جنہاں تھیں ہک لگی قتل کر دھنا توں
 نہ اقدیر کے تھیں ملدی بھتال عرض سنا یا
 تھیں وانک برابر کر کے عین جان کریندا

سائل بھی وہ پیار الیوسف بیشک ہر حسابوں
یوسف اکیسا وہ کی اسنوں خواب عجیبہ آئی
کس لگے اس پر پورے لگے ایسا خواب نامی
تخت مبارک لمسی تینوں درجہ حد نہ کوئی
لیا تخت پاناہیں اسنوں باپ جویں فرمایا
یوسف کیا کلام تساوی عاف نہ نظری اوسے
یوسف کیا میرا دل چاہے کہتسا ڈا بھائی
اٹھیاں پاتاں کر کے یوسف خدمت حکم سنایا
سی کہ عجب مکان شہانہ سوہنا باہر شماروں
سکتا حکم باورچی تائیں کھانا خوب پکاوے
بعد سلاموں اس باورچی حاضر عرض گزاری
نہیں کیسے کارن آیا ایسا پیار تسناؤں
تسکر چپ زریاں کیتی کر کے کلام نہ کوئی
وچہ نفسیر یوسف سے جو بکر ابن عباس لیا یا
زنگار رنگ کہاں اندر ہر میوے مٹھیا یاں
حاضر بیٹھا حضرت یوسف بہت پیار کہا و
اس ویلے بھی کہے نہ جاتا کر کے پچھان کوئی
رات پٹی تاں پلنگ سنہری لیشم نرم ہرنے
بہت نرمی فرما جزا ہے باجھ شماروں
ایسا تھا پیادو چہ ملکان راوی خبر سنائے
کھاؤں کارن کہ تھے نون ٹکڑا اچال کھپو
اکھیں ٹھا حال تھامی جد یوسف بیان بھیاں
کے کیا اس شاہ نون ل تھیں ایسی شفقت آئی
ووجے کیا جو خدمت اندر نوکر لفر کھلائے
تاں شمعون کیا کچر شاہ نون دولت حرص کوئی

امر جویں تقدیر ربانی فرق پیا ایک خوابوں
جس پاروں بھیاں اندر پے کئی سخت جدائی
باپ پیاے اکیسا اسنوں تیرا شان گرامی
یوسف اکیسا پھراس گلدی کوں حقیقت ہوئی
کس لگے اس بعد شتابی دنیا چھوڑا سرد پایا
کر کے چپ کھلے ہوئے کون جواب سنائے
گر وی رکھاں اون توڑی نہیاں ہی جانی
باہر کے پھلپیں پیریں باپ جویں فرمایا
اس چہ کرن اتارا شامی حکم ہو یا سرکاروں
امر قبول جو فرماؤں مت کوئی دیر لگاوے
کتنے اون کتنے جاؤں وو لٹمند ہو پارمی
یوسف اکیسا مت کوئی بولو کرو سوال اسناؤں
خدمت صاحبزادیاں کارن جلد تیاری ہوئی
بیٹھن کارن زینت والا ریشم فرش بچھایا
ہر ہر رنگ سوغاتان حاضر خدمت اندر آیاں
خدمت کارن نفران تائیں خدمت حکم سنائے
امر الاہوں ہر اک تائیں دہشت نازل ہوئی
نرم و چھاپاں خوب کرایاں ہن حبیب مانے
سبھنوں ملے تنوروں وئی حکم جویں سرکاروں
چکوئی باراں سوہنا راں چہ بازار لیجائے
گوشت زرودے مٹھیا یاں کتنا مل کیتوے
آپیں اندر باتاں کر کے بہت قیاساں آیاں
سب لوکان تھیں اسنے ساڈی عزت بہت کرائی
شاہ نے سناؤں جاتا ہوسی بے سو اگر بھار
پیوڑے وی عزت پاروں سناؤں عزت ہوئی

نہیں تارن گن اسین کی ویسی آئے ہور دیاروں
 تیجے آکھیا صورت ساڈی شاہ نون لگی پیاری
 کتنے لکھ سوہا اگر آون کسے حساب نہ پایا
 شاہ نون ترس پایا چوہے دلے شفقت نظر کریندا
 اپن گل سکر دوروں یوسف تاپھیر دھاری
 برقعہ ریشم سرخ یوسف نے بدن سے پایا
 کھا چکے تان عجب پوشاکان چھپے کارنگا پالا
 عجب لباس پہنا کر سبھنوں الفت کرے تہائی
 کرن وایت بھاپان تائیں کھانا جودوں کھوایا
 تلخ سنہری موتیاں جڑیاں سڑکے پڑھریا
 خدمت عزت کر و انہا مدھی جس دی حد نہ کوئی
 اپنی انتھیں پوریاں اندر بھریں انہا نے دانے
 ناپا پاپس صدقے پھنواں بیٹا عرض گزارے
 یوسف آکھیا اپنے تیرے نہیں بیگانہ کوئی
 بروہ کر کے بیچ و توئے و طنوں دور گر آیا
 یا حضرت جنہاں انتھیں تو راہی کھیا سنت اردو
 باپ کھیا کچھ میرے کارن جیہا نیک کہتے نے
 نہیں تان باپ پیار ساڈوں رخصت لے ویندا
 اول درجہ رحمت رہی شکل حال و پیوے
 اول درجہ سونا پاندھی چوٹاں تال مرخیا
 لے فرزند ہا بھاپان ساڈوں جیکر ورو کھایا
 لے فرزند اہد خدمت اندر اڈوں حاضر رہنا
 جیکر تری حقیقت والا باپے کہیں تینوں
 ہتھ کر کے شہوئے دیوال تئی بات سنائی
 منشا تائیں باپ پیارے جو کچھ حکم سنایا

سکر یوسف برقعے اندر تاپا ہوجہ شماروں
 چوتھے آکھیا میرے گولوں سنو حقیقت ساری
 ساڈے چہما غریب نانا کے کوئی تم آیا
 سب تھیں عاجز و کچھ اسانوں بہتر کھانے ویندا
 زخم نگاہن سخن تمہا کے بولن وارو واری
 پرکے اندر باتاں سندا اپنا آپ چھپایا
 گول کھاو کر بھاپان تائیں تال پیار پنا پان
 کر کے ساڈے شہر نہ آئے ایہ سوہا اگر شامی
 وڈا بیٹا حضرت منشا جلدی مال بولا یا
 پڑکا زری ووشالہ وے کر حکم سنائی کریا
 مثل غلاماں حاضر رہنا تئی بات سنائی
 وافر اوپ انہا نہ اگر ناکے فرلہ نہ سپانے
 اتنا کرو پیار جنہاں نون کون سوہا اگر پیارے
 کھوہ و چھپون انہا کے ہتھیں ساڈی قسمت ہوئی
 اپن گل سکر صما جہزادہ غیرت اندر آیا
 پھر کس کارن تئیں نہا ندھی عزت کرو نہ یادہ
 خدمت کر کے اپنے ہتھیں مصرکان و توئے
 شہر مصر و چوہ لال عماری موجان کون کریندا
 جیکر اس و آخرت سے سب کوئی صبا ہو تھیں
 باطن سدا عارف جانن سوسنی گولان گولان
 بڑا بچان لائق تائیں جس وچھ نصیب پایا
 ہافر سخن کلام نہ کرنا نام نشان نہ کہتا
 کہیں جواب لساڈی بولی سمجھ آئے سینوں
 اس دی خدمت کریں یادہ عزت حد تکائی
 مال محبت خدمت اندر پورا عمل گمایا

تھے وہ صاحبزادیاں تائیں کیا شوق پیاروں
 ایسے طریقہ جاری آگے سوو اگر آون
 بہر موئی ہو پو شاہاں ہر ہر جنس پیاری
 اسدن ایہ فرمان سنایا یوسف نبی گرامی
 اس چہ حاجت نہیں کسیدی سن کارن کوئی
 حیرت نالی میروزیراں بہت قیاس و دریا
 بٹے سوو اگر آون جاون غنی تو نگر بھائے
 اے پر نکلت باطن والی کسے معلوم نہ ہوئی
 کئی وجہ اس وجہ پہنچہ لقرہ کاروں لیا پایا

اس گھنٹیں سمجھے رخصت کارن حکم ہو یا سرکاروں
 زہ پور نقدی جو زر ہوئے پیش دلال و کھاون
 پیش صرفاں ہو و دلالاں قیمت ہوئے ساری
 مال متاع جو گھر گھنٹیں لیاے ایہ سوو اگر شامی
 ایے قیمت ایسے کر سیاں چو کر لائق ہوئی
 اجک مال کسیدا و کھن شاہ نون شوق نہ آیا
 صاحب نون وہ سب لوکاں گھنٹیں ایسے مین پیارے
 جہوں بلائے صاحبزادے دور کیتا سب کوئی
 جس کارن سب لوکاں تائیں کو لوں و کر آیا

سیان صاحبزادوں کا پیش پویش و سوال کردن و لا یعقوب

سنو حقیقت صاحبزادے یوسف جہوں بلائے
 سی کچھ ان پیرے دریاں کھول بھراو الی و صریح
 پہلی وجہ جو غیراں تائیں نہ اسباب کھایا
 تھوڑی چیزیں اراہیلوں بھیجے شوق پیاروں
 دو جا مال جو دوست و لون دوست کے گھرانے
 پتجا وہ یعقوب بنی کے گھر گھنٹیں خوشے آئی
 و درو محبت والے مومن جس دم حاضر ہوسن
 وحدت و درو محبت والا دفتر حاضر آسی
 اس کو ہر واسا کے باہتوں کو ن خریدن والا
 عمل خطا پاں کارن پر وہ کسی رب سچاواں
 کرن وائت جس دم رہاں بھایاں پیش ٹکایاں
 و کچھ بارت تیا یوسف سمجھ نہ آوے بھایاں
 آگھن لکے مال ساوا کرے قبول نہ کوئی
 لٹیں قبولو تاں پھر یوسف کہا جو اب تیاں نوں

آگھنٹیں پیش کر و زر پونجی جو کچھ گھول لیاے
 ناقص سب اسباب پرانا رکھ کر آئسو بھریاں
 مسکینی بھایاں دی آپر یوسف پر وہ پایا
 عاشق چشماں پر رکھن او ب محبت پیاروں
 شہر محبت نہیں جو اس چہ غیر دلال بنا کے
 قیمت سدی یوسف جانے غیراں خبر نہ کاچی
 دفتر عمل حساباں کارن وجہ دربار کھلوسن
 اس دی قیمت غیر کی جانن حکم خدا فرما سی
 کسوں طاقت قیمت یون آگھے پاک تھانے
 یوسف پر وہ فاش نہ کیتا ناقص مال بھراواں
 یوسفوں سب یان و ستن حال سناون آیاں
 صبر کیتا تاں مل بھایاں اعضاں پیش نسیاں
 درم پیرے پشتم پیراں کیا کے حاجت ہوئی
 کیا سب لوکاں گھنٹیں جان لٹیں بن سناون

آکھن یا یہ توفیق کر ہی دیکے رب جنہاں نون
 ناقص مال انہاں کے در پر جو مسکین لیاوں
 ناقص مال قبولین شرموں چال کریاں ہوتی
 حاجت نعمت صاحبِ حشمت غنی مراتب عالی
 ناقص کھوٹا مال اساؤاد سدا پیا اسانوں
 پھر اس وقت جواب سنا یا یوسف نبی ربانے
 کہن لگے اسان چیلے کیتے سخت ضررت ہوتی
 ناقص مال گھراں والے کوئی آن دکھالی
 ایہ گل شکریہ پیارا اڑتا یا ہچے شماروں
 بہت مشرف کیتا سببتوں عزت مال بٹھایا
 محشر وچہ جہ خلق اکٹھی کر کے فداوند عالی
 کیا قیمت بنت وی لیاے بلو سخن بانوں
 مومن عاصی عرض سناون وچہ دربار الہی
 دو جا مال رکاتاں صدقے نہ خالی احسانوں
 مال عبادت باقی جو کچھ نہیں یاؤں خالی
 مومن کسی اپنے مالوں اسان امید نہ کافی
 اَمَّا السَّائِلُ فَلَا تَنْهَىٰ جہ خود صاحب فرماوے
 بیشک ناقص مال ساڈا نہ نقصانوں خالی
 بخش کر یا بخش کر پیا بلوں سوال سناون
 سر صحتے محبوب محرم کسی پتہاں نون
 اورک یوسف بچایاں تاپیں ایہ فرمان سناوے

نالے کرن یا وہ شفقت شرم کمال تنہاں نون
 دور نہ کرے حاجت مندوں صدقہ خیر و لاون
 لٹپیں کریم تے مثل ساڈی عاجز ہو رنہ کوئی
 اتنا شان تہاں رہا و تاد پر لوگ سوالی
 اس اپد لہ راہ سولاوے والے دیہو اسانوں
 عجب عدالت کھوٹے مالوں شہرے منگو واسنے
 چار سو درہاں تھیں اک ٹو پے والے نہ کوئی
 وہیہ صدقہ کچھ منگن آنے وچہ دربار سوالی
 سب ولت منظور تساڈی کرے کلام پیاروں
 ایہو اشارہ خیر گتا بلوں وچہ روایت آیا
 ہوگ آواز محمد یاں نون امر کے رب الہی
 و سو جو کچھ مال لیاے اس وینا کتھا بلوں
 پہلا مال نماز پساندی جس وچہ عظمت الہی
 حج سخاوت کر مشہور ہی عمل ہو یا نقصانوں
 اس مالوں نہیں حثت ملدی حکم کرے رب الہی
 فضل امیدوں حرص اسانوں وچہ دربار لیاہی
 موڑے کوں سوالیاں تاپیں جو اس پر آوے
 اس وعدے پر اس اسانوں منگن خیر سوالی
 حکم ہو سی منظور سوالی دور نہ کیتے چاون
 اپنا حثت قیمت باہجوں بخشیا اسان تنہاں نون
 لٹپیں ولاد یعقوب نبی ہی شرم اسانوں آوے

سپان وائے شدن اولاد حضرت یعقوب خیر علی کے گھران

حضرت منشاوں فرمایا حکم حبیب ربانے
 بحر العشقوں بندہ روایت نوح الخ لکھیو

بوریاں اندر مال شتابی بھرا نہاںے والے
 دو سو ایک ہزار دیناروں کو شہر لداوے

چونکہ سیراں اٹوپہ بیسی جس لوں گھن پائی
 اک لکھ چوی ہزار دیناراں اس اٹل بتاون
 جو کوئی طلب خریدن کارن شہر مصر چہ آئے
 سٹھ پاپاں ہر اک لوں یوسف بند نام پائے
 اتنی بات کہی پھر یوسف حضرت نشا تائیں
 بھی فرمایا منشا تائیں ظاہر حال نہ کرنا
 اس ویلے ول اندر یوسف یہ وہ لیل گزار می
 دو جا جو شہیتہ زیور بھایاں مال لیا ندا
 و کچھ حوالہ یوسف تائیں بات لے چہ آئی
 زرہ باجوں پھر شکل منسی آون مصر انہانتوں
 زرہ اپار نہ کیتا یوسف عارف خبر لیا یا
 خبر قرآنوں مولانا تائیں اہل سخاوت پیانے
 دو دو ہوئی زرہ دینا داراں بد اپار جنہانتوں
 پنجاول چہ آکھیا یوسف بے دریاں گھر جان
 چو کھئی جو بے مال تمانی پھر سلامت جانے
 شاہ معلم ہوئے سنوں کر تقریر پچھانے
 سندو حقیقت جس دم یوسف بوریاں کتک بھائی
 اس تھیں کچھے دو شتران پر غلہ ہور پھرایا
 ایہ ہک شتر ساڈھی طرفوں مال یعقوب نبی دا
 اس دن کتاب عجائب یوسف بوریاں چہ پوائی
 اتنا پیار جتایا یوسف بھایاں مال تدا ہیں
 قیمت و کجراک تساوا نہیں سی شتر دیندا
 جے تیں اوہ یوسف ابھائی آن دکھاؤ ساڈوں
 قیمت طلب ہرگز ساڈوں سب اکرام کر لیا
 بھی فرمایا ہک تساوا بھائی رکھیا جانے

چاندی قسم جو اہر جریا پانہر خلاصے آئی
 جس دنے مال انباروں دانے بوریاں اندر پاون
 بھار شتر دا دیون سبنوں فر کوئی نہ پاوے
 کون سوداگر کون سوا لی سبنوں بختے دانے
 اپنی ہتھیں لوں اج دانے بوریاں اندر پائیں
 واپس کر کے مال انہاں بوریاں اندر دہرنا
 ایٹھے اوٹھے یعقوب بے دمی دولت حثت ساری
 دو سو دیناراں تاک ہو یا قیمت مال انہاں دا
 گھر یعقوب بنی کے ہو سی باقی چیز نہ کائی
 کیونکہ بنیا میں پیارا ملسی آن اسالوں
 اسدا بدلہ لیا بھائی ول واسطی پایا
 عمل سخاوت عالی درجہ نیک اعمال جو سائے
 روز قیامت مولانا ملسی کر کے پیار تہناں لوں
 راضی ہوں سائے آپر آون دیر نہ لار سن
 کوئی قیاس یعقوب نبی لوں طرف ساڈھی لے
 باراں بوریاں قیمت باجوں کس نے بھیجے دانے
 وچہ انہاں مال سکایا بھر نہ پائی بھایاں
 مال محبت بھایاں تائیں ایہ فرمان سنایا
 دو جا مال ساڈھی طرفوں بنیا میں ولی دا
 جس دنے چوں ہو کینوں آگے ہتھ نہ آئی
 شیریں باناں و کلا بان ل تھیں بھٹن ناہیں
 لے پر سا تھیں مال سائے ایسا امر نہ بھیندا
 ہک ہک شتر لدا کر دیساں کتک انعام تسانوں
 نہیں ناں شتر طا پھر تسانوں نہ ہک دیساں
 سبھناں آکھیا غدر نہ کر سان جنوں شاہ فرماوے

قرعہ ڈالیا ہر اک آپر کر انصاف سجاواں
حضرت تمغینے دانانواں فالوں ظاہر آیا
آکھیس لہو بھارت تباہی رخصت بھناں نوں
نقرہ کاروں کرن روایت سنتوں میرے بھائی
ول دئے چہ خیال یوسف نوں بابل آپر آیا
ول یعقوب بنی کے اندر ساڈی حب سگے
دو شیشے ہک دیکھن والا کتول نظر کر یسی
بنیا میں اس کارن یوسف لینے گول بلایا
ہک شمعون ہیا وچ مصرے باقی رخصت شاعے

اُنھے ایٹھے رہنا ہو سی جس وانکے نالواں
تیز کٹاز نکالیا جس نے جد یوسف کھوہ پایا
فضل بے لکھیں حاجت ساڈی حاصل ہوگی اسانوں
غیرت عادت ہر معشوقاں کار قدیموں آئی
ساڈی جاگ باب پاپا پیارا بنیا میں بنایا
غیرت ہے کیوں اس خائے وچہ غیر مقام بناو
ہر کم اندر وحدت باہجوں الفت اثرہ ویسی
ووچاورد فراق بنی نوں موت قریب پہنچایا
خط لکھیا یعقوب بنی ول یوسف بنی پاپے

بیان خط و نشان یوسف علیہ السلام

حد ہزاراں خالق تائیں ہرون ات مدامی
اکبر ذات مقدس عالی لائق حد نشائیں
واہ محبوب خلیل رہانا اسماعیل پیارا
اُس گھرانہ عشق حقیقی وحدت علم خزانہ
بعد اولوں لے القابوں عن غلام سناکے
ورد محبت حال تساؤ اسپنا گیا اسانوں
پابنی اللہ بھر یوسف کے جگر تساؤ ابھریا
نیک نہاد اولاد و تساؤی پاس اسان جدائی
جو پیغام حضوروں سانوں بعد سلام سنایا
ہر ہر خطساں شکر کے دانے حاضر کل خزانہ
ہک فضولی ہو گئی مینتوں لٹوں سبج نہ کرنا
رکھیا میں شمعون تساؤ ایک فرزند میا نہ
جیکر بنیا میں اسانوں آن نہ یار ستا ویسی
نعم یوسف دانت تسانوں آتش بھر مچاوسے

بھی صلوات رسول نبی پر عالی ذات گرامی
جس لے عالیشان بنایا قوم رسولان تائیں
واہ اسحاق یعقوب پیغمبر خاص حبیبے ہارا
ہیشک اسی زمانے اندر عالی شان گھرا
نظر گزارش عاجز آپر حضرت صلح پائے
توہیں برابر ورو تسانوں جہیں فراق تسانوں
توہیں برابر ورو تسانوں کے حال اسادا کر پاپا
عزت ادب تسانوں کے پاروں کہتی توشی سوانی
ادبوں ہر چٹماں پر وصر پاندر غلام تھپایا
خوش کر کے فرزند تسانوں کے کہتے اسان واہ
غیرت خفاک حال میرے پیغمبر خیال نہ ہرنا
وسن لائق ادہ کل تاپیں جیسے نگر حکم رہانا
تاں سرکار نریہاں آپر بڑا احسان کر یسی
بنیا میں تسانوں کے نعم تھیں کردے آرام پاپے

او بولوں خط لکھیا یوسف نے نال محبت روئے
 اسپیں تھائے یوسف کارن اڈی بھال کر لیا
 بہت مال اوبے پاوہ لکھیا چھیکر واری
 ایہ خط لکھ یوسف نے ونا ہتھ پیازیاں بھایاں
 بعد سلاموں اوب کلاموں خدمت ہوئے سارے
 ایسا حاکم شہر مصر و شفقت برکت بھریا
 بکد بے نون اکھن سکے ایہ کیا قدرت ہوئی
 کہیا ہوئے بھایاں تائیں حکمت ہو رہے جانوں
 عبدالستار صحبت قاصداں کھیارنگ دکھاوے
 جے کوئی مومن نال محبت صحبت نیرکاں پند
 عالی درجہ محنت سلیمان عزت منصب شاہی
 پھیر ہووا بھایاں تائیں بات کرے آشکارا
 اکھن لگے ایہ گل تیری کیکر سچ پہچانا
 اسی سال ہوئے اس گنوں کھوں یوسف آیا
 اہو چیکر یوسف ہو نڈا کیوں کردانے ویندا
 کہیا ہوئے بھایاں تائیں چیکر یوسف ناہیں
 جیکر سوہنا یوسف ناہیں بات سنواک میری
 نرم طبیعت یوسف وانگوں اوسے طور بلیندا
 آخر سخن ہوئے کیتا ظاہر بول تداہیں
 اے پراوہ گل بھایاں تائیں سچ یقین نہ ہوئی
 کرن وایت خیرن یوسف خدمت کیتا بھایاں
 ہر منشی وروازیاں چوں بھاڑو دکان اٹھایا
 اس دن کل وزیراں تائیں حکمت ظاہر ہوئی
 ظاہر ہو یا ایسے کارن عجب سرواں پایاں
 ایہوا اشارہ وچہ قرآنے خبر مفسر لیاندی

بنیا میں بلاؤ ساواں برہمی مروت ہووے
 انشاء اللہ وچہ خدمت کے او بول بدلہ لیاں
 طلب جواب قدیم طریقہ یا محبوب غفاری
 نال محبت کول کھلو کے بوریاں آپ لدا یاں
 ٹرے جاوہن آپس اندر باتاں کرن پیاے
 مصر زمین وچہ پاک خدائے گنج محبت دہریا
 روشن نور دلال وچہ چاہن جس دی حد نہ کوئی
 گل برکت اس شاہ دی مجلس صحبت اثر چھیا نو
 جوین وایت بحر العشقوں خبر صدیق لیاے
 سوہناں تھیں وچہ عبادت ورجہ لکھیا جاندا
 کے نا قافی بہتر اس تھیں کدم یاد الہی
 میں جاتا ایہ یوسف سوہنا یعقوبے واپیارا
 بروہ کر کے بچیا سنوں ویسوں ورنانا
 دوے آکھیا جیکر یوسف تان کس تخت بٹھایا
 جس دن اسان کھانی دئی بیشک قتل کریندا
 حال یعقوب نبی و اسکا وہ کیوں لائے آپس
 تان کیوں بنیا میںے کارن کردا طلب میری
 غیبی علموں بنوں ورثہ میں نہیں ضد کریندا
 یوسف جیکر نہیں تاسا ڈی نسلوں باہر ناہیں
 نگران ایسا نیک طبیعت حاکم ہو رہے کوئی
 اس دن کل سرواں چوں چوکیاں وگرایاں
 کوئی نہ کچھ راہیاں تائیں کون کوئی کیوں آیا
 ایہ ضرورت شاہ نوالی ہو رہے حاجت کوئی
 ایسے کارن باغ بہاراں نہراں ہیچہ وگایاں
 طبع زمین آسمان ستارے قاطر او میاں دی

جس دن تپوری ہوئی اومیان می بھائی
اسر فیل تدوں کرناٹوں جلدی پھوک رگامے
گل جاسن اسباب تمامی لیراں ہوسن سارے
نکرٹے نکرٹے پر بت ہوسن علم قناجد آئے
نت کرنا ہتھ پچھا فرشتہ کھلا خیال کریندا
چونکر بھایاں کارن یوسف عجیب او ان پایاں
ایسے کارن قبران ندر آکر ملک بولاون
جو اکھے رب میرا اللہ واحد پاک الہی
دوست دشمن پہلی منزل خوب پچھاتے جاون
اپنے دوست کارن مولاعزت شرف کرکے
بت زیادہ قبر کشادہ روشن ہووے نوروں
پاک جمال جلال و کھائے فضیلت ات الہی
عبدالستار اس ربانی ترصوں لوں بنایاں

سب ینت اب ور کر یسی جو گلزار بنائی
ختم ہوئی شطرنج تمامی زمین اٹھائی جگے
دور ہوسن سب نور قندیلماں سورج چند ستارے
پھوک رگا کر ملک نورانی وانگاپاوت اودائے
بصر نہیں کس ویلے حاکم پھوک جارت دیندا
اپنییاں پیاریاں کارن رب نے باغ بہاراں لایا
کون نبی ہو کر کون تیرا رب سھنوں کھنوں
کمن فرشتے راضی ہو کر ایہو خواہش ایسی
دوست و صہیل پانا پاون دشمن پاوں کھاون
حاضر کارن بہشت فرشتے سب سختی بھل جاوے
خدمت اندر حاضر حوراں عزت حکم حضوروں
حکم کرے سب جنت نعمت تیرے کارن ایسی
حال تیرا سب جانے مالک چونکر پوریاں پایاں

بیان حوال برادران یوسف بوقت پس شمشین

سنو حقیقت جد یوسف خفیں نصرت ہوئے بھائی
عزت اونے یاوہ ہووے جتھے کرن اوتارا
راضی ہوون کرن چاراں یہ کیا حکمت ہوئی
کہے ہووے اصل پیچہ و سناں بھر تسانوں
جوین عبادت ہی والے پاون قرب حضور می
بھر العشقوں بھی تفسیروں ایہو روایت لیا یا
جس شیطاناں نہاں تھیں انکے جبریاں کرانی
کیتس بہت شیطاناں اکٹھے سینوں حال سناوے
مگر کھائے نال نہاں کئے جیکر تیرے سادوں
کر منھو بہر دشمن ظالم گروں جلد بھلا یا

رستے چہ خداوند عالم قدرت عجب و کھائی
بتول پینن نظری آوے خاوم عالم سارا
ایسے ایہوں انکے لنگھوات نہ پچھے کوئی
ایہ سیکے اس شاہ دی برکت ت شرف ساوے
بتول جاون عزت پاون بہر طرفے منزل را
جدولاد یعقوب نبی شان فضیلت پیا یا
پھر ایسے راہ ماران کارن گروں کئی دھائی
ایہ اولاد یعقوب نبی جے اچ فالو آئے
کسے سپہوں کا فر کرے نہ ایمان لے جاون
کیتس نال پیار آوازہ اثر دلان چہ آیا

عجب آواز سنایا شیطان فیہیں لذت پیندا
یا اولاد یعقوب نبیؑ نو شجری سن جانا
کھیر کھلوتے صاحب نے اے اثر محبت پایا
پہنچ شتابی پہنچ شتابی امر ہو یا سرکاروں
شکر جلدی ملک بانا اوسے ساعت آیا
سٹیا اور پچھے گوہ قافوں بولیا عرض باتوں
کہن لگے تو پچھے اندر کون آواز کریندا
پھیر فرشتہ مال محبت کرے بیان زبانی
اوہ لشکر شیطانی آگ کر تھامے دانا
تاں میں دشمن فوج تھامی مل چہ بازگالی
نہیں تاں نابل تھامے دشمن ایسا کر کماندا
عبدالستار دشمن ظالم ہے سوزور لگاے
واہ سبحان اللہ رب عالم جس پر کرم کریندا
جسے پر پردی طرفوں غیرت پھیرا پائے
شکر کیتا اولاد نبیؑ حرم فضل الایوں

چنو کر جاوے الیاں تاں آگ آواز مریندا
شفقت کر کے ساڈی طرفے قدم مبارک پانا
جلدی حکم فرشتے تا میں پاک خدا فرمایا
قید ہوئی اولاد رسولان مگر شیطانی پاروں
غضبوں سب شیطانی لشکر پنچہ مارا اٹھایا
یا اولاد یعقوب نبیؑ دی جاوے ایسے مکانوں
حاضر ہو کر نظر نہ آئے نیک نصیحت پیندا
یا اولاد یعقوب نبیؑ میں ہاں ملک نورانی
جلدی مدد کار بن مینوں مینا حکم ربانا
شفقت نال تھامے اے نظر عنایت والی
ایسے مکانوں کوئی تھامے انال ایمان نہ جاندا
قوم رسولان پر آسدی کوئی پیش نہ جائے
لاکھ کروڑاں دشمن ہوون نہ ورنہ پاوون پیندا
سارا عالم حاظر ہوئے پل چہ پار اٹھائے
بے نقصان سلامت پہنچے خوف خطر دے اہوں

بیان حاضر آمدن اولاد پیش حضرت یعقوبؑ

کہن روایت جس دن آئے صاحبزادے سارے
بھٹاں قدم بھیدے چھے شو تو نال سپاراں
بھکر عشقوں جو ہیں روایت چہ صدق لیا یا
اوسے ویلے روون لگا دیر نہ کیتی کوئی
کہیا یعقوب ستیں بھدائے کرم کیتا رب عالی
دل کلزار اسادا ہو یا لگی واپاری
بو شیطانی بہت تھامے تھیں حاضر ہوئی اساتوں
تھاں جو ڈاٹھا مصر مبارک سوچر اسائیں

خدمت اندر حاضر ہوئے پاس صہیب پیارے
پیر ہدایت مرشد کامل رہبر او گنہاراں
ہتیا بہت یعقوب پیغمبر دل خوشیا نوچہ آیا
عرض سوال کیتا فرزند اں یہ کیا قدرت ہوئی
حاصل ہوئی سافے تا میں خوشبود دست والی
پھر اساتوں روون آیا سنو حقیقت ساری
نہیں کس ویلے کیتا دشمن اثر تھاموں
یوسف اکچہ پتہ تھاموں ملیا ہے پانا ہیں

پچھی تہاں پاناہیں و تھوں خبر پیار یوالی
 ہو گئے اسی سال پچھتوں اجل شہادت ہوئی
 چپ کر گیا جیب بانا جرای عرض کیتو نے
 کہن لگے کیا مصر عجیبہ سوہنا شہر کیتہ
 اشرف تہا خلق صفا توں صاحب علم و گمانہ
 صفت کر مئی وہ طہمی جو اس اندر ہوئی
 ہر روزے تعجب تہراواں بانیاں نہراں جاری
 جدول خیال کران لے اسی پینہ نظری آئے
 کہی نہ ڈٹھا کر مئی اندر ایسا اس نے جریا
 نام تہا ڈاکٹر اس نے سر چہاں پر چایا
 تہا خبر کیتے ساٹے کارن لہر غلام تہا مئی
 کھاو گئی دن ہر سو غاناں جلدی حاضر آیاں
 جس دن اول جا کر اس نوں وئی اسان دکھا لی
 اس نے جاتا ایہ ت کوئی مکر فریب کماون
 بچن اس ویلے اسیں تہا مئی بولے عرض سنائی
 او سی وقت اسادیکارن شفقت اندر ہویا
 تہا مئی چپے خبر تہا ڈاکٹر دہول چم چم روئے
 حال شہادت خبر دے سفیدی جس مہم ساں سنائی
 کیا کچھ دین طریقہ اس واپچھے نہی پیارا
 ظاہر باطن علموں علموں سوہنا اس عقیدہ
 سن سن باتاں نبی اللہ دا روئے تے فرماوے
 رب جانے تے یوسف ہوئے لے چوٹن پو پو
 پھیر بیان تہاون لگے سب فرزند سیانے
 دوسرے کل دینار اسادان مال حسابوں آیا
 باران سو دینار چھے ہوندا تاں ہک شہر لہیندا

تاں فرزند ناں عاجز ہو کر نرم کلام نکالی
 پھر کیا خبر دیو انیاں اتوں ساری کچھے کوئی
 اتھیں کچھے حال مصر اہنتاں کر دیوئے
 سوہنا حاکم نیک طبیعت ورت لوز خزینہ
 ظاہر باطن خوبی بھریا عالی شان گھرانہ
 دو جا اس کے مال برابر نظر نہ آئے کوئی
 در در فتنی غریباں کارن خوشی رعیت ساری
 جتنے بہت سوالی ہوون بہتا پیار و کھاوے
 ہر مسکین غریباں تائیں در و محبت بھریا
 مال محبت وہ کیتو سو خدمت اندر آیا
 کیتا بہت تہا ڈاکٹر اس نے عمرت نشان کراہی
 وچھ پچھیں طفیل تہا ڈاکٹر دیاں عزتاں پایاں
 شبہ کیتا کچھ ساٹے اوپر شہر مہرے والی
 وچھ طریقہ ملک پیر یاد دشمن پاس تہا دن
 فصل سوال تائیں کھن ایہ گل روان آئی
 سنکر درووں ذکر تہا ڈاکٹر مال محبت رو یا
 سن سن باتاں برفے اندر در و عاجز ہوئے
 کچھ اعتبار نہ کیتا اس نے بات لہنڈ آئی
 کہن لگے کیا صفت تہاواں عالم دے سردارا
 جینو کر مذہب دین طریقہ امرا ایم نہی دا
 غیبی علم فراواند جانے سترن نہ لیتا ہاوکے
 گہراں بول کلام نہ کیتی خبر کمال کیتو ہو
 جویں محبت مال انہاں لے لے حضوروں دانے
 ایہ پر اس نے ساٹے اپہ شفقت کر دم کما یا
 قیمت و پیر لکنا دانہ ساون حاصل تھیندا

باراں شتران کارن اسنے بوریان شتر بھریاں
 بہت سلاماں وب تسائوں خط وچ عرض سنایا
 بنیامینے کارن اس لوں جویں محبت ہوئی
 کتنی واری روکر اس نے اتنی بات سنائی
 عہد کیتا اسان وچ واری بنیامین لیا واپ
 جیکر وہ یوسف ابھائی آن دکھاؤ ساؤں
 جیکر بنیامین پیار ساتھ اساکے ہمارے
 نہیں تان حکم سنایا اس نے یا مقبول رہا
 کہ واماں سپرداں اسانوں بہت پیار کماواں
 خد فرزنداں حضرت اگے اتنی عرض گزار ہی
 اگے تسائا مات ساڈی خوب سنبھال پونچائی
 اتناور و یعقوب پیغمبر اس دیہارے پایا
 سول غمان دی آتش اچھو بہوں بالن پایا
 کھیڈن کارن مال محبت بھایاں ساتھ رلایا
 بستے اوپر او سے کارن حجرہ دور بنایا
 زخم پیرانا سینے جاری سول فراق سوایا
 ہے افسوس جدوں فرزنداں یوسف یاد کرایا
 بلوچہ پالن جلیں ہوئی دروں جان سنانی
 وم وم حکر بانا لے سور کلام نہ کائی
 عبدالستار ختم نہ ہوون سول فراق پرانے

بھایاں انکوں کول کھلو کرناں پیار لدا یاں
 قبلہ باب تسائاں نوں جانے بہتا پیار کما یا
 ڈاڈا یا شوق زیارت آسنوں جس دی حد نہ کوئی
 دل چاہے دکھیاں بھواری وہ یوسف ابھائی
 اس نے عہد سنایا ساؤں پورا سخن سچاواں
 اتنے دانے ساڈی طرفوں ہرگ کرام تسائوں
 اللہ جانے اس سرکائے کتنی عزت پاوے
 بنیامینے باہجہ تسائوں پھیر نہ لسن دانے
 کرو یقیناں مال ساڈی مال محبت لیاواں
 روکر یوسف یاد پوسو اگلی بات چٹاری
 اچ تک اس دی صورت سوہنی ساؤں نظر نہ آئی
 دل وچ درد فراق یوسفے بھانیر بھوک چھایا
 ولبر یارا مات ساڈی کیوں اتنا چر لایا
 کتنے سال زمانے گزے دوست یا نہ آیا
 ہوگ زہیب تدوں گھر جادون جدرب پار طرایا
 آون جادون لوگ نہراں کوئی نہ خبر لیا یا
 پہنچیا موت قریب پیغمبر زردی رنگ وٹایا
 وقت نزع جویں جان لبانیر چاہے پانی پانی
 حالت ویکھ اولاد تمامی خیرت اندر آئی
 ہو حقیقت ظاہر ہووے کھول شتابی دانے

سپان کشادکن غلو و بیرون آمدن مال

دلوں بجانوں شا کر ہو کر صبر پیالہ پیتیا
 صحیح سلامت مال تمامی بوریان باہر آیا
 گھر جا کر معلوم کر لیں آگیا مال تمامی

ورہ کنوں جدیٹی اللہ کے صبر تحمل کیتا
 صاحبزادیاں دانے کھولے اوی ذکر لیا یا
 ایہ بھی دلوں قیاس کیتا سی یوسف نبی گرامی

خوف خدا دیوں مال تمامی جلدی مال پہنچا سن
 آون کے مال خالی آون مشکل ہوگا نہاں لوں
 نہیں تان وانہ ہوگا نہاں لوں کھاون حرمین وانے
 ادہ جس ویلے بوری وچوں تھیلی باہر آئی
 وکچھ ٹھہرصرے والی کیا احسان کما یا
 بھناں خوشی زیادہ ہوئی تھنناں کرن پیاروں
 روز قیامت عمل جنہاںکے خوشی منظرورہ تھنناں
 رو کر ایہ فرمان سناے ورووں نبی خدا واد
 فکر کرو جد بنیاں تائیں ایسی دہشت ہوئی
 بیشک جنت مشکل منزل با بچوں فضل ربانے
 نہیں تان گذرہ ظاہر باطن ظلم کتاب ٹھائی
 کرن رہ ایت عمال او پر حرص نہ رکھی جاو
 یک اعمالوں اسی ہونا ہوگا نصیب نہاں لوں
 سنا حقیقت ہر فرزندال واپس مال وکھایا
 مال مانت جلد پہنچاؤ سر پر فرض لٹا لوں
 کرن روایت جتنے وانے ٹھہرصر تھیں آئے
 ہک حصہ چو شام مہاگل بھیجا نام ربانے
 بہتے خیال یعقوب لپی لوں دلہے اندر آئے
 کون ہووے جو ساٹے رووں بھر بھرن پنچوٹے
 شک نہیں پوسف ہونے فضل امید وویالی
 تان بنیاٹے کارن ڈاڈھی طلب کر پیدا
 شکریات یعقوب پیغمبر سخن نہ بولیا کوئی

ہوسی آون فرض نہاں لوں پھر کچھ دیر نہ لاسن
 بنیا بن لیاون با بچوں لکسن کیوں انسا لوں
 ایہ جیلہ دل مال کیتا سی پوسف نبی ربانے
 زل فرزندال حضرت اگے آکر جلد ٹھائی
 وانے دیکر مال ساڈا بوری اندر پایا
 شکر حال یعقوب پیغمبر تانا با بچہ شماروں
 وچو سرکار انہاںکے کارن منہ دیناں مرین
 اس دربار قبول نہ ہو یا ناقص مال ساڈا
 عملوں غبار ستار جہاں لوں جس خیال نہ کوئی
 مگراں جیو مگر بھیجاں تائیں پوسف سٹھنے وانے
 فضل امید طفیل محمد سورا امید نہ کاٹی
 کچھ پرواہ نہیں پرواہ لوں جے منظرورہ پاو
 پیش عدالت قرب حضوروں ملی رسید نہاں لوں
 او سے وقت پیغمبر رب وکے ایہ فرمان بھیجا
 وچو شریعت رتن کھاون جائز نہیں ساڈوں
 دو حصے اس دوسرے رہے اس وقت کرانے
 ہک حصہ گھرو رتن کھاون کھیا حبیب سچانے
 کون ہووے جو مال ساڈا بوری اندر پائے
 کون جو بنیا بن کے تائیں گل وچو پایا لڑے
 شاہ پروردہ منداں سے بخاری ہلکتے پڑے آئی
 تالعب شوق زیارت اسنوں لین آرام نہ وینا
 کچھ دن لڈکے پھر تیاری شہر مہرول ہوئی

اور اس وقت تک کہ وہ لوگوں کو اس کی خبر نہ ہو

سچان سچا شکران اولو یعقوب لکھوے شہر مہرہ بنیا بن

کدن سب فرزندال تائیں حکم نبی فرماوے | مال مانت شاہ لوں پیچھے بھرتا ہیں اوے

سنگرام کیٹی فرزند اں جلد ہی مال تیاری
 حضرت صاحب شفقت کر کے فرمان سناے
 سنگر جلد جواب سناے اوہ محبوب باناں
 اپنی ہتھیں ساتھ لٹاٹے کیونکہ پرا چلاواں
 عرضاں کہ فرزند کا تھی روون مارن آپیں
 کرو یقین کلام اساڈی نگر خریب نہ کوئی
 کاغذ لکھ دیو عہدا قراروں حکم نبی فرمایا
 ضامن بیو خواوند ساون صبر تہا پیاواں
 کہن کے اس طور سا کھیں عہد نہ کیتا جائے
 پھر کیا غدر کران جہا سنوں پکڑے حکم بانا
 جے اس طرفوں اجل سپاہ مل جائے بھٹانوں
 جے سب گھریں سلامت پنہن بنیاہن نہ آئے
 اٹھے یہو وا حاضر ہو یا قلم دوات منگائی
 ابراہیم اسحاق پنہن جہ مبارک پیاری
 کراں سوال طفیل انہاں وی ضامن ات الہی
 بنیاہن اساڈی طرفوں کجہ تکلف نہ پاسی
 لکھ یہو وا اپنی ہتھیں حضرت لوں پکڑاے
 پابھی اٹھو دھرو پیرا چنے وطن نہ آواں
 رو کر کیا یعقوب پنہن سپر و لٹا لوں
 آگھیں آ رہیں جہو پنہن یوسف بھاپاں تائیں
 بنیاہن میں اس واہد کہراں حوالے پیرے
 کہ منظور میں اس گناہوں لٹھیں ٹاٹپ ہو یا
 اوسے وقت بنی اللہ کے تائیں حکم تارب الی
 کہ فرزند پیارا اپنا سو پنہن لٹاں اسانوں
 قسم میری عزت دی ہنوں تجھ پر کریم کماساں

رمل پاس نیسے بھناں ادبوں عرض گزاری
 بنیاہن بھی مال ساڈے شہر مصر تک جاوے
 اسنوں نہیں اجازت ملدی جاہو جس کس جانا
 جیکر یوسف وانگہ آئے کسنوں پنہن جاواں
 جیکر بنیاہن نہ جاسی دالے مسن ناہیں
 کیا یعقوب بھلدی سا کھوں چو نہ کر کے ہوئی
 جوہیں خلاصے بھی تفسیروں بھر عشقوں لیایا
 جو بنیاہن سلامت خیریں تیرے پاس لیواں
 شاید جے تقاریروں اس پر اجل شہاوت پائے
 تاں اس وقت جواب سناے خاص حبیب بانا
 حق تقدیر بانہی والا ہوگ یقین اسانوں
 تاں جس عہد و تاکھ ساون بیشک پکڑیا جاوے
 بھی سب جہاں اسراں رہدی قسم اٹھائی
 نبی محمد سرور جس لوں عالم دی سرداری
 حاضر ہو رہا تاک بے شائل و چہ گو اہی
 جو لکھ دتا اسان لٹا سنوں عمل کما یا جاسی
 بھی پھر قسم خداوی کر کے اتنی عرض سناوے
 بنیاہن پیارا بھائی جے کہ ساتھ لیاواں
 کل سپرداں کیتیاں بانوں کافی اوہو ساون
 غیرت منے فراق و کھالے آیاں پیش سترائیں
 فضل کنوں سوراھتی میں پر پارب مالک میرے
 قَالَ اللَّهُ خَيْرٌ حَافِظًا لِّ زَبَانِ عَابِدِهِ مِمَّا رَوَى
 چو نہ کرو چو تفسیر اپنی دے کہیا امام غزالی
 دو فرزند اساڈی طرفوں مسن آن لٹا لوں
 بنیاہن لے یوسف ہنوں رحمت مال ہلاساں

جے اسپس قیے یوسف تاہیں اہل پیالہ دیندے
 کروستنی دل کے اندر سب تو فیتھان مینوں
 کیتا نکر یعقوب پیغمبر نکر حکم تداہیں
 کیتس خاص حوالے بدے ظاہر باطن سارا
 کوئی نہ بچسی جس پر ناہیں حفظ پناہ کجے وی
 اوہ کوئی آس خداوی تکر اجنوں آس نہ کائی

تیری خاطر قبروں اسنوں پھیر حیات کریندے
 جس دن سیاہی مرضی ہوسی دوست ملی تینوں
 کس دن یوسف ملی تینوں ڈورہ اچھے ناہیں
 گوں شریک مقدر اندر مارن رکھن مارا
 رب حاکماتان مارن ناہیں پھیر مجال کسیدی
 اوہ کوئی کرے توکل رہد جس نے وحدت پائی

بیان حال پیر و کون جز حدائے حل شانہ

تھے پیراں تھے پیراں سو پیاں پیراں تائیں
 امت بخشی کاروں تائیں موسیٰ نبی ربانے
 یوسف سو پیاں پیاں تائیں باب یعقوب پیار
 چکھے ذکر بیان انہاں دا کہ آ پیاں سارا
 تھے پیراں سو پیاں پیاں ذکر مفسر لیا یا
 بیامین یعقوب نبی نے سو پیاں خالق سائیں
 نہرہ مال بانٹ آپر بہت حیثیت لہرے
 ناں مولے ہی حضرت مولے نہرے نہیں ڈر کے
 ایسا مال بانٹ بے پیراں نال ہو پچا یا
 اوسے دشمن کے گھر اسنوں پایا رب غفار ہی
 پہچا نبی محمد سرور خاص حبیب ربانے
 یارب میں میں غانی ہوساں بیو گھر مرضی تیری
 رہ بھر ہو کر کون کرے شفقیت پیار تہا تلوں
 تیں بن جاؤں کون تہا ہذا اگر اس پیراں کینوں
 کرد انان حوالے سائے اپنی امت پیاری
 شفقت کر فرمان سنا پاندر و دولت میرے
 جد پیراں تھیں وقت حساباں خلق حیات کریمال

بہت ہوئی تکلیف تہا تلوں یاں پش پش تہا
 مندر ہی سو پئی خادم تائیں شاہ سلیمان سائے
 جو میں پتھر حاصل ہو یا سنیان عالم سارا
 میں کچھ نہیں ضرورت اس دی کرنا ذکر وہ بارہ
 امن سہا امت وہ رب کہیاں کچھ نقصان پیا یا
 پیراں نال یعقوب بے تائیں پیر و تار سائیں
 جس دانام حقیقی حافظ کیو گھر وعدہ لہرے
 سٹ ڈنادر پاو پانسنوں بے حوالے کر کے
 اوسے ناں ہی گووی اندر نال آرام کھڈایا
 وارث کیتا شہر مصر داستان حکومت ساری
 وقت وفات نہادہ رہے ہو کر بہت کھڈے
 پیر تھیں پچھ پیر گناہی عاجز است تہا
 موہن تہا پیراں نال بہت پیاں پیاں
 رہ پیراں پادہ دست پیر کے کہوں غم آیا تینوں
 ویساں مشر وقت تہا نال صحیح سلامت ساری
 تیرے بعد قیامت تائیں اسپس خلیفہ تیرے
 پیراں نال امانت والا تہا تہا تہا ویساں

جھڑے تینوں اسی کرمان بیانات عالی
خوش فرمان سنا کر رب نے کتنا خوشی پیارا
دوہیں جہا نہیں حافظ ناصر ب مہریاں دا
خبر حدیث کتابوں مومن سنن حدیث جسے کافی
پرعت شکر کوں ثابت ہوون پکڑان جلد کنارہ
پرعت شکر کوں واجور کھن کرن ایسا ایمانوں
مشکر مال امانت وچوں باہر کیتے جانے
"نا بعد ربی دے کارن حافظ رب حقانی
نوت ہوون جاں لگا مومن شیطانی لشکر و ن
وحدت نورون کھیتی اس دی بار جاڑاں لورن
ایسے پر مال امانت اتر رب کرے گھبانی
اول نماں شیطاناں اتر پاکستان و سائے
نرم کلام محبت کر کے آکھے مومن تائیں
اول و حدت والا اس لوزن کلمہ یاد کروا کے
بہت محبت مال حسابوں فضل کرے رب سائیں
ہو سی جس دن حاضر و عاہدہ روز قیامت والا
سب تھیں اول چار فرشتے پاس نبی دے آون
جاگو حضرت جاگو حضرت حکم تار ب سائیں
حمد خدا کر اکتھن حضرت صاحب شان لیری
جبرائیل شتاب کر ایسی عرض بیان تمامی
مخبر و چہ بچومان ہو سن لوگ حساباں والے
نوب سمحال حبیب اپنے لوزن ایسی خالق سائیں
رب سائی ڈیٹرونوں ہو کئی وعدہ وفائی

وچہ قرآن کرے لسانی آیت داعی لفظی والی
جنت پونچے رہنوں پکریاں امانت سارا
حفظ خداوی ایہون نشانی سنتوں میرے پارا
مال محبت حاضر جانن آپ رسول سنائی
حفظ خداوی ایہون نشانی سنتوں میرے پارا
اوہ نہیں مال امانت وچوں مسئلہ حق بیانیوں
نور ایمان شیطان جاڑن حال خراب تنہا نہ
دور رکھے سب دشمن اس تھیں حفظ امان نشانی
نور ایمان لیجاون کارن نیرٹے ورون دیاون
جیونکر شادی والے گھر وچہ ڈوم بچومان جوڑن
عزرائیل بہادر آوے حکم ہووے رحمانی
دور ہوون ناموسن تائیں ان سلام سداوے
نال پیارا ڈیکن تینوں جنت و ایماں جائیں
اس تھیں پچھے مومن تائیں شہرت اجل پلاوے
قرآن وچہ بھی رحمت شامل روز قیامت تائیں
چار سھنوں پھرنندہ کسی قادر پاک تعالیٰ
دور کھلو کر مال محبت پڑاہ صلوات سداون
قرآن وچہ بھی رحمت شامل روز قیامت تائیں
اول ایہو آوازہ کر سن کتھے امت میری
طرف سداوی میں رب طرفوں یسایا حکم گرامی
جلدی کہو حبیب میرے لوزن پیامال سمحالے
اشی صفاں ہو سن ایہ تھیں مشرق مغرب تائیں
باٹی اوگنہاراں کارن تسان شفاعت آئی

ہیشک جھٹے رب سمحالے کہ دعا عاجز کوئی
نہیں مجال کسیدی مارن نگران مالک سوئی

حکایت مومن

سی کوئی خاص توکل والا مومن پیک رہا بنا
 شریاہت آرزو ہو کر چارہ پیش نہ جانے
 کئے فیصلوں میں نہیں سمجھے مشکل حال و سیو
 اگھیو سوال امانت کر کے یار غالب میرے
 چھوڑ گیا گھرا یہ گل کر کے اپنی عورت تائیں
 حمل سے مرط عورت اس وہی قبریں اصل ہوئی
 جدوں سا فرگرو چہ آیا وہ سکین ٹھانا
 روزدارہ ندا عاجز ہو یا نیندر غلبہ پایا
 جداس خوابوں سرت سمھالی پھرا وہ قبر مگالی
 کیا ویجھے پیا کھڈے لڑکا سوہنی صلوٹ والا
 حکم الاموں مر کے اندر مہلت پوری ہوئی
 ویکے سلامت لڑکا مومن نال پیارا ٹھایا
 امر جنباؤں غیب آوازہ ہا قف خبر سنائی
 چیتوں لہن دن باں تیزندی اسان سپرو کریندا
 تا اسیں تیری عورت تائیں عمر زیادہ دیندے
 واہ سبحان اللہ رب عالمی منجھے وعدے والا
 بیشک لوگ توکل والے باہر منقبت ملدے
 جنہاں مرادوں دیوں والا سرو رہی رہیا
 دو وہ بھی نیا تیر بھی دینا اکھن سر دیا
 ڈوم بھرائی دوست اسے پیا کیا قدرت ہوئی
 شکر کوں نہ شکر مندے ہوں نہ نعت کہتے جاؤں
 ایہ سب ٹیٹا ندھی تائی جس توں شکر کر اھے
 منکر موڑیاں مٹے نہ ہرگز نہ شکر مندے ہووے

پے کئی سفر مصیبت سنوں دور گتے ول جانا
 عورت اس دی حاملہ آہی راوی خبر سناکے
 جیکر میری عورت تائیں وقت تو لہ تھیوے
 جو پیدائش پچھے اندر کراں جو اھے تیرے
 مر کے جلدی نہ گھرا یا حکم جوین رہا تیں
 باقی اسے گھر کے اندر وارث رہیا نہ کوئی
 شیخ پیا گھرا بارہ پرانہ کینتس حمد رہا نا
 قبر اندر کرا کا سنوں خوابوں نظری آیا
 جس کے اندر عورت اس دی غسل کفن کر ڈالی
 مر کے توں پیدا کر کے پالیار پ ٹھالے
 پیا قدرت کامل سیتی کجہ عم روزہ کوئی
 ورو محبت عورت کارن رو کر نیر چلا یا
 جو شے تداہ سالوں سوچی اسان سمھال پھچائی
 اجل پیا لہ عورت تائیں جہاں کن جو دیندا
 جوین ساڈا وعدہ سچا پورا اسیں کریندے
 جسوں اس واکلیہ کامل حبت گت حال سکھالا
 گرم نال چہ باغان لوں تازہ رکھ جھل کے
 خواہ کیتا رہ ورو رائے لہی ازم پیا
 ویو جواب تداویاں سرور واہ پوریاں پایا
 نال آرم گھراں چہ بیٹھا نظر نہ اھے کوئی
 ہر گلیاں چہ خواہی کنوں سکتے پارن آون
 وہ را پیا لوں کر کے اسنوں لسی لگی دکھائے
 تو پیکے نہ تہوں ڈر کر جھکا رہا نہ کھلے

Marfat.com

دین و دنیا کر تیری پیمان بیدیناں اچالا
قسم خداوی قوم کسینوں میں نہیں برابر بنا ندا
جلس کہندی بول شتابی ذکر یعقوب پیدا

جیکر تیر طبیعت ہوتا بھنڈا منہ کا لے والا
رب دیاں ناقرباناں پاروں کرافسوس سنا ندا
کریں نصیحت ہو کر کسینوں ساڈا صاف عقیدہ

بیانِ رخصت کردن یعقوب فرزند ارجمند مع بیباں

سنو حقیقت اصلی ہو یا جس دم نبی عفاروی
بہت پیار یعقوب پیغمبر پیراں نال کمایا
اوس مکانے آن کھلوتا اوہ مقبول سچا و اں
رو کر اتنی بات سنا لے اوہ محبوب حقانی
بھی اوہ تھیلی تھراں الی بو مضرں مڑا آئی
ناخن مال بیگانہ کھاون نہیں پسند لے نون
کرن و انت نقرہ کاروں کے چیب یگانہ
جیکر عمل برابر کہ سو طس نیک جزا ہیں
بھناں بدی قسم اٹھائی دل تھیں حاضر ہو کے
لے او پار حوالے رہے کیتا اسان تسانوں
ایسے طور لے گل آجے پکے یوسف و نون
تسے چیزاں شاہ کارن مخفہ بیجے بنی پیارا
بھی ستار خلیل نبی وی شان مراتب عالی
دیون لگا رو کر منہ تھیں کے چیب عفاروی
ایہ مخفہ اس شاہ وے اگے ساڈی طرفوں دھرنا
کہ واز یوں دل کر بھناں ندر تسان نہ جانا
خالق وی تقدیر بناون کیا توفیق اسانوں
نظر نہ لگے و کچھ انہانوں خوف و لے وچہ آیا
اس تھیں ڈر نا خطرہ کرنا رو ابلا کس لے
سبب سبب سمجھاو کچھ سو نو پھیر خدانوں

رخصت حکم و تا فرزند اں کیتی جلد تیار ری
پکر ماڈو گوری رخصت کارن بحیرون باہر آیا
جس رکھ مہیٹوں یوسف سو ہنا ڈوریا نال بھراول
کہدن ایتھوں رخصت کیتے اسان پیارے حاجی
سو شش نال روانہ کیتی بھی اکبات سنائی
بچنا اس عدالت اندر طاقت نہیں کے نون
امر اسان لے وچہ نہ کرنا جیلہ عذر بہانہ
نہیں تاں طس اس کے انگوں و عذاب سزا ہیں
تاں پھر بنیا پنے تائیں گل وچہ طیار و کے
رہنوں سو نپا کیلا حجرے چلیوں چھوڑ اسانوں
پھیر یعقوب نبی پر ہونا وقت برابر و نون
ہک عصاب شہین پیرا ہن سنتوں میرا پیارا
برکت رحمت باہم حسابوں عظمت مرسل والی
کفن میرے کھرا یہ کچھ مہیشی و لت برکت ساری
بھی فرمایا ساریاں تائیں عمل برابر کرتا
ہر وہ واز یوں وودو لنگھن اکھے نبی ربانا
نگراں نیک نصیحت کرنی لائق فرض تسانوں
نظر تے جاوہر خن دونوں پاک نبی فرمایا
اپنے دل دی کرو تسلی رہا فضل سچا وے
باہو تسلی مشکل ہوندی نیند آرام تسانوں

مال سُجاد و واہ کھلا ہے کچھ ہر جہ ہونے
سنو حقیقت باقی حالاً جویں کتابوں بھائی
کھلا اکیلا رخصت کر کے جوین پیغمبر رتوں
نال محبت سبحان کارن بھر بھر نہیں پوڑے
گروں رو جانہ پال کارن منکے کھلا دعائیں
چھوڑ کر یصراط تھیں لنگھن ہومن لوگ تمامی
منزل مشکل پہنچن مشکل باہجوں فضل الایہوں
ول یوسف نے رو فراقوں ہی بے آرامی
کرے شتابی و کھین کارن کڑا دیر نہانا
جا چہے جد صاحبزادے اُس پر عمل کیتونے
پہنچ و روانے شہر مصر سے ہمیں اوس زمانے
چھوڑا یا بنیامین اکیلا انہاں س زکائی

اوہ تقدیر فل منکر ہوئی بھی نقصانوں روو
سب فرزندائوں پیغمبر نیکے عافرمائی
نظری اوسے باہل کولوں یوسف اج و جینا
جے سوڈ کھ اولاد دکھائے نال سو منہ نہ مورکا
یارب خیریں نال لیا وین خیریں نال پہنچائیں
یارب سلم سلم بولن رب کے نبی گرامی
خیریں پیچن صاحبزادے خوف خطر کے ایہوں
بہر دن بیٹھا کرے اویکاں وہ محبوب گرامی
اسی سالان نال جدائی عرصہ گذر وانا
رخصت وقت یعقوب پیغمبر جو فرمان دوتے
جوڑا جوڑا ہو کر چلے اوہ مقبول یگانے
ایسے طور اکیلے وون گئے جہنم کے بھائی

سیان داخل شدن پروردان حضرت یوسف در مصر حال بنیامین

سنو حقیقت دو دو جنیاں لسل ساتھ بنایا
کن گئے کچھ غم نہیں کرنا نال محبت سائے
دو دو داخل ہون ندر حکمت بے ہی آہی
بنیامین رہیا جد چہے گئے تمامی بھائی
ڈاچی آپر چڑھیا ہو یا اوہ مقبول ربانا
تازہ زخم لگا وچہ سینے کیتا اشہدائی
ہر کم اندر رو پے پالے پاوشتابی آون
اپہ کنتہ کوئی جیکر جانے کرے محبت بھاپاں
رووے بنیامین کھلاوتا پیش ز جاوے کائی
ویہ پناہ کے ماں چاہا چیکر توں اج ہوہیں
ایہو سٹا ماں رو روہ لے نال فراق نہانا

چھوڑا یا بنیامین پھراواں باپ جویں فرمایا
لوکاں پاسوں کچھدا آویں ن لیں سرکایے
سنو حقیقت کیونکر ہوئی قدرت پاک الہی
لوکاں کولوں رستہ پہنچے بانہ نہ سمجھے کائی
پچھدا پچھدا عاجز ہو کر نہا و دور نہانا
میں کیوں کھلا اکیلا رہندا ہے راج ہندا بھائی
ہوے قدر معلوم تزاہیں جد تھراں چہ جان
کیا معلوم پیقذراں تائیں نہ کر منہ کھیپاں
وہ و فراقوں رنجوں برسوں بولے بھائی بھائی
جوڑا بن کر شہر مصر نون ل کر وٹے دو توں
چھرائیل یوسف کے کارن لیا یا حکم ربانا

اٹھ شتابی جاہل اسنوں آیا تیرا بھائی
 اوہ عبرانی کرے کلاماں سمجھ نہ پاوے کوئی
 کرن روایت پاک نبی نوں کسی رب تعالیٰ
 وجہ عصمت حیران کھلوتے باہو لٹاں تھیں سارے
 جلدی نالی رسول پیارا کر کے شتر سواری
 اگر حسین اُمت کارن جویں خدا فرمایا
 حکم ہو یا اس وقت یوسف نوں کے محبوب بگایا
 لیٹو پوشاک تئیں کر جلدی عامان لوکان والی
 نالیں اسیں اج تساؤ تیا ہیں عجب نجات دکھائیے
 جاہل شہروں باہر اسنوں دتا حکم الہی
 سرتوں تاج شہانہ یوسف جلدی دور کرایا
 پاناہن غریباں والا کیتی جلد تیار می
 سب گاہ ان منظور کر کے طلب پیارے والی
 جلیل مانڈی تیرے اندر اپنا حال و بنجانے
 ابو بکر نوں وصل حقیقی اس دن کے دکھالے
 کیلے دے پتر جس ویلے جوڑ پوشاک بنائی
 جویں پیارا ارضی ہوئے مرضی ویکھ سجن دی
 کھٹے بھر پان عاجز آون قرب حضور ی پاون
 عارف اکھن دوست تاپن جنتوں یلیا لوڑیں
 جے کجھ خودی تکبر رکھیں بوسرداری والی
 جے دل عاجز سائل ہوئے در پر کے آوازہ
 سنو حقیقت حضرت یوسف جدوں پوشاک دٹائی
 کجھ چھپا کر چا در اندر شہروں دور سد پایا
 کھلا اکیلا پیارا بھائی ویکھ پچھتا دوروں
 دل ڈاؤنا کر حضرت یوسف ان سلام بولایا

رستہ اسنوں کون تباہے روز انالی جدائی
 پتہ نشانی کون تباہے مشکل حالت ہوئی
 عاصیاں نوں معلوم نہیں ہے رستہ جزت والا
 مصر جنت وچ کیونکر پہنچن رہبر باہو پیارے
 نال شتابی خیراں لسی کارن اُمت پیاری
 رونکے پیارے کارن جیونکر یوسف آیا
 بدن ڈالیوں کر و شتابی دور لباس شہانہ
 ڈاچی آپر چہاہ کر جاہو امر کیتا رب والی
 کشتی مدت پتھوں تینوں پیارا اوپر لایئے
 صدر بانا کیتا یوسف طلب چروکی آہی
 پہن لٹی دستار مبارک ہو لباس وٹایا
 دل چاہے دلبر نوں ملنا کیا کرنی سڑاری
 فتوحی وچوں شینی پاون ایہ کن نہیں سکھالی
 تا منظور پیارا کرسی نظر عجزت پائے
 جدوں پوشاک دتی راہ مولا بھورا ییاد والے
 بات پسند ہوئی سرکے جھات پیارے پالی
 اپنی مرضی جیکر لوڑیں ایہ گل کدی نہ بندی
 چوڑے ایساں لالو دکھاون دوز کالیاں جاون
 اول حضرت یوسف وانکوں خیر تاملی توڑیں
 ولبر آپ تکبر والا سب سردار سواہی
 منگن دایاں تھیں دھونٹے حمت بے اندازہ
 نال شتابی ڈاچی آپر چہاہ کر باگ اٹھائی
 پھر ورائے شامی دے دل ایہی بن کر آیا
 سوتی صورت بدر نیسروں جلوہ روشن نوڑوں
 ویکھ زیارت اکھیں ٹھریاں گراں صبر نہ آیا

دیکھیں کہ ان دونوں چشمانِ دروں کھل آیاں
 گل و چہ ملنا باہیں لوڑن بہر وں سر پائینہ
 یہ کہ جلد سلام سنایا یوسف ہی رہا بنے
 مکہ چھپا کر چادر کو لوں یوسف ان بلایا
 یہوشا میر غبرانی یوسف کیتا سخن زباؤں
 دانایاں کیا پھر یوسف اگے کتول جانا
 کہن لگا رہا حال میرے پر بڑا احسان کیا
 ایسے لایت ساڈی بولی کوئی نہ جانے والا
 حضرت یوسف اگھیا اگھن سنتوں یار پیارے
 توں کجھ دس حقیقت اپنی لے کارواناں بھائی
 حال ویران بیماراں انگوں نظری اوں تینوں
 حال ویران بیماراں انگوں میں ویران تدو کا
 اس تھیں کچھ ساڈے گھردی برکت چھوڑ سدہانی
 سینے سا تگ ایساں الی لین آرام نہ دیندی
 سن سن باتاں بھائی کو لوں حضرت یوسف رووے
 یوسف کیا تسافے گھروا من کی حال بھائی
 سنج ہو پا گھرا ساڈا پٹے جنجال کسائے
 ایہ گل شکر حضرت یوسف بہت زمانہ آری
 بنیامین پچھانے تاہیں اپنا پیارا بھائی
 حضرت یوسف بچھن وچا چادر کچھ چھپا وے
 باتاں کرے کرے حاورن یار محبت والے
 دست ہمارے تھیں چھو کنگن لہیا بنی پیارے
 قسم پا قوت جڑاؤ آکھن زینت حد نہ کاٹی
 بنیامین جدو ٹھا اسنوں قسم زجاج بناے
 ہمسکر حضرت یوسف اگھے قیمت خیر کی تینوں

نال محبت چھم چھم برسن ساون جھپٹاں لایاں
 ڈٹھا آن حیران کھلوتا سوہنیا یاز گینتہ
 کیا علیک سلام بو سنتوں بنیامین سیانے
 بنیامین نہ مول پچھاتا کوئی قیاس نہ آیا
 یعنی کچھ کتھوں ایوں کیا اوس کنعانوں
 بولی سنکر راضی ہو یا بنیامین سیانا
 ساڈی بولی جانن والا درد رینق ملایا
 تینوں کیونکر علم ہو یا ہے دس حقیقت حال
 میں بھی کجھ دن ویس تسافے نال نصیب گڈاے
 کیا مطلب جس کارنوں توں تکلیف اٹھائی
 بنیامین کیا سن بھائی میں کیا دساں تینوں
 یوسف سوہنا میرا بھائی جاندار پیاجدو کا
 گذری درد فراقاں اندر میری عمر نہانی
 ہکپل دل تھیں چھوڑے جان دی دل تیر میری
 جیونکر بنیامین پیارا، منجوں ہار پرووے
 بنیامین کیا کی دستاں جو میں مصیبت آئی
 جتول گیا چراغ نورانی چانن لے گیا نالے
 ہے افسوس تسافے پر بیٹی مصیبت بھاری
 اُسے جاتا حال میرا سن اسنوں شفقت آئی
 غالب رو محبت کیتا دکھ نہ جریا جائے
 دور پر پردوں میں طرفاں میں وگن پر لے
 بخشیا بنیامین بھائی توں اس پیپ سہارے
 پنجہ ہزار دیناراں قیمت خیر کتابوں پائی
 سچا کنگن میں کیا کساں کس کارن کم آئے
 میں ہنسی بخشش کرتی نہیں ضرورت تینوں

نال حفاظت کھیں اسنوں شاہد کتے و بخاویں
 بنیامین کہیا ہور ساکھی آسے پیرے بھائی
 یوسف کہیا نالے چلساں دل چہ فکار نہ کرتوں
 انساں اللہ اول تینوں بھایاں ساتھ ملاواں
 آور وارپوں داخل محئے دو لوں پیارے بھائی
 پر وہ مول نہ کھویا یوسف نہ کچھال ختایا
 بہت خلائق میلہ بھریا اس دربار دوائے
 لے لے پار حوالے رہے جاں ساتھ بھراہاں
 اتنی بات سنا کر یوسف جس دم قدم اٹھایا
 ہنجوں بھر کر اکھن لگا حضرت یوسف تائیں
 دل زوں اثر جدائی کیتا نال محبت زماں
 رور و اسکے تیرے باہجوں صبر نہ آوے بیوں
 اے دلبروں جتوں جا سیں میں بھی جا سوں نالے
 کرے پیار و لاسا یوسف نال پیارے بھائی
 پر وہ کیتا حضرت یوسف اپنا آپ چھپایا
 بنیامین کہیا توں میں تھیں جیکر جانا لوڑ ہیں
 حضرت یوسف رو کر اس زوں اتنی بات سنائی
 میں مملوک غلام نما نا جس داؤتا کھاواں
 جیکر میرا صاحب بیوں امر اجازت دیسی
 اس گل چہ و نیل یوسفوں ہدی طرف اشارہ
 حکیم سوا جد بھائی تائیں گھر لاپ لچاواں
 اتنی بات سنا کر یوسف اپنا آپ چھپرایا

ظاہر ہوسی تان جتولے قیمت اس دی پاویں
 میں کس طور انہا توں ملساں بیوں خبر نہ کاٹی
 طس تیرے بھائی تینوں نظر خد اول صرتوں
 پھر لوں رخصت بخشیں بیوں تان میں گھر ل چاواں
 پوری بات یعقوب نبی دی رہنے کر دکھلائی
 نال محبت اس دیتائیں بھایاں کول پہنچایا
 حضرت یوسف بھائی اسنوں دوں ان دکھائے
 تیری حاجت پوری ہوئی میں ہن گھر ل چاواں
 بنیامین نانا ہو کر گل ملنے لوں آیا
 صدقے جاواں حال سداواں بیوں چھوڑ نہ جائے
 جویں پیار یوسف جانی پہلے روز و چھناں
 بھایاں نال جدائی پاواں کدی نہ چھوڑاں بیوں
 رہن محال پیارے باہجوں کون جدایاں جالے
 بنیامین خیال نہ چھوڑے پیش نہ جائے کاٹی
 اثر محبت حکم رہے تھیں دل اس دے چہ آیا
 میں نہیں ہنسا میں نہیں ہنسا جے سواری مولوں
 جے میں تینوں ساتھ لچاواں میری تھاؤں کاٹی
 اسدے حکم سوا میں تینوں کیونگر ساتھ لچاواں
 املساں میں جلدی تینوں جد فرمان کہیسی
 جد ایک اضی زب ہوسی پیش نہ جاوے چارہ
 رت عیاشی ن غیرت ہوئے تان کی عار سناواں
 روڈا چھوڑا پاویر پیار کوئی نہ حال ختایا

جاوہر یا سرسجد سے اندر طرف جناب باقی

باقی بنیامین ولی میں تھیں سنو کہانی

ملانی شدن بنیامین پروران و منجرتان بہا

بھایان کو لیا اس ویلے بنیامین سیانا
 مال خوشی سے رنگ و پایا بچھن لگے بھائی
 نظری آئے بدن تیرے تھیں ہو گئی ویرماری
 دو گھڑیاں پہ خشک باغیچے پیکر لیا پانی
 رہ گیا میں حیران کھلوتا گذر گیا کچھ ویلا
 کچھ چھپا کر چادر اندر آیا باگ اٹھائی
 سخن کر کے عبرانی بولی بہت پیار کہا یا
 دے گیا عجب نشانی میں سو مٹی پاہر شمار
 وچہ پر ویس بلا پار بنے درورفتی پیارا
 بنیامین کہا ہاک سوہنا کنگن دیکھا میں
 کہن لگامت کھڑا جا کے شاید تیرے پاس
 شوق ہو یا شمعوں کی لٹوں و کھین کارن آیا
 ہو گیا تم یہود اکو لوں ویرنہ لگی کوئی
 دست برنجن تیرے کولوں میری باہن یا
 جس نوں دے گیا دیون الاہ سے طرفے جاوے
 کر چکے سب جیلہ سازی پیش جاوے کاچی
 غیران پاسوں بند ہووے نیک برکت تیرا ہی
 وقت ترغ و انصافوں کر داپے نقصان نہاں
 صبر آرام کرو تیں رامے آہ اپنی جائیں
 جمنے بھائیاں ستا کاران صفت نہ کیتی جاوے
 ہر اک تائیں ہک نگینہ وانا مال پیارا
 راضی ہو گئے سائے بھائی وچہ نفسیر لیا یا
 نے ہزارہ ملنے استوں عجب غات گراچی

کرن روایت جس دم یوسف سنوں چھوڑ سدا نا
 ویکہ آسودہ بھایان تائیں بات عجب آئی
 طبع مبارک قائم تیری تازہ لو ہو جاری
 لاغر عاجز ابھی تیری طبع ہمیشہ ثنائی
 بنیامین کہا جہینوں چھوڑ یا لتساں کیلا
 کیا دیکھاں اک مرد خدا و اینوں خبر نہ کائی
 مال محبت اس نے میںوں ان سلام بلا یا
 مال محبت سے سناوے باناں رو پیاروں
 خلق محبت اس وی کیتا تہی چہ خوشی پیارا
 کہے یہود اراضی ہو کر اوہ کی دے گیا تینوں
 ویکہ یہود ارج بناوے اپنے ذہن قیاسوں
 جدوں یہود لیکر کنگن دست مبارک پایا
 تاں اس ویلے قدرت کاملیدی طرفوں ہوئی
 ویکہ حیران یہود آتائیں بنیامین سنا یا
 دار و داری بھناں پایا جائد انظر نہ آوے
 یون کارن بھناں بھایاں ساری فوت لائی
 ایسا مثال خدا وی طرفوں خوش گذران جہنا ہی
 بخشش خاص ہو پار طبع فون لور پان جہنا توں
 بنیامین کہا اس ویلے بھناں بھایاں تائیں
 وہ یا قوت اس کنگن اپتر اوہی خبر سناوے
 قیمت رنگ برابریں ہر اک وہ ہزاروں
 باقی کنگن بنیامین دست مبارک پایا
 کہن لگے سناہ و تائیں وواں حل سلامی

بنیامین پیارا بھائی اسنوں ورنج دکھاواں | اپنا وعدہ پورا کر کے دل دا مطلب پاداں

سیان حاضر شدن اولد یعقوب پیش یوسف با بنیامین

دل فرزند یعقوب بیدے عالی شان پیار
ہتھ ہتھ کھلے برابر ہو کر نظر یوسف نے پائی
اول بول یعقوب بنی واپیش سلام کیتوں نے
اگے بے حد فیض حضوروں ساں غریبان یا
باراں شتر لدا کر والے سب اکرام کیتا سی
رخصت وقت ساڈ تیا تیں حکم ہو یا سرکاروں
تاں ساں وہ یوسف دا بھائی اپنے ساتھ لیا ندا
بھی وہ تھراں حاضر کر کے پیش حضور کجیاں
بھی پیرا بن عاصا سو ہنا اوہ دستار پیاری
دل گلزار یوسف دا ہو پابست خوشی وچہ آیا
ایہ دستار انہا نون ملدی رحمت فضل لہوں
رحمت بدی کون ہٹا کے عاجز خلقت ساری
ہتیا یوسف اضی ہو یا ویکھ سوغات تنہا ندی
لیا حکم باور چیاں تائیں دسترخوان لگا ون
ہر ہر قسماں شیریں میوے ہر قسماں مٹھیاں
پتہ نہ لگا بھایاں تائیں خدمت کون کراندا
غیبوں ورنج خاص خدا نون میں پر کر مگھاو
امر کرے تا بنیاں لیاں بہت جتاوے حالا
بعضے آکھن مرشد میرا ظاہر باطن جانے
بنیاں نون جد غیب نہ ہوئے با بچوں حکم الہی
جو رولی دکھا ون لگے کچھن اج کس ال پکائی
جو خیراں کچھن بنشٹی کولوں کس کس اندر گذاری

وچہ دربار یوسف دے جا کر ہوئے سلاخی سارے
کچھن لکھتاں پھر بھناں دیوں عرض سنائی
اسیں ولاد یعقوب بنی وی سب انہا روتوں نے
شفقت خدمت عزت کر کے بڑا احسان کیا یا
بھی یعقوب بنی وی طرفے خط پیغام دتا سی
حضرت بنیامینے کارن طلب زیادہ پاروں
جو فرمان حضوروں ہوئے ہڈرنہ کیتا جاندا
وانے کھولیاں بوری وچوں ہتھ اساتے آیاں
یوسف اگے ساریاں بھایاں ہدیہ نذر گذاری
مینوں رتہ خاص رسولان عالی منصب یا یا
مرسل کامل شان جہان نون سخن ہووے درگاہوں
اپنی ہتھیں بھایاں دئی یوسف نون سرداری
حکم دتا سب نفر غلاماں خدمت کرو انہا ندی
ہیت لذیذ لطیف نہایت کھانا جلد پکا ون
جو فرمان حضور شایا خدمت حاضر آیاں
بنیامین کچھن نہ کیتی کون پیار کماندا
جتنا اُس دی مرضی ہوئے غیبوں خبر جتاوے
حکم سو اکوئی کھول نہ سکے پردہ حکمت والا
رہدی مثل بناون اسنوں ڈورن نہ خوف ربانے
ہو رگھرانہ کون انہاں کھیں مت پھوڑو گمراہی
پھر کیوں غیب نہاں نون آکھن بولوں کفر سوہائی
ورنہ غیب تنہا نون آکھن بہت شیطاناں ماری

چو خادم کرن یارت اے بچھن کیتھوں آیا
 قسم خداوی میں لیاں نشان نہ مول کٹھاواں
 نبی ولی سب حکم قرآنوں تابعدار اُمر کے
 بیشک غیب سولان نبیاں لیاں پ جتنا ہدا
 کہی رسولان کھیں کھن عرش یارت پاوان
 کیڈا مرساں پ یوسف اُس نے خود فرمایا
 بتے لوگ اوسے پر راضی جو کوئی رولا پاوے
 حد موافق شان انہاں حضرت محبت کیے
 زندیاں عوٹاں قطبیاں لیاں رنہ غیب نے کوئی
 آگہ حقیقت عبدالتارا جویں کتابوں پائی
 قیداندر جد یوسف آیا مکتبہ رب باری
 در تیرے پر بھائی تیرے سب محتاج کریاں
 جد بخت یوسفوں تا عالی منصب پایا
 مجلس بیٹھن کارن بنیا عجب مکان شہماہ
 سونا قسم عمارت اس دی ابن عباس بتاے
 تر یہ گزرتاں اتنا چوڑا سوہنا بے اندازہ
 ہر خانے وچے مال دیاراں سبھ تصویراں بھایاں
 جیو کبرا ہر حق یوسفے بھایاں پاسوں ہوئی
 اس خانے وچے کھانا کھاوان حکم نبی فرمایا
 اُس دن مال خوشی دے یوسف ہو پوٹا کنگائی
 برفقہ ریشم لیا دواسے بھلی چن لو کا یا
 اول اس خانے وچے یوسف قدم مبارک پایا
 بہتی عزت مال لیا ڈاواہ سوو اگر شامی
 سد لیا بے صاحب جزاے عزت تا وہ پ پاروں
 دیبار ریشم اس گھرانہ سرخ بساط بچھائی

جس نون اتنی خبر نہ ہوے غیب کویں اس پایا
 شان گھٹاوان والا کافر میں کیوں دوزخ جاواں
 مشرک راضی ہے میں کھان چاہیں سو کرے
 بستر نہائی نیرے دوروں قدرت زماں کھاندا
 کہی رسولان تائیں اپنے قدم نہ نظری آون
 اُس پر گور پرست تان تائیں کجہ اعتبار آیا
 مرسل نبی رسولان نون لیاں شان دلاوے
 رہدی مثل نہ اتھاں بنائے قبر الاہوں ڈریے
 اُس قبران چہ دوروں سنکے یہ کیا قدرت تھی
 حضرت یوسف خدمت بھایاں اسدن جویں کائی
 اے یوسف اسیں تینوں لیاں مکانی سرداری
 آن سلام کر لیں تینوں صاحب تاج کریاں
 بھایاں کارن مال محبت عجب مکان بنایا
 جس نون نانس و گھن والا ہووے وچکھ دیوانہ
 جس پر نظر آرام نہ پھرے چکے جھلی جاوے
 اس وچے ست مکان عجاوب جدا جدا دروازہ
 ہر تصویراں بیٹھ حقیقت سطران حال بھایاں
 کل حقیقت مال دیاراں فرق نہ چھوٹا پاگوئی
 ایسا مرادوے وچہ آہی جس کارن بنایا
 حسن برابر لٹ نکالی وھن جنینہ لیاں
 اس مائی نون لکھ سلاواں جسے حضرت جایا
 اس تقمیں بعد غلامان لقران ایہ فرمان سنایا
 جو سردار وزیر گرامی خدمت کرن تھامی
 آن ورتے اس گھرے اندر حکم جویں سرکاروں
 جویں غالیچے جنت والے ریت حد نہ کائی

سب اولاد یعقوب بنی دبی سب اکٹھی ہوئی
 بنیامین یوسف تئیں اے نہ ہوں بچھا تا
 اس دن بہت یوسف بائیاں سنیاں سنیاں
 کرن وایت نقرہ کاروں تابت جبر تھامی
 حضرت یوسف بھایاں تئیں لگا کہن تارا ہیں
 بھٹاں لکھیا خط صاحب جدا پاس نبی پہنچا یا
 بنیامین تئیں پھر یوسف اول بات سائی
 بنیامین کیا اس صاحب کیا سلام تسالوں
 بہت تسال پر راضی ہو پاوہ پیغمبر عالی
 جیونکر حال انہاں دے آپر شفقت رسول تسالوں
 بھی فرمان یک عم اسالوں و زقیامت مارے
 بھی فرمان تسالے کارن کیتا بنی ربانے
 بیٹھا رہ گیا حجرے اندر میں سکین تانا
 باہل طرفوں اتلیاں بائیاں بنیامین سنیاں
 بنیامین آپر جو چادر آہی پہنن والی
 حضرت یوسف روکر بچھیا بنیامین تائیں
 بنیامین کیا کہک آما میرا یوسف بھائی
 اس نقس کچھ ورو فراقوں صبر آرام نہ بینوں
 اس نے لکھیا بھائی آگھن بینوں خبر نہ کوئی
 میں سنیاں بکوچہ تسالے ولی بہادر کوئی
 کسے رحمت تائیں جس ویلے سنت مبارک پاو
 مل کر قریاں پیٹھ اس کہ لوں اوہ محبوب خفائی
 شکر بھائی آگھن لگے سچ تسال فرمایا
 پھر حضرت یوسف نے کیا میں سنیاں کچھ حال
 گروں وڑ ششرون پڑے پڑے پڑے پڑے

یوسف نے کہا میں نے تم کو پہچان لیا ہے

بر لے اندر بیٹھا یوسف حال نہ جانے کوئی
 غم دے مال نمانا ہو کر بیٹھا چپ چپاتا
 ایسی قدرت کامل ہوئی کوئی خیال نہ بھایاں
 ووجی واری صاحبزادے جس دم ہوئے سلامی
 خط ساڈا یعقوب بنی نون دتا ہے پانا ہیں
 بنیامین انہاں دی طرفوں پاس تسالے آیا
 باپ تیرے کیا دتا تینوں ساڈے کارن بھائی
 دو جانیک دعا فرمائی بہت انعام تسالوں
 جویں تسال تھیں پوری ہوئی شرط بھائی والی
 کھٹے بالند حق تسالے عاٹیں شوق انہاں توں
 دو چادر و فراق یوسف دے لیانہ اگور کناے
 گھر بھجو اولاد میری لوں جلدی دیکر والے
 رولق چھوڑ گیا سب گھر بھٹیں جیونکر حکم بانا
 شکر یوسف تاریاں ہیں جگروں یار لکھیا یاں
 بہتے نام یوسف دے اس پر کوئی مکان خالی
 ایہ کیوں یوسف یوسف لکھیا سالوں طائیں
 ہو یا شہید جنگل وچہ باہر دے گیا جام جلدی
 نام تسائی دے کیا در دون حال سداواں کینوں
 پھر بھایاں توں پھر یوسف بات عجیبہ ہوئی
 تن اس دے وچہ قوت اتنی ربدی بخشی ہوئی
 جٹاں سمیت زمین نقس کہ لوں ہر صیک لیا
 پل وچہ کرنا لوو دکھا لے وہ صاحب کنگائی
 ایہ روٹیل بہادر ویکھو حاضر کرد کھلایا
 کوئی تسالے اندر بھائی اتنی قوت والا
 بھٹیاں پڑیاں بندید سے جلا ہو جان سارے

چمڑہ گوشت پارہ پارہ ہووے شتر تھامی
حضرت یوسف اٹھیا اسنو بات مجال وسیع
بھی فرمایا کہ کن تسان چہ مرد بہادر کوئی
کل دہندے اسدے تو فوں لسن دوران درے
منہ پھین دو پھاڑاں کر چہرے پھیل کیکاری
یوسف پھیا اس دہانے توں ماجد نالے
پھر کہیا کوئی مرد تسان تھیں غضب جہ لولے
فشنے والے بیخود ہوں غمیری حالت پاوان
کیتا پیش ہووا بھایاں دہوں عرض سنائی
یوسف اٹھیا ساتھ ہیسین توں حبدن سیر بھائی
حضرت یوسف اسدیتا ہیں یہ فرمان سناے
ہے افسوس مجال وسیعے جنوگر اوہ گل ہوئی
کرن روایت جس دم عاصی پیش عدالت ہوں
ابراہیم جہاں جد اٹھیا خوف عدالت آوے
چپ کر جاسن علی موسیٰ سوہنیاں اٹھریاں والے
پچسو سالان اہ دوزخ تھیں کل وار سیکو
روکنعان شناسی نوح نوں عرض سوال کھیرے
ساتھ رسولائے رب کرسی تابعداری والے
اے فرزند اساتے مروں بیکوئی باہر جاوے
ساتے مروں باقرانی جس پر ثابت ہوئی
چیکر میری تابعداری توں منظر کر پیدا
بنیائے فرماؤں باہر جو کوئی قدم سکاے
عبدالستار اس ربانی فضیلتوں منگ وکائیں
سنو حقیقت انیہاں یا تاں یوسف جہ سنیاں
عبرت پکڑو لو کو اس پھیل ہووا حالت سوئی

ایہ شمعون دکھایاں بھایاں صاحب وگرامی
ساتھ جوان بہادر ایسے یوسف کوں مریے
ہتھیں پکڑے شیراں تائیں طلب ہتھیار نہ کوئی
دہشت قوت اس دی پاروں شیر آواز کرے
ایہ شمعون دکھایا بھایاں صبح حقیقت ساری
پھر کیوں گرگاں اس یوسف توں دہاپ وکھالے
سخت بھو چالوں سخت دین پیرمی انکوں لولے
حل حیواناں ہو زانڈے ہشت پھین جھن جان
انہی قوت اسدے اندر ہنک رہے پائی
بار یا جنگل ندر گرگاں اجل شہادت پائی
ایسے مرد جوانان سوہنیاں یوسف ریا جائے
چپ کھلنوں شہرین یوں کرن جوابے کوئی
کوئی نہ عذر بیان شناسی سب حیران کھلن
کون کھرانہ دفتر اندر عذر بیان سناوے
روند پھرے کنعان ٹانا حضرت نوح نوں بھالے
نفسی نفسی مرسل بولن کوں خلاصی تھیوے
حضرت نوح فرماوے اسنوں سن نہیں کجہ ہیرے
مشکرک تا فرمان مکالے چاہک باز نکالے
مت کوئی کہو شفاعت اس دی حاکم حکم سناوے
لسلان دی کجہ شخی اسنوں اثر لحاظ نہ کوئی
دو نوح اندر ہاتھ پتھوں ب زذاب نہ دیندا
بھاوین نسل سولان ہوں جنت کردی نہ یاد
مشکل ویلے ساتھ کرسی نہی مجھڑ سائیں
عذر حجاب نہ کسے سنا یا چپ تھامی بھایاں
جس دن چہ بیان حشر دے خلقت ان کھلوسی

بیان ضیافت خوردن برادران

حکم کینا اس لیے یوسف جلدی اُسے کھانا
 جس میں کھانا کھا دن لگے راوی ذکر لیا یا
 سب تصویراں اس سے تائیں نظر برابر آیاں
 اول شکل یعقوب بیدی نظر پٹی اس تائیں
 دست مبارک عاصی پھریا رو رہنچوں بھرو
 پھر تصویراں بیٹھ عبارت عربی نظم پیاری
 چو نکرا یہ یعقوب نبی ہے پاک حبیب سجاواں
 ایہ یوسف سب نال محبت بھیاں موڑھے چایا
 ایہ روئیل یوسف دا بھائی جنوں خوف آیا
 چو نکر شربت ڈولہیا بیسی چو نکر جھڑگان
 ایہ جنگل حسن ندر یوسف رو رو منگدا اپانی
 چو نکر رہتا اس دن یوسف نیناں لایاں جھڑیاں
 ایہ تمون بہادر جس نے پکڑی نیز کٹاری
 سچے ہتھ کٹاری پکڑی نظر برابر آئے
 ادہ محبوب ہو دا جس نوں تریں دیو چہ آئے
 کرے دھاپاں کھلیاں ہاں جھڑے نال پھرواں
 اتنی حالت نال دیواراں صاف حقیقت آئی
 جویں سو دا گر مالک آیا لکھیا حال تمامی
 جدوں روئے حالت ڈٹھی عین برابر ساری
 ہنچوں رو کر نال اشارت بھیاں نوں فرمایا
 ایہ کوئی مجھ صداق اس دن مہسی ساٹے نالے
 شکریات روئے کولوں نظر اٹھائی بھیاں
 عمل ساٹے نال دیواراں یوں صاف گواہی

دھرو رکاب شتابی کر کے اکھے نبی رہا نا
 اپن حیت وہیل انہاں تھیں اتاں بیان اٹھایا
 چو نکر یوسف نال دیواراں آیو آپ کھیاں
 رخصت کر کے یوسف تائیں نیندا کھلا دعائیں
 گو کہ نہیں دینا یوسف تائیں کھلا دعائیں گہرا
 وائف ہونے وکھن والا صاف حقیقت ساری
 ایہ یوسف جنگلاں لٹھیا کھینڈن ساٹھ بھرواں
 ایہ جنگل حسن ندر جا کر پکڑے زمین ٹیکریا
 جس نے سب یوسف کھانا کھیاں اگے پایا
 نال دیوار برابر دے او سے طرح کریندا
 مڑا ہکا مڑا ہکا پانیوں پانی تریں جان نامانی
 چو نکر بھیاں غصہ کر کے سوہلیاں نغاں بھڑیاں
 پیٹ یوسف اچاک کرن لو کٹی قتل تیاری
 کھتے ہتھ یوسف پان نغاں سھکونی مارن دے
 زکرے پاوانگوں یوسف تائیں سینے نال لگاؤے
 جیکوئی مائے یوسف تائیں میں نالے مر جاواں
 گھڑتیں لیکر کھوہ وہ پھاپا جویں حبیب الہی
 بروہ ہو کہ جویں وکانا یوسف نبی گرامی
 آگئی جان شہنشاہ ندر فکر پیا یک باری
 دفتر ثابت عملاں والا پیش اساوڑے آیا
 سچ برابر عمل ساٹے جس نے دیکھ دکھائے
 دیکھ تاجی روون لگے چھم چھم ہنچوں آیاں
 سچن محال عدالت اندر پیش جناب الہی

خوش بجاں چہ بیٹھے ہے جدا وہ حال دکھونے
 اُس دن سب یوسف بھائی رورو کے پھٹانے
 زردی ورتی ہراک تائیں اڈ گیا زمان نہانا
 حکم سنائیں نگران تائیں میرا کھانا آوے
 یا اولاد یعقوب نبی وی کیوں نہیں کھانے کھانا
 کہن لگے کوئی وقت سانوں یاد دلا لو چہ آیا
 جے سرکار سا ڈیتا میں اس مکان بھانے
 اس ویلے بھی حضرت یوسف پنا آپ چھپایا
 بنیامین بھی نال پوراں کھی حالت ساری
 مجلس اٹھ چلی جس ویلے بول نہ سکے ڈروا
 روزدادہ نداد و درخانا آ گیا ساتھ انہا نہ
 پلنگ سنہری بھناں گارن رکھے پالہ پالی
 دو دو صاحب پلنگاں پر قدم مبارک پاؤں
 دو دو بھائی ملکر بیٹھے جلدی شوق پیارہ
 سہرہ جوڑا سن عجائب سن سب کنعانی
 رہ گیا بنیامین نمانا بھر بھر نہیں چوڑے
 جاگے درو جدائی والے یوسف یاد پوسو
 روروا گھے میرا بھائی جیکر لوں جی ہوویں
 منہ تھپیں بنیامین نہ بولے بیٹھانیر چلائے
 برقعے وچوں حضرت یوسف درو پیا کھیندا
 روٹکے بنیامین کی نون اپنے گول بلاپا
 سا کھی تیرے بیٹھے کھاؤں پنچوں برس تینوں
 بنیامین کیتا کی وہماں حالت پاس شام
 سیا ہک وڈا میرا بھائی صاحب حسن پیارا
 جاندار بہا جدائی کے کرے بہت پیارنا

اچن حیت سرتے اُپر نم دا جال پونے
 ہتھ نہ آئے وقت وانا ہوسکے بہت نہانے
 برقعے اندر حضرت یوسف دیکھے حال تنہا نڈا
 کھاؤں لگا بھایاں تائیں ایہ فرمان سنائے
 حکم کرو جو طلب سا ڈھی عیش کرو من بھانا
 عیش آرام نہ رہ گیا کوئی کھاؤں تھیں ان جیا
 کے آرام نصیب ہوئے نہ کوئی کھانا کھانے
 چلو مکان اسٹے اندر نال پیار بتایا
 خوش لکھے تصویر یوسف دی کلی بہت پیاری
 تازہ زخم لگا لکھو یروں ٹریا ہنچوں بھروا
 اس دن یوسف سارے بھائی وچہ بار لیا نہ
 نال محبت حکم سنایا شہر مصر کے والی
 جوڑا جوڑا بھائی ہوون ر لکر کھانا کھاؤں
 بیٹھیں گارن جوین انہا نون حکم ہو پاس کاروں
 کاشا خوں جوین اب کے ابر سوئے گل پستانی
 ولبر یوسف بھائی باہچوں فرق پیاد چہ چور
 رتا در درخانا ہو کر کھانا بھول گینوسو
 شوقوں پلنگ سنہری اُپر لکر بندے دھنوں
 پیشک بھایاں دے کھ جاگن جد کوئی ہلا آوے
 ڈروا حکم الہی باہچوں کوئی کھان نہ دیدا
 بہت محبت نری کے ایہ فرمان سنایا
 کیا کہہ درو نصیب گذری حال شا کھ پیوں
 اسیں بھی جبکہ جوڑا ہوئے تان ل کھانا کھانے
 یوسف نام تکینہ صورت جانے عالم سارا
 درو غماں وچہ رہ گیا ہاتی میں مسکین نہانا

بائیاں کر کر نکڑا بھائی پاس یوسف سے روئے
 پھیر دو بارہ یوسف چھے بنیامین کے تائیں
 کہن لگے جد لڑا کھا جتے ماں اس دی مر جائے
 یوسف آکھیا کوں مصیبت گذری تیرے بھائی
 بھایاں نال گیار ل کھینڈن ندر چنگل جھاڑاں
 کر تا اسدا اٹھو بھریا ہتھ اسافے آریا
 یوسف کیا جے اس ابدلیں یوسف ہو جاواں
 بنیامین نمائا ہو کر اتنی بات سناوے
 باجھوں نال پوجایاں بھایاں کد بن جادون بھائی
 لکھت محبت کرے برگانہ دولت عزت دیسی
 رو کر یوسف آکھیا بھائی سچ کہیا تدمہ پیلوں
 میرا بھی ہت چھڑیا بھائی پیارا حد نہ کوئی
 میں بھی تیر یو اگاں کیلا چھڑے بھائی والا
 کدی کدی ل کھانڈے تھے اسیں پیار بھائی
 دونوں لکر کھان بنٹھے راوی ذکر لیا یا
 کہن لگے کیا اس پکارن شہ نول الفت ہوئی
 بنیامین اساو ییلاون پایا منصب عالی
 شکر بائیاں حضرت یوسف کوئی نہ حال بتایا
 حکم کرو تاں نال ساڈے ایہ لٹاؤا بھائی
 ایہ گل کھکھڑے یوسف پکر رکاب اٹھایا
 گوشے ندر کھاون بیٹھے ولوں پیارے بھائی
 برقعے تھیں جس ویلے یوسف باہر ہتھ لیا نڈا
 رو کر حضرت یوسف پھیا بنیامینے تائیں
 بنیامین کیا اچ یوسف وئی پھیر وکھالی
 دست مبارک چوں لٹاؤے نازک حسن سواکے

برقعے اندر بیٹھیا یوسف حال نہ ظاہر ہووے
 بنیامین جو آکھن تینوں معنے نام سنائیں
 ساڈے ٹاک ساڈوں سیکوئی بنیامین بلاوے
 بنیامین کیا کچھ پینوں اس دی خبر نہ کائی
 چھے رہ گیا دورا کیلا چیر لیا بھیا رٹاں
 رو رو باہل جنگل بھانے پتہ نشان نہ پایا
 حکم کریں نال جوڑا بندکرا سیں بھی ولوں کھاواں
 اپنے بھائی باجھ کینوں دل چہ خوشی نہ آوے
 ولے بڈلانوں پکارن بھئی پھرے لو کائی
 بھایاں انکھن کتے تھے ہوئی جد کہ کند کر سیسی
 اے پر آکھیا میں اس کارن فاقہ ہے نہ تینوں
 نل کر نال بھڑے کھانا کھا دیاں ت ہوئی
 دونوں پار جدا ہیاں والے رہنوں ظاہر حال
 ساٹھ تیرے اچ ر لکر کھاواں طلب میریدل آہی
 حیرت گذری بھایاں تائیں ابن عباس بتایا
 کرے محبت پیار ولا سا جویں پیارے بھائی
 جنوں اپنے ساتھ بٹھایا شہر مصرے والی
 نال محبت بھایاں تائیں جدا رکھان لیا یا
 جوڑا ہو کر کھاتا کھاوے نرم کلام سنائی
 نال بہانے بھائی تائیں جدا رکھان لیا یا
 حضرت بنیامینے تائیں خبر پھیا نہ پائی
 بنیامین تا بھرا آہیں راوی خبر سنا نڈا
 کیا غم درد ہو یا دل تیرے پینوں حال سنائیں
 کہ نشانی نظری آئی یار پیارے والی
 ایسے طرح یوسف آئے سو ہننے ہتھ پیارے

پھر بھی حضرت یوسف اس تھیں اپنا حال چھپا و
 پھر کھاؤن لگے ان پھر یوسف برفقے الہا چایا
 بنیامین ڈوٹھا جس ویلے ہکٹروں رخسارہ
 بسمل انگوں بنجو ہو یا سخت بیہوشی پانی
 موت قریب ہو یا غم درووں کتنا وقت ولانا
 جد کچھ بنیا بنے تائیں ہوش لکائے آیا
 مال محبت چھن لگاوس پیار یا پنوں
 بنیامین کیسا وہ حالت خیراں اثر پہنچاے
 آپیں یوسف سے اگے کیتا ذکر زبانی
 حسن جمال یوسف واجو نکر رب قدر بنا یا
 جس کار بگر شکل یوسفی خوش تصویر بنائی
 خوش رخسار تٹاے ساؤں یوسف یاو کرایا
 شکر باتان حضرت یوسف ظاہر حال نہ کیتا
 بنیامین واسی غم تھیں کھاؤن تھیں دل چایا

سن سن باتان جھم جھم روے درونہ جریا جاو
 منہ وچہ لقمہ ہاون ویلے تھوڑا رخ و کھلایا
 چمک سن دی ظاہر کیتا بجلی دا چمکارہ
 پٹھا ویکھے کول پیارا جس تکبیر پہنچائی
 ویکھے حوالا رووے پٹھا یوسف نبی ربانا
 روکر حضرت یوسف اسنوں سینے مال لکایا
 میں جاتا کچھ اثر بیماری سرگی لوندی تینوں
 میں ولادہ سولال نہیں سرگی کیونکر آئے
 مدت پھول پار سمن وی ڈوٹھی اج نشانی
 عین برابر حسن تادا ویکھن اندر آیا
 اوسے کا تبا ویر تٹاے قدرت قلم چلائی
 میں جاتا وچہ تھہر تھہرے میرا بھائی آیا
 پیا اوٹیکے حکم رہانا صبر پیا لہ پیتا
 وچہ تفسیر نام غزالی جوین بیان سنایا

بیان خواست کردن بنیامین یوسف رفتن زجاہ اول

حضرت یوسف چھپا سٹھیں کیوں نہیں کھاندا بھائی
 اے پر میں اک عرض شاداں جو کچھ حالت میری
 جس خانے وچہ اول ساؤں خود سرکار بلایا
 حکم ہووے تال اس گھرانہ رہیں گوارمی جاوا
 ایہ مراد میرے دل نہ لہس خانے وچہ ہوواں
 جیکر موتوں فارغ رکھے یینوں خالق سائیں
 حکم دنا اس ویلے یوسف ساتھ غلام رلایا
 پھیردہ بار ہو یا غم تازہ صورت ویکھے بیماری
 درووں کچھ صورتساؤں چھے تھوڑے تھوڑے جاوے

بنیامین کیسا کچھ یینوں کھاؤن طلب نہ کائی
 جے کچھ حال میرے پر ہووے الفت شفقت تیری
 اس خانے وچہ پیارا یوسف یینوں نظری آیا
 دل چاہے میں جانڈیاری پھیر دیارت باواں
 پیٹھ برابر صورت ویکھاں کڈہ البے زواں
 روکر اں دیارت پٹھا روز قیامت تائیں
 بنیامین تائیں اس گھرہ وچہ موت مال بنایا
 آپیں سکلن چیر جگر لہن رونداکر کمزاری
 چھم چھم پنوں دین پانی برہوں گ چمکے

رو کر کے بلند آوازہ غم کے تھولے کھائے
 ورو فریقوں روناروندا ہو گیا خاص دیوانہ
 وقت نزع کے حالت انگوٹھوں جان لبیاں پر ہوئی
 منہ تھیں بولے حدر پانا ہو اور آواز نہ آوے
 جس دم ایسا عاجز ہو یا غم کے نال نما نا
 جلدی جبرائیل وحی نون حکم و تار ب سائیں
 اس تھیں کھچے نال شتابی ایہ فرمان سنایا
 دیور یارت بھائی تائیں مت رہ نارا مر جائے
 سخن نہ بالوں بولیا یوسف سنکر حکم غفاری
 آگے کر یوسف نال شتابی گھر کے اندر آیا
 آکھیں پہنچ شتابی اندر لے نر نہ سنانا
 ادب سلام زیادہ کر کے طنا اس کے تائیں
 سن فرمان شتابی منشا چھے کے ول آیا
 نقش برابر صورت اس دی یوسف وانگن آہی
 آن سلام کیتو سو حاضر دھن مانی جس دنیا
 نال دیوار جو شکل یوسف دی آہی لکھی ہوئی
 ہو زیادہ روون لگا بنیا بین منشا نا
 آگے شکل یوسف دی بینوں جلوں تیر لکھیا
 دو یوسف اس گھر چو پینوں حاضر نظری آون
 ہو کر بنیا بین دیوانہ پچھدا منشا تائیں
 سر تظیم زیادہ اولوں منشا عرض گزار کے
 بنیا بین نما نا ہو کر منشا لوں فرما ندا
 کون یوسف ہے جنوں بولن ایسا تام پیارا
 بنیا بین زیادہ رو کر اتنی بات سنائی
 چھوڑ گیا وہ دلہر سو ہنا یہ بازار جہانی

نال محبت صورت تائیں کر کر پیار بلا وے
 غش دی حالت اندر ہو یا بخود حال دیوانہ
 مرے اندر پیشک سنوں فرق نہ رہ گیا کوئی
 عبدالستار نال جدا یاں روون مزہ و کھائے
 غم مصیبت ورواں والی بیبا فضل ربانا
 پھیجا رب سلام علیکم حضرت یوسف تائیں
 یا نبی اللہ تیریکارن حکم خدا فرمایا
 پھر پچھتا سیں تے غم کھاسیں ویلا پچھ نہ آنے
 مدت کچھوں ملنے کارن لگی ہون تیاری
 حضرت منشا بنیا اپنا جلدی نال بلا یا
 چا چا لیرا ورو فریقوں ہو گیا بہت نما نا
 خبر اسادی صاف سنائیں کوئی نہ حال چھپائیں
 برتیاں جڑیا تے زرفتی عجب لبیاں لکھیا
 یوسف و چو یوسف پیدا کیتا ذات الہی
 بنیا بین ڈٹھا جدا سنوں ہو رتا شہ بنیا
 نقشہ دونوں برابر ملیا فرق نہ دے کوئی
 یا سولا کیا قدرت ہوئی میں کچھ غیب جاننا
 زخم دو بارہ لاون کارن دو جا یوسف آیا
 ہلک سان آپر دو سو سوج جلوہ نوز و کھاون
 اوہ یوسف پاوں ہیں یوسف بینوں حال سنائیں
 میں فرزند غلام یوسف دا لے محبوب پیار
 ہے کوئی ملک شتا کے اندر یوسف نام سنانا
 منشا بولیا وہ یوسف ہے پیر صدیق سوادا
 ایسا نام صدیق یوسف سی میرا سو ہنا بھائی
 اچ یوسف صلوات اللہ و اسنی نام شتابی

باپ یعقوب پیغمبر ساڈا عالی شان پیارا
 پھر نشاے دوحی اری ادبوں عرض سنائی
 میں طرز ندائے یوسف ابھی فرزند نشاڈا
 اوہ یعقوب حضرت صاحب جد مبارک میری
 اوسے حضرت یوسف بیٹوں خود فرمان سنایا
 اتنی خوشی دے وچہ ہوئی بنیامین ولی لوں
 آکھ کرمال شتابی لیا ٹھنڈی وچہ سینے
 آکھوں میں س شتابی بیٹوں لے فرزند سو پارا
 منشاڈا آکھیا بھائی دے دل تسان خیال آیا
 بنیامین کھیا اوہ سہی شہر مصر وادی
 نشاڈا آکھیا جس تیاں مصر حکومت تھیوے
 شاہ عزیز کہو میں جس لوں اوہو نشاڈا بھائی
 سکر بنیامین زیادہ رتا بے اندازہ
 رو کر آکھیا نشاڈا میں پچل مال اسالوں
 مچھلی انکھ میں بن پائی کوکے بھائی بھائی
 درو محبت سخت فراقوں آیا یار دیوانہ
 درووں بنیامین ولی پر ایسی حالت ہوئی
 لمی منزل درو نماں دی کیتا مارے حالہ
 بہیمی وچہ کوکے آوازہ ہو کہلام کانی
 جے بلانا نشاڈا کوئی اسد ساعیت ویر لگاندا
 نشاڈا عرض کرے میں جا کر عرض حضور نشاڈاں
 چاچے طرفوں جا کر نشاڈا جلدی عرض گزاری
 جلدی آٹھ کر حضرت یوسف خلوت نشاڈا آیا
 دل بہیمی درو فراقوں چھم چھم بچوں جاری
 فاقے والے ہاں جد کھانا خوشبو حاضر آئے

جس لوں مشرق مغرب تائیں جانے عالم سارا
 اوہ صدیق جو حضرت یوسف خاص نشاڈا بھائی
 راج سلامت خیریں کروا جالو نہیں ووراڈا
 میں فرزند غلام نشاڈا پھر و صبر و پیری
 تیاں محبت کارن حضرت پاس نشاڈا آیا
 فضلوں آب حیات پیالہ لیا حضرت بی لوں
 ایسے درو یعقوب بی دے کیتے بن نا بیٹے
 کتھے تیرا ہا بل سوہنا میرا ویر پیارا
 سخت سنہری آپر تسانوں جسے کول بٹھایا
 نام عزیز تسانوں جس لوں در پر لوگ سوالی
 تخت مصر دے اپر اسنوں نام عزیز سید لوے
 اس دے مال تسانوں کھا وچے کچھان آئی
 پچل بیٹوں پچل بیٹوں رو رو کرے آوازہ
 چھم چھم روون میں ٹاٹے جلد و کھال اسالوں
 عبد الستار جے وس ہوئے سن حال ہدائی
 کیونکر شمع مبارک با بچوں صبر کرے پروانہ
 یوسف با بچوں کئے اندر فرق نہ دتے کوئی
 وانک سکندر جلدی لورے آب حیات پیالہ
 جلدی مال کھال اسالوں نا ہیو جایا بھائی
 جلیل بنیامین فراقوں جنت اندر جاندا
 پاسر کار تسانوں آئے تیاں نشاڈا لچاواں
 عم دی حالت چو نگر آہی سفر قریب تیاری
 لیا جلدی محبوب سخن لوں چھب فرمان سنایا
 آملن بار پیا کے جانی حلوی بیان پیاری
 لکھ فاقے نقین آرامی سخت عذاب و کھائے

پڑھ شکرانہ عبد الستار رحمت جھڑپاں لایاں
 جا کر نشا چاہے تائیں جلدی عرض سنائی
 یا حضرت اٹھ لو شتابی جلدی تیاں لچاواں
 سن کر بنیا میں شتابی دیر نہ کیتی کوئی
 دروون بھائیں بن جگر لوں ب لوں معلم حالا
 اے وڑیا اس خانے وئے چہ بنیا میں سو مارا
 کیتس برقعہ دور شتابی ویکھ پیار اجانی
 ایسا حسن یوسف لڑا ما کسن وایت والے
 ویکھ سخن لوں بنیا پسے وروون تاریاں آہیں
 وروون ٹھاٹھ سمندر نکلی نالے نہیاں بھریاں
 بکدڑے تھیں بچرے وروویں پیالے بھائی
 جلد گلاب معطر یوسف ہرے سے چھنکایا
 نال محبت آکھیا یوسف خیریں گدرن تینوں
 تاں پھر حال یعقوب نبی و ابنیا میں سنایا
 آکھیں پاپ پیالے اپر ایسی حالت ہوئی
 چپے بالوں بند کلاموں کیتا بھر دیوانہ
 بہت طبیعت عاجز ہوئی اس حبیب غفاری
 رخصت کر کے جدوں تیاں بھایاں ساتھ رلا یا
 حجرے اندر ہرون راہیں سجا کے اندر روے
 تن من بھاپیں بھڑکن ہو گئے بین تاپنے
 چون کولوں گیا دورا ڈامرے کولوں نیڑے
 ذکر بیان نہ کیتا جاسے جو میں مصیبت بیتی
 ٹکڑا اپانی خدمت کارن جو کوئی آن بلائے
 مومن لوگ جو نیڑے ورووں طلبے یارت آون
 آہیں مار یوسف نے کہیا ناؤں جنڈی بینوں

کتیاں تیاں بچوں اسدن میل کتیار بھاپاں
 گوشے اندر بیٹھا یوسف بھایاں خبر نہ کانی
 سوہنا بھائی ما پو جا یا حاضر تیاں کھاوان
 دل لوں تنگ زیبا وہ لگی وصل تیار ہی ہوئی
 عبد الستار اوکھ تما شہ قدرت کامل والا
 ملنے کارن پیادو یکے آوں ویر پیارا
 چند مبارک ظاہر ہوا عجب جہاں لوزراقی
 رات اندھیری چان ہوندا ستر قدم دواسے
 اللہ اکبر اول زبا لوں پارے تلے گل باہیں
 ہنچوں وئے ریادو چہ چشماں مچھلی وانگوں تریاں
 وروون بنیا میں تیاں غش دی حالت آئی
 چر کا سرت سمحالی اس نے ہوش نکالے آیا
 ہن کچھ حالت باپ میر ہدی دس حقیقت بینوں
 جیو بھر قصص لانا بنیا و اندر بھر منتسریا یا
 ورو فراق تیاں اندر ہو خیال نہ کوئی
 تیں تھیں کچھ ہو گیا اس اوں سارا ملک بگوانہ
 جدوں جمال نہاندا پائے ہنچوں دسن جاری
 بیٹھارہ کیا اس دکانے گھروں پھرنہ آیا
 چھم چھم ہنچوں بھرن مصالے نیت نماز گھلو کے
 موت قریب گیا وچھم وے چھیک پئے چھینے
 باہم خدا تھیں منزل خم دی جیسا کون نہیڑے
 ویر برساں داعرہ ہو یا بول کلام نہ کیتی
 کیا منگدے ہوتا پھر وکر یوسف نام سنائے
 ویکھ حوالا چھم چھم روون خم لیکر ٹر جاون
 لے بابل یہ میرے پاروں دکھ لگدے تینوں

بنیامین کیا وہ کہ اُس واؤ کرنے کیتا جائدا
 قد میں ٹکے حجریوں باہر کے نہ حضرت آیا
 خبر سناؤی جا کر اونہاں جیکر کوئی سناوے
 بنیامین سناوے باتاں حضرت یوسف روئے
 روزدار وندا حضرت یوسف آکھے بھائی تائیں
 بنیامین لگا بدگھاؤن راوی ذکر کیا وکے
 تھوڑا ذکر ہو یا جس ویلے شروع کہانی ہوئی
 ہے کہہ ہو حقیقت سندا پند اہل پیالہ
 میں قربان ہواں اُس لگے کیونکر گذری تینوں
 وچھے طبیعت حال بھائی وافر یوسفوں آیا
 سنگدس لاش بی جان پیاری و یسی
 اج اسنوں بے لھوئے الامیں کچھ ذکر سداواں
 باتاں نال و لائے یوسف و پرپارے تائیں
 بے کس حالت اندر میری زینب بچیں نہانی
 جیو کر باپتیاں تھیں کچھے خوشی نہ دھٹی کوئی
 کپڑاواں تھیر تھیرا سنوں بدن ڈالے پیراں
 ہجر غماں چہ بالین ہوئی اتینیاں تاناں گیاں
 راہی لوگ مسافر لکھن جس طرفوں کوئی آئے
 نال محبت رتا یوسف زینب اسن حال
 جتنا پیار کر یسی کوئی مسن و جدا یاں
 پھیر حضرت یوسف نے کھیا و پرپارے تائیں
 بنیامین کیا گھر میرے عورت نیک نصیب
 تے فرزند مٹھے گھر میرے بنیامین سنا یا
 بنیامین کیا میں کہ و ا یوسف نام رکھایا
 آتش بی سناوے غم تھیں لٹوں خوشی نہ آئی

سننے اندر دیکھن اندر فرق ہزار کوناں و ا
 دل و حال کے سے لگے کدی نہ بول سنا یا
 اب حیات پیالہ پیون پھیر حیاتی آئے
 کیا مقدر مجال سناؤی جان تک حکم نہ ہووے
 کھانا کھاؤتاں میں اپنا کذریا حال سنائیں
 حضرت یوسف حالت پنی بیٹھا کول سناوے
 بنیامین کیا وچ غش سے ہوش نہ رہی کوئی
 ہوش آئی تاں بچھن لگا سوہنی صورت والا
 حالت درد جدا یاں الی جلد سناوے میں بیوں
 چیکر میں لاج کچھ اس دن و اسنوں حال سنایا
 ساری عمر ایلا ہوساں تیر فراق مر یسی
 ہوگ شہادت میری تھیں مت وندارہ جاواں
 نال محبت بچھن لگا منحل حال سنائیں
 بنیامین کیا غم صبروں اس دی عمر ویسائی
 حال برادر زینب خالوں رور و عاجز ہوئی
 و رور سنجائی حال نہانی دل مسکین فقیراں
 بنت یعقوب پھیر و آنکوں ہنچوں جاری رہیاں
 رو کر ذکر سناؤا کردی کوئی نہ خبر سناوے
 ویسی اجر مصیبت اسنوں شکوں ب توالے
 عبدالستار اعارف نہیں ہیں دم سمر پر یاں
 ہے کوئی حرم مبارک تینوں پیکھی حال سنائیں
 یوسف کیا اولاد کی اس تھیں و سین بارہ چہ
 تا پھر حضرت یوسف کھیا کیا کیا نام رکھایا
 اوہ جتیا تا و ر و فراقوں ہنچوں نیرو ہایا
 سناوی ہوندی ہے گھر ہوندا لاج پیار بھائی

دلچسپ آرام جہانوں شادیاں لوچہ خوش ہوون
 و تم رکھیا میں نام دوجے و ایجاؤ سب پیدا
 بنیا میں کیسا ادہ لڑکا جس دن پیدا ہویا
 آخر روز کو کراتہ سوہنا سینے نال رکھیا
 ذہب جو آکھیا تہجے تائیں پاڑن کھاون والا
 خوشی خیال نہ اپنیوں سینے بیان بھاپیں
 دلچسپ اے سافے آپر ظلم کیتا بکھیا لڑاں
 اتیاں بانوں ہاں بھراواں سنیاں ہو سنیاں
 بل پئے یاد گئی و گھیری بولن حمد تائیں
 سینے اندر بلدی آہی آلتش تیر پورانی
 دل گلزار ہو پاوچہ پلے گیا مصیبت حالہ
 اوہ کو شریوں محشر اندر لسی نیکو کاراں
 کر نکرانہ بولیا یوسف ملی مراد دلاں وی
 بنیا میں کیسا وچہ نم سے اتنی دست پائی
 انشاء اللہ یوسف آکھے رکھاں پاس تسانوں
 شتر تیریدی بوری اندر پائی پکڑ رکھاواں
 قید کر یسا نال بہانے روسن تیرے بھائی
 جے سوہون عاجز ہوون دسین نہیں کسینوں
 بنیا میں کیسا میں راضی جو کچھ آکھیں بھائی
 پیریں سنگل دکھ نہ دیون کول پیارا ہوے
 کیا تو شجر بلال عاشق لول دسی بی پیاروں
 شیریں مویے شہرت شہراں تری محل سوہاون
 رو کر کیسا بلال اسانوں جنت طلب نہ کافی
 دوست باہجوں جنت لیکر میں راضی کیوں ہوواں
 ایہو طریقہ جہاں والا شوگونوں پادان مستی

دروالوے شادیاں اندر نال جدا یاں روون
 یوسف آکھیا سننے والا بہت تعجب ٹھیندا
 کراتہ تیرا لوہو بھریا میں ہتھ پھر کر رو یا
 ورد فراقوں اس لڑکے والو ہونا نام لکھیا
 حاضر ہو یاں دن سینوں ورد مصیبت حالہ
 کر کر یاو پیار یاں تینوں رو روماراں آپیں
 یا لیاں باہجوں باغ بہاراں یاں سنج اجاراں
 وچہ تفسیر یوسف آہا میں نہیں لول بنیاں
 دلچسپ خوشی سافے تائیں بنیا پینے تائیں
 سرو ہوئی جس پلے ملیا رحمت والا پانی
 لب جاناں لول وصل پلایا کو شتر سرد پہالہ
 گرمی سورج طیش نہ پاس سالن پچاس ہزاراں
 چلو نشانی بھاپاں دے ل لیواں خبر نہاندی
 میں کیوں بلدی سافے کولوں کر دے تین جدائی
 جیو کھیا ملن حکمت ہو سی خبر نہ ہوگ انہاں لول
 مال برآمد کر کے تینوں اپنا چور بناواں
 میں پھر ان باہجوں کھان سینوں لول کچھ خوف نہ کھاپیں
 سوت امانت لول چہ رکھیں جو میں سکھایا تینوں
 جھڑکاں قید قبول اسانوں نا منظور جدائی
 سولی چرماں شہادت منزل جدوں نظارہ ہووے
 جنت میں سافے کارن سنگ اے سرور
 خوراں جھن من چال کھاون خدمت اندر آون
 خوش رخسار سجدی کولوں جنت گھول گھائی
 اس جنت لول صدقے کر کے جوڑیاں چو کھلواں
 عشق حقیقی والے اکھن جنت جنت پرستی

کر منصوبہ مال بھائی دے بنیامین دہ
 جس لیے اس چن چیتی دتی آن کھالی
 بدن مبارک دونا ہو یا صورت حسن سوایا
 نیڑے آیا تدون پچھاتا مال بھایاں
 تروں مگر ی پاس بھراواں حضرت یوسف آیا
 جدوں تساڈا یوسف بھائی دور ہو یا گھر باروں
 لگے آکھن ہراک تائیں لگیان ردو جدایاں
 سکر باتان حضرت یوسف ایہ فرمان سنماندا
 کس لگے سب ستوں خالی اسپں غریب تمانے
 اوہ دیناراں اینیاں چون جو ساف ہتھ آیاں
 یوسف آگھیا مال بائت جو تکر تسان لیاندا

ہو کر آگیا پاس بھراواں اوہ محبوب پچھاہ
 پہلی نظر نہ کسے پچھاتا کیسا امام غزالی
 مال خوشی خوش رنگ پایا اوچہ پچھان نہ آیا
 وچہ تفسیر جو ابن عباسوں ثابت خبراں آیاں
 آ بیٹھا جد مجلس اندر ایہ فرمان سنمایا
 کس کس نون غم ہو یا ز یادہ دور جدائی پارو
 اے پر بنیامین نمانا ہو گیا دانگ سودیاں
 خرد سو تسان کیا کچھ گھر تھیں پلے مال لیاندا
 خاص توکل رب واکر کے اتنی دوروں دھانے
 مال امانت خرچ نہ کیتا پیش حضور رکھیاں
 بے نقصان تسانوں حاصل مطلب ہوگے لاندرا

سیاق غلامی اور یوسف کے اور واقعہ شدت انہما

لیا حکم غلاماں تائیں جلدی کرو تیار ہی
 اے پر بنیامین دی وی پتھے بوری بھرنی
 خفیہ سب پتھیں ایہ کم کر نارت کوئی خبر سناے
 قسم یا قوتوں پائی آکھن ابن عباس بتایا
 بنیامین دی بوری اندر پایا اوہ پمانہ
 جلدے دور گئے جس لیے بھایاں خبر نہ کائی
 آکھن ایہ سو اگرتا می کیتی چائے چوری
 آپو اینیاں تئراں آپر بیٹھے تئو ق پیاروں
 تروں جلدی فوج رسالہ طیبیا باگ اٹھائی
 پھلی پیریں پیش عدالت حاضر کیتے سارے
 آن کھلے تان کچھن لگے دسو حکم سائوں
 ہو گئی گم ساڈی پائی شاہ فرمان سنمانے

وانے دیو کتھا اینیاں تائیں شہری جس پیاری
 نظر بچا کر اس کے اندر پائی داخل کرنی
 جلدی کرو روانہ ہوون مرت کوئی ویر لگاے
 دو لکھ دیناراں اس کی قیمت بحر العشقوں لیایا
 راضی ہو کر حضرت یوسف کیتے جلدی روانہ
 پکران کارن حضرت یوسف گروں فوج پر ملائی
 جلدی حاضر کروانہ اتوں بکڑ دوزور بنوری
 باتان صفتاں کرے جاوان خلق یوسفے اردوں
 چوراں انگن گڈ آتے سب تئراں تھیں بھائی
 حکمت کیتی حضرت یوسف کارن دیر پیارے
 پوری کر گئے تئیں ساڈی یوسف کیسا تھما توں
 شکر لدا کر دانے طسں جو کوئی لول لیارے

آکھن لگے قسم خدا وی سچی بات سناواں
 پیشہ نہیں ساڈا چوری نہ کوئی اسپس فساد وی
 یوسف کہیا تساڈ یکار بن جتنا کرم کما یا
 اس کارن تساں نہیں بلایا چھوڑ دغا رہا نہ
 ایہ گل شکر بھاپاں تائیں کچھ دل خوف نہ آیا
 حضرت یوسف حکم سنایا دیکھو بھارا اینما مذکے
 اگے اسان مان تساڈ وی خوب سمحال پہنچائی
 لوکاں آکھیا جے تساں گولوں ہال برآمد تھیوے
 ایہو تکی ہر یک تائیں دل سے اندر آ ہی
 عارف آکھن متقی ہو کر جے سو عمل کما یے

چوری کارن شہر تساڈے ہرگز اسپس آواں
 اسپس ولاد رسولان بنیاں پاک گھرانہ عالی
 واہ سبحان اللہ کیا بدلہ ہتھہ اساڈے آیا
 اپنی ہتھیں عزت سیتی دے جادو پیمانہ
 کھن لگے تساں ناحق ساڈوں اتنا عیب سنایا
 بھاپاں کہیا دکھاو ن باہجوں اسپس بھاپاں جانے
 اتوں تساں خیال نہ کیتا چوری مگر لگائی
 کھن لگے کچھ عذر نہ کرساں ساڈوں قید کچھوے
 باہجہ تصوروں کیونکر کرساں ساڈوں قید گناہی
 دل توں پرہیز ہی والا خوف نہ مول بھلا یے

سناں تلاش کردن پہلہ از پارلے شامیاں

تاں اول شمعوں وی بوری کھولی ڈھٹی بھائی
 یوسف آکھیا یہ کون ڈاڈا نیک بے رگ سیندا
 دو جے آکھن لگے رب کچھ مال اسباب ساڈا
 وس بھایا مذہبی ہوئی تلاش رب بھار کھو لایا
 ہو یا معلوم جے کار شہرت عادت نہیں سائتوں
 یوسف آکھیا وہ بھاراں تھیں نہیں شہوتی ہوئی
 شامل ہو کر ساتھ حکم دے کیتا سخن بھراواں
 تاں پھر یوسف حکم سنایا کھو لو اس وی پوری
 راضی ہو کر دیکھن والا کرے بلند آوازہ
 سب اولاد یعقوب نبی وی حیرت اندر ہوئی
 اچن چیتی سوہنیاں شگلاں رومی اندر آیاں
 نظر اٹھا کر دیکھن ناہیں ہو گئے بند زبانون
 تھر تھر کنبن ملک لورانی زمین بھوپاں ہلاکے

چاروں طرف تماشہ دیکھے خلقت دیکھن والی
 کم شہرت چوری والا اسپس تھیں ناہیں تھیندا
 دور ہوئی سب ساڈے آپوں جو کچھ ظن تساڈا
 بنیا میں رہیا اک باقی لوکاں عرض سنایا
 نہیں تلاش ہی کچھ حاجت حضرت دیہو اہل انہوں
 اک اٹھ دا اسباب کھلاو ن نہیں ضرورت کوئی
 جد تک ساڈے بھار نہ دیکھو ہرگز اسپس جادواں
 پائی باہر آگئی اس تھیں ثابت ہو گئی چوری
 ستا ہی مال برآمد ہو یا سنو غریب نوازا
 دانہ کھالیا حضرت آدم زور نہ رہ گیا کوئی
 دل شرمندہ بول نہ سکے خشکی لبیاں سوکایاں
 اچن چیتی غم وی بجلی کہہ ک پئی آسمانوں
 ایسی حالت بنیاں پر جے کر ظاہر آوے

حیرت غم افسوس انہاں فل ایسا وقت بنا یا
 بنیا میں اسودہ دستے خوشی نہ جھٹی جائے
 کتنی الفت شفقت شاہ دی تھے اتر ہوئی
 مہفت شتر لہو اگر تینوں کنک ملی سرکاروں
 عمل تیرے آج ساتھ برابر ساؤں ملی سیا ہی
 بنیا میں بھراواں تائیں اتنی بات سنائی
 ایگل سن کے بھایاں تائیں غضب لہو چہ آیا
 پس کہ بنیا میں پیارا بات سنائے بھایاں
 جو میں تھیں مہراں الی گئے چوری ہوئی
 دیوہو جوابتوں میں یہاں مہراں تھیں چرایاں
 ایسے جوابوں سے بھائی چوپ ہوئے یکبارہ ری
 کذا یاک کذا یوسف جو کراہت خبر سنائی
 کتنی مدت وہاں بھراواں نال فراق وہ پائی
 حکم دتا جو چور بنا کر رکھ لئے بھائی تائیں
 سو حقیقت جو کراہت اس دن گرم عدالت ہوئی
 ایسے قانون مصر وہ چھبسی جو کوئی چیز چھرا
 چیکر یوسف عدل مصر واس دن حکم سنائدا
 جت کت حالوں سے بھائی مالوں بدلہ دینے
 ایسے بھی حکمت کتنی اس دن مالک سر جہنار کے
 یوسف آگیا ملک سنائے جو کوئی چیز چرائے
 کہن لگے جو ملک اسائے ایسا عمل کساندا
 وہ چھبسی عدل عمل برابر مسئلہ حق سنایا
 ڈر لڑوں چھوڑنے لڑوں چھوڑنے حق بیان سنائے
 مسئلہ حق جو لولین عالم تھوڑے پار تھنائے
 سنو حقیقت بھایاں جس دم حق بیان سنایا

مرجاون منظور کیتو نے عزرائیل کہ آیا
 کہن لگے اے ظالم تینوں کیونکر شرم نہ آوے
 شان برابر ملیا تینوں بدلہ ایہہ واؤئی
 واہ واہ خوبی تہہ دکھائی ہمک صلی پاروں
 آن بعزت کیتوئی سانوں چہ عدالت سنائی
 قسم خداوی میں اوہ پائی لوری وہ نہ پائی
 تیں بن تیری لوری اندراوہ کس مال لکھیا یا
 جس نے وہ تھائی لوری مہراں چاکھیاں
 اوہیں ساں چرائی پائی بوہ جواب نہ کوئی
 جاؤ ساں بھی چوری کتنی آگہ سنائے بھایاں
 رمل بیٹھے حیرت اندر بنی مصیبت بھاری
 رب فرمائے یوسف تائیں حکمت اسان دکھائی
 جلدی نال و چھوڑا پاؤں ساؤں بات نہ بھائی
 کہ فریب نہ کیتا یوسف امر جو میں بسائیں
 نقل کتابوں ذکر سنائوں میںوں علم نہ کوئی
 مال برابر و ناماں تھیں بدلہ بھریا جاندا
 طلب گریندا بدلہ مالوں قید کو میں فرمائدا
 پس بنیا میں تائیں یوسف کول چھریا
 آن گیلے جہاں جزائے وہ عدالت ساکے
 شرع یعقوب ملی دی اس پر کیا فرمان سنائے
 حکم شریعت برسس برابر قید کرایا جاندا
 حکم شریعت ظاہر پوسے ہرگز فرق نہ پایا
 اسنوں کہو سو حدیث من شیریازی فرمائے
 ہتے لوگ مخالف ہو کر دشمن بن انہاں سے
 قید ہوئی میں چور اساندا یوسف نے فرمایا

سہناں فکر پیاو چہ دل سے کرن قیاساں لگے
 اور کچھ دربار کھلو کہ بولن عرض تمامی
 جو جو شفقت اس سرکاروں ساڈے آہر ہوئی
 جویں لوازش شرف غریباں پایا این جنابوں
 شفقت کہ پروسیاں کارن ایسا کرم کمایا
 دوہی وار میں جائے خالی درم دیناروں
 ہو رضیافت عزت توں جویں حضوروں ہوئی
 سن بھی بڑی امید اسانوں حرص خیال جہائے
 نظر کرو سگیناں آہر بخشو چورا سا انوں
 جیو بگر حکم یعقوب نبی دہورا عمل کریساں
 پیش عدالت عرضاں کر کے کون خلاصی پاسے
 عجیب پائیں اپنے بانوں بنوا لادرسولان
 چورمی کنوں لسانوں لہ چہ ہرگز خوف نہ آئے
 لے پر بھایاں توں اس گل دی سمجھ نہ آوے کوئی
 کہن لگے لساں حق فرمایا نہیں خلاف سنایا
 اس تھیں وڈا یوسف اما صاحب حسن گرامی
 غیرت کر کے ہیا یوسف غضبوں رنگ وٹایا
 تہیں بے انہاں چوران لولائی بات سائی
 عبدستار اکھول شاوین من بھایاں تائیں
 "ما جو حال اسکر مومن عمل صفائی پادون

عذر جواب کی ہوگ ساڈا باپ پیارے اگے
 کر کر صفت سوالی ہوئے پیش حضور گرامی
 صاحب کرم حضور برابر ہو یا بور نہ وچھیا کوئی
 ساٹھیں ذکر نہ کیتا جائے باہر مدح ساڈوں
 کھول خزانہ ودات خانہ مفت امان دوایا
 وافر داتے راہ مولائے بخش ہوئے سرکاروں
 ای شفقت پر دایساں آہر نہیں کر سندا کوئی
 صاحب شرم نہ کرم کھٹاون جے سو خفگی آئے
 یوسف صاف جوابنیا یا جلدینال انہاں توں
 جویں شریعت عمل سنایا اپنا دھل نہ دیساں
 نیسا میں لساڈا بھائی قید کرا یا جاوے
 بن کر پاک پیغمبر ناکے کار کوہ مجھو لال
 چوڑی تھیں چوری دچھیا پنوں وہ گل یاد کوئے
 دور ہوئے سب عقل قیاسوں جس پر منزل ہوئی
 جیو بگر اس نے ایس جنابوں چوری مال اٹھایا
 اس بھی چوری کیتی آہی عمل کمایا خامی
 نہ شرمندے ہودن بھائی برقعہ اتان نہ چایا
 چیکر یوسف چوری کیتی نائے ایسے بھائی
 چیکر چوری کیتی یوسف ایسے دسی جائیں
 سکر چوری مقبولان دی صدقے صدقے جاوے

سیان دزد کے یوسف و حقیقت ان

جیو بگر چوری کیتی یوسف وہ بیان سنایا
 بت پرستی کردی آہی دینوں خبر نہ کافی
 شرکوں غیرت ہوئی دوہاں تو سنو حقیقت ساری

وچہ تفسیر یوسفی راوی ثابت خبر لیا یا
 یوسف دی جو نائی آہی را جیلہ دی مائی
 حضرت یوسف وٹھا سنوں نالے ماں پیاری

پہر شے اپنا اصل دکھانے اس پر شک کوئی
 اس واپس بھی ٹھا کر گھڑوا اور مشرک بھارا
 کہ دن ابراہیم بنی لوں شوق لے چہ آیا
 چھک لیا اوچھ گلی دے بولے نبی ربانا
 و تھین والے مشرک آکھن سجت بے ادبی ہوئی
 باپ نبی دیتا میں لوکاں جس دم حال سنایا
 لہدی وحدت توں کیا جان بت پرست بکار
 ایدھرا و دھرم بھالن لگے ورن جوین سو دانی
 ظن کیتا اس یوسف آیت آکھے سورہ کوئی
 راگاسی اچے یوسف سو ہن امرئی ہاں پیاری
 کہ دن بھین یعقوب بیدری ان سوالن ہوئی
 یانیا کہ اہ مولادے دیہ فرزند پیارا
 یوسف با بچوں فی پاراں لیجا جوین بھارتی
 جے بخشو ماں یوسف لسیاں آکھے بھین پیاری
 آخر یوسف آیت کیتا دوہاں برابر حصہ
 پہلا حصہ یوسف تائیں کھو پھی کھروچہ لیا ندا
 بی بی اول عاجز ہو یا ہن کیا نذر لیاواں
 اسمعیل نبی واپٹکا و لیا کمر و والے
 کہ پل صبر آرام نہ پایا نگروں جلدی آئی
 جد دی برکت عظمت پٹکما میں بخیر و بخایا
 کیا یعقوب معلوم نہ سا لوں غیبوں خبر گمانی
 آئے ٹیککا و لیا ہے سی آبے گھول دکھایا
 حکم سو یعقوب نبی لوں پتہ نہ لگا کوئی
 اگو کہنتہ ہوسن تائیں رستہ حق دکھائے
 شرم نہ بکڑن مشرک جھٹلان و رخصدا تھین جان

یوسف کو اپنے باپ سے ملنے کا شوق تھا اور وہ اپنے باپ کو دیکھنے کے لیے مصر سے لوٹا۔

ابراہیم پیغمبر والی بات برابر ہوئی
 غیرت کے خلیل ربانا پیش نہ جائے چارہ
 فرصت پا کر ٹھا کرتا میں گل و چہ رستا پایا
 لے لوٹھا کرے لو جس نے نارہنم جانا
 اس لڑکے لوں خوف نہ آئے قدر تاس کوئی
 اس فرزند تائیں تائیں داغ بلا شکر لایا
 نانی واجد ٹھا کر چایا یوسف نبی پیارے
 ہاں پتر خوش حالت ہن اس توں خبر نہ گمانی
 دو جی چوری سورنساواں جوین حقیقت ہوئی
 بنیا میں ہو یا حدید اسنو حقیقت پیاری
 میں گھر مکت ال ولادواں میں فرزند گمانی
 مال محبت اس کے تائیں آکھے نبی سو گھارا
 تان پھر بھین یعقوب نبی لوں جواب سدا
 دو لوں جھگڑان آپس نہ رہن حقیقت پیاری
 کہ کہ ہفتہ واہی ہوئی ختم کیتو لے قبہ
 باپ آیا حد لیں یوسفوں راوی خبر سنادا
 تان لھر میرے یوسف سنا ہے ارج چور ہنادا
 مال محبت یوسف سو ہنا کیتا باپ حوالے
 پاس یعقوب نبی کے اگر اتنی بات سنا
 کسوں اس چور ہناداں لیتا نظر نہ آیا
 ایدھرا و دھرم نذر کر بیدری یوسف لول آئی
 پاس یعقوب بیدری بی بی یوسف چور سنا
 جرم ہوئی تان یوسف سے جوین حقیقت ہوئی
 کل قرآن معیتلاں تائیں کوئی نہ اثر پیارا
 شکر کوس اٹھے جانل انگوں جنت حرص و ناوان

جو میں نابینا کھوہ چہ جھڑیا آکھے یا رکھراواں
 اُس نے جاتا رہتہ کسی جس طرف سے منہ کرناں
 عبدالستار پڑھ لیکر انہ کریم کیتا رب سائیں
 سنو حقیقت چار یوسف پر چوری ثابت ہوئی
 پڑدہ کر کے یوسف تائیں بی بی مور لیا نڈا
 قید ہوئی میں یوسف تائیں موجب حکم الہیوں
 تھوڑے دن گذرے میں بی بی سفر جہا نوں پایا
 نیچی چوری سنو یوسف می جاں کراں قربانی
 گدگن گھروچہ بیٹھا یوسف کول نہ پاپ پیارا
 حاجت کارن اس سوالی کیتا بول آوازہ
 درم پینار نہ پاس یوسفیے لوچہ فکر دوراے
 ہک مرغی اس ویلے حاضر نظر یوسفوں آئی
 باہو اجازت یعقوبے دی اتنا عمل کما یا
 لوگ چار کرن پاس گلدی اوی ذکر سناے
 ایہ تمے چوریاں ثابت ہیں یوسف پتر آیاں
 غصے ہو کر بولیا یوسف جانے خالق سائیں
 آپس اندر کرن کلاماں کہدوچے سے ثانی
 جھڑک سناون نہ کھٹ بولن ایہ توفیق انہا نول
 کت تہ کوئی یوسف پاروں گلہ انہا نڈا کرسی
 بعضے جاہل سن کر حالہ غیر کلام سناون
 سنو حقیقت جس دم بھایاں اتنی بات سنائی
 شکر یا تاں بولیا یوسف کیا جواب تنہا نول
 غصہ کر کے نال شتابی ایہ فرمان سناے
 کرن وایت جیکر چوری یوسف مگر نہ لائے
 غم شرمندگی ہے نہ ہوئی چوری کنوں تنہا نول

جلدی نال نکالو مینوں نہیں تال میں پڑ جاوے
 خانے نہیں جو باہو ویلے غوطے کھانڈا مرسا
 رہہر پھچیا سرور سوہنا اسان نابیناں تائیں
 چپ ہو یا یعقوب پیغمبر عذر نہ رہ گیا کوئی
 کہے یعقوب شہادت اگے عذر نہ کیتا جانڈا
 برہن نال جد خدمت کرسی ہوسی پاک گناہوں
 فوت ہوئی تاں یوسف سوہنا اپیل سے گھرایا
 جوں روایت بحر العشقوں ثابت ذکر عیانی
 آن کھلا دروازے اتر کوئی غریب پیچارہ
 نال محبت چلدی یوسف کھول دتا دروازہ
 جس نے نام خداوا لیا کیونکر مورا یا جائے
 راضی ہو کر سائل تائیں وہ مرغی پتر مانی
 بیخبری بابل دی پاروں لوکاں چور بنایا
 ایسی سندھ صورت اسدی ایسے عمل کماے
 پیش عدالت حاضر اس دن ذکر جو کیتا بھایا
 عمل سناے ظاہر ہوسن و زقیامت تائیں
 ہو کر سینوں طاقت تائیں کرے کلام ثانی
 ادب برابرتان برابر فرض پیار سناون
 کافرے نمرود برابر ہے تو بہ بن مرسی
 مومن ہو کر سنن پیاروں کافر ہو کر جلون
 ایسے انگوں چوری کیتی یوسف اسے بھائی
 چو نکھر چوریاں کیتیاں یوسف کیا معلوم سناون
 کر لو قید انہاں دا بھائی جانامول نہ پاسے
 بیشک حم کریندا یوسف بنیا میں لیجانڈے
 کیا توفیق یوسفیاں جان لیاون پتر انہا نول

بنیامین تائیں جس ویلے قید حکم قسربا پایا
 زروی ورت گئی اس ویلے شکر ساریاں بھایاں
 بڑا ضعیف نہایت بڑھا اس باب تاپنا
 جے تساں قید رکھایا اسنوں شکر اتنا حال
 اُسید پارون ہو رہی مرسن سہناں عرض سنائی
 برس دنان تک حکم جو ہو سی کرساں کارنساڈی
 جس پر چوری ثابت ہوئے اسنوں پاک بناوا
 گر یہ زاری اندر بھایاں ساری قوت لائی
 اس آیت چم کرن اشارہ روز قیامت والا
 جو کچھ عمل کسے دا ہو سی او سے او پر او کے
 شکر جنہاں تھیں ثابت ہو سی اٹم دوزخ جاسن
 ایسے کارن سب پیغمبر راہ توحید بتاوان
 ریتیاں تھیاں قبران پوجن ویلے سرور والے
 قصہ کوتاہ کر کر عرضاں عاجز ہوئے ساکے
 آپس اندر کرن صلاحیں کس پر عمل کماواں
 بول اٹھیا شمعون بہادر کسنگا سہنا انوں
 اگے بات پسندی پاروں اسپں تمام قصوری
 یا شفقت کر باپ پیارا اینوں آپ ہلاو کے
 اگے اسان چھوڑیا اس تھیں یوسف دلبر جانی
 ہتھیں بنیامین تائیں قید کر آکر جاواں
 جناب جداوں خوف نہ کرساں جد قیضے ہتھو ہرماں
 ایہ گل نہیں مناسیساں ذوں چیکچہ خوف کرسیاں
 وچہ تفسیر یوسف سے آئے کیا نام نمرالی
 انشا اللہ وچہ میداے جس دم ہتھ اٹھاواں
 دوزخ کراں سرور تگامی سنے امیر وزیراں

شکر باہاں شکر کریندا بہت خوشی وچہ آیا
 پیش عدالت عاجز ہو کر عرضاں بہت سنایاں
 محم و لگیریاں عاجز کیتا اوہ محبوب پینہ
 محکم حیاتی ہو سی اسی کی پیوے اجل پیالہ
 اسی بے بدلے سافے وچوں قید رکھو ک بھائی
 شکر پولیا حضرت یوسف نہیں مجال ساڈی
 بے عیبیاں ن چور بنا کہ میں کیوں ظلم کماواں
 کسے نہ سنیا عذر نہا ندا پیش نہ کیا کائی
 جس دم سہنوں حاضر کرسی قادر پاک تھالے
 باپو خوش کھلوتے وکھین کوئی نہ بھارا تھکا
 شکر نبی جے کرن شفاعت کدی نجات نہ پاسن
 شکر کون موژن عالم دینی جاہل بُرا منادان
 توبہ پاہچوں امت وچوں جاسن دوزخ کاسے
 نکل گئے دروازوں باہر اداہ مقبول پیامے
 دونوں کاراں لفع نہ دیوں پٹھیاں پاٹر جاواں
 عہد اقرار یعقوب ہمید آئیوں کھل گیا تسناوں
 میں من اپنے وطن جاساں ات سداواں پوری
 یا ایہ بنیامین پیارا ساٹھ اسیاں گھر جائے
 بے افسوس جس اسلے جگروں پار تھیاں کائی
 ایہ نامردی لاکتی تائیں ایسا عمل کماواں
 ہوگ تاشنہ تیغ نکالی ہنے خالی کرساں
 ہوندی قوت خالی جاواں گھرین جواب کی دسیاں
 پولیا پیرو میل بہادر بے ہیں تیغ نکالی
 جٹنا لشکر شاہی فوجاں کر کے قتل وکھاواں
 تن تن چوں تیغ نکالاں وودو ہر کر چیراں

بعد اس میں تمہیں سمعون بہا اور اتنی بات سنائی
 دس بازار مصر کے بھی سب کوچے کلیاں بھالیا
 کہیا بیوے میرا ڈمہ طرف کچھری جاواں
 سب تھیلوں لٹھ بیوے کدھی تیغ میا لوں
 جاہو وچ بازار مصر کے صبر دلاں وچہ کرنا
 اول شاہ لوں میں کھواری نرم سوال کر لیاں
 قوت زور انہاں واکا علم یوسف کے تائیں
 ایہ اولاد یعقوب نبی دی شہرت وچہ بہاناں
 بیٹے لوں فرمایا یوسف کرا نہاندے جائیں
 خوف کراں مت بابے تیرے غصے اندرون
 مصلحت کر کے بھنان بھان کیتی جنگ تیاری
 جدوں یہود اٹھ کھلوتا قبضے ہتھ لکایا
 جلدی باپ پیارے اگے دہوں عرض گزاری
 مگر اوسے وقت یہود وچ عدالت آیا
 سن کے شہر مصر والی بات ذرا اک میری
 لیا کے بنیا میں سالوں ایسے وقت ثنابی
 ایسا سخت حوالہ بنسی ویلا ہتھ نہ آسی
 کہ ازہر گیاں غصوں حمل زنا تے جھڑا سن
 یوسفوں معلوم آہی گل جد خفگی وچہ آئے
 جامے وچوں باہراون وال بدن سے سار
 جوش اندر کچھ باتاں کر کے غصوں رنگے ٹاپا
 مگروں لٹپت مبارک پراسنوں ہتھ لگائیں
 سر ہو یا تن غصوں اس وقت خارج ہوئی
 بہت عجائب سندرسو ہناروشن حسن جمالوں
 لیا پکڑ یہود اس لوں ایہ فرمان سنائے

میں بازار مصر لوں کافی حاجت لٹاں نہ کافی
 نظر جو آئے نہ بیچ جاوے وچوں تیغ نکالاں
 سنے امیراں ثنابے تائیں تختوں ہتھ لیاواں
 بھی اس وقت بھراواں تائیں کیتا سخن زبانوں
 جد تک سنواواز نہ ساڈی قبضے ہتھ نہ دھرنا
 نہیں تاں کراں بلند آوازہ پتہ لٹاؤں لیاں
 جے تلواراں پکڑ کھلوسن کرسن تک آئیں
 تیغ اٹھاون غالب آون آپر لکھ جوناں
 باہر جو منصوبہ کرسن بیٹوں آن سنائیں
 کرن حلال ہزار جوناں فوجاں تخم اداون
 سنے کھلوتا صاحبزادہ بات حقیقت ساری
 نال ثنابی صاحبزادہ کول یوسف کے آیا
 حضرت یوسف شکر ہتھا دوں نہ قوت ماری
 غصوں حضرت یوسف تائیں جذبے نال بنایا
 فوجاں ملک خزانے آپر مت کچہ کرسن لیری
 نہیں تاں شہر لٹا کے آپر نازل ہوگے ثنابی
 کوئی تارک حیلہ عقول ہرگز پیش نہ جاسی
 سننے والے پیچوہ ہوسن دہشت کھا کرسن
 بدل واگوں کر کے آوازہ طلق زمین بلاوے
 اوسے حالت شیر یہود آن کھلا سرکارے
 حضرت یوسف نال ثنابی بیٹے لوں فرمایا
 مل پیا جلدی نال شہزادہ بلدی آئیں تائیں
 پرت ڈٹھا آگ اراگاسو ہناروشن تیرے کوئی
 جد کیتا رب یوسف وچا حضرت یوسف نالوں
 اے لڑکے یعقوب نبی دی نو شہوتیں تھیں آئے

کوئی کلام نہ کہتی لڑکے ہو گیا جلد کنارے
 لپٹا پھر بیٹے تائیں کیا تان دیر لگائی
 لگا سن بیوہ جس دم غضب پیریدل آیا
 منتہم ہوئی اُسویے میری غیرت قوت ساری
 حیرت نال کیا سبچاں یہ کیا قدرت ہوئی
 غم نہ پیراں کرن کھلوتے آپس اندر سارے
 آگھیں تیں او لاؤ بیدری جو محبوب حقانی
 سب تھیں بہتر شان ساڈا جاتا مال پیاراں
 آپے کار خیانت کہتی ایس ساڈے بھائی
 پھر کیوں ساڈی قتل کرن لوں قہضے دست بگایا
 سارے عالم دی سب قوت نہیں تسان چہ آئی
 ایگل آگہ بھراواں تائیں جذبے اندر ہویا
 سی ہک محل عمارت سنگیں او وی ذکر لیا یا
 ٹکرتے ہو پامکان پھروا آپر زمین دے آیا
 آگھیں شان نہ دل چہ رکھو اے سوداگر شامی
 اے پر تیں لاؤ سوالاں اے وحی جنہاں توں
 بول بیوہ بھایاں تائیں یہ فرمان سناندا
 نہ ایٹھے قوت اثر کریندی نہ ایٹھے بھر نیندا
 وچ تفسیر یوسف دے راوی اتنا ذکر سنایا
 دل اتفاق کیتا سبچاں فجرے عرض سناواں
 جس دے سبے لکر بھایاں جنگ ارادہ کیتا
 عرض کیتا اس خدمت اندر یا محبوب گرامی
 شکر حال حضرت یوسف جلدی فوج لگائی
 فجر ہوئی تان بھراویاں ان سوال کیتا سی
 دور امید ہوئی جس دے پھر ملو آگھائی

ساعت پچھون اس ہوتے آگے بھائی سارے
 مشکل وقت مصیبت نہر کیوں نہیں خفگی آئی
 کول کھلا ہک لڑکا اس نے جلدی ہتھ لگایا
 ہتھ لگا کر جوش بچھا کر دوڑ گیا بھاری
 کیا بیوہ ساڈی نسلوں ایٹھے ہندا کوئی
 حضرت یوسف جلد بلا یا پیش ہوئے کھارے
 میں تھیں کیا بریائی ہوئی بولو سخن زبانی
 کل سوئے تان نظر ساڈی عزت باہو شماراں
 آپے تسان زباناں اس پر قید نہرا فرمائی
 زور نہ جریا گیا تسان تھیں اتنا جوش دکھایا
 بھلی بھلی رطلقت اپنی رنگ رنگ بنائی
 وکھن کھلے تمامی بھائی تختوں اٹھ کھلویا
 مار یا پیر یوسف نے اسٹوں غصہ دل و رکھایا
 جس دم قدم مبارک اسٹوں حضرت یوسف لایا
 خلقت ہر ہر رنگ خدا وی صاحب دور تمامی
 ورد پہنچا نہ لائق ناہیں اے شرم اسٹوں
 میں جانا کچھ ایٹھے ساڈا زور پیش نہ جاندا
 نہ ایٹھے گریہ زاری کر کے مطلب حاصل کیتا
 اس چہ قصص الانبیاء والاہو بیان نیلایا
 نہیں تان خالی کسر نہیں جانا پھر توار چلاواں
 سننے والا کول یوسفے آیا چپ چپیتا
 بیشک فجرے جنگ کرین اوہ سوداگر شامی
 بڑے جوان بہادر جنگی چپل ہزاراں بھائی
 عرض قبول نہ کیتی یوسف صاف جواب تائی
 فوجاں حکم سنایا یوسف دینہ کیتی کھائی

دیکھے پیا تاشیہ یوسف قوت برکت بھایاں
 سب اولاد یعقوب بنید می شیراں انگن بولن
 زور کنوں شمعون بہادر جدوں مقابل ہو یا
 نعرہ بول ہوئے کیتا دہشت نازل ہوئی
 پتھر دا اک ٹکٹہ لے کر چڑھ روئیل اٹھایا
 لرزہ کھا دیوار قلعہ دی دھرتی اپر آئی
 اتنا قدر تماشہ ڈٹھا یوسف بنی پیار
 سی معلوم یوسف تینا تیں غالب ورتنہاں دا
 جالتس اس حالت اندر شہر مصر لوں ورتسن
 ادھ وشار حلیل نبی وی جلدی تال نکالی
 سرد ہو یا سب جوش انہاں قدرت تال پاتی
 برکت اس دتسا مبارک یوسف غالب آیا
 خالی ہتھیں بگڑیا یوسف سبحان بھایاں تائیں
 تیں بچھاؤں شان ساڈی و جا ہو رنہ کوئی
 اس ویلے بھی گیا بھراواں بول جواب بانی
 ایہ کجھ امر مقدر والا غالب حکم آہی
 نہیں تان مصر ولایت وچوں کون برابر آئے
 کیا تو فیتق مصریاں فوجاں بگڑیاں انساؤں
 جو سب تال اسباب انہاں اندا کر کے ضبط رکھایا
 راضی ہو کر آپس اندر اکھن لوگ تمامی
 عاجز ہو کر بکد و جینوں اکھن سارے بھائی
 جدا سافے دلوں اُسے ہے کجھ برکت پائی
 دلوں قیاس یہودا کر کے ایہ فرمان سافے
 اُس بن ہوئے کون انساؤں ہتھیں کپڑن والا
 بھایاں کیا ہے یوسف ہوندا ایسی زور کریندا

صاحب مصریاں فوجاں لول اگے لایاں
 کون جوان مقابل ہوون طلق زمین دے ولن
 پچھلی پیریں لشکر سارا مار قلعے وچہ ہو یا
 دھرتی اُتر فوجاں بھڑیاں ہوش جواس کوئی
 مار یا کوٹ مصر دے تائیں جوش دے وچہ آیا
 ایسب قصص الانبیاء اندر راوی خبر سنائی
 دلول آون خوف نہ کھاون شیر بہادر سائے
 مصر زمین وچہ نہیں برابر ثانی کون انہاں دا
 خون چلاون وچہ بازاراں کوچے خالی کر سن
 موسے دے ید بیضا و انمول جن خیت دکھالی
 غیرت قوت ہر تن وچوں وب سنگوں شرمائی
 ہتھاؤ چہ رہیاں تلاراں کسے دست اٹھایا
 کیا طاقت کیا زور تسانوں کرے حصن ہوئیں
 پکے پر پکے خلقت رب وی پیدا کیتی ہوئی
 کون بہادر ملک مصر وچہ زوروں ساڈا ثانی
 قید نصیبان وچہ اسانوں تیرے ہتھوں آئی
 گمراہی بی مرضی اندر چارہ پیش نہ جائے
 سنگرات نہ کیتا یوسف کوئی جواب تنہاں لوں
 شہر مصریاں لوکاں تائیں صبر تداہیں آیا
 نحرے قید کر لے جاسن جو سوداگر شامی
 فتح امینداسانوں ہی ایہ کیا شامت آئی
 ہو سکدا تھیں زور اساکھتیں ہو نہیں سکا کوئی
 ایہ یوسف کسک کس کوئی میرے دل چہ آئے
 جو میں اسافے تال تماشہ بنیا قدرت جالا
 قتل کرنا ساڈے تائیں حکم شتابی دیندا

اپس اندر کرن کلاماں اوہ مقبول رہاتے
 تیریدن بھایاں تائیں یوسف بہت حول و کھایا
 آکھیس حکم عدالت آما کرناں قتل تسانوں
 دو جاتیں بہادر پورے واڈھی صفت سناے
 اپنا مال سبناپ سمھا لو جاہو و وطن تمامی
 کہے یہووا بھایاں تائیں ہو کر بہت نمانا
 پارٹ لاق حال میرے پر کرم کے سرکاروں
 نہیں ناں لیو حوالے رہیے گیتوں دواع بھراواں
 رہیا یہووا اوکھے بیٹھا عا جز حال نمانے
 رو کر چلے ورو رہنے قید کر اگر بھائی
 ایہ قانون مصر وچ آکا جو کوئی چوری کردا
 جسے قانون مصر داجاری چہ عدالت تھیندا
 بھایاں تھیں جد بچھیا یوسف قید انہاں فرمائی
 اوہ جو نسل سولان نبیاں نبوں بہت پیاری
 نہ رہا بلکہ ہم نبی و اہل بیت پسند رہے لوں
 ایسے کارن بن نبی و اہل بیت شرک ہٹاے
 بہر قانون جو توپاں سماں جہاں محبت ہوئی

کہے یہووا یوسف جاچے نجیب خداوند جانے
 چوتھے روز عدالت اندر سب لوں پیش بولایا
 اے پر تیسرا اولاد بزرگیاں اے شرم اسانوں
 ایسے لی جواناں تائیں قتل نہ کیتا جاوے
 بکل کھلے ورو انیوں باہراوہ محبوب گرامی
 ہو گیا پاس یعقوب نبی کے میرا مشکل جاننا
 آپ پیارا باپ بلا کے شفقت رحمت پاروں
 جہاں مصر سلامت ہوئی میں بھی چھوڑ نہ جاواں
 تو بھائی اٹھ روٹے خالی شہر اپنے لوں دھارے
 در پر کھلا یہووا اوکھے پیش نہ جاوے کاٹی
 قید کے پر ہوندی نیسی دو ناہد لہ بھروا
 کول یوسف کے پیارا بھائی نیسی قید رہیندا
 اس چہ غیرت حکمت ہدی جو میں وایت آئی
 حکمے بیان قانون اپنے لوں اس پر کرے جاری
 اس چہ دخل و پوکے ہو کر کوئی نہ کوئی کسینوں
 نواں قانون جو کفروں شرکوں اس چہ دخل پاد
 ہرگز وچ و رہا محمدی کہے نہ رہی دہوئی

احوال یعقوب پس از آمدن اولاد و حاضر شدن اہل ہا

سنو حقیقت صا جہاں جس نم ہوئے روانہ
 شکل بہنی اولاد میری لوں کہند اپنی ربانا
 کل سپرواں بے اڈو ساٹے وس نہ کاٹی
 اوہ جد چوری وانی حالت وچ مصر کے ہوئی
 بیشک نہ تھیں خدایا لوں سنوں بارہا سببے
 نعم وی حالت ذکر سنایا جو رب خیر سناے

رہدی اس یہووا کے بیٹھا سرد یگانہ
 کون لیا کے خیر انہاں ہی بیٹھا کرے جہورانہ
 سبب جز اولاد اسکا ہی نعم دے قابو آئی
 کشف ہو یا یعقوب نبی لوں آکھے شک کوئی
 مصر اندر جو نبی مصیبت دسی نبی رہا سنے
 بہت اڈو اس ہو یا وچ نعم دے شمالا چر دہاوا

شہر مصر دار شہہ و لیکن لوکاں پھر سناوے
 جس دن آئے صاحبزادے لوکاں پھر سنائی
 اے پر خالی نظری اوں بالی سباب نہ کوئی
 ساعت کچھوں سب فرزند اں سلام بلایا
 بنیائے اپرا کھن ثابت ہوئی چوری
 اول سال زردہ ہو کر کیتی گر یہ زاری
 نگر اں ساڈی فوت اوتھے اثر نہ کیتا کوئی
 اوہ کوئی حاکم عظمت بھریا صفت نہ کیتی جاوے
 دستاں جو اناں ساڈے اپتر زوروں غالب آیا
 اے پر نکل نہ کیتا ساڈاں اوتھیا ڈے پاروں
 جو ایں ساڈی عزت کر کے حدت اس کراہی
 عرفیاں سن یعقوب پھیرا یہ فرمان سناوے
 و ائم روزہ عادت اس کی کدی نہ غافل ہووے
 جے لتاں چوری کو اڈٹھا ایں نشین لیاواں
 نہیں گواہی دیکر استوں تہمت ساں دکھائی
 یعنی اوہ پیمانہ شاہی وانے ماہن والا
 کیا یعقوب لقیں ساڈوں کجہ نہیں اس چرا یا
 نہیں تاں اتنا زور لتاں چوہ ساڈوں معلم ٹھیندا
 کہن لگے کجہ فوت ساڈی اثر نہ کیتا کوئی
 یا حضرت ایں جھوٹھ سناواں کیا مقدر ساڈوں
 اسان محبت الفت اندر ہرگز فریق نہ پایا
 کیا یعقوب لتاں اہی لائق شکر گزار ہی
 بتا لقع اسانوں لمسی طمع لتاں ول آیا
 پس بہن صبر جمیل ساڈا حال معلوم خداوں
 نعم المولے حافظ ناصر صاحب فضل ستاری

بہت و اسن پیاوچہ نم سے شالا خیر و بہا سے
 نو فرزند سناوے و سن عرض حضور سنائی
 لرزہ کھاڈا دوست بے ایہ کیا قدرت ہوئی
 رو کر درو مصیبت والا کھول بیان سنا یا
 شہر مصر سے حاکم اسنوں قید کیتا پھر لوری
 آخر جنگ اوہ کیتا جان نہ کیتی پیاری
 سخت ہر میت ڈیتا نہیں نہ چہ حاصل ہوئی
 اسنوں لکھ جواتاں پاسوں خوف خیال نہ آوے
 متھیں پھر اسانوں اس نے کر کے قید بٹھایا
 جاہو بٹھیا اسانوں لتاں حکم ہو پا سہر کاروں
 اے پر ساڈے عمل اسانوں ذلت سخت دکھائی
 بنیائے پاسوں ایسا عمل نہ کیتا جاوے
 نال محبت نکلان اندر ساری رات کھلوے
 کہن لگے کجہ خبر نہ ساڈوں کوین خلاف سناواں
 نگر اں اس کی بوری و چوں جہ ہوئی آئی
 بکلیا اس کی بوری و چوں بہر حقیقت حالا
 ریل بجایاں کل منصوبہ جھوٹا جوڑ سنا یا
 جیکر قدم زمین نے مارو ڈو لے تخت میں ا
 جدوں مصیبت بد بظرفوں سر پر وارہ ہوئی
 ہووے سوداگر ساتھ جوہین کچھو حال تنہانوں
 اپنے عمل مخالف اسنوں بندیاں ان بنایا
 نگر اں لتاں رام نہ پایا کیتی حرص پیاری
 تاں لتاں بنیائے پیارا بیٹھا گھروں اٹھایا
 انشاء اللہ جد گد ملن پیارے یار اسانوں
 نظر عنایت کنوں ملاسی سب لاد پیاری

کر کہ باتاں نبی اللہ و اسجد سے اندر آیا
 یارب ساڈا غار نہ کوئی مرضی جویں ساڈی
 دل مسکین پیدا آگادو فراقوں جلیا
 ہو قرہان حبیب فدائے شکر الہی کیتا
 چشماں رنگ سفیدی ہویاں چھوڑ گئی روشنائی
 نت تکبیر یعقوب نبی نون درد فراق پہنچا و
 جویں زیادہ آتش بلدی ناڈی جوش ییائے
 نہیں تاں صبر مصیبت اندر چپ ہمیشہ رہتا
 اوس فراق یعقوب نبی نون انگلی حد و کھائی
 عاجز نم کے مال ہووا بیٹھا وچہ مصرے
 بنیامین یوسف رب نے میلے یار تکینے

عاجز ہو کر طرف بے وی ہنوں بھر بھر دیا
 مگراں نظر عنایت کوں رحمت نہیں و فراوی
 پیادو بارہ تیل غماں دا مچھلی وانگن تلیا
 سینے زخم جدا ہاں والا کدے نہ جائے سیتا
 قہو کظیم جو صبر ہی دا وچہ قرآن گواہی
 باہجہ رسولان طاقت کسوں ایسا بھارا تھا و
 بے وس ہو کر یوسف یوسف مچھلی ات بلا و
 سر سجد پوچہ حجرے اندر تعمیراں حال نہ کنا
 بنیامین لے یوسف راضی اسنوں خیر کائی
 حجرے وچہ یعقوب نبی نون زخم جگرے
 پیو نون درد فراق و ہائے چمک پئے چہ سینے

سیان آمدن حیران پس لعقوب صیبت درد

ہست وچہ نم یعقوب بے نون درد ہمیشہ نازہ
 کہ غم درد محبت بلدی وحدت عشق الہی
 ستر ناناں ایک ایک بیٹا جے سبے مرجاون
 پیجا بنیا سینے پاروں اک فراقاں بالی
 اتنے غم یعقوب نبی نون شش و پنجاون جانوں
 اے پر صبروں شکر و واہ منزل نبی لنگھائی
 اس منزل وچہ اتنا درد و دستار بے پایا
 کیا فرشتے یا نبی اللہ رب نے بھیجا سینوں
 کیا پیغمبر پورا سانوں حاجت ناماں کائی
 کہ سوال ساڈی طرفوں جے خالق فرمائے
 جے کج اس میں طلب ایسا نون اتنا سخن سنایا
 جلدی پاس یعقوب پناہ پیدے آیا ملک گرامی

بیشک طاقت نہیں کسینوں کرے سیان اندازہ
 دو جاورد یوسف اسنوں آتش بلدی آہی
 اتنا بھر یوسف اسنوں راوی خیر سناون
 چو کھا غم یعقوب نبی نون بات قیامت الی
 وچہ میدان کسے پر پیو کر پھنڈ لکھی آسمانوں
 رگے قرب حضور می دیکر آفریں یاد سنائی
 بھیجا جبرائیل فدائے خدمت اندر آیا
 خدمت حکم کرو کجہ بینوں جودل حاجت تینوں
 مگراں جبرائیل وحی نون تئی بات سنائی
 حضرت بلکہ الموت فرشتہ ساڈی تیا میں سے
 جلد ہی عزرا میلے تائیں حکم خدا فرمایا
 اولوں سلطانی ہو یاد عوسے جویں غلامی

رو کر چھپا عزرائیل قسم خداوی پینوں
 جیکر آسنوں تیرے ہتھیں مرگ شہادت آئی
 اوہوں خدمت چہ فرشتے عرض شتابی کیتا
 منگواں آپر یوسف پیرامو جان حکم کر پیدا
 شکر چھپیا نبی اللہ کے عزرائیل کے تائیں
 عزرائیل کہیا بن حکموں سخن نہ کیتا جائے
 ایہور وایت نقرہ کاروں وچہ ہدارک آئی
 خوشی سلامت یوسف سوہنا راج حکومت کردا
 ایسے وچہ تمام پیغمبر مرسل نبی گرامی
 ایڈھی شان سولان نبیاں عزت حد نہ کانی
 ربدی بے پرواہی کولوں نبی پیغمبر دورے
 یوسف پاروں اتھی سالان رہتا نبی رہا تا
 لوح پیغمبر بیٹا اپنا کھلیاں غرق کرایا
 عجب تماشہ جو کوئی اکھے حاکم ہے بسائیں
 چھوڑ نصیحت عبدلستار نہ کرے جھپڑے
 آخر عزرائیل فرشتے اتنی عرض سنائی
 اے پردن پروانے تائیں مشکل منزل بھاری
 حضرت اللہ وایت کیتی ذکر رسول سنایا
 بیٹھا ڈٹھوس حجرے اندراوہ مقبول بانا
 بعد زیارت اکھن لگتا حیرت گذری پینوں
 سوہنا قدتساوا ایسی سوہنے پن سہا کے
 وروکتوں یعقوب پیغمبر اس نون حال سنایا
 رورومین ناپنے کیتے طلب پیاسے والی
 جبرائیل خدادی طرفوں نال شتابی آیا
 یابنی اللہ غیراں تائیں تیس جو حال دیندے

زندہ ہے یا مر گیا یوسف دس حقیقت پینوں
 کیونکہ منزل جان کنددی ساگے پار لگھائی
 میرے ہتھوں اجل پیالہ اچے نہ یوسف پیتا
 عجب جوانی حسن سچل جلوہ ٹھاٹھ مریدا
 کون لائیت جتھے یوسف سچی بات سنائیں
 دوا منگورب اپنے کولوں لدی آس ہو پچائے
 عزرائیل نبیدے آگے ربدی قسم اٹھائی
 لگراں میں کچھ اس شخص آگے آگہ نہ سکاں ردا
 حاضر امر الہی اندر تا بعدار تمامی
 کون گھرانہ وودھانہاں تھیں جنوں طاقت آئی
 امروں باہر ملک مقرب وافر سخن نہ کرے
 رونداروندادرو فراقوں ہووے نت نانا
 اپنی اکھیں ڈبدا ڈٹھا امروں عذر نہ لیا یا
 لوگ یادہ دشمن ہوں اکھن والے تائیں
 منزل بہت دورا ڈی تیری فضلوں موسیٰ نیرے
 یابنی اللہ تیرے غم دی بہلت پیرے آئی
 کداوہ رات وصلدی ہوسی لمسی شمع پیاری
 بکدن پاس یعقوب نبیدے شخص کوئی کپ آیا
 بہت نہایت لاعر ہو یا آوے نظر نمانا
 یابنی اللہ اتنا عاجز کس نے کیتا پینوں
 مثل کمان جھکایا کس نے یا محبوب پیاسے
 غم یوسف دے لو ہو پیتا مثل کمان جھکایا
 بے بھی ہندی یادانہاں توں بات نظار یوالی
 دوست یول طرح دست کولوں کیا پیغام لیا یا
 رب اکھے تیس لوکاں آگے ساڈا گلہ کریدے

بندے عاجز آگے اپنی حالت دروستانی
پھر اس وقت یعقوب پیغمبر رو کر عرض بنا و
بختی رحمت حاجت لاری رحمت نال اسانوں
آپے باغ آرام خوشی کے وگی و انزال وی
نگرس نین پارت یون کلیاں مکہ و کھا دن
ملے خلاصی درد منداں نون جان رو جہا لال
کرم تیرے پھینچ لوری ہوئے پارت حاجت میری
ساری عمر گئی وچہ غم کے نبی سوال سائے
پھیر جناب الہی ولوں وحی پیغام لیا یا
ختم ہو سن کہ رو سائے امر کیتا رب سائیں
کل مرادان حاصل کرساں سب توفیق اسانوں
جس دن گوشت گھر پکوا یا و نہ ذبح کیتوئی
آیا اسدن تیرے در پر ہک مسکین نما تا
روزیدار گیا اوہ سائل با سچ مرادوں خالی
سکین پیائے سانوں حکم خدا فرمائے
رو کر کیا حبیب ربانے یتیموں علم خدا یا
رب فرمایا نال ارادے جے تیریں اوہ کم کرے
تھوڑا اور وجدائی وانا یتیموں اسان و کھایا
سن فرمان حبیب بانا روئے لے پھتا وے
اس شخص بعد یعقوب پیغمبر پھولوں کھان کھانا
وقت صبح اٹھ نال محبت کھول یون دروازہ
شکر جو مسکین نما سنے آکر کھا وین کھانا
سنو حقیقت ہائی حصہ راوی ذکر شاندا
روندے حضرت نول خوشخبری اجبرائیل سانی
بنیائیں یوسف پیارا جے دونوں مر جائے

رب فرماوے عجب سائیں تینوں شرم نہ آئی
کہ شکستہ ہو گئی میری نہیں نظر نہ آوے
موتوں دل دلبر سوہنا پھیر و کھال اسانوں
پھیر دو بارہ تازہ ہوئے اوہ گلزار کھیلاندی
سک گئے درد کنوں گل لائے پھیر حیاتی پاون
جم جم اون پار و کھا دن سوہنیاں سوہنیاں چالان
اس شخص بعد قبول اسانوں جو کچھ مرضی تیری
پار پاپہ غم قبران اندر سائے نال جائے
قسم اپنی کرفصلوں رب نے ایہ فرمان سنایا
پھیر کتاب نہ غم کی کھلسی و زقیامت تا نہیں
لتنے درد ملے جس پاروں کچھ نہیں خبر تسانوں
بھل گئے ہمسائے تینوں ساڈی غیرت ہوئی
کیا سوالی عاجز خالی ہتھ نہ آس کھانا
اس پاروں اسان پر سائے رو مصیبت جالی
جو کوئی خدمت کرے نہما ندی خوش مرادوں پاو
اس دن اوہ مسکین سوالی یاد نہ مینوں آیا
دونا بھار مصیبت غم دا اسپیں تسان پر دھرو
پیشکار وہ مسکین سوالی اس دن یاد نہ آیا
وقت لانا بنیاں لیاں مرگے ہتھ نہ آوے
اول اسنوں راضی کر دے جو مسکین نما تا
ہو سکے والا بول ساد سے کرے پند آوازہ
شکر کر نیرا خدمت کر کے اوہ مقبول رہا تا
جس دن درد سوالی والا وحی پیغام لیا تا
یا نبی اللہ تیرے تیرے منزل تیری آئی
رب فرمایا قبران چوں اسپیں دوبار اٹھائے

سکر حکم یعقوب بنی نون خاص تلی ہوئی
 اے پر دوست آجیاتی تیرے جدوں سنیوے
 جویں یعقوب بنی کے تائیں غمیاں تائیں آیاں
 جو پہنچام خدا تھیں پہنچن پیراں خبر نہ کائی
 یا بنی اللہ یوسف یوسف کدی نہ ذکر بھلاسیں
 فرق پایا وچ عقل تساوی ساعت صبر آوے
 چپ کراں یا منہ بھین لیاں سخن کلام سناواں
 جس کے پاس مرادو ساڈی اول عرض کریدے
 ورد مصیبت جواز مالش ساڈے کارن ہوئی
 رب اپنے تھیں جو میں جانا کچھ نہیں خبر تالوں
 اتنی بات نہ معلوم ہوئی یوسف یوسف فلا نے

حالتش بیشک لمسی یوسف زندہ شک کوئی
 طلب نہا وہ لب تر کئے جد تک جام نہ پیوے
 پناہ خداوی ہر ہر ویلے مارن تیر جدایاں
 رل فرزنداں ویکھ حوالا بکدن عرض سنائی
 جد تک ہڈیاں خاک سماون قبر مقام بناسیں
 شکرات حدیب بانا بول جواب سناوے
 رب اپنے نول میں ہر ویلے اپنا حال دکھاواں
 مولا بابا ہوں ہو کر کسے تھیں نہیں امید رکھیندے
 ہو روکیل کسید اس وچ ہرگز دخل نہ کوئی
 وحی جو آکھیا زندہ یوسف آکھے کو میں نہا توں
 اس امید زیادہ آہی ہو سن فضل ربانے

بیان واقعہ کرون یعقوب و لا اور یوسف مصر

بک دن رب فرزنداں تائیں حکم بنی فرماوے
 نالے بنیامین یہو وایا و بصر و ویاں دی
 وطنوں قسمت و رہنماں دی ہوں خبر نہاں دی
 یہدی طرفوں رحمت فضلوں نہیں امید جنہاں نون
 عرض کیتی فرزنداں لکر یا سردار پیارے
 لکر ان خبر یوسف دی حاصل کیونکر ہوگا سناوں
 چھوڑو تھیں خیال یوسف احرص نہ رکھو کوئی
 لاش مبارک بدن جنہاں اندر خاک سما نا
 سکر عرضاں دست لہے بات نہ کیتی کائی
 بنیامین پہوے کارن کیتا فکر بھراواں
 عرض کیتا تھیں اس ویلے کراں سوال تالوں
 تا جو اب فرمان تساواں شاہ نون و بچ دکھاواں

یسا کہ خبر یوسف دی سو جس ملکوں ہتھ آوے
 دور کیا ندی قید ہو یا ندی ل تھیں تا کتھ جان دی
 کون خدا بن عبد تارا جانے سارو لاندی
 وچ قرآنے حکم الہی کافر کیا تنہاں نون
 بنیامین یہو وادیوں لکھو تاں جاواں ساکے
 کون حوالہ پھین جانا پیراں وچ گیاں نون
 جس نون دنیا بھگیاں کتنی بدت ہوئی
 نفع نہیدی طلب جنہاں دی یا مقبول ربانا
 خبر یوسف دی جو لکر اس نون پاک خدا فرمائی
 یا بنی اللہ خبر دو لائی جا کر اسیں پیادوں
 شہر مصر کے حاکم دے دل خط لکھے یہو اسانوں
 شاید شرم پوے کچھ اسنوں دل مطلب پاواں

سنان خطرو نشین لعقوب علیہ السلام بسوئے شاہ مصر

قصص الانبیاء اندر ثابت ہو رہا ہے اور کتابیں آیا
 جو فرماوے نبی ربانا لکھو جاوے حالا
 اُس واپس مضمون سناواں جو میں تمام کیتو نے
 ابراہیم خلیل ربانا جدمبارک میری
 اے شاہ ملک مصر کے تیرا یاد نہ نام سناواں
 عم و لکیری تے آزمائش و مصیبت پاروں
 جس لوں مشرق مغرب تائیں جائے عالم سارا
 امن سلامت فضل الہوں زندہ باہر آیا
 تے تھے میل برابر سیکوں سڑاگرد چو فیرا
 پھر آزمائش نازل ہوئی اسماعیل ولی لوں
 چھری چلاوے لیے اُس پر فضل ہو پار گانی
 دوزخ جاسیں جے دکھ آیا اسماعیل نبی لوں
 اس تھیں سہر صدقہ رب و بند آپ تاقربانی
 بعد انہاں تھیں روغمانی آئی ساڈواری
 کھینڈن گیاہ مڑا کر آیا چھرنہ گئی کائی
 کراتہ اُس والو ہو پھر یا ساڈے پاس نشانی
 ہکدم درد و فراق خداوں خالی مول نہ جانڈی
 عاجز رہ گیا حجر کے اندر نہیں نظر آئے
 جو میں نکلنے قبران الامین حساب چھڑا بندہ
 بیباہین وہ پارہ ساڈوں سینے آتش بالی
 اس تھیں پچھے وارہ ہو یاد و کمال ساراں
 برس نچوں سوز فراقوں لو ہو باہر آئے
 اوس یوسف بھائی اُسے ٹھنڈے لپے وچہ سینے

وچہ لفسیر یوسفے چو کمر راوی ذکر لیا یا
 فارض نام جو کاتب آناوہ خط لکھن والا
 اول بتا عاجز ہو کر نام اپنا لکھو نے
 میں فرزند اسحاق بنید اجینوں شان اچیری
 پڑہ بسم اللہ استھیں کچھے لکھاں سلام سناواں
 ورنہ ڈھ قدیم اسناواں خالق وی سرکاروں
 اول حضرت جدمبارک کہ بنی خلیل پیارا
 بلدی اگے یوچہ کفاراں اس لوں پکڑو گایا
 اتنا بالین بیباہین بن بھانہ زور بھلیرا
 اُس آتش وچہ رکھیار پنے ابراہیم نبی لوں
 پیرو لوں مہتہ بختہ کراسوں باپ کیتا قربانی
 منع کیتا رب اس و بھانے شہوار چھری لوں
 رکھ لیار بھٹھ چھریے دست پاک حقانی
 جھل گئے سرب حکم باناوہ مقبول غفاری
 اول یوسف لہر سوہنا اکھیں دی روشنائی
 جنگلوچہ بھیاڈاں کھاوا سوہناو لہر جانی
 اُسے عم نے ساڈو تائیں موت قریب لیانڈی
 طاقت گئی وجودوں میری قدم نہ بڑیا جائے
 درد و فراق پیاریاں اناووں ل سول مریندا
 اگے درد و سفدے ساڈوں اگلی حد و کھالی
 تھوڑا قدر تھی آہی اس کے مال سناواں
 جیوں جیوں باتاں لکھو جاوے روز پاوہ پاو
 سناں جو اکھیا طرف لوں کارن بنیا سینے

اساں تسانے خوش کرنے نون بنیامین ملا یا
جو کچھ اس دی بوری وچوں نکلیا مال تسانا
تھوڑا قدریوں پاک کھرانہ اسیں اولاد جنہاں دی
تہمت دھر کر تسانا ساون آپے چور بنایا
چور آپکے جمن والے جانو نہیں ساون
درومنداں مسکیناں جو کوئی ناحق دیکھ پونچا و
لاٹق نہیں میراں تائیں کر نارنج فقیراں
جسنے بخشی عزت تینوں اس خدا تھیں تون
درومنداں نون کھ پونچا و نون خداوند تھیندا
اگے درو فراق یوسفے دروں پارنگھمایا
تیرا لبتہ ساٹے ل تھیں جریا جانانا میں
چشم چشم پنچوں نقطے برس غم کے حرف بنائے
قدرت بات عجیبہ ہونی سنکر سوز دلاں دا
اے پر اس چہ حکمت ہدی ہے کاغذ جل جاو
خط میر لوچہ غم دیاں سطران و فراقاں پھریاں
تھوڑا کاغذ درو زیادہ اس وچہ نہیں سماندا
ایہ کچھ تھوڑی بات ساو ہی شکر دل وچہ پائیں
بھج اسانوں مال شتابی بنیامین سیانانا
نہیں تان ساوے منہ تھیں باہر آجہوں آوازہ
ایس کمالوں تیرو عبادا جس دم باہر آسی
میں سنیاسبک بتاون نام کریم تسانا و
چھوڑ شتابی چھوڑ شتابی بنیامین ولی نون
نہیں تان متکوئی سخت آوازہ بول یعقوب تسانے
گرم آوازہ درو منداں پاسوں بول نہ جاسی
وہاں نطلو ماں دی رب عالم جلدی مال سنیندا

تسانا ساٹے مارن کارن اس نون قید کرایا
اوہ کم بنیامین نہ کرنی سیج یقین اسا و
نسل سولان کارن ایسی بات نہ کیتی جاندا دی
اپنے دل و ابھانا کیتا ساون دیکھ پونچایا
بچ پونچا و نون آل سولان لائق نہیں تسانوں
دست بدستی بدلہ پائے بون بات نہ بھاو
لاٹق نہیں فقیراں حرموں کرن سوال میراں
جس چہ بچ فقیراں پہنچے ایسا عمل نہ کر تون
درو منداں دی غیرت پاروں دوسے طبق زمیندا
تسانا دو بارہ بلدی آپر غم و ابالمن پایا
درو دیکھ دی قلم بیچاری درو منداں دیاں آہیں
درو دناں فراق سیاہی کالا رنگ کھائے
کویں سلامت کاغذ عم تھیں کیوں نہیں جلیل جاندا
درو منداں نون درو منداں دے کون پیغام پونچا و
درو و حال سناون کارن پیش گزارش کریاں
کیا کیا حال بیان سناواں تھم نہ کیتا جاندا
امن آرام ہے رب تھیں لوڑیں اس پر عمل کما تیں
کیوں پر دسی قیدان اندر کیتوئی درو رنجانا
آپر تسانے شادت غضبوں کھل جاسی دروازہ
ست پستان تک تیرے گروں اس اثر نہ جاسی
ہر دم حاضر ساو بیچارن رب رحیم اسا و
بت تھیں کہ پونچا نہیں باب یعقوب نبی نون
تینوں بھی اولاد تیری پر غیرت ہدی آئے
ظاہر ہو کر بھابھ ملسی ویلا ہتھ نہ آسی
غضبوں بعد ترازو دھر کر آئے تخت کریندا

مگر ان حال اسافے آپر چیکر ترس کما سیس
اپنی متقیں کراں وایت لکھیا بنی غفاری
خوش ہوئیاں مرادان حاصل ساڈی جل تیری
اکھ چکے اسان کناسی جو سخن کلام تسانوں
بھی کجھ شعر فراقوں لکھے اس مقبول رہانے
اتنا حال حبیب خدایے لکھ فرمان ہو چا پیا
دے کر خط فرزند ثامی کیتے نبی روانہ
منزل منزل کئے شتابی مصر آئیوں لے پیر
جا پونچے تا یوسف اگے دینج سلام کیتوں لے

اجر ثوابوں ذقیامت عالی درجہ پاسیس
نہیں پیاری وہ گل سائون چیرٹی تسان پیاری
اتنا سخن زباؤں کیتا لکھیا چھیکر باواری
بعد کلام اساد پٹرفوں بہت سلام تسانوں
خط پڑھنے وچہ شامل ہوسن سنتوں پارسیا
وچہ تفسیر یوسف دے آگے میں نہیں لوں بنایا
لیکر غم و گھیری بیٹھا گوشتے نبی یگانہ
سفر نصیب جہانوں دے فضیولوں پ نیمر
خط گزاریا پڑھ بسم اللہ دے کام کیتوں لے

سکان خواندن یوسف فرمان یعقوب علیہ السلام

سنو حقیقت جس دم بھایاں وہ فرمان دکھایا
پر اللہ اوہ خط یوسف لکھیاں پر وہ پیریا
پھر قیاس کیتا جو مینوں سمجھ نہ جاوے بھائی
جو فرمان بزرگانوں دنا مانوں آون
ایساں لوکان لگے جو کوئی ادبوں تمک کریندا
کھول لفاقم و بھین لگا یوسف نبی سو بار
پڑھنے دی کجھ سی نہ طاقت ہنجون جھڑیاں لایا
خط پڑھ کر یعقوب نبیدار و رو پیر چلائے
اے شاہ نہ کر زور و مگانا ڈر مالائق مینوں
لگے وراسا لکھیں ہویا یوسف دلبر جانی
وطنوں و رنگیا ندھی ساؤں لوں تاکھ مریدیا
لکھے سن کجھ شعر غمخانی دے آپ حبیب خفانی
اے شاہ اپراں آرام تسانے ساؤں عاجز کیتا
وز و مندانوں و پہنچا دے عجب آرام تسانا

وچہ نوازش نامہ یوسف بابل طرفوں یا
کیس ادب مریداں و انگول در محبت بھریا
ظاہر کر کے مجلس اندر اتنی بات سنائی
لائی ہے چشماں پر رکھن نہیں تارے جان
دور کر کے رب عزت اس دی کر کے خوار مریدا
کیونکر ورو حقیقت لکھے امیر باب پیارا
ور و فراقوں غمیاں سطران حال سناون آیاں
پھر حرف بنیدی طرفوں رو فراق سنائے
مہر و تیر جانی والا جسرے بارہ تیروں
اوسے زخم و چھوڑے ساؤں پارہ لگائی کانی
یوسف آرامتے آبر بہوشی لین آرام ہر بندہ
پڑھ پڑھ دے دے ہنوں دے یوسف دے کنہانی
ایس آرام تسانے ساڈا جگروں لوہ پیتیا
ہویا نولوں لکھیر پہنچا دے عجب آرام تسانا

ایں آرام تساکے ڈی جان لبان تک ہوئی
 بعد یوسف کھین وقت آہی بنیا مینے پاروں
 پاساں کجھ وقت آہی حمت جویں ربانی
 جیو کرور محبت روٹھ پڑھ یوسف روٹھے
 لکھے جو ہیسن رو فرافاں بیت حبیب ریائے
 بہت جھڑے سناں خطا پر قطرے بہنوں والے
 بخور ہو کر تختوں جھڑیا ہوش جو اس نہ کوئی
 موتوں لنگھ اگیرے ہو یا غم کے مال نمانا
 لکھیا یرت جو اب یوسف کے باپ سارے تائیں

ایں آرام تساکے لوں نیڑے گور یسانی
 اوہ بھی بے قصیر تساکے چور ہو یا سرکاروں
 پھڑٹھنگو اپاساکے کو لوں گل تسان نہ بھانی
 طاقت نہیں بیان سناون پھڑپانی ہووے
 لو ہو روٹھے سن سویلے اسدے مین نمائے
 رت بہنوں وی دیکھ یوسفوں خم لگا اس عالمے
 اللہ جانے درو کہانی جیو نکر وارو ہوئی
 مگر اس صابر شا کر ہو کر بولے حدر بانا
 عبدالستار اچو نکر سینا کھول بیان سنائیں

جواب نامہ لسبیلہ عالیجات حضرت یعقوب علیہ السلام

پڑھ لسبیلہ سب کھین لرب نوں حمد نہراں
 افضل سب پیدائش و چون آدم جنس بنائی
 رہدی طرفوں جیو کر ہوئی عزت شان نہراں
 اول ساڈی طرفوں پہنچے اوب سلام تہامی
 ہر دم جویں خداوی مرضی اسین ہمیشہ ارضی
 پہنچ گیا فرمان اسانوں جویں حضوروں آیا
 سکر حال اسانوں دون عمدی حالت ہوئی
 جبرائیل فرشتہ جلدی پاک جنابوں آیا
 جو فرمان خدا فرمایا جبرائیل سناے
 یعنی تیسیں قدیم گھرانہ ٹولہ بزرگ والوں
 وادائیر آتش اندر بدوں کفاروں پایا
 امر قبویا صبروں اس نے پیش جناب الہی
 دور کیتا اس شکل اندر جبرائیل جہانوں
 سرد ہوئی سب آتش فضلوں بگلزار بنائی

جسے پیدا کیتا خاکوں ٹولہ نیکو کاراں
 سید اشرف اویساں تھیں قوم رسولان آئی
 طبع زمین سب کا غز ہوون اس چہ نہیں ساندی
 عالیذات یعقوب بنی پر جو محبوب گرامی
 خوش آرام ہمیش تسانوں بخش کے رت قاضی
 سر حشیاں کے اپرا سنوں مال یقین اٹھایا
 مگر ان مرقدہ آگے عذر مجال نہ کوئی
 اصل جواب یعقوب بنی لاس نے پیٹھ لکھایا
 باپ پیارے یول یوسف ادوں لکھدا جاکے
 ہر منزل چہ ثابت رہنا صبر تساکے پان کاراں
 چون مرن لے چہ اس نوں فکر خیال نہ آیا
 طرف بے ہی حاضر ہو یا دمول نہ چاہی
 لکھیں حاجت کجھ نہیں تیری کافی رت اسانوں
 صبروں اسمعیل نبی نے اپنی بار لکھائی

ہیٹھ چھری کے حاضر ہوا موجب حکم رضائیں
وقت ذبح سب نے روگایا ابراہیم پیغمبر
وچہ قربانی اسے یا ما وصل حقانی
اس تھیں بعد تباہی پرورد مصیبت آئی
بیشک تباہ مصیبت اندر صبر جمیل کیا یا
جو گل بدی مرضی باہوں اپنا دخل نہ ہو و
وافر سخن گراں چندت کیا مقدور اسانوں
جویں تباہوں و جدائی و دل تیر مرید ہی
جدوں خدا ہی مرضی ہوئی پستی اس تباہی
اننا خط جواب یوسف نے قاصدین بھیج بھیجا یا

اولوں کا روز خم نہ کیتا منع کیتا رب سائیں
خوف خدا اولوں چھری بیجاری و گائی دستے اندر
ابراہیم پیغمبر وانگول کھلا گھنڈ نورانی
بجہرہ ایان رد تباہوں اگلی صدو کھالی
گراں غم افسوس یوسف اولوں تباہ کھلا یا
اس نے روون نفع نہ ویسی جے سو برسوں کے
طلب یوسف ہی بیشک کیتا عاجز بہت تباہوں
تویں اسانوں خبر تباہی لین آرام نہ دیندی
بہر حال جیساں کولوں رحمت نہیں وادی
بجایانوں کچھ خبر نہ کیتی ذکر خلاصے لیا یا

سپان آمدن جواب نامہ پیش حضرت یعقوب

آو تاجس و یے قاصد خط یعقوب نبی لوں
جتنی مجلس حاضر آہی لگا کس تنہاں لوں
نہر ہر جویں جواباں اندر سچی بات سنائی
کہ افسوس زتا پیغمبر جہم جہم پنہوں آیاں
جہرائیل جباہوں جلدی خوش پیغام لیا یا
یا نبی اللہ تیرے غم ہی ہلت تیرے آئی
سن فرمان جیب بانے کیتی شکر گزاری

شکر و روز یادہ ہو یا ربے خاص ولی لوں
اس خط اندر یوسف ہی معلوم ہوئی سائوں
اس کا فدیہ کسے پیغمبر بیشک قلم چلائی
سجدے اندر عاجز ہو یا یا رب بخش خطا یاں
بہت پسند قبول تباہوں پاک خدا فرمایا
نوٹیاں کے دروازے کھلسن یر نہ جانو گائی
فضل امید ہمیش اسانوں طرفوں ب غفاری

سپان فرمان نوشتن حضرت یعقوب فرزند ابراہیم

جلدی خط اولاد اپنی دل کیتا نبی روانہ
تنگی فاقہ نازل ہو یا سخت مصیبت والا
تھوڑا بہت شاہ سے لگے کچھ نہ رانہ و صرنا
حکروانے پہنچن تاہیں پہن مجال وسیوے

کھروئی حالت ہو رویت کہہ دانی یگانہ
موت قریب تمام لو گائی ہر گھرا ہو حال
سر کے اوپر سلام یادہ عرض گزارش کرنا
نہ در اورانہ ہی مجلس اندر شوخی روانہ تھبو سے

ووجاہ بنیامین کے کارن بہت احوال سنانا
 سن فرماں یعقوب بنیاسب فرزند سائے
 پیش حضور سناؤں گے عرض بیان تمہاری
 سب اولاد مجاواساڈی تنگی سے منہ ہوتی
 وطنوں و مصیبت پہنچی چہ پرولیس اسانوں
 تھوڑیاں وہاں پلے ہسین پیش بیدے ہر سال
 آکھن گے سائے نالوں کرا اہتھ نہ اوسے
 راہ بولا سے جو سکیں حاجت پوری کرے
 تمہاری اولاد اسادوی سخت مصیبت حالوں
 شکر پہنچیاوردیوسفوں ایسا حال سنانا
 حاضر کھلے سناؤں بھائی مثل غریب پتیاں
 جیکر سائے کارن والے بند ہوسن سرکاروں
 بھی ت بنیا پنے کارن عرض سوال لیتولے
 جیونکر حالت غم ہی پہنچی اسے پاپ پیاسے
 جے سرکار قصور نہ سختے بنیا میں ولی نولوں
 بہت نہایت عاجز آنا پدھڑا درد پر جانان
 بیشک بنیا میں نساڈا چور ہویا سرکاروں
 نہیں تالیں جہائی والادرونہ ہرگز جرسی
 بہت ہووایا عاجز ہویا عرضاں کر کے
 اس دربار پیر ہزاراں دعویٰ کرن غلامی
 اتنا تک تار عالم قدام ہیٹھ جنہاں نولوں
 سر منظور سوال غریباں چھوڑا ساڈا بھائی
 ردون کھلے سوالی بھائی عاجز حال ویرانہ
 اس کی عزت و کچھ بھراواں بہت تیا سائے
 جویں پیار کریندا یوسف اس چہ نکست کوئی

شاہد استوں ساڈا پٹروں آسے خوف ربانا
 عاجز ہو کر پاس یوسفے آن کھلوتے سائے
 دل عاجز محتاج سوالی و چور بارگرا می
 فاقے جان لبیاں پر آندی خوشی آرام کوئی
 ابن کریم شرم کر پئی بخششی رب لسانوں
 رکھ نہرانہ یوسف آگے رو کر بچوں بھرساں
 سر صدقہ کچھ نام خالیے سائوں و تا جافے
 عالی شان لہنا توں ملیتی چہ میدان حشرے
 ہور غریبے عاجز کوئی اسان غریباں نالوں
 برقتے اندر پیر جلاوے گنا وقت و مانا
 شفقت کرن سوالیاں کارن کار قدیم کریمیاں
 مرسی ل یعقوب بنی دمی سختی فاقے پاروں
 بیٹھا تخت مبارک پر شاہ دے پاس ڈٹھونے
 جاں لبیاں تک ذرا قوں آیا گور کھارے
 حتم حیاتی اجل پیالہ ملیسی اوس بنی نولوں
 پھیر دوبارہ پیانکھیالی غمدی بنی رباتان
 شفقت نظر عنایت ہووے اوس بنی پیاروں
 اج کل سفر سائے ہتھیں گور نکانا کرسی
 ترس کر ویردیاں کارن شفقت نرمی ہووے
 طبق زمین چاروں طرفی آدن ملک سلامی
 کس پر ویسی عاجز بخش کیا پرواہ تنہا نولوں
 مت مرجاے پل ساڈا کھا کر داغ جہائی
 بنیا میں بیٹھا چپ کیتا پہن لباس شہانہ
 بنیا میں پیار شاہ نولوں جویں محبت بھایاں
 اوسے وانگ پر شاہ نولوں حق محبت ہوئی!

قید ہو یا سب کھنسنوں سا نون نظری آئے
 عزت نال برابر بیچا جویں پیائے بھائی
 رب نہ کرے جے ساٹے آپر غیرت آئے کوئی
 ہو روایت اس دن بھاپاں یہ کچھہ رلیانڈی
 کچھہ رسی کچھہ ان بنیاں دی ہو پیرا ندوئے
 بہت یادہ رتا یوسف ویکہ احوال تنہاں ا
 برقعے اندر بیٹھا روئے عرضاں بولن بھائی
 بنیا مئے پاروں اسنوں پنچیا بھر دو بار دی
 آکھیں کچھہ حال یوسف دی خبر تنہاں کوئی

قید ہو یا نون جیکرے بنیا مین چھڑا ئے
 بھاپاں ہجون و نشا نون السی عرض نہ کا ئی
 بنیا مین ہٹا سکدا ہے شاہ وی خفگی ہوئی
 سننے وی کچھہ طاقت ناہن بات نہ کیتی جائدی
 ایہ کچھہ نڈر یوسف دی و صہر کران سوال کیتوئے
 در دوں بھریا و کچھہ نہ جریا حال ویراں نہا نڈا
 درو یوسف و اباب جو پاپا اس دی ضد کا ئی
 اوسے گل نون پاپا یوسف سنو حقیقت ساری
 جس دن کئے تئیں لکھیں لکھیں کہانی ہوئی

هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ بِيُوسُفَ إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ

نخشے اندر بولیا یوسف سے کچھ خبر تنہاں نون
 باپ تنہاں نون کہ پنچیا بیشک ساڈے پاروں
 واہ واہ تنہاں یعقوب بنی نون خوشی آرام دکھایا
 تئیں جو آکھو گراں کھاوا اس یوسف بھائی
 حکم کرو تاں اس یوسف میں کچھ حال تنہاں
 جیکر امر ہوئے تاو سماں کھول بیان تنہاں نون
 بیشک پاک بان تنہاں دی سچ کلام تنہاں
 نو پوائے ماہن والا سچ کلاماں کرسی
 انا سخن کیتا جد یوسف چپ ہوئے سب بھائی
 جے گھیا ڈاں کھاوا یوسف کچھہ و ذرا بصوری
 پھراس ویلے حضرت یوسف یہ فرمان تنہاں
 نفر شتابی اوہ چہ پمانہ وچہ و ر پارلیا نڈا

کیا کیتا تنہاں باہر اس دن سو سچ اسانوں
 تنہاں ہوا کر بولیا یوسف سخن کرے تکراروں
 واہ واہ اسدے یوسف پر تنہاں پیار کیا یا
 شکرات ساڈے ل نون نہیں کیتی آئی
 تا اوہ وقت عدالت اندر آکھیں مال کھاواں
 چو کر مال یوسف دے گذری ساری خبر ساروں
 امر کرو تا پاپا ساڈی پوری خبر لیاوے
 عدل برابر حق تنہاں کے ناحق عیب نہ دھری
 جس گل اندر حاکم پکران پیش نہ جائدی کاوی
 سچ حوالہ ظاہر ہو سی جویں عدالت پوری
 وائے ماہن والی پاپی وچہ عدالت آدے
 وچہ تفسیر یوسف دے بھی وچہ نقرہ کار تماندا

سماں اوار کردن سپاہ پر حال کد سہ یوسف علیہ السلام

سنو حقیقت بھر پمانہ پیش عدالت آیا

حضرت یوسف بھاپاں تائیں یہ فرمان سنایا

حکم کرتاں پھٹے اس تھیں وکرتسا ڈاکوئی
 کس لگے کچھ ڈر نہیں بولن پچھو خبر جو پیدا
 چھٹی سنہری بکریا یوسف سے پائی اوپر ماری
 نرم آواز کیتا اس پائی سننے اندر آیا
 رخصت کارن اضی نہیں سی اس باب پیارا
 چھٹی دوبارہ پھر یوسف نے اس پر جلد لگا دی
 نہیں سی بنیائے کارن باب جات دیند
 بتنا جلد عرضاں کر کے اضی باب کیتو نے
 بہت محبت اس دی کرنی باتاں کر کر رووے
 اتنا جدوں آوازہ کیتا مجلس وچہ اس پائی
 ہٹ بیٹھا پھر حضرت یوسف مر کے چھٹی نہ ماری
 خبر یوسف دی کچھ یہو مینوں پائی پاسوں کوئی
 بھائی میرے اکھن اسنوں بکریا بھیاڑاں
 پھیرا وہ چھٹی لگا کر یوسف ایہ فرمان سنایا
 جتنا کس بیان بولوں بولن جھوٹے تاشی
 جو بڑ پائی آپ کر سی غیراں پر دھر سی
 بولیا یوسف بھایاں تائیں کرے سوال تدا ہیں
 سھناں گھیا ایہ پیمانہ سچی بات سنائے
 پھیر پیمانہ حضرت یوسف جلدی مال بولایا
 پیوے کول یوسفوں تھیا بہت پیار کیتا سی
 کھانا اس داکتیاں آگے باہر جا کر پایا
 سخت طماچے یوسف تائیں منہ تے وشن لگے
 جتوں اس دیوچہ دہر کے یوسف رو کر جاوے
 مال یوسفے اس دن گذری چونکہ چور مریدے
 پھراس ویلے حضرت یوسف بھایاں لوں فرماوے

حال بیان شکار سناوے جوین حقیقت ہوئی
 نیسی خبر جو اوہ پیمانہ پر دے فاش کریندا
 اکھن بول خدائے ظہور و س حقیقت ساری
 اکھن لگی مال یوسف بھایاں دغا کمایا
 اپنے مطلب کارن بھائی لے گئے کر کے چارہ
 ظاہر ہو یا نرم آوازہ اتنی بات سنائی
 رووے آکھے یوسف انگول میں نہیں وداع کریندا
 رخصت وقت یعقوب پیغمبر ایہ فرمان دتو نے
 وچہ پر دیساں یوسف وانگول اس حال نہ ہووے
 چپ ہوئے رب صابحتا دے دیوچہ حیرت آئی
 بنیائیں سوالی ہو کر شاہ لوں عرض گزار ی
 جنگل اندر اسنوں کیونکر موت شہادت ہوئی
 جا کر کھاوے اور اسان تھیں اندر جنگل جھاڑاں
 بھایاں تیریاں گھروچہ آکر کوڑ فریب بنایا
 باہر گناہ بگھیاڑاں تائیں نفٹ لگی بدنامی
 روز قیامت رب تو انا خوب عدالت کر سی
 دیہہ جواب جو آگھیا پائی سچ کیا یا ناہیں
 پیش عدالت حاکم آگے ندر جواب نہ آوے
 ظاہر ہو یا پار یک آوازہ سننے اندر آیا
 باہر جا کر اس دے کارن قتل تیار کیتا سی
 پائی اس داکتیاں تصیبوں کوزہ بھن و بجایا
 تیکر شان زیادہ تینوں باتاں وشن لگے
 سب کوئی اسنوں دشمن ہو کر قبضے ہتھ لگاوے
 نہیں سی خبر جو باہر جا کر بھائی دشمن تھیندے
 ایگل سچی ہے یا ناہیں جو پائی بتلاوے

آکھن لگے سچ فرمایا اس وچ فرق نہ کوئی
 جو جو باتاں چھپیاں ہویاں ظاہر باہر آون
 پھر جس دیلے چھٹی لگائی یوسف نبی یگلنے
 قتل یوسف کے رن سبحان بچاں ور لگایا
 بظلال وچ یوسفوں لیکر آکھے بچاں تائیں
 نہیں تان میں بھی راہ مولا کے سر قربان کریاں
 کیتا مرن قبول ہوئے واہ واہ بہت لائی
 کون ہو واد وچ لٹاٹے یوسف کیا تنہا نول
 کیتا پیش ہو واد بچاں جلدی اٹھ کھلو یا
 آفرین باد جو انا تینوں جو مددہ ترس کیا یا
 عمل تیرا منظور کرسی فضلوں خالق سائیں
 پیر پیمانہ ووجی واری جلدی مال بولا یا
 استخیں بعد یوسفوں لیکے طرف جاڑا گا ہیں
 بدن پشاک تار سی اس دی ہاں بچاں کیتوںے
 کچھ دن کھو ہے اندر یوسف رو صیت جالی
 پھیرا وہ بچاں بروہ کر کے و تانیچ نما نا
 اتنا سخن کیتا پیمانے سینا مجلس ساری
 کہن لگا پھر بچاں تائیں عذر و ستوہن کوئی
 کرن وایت لقرہ کاروں سنتوں میرے بھائی
 بھر بھر ہنوں دن لگے عذر کیتا کچھ بچاں
 سخت کلام نہ کیتی یوسف مال بھراواں کائی
 خط بیضا مہ لکہ و تاسی اوں سو و اگر تائیں
 منکہ فلانا منکہ فلانا ناسل یقیوب تاسی
 شہ فلانا و ہم اٹھاراں تیرتاسی ہی ہوئی
 قائم ہونوں ضاواں ہو کر اپہ خط لکھیا جائے

ایسے طور اسٹے کو لوں اس دن سنتی ہوئی
 سن سن خبراں تھر تھر کنین لو ہو سکدے جاو
 نرم آوازہ باہر آیا عرض کیتا پیمانے
 بہت سیوا بہت کیتی ترس دے وچہ آیا
 دوست ایہ یعقوب نبی واکرہ نہ ماراواں
 اول یوسف بھائی نالوں جان پیاری بیاں
 اس دی بد مال یوسف ہی رہنے جان بچائی
 جس نے ایڈی شفقت کیتی جلد کھا لو سا نول
 حضرت یوسف اسے اتر واد تار ارضی ہو یا
 روند یوسف ترے لیندا اپنے ساتھ رلا یا
 رحمت پاک حضوروں تینوں ورقیامت تائیں
 سکر نرم آوازہ یوسف مطلب کھول سنایا
 حال یوسف کے چو کہ کیتا رب و کھانے ہیں
 ترے لیندا زور و ہرگانے کھوہ اندر سٹیو نے
 اکڑھیا کار واناں اسنوں نیار و کھالی
 لے گیا اک سو واکر اسنوں خنول بد بچا نا
 ہٹ بیٹھا پھر حضرت یوسف اسپر چھٹی نہ ماری
 اتنی حالت یوسف اتر ہوئی یا نہیں ہوئی
 حال تھاجی کھول سنایا اس دیلے پائی
 سن انکار تنہاں و یوسف بولہ اناں سنایا
 بروہ کر کے جد یوسفوں بیچ گئے سن بھائی
 جو مضمون آنا اس اندر تینوں کھول سنایا
 بیچ و تاساں یوسف بروہ صاحب حسن گراچی
 بیچ کر وانا لکتائیں اس وچے شک نہ کوئی
 باقی کچھ نہیں دعوائے ساڈا سب کوئی نہر لگا دے

شاہد ملک کرنا کتاب حاضر خالق سائیں
 پاس سوو اگر مالک اوہ خط اماند نشانی
 لیکر دولت مال سوو اگر گھروں وں گیا سی
 ایسی برساں کھیا یوسف کرے وساہ نہ کوئی
 نرم زبانون بھایاں تائیں ایہ فرمان سنایا
 اسنوں پڑھ نہیں سکدا کوئی بہت آسان تسالوں
 جدوں بھراواں کاغذ ڈھکا پھر کھن گئے
 زروی ورت گئی بھنناں ٹوں اتاں دیکھے کوئی
 تیسں کہو گھیاڑاں کھاوا یوسف اس ابھائی
 روون لے شرمندے ہوون خشک زبان تامی
 اسن صا جزا دیاں آپر جیونکر گذریا حال
 ویکھ حوالا اسن بھایاں جاتا مال لائے
 کرن وایت ایہ اشارہ بات قیامت والی
 لہر فعلتم ہذا الذوب حکم ہوسی درگا ہوں
 پیرتے ہتھ ثبوت گواہی دیسن ہر بریائی
 سکر سائے حیرت اندر ہوسن ہر ہر جائیں
 انشاء کتابک رب تعالیٰ سبنوں حکم سناسی
 ہن کچھ لچھ فکر نہ تینوں کردالفس دیری
 ہن کوئی سچ کہے جد تینوں توں اس دشمن جانے
 سنو حقیقت وہ بیٹا یوسف جدوں دکھایا
 جو اسیں فلانے یوسف بروہ وانا مالک تائیں
 پھر اس ویلے بولیا یوسف حقیقت دکھائی
 یعنی جیکر یوسف سوہنا گر گائے ہتھ آیا
 یوسفنوں گھیاڑاں کھاوا کرو بیان زبانی
 ورو فراق غارت پیاں جویں یعقوب لکھایاں

حاجت وقت اندر کم آئے تا جرم مالک تائیں
 جس دن مصر وکانا یوسف سوہنا ماہ کنعان
 اوہ خط یوسف مالک پاسوں اس دن منگیا سی
 حاجت چھ کم اون کارن اج ضرورت ہوئی
 ملک تسالے ایہ خط ہے ظاہر کھول دکھایا
 پڑھکر اس حال سنایو شفقت مال اسانوں
 دفتر عمل عدالت اندر حاضر ہو یا اگے
 جذبہ کر کے بولیا یوسف گرم عدالت ہوئی
 بولوا یہ خط کس نے لکھیا کس نے مہر لگائی
 ڈروا کرے جواب نہ کوئی وچہ دربار گراچی
 دنیا اندر حاضر ہو یا حشر عدالت والا
 اس باروں مال حیاتی کوئی نہیں گھر جائے
 عدل جباری ظاہر کرسی جدوں خداوند عالی
 عدل جواب نہ کرسی کوئی ہرگز اس گناہوں
 چوکر حاضر مجلس اندر حق سنایا پائی
 ہتھوں آپر دفتر اون امر کرے رب سائیں
 بعد اسنارا اپنا دفتر حاضر پڑھنا پاسی
 توں جاتا رہا واکر لہی چوکر مرضی میری
 ایہ مغروری خوار کر لہی وچہ دربار رہانے
 مجلس اندر اوہ خط بھایاں پڑھ کر آپ سنایا
 ظاہر ہوئے نام تنہائے جدا جدا سب جائیں
 کیونکر اوہ گھیاڑاں کھاوا یوسف اس ابھائی
 بیٹا سنال مالک پاسوں ایہ کس طور لکھایا
 بروہ کر کے بچن والی ظاہر ہوئی نشانی
 غمدی حالت اندر اسنوں جو کھلیغاں آیاں

اج عدالت پوری ہوئی حق انصاف تمامی
 اتنی بات سنا کر یوسف تیز طبیعت ہو یا
 حکم سنا یا اوسیو لیے جلد شیاف بلاؤ
 شکر عرض کیتا سنا یا اس چہ ظلم نہ کوئی
 جو میں نہیں اس دن گذری دیلا ہتھ نہ اوکے
 بھر بھرنجوں روون آکھن ایسا عمل جنہاں دا
 جو میں اسان نہیں ادہ کم ہو یا جیکر مارے جاواں
 اٹھ سپاہیاں پیش عدالت بدھے ہتھ انہاں بد
 آپس اندر رو رو آکھن خوب عدالت ہوئی
 تیغاں لیکر جدوں سپاہی حاضر آن کھلوئے
 دفتر عمل ہوسن جد حاضر پیش خداوند قاضی
 حق رحیمی تیری یارب میرے وچہ خطائی
 اکے وچہ تفصیراں میری ساری عمر و مانی
 بخش دتا اسان تیرے تائیں امر خدا فرمائے
 دو شخصیاں نوں ووزخ بھیجن حکم خدا فرمائے
 ہک ووزخ ول اضی ہو کر جلدی قدم اٹھا سی
 کیوں ووزخ ول جلدی جاندا پچھے خالق سائیں
 عدل آپر میں اضی ہو یا پہلا عرض سنائے
 ہک اسان میں رحمت فضلوں دو جا کے نمانا
 سنجھت ووجس وپے گرم عدالت ہوئی
 قتل تیار ہو یا جس وپے سہناں پاؤ ما میں
 یا یوسف ادہ وقت اسان ہرگز ہتھ نہ اسی
 رو رو آکھن اج ہوندا یوسف سوہنا بھائی
 اے یوسف جے زندہ ہوویں تیں تھیں بخشش پاواں
 رووے بے قہر اندر یوسف کسے پچھان نہ پائی

قتل کرے جاسن شامی وچہ دربار گرامی
 دل چہ آیا جوشن پاوہ نختوں اٹھ کھلو یا
 پیش عدالت ایہ شبامی جلدی قتل کراؤ
 ایہو نتیجہ عمل ساڈے حق عدالت ہوئی
 کچھ افسوس نہیں جد ساڈوں قتل کرایا جاوے
 ویا پر تور واری نالوں بہتر قتل تنہاں دا
 اس چہ جبری ظلم نہ ہوسی اپنا بدلہ پاواں
 لوگے بندیاں تمامی راوی خبر سناوے
 ہے افسوس اسان چہ جبری فرق نہ کیتا کوئی
 مرنے پر اوہ صاحبزادے ول نہیں اضی ہوئے
 ووزخ طرفے آپے ہوسن راہی مومن عاصی
 عمل میریدی شامت ینوں پیش برابر آئی
 پر تفصیراں عذر نہ عدلوں وچہ سرکار رہائی
 مومن عاصی عاجز ہو یا شرم ساڈوں اوکے
 ہکو سنگل ہوگ دو ہانٹوں وئی ڈکر سنائے
 دو جا مڑ مڑ وچھے مگروں نالے ڈگدا جاسی
 کیوں توں مڑ مڑ کدا مگروں آکھے دو جے تائیں
 جیو کر نا فرمائی ہوئی دیلا ہتھ نہ اوکے
 بخشیا اسان ساڈے تائیں ہوسی حکم بیان
 طیا حکم سپاہیاں تائیں قتل کرو سب کراؤ
 یوسف یوسف بول زباؤں دربارن آئیں
 حسرت غم افسوس سناؤ اوچہ دلاند سے جاکی
 اج اس نہیں بخشا کر مرے ادہ تفصیر خطائی
 ایس گناہوں باہجہ خدا نہیں کسنوں حال سناواں
 جدوں سپاہیاں تیغاں پھریاں تئی عرض سنائی

اے شاہ لوں بچاؤں اضحیٰ قتل قبول سناؤں
 جس دم قتل سی سب سے ساں اے سزاوار گرامی
 خدمت چہ یعقوب نبی می سب اسباب پہنچانا
 وہ دم ورو ہمیشہ اسنوں زخم ہوسن چہ سینے
 لاج اولاد پیاری سدی پیسی اجل پیالہ
 بیسین پیارا باقی قید اندر رہ جاسی
 شاید جے کچھ روز انہا نونوں بڑیے زندگانی
 حال اساولے پر اسنوں کوئی دینج سناسی
 نازل نہیں اساولے اپرا اجل ہونئی بیماری
 وروں آہن ہاریاں یوسف سنے بات نمائی
 چھم چھم پنجوں وروں ہوسن شبنم جوین گلابوں
 ایسا وقت ہو یا نعم وروں ذکر نہ کیتا جاندا
 حاضر ورون صاحبزادے کوئی نہ عذر سناے
 جلدی نال خداوند عالم رحمت ولے سائیں
 بس کر یوسف نہ کر گری بہت عدالت ہونئی
 کرد پیار بھراواں کارن برقعہ جلد اتارو

آخر سخن مراد اساولی کراں سوال نشاؤں
 خون آلودہ جلے ساٹے کے جمع تمامی
 پیاسا ڈیاں کرے اڈیکان اوہ مقبول رہانا
 آگے اک یوسف دے پاروں ہو گئے یمن ناپینے
 ہوگ اکیلہ حجرے اندر باراں پیراں والا
 مولا جانے اسدے سر پر کیونکر ویلا آسی
 خون آلودہ شاگاں ہوسن اسدے کول نشانی
 نہیں امید جو پھیر جیانی دو گھڑیاں تک پاسی
 بیشک ہوگ یعقوب نبی ہی ساڈیناں تیاری
 اللہ جانے چو نکراسن گذری ورو کہانی
 دوویں طرفاں او غرابوں ورون باہجہ حسابوں
 جوین روائت لقرہ کاروں خیر حسین شاندا
 ہمتہ سپاہیاں تے تلواریں جد صاحب فرماو
 وحی شتابی خدمت اندر بھچیا یوسف تائیں
 دیہو زیارت بھایاں تائیں دیر نہ کرہن کوئی
 تائب ہویاں لوں گل ملیو دہشت نال نہ مارو

سپان وقت کروں یوسف پروران معاکرون خطائے انہا

حضرت ہمت روائت کیتی لقرہ کاروں بیایا
 مرن گنوں افسوس پاوہ ہو یا تاروں نہماں لوں
 کیوں جو صحبت نبی سولان جلدی فضل النون
 عالی عظمت رحمت آری ساں نصیب نہ ہونئی
 یا یوسف دی کردل بھایاں اتنی زرمی پائی
 اوہ جس ویلے ڈٹھا یوسف عاجز حال تنہا ندا
 دتا حکم سپاہیاں تائیں چھوڑو جلد انہا نونوں

بھایاں لوں جس ویلے یوسف قتل حکم فرمایا
 ہونئی نہ مول نصیب یارت یعقوب لے دی ساؤں
 نال یقین زیارت نہیں کردی پاک گناہوں
 دو جاسب تفضیل ساڈی یوسف ووس نہ کوئی
 روون یوسف یوسف کر کے بولن بھائی بھائی
 اتنا ورو یوسفنوں ہو یا ذکر نہ کیتا جاندا
 اس پیغمبر بد سے کہ لوں آیا خوف ساؤں

ڈاڈا ڈھڑا باپ نہاں و خاص حبیب بانا
 چھوڑ دئے جس وقت سپاہیاں سب یوسف بھائی
 عرض کیتا اس وقت بھلواں یا سروا گرامی
 یوسف اکھیا اتنا روون آریا کوں تسال نوں
 یوسف اکھیا میں بھی وواں کارن باپ پاپے
 یوسف اکھیا حجرے اندر بیٹھا حال نکلنے
 تم کھن لگے نام کی اسدا کے سید سروا
 کہن لگے یعقوب پھمبر بن اسحاق گرامی
 یوسف اکھیا اوہو سا کے دانے باپ پاپے
 و پوزارت جلدی بھنوں حکم جنابوں آیا
 وچ تفسیر یوسف دے آئے کیا امام غزالی
 سر یوسف بھناں ڈٹھا بالن تلج نورانی
 اک نشانی ہو یوسف دی پاو بھراواں آئی
 تھوڑا بتایوسف تا میں جے کدی ہا سا کے
 اوہ جس دے حضرت یوسف پر وہ وہ ہٹایا
 یعنی جس دم حضرت یوسف پر وہ دور کیتا سی
 توں یوسف ہیں ویکھ شتابی اکھن لگے بھائی
 میں یوسف ہاں حضرت یوسف ظاہر لول سنایا
 جہوں بتایا حضرت یوسف حال بھراواں تا میں
 شرم کنوں کر نظر نہ ویکھن کر کے کلام نہ کوئی
 کہن لگے کس نہ کہیں لال کیا توفیق اسانوں
 اے یوسف سین جے مر جائے وچ فراق تاسا کے
 شرم گناہاں پاروں تیں لکھیاں تاں ہوں
 کرم کماون لائق تینوں جوہں سال نہیں ہونی
 جس لائق رہے کیتا تینوں اوہ گل تیں لولوی

پناہ خدا دی سا کے ہتھوں ہووے نہیں نما نا
 ہو روزیادہ زنا یوسف در دوں حد نہ کوئی
 اے شاہ کیوں تنا توں دوں میں بیان سی
 اکھن لگے باپے یوسف آیا باوا سا نوں
 کتھے باپ پیارا تیرا روو وچ پچھن سارے
 وچ کھن او ڈیکے سا نوں کتھے سال ہا
 یوسف اکھیا تیں بتاؤ اپنا باپ پیارا
 چاروں طرف مرید جنہا کے مخلوقات نامی
 تاں بھی یوسف کے نہ جاتا حیرت اندر سارے
 برقعہ دور یوسف نے کیتا جہوں خدا فرمایا
 باطن قدرت بھایاں تیں اس دن بے کھالی
 عظمت جوہں یعقوب نبی وی ظاہر تیشانی
 ونداں چہ حکار لوزانی قدرت پاپا ک الہی
 جلوہ نور ونداں تھیں ظاہر حکم نہ چھلی جاوے
 ویکھ بھراواں سپا یوسف جلوہ لوز وکھایا
 ویکھ جمال مبارک بھایاں جلدی لول کہیا سی
 آنا یوسف ہس بولیا یوسف ونداں چکے کھائی
 نیامین میرا یہ بھائی پیارا ماں پیو جایا
 چھپ ہوئے پشیمانی اندر اپو اپنی جا میں
 یوسف آگے میں ول ویکھو کیا پشیمانی ہونی
 نظر اٹھا کر تیں ول ویکھن طاقت نہیں تھالوں
 اس گل نالوں بہتر نہا ہسی حق اساکے
 بال جاپا بخش بے دبی ہنوں بھر بھرو دن
 بخش پیار یا نام نہا کے جسے شان و توئی
 اے پر ساڈیاں عملان لوں عالی شان تساڈی

بہت پسند کی تیار تینوں ایک معلم ہوئی
 اپنے بائوں و گنہاری بنکر چھم چھم روون
 سن سن عرضان بھائیوں کو لول شہقت ال تدا ہیں
 آکھیں وہ گل کھو ہے والی کرو خیال نہ کوئی
 اس گلدا کچھ پرتساٹے ہیں الزام نہ دھرساں
 رو کر عاجز ہو کر بھائی اکھن یوسف تا نہیں
 سکر کر پیار سناون عرضان بخش قصور اساتوں
 طرف یوسف دی نظر مقابل مول نہ کرن نمائے
 ہر ہر تائیں یوسف آکھے کرو نہ گریہ زاری
 و کچھ دے اپنے فضلوں کیا احسان کہ آیا
 آخر مال محبت رو کر لیا ہر اک تائیں
 حضرت عائشہ کرے وائت میں کچھ کچھ حال
 شکر سرور عالم کئے چھم چھم ہنچوں جاری
 حضرت اکھیا حرکت بخش حساب نہ آئے
 پیش عدالت مومن عاصی جدول بلائے جاسن
 اول مرالی ہوئے نیک اعمال سناون
 حد بدیاں و میاری آئے ہشت گھا کر ڈولن
 ہتھال پر دفتر ہو سن ہیبت تھر ڈوراوے
 باقی دفتر کیوں نہیں پڑھا آوے حکم رہانہ
 میں شرمندہ تیری طرفوں یارب معلم تینوں
 پیشک بدیاں دفتر میرے پاہو حساب سیون
 اصل میرے پر ویکہ نہ سیاہان یاں نظر و ضرور
 امر سناٹے سے فرماوے خود مختار الہی
 تسخیر و تینی وائت انیم حکم ہووے درگاہوں
 نصرت کھا کر خفقت اندر فکر نہ آیا تینوں

قسم خداوی لائق توں ہیں اس چہ شک نہ کوئی
 بہت نہایت عاجز ہو کر پیش حضور کھلوون
 سبنوں گلچہ لیکر یوسف رتاوہ بائیں ہائیں
 میں اضی رب بخشہارا بھٹان کارن سوئی
 روز قیامت پیش عدالت کچھ فریاد نہ کر ساں
 کرے توں جو ہیں اضی یوسف کراں قبول نہیں
 نساں کر امت ساں امت کیا پرواہ نساوں
 بعد گناہوں چو نکر عاصی آخر لول شربانے
 تائب ہوون ایساں تائیں شامل فضل غفاری
 بروہ عاجز میں پر ویسی صاحب تخت بہا یا
 مَنَ اللّٰهُ عَلَيْنَا لَے رب لول حمد تائیں
 نبی محمد سرور کولوں روز قیامت و الا
 ہو گئے کیوں تئیں ایسے عاجز تائیں عرض گزاری
 مال محبت ہنچوں برس صفت نہ کیتی جائے
 حاضر ہو کر دفتر عملاں وچہ دربار سنا سن
 کم فلانا کم فلانا صاف جواب تملاون
 تھر تھر کنین طاقت ہارن سخن کلام نہ لولن
 پاروون یا تھر تھر کنین بات نہ کیتی جائے
 تھوڑا قدر آواز گریسی ہو کر بہت نمانا
 اپنیاں کاراں بولن جو گا چھوڑا تائیں مینوں
 مگر ان رحمت مال برابر پورا وزن نہ کھنوں
 جس کم لائق توں ب میرے حال میرے پرکوں
 ول سے پاوہ رکھیا سناوں تا پکڑی گمراہی
 لاج شرمندہ ہوویں سا تھیں جو جب کارگناہوں
 وقت عدالت شراں یاں حال و کھاویں مینوں

اے پر جوین ہدایت عملوں کے شرم تسالوں
حکم ہو سکی اسان بخشیا تینوں رحمت افرساوی
پر تقدیر ان تھیں ب جیکر رحمت کرم ہٹاوے
غیا ندے دروازے اگر سائل اضی ہو جاوون
وقت حساباں شرم خدا لوں نہیں امید کیا یاں

کرم ستاری رحمت پاروں غالب شرم اسالوں
مومن عاصی تا دم کو لوں بخشش نہیں وراوی
عبدالستار افضل خزانہ پھر کس طور سماوے
خالق وی سرکاروں عاصی کوین شرم پاوون
جیزہ کر شرم یوسفونائی ویکھ پیاریاں بھایاں

سیان کیفیت باقی حال یوسف پر دوران بعد ملاقات

سنو حقیقت خبر جو تینوں باقی حال سناواں
آکھیں پ پیا کے کارن دنوں تکمل آئی
کس لکے کچھ پیرے وروں اسنوں نظر نہ آئے
خشک داغ ہو یا غم وروں سخت ضعیفی پائی
آون لوگ زیارت کارن کتنی مدت ہوئی
رو کر آپس تا یوسف نے ایہ گل آکھی آہی
بھایاں کیا سناواں اسوں ورو ہمیشہ تازہ
کرم ضعیفاں آپر ہوئے ہیں پرواہ نہ کوئی
رہی طرفوں حی شتابی نال پیغام لیا یا
نال جواول حشماں آپر جد پیرا من مہر سی
جلد اتار پیرا من و تا یوسف بی پیار سے
حکم کیتا کوئی بھائی جاکے پاس حبیب رہا ہے
اول خبر اسانڈی اس لوں یہو مبارک باوی
دیو اسانڈا کہہ اس لوں کھیں آپر لاسے
انا عظمت شان یوسفون بخش کینا رہا ہیں
اکدن عودت عاجز بیوہ پاس نپیدے آئی
ایہ فرزند نہ تا لینا پیرا ہو یا امید نہ کوئی
پکر پیرا من حضرت اسنوں اکھیاں اپر لایا

جس دن حضرت یوسف سوہنا لیا سا کہہ بھرواں
اس حال سناو سناوں بھایاں عرض سناوی
نام یوسف امنہ تھیں نکلے جد کچھ بات سناے
آلسو جو کار بہیا نہ پائی چھوڑ گئی روشنائی
قبران والیاں یاراں انوں کرے کلام نہ کوئی
اننی مدت گذری اسنوں ایہ امید لاری
پھیر زیادہ رتا یوسف رب غریب نوازا
کرن وایت اس عالجھیں رحمت نازل ہوئی
کہتہ بھیج یثوب نبی لوں امر خوار فرمایا
"تازہ ہوگ درخت ہمیشی سنہری ظاہر کرے
نال محبت قدرت اندر حاضر بھائی سا ہے
جد تک خبر نہ پہنچے اسنوں کوین حقیقت جا
ٹھے آرام نبی کے تائیں لوچ آئے شادمان
انشاء اللہ وادہ ششماں پیرا برابر لاسے
نو کر کتابوں محکم ہو یا تینوں حال سنا ہیں
گردنا بیٹا لڑکا اس دا آ کر عرض سناوی
عاجز ویکھ نہ سکاں سنوں طال سا کر وئی
پلوچ اکھیاں تیجاں رہنے نوز برابر آیا

اوہ پیرا من برکت بھریا عظمت پہنچے شماروں
 تاں اس ویلے نال خوشی دے کھانا جلد پکایا
 بہت نہایت عزت کیتی کارن ساریاں بھایاں
 مومن تاجداراں کارن مشفق نبی سوہارا
 لیزاں سین والے مومن پاسن شان امیراں
 خوشخبری خط بابل دے ل جلدی نال لکھایا
 جے سرکار اجازت بخشے میں کڑتے لے جاواں
 میں لقصیری اوہ پیرا من تیرا لوہو بھریا
 کراں امید جو میری متھیں ایہ پیرا من جاو
 اول دے میرے پاسوں پہنچا ورنہ بنی نون
 جدوں سوال ہوئے کیتا اتنی حاجت پاروں
 بھی اس وقت جیٹ خدا دے دتا کھول خزانہ
 اتنی خبر سخاوت کیتی اس مقبول گرامی
 سب ن ان محبت پوشاکاں بخش ہو یا سرکاروں
 دیارومی سب لوکانوں کز بخشش پنہایا
 زینت بیوں لوگ مصر دے نظر برابر آون
 وہ نوا شتران پر یوسف جلدی کتاب لدائی
 جو کنعان شامی آہے لوگ رئیس شامی
 چالی شتر لدا کر یوسف ورم دینا زخزانہ
 اہل البیت یعقوب نبی دے جو پروار شامی
 عجب پوشاکاں پیارومی جلد تیار کرایاں
 ایسب نذر یعقوب نبی دی آکھے نبی لگانہ
 راہ مولائے راضی کرنا کل مسکیتاں تائیں
 بھی یعقوب نبی دے کارن بھی خوش اسوارمی
 ہر کنوں اسواریاں گھوڑیاں جو پروار نبی وا

بھی جلد یعقوب نبی دل حکم ہو یا سرکاروں
 رل کر کھا داسا تھ بھراواں ذکر خلاصے آیا
 خوش و شتران خوب پوشاکاں سر آلتوں پنہایاں
 ایسے طور پوشاکاں من ملیا جدوں پیارا
 صورت یوسف انگوں ہوسن ہنی بدر میںاں
 بول ہووا حاضر ہو یا ادبوں عرض سنایا
 خوش کراں اس حضرت تائیں بدلہ بخشش پاواں
 اس دن باپ پیارے آگے اپنی متھیں دھریا
 حال میرے پر حضرت صاحب نظر عنایت پاو
 اس بدلہ خوشی کراں میں دے خاص لینوں
 اوسے کارن اوہ پیرا من حکم ہو یا سرکاروں
 خرچ کرایہ راہ مولائے اوہ دے شکرانہ
 صاحب حسن تو انگریزے مصری لوگ تھامی
 راہ مولاد چہ مصر تھامی دیوے شوق پیاروں
 نال محبت شہر مصر نون اکو رنگ بنایا
 جیونکر جنت نذر مومن نور پوشاکاں پاون
 وچہ کنعان مبارک بھی نظر روایت آئی
 عجب سبے غاناں سمجھوں ہدیہ بھیجا نبی گرامی
 اوہ نذرانہ بابل کارن کیتا جلد روانہ
 تھے ہو رتے گنتی اندر آل اولاد گرامی
 اک سواستی دتے ہین دس حقیقت بھایاں
 بھی فرمایا جو زر مہراں ایسب نال خواں
 خوش گذران ہوں سب راضی آپوا نبی جائیں
 جرات جو اسرمونی اسنوں زینت عجب ہماری
 نظر غلام تما میاں کارن سنتوں پار حیدرا

اس شخص سے بھائیوں میں رخصت حکم سنایا
 کیوں جو امر ہو یا سرزدوں میں کنعان نہ جانا
 مصر عقبے اور عارف کھنڈوں میں ویسے جائیں
 صبروں شکروں و کروں یوسف شان مصر و چہ پایا
 نہ حقیقت جس دم یوسف رخصت کیتے بھائی
 نہ بیازینت عزت کر کے آون کر اسواری
 جو حضرت صلیحے فی ساڈھی قدم سرخہ فرماون
 آپ سلامی جا کر ہوساں طلب دے دی آہی
 بھی جو خط خوشخبری والا طرف یعقوب کھایا
 صاحب زور جوان بہادر صفت نہ کیتی جائے
 ہر دن سیر پنجاہ فرسنگان عادت اس ہی آہی
 اوہ قاصد خط لیکر نہ یا موجب حکم گرامی
 جدوں یہودا لیکر چلیا اوہ پیرا من بھائی
 جو دروازوں ہر اسنوں جلدی والگائیں
 جلدی خبر ساڈھی ملی جا کر اس بنی لوں
 جدوں یہودا لے پیرا من شہروں باہر آیا
 کرن وایت نقرہ کاروں حکمت فضل الہی
 عشوں عرض ہونے کیتا خالق دی سرکارے
 خدمت اندر قاصد ہو کر میں بھی عظمت پاوال
 امر ہو یا تال حاضر ہوئی رحمت واپیاری
 ایسا مال ماننت خوشبو لے کر حاضر ہوئی
 عم رداں چہ جیکر بیٹھا عاجز و دروہر بخانا

عمل برابر کیتا یوسف جو میں خدا فرمایا
 آپ یعقوب مصر و چہ آونے خاص صلیحے بانا
 مڑ کے وچہ دنیا کھانے آکر حجات پائیں
 اجر برابر حسن تینوں جیونکر عمل کمایا
 جا کر سب پروار لیا ہوا اتنی بات سنائی
 خدمت چہ یعقوب بیدے رو کر عرض گزاری
 شفقت نال غلاماں کے گھر قدم مبارک پاون
 مگر ان نہیں مجال اسوڈھی اندر حکم الہی
 نام بشیر غلام یوسف نے پیش حضور بلایا
 اتنی طاقت بخشی رہنے ذکر خلاصے کے
 میں کیا جانان منزل اس ہی جانے حال الہی
 پکر یہودا اوہ پیرا من ہو یا جلد سلامی
 حضرت یوسف اس دنیا میں اتنی بات سنائی
 پل چہ اس وی خوشبو جاسی شام لائیں
 فضلوں چھوڑ پھاریاں جاس رہے فاضلینوں
 کہ پیرا من ہتھال آپر پودہ دور ہٹایا
 اوہ خوشبو پیرا من الی کیوں کر پہنچی آہی
 امر کوئے میں بھی جاواں اس یعقوب پیرا کے
 خوشبو اس پیرا من الی اول گھر پہنچاواں
 خوشبو اس پیرا من کولوں لیکر جگہ سردھاری
 باہجہ یعقوب پیغمبر اس نہ ہونے جانے کوئی
 دل حقیقت عجب کتارا پاو میں فضل ربانا

سیان کو خوشبو ماننت یعقوب پیرا من حال ان

حال یعقوب بنی واپسی جو میں مسافر کوئی | سخن کلام نہ مال کسیدے چپ ہمیشہ ہوتی

دو فریقوں میں اس کی ہو گئی جان نمانی
 بیٹھاسی و لکیری اندر اوہ مقبول غفاری
 طالب کارن کھویا رے حاجت اور واژه
 لاج اسانے کارن کیتا کرم خداوند عالی
 مجلس اندر زماں خوشی کے خیراں غیب سنایاں
 جسے رے چاہئے دو مندانوں میلے و رگیا نول
 بیشک حافی بلین سا نول سوہنی صورت والے
 اپن چیت خوشی و چہ آیا اوہ مقبول گرامی
 کئی زمانے یوسف تا نہیں کتیاں تاں گیاں
 سر کر اندر خاک سمائی نازک لاش جہانمدی
 حاضر مجلس والے ہسن بات کرے سکونی
 سکر کہیا پیسیر بے نیک جواب تنہا نول
 یا یوسف پا کر تہ اسدا جدوں سالوں آیا
 اتنا سخن بنی محقق سکر سب ولاد پیاری

اپن چیتی نازل ہو یا رحمت والا پانی
 باوصیادی حاضر ہوئی خوشبو لیکر پیاری
 راضی ہو کر مستان وانگول کیتا بول آوازہ
 دنیا اندر حاضر خوشبو جنت والی
 لاج پیاریاں سبحناں کولوں سر ہوئیں یاں
 پھر حیاتی آون لگی قبران چہ پیان نول
 نعم رواں لکیریاں تا میں طبع نیکالے
 سکر حیرت اندر ہوئی مجلس خاص عوامی
 اے یعقوب بنی دیتا ہیں حرم امیداں یہاں
 اے یعقوب یو ایناں انگول کھدا حرم تنہا پدی
 ایسے حال یعقوب بنی طبع دیوانی ہوئی
 جو پیغام سالوں وں کجہ نہیں خبر نشاں نول
 تڑوں یقین نشاں ہوسی سچ بنی فرمایا
 کسے و بارہ بات دکتی چپ ہٹے یجباری

بیان آمدن قاصد از مصر پیش یعقوب صاحب کے کوخبری

کچھ دن گذرے خبر لیا یا قاصد مردور بانا
 اول تینوں میں کچھ اس اگڑیا جاں سداواں
 وچ تفسیر یوسف کے آیاراوی خبر سنا کے
 بنیامین ہو یا جد پیدا ہو گئی ماں پیاری
 دیکر زرع یعقوب پیسیر اک کینر خریدی
 گوہی اس دی لڑکا ایسی ایہو بشیر نمانا
 تا جو بنیامین پیارا دودھا کلا پیوسے
 نہیں سی خبر جہاں والی یعقوب بنوں کمانی
 اے پر ڈلہڈی عاجز ہوئی دیکھ مصیبت حالا

نام لہنیاں علام یوسف صاحب پیمان
 اس محقق کچھے منزل منزل چہ کتغان لیاواں
 جو ہیں وایت نقل کتابوں ذکر سنایا جائے
 امروں ختم حیاتی ہوئی دنیا چھوڑ سدا پاری
 شیسر بلاون حدت کارن اس فرزند نبی دی
 بیچ و تا یعقوب پیسیر سنتوں پار سجانا
 نہیں سی خبر جو ایس خیالوں غیرت نزل تھیوے
 لڑکا بیچ و تا جس ویلے عذر نہ کیتا کمانی
 کیا جان جو خبریں و سن مزاجدانی والا

غنیان کچھ خبر نہ ہوئے حالت فاقے والی
 تندرستی اقدر پہچان دولت نعمت بھاری
 دروہندائے حال پہچان لکن و جنہاں توں
 پیغمبری وچہ نبی اللہ دے لاکھ پانچ دہائی
 نال محبتاں لاکھ دی رووے در در نجانی
 کوئی پیارا یعقوبے واسیں بھی جدا کرسیاں
 کر فرزند حوائے سافے چھوڑ بیصبری حالا
 جہوں یعقوب نبید تیاں یار ملا یا جاسی
 نبی محمد سرور عالم ایہ فرمان سادے
 کہ کے ظلم جو دوست کوں دوست جدا کریندا
 سنیو حقیقت جدا اس عورت سنیو حکم بانا
 لے پر دروہدایاں ظالم زخم جنہاں توں دیند
 سنیو حقیقت جدا جدا ایہو بشیر نانا
 کتنی مدت پاس یوسف دے اس غلام گذاری
 آکو جتنا سفر جدائی دولاں برابر آیا
 فضل کنون چھوڑیاں دی ہلت تیرے آئی
 اسی سال جدائی اندر عرصہ گذر ویہا نا
 شہروں باہر رستے آپر اس دی ماں نمائی
 سر پر آن بشیر کھلو تا پہچد اس کے تائیں
 آکھن لگی حضرت تائیں کتنے سال دوائے
 جو کوئی کرن زیارت اے چپ کیتا ٹر جائے
 کہا بشیر میں اس کے کارن خبر یوسف دی لیا یا
 جلدی بلدی در در نجانی جلیل عمر لنگھائی
 چھم چھم بین نمائے برسن درونہ جو با جاو
 آہیں چیر جگر توں لکھن کرے بلند آوازہ

ایسے کارن جا اس در پر جھڑکاں لین سوا لی
 جس دم نما نا سنوں عاجز کر کے پیاری
 اے قدر جیانی والا تیراں چہ گیاں توں
 دانہ کھا کر حضرت آدم غم دے پیش پیاسی
 خوابے حکم سنا یا سنوں پاک جناب باقی
 اپنے نبی پیاسے تائیں مزہ جدائی ویسیاں
 خوش فرزند نما نا تیرا کسماں ست سکھالا
 اس تھیں ل بیٹا تیرا خیرین ہیں گھرا ہی
 ہاں تھیں جدا جو کرسی بیٹا آپ جدائی پائے
 اسیں نہ کراں شفاعت اس امر نبی فریندا
 صبر توکل دل وچہ سنوں کیتا ان کھانا
 دل وچہ بالین بن تنہاں توں منہ تھیں چپ بندے
 یوسف لیا سووا گر پاسوں چاکر مصر و کانا
 غیبوں خبر نہ جانے یوسف حکمت پاک غفاری
 سچا وعدہ رب دی طرفوں بدل برابر آیا
 لیکر خط یعقوب نبی دا آپا کر کے دوائی
 لیکر خط یعقوب نبی دا آپا در در نجانا
 کپڑے دھون نبی دے آئی حکمت عجیب باقی
 اے مائی یعقوب نبی دا پتہ مکان بتائیں
 نال کے کوئی بات نہ کردا ہندا حال نالے
 ذکر یوسف دے ہاں جنوں سنوں ہو رکلام نہ بجاو
 سکر عورت ماریاں دھاپیں رو رو حال و نجایا
 پھر دوبارہ آتش غم دی آن بشیر چائی
 دم دم کردی حمار بانا جم جم یوسف اے
 بیشک سچا وعدہ تیرا رب غریب لوازا

پس اس وقت اس وقت ہی ایہ کیا قدرت ہوئی
 حالت دیکھ بشیر نما نا ہو حیران کھڑو یا
 کوئی پہچان بشیر نہ کیتی دیکھ پیاری مائی
 آخر کس رنگ اس مائی مال سنا کچھ مینوں
 بول جواب سادوں لگی رو کر بدھڑی مائی
 جدا ہو یا فرزند نما نا میرا جگر حدو کا
 کچھ نہیں وس یعقوب پیغمبر نہ اس ظلم کہا یا
 اس حبیب خدا کے مینوں مل خرید کیتا سی
 اوہ بھی مال پیدا ہسی میں بھی مال و پیدا
 میں قربان بنی تھیں واں خدمت گزار مائی
 جدا ہو یا جدا بیٹا میرا رو واں مال جدائی
 حکم ہو یا یعقوب بنی تھیں جدا پیرا کر سیاں
 بھی جدا اس محبوب اپنے وی ساں مراد پہنچائی
 توں اج پاس یعقوب بیدے خوش پیغام لیلیا
 گیا فراق یعقوب پیدا مال بے وی یاری
 خیراں ورگیاں وی رہنے پاس یعقوب پہنچا یا
 شکر حال بشیر نما نا، منجوں بار پروو سے
 نام کی اس فرزند تیرے داعض بشیر سنا یا
 کیا بشیر برابر ہو یا وعدہ سچ رہا نا
 اٹھ شتابی آمل مینوں آہیں بھر کر ویا
 مال محبت گلوچہ لے کر رتی ماں پیاری
 تن چہ طاقت حاصل ہوئی پھر یا ہو زمانہ
 کھول بیان بشیر سنا یا اپنی حالت ساری
 کپڑے ہو کر بہت شتابی مال محبت اوڈیں
 حجرے اندر بیٹھا ہسی پاک حبیب بانا

ہن میں کہ دروازے جاواں ہو رکمان نہ کوئی
 اگاناں نہ رہ گیا جاوون جو گا حیرت اندر ہو یا
 حال ضعیفی اندر اس نون عاجز نظری آئی
 میں خوشخبر نبی دی لیا یا کیوں دکھ آہائینوں
 لے بیٹا کچھ حال پیریدی مینوں خبر نہ کافی
 جدا یعقوب پیدا ہو یا د بیریارتدو کا
 غالب امر مقدر سالوں پیش برابر آیا
 کسے قیاسوں بیٹا میرا اس نے سچ و تاسی
 نہیں کیتا یعقوب پیغمبر کچھ نقصان کسیدا
 سن بیٹا جو میں حالت باقی پیری درد کہانی
 اک دن غریب ازہ تو ابوں مینوں خبر سنائی
 اس پر تیرا رنگ برابر دو مصیبت دھر ساں
 اس مینا توں اول تیری کر ساں ختم جدائی
 تاں میں اپنے صاحب تائیں رو کر آکھ سنایا
 باقی وعدہ یاد کریندی میں رہ گئی بے چاری
 آیا نہیں میرا پر وسی کپڑیاں ہڈتاں لایاں
 پائی کیتا درد کہانی کول کھلو تارو وے
 سمن لگی میں مال محبت نام بشیر رکھیا یا
 پاس لتاڑکے حاضر ہو یا اوہ بشیر نما نا
 شہروں باہر میل و لاندا فضل بے تقی ہو یا
 رو کون بہ سات نینا ندی غدی میل اتاری
 پڑھ کر حمد تائیں رسالوں ادا کیتا شکرانہ
 وچہ پرو لیاں صردوں شکروں جنو کر عمر گزار ی
 وچہ خدمت یعقوب بیدی حاضر ہوئے دونوں
 ہر عاجز تھیں عاجز و مٹا دل مسکین نما نا

وچہ دیکھیری حال فقیری روون ہنن نابینے
 جدوں یعقوب نبیہا حالہ آن بشیر و طھاسی
 تاب سلام کلام کرن دی طاقت رہی نہ کافی
 ساعت کچھوں سرت سمھالی پھیر بنی فرمایا
 بعد سلام بشیر سنا کے میں خوشخبر لیا دی
 جدوں بشیر نبیہا تیاں تھوڑی بات سنائی
 کھیا بشیر پیار ا یوسف صاحب تخت گرامی
 مصر عزیز کیتا رہا اس نون یا منصب عالی
 کھیا یعقوب ساؤ ساؤں حاجت ہو نہ کوئی
 کھیا بشیر طریقہ اس واوین سلام صفائی
 سب اولاد اکٹھی ہوئی سنکر خوشی تاعی
 بھی اوہ خط خوشخبری والا اولوں پیش لکھیا
 کیا لکھیا سی اس چہ یوسف حضرت صاحب تاین

مولائے دروازے آپر بیٹھے مال یقینے
 دروون تابے جھلی اُس نے ہو بہوش گیا سی
 غش وچہ ہو کر دھرتی جھڑیا جسم جھاتی پانی
 کون کوئی توں رواؤالہ ورد محبت لیا یا
 ختم کیتا رہا بھرتساؤ منزل رو غماندی
 تن گلزار ہو یادل تازہ پھیر جیاتی ہوئی
 ملکاں اندر حکم کرینا سب سردار سلامی
 ملکاں سے حاکم اس ور پر خدنگار سوالی
 دین برابر کھیا یوسف یا کجہ غلطی ہوئی
 شکر کیتا یعقوب پھیر ساری دولت پائی
 پہنچی جدوں مبارکبادی پیش حضور گرامی
 عرض سلام سوال یوسف نے جو کجہ لکھ پھنچا یا
 عبد الستار خدمت اندر پڑا مگر حال سنائیں

سیان حضرت توادن نیاز نامہ پیش حضرت یعقوب

ہر ہر صفیاں لائق رب نون ہر دم حمد نزارال
 ہر مخلوقوں عالی درجہ و لائق قوم رسولان
 بعد سلاموں خدمت اندر عرض سنایا جائے
 کیا مقدر مجال ساڈی فرق اولوں پاواں
 اون فرض اسانوں آیا ہو یا حکم تسانوں
 نزع برابر حاضر رہند اور وجدائی والا
 جنت نالوں ملن تساؤ خوشی کمال دکھائے
 اسان تسانے اون کارن بھی محب عماری
 زری پیر بہن اسان تساؤ انال پیار بنایا
 خوش و ستار تساؤ پیارن جو میں نذر گزار دی

سب خلقاں نون پالمنار کیا نیکان بدکاران
 بخشش کارن بہ بھر ہون معذوران مجبوران
 یا نبی اللہ یا بجز زیا رت ساؤں صبر نہ آئے
 گراں جو میں خداوی مرضی کیونکر عذر لیاواں
 یا محبوب پیارے جانی جلدی تلو اسانوں
 پاک جمال تساؤ اسانوں آپ عیادت پیالہ
 جنت ضرورت عرض ساواں انبوں دل شرمائے
 جزای جو اہر موتیاں الی زمینت شان سواری
 شوق اسانوں بند نہ کرنا جو میں سوال سنایا
 میں ول پہن لباس شہانہ آؤ کر اسواری

یوسف صاحب تخت گرامی
 حضرت توادن نیاز نامہ پیش حضرت یعقوب

اولاد ساڈا بیکارن بہت ہاں س عجبینہ
 بہر کینوں سواری کارن گھوٹے حسن سوائے
 عزت حرمت اندر اون اہل البیت تمامی
 بیشک ہر فقیری با بہوں حاجت تسان نہ کافی
 مگر اں لوگ جو شہر مصرے قبطی قوم سداون
 جے سرکار سوال ساڈا انا منظور کر یسی
 عرض ساڈی جدوں ساڈی کرن پارت اون
 اعلیٰ حاکم آپر حاکم جد شریف یاسے
 بتاوا سنی ل یوسف لکھیا بابل تا میں
 اے محبوبا صدقے جاواں عرض ساواں تینوں
 آخر خط وچ لکھیا یوسف ہا پ پیاسے تا میں
 خط یوسف اڑھنے والے پیش حضور سنا یا
 کرن روایت تنگی پیریں سرد ستار اتاری
 تاں جو رحم یعقوب بنی لوں اوسے ویکھ نما تا
 اوہ پیرا ہن پاک یوسف و ابا بل پاس لیا یا

سنے غلاماں خدمت گزاراں بہتر قسم غریبہ
 زینت سب اسباب سہری یا محبوب پیاسے
 تاں جو لوگ مصرے ہون اوہوں ویکھ سلامی
 اسان بھی نہیں پیاری کیتی دنیاوی وڈیانی
 فخر غروری عادت رکھن غیر پسند نہ لیاون
 قوم کفار اں تے زرداراں ساواں طعن کر یسی
 نظر حقارت غیرت کر کے مت کچھ بات سناون
 جیکر فرق لباس نہ ہونے کوں پچھا تا جاو
 آمل آمل آمل جانی ویر وراز نہ لائیں
 بہت شتابی بہت شتابی آمل پیار یا مینوں
 جلدی قدم رنجہ فرمائیں ذرہ ویر نہ لائیں
 اُس شخص کچھ پیدل پیریں شیر ہودا آیا
 ادبوں پاس یعقوب پیدے آیام و غفاری
 حال میرے پر بخشش ہونے شفقت کرم ربانا
 ادبوں قدم نبی دے چھے بہت سلام سنا یا

سیان و شنائی یافتن حرم حضرت یعقوب پرک پیران حال

سچو حقیقت جدوں یوسفے خوش نذر گزار ی
 اوہ پیرا ہن دست والا پکر چھیب حقانی
 پل وچ اکھیں وشن ہویاں پیا لوزوں بھریاں
 دوست کولوں جدوں ہودا خوش پیغام لیا یا
 دور گئی سب نعم دیکیری درد نہ رہ گیا کوئی
 دل گلزار ہویا یعقوبے حمد بانا کر یا
 کہن نگاہ لوکان تا میں کیا معلوم تسانوں
 مگر اسکر بات ساڈی تسان یقین نہ آیا

عجب تماشہ ظاہر کتنا قدرت حکمت باری
 پڑھ بسم اللہ اکیاں پر لایا پیا ر شانی
 پھر کار کیکر قدرت والے رنگ دوشاے بھریاں
 پڑ کر جام یعقوب بنی لوں آب حیات پلایا
 گھر گھر عید مبارک بادی خوشی برابر ہونی
 نال خوشی دے کول بنی دے مجلس میلہ بھریا
 اسدن خوشبو پہنچی اسی رحمت نال اسانوں
 رے ساڈا وعدہ پورا فضلوں کرد کھلایا

ہستی و ایماں تو بہ کیتی ویکھ ایمان یسا اندا
 باران رور پھیر بیکے اول پول سنایا
 برحق سب فرمان رسولان ہرگز شک کوئی
 بنیاں کے فرمانے آپر جو اعتبار نہ دھری
 کرو سوال جو ایہ کیا ہوئی قدرت خالق والی
 اس وچ بکتہ عشق و سبیلہ ہو مراد نہ کائی
 عاشق تے معشوق اندر جو ریز پوشیدہ ہوئی
 اپنے دوست نول عالم جو بکتہ سمجھاوے
 عشق محبت بدی طرفے نہ منظور جنہاں نول
 وقت نزع و اسبھنوں آوے جو دنیا پر آیا
 لیکر حکم ہوا جنت دی نال محبت آوے
 اٹھ ہزاراں سالان سہ منزل طے کر ملدی
 عزرائیل کہے ایہ خوشبو جنت ملی لتا نول
 نگران خوشبو ظاہر ہوندی دست دے رباروں
 جنت دی کچھ طلب نول طلب پیارے والی
 اسم الہی جلد فرشتہ لکھ کر ان وکھاوے
 بھی فرماون وقت نزکے دوست مومن تاہیں
 اکھیا نال فرشتہ اسنوں نال پیار لکھاوے
 دور محبت ہووے اس دی فانی ملک مسکانوں
 غم بیماری سختی تنگی چھوڑا تھامی جاوے
 ہوا اشارہ بو پیرا ہن جوین پھیر پائی
 بدی جب جنہاں ہون سب نول حب تنہا ہری
 حمت بخش منگن دالے بیشک رحمت پاہن
 بول تنہا ہی عبد ستار سنگ لکھدی پاری
 خط وچ عرض سوال جو کیتے یوسف پار پیار

عبدالستار بیشک سچا امر جو ہے بنیاں وا
 یا ہن دوست طوسی سا نول یا پیرا ہن آیا
 نگران اسدن ظاہر ہوسی جدول قیامت ہوئی
 رب واد دشمن ظالم منکر کافر ہو کر مری
 خوشبو نلی یعقوب بنی نون مجلس کئی خالی
 دوست لظرافے پر دھری جس کیت لگائی
 اس وچ ملک گراما کاتب محرم راز نہ کوئی
 علم یعقوب بنی دیوانگول پھیراں خبر نہ آوے
 خوشبو رحمت محشر اندر نہیں نصیب تنہاں نول
 رہے طالب مومن والادرجہ کسے نہ پایا
 طو پے را کہ تھیں ہر نعمت دی خوشبو پاک پیاد
 یوسف انک یعقوب جنہاں نول خاص محبت لدی
 مومن اکھے جنت حوراں نہیں کچھ لوٹا سا نول
 جس کارن اسان غریباں طرفوں کیتی ترک پیاروں
 دیو نشانی نام اسانا امر کرے رب عالی
 نال محبت کلمہ بولے جلدی باہر آوے
 نور پیرا ہن جنت وچوں بھیجے خالق سائیں
 جنت حوراں بھی پاستنوں خوش اسرار دکھاوے
 جوین یعقوب حبیب خدا کے ل چا پاکفانوں
 جدول فرشتہ اوہ پیرا ہن مومن پاس پیاد
 خوشبو جنت محشر اندر مومن کارن آئی
 پیار کرے سو پیارا ہووے سخی پیش نہ جائی
 جوین یعقوب بنی تپائیں باطن خیراں آون
 باقی حال یعقوب پیداوس حقیقت ساری
 پھیراود خط یعقوب پھیر پڑھیا آپ دبارے

وچھ تفسیر یوسف کے قصہ میں بتایا
 دیکھ بھیر تائیں اس لیے کہے نبی ربانا
 نام بشیر میرا حضرت اس نے عرض کیا سی
 سکر دوں ماریاں ہیں محم محم ہنوں آیاں
 نہیں سی ورو جدایاں الی خبر اساتوں کوئی
 ماں پتراں توں جدا کرن دا پتہ تداہیں پایا
 وقت وانا ہتھ نہ آئے گزری جو سر آئی
 کہن لگا کچھ حاجت وینا سانوں شوق نہ آئے
 بنی کہیا وقت نزدیکے اضی کر سی یتوں
 بہت بشیر نامے اتر خوشی بنی وی ہوئی
 کچھ دن گزے مصر ائے سب فرزند پیائے
 چالی شتراں اتر آیا درم وینار خزانہ
 ہو پو شا کاں سی وئے دیار و می آیاں
 تھے ہوئے یعقوبیدی سب اولاد گرامی
 گھوٹے بھیجے حضرت یوسف نیت نال سوار
 سب اسباب جو بھیجا یوسف پیش حضور و کھایا
 خرچ کیتا سب مولائے جلدی نبی ربانے

جدوں یعقوب نبی یتائیں عالم نظری آیا
 ہیں توں کون کی نام ہے تیرا وین پار سجانا
 اپنی ہتھیں مائی کولوں جس دن بیچ و تاسی
 ہے افسوس بشیر سا کھیں ہویاں سخت خطایاں
 رور و آکھن قدر جدایاں ہن کچھ ظاہر ہوئی
 جدوں تھاشا ورو فراقاں یوسف باہجہ دکھایا
 ہن کچھ منگے واساں تھیں بدی طرفوں کائی
 دعا فرماؤ وقت نزدیکے رحمت نال لنگھائے
 جویں بشیر اتوں اس لیے راضی کیتا یتوں
 جس پر مرسل راضی ہوون ایسا شان نہ کوئی
 اولوں ان سلامی ہوئے پیش حبیب سوار
 عرض کیتا یہ بھائی یوسف بھیجا ہے نذرانہ
 بحر عشقوں و سی جاش نقل تہوئی بھایاں
 ہوئے غلاماں خدمتگاراں ہر ہر جدا تھائی
 امر کیتا کجا سوازی اولوں خوش پیائے
 مال خزانہ اوہ نذرانہ جو کچھ مصر وں آیا
 غنی ہوئے سب دولت مالوں ہر کین نامے

بیان بیماری کردن حضرت یعقوب بسوئے مصر

شہر مصر نوں جان کارن سنو حقیقت ساری
 سفر تیاری یوسف کارن خوشیاں اولیاں
 خبر یوسفدی یعقوبے نوں خوشی نہ جھلی جاوے
 شوقوں غالب حب یوسفدی ہر کاروں دل چایا
 جبرائیل شتابی کر کے بھیجا رب تعالیٰ
 کر کہا تاں خدمت اندر ہر دم و حیاں لگاوے

کر صدقہ زوال تمامی کیتی جسد تیاری
 سب پوشاکاں سید پاکاں نال محبت لایاں
 نقرہ کاروں خاص ایت جویں حسین لیاوے
 جو دم آھے جوش محبت ہووے دون سوایا
 بے آرامی بے آرامی طور دیوانیاں والا
 حکمت نال یعقوب نبی نوں جبرائیل ولایا

تھے نہ جبرائیل ہی نون حکم تازب سائیں
 نہیں محبت صبر کریندی باہج پیابے جانے
 جیکر جبرائیل نہ ہلا طرفوں خالق باری
 تھے نہ چہ اسباب تیاری بندوبست نامی
 اک سوئے پنجاہ شتران پر سوہنی عود عمار می
 ایسب شترسوریاں کارن صفت ز کیتی جانے
 تھے نہ ملن بھی رخصت از رنگے وچہ تیاری
 اولاد بید می رخصت ہوئی چائیں چائیں
 باہجوں مصر آرام نہ لوڑ کا وہ مقبول حقانی
 بہت تسلی و یگر سب لوں ٹریا بنی گرامی
 مصروں پاک بنی یتائیں عجب عمار می آئی
 کرن لگا سواری جس دم خاص حبیب سیانا
 قسم نوزانی جنت و چون اچی حسن سنگاری
 سکر حکم شتابی یایا و اچی زینت والی
 عجب پوشاکان عجب ساری سب ن مردان تائیں
 اتنی عزت مال یوسف بابل نون منگوایا
 مومن نا بعدار محمدی ٹولے اہل ایمانان
 جلدی ملن محمدی نون اول نور پوشاکان
 اگے چلسی بنی محمد سرور کل رسولان
 آگوں خد متگاز فرشتے اب سہلام بلادون
 اسرافیل داؤد نبی لوں امر خدا فرماوے
 اگے اگے گاؤن و نون صفت محمدی بولن
 اتنی عزت کرسی مولا پاک رسول ولی لوں
 اپنی انھیں اور جنت و اکھوے بنی پیارا
 جنت وچہ لطیف محمد لوگ محمدی آون

عزت زینت بید می رخصت ہون پریشان کن

نال پیار صبوری دیندانی اللہ دے تائیں
 ایسی حالت حاضر ہوئی اس مقبول حقانی
 جوش بھیری چہ پیغمبر دیند جان پیاری
 جبرائیل ہیا وچہ خدمت پیش حبیب گرامی
 زینت موئی خالص حکم چکن عجب خراوت ساری
 تریہ گھوٹے کر زینت کھجے راوی خبر شنائے
 چوٹھے روز یعقوب پیغمبر لگا کرن اسواری
 ماتم بھر پیدا ہو یا اہل ایمانان تائیں
 وقت جدائی مارن آہیں سب مومن کنعانی
 وے گئے ورو جہان تائیں داغ فراق تاملی
 جٹے جواہر موئی جس لوں زینت حد نہ کائی
 جبرائیل فرشتے تائیں آیا حکم ربانا
 ساہمی طرفوں ورت کارن لے جا جلد اسواری
 خدمت وچہ یعقوب بنی وے کہیا امام غزالی
 جدا جدا ہر کارن خاوم حاضر ہر ہر جائیں
 ہور بیان روایت والا کیا خوش خبر لیا یا
 جد قبران تھیں زندہ کسی خالق رب جہانان
 ہر سینہ دل خوشیاں بھر سوں و منہ ان غناکان
 کچھے فوجاں فوجاں ہوسن ہر مومن مہولان
 کل پیغمبر پاک نبی لوں شوقوں کھین آون
 راگ شانانہ پیش نبی وے جلد سنا یا ہارے
 لذت شوقوں ملک انسانان نال بہتت آون
 جتنا ورجہ ملیا ناہیں ارج یعقوب نبی لوں
 نال محبت حکم ساوے خالق سر جہنارا
 برکت اک اک والوں لکے لکے کھانسی بخشے جاون

حُب نبی ہی اس دن ظاہر عزت شان کھائے
 لے پر جس نون نبی پیارا وہ مولا نون پیارا
 بہت سمجھا محبت پارون ہوگئی سرور نون
 سنیا ہیں جد حجت اندر مومن بندے ہوسن
 بھیج بھیج آون جھٹکے ہاون ناز و کھاون والے
 درووں پھیراناں تائیں پوسن نظر تداہیں
 کچھ وون بھٹیں نفع نہ لسی ویلا ہتھ نہ آئے
 وچہ تفسیر محمدی آکھن جوین وایت بھائی
 فضلوں پھیر جیاتی ہونی مال یوسف کے تائیں
 انسی سال لال کچھ اس نے پھیر جیاتی پائی
 سنو حقیقت منزل منزل ہو کر بنی روانہ
 اک سو یہ کوہ پینڈا ہسی رہندا اس مکانوں
 اول جا کر پاس یوسف دے جبر بشیر سنائی
 حکم سنیا حضرت یوسف فوجاں وچہ تائی
 ترہیم ہزار سواراں اول کیتی جلد تیار ی
 آن سلام کیتا جد فوجاں پچھیا نبی گرامی
 سن کر گل متعجب ہو یا اوہ مقبول رہانا
 ہونجی گھوڑے وچی فوجاں خدمت اندر آیاں
 جلدی فوج بہا وہ ہونجی چھوڑ وچی اسواری
 پچھیا حضرت سافے کارن ہونڈے کون سلامی
 سکر ہتیا نبی اللہ و احیرت بات سنائی
 واہ سبحان اللہ رب عالم کل بلکان اسائیں
 و و فرنگ گئے جس ویلے فوجاں حاضر ہویاں
 اس تھیں کچھے زماں تائی جو سب عزتداراں
 آپو آپ عماریاں اندر زور زینت بھریاں

کھلا بلائے نبی پیارا اپنے ساتھ رلاوے
 یار یاراں سے پیارے لگن جانے عالم سارا
 جوین یعقوب پیارے لے کر ثریا شہر مصر نون
 نوز سنگار دکا کر حوراں حاضر آن کھلو سن
 شربت شیر پلاون کارن و سین نوز پیارے
 حسرت مال تائی و سن دوں سینوں ڈھاپیں
 باقی ذکر یعقوب نبی و احال سنیا جاوے
 ایٹھوں تیک یعقوب نبی پر رحمت بی بی آہی
 ملو پیارے یوسف تائیں امر کیتا رسائیں
 حکم رہے بھٹیں زندہ ہو کر قبروں باہر آئی
 آیا نیل کنارے اُپر اوہ مقبول یگانہ
 وچہ تفسیر یوسف دے آیا جوین کپیا ز بانوں
 نیل کنارے نبی اللہ دے قدم رنجہ فرمائی
 استقبال نبی دے کارن ہون پیش سلامی
 عربی گھوڑے پہٹے جہانمے سنو حقیقت ساری
 سنے کپیا غلام یوسف دے تا بعد تائی
 اک فرنگ گئے جس ویلے سنوں پار سجانا
 ترہیم ہزار سوار برابر ادبوں صفیاں بنایاں
 ادب سلاموں پشت لوائی پیش حبیب غفاری
 عرض کیتا سین نظر ساڈی دستگار تائی
 راج گماوے پیارا جانی ساڈن خیر نہ کائی
 قبضہ بخشے جنوں چاہے مشرق مغرب تائیں
 پیش سلامی خدمت اندر ادبوں صفیاں کھلویاں
 خدمت اندر ساتھ زینجا آیاں نیکو کاراں
 مصر مبارک تھیں خوش خوبان ہر آیان ہریاں

اولوں میں یعقوب بیگے ہو یاں آن سلامی
 چھوڑ عماری تے اسواری دیر نہ کیتی کوئی
 برقعہ لے کر حاضر ہوئی ادب کنوں شہزادے
 پچھیا حال یعقوب پیغمبر پاسوں خدمت گزاراں
 ایہ پوٹھ احرم مبارک ویا حضرت تائیں
 شفقت کر کے بی بی تائیں جلدی حکم سناے
 اس تھیں بعد زمین صرے جو جو حاضر اون
 بھٹاں کولوں خبر پوسفدی پچھے نبی یگانہ
 جو آئے بعد سلاموں عرض بیان سناے
 اس تھیں پچھے مال محبت رحمت فضل الہوں
 افرایم تے حضرت منشا روشن چند لورائی
 نشان تجمل فوج دو ناندی صاحب حسن پیاری
 حضرت جد مبارک تائیں آن سلام کیتونے
 پچھیا وکچھ پیغمبر بے کون جوان پیارے
 وسن والا عرض سناے پیش حسب خداے
 ایہ افرایم تے حضرت منشا یوسف پانچ ناندیا
 شکر گل وچ لیکر حضرت طیبانال پیاراں
 اس تھیں بعد جماعت آئی یہ کال بزرگواراں
 اوہ بھیجے سن حضرت یوسف صلح مرو سیانے
 منع کیتا جو خواب دس میں تھیں ہوئی خطائی
 کرو سوال جو بخشے مینوں وہ لقصیر پیغمبر
 دو جا جو کچھ سختی نرمی کیتی میں پر بچا یاں
 بھٹاں پر راضی ہوون عرض ہوئے منظوری
 یوسف طرفوں انہاں بزرگان جن سوال سنایا
 دروں زتال شکر سارا غم دمی حالت ہوئی

وکچھ حال حبیب گرامی بولن حمد نامی
 اولوں جو میں مرید زلیخا آن سلامی ہوئی
 خدمت اندر پیر پیادہ نالے ٹروی جائے
 پیش بیان سنایا سب نے کر کے ادب پیاراں
 جنت ولسی مولا استوں بولی پانی و عائنیں
 ہو اسوار عمار ہی اندر گرم کنوں فرماے
 اولوں پیر پیادے ہوون آن زیارت پاوان
 ول بیتاب جدائی کیتا دروں ہو پیادوں
 اسیں تمام غلام تسانے یوسف کھے آئے
 اولوں وہ فرزند یوسف کھے حاضر ہوئے راموں
 صورت سیرت وہ حسابوں بدر پیغمبر شہزادے
 نظر پیادہ بنی اللہ و اچھوڑوئی اسواری
 قدم مبارک چم بنی کے ادب تمام کیتونے
 ز پیا صورت رنگ برابر چمکن لور سناے
 یابنی اللہ لوشف طرفوں ایہ فرزند سناے
 حضرت صاحب کائن ہو یا ادب سلام جہاندا
 مال محبت حضرت صاحب چھے شہزادیاں
 عمر ضعیف جو ما بڈرا ہ مصروں چیل ہزاراں
 عرض کرو سب میرے پاروں اسن حسب بیانی
 شامت نافرمانی پاروں رو کر عمر لکھا
 خوف کراں مت پھر یا جاواں حشر و انکار
 کچھ نہیں تہم پیاراں بچا یاں پیرو چو خطایاں
 میں شہزاداں کیتو گراواں کاران قرب حضور می
 شکر بات پیغمبر بے رور و نیر ہلایا
 چاروں طرفوں انہوں برس بے غم ہیسانہ کوئی

افراہیم نے منشا تائیں نیک و عاف و ماوی
پیو داوی دی عظمت و چون حصہ ملے تسانو
خدمت اندر گردنی کے فوجاں صفایاں
بویے شکر جیب ربانار بیٹھے و چہ عماری

رید اشوق تسانے دلنوں شالا چھوڑنے جاو
گھرا باد یوسف اہوئے اکھیں ویکھ دوہاں لوں
خاص جیالی میلہ بھر بار تمت جھریاں لایاں
بجج بھج کرن جمال نبی وادولوں خلقت ساری

بیان پیران بابل یوسف کے ملاقات پد پد زور کو

آگے حقیقت عبد الستار انال بے دی یاری
صبروں چپ کر بیٹھا یوسف جد تک حکم نہ آیا
نال شتابی بدن ووائے عجب پوشاک رنگائی
تاج سنہری سر پر چمکے لال جواہر جڑیا
گل وچہ آستی عجب سنہری زیبا چمک کھاو
دوروں تیز نقارہ مارن سوئے نہیں پیلے
کرے خیال لعقوت پیغمبر جوش محبت پایا
آستی شتر سوار بی لوں ہوئے پیش سلاخی
رکتھے یوسف کتھے یوسف بولے صبر نہ آئے
جو فوجاں حاضر ہوون کرن سلام نبی لوں
اوسے طور پیارا یوسف سنکر حکم غفاری
سہی اک مسجد رستے آپر نظر یوسف لوں آئی
ملنے باہجہ آرام نہ آئے جس کے پیاسے تائیں
اللہ اکبر بول زبا لوں قدم رکا بے پایا
اگے پتھے فوجاں چلین ہو روز پر پیاسے
سوہنا گھوڑا سوہنا یوسف سوہنا حسن سہماو
سن جلسہ سب گردنوا حوں شوقوں خلقتاں پتیاں
دو منزل تک بابل کارن آگوں یوسف آیا
خونچراں آسمانی گتیاں فضل کنوں رحمانی

حضرت یوسف بابل کارن کیتی بوین تیاری
شکر کیتا حد ملنے کارن امر خدا فرمایا
زیبا دیزت باہجہ حسابوں جوین ہشتون آئی
عالم دی روشنائی کارن مصرن سورج چڑھیا
ویکھ پیشانی حور نورانی ادب کنوں شرمائے
ویکھ جمال ہودن قربانی ملک نورانی سارے
سب لوکاں امر سائے یوسف کیوں نہیں آیا
بسوں چکھے خبر یوسف دی اوہ پیغمبر نامی
جد تک ملے نہ دلبر جانی کوں تسی پاوے
طلب یوسف دی غالب ہووے پدے خاص دی لوں
بہت شتابی بابل کارن آیا کر اسواری
ادولوں لگا پڑھن جوگانہ غیب از سنائی
جلدی بلنا لائق اس لوں امر کیتا رب سائیں
چند مبارک روشن ہو کر مصروں باہر آیا
چاروں طرف امیرا کار خدمت اندر سارے
حتول نظر مبارک پاوے طبق زمین ہلاوے
دوران گھوڑے عربی مدعی انبر گواں پتیاں
ہو رہیاں وایت والا ایس مکان لیا یا
امروں ڈر کھلے آسماناں لکھے ملک نورانی

میلہ بھریا محبوباں والے حبیب ربانے
ساتھ وحی کے نازل ہو پادشہ ملک لورانی
اس دن جبرائیل فرشتہ و انجوں خدنگاراں
فوجاں و کچھ یعقوب پیغمبر خاص حبیب الہی
یعنی اس پسند نہ رکھ کے کچھ تکلیف سیدی
عجب نہیں جو مصری فوجاں پیش حضور چلایاں
ایہو خیال پیغمبر تائیں یوسف کیوں نہیں آیا

لیکر حکم تمام فرشتے کرن پارت دھانے
جوں روایت بحر العشقوں سنتوں میرے جانی
باگوں کچھ یوسف اگھوڑا چل و انال پیاراں
کسں رگا کیا سافے کارن طلبے رتہ آئی
کے فرشتہ یا بنی اللہ رحمت و کچھ بے روی
نظر کرو آسمانی و کچھ لوری فوجاں آیاں
فوجاں اون خبر سناون دوست کیوں چر لایا

سیان پدین حضرت یعقوب عمارت مصر و شہر

مصر مبارک یعقوب بے نوح جس دم نظری آیا
دور کیتا رب غم و اجڑہ جس چہ سول جدایاں
وطن پیار اصدے کیتا کارن پیار پیارے
دلبر تھیں پیغمبر بے وطن کیتا قربانی
حضرت من بھلایا بصرہ جس دم پیت لگائی
نقرہ کاروں ذکر لیا دن حکم نبی فرماوے
لے فرمان ہو و اجلدی طرف یوسف دے آیا
آ کہ حقیقت عبدالستار اجلدی وطن پیارے
نوح یوسفی شوکت شانوں جس دم باہر آئی
استقبال جو نوح یوسفی خاطر نبی گرامی
ٹاک زبان بھی ساتھ یوسفی مومن نیک بانا
بزن نکرے سب سوار برابر ٹاک زبان لیا یا
ساتھ یوسفی حاضر ہیں مصری لوگ تھامی
باپ پیار اہلیا سانوں بچیا سانوں لسانوں
عروت خاوند زانگے ہالے برسے لوگ بجائے
لے پر ساڈی مریضوں باہر جو کوئی عمل تھامی

وطن لے پھر پرت ڈھونے ذکر صدیق لیا یا
یار سجدیاں باغ بہاراں نظر اسانوں آیاں
مصر مقام قبول سانوں آکھیا بنی سہا کے
نذہب ایہو مجھماں والا عشق ایمان نشانی
چھوڑا جہش بلال پیارے جا کر جہات پائی
خبر کرو یوسف نوح ساڈی جلدی مکہ دکھائے
حضرت و چہ یعقوب نبی وی پھیرت تابی آیا
پرٹھنے سننے والیاں فضلوں ہوں پارا تار
اگے عجب نشان جھلارن راوی خبر سنائی
باراں ہزاراں ہماں و چہ آما کسں نشان تھامی
قدم نبی دے پکڑن کارن مال محبت و مانا
نال یقین غلام نبی دے ہو کر حاضر آیا
ایہ فرمان سنایا سببوں یوسف نبی گرامی
حرف غلام کسے پر دھڑا آوے شرم اسانوں
اسان پیارے باہل کولوں صحتی کیتے سائے
نال وہ ٹاک حرامی پاروں قید گرایا جاسی

رب فرما سی کارن سرور نبی محمد پیارے
 پاس خدائے کافی ہو سی اون حضرت والا
 یوسف اکھیا سب بھیس ساٹوں ملیا باب پیارا
 لے لوگوا ساں حق جو اپنا داتا بخش تسانوں
 آکھ حقیقت عبدالستار اکھول بیان شتابی
 وچہ کتاب پائیت جیونکر کہیا امام غزالی
 آکھیا حضرت کس الشکر لوکاں عرض سنایا
 انقاد بر بھیری پکڑی دل یعقوب نبی دے
 جلدی چھوڑ دتی اسواری لب دے وچہ آیا
 اول ان سلامی ہوئے مصری لوگب تمانی
 سب آسکانی مارکاں تائیں حکم دتاری الی
 باب بیٹے دی کرن یارت لوری فوجاں آیاں
 میل اوکھن ملک لورانی میل جویں بنیاں و
 جبرائیل کہیا اس ویلے حضرت یوسف تائیں
 اتنے سال یعقوب پیغمبر نال فراق گڈا لے
 کیوں سواری تسان نہ چھوڑی جبرائیل سنایا
 جے لاج اولوں ترک نہ ہوندی جی بیان سیندا
 توبہ کر کے روئے یوسف راوی خبر سناوے
 یوسف اکھیا جہول اسانوں آپا نظر پیارا
 دل دیوانہ نال محبت ہوش نہ رہ گئی کوئی
 لے پاس غلطی لوں یوسف ہر نات سمھالے
 آکھ حقیقت و لوں طرفاں جیونکر نیڑے آیاں
 باطن نشان یعقوب نبی و اور جہرب و کھایا
 فوجاں وچہ نشان جو پسن یوسف نال تمانی
 اول حضرت یوسف ڈکھا باب پیارا دوروں

بخشنے اسان تسان صدقے عاجزا و گنہارے
 برفے لوگ آزاد کریسی قادر حق تعالیٰ
 نال پیار بلند آوازہ بول کے آشکارا
 سب آزاد کیتے راہ مولا ملیا یارا ساٹوں
 دبر میل یعقوب نبی لوں ہوئے دور بیتابی
 فوج یوسف نے جس دم نیڑے دتی آن کھالی
 پابنی اللہ یوسف سوہنا طرف تسانوی آیا
 دور فراق عاجزا ہو یا چھم چھم برسن دیدے
 ساتھ ہو دے مل ٹریا گردن لوں ہتھ پایا
 ادبوں حاضر خدمت اندر پیش حبیب گرامی
 جلدی آترو اپڑا میں دے کہیا امام غزالی
 نال محبت چاروں طرفیں ادبوں صفیاں بنایاں
 دور لنگاچ ہو دن فضلوں و فراق دلاندا
 ملک انارٹے آسمانوں پاک خداوند سائیں
 ترک اولوں کیوں غم لادیں کارن باب پیارے
 شیخ الانبیاء طرف تسانوی قدیں طرد آیا
 شہر نبی اولاد تیری وچہ پیدا رب کریندا
 مگر ان وقت دیہا نے روون کیا تا تیر پہنچا دے
 کوئی خیال نہ رہ گیا دل لوں کیتا درد پیارا
 جویں کسے تھیں بات فضولی جوابے اندر ہوئی
 غم فسوس نبی دے تائیں کیا ترو چھنا لے
 قصص الانبیاء چہ روایت ذکر سناواں بھایاں
 جس دم دو طرفاں یاں فوجاں ادبوں گھیرا پایا
 نیویں ہوئے یعقوب نبی تھیں عظمت شان گرامی
 مرنے نال بیوے لایا زبیا صورت لوروں

حمد خدا کر حضرت یوسف جلدی قدم اٹھایا
صبر تحمل رہا نہ کوئی دیکھ حبیب یگانہ
اودھروں باپ پیاسے ڈٹھا یوسف یار پیارا
دوویں طرفاں دوڑا شتابی رو کر حاضر ہو یاں
دو طرفاں تھیں ملنے کارن گلوچہ باہیں تپیاں
السلام علیکم یا مذلہم کذب حزان باپ یا اولویاں
بہر ہر خدمت خوشبو حاضر عطر گلاب ہزاراں
ملک پان محبت اندر چتے قدم نبی دے
ہوش آئی تان دل ریادواں غمدی ٹھاٹھ نکالی
حالت درو جیبیاں والی جے اس وقت دسیوے
نال چہ ایان لہر یاراں کتنے سال وہاںے
دوہاں پیاریاں صبر نہ آئے اون یاو جدا یاں
گلوچہ پکر یعقوب یوسفوں چھوڑن چہ نہ آئے
دو روں روون لشکر فوجاں ذکر بیان نہ تھیندا
گھوٹے شتر محبت پاروں پنجول بھر بھر روون
جو پیدا کش اس دن آہی ظاہر باطن والی
وچہ معارج ذکر لیاون دیکھہ نقرہ کاروں
قدرت نال خداوند عالم پر وہ دور ہٹایا
کہن روایت مل کر رٹے جد مقبول حقانی
بہر ہر ہتھ وچہ ہستی نعمت بھرے کاب تمانی
بھی سب نال محبت روون کرن سوال دعائیں
حکم ہو یا جد روز قیامت خلقت حاضر ہو سی
جوین یعقوب کے یوسف کا بہن جہت پیارا ساٹوں
کہو خیالی پر ہو شکرانہ شان لٹاڈا محظوظی
کہن روایت جس دن فضلوں ملے حبیب رہانے

بیت اللہ جوین حاجیاں تائیں مر کے نظری آیا
باہجہ شمع پروانے تائیں سارا ملک بنگانہ
دیکھ زیادہ آتش مچی ورو ہو یا شکارا
کہو اگر و تمانی فوجاں ہو قربان کھلویاں
درو فراقوں بھاہیں بلیاں آہیں نکل گیاں
رہی سلام زبانان اندر غمش وچہ ہو گئے دو ٹوہیں
کتنا عرصہ بات نہ کیتی پنخود ہو کر یاراں
جنت حاصل ہو یا اسٹوں بدلے اصناف عقیقے
نال محبت روون فوجاں بارش ساون والی
توری ناری دیکھ نہ سکین پھیر پانی تھوے
درو مصیبت دیکھ و وہاںے رٹے ملک رہانے
درو فراق پرانیان پھراں دجی وار جگایاں
کون کرے منظور جدائی جے رب یار ملاکے
رزہ پیچھا البتر تائیں ڈو لیا بطح زبیں وا
ہور درخت حیوان پندے رورو عاجز ہوون
غم درووں کوئی رہیا نہ خالی کیسا نام غزالی
جس دن میل جیبیاں ہو یا رحمت فضل غفاروں
جنت حوراں بلکان تائیں نبیاں میل دکھایا
ساٹھ دجی کے رہے تھیں شتر ملک جدائی
سب یعقوب یوسف سے سر تقیہن ارن ملک کراچی
یارب ایسی ورو محبت ہر دل اندر پائیں
سکوئی دفتر بھارا ٹھا کر وچہ دربار کھلو سی
شتر حصہ وہہ کر لیاں پیار محمد یاشوں
کہو محبت تابعداری رحمت ہوئے صمدی
کھلیاں کھلیاں دن اندر کتنے وقت وہاںے

ایسی غشی حالت نازل ہوئی یعقوب بنی نون
 گو دی لیکر یوسف کو لے لیندا جہاز کلاوے
 مرنے اندر اس بیمار کے باقی رہی نہ کوئی
 مال پیار بلائے یوسف خیریں گذرن ٹینوں
 درودن جان لہاں پر ہوئی ربے خاص ولی نون
 بابل بابل پیار بلاوے کوئی جواب آوے
 درود یوسف ترے لیندا سخت بیہوشی ہوئی
 بول پیار یاد لہر جانی میں بن صبر نہ بینوں

ابیات

سچن جب کہ آیا میرے کول نون
 کہ اب لیند کو دل میں مت پیار کر
 ملاقات ہے اب کوئی پل گھڑھی
 کہ پھر زندگی وقت پانا نہیں
 غنیمت ہے کرنا ملاقات کا
 کوئی بات دل کی ذرا بول نون
 بھر دسہ نہیں زندگی وقت پر
 اجل کی جدائی ہے سر پر کھڑھی
 کوئی حال سننا سنانا نہیں
 پھر افسوس ہو گا گئی بات کا

سنو حقیقت یعقوبے نون آیا جدوں سمجھا لا
 لے یوسف نون باپ پیار بیٹھا وچہ عماری
 شہروں باہر لے پیالے بھئی اگ دلاندی
 درود فراق یعقوب پیغمبر ساری غم لکھایا
 حُسن مبارک نور نخل تاب نہ جھلتی جاوے
 خوش تصویروں خدمت اندر ہاراں صاحب زادے
 سب پروا سوار عمارعی عجب پوٹھا کال لایاں
 باہجہ صاحب خوشی ہرول نون رحمت میلہ بھر با
 ہر ہر طرفوں ادب سلاماں کارن عالی ذراتاں
 پچھیا جبرائیلے کولوں سرور نبی گرامی
 وحی کہیا اک عجب جماعت آئی شہر کنگانوں
 صاحب سیرت صاحب ذہن عجب جمال نورانی
 کیا وہ عجب جماعت آئی رہنوں بہت پیاری
 اک جماعت اوسے مصروں راتیں کوچ کرایا
 ایسکل جبرائیل سنائی ہوئے ہر دوں والی
 خدمت اندر وندا ڈھٹا سوہنی صورت والا
 اک ہووے وچہ ل کر بیٹھے سنو حقیقت ساری
 جمعہ مبارک اس دن آماراوی خبر لیاندی
 نظر عنایت ساعت اندر مثل باروت اڈایا
 اولوں حوراں ملک سلامی کون بیان سادے
 چاروں طرف سلامی خلقاں پیش حبیب خداد
 جدا جدا ہر کارن خادم صاحب ادب صفایاں
 عبدالستار ایساں سنا کر فضل آلہوں ٹریا
 شہر مصر پر نازل ہویاں نور کنوں برساتاں
 کیا کچھ لٹساں عجائب ڈکھا اندر عمر تاملی
 صاحب عظمت صاحب عزت صاحب مندرست نون
 اس دن میلہ وکھین کارن بھر گئی آسمانی
 خدمتگار ملائک آئے فوجاں تابعداری
 دو جا عجب تماشا اس دن وکھین اندر آیا
 جد فرعونے لٹ خزانے راتیں قوم نکالی

سوء حقیقت طرف مصری جس دم ٹرے پیارے
جلدی مال خزانہ خازن چالی شتر باروں
جو مسکین فقیرتے عاجز حاجتمند نمانے
راہ ہولاکے صدقے کر کے بھر بھر دکھ کاٹے
اللہ جانے کتنا اس دن کتنا خرچ خزانہ

موتی درم و نیاراں آدن آکھیا نبی سہا کے
پیش لدا کر حاضر ہو یا حکم جویں سرکاروں
سبنوں نال محبت یوسف ویندا نام ربانے
پھر اموتی چھم چھم برس چو کر بارش آئے
راضی ہو کر دست بٹے ادا کیتا شکرانہ

پہان ال شدن حضرت یعقوب مولا داور مصر

سہی اک شوٹوں سہنا یوسف جب مکان بنایا
پھیر اس وقت یعقوب بنی لوں آگئی یا جدائی
جویں مصیبت ڈٹھی آہی جا گیا ورو پرانا
اوہی ات گئی وچ غش دی سرت سمحال نہ ہووے
جس ویلے یعقوب بنی لوں ہوش ٹکائے آیا
نہ کر غم ورنہ پیار کے راحت ہوئی پنوں
لوں گچہ دس حقیقت سانوں اپنی حالت والی
نال محبت حضرت آگے یوسف غرض سناوے
مڑ مڑ پچھے کیوں کر تینوں بھایاں دکھ دکھایا
غش پھکیا بنی لوں ورون طاقت ہوش نہ کالی
نہر ہوئی تاں پھر یوسفوں پچھے باپ پیارا
دلوں یقین یوسفوں پچھے حال سناواں
رو رو حضرت یوسف آگے اوہ گل پاو نہ کریو
گڈر گئی سبے در مصیبت جویں مقدر آہی
ابن عباس کہیا پھر یوسف پھیا مال تائیں
تھوڑے روز جیاتی میلہ لئی باسٹ نہ کالی
یا حضرت میں روز قیامت کیوں تلساں تینوں
کیا پھیر خوف نہ کر لوں لے اندر کوئی

اس چہ باپ پیارے تائیں نال پیار لیا یا
بے خود ہو گیا بستر پر غم دی حالت آئی
ہو بیتاب گیا وچہ غوٹے اوہ مقبول رہا نا
زانو پر سر دھریا یوسف پنوں بھر بھر رووے
روندا ڈٹھا یوسف سو منا نال پیار بولا یا
لے دلہر وچہ دوہاں جہاناں خوشی سرواں تینوں
سانھوں وورگیوں جس ویلے کویں مصیبت جالی
غم داڈ کر نہ کر نالائق جدوں مصیبت جانتے
بے فرمایوں ڈر کر یوسف تھوڑا حال ستایا
چہرت اندر بیٹھا یوسف اوی نھر سنا لئی
آگے کویں حوالہ ہو یا دس پیار یا یارا
ہوگ شہادت باپ پیردی میں وندارہ چار والی
دیکر داغ جدائی سانوں پھر رباو نہ کریو
طاقت دخل کسینوں تائیں وچہ تندر آہی
عرض میری سن حضرت صاحب لوں جواب تائیں
پھیر کے دن سر پر حاضر کھڑی تیار جدائی
یا کچھ بدن ہوگ جدائی دس پیار یا پنوں
جدانہ گری مولا سانوں جدوں قیامت ہوئی

اس دن دست یاراں نذر رب فراق نیا کی
 کیا یعقوبؑ جو رو رو میرے ہو گئے ہیں ناپسند
 دین تیرے نولوں والوں یوسفؑ غیبوں خبر نہ کائی
 کرن ایت روز قیامت پوسن سخت جدایاں
 اک بھائی جو تہراں لپچے یا ہو رشک کما سے
 جسے پوجا رہے کی کیتی اُس نے بخشش پائی
 جیکر عورت کرے سیا پے رتیاں لنگن منا سے
 جیو کر عورت خاوند پیارے پورا دین و جانوں
 ایسے فرق معلوم نہ ہوئے بد عملوں بریا یاں
 یار پیارے دیکھن یاراں دوزخ پڑے جا نہ
 جنت والے رو آکھن دوزخ والیاں تائیں
 اوہ گل تہاں قبول نہ کیتی پیش پی گمراہی
 ایسے طور جو باہجہ ایما نولوں سے دوزخ جانا
 دینی یار اکٹھے ہو سن بھی سب خوشیاں بھایاں

مگراں مے جو باہجہ ایما نولوں جدا جہنم جاسی
 خوف قیامت ایہو سا نولوں لے فرزند ننگے
 بے کچھ غلطی پکڑا می یوسفؑ لمسی حشر جدائی
 ماں پیو خوشیاں ن فرزند ان لولوں چھوٹے بھایاں
 دو جا رہنوں ادا جانے غیر شرک کما سے
 گیا ہمیشہ دوزخ اندر دو جا اس بھائی
 اُس دن خاوند نال نہ جاسی دوزخ اندر جانے
 ورجہ جنت اک برابر دسی رب لہناں نولوں
 اُس دن قدر ان ظاہر ہو سن پوسن جنوں جدایاں
 کوئی نہ ددو محار تہناں نولوں چھوڑو کفر تہنا سے
 اسیں جو کرے منع تہنا نولوں چھوڑو کفر ادا میں
 ہن مقدور کے وانا ہیں موڑے غضب الہی
 اہل ایما نولوں جنت اندر حاصل فضل رہانا
 باہجہ ایما نولوں ہر اک اندر پوسن نولوں جدایاں

ششاد ہر صہا ہاں در مکان شہابی

اک حقیقت عبدالستار لے چھوڑ پیارے
 جس دم جا یعقوبؑ پیغمبر قدم مبارک پایا
 خوشبو تھیں چھنکا کر ایا غم تھیں خوشبو تھی
 بیٹھا تخت مبارک اُپر یوسفؑ ماہ کنعانی
 اگلی طرفے نال محبت کھلے پیارے بھائی
 کرن روایت اس دن بھایاں ٹھٹھا سر حقیقی
 عظمت دیکھ تہا می بھایاں لگی بات پیاری
 سبحان من آلف بیننا نہ تھیں ہر اک لول سنایا
 لے باہل ج پورے کیتے دے سچ الہی

نال پیارے مجلس کر کے بیٹھے جو ہیں پیارے
 نال محبت حضرت یوسفؑ سو سونا ز اٹھایا
 مجلس پاکان بیٹھن کارن عجب تیاری ہوئی
 سچے کھتے باپ لے مائی جو قبول حقیقی
 خوش گلزار پوشاکاں ہکن زینت حد کائی
 باطن یوسفؑ سے سر اُپر چمکے تاج نورانی
 ادب سلاموں سجیدے اندر رجوع ہوئے بیکاری
 کر شکرانہ ہتیا یوسفؑ بہت خوشی وچہ آیا
 ایہو بشارت اس پہاڑے نولوں ڈھٹی آہی

ٹھٹھے سن میں سجدہ کر کے دینے چن پاراں تاکے
اس شرع وچہ جائزہ ہسی اوہوں سجدہ کرنا
دو پھینان چوں سکیان ہون خاوند اک نہاں
اکلیاں امتاں مسجد باہجوں دانمازہ آہی
بنی محمد سرور کارن پاک خداوند سائیں
نال تمیم پڑھن نمازاں جس نون لے نہ پائی
سوہنا دین خلیل بنی داسرور عالم پایا
باہجہ خدا غیراں نون سجدہ منع محمدیاں نون
رب بنی دامر جو موڑن پکڑن شرک موکالا
ایہو جواب جو وچہ قرآنے جو رب منع سناکے
چھوڑ نصیحت عبدالستار نہ کر بات و دوہیری
سنو حقیقت اوہ جس ویلے بھائی ہوئے سلامی
حق ہو یا سبب تساؤ اس وچہ شکست کوئی
یوسف کے خداوند میرا لائق حمد ثنا میں
شام کنعانوں رخصت کر کے دست باہو بھائی
کھوہ والا کجھ حال یوسف نے کوئی نہ ذکر سنایا
کھوہی حالت کردی نہ یوسف پیش یعقوب سنائی
ایسے کارن حضرت یوسف اہلی حال چھپا کے
عزت عظمت بہت تحت بھایاں کارن ہوئی
نال محبت خدمت کر کے یوسف کے تنہا نونوں
کر کے پیار زیادہ یوسف نال پیاریاں بھایاں
بہر صبا بر نون ساکھی مولا خیر قرآنوں آئی
عجب حکایت حال مناسب یاد اسانوں آئے

فضل کنوں بے عدلے اپنے پورے کتے سائے
ایس شرع وچہ تھرر ہانا غیراگے سر دھرنا
اوس شرع وچہ جائزہ ہسیں اوی خبر سنا ندا
اپو آپے تختے مومن پھرن سینتاں چائی
بیت مقدس مسجد ہوئی مشرق مغرب تائیں
اکر جے دی کرن امارت بستوں واپ بھائی
قُلْ بَلْ مَلَكًا بَرَّأْتَهُم مِّنْ قَدَرٍ سَعَىٰ فَرَّأْنَا
کافر کرن کراون والا لعنت کفر و نماں نون
منع کرو تاں تحت اٹھاون سجدہ اوسم والا
اوہ گل و اجواپ بنائے لہرا ایمان و بچا کے
صاف سنا گیا سرور عالم کجھ نہیں حاجت پیری
اکھیا حضرت یوسف تائیں باپا حبیب گرامی
جویں بشارت رحمت ٹوٹھی عین برابر ہوئی
قیمدون بخش خلاصی نون تخت و تارک سائیں
پاس میری وچہ مھر لیا کے دل دی اس سہجائی
نت شرمندہ ہون بھائی علموں پردہ پایا
اتنا شرم نے صبر یوسفوں خبر وایت آئی
کر کر یاوا احسان خدا کے سجدے اندر آئے
شامل ہو کر طرف یوسف دی کہے کلام نہ کوئی
سب کریم تساؤ ہی شفقت لیا مہر اسانوں
بہجوں دلن سخن نہ بولن آہن یاد خطایاں
صبروں مشکروں حضرت یوسف علی غرت پائی
ور و سزائیں بہر جزائیں ذکر سنایا جائے

حکایت صبر سوزی نی پار سائے عابدہ

جست ضرورت نال محبت آکے سناواں تینوں

کیا اک صبر سائے اندر ملی حکایت تینوں

ہی کوئی مومن مرد رہا صاحب حسن جوانی
اہل و یانت عورت اس کی صاحب حسن پیاری
عابد زاهد رہن ہمیشہ اندر یاد الہی
کرن روایت خاوند شو توں کینا حج ارادہ
گھر گھسانی کارن باقی سچھے آس داجانی
تھوڑی مدت اس بی بی نوں مال آرام وانی
دیور کولوں پیرے اندر داتھ رہندی آہی
کسے سببوں اپن چھٹی اک دن وہ گھر آیا
الفت کارن پھرے دیوانہ بی بی خبر نہ کانی
تیں بن صبر آرام نہ بینوں کرے بیان سجاواں
سکر چھرک سناکے بی بی غضبے لیوچہ آیا
بہت پیڑا ہوئی اس طرفوں بی بی دلوں بجانوں
کچھ دن الفت گریہ زاری کر کر زور گمایا
دل اپنے دی یاراں لگے حالت کھول سنانی
سکر منصوبہ زل یاراں ایہ بہتان بنایا
جو عورت بری مکان ٹلائے زنا حرام کماو
جیو کر اس نے کر معروری پکڑی نافرمانی
قصہ کو تاہ پیش عدالت جا بہتان کیوں نے
سکر حاکم قاضی بلدی ایہ فرمان سناکے
سکر حاکم ظلم گواہی رجم کرو فرمایا
پناہ عداوی برا شیطانوں بہ انسان شریروں
اوسے وقت سپاہیاں تھروں بہر پکڑ لیا ندی
حکم ہو یا اس جوکل اندر دور مکان لے جاؤ
جداک ایہ مر جائے ناہیں مار دیو سزا نہیں
یکے جوکل اندر اسنوں پھر دستن لگے

اہل عبادت نیک طبیعت سنتوں میرے جانی
عجب کار پگرنال محبت خوش تصویر اتاری
آپس اندر دو طرفاں دی بہت محبت آہی
چھوڑ گیا گھر عورت تائیں مومن مرد خدا دا
سکار گزاری ستر حفاظت اس واؤتہ آئی
وقت مصیبت حاضر ہو یا قدرت پاک ربانی
دل شوقوں مشغول ہمیشہ اندر یاد الہی
دیکھ جمال ہو یا دل زخمی صبر آرام و بنجایا
اک دن اس مجہول نکالنے لئی عرض سنانی
ہوگ امید جانی تینوں جے منظوری پاواں
اے مردو اکیوں تده سالوں سخن ادبے یا
دشمن جاتا جو کر مومن رکھن خوف شیطانوں
دور امید ہوئی تاں اس نے ہور فساد بنایا
ہے اک عورت دشمن میری پیش نہ جائے کانی
شاند چار بنے اس گلے دل وچہ خوف نہ آیا
دیو گواہی حاکم اگے قتل کرائی جائے
میری خواری وکھ تماشہ مائے نہیں جوانی
ظلموں تمت قاضی اگے بہت ثبوت دلوئے
ایسا فاسق فاجر زانی رجم کرایا جاوے
کچھ دریافت کرنے آپر کوئی خیال نہ آیا
لیکیاں ملن سزائیں ظلموں امر جو پس تقدیروں
پیش عدالت حاضر ہوئی دھکے ماراں کھاندی
چاروں طرف کھلو کر سنوں پھر انال اڈاؤ
مر جائے تاں چھوڑ تاجی آؤ اپنی جائیں
بہر طرفوں مارن والے کیا پچھے کیا اگے

تن زخم لگے زخماں پر جاں لبیاں پر ہوتی
 مارن والے چھوڑ کھوتے میت ویکھ نہاتی
 کتنا چر اس حالت اندر پھر ہو یاد م جاری
 اک اعرابی اس مکانے رب قدر لیا ندا
 خبر نہیں کوئی ظالم ہے رہن چور بلائیں
 دل چہ ترس اعرابی کتنا چوندی ویکھ نہاتی
 راہ مولائے خدمت کارن جلد طبیب بلایا
 ورد آرام ہو یا جس ویلے آئی ہوش ٹیکانے
 زخم دہرت ہوئے رب ذوالع نشان نہ کوئی
 غنی تو نگرا وہ اعرابی سیرت نیک سیانا
 ابتر حالہ زخماں والا ہو یا دور تما می
 کچھ دیور اس کے آپر غیرت پھیرا پایا
 اس اعرابی کے گھر بی بی امن آسائش پائی
 کتنی مدت اس مکانے نال آرام وہیانی
 حجرے اندر بی بی آپر نظر پٹی یک باری
 فرصت پا کر آکھیا بوڑے طلب دے وچہ جوی
 تھوڑے روز لنگھائے اس نے اندر لے آجی
 ہنکر بی بی آکھیا اسنوں عرض کران اک تینوں
 مر جاون دینا سی سائوں جدا یہ نیت آہی
 شکر ہو یا بہت شرمندہ کرے کلام نہ کانی
 آکھن لگا کہی نہ کر ساں ایسا دہم و دبار ہی
 نام خدا کے ایہ گستاخی اچ معاف کچھوے
 ویکھ عباوت لوب پاوہ کرے پیار سچاواں
 ہستی اک غلام جو اس واکالارنگ سیما ہی
 ہو یا صورت ویکھ دیوانہ جلوہ مار گیسو

دروں غش ہی حالت پہنچی ہوش جو اس نہ کوئی
 چھوڑ گئے اس حال غمانی عاجز و در بخانی
 بے خود کیتی درواں زخماں وہ بی بی بے چاری
 ویکھ جوالا حیرت پھر یا بہت قیاس اٹھاندا
 خبر نہیں کس کارن ظلموں مار گئے اس تائیں
 لے گیا اپنی بستی اندر عاجز و در بخانی
 مے ندرانہ نال شتابی شروع علاج کرایا
 کتنی مدت ایہا مصیبت گذری حال نمائے
 جویں جو انی شکل نورانی پھیر برابر ہوتی
 راہ دولا پوٹاک کے کھانا دیوے مرد پانا
 وچہ عباوت حاضر رہندی ہر ذرات مدی
 کر معذرتا بنیارتے گلپیاں وچہ رلا پایا
 کھانا کپڑا خدمت کروا نیت نام خدائی
 اس طرفے اک روز اعرابی آپاسنہ کہانی
 ویکھا چائیک سینے اندر پھر کئی تیز تھاری
 اپن حیت پیچھا چکارا صبر نہ رہ گیا کوئی
 آخر اک دن بی بی اس کے کیتا ذکر تسمی
 جنگل تھیں کیا نیت کر کے گھریں لیاندا بیہون
 نہیں تال اجر سخاوت صبروں سیسی اپ الہی
 پاک ہو یا دل سینہ اس دا پایا عمل صفائی
 استھیں بعد بناواں لیون دل تقیر بہین پیاری
 استھیں کچھے تو بد پھری بات خلاف نہ تھوے
 شرم لجاٹا برابر جیو کر عادت بہین بہراواں
 اک دن حجرے کولوں لنگھیا قدرت پاک الہی
 پھلی دانگ کرٹا ہی تلیا جدم چکار پیر سو

قدرت پا کر حال سناوے اک دن بی بی تائیں
 شکر بی بی غیرت غضبوں سخت کلام نکالی
 اے مردو کیئے ہیکر پھر بلا سیں مینوں
 آخر جدا س جھٹی تائیں بنی امید نہ کافی
 اس اعرابی واک لڑا کا سوہنی صورت والا
 جرم ثبوتی کارن ظلموں کو ہو بھری کٹاری
 آہیں مارا اعرابی روئے عاجز حال ویرانہ
 حیلے چائے کرے اعرابی خونی ہتھ نہ آئے
 جھٹی کہن لگائیں جاتا یہ جس دی بریائی
 بسترو چوں جا کر جھٹی جلد کٹار نکالی
 طعن ملامت مارن کارن دشمن ہستی ساری
 مارن چھین بی بی آکھے میں چہ دوس کوئی
 جھٹی آکھے ایسے کٹھا سوہنا بال ایانا
 سب کوئی بولے مارو مارو قتل تیاری ہوئی
 کر کر فکر اعرابی تائیں آیا خوف الاہوں
 جیکر جھٹی ظلم کماڈے دیکر جھوٹ گواہی
 کتنی مدت کو ل ساڈے اس عاجزوں ہوئی
 نہیں امید جو اس تھیں ایسی تک حرامی آئے
 اس نے جو نہ کر بسترو چوں پکر کٹار دکھائی
 کر کر فکر قیاس اعرابی قتلوں دست اٹھایا
 سب کوئی تیرے مارن کارن مینوں بات سناو
 صاف عقیدے راہ مولا سے آہی تیرت میری
 نگران کچھ اس لیے میرا چارہ پیش نہ جاوے
 تن سو درماں راہ مولا سے و تپاں مرد بانی
 دوست جرم خویش پیارا واقف حال نہ کوئی

ورد فراق تسافحے مینوں کیتا مارا ڈائیں
 تھرا الہی فکر نہ تینوں جاہل عقول غالی
 برائتہ حال خرابی حاصل ہو سی تینوں
 بی بی کے اس مارن کارن سخت عدوت پائی
 جھٹی زور کیتا پھر اسنوں سنو مقدر حالا
 بی بی کے بسترو چہ رائیں رکھی اس مکاری
 اکو لڑا کا گھرو چہ پیسی باقی سنج گھرانہ
 ہے افسوس معلوم ہوئے بے قتل کرایا جاوے
 جدا اس اتنا سخن سنایا خلقت جرم مال آئی
 لوکاں چور بنائی بی بی ظلم کماون والی
 ہر دم ذکر زبا لوں جاری بسترو چہ کٹاری
 ہوش نہ رہ گیا ماراں کھانڈی سخت مصیبت پائی
 بی بی کے معلوم خدانوں میں کچھ حال نہ جانا
 صبرن شکاروں چپ نمائی پکر مصیبت ڈھوئی
 شاید ایہ مسکین نمائی ہووے پاک گناہوں
 بے نقصیر بیجاری مالان اوے تھرا الہی
 سخن بے ہودہ عمل مخالف عادت میں کوئی
 کیا جانا مت اسے اپر جھٹی ظلم کماوے
 جا کر جلد نکالی اس نے جیو نگر آپ نکالی
 بخشیا میں راہ رہے تینوں بی بی لوں فرمایا
 قتل تیرا چہ بیٹا میرا مینوں ہتھ نہ آئے
 نال محبت عمر تمامی کر ساں خدمت تیری
 خوف کراں کچھ میں تھیں کوئی کچھ پر ظلم کراوے
 لیکر روندی ہوئی روانہ برسین میں نمانے
 جس دم وین نکالا لیا رورو عاجز ہوئی

بجز فراقوں بھرن بھائیں وروما سے آہیں
 جاں تک سانس لبان چہ ہوسن اس مندی کسان
 ذکر اللہ کے وہدی جاوے قسمت باگ اٹھانی
 دغے بازار سے لاہو بیرے ناحق ظلم جو کرا
 حراوہ عاجز و درو بخانی چھوڑ مسافر ہوئی
 آگ لگی اس حبشی تائیں کو بڑو جوئے مانا
 نہمت زنا نگانی جس نے کیتا رہنا بیٹا
 سند حقیقت وندی سفوں چلیدی رور بخانی
 وچ میدان کھلی سب خلقت ڈٹھا اک گناہیں
 کھیتی وچوں اس عاجز نوٹ پیدائش ہوئی
 سکر ہا لہ بی بی تائیں ڈا پڑی شفقت آئی
 شاہ کیا اس کہی چھوٹاں جے دل غیرت تیتوں
 سکر بی بی راہ مولائے ویر نہ کیتی کافی
 پاک آرام نہ کیتا بی بی او سے وقت نانی
 کیا وکھے اوہ بندہ آکر کروں عرض سناوے
 جو ہیں تائیں حال ہمکے شفقت بخشش ہوئی
 بی بی رور کرے وہاں حیلہ کر کر مورٹے
 اول سب کوئی نرم کاناں بہت پیار جتاوے
 کیتا رور بہیرانی بی جتنی طاقت آہی
 کچھ دن گزے خدمت اندر جو ہیں سائیں
 ہوش ٹکانے رہیا تہ اس و اشہوت حوسنگانی
 آخر مطلب کارن اس نے سخن بے ادب سنا یا
 اسے ظالم تہ شرم نہ آئی کیتی سخت دلیری
 وور کیتا جس ویلے بی بی تو بڑے ور آیا
 قسماں کر کر عرض سناوے چھینیں فی خطا ہی

یار میل پیارے جانی تینوں مشکلیں نہا ہیں
 صبرن شکر و امر قبولان ہو قربانی مرساں
 پٹی سمندر غم کے اندر ٹھاٹھا تے منہ آئی
 ظالم آپر رہا تو انا عدل تر از و دھروا
 اس تھیں کچھے غیرت بی بی ویر نہ کیتی کوئی
 کول کھلون نہ دیوے کوئی آیا غضب رہا
 وگ وگ روئے گلیمان نہ در حال خراب کسینہ
 شہر آیا اک رستے آپر میں تھیں سنو کمانی
 سولی چاہر ن لگے سنوں روئے مارے آہیں
 تن سو درماں ہا لہ بھرنا ہو رقص نہ کوئی
 اس شہرے حاکم آگے اس کی عرض منانی
 تن سو درم جو ہا لہ اس واپلیوں ویلے سینوں
 تن سو درماں دیکر اس کی قلموں جان بجانی
 رستہ پھر روانہ ہوئی عاجز و درو بخانی
 خدمت اندر تالے جا سناں سینوں صبر نہ آوے
 حق میر لوچہ دینا اندر ایسا ہو نہ کوئی
 کرے سلماں ادب کلاہاں پچھا مول چھوٹے
 جدوں نتیجہ ظاہر ہوئے ویلا تھ نہ آوے
 نہ مر ڈا اوہ شخص خیالوں نالے ہو یا راہی
 حسن بی بی دا کے سببوں نظر پیا اس تائیں
 اپنا اصل دکھا یا اس نے شرم نہ جانی کمانی
 سکر بی بی اس پتائیں ایہ فرمان الایا
 جا جس طرفے مرضی آوے اسان حاجت تیری
 دینی صن بنا کر اس نے پھر اعتبار بنایا
 نام خدا کے بخشو سینوں کرے فریب فی

ظاہر اندر خام ہو کر عزت کرے گرامی
 تھے کاراں اس بی بی اندر ٹرنا پڑنا رونا
 چلنے چلنے کے لئے لانت پہنچے ندی کنارے
 پیکس آرام کیتا و سچ اوتھے رونق نظری آئی
 سولی کنوں چھڑایا جسٹوں دیکر مال بچایا
 کسں رگاسو اگر تائیں میرے پاس زانی
 عجب جوانی خوبی اس میں کیا دوساں تینوں
 کہیا سو داگرے زرو دات جو دل تیرے آئے
 قسم خدا ہی اس نے تینوں نہیں خرید لیا ندا
 و نخل حکومت میرے آپر اس اتق نہ کوئی
 حال وہاں کرے نہانی کوئی قبول نہ پائے
 لیکر مال حراوں اس نے بھر کر بوجھ اٹھایا
 رور و حمد رہا نا کردی محرم حال نہ کوئی
 قرآن قبول شہادت کارن بیٹھی پیکر کٹاری
 میری طرف خیال نہ کرتوں نہیں چھوٹے جانی
 سنگر بات سو داگر تائیں خوف نہ آیا کوئی
 آخر جد سو داگر اس پر چاہیا زور و ہنگامنا
 آخر جس دم پکڑاں لگے رور و رنجانی
 یا حافظ یا ناصر تینوں سب معلوم ہے حالا
 سینا میں بہر طرفوں اس پر جس دم مشکل ہوئی
 غنیموں بعد آوازہ کیتا آلتش سجلی کر پاکی
 پالن کیتے غضب رہا نے ظلم کسادن والے
 باقی وچہ اسباب جہازاں وہ مسکین بچاری
 شہر فلانا شاہ اسلامی امر کیتا رب سائیں
 ناں اسباب جہاز ہولنے جھب اس شہر پتھائے

دلوں بجانوں پورا دشمن صاحب نام حرامی
 ساری راتہ مجنت ہدی وچہ عبادت ہونا
 اگے سلجبال سو داگر جہان جہاز کھلاڑے
 جا بیٹھی ناں اس بی بی لوں نللوں خیر نہ کاٹی
 و پھو ظلم کہا یا اس نے رب پھیں شرم نہ آیا
 برقعے اندر چان ہوئے حسن جمال نورانی
 جیکھ دل وچہ حاجت تینوں قیمت دیے تینوں
 جد معلوم کیتا ایہ بی بی کر فریاد سناوے
 بروہ ہو کر میرے آپر ناحق ظلم کہا ندا
 حق اساؤ اظاہر ہوسی جدوں عدالت ہوئی
 بروہ کرے زور و ہنگامنے ظالم پیچی ہائے
 اوہ سو داگر خاوند اس دا زوری مال بنایا
 بیچ تیار سو داگر کیتی ظلم تیاری ہوئی
 کہن لگی سو داگر تائیں جے تدھ جان پیاری
 آپ مراں یا ماراں تینوں برکت پاک رہانی
 کیا توں نا فرمائی کر سیں مل خریدی ہوئی
 ظلم اذر سب شامل ہونے کسے نہ خوف بانا
 کر فریاد سوال سناوے وچہ سہر کار رہانی
 کسوں طاقت ایس مکانوں کون بجا ون والا
 ریدی طرفوں غیرت رمت دیر نہ کیتا کوئی
 ساژن کارن ہر اک آپر قہروں آلتش بھڑاکی
 ناور حکم ہو یا جد نازل مل وچہ مار نکاسے
 حکم ہو ارحت توں کیتا پاک جناب غفاری
 لیجا دس مکان شتابی پچر جہازاں تائیں
 ویکھ جہازاں لوگ سو داگر رخت خریدن آئے

اس بی بی کر خوف خدا تھیں مرواں شکل بنائی
حاکم اس شہرے تائیں جا کر حال سنایا
بہت اسباب جہازاں اندر لو کر لفر نہ کوئی
و کچھ جمال ہو یا قربانی نرم کلام سناندا
آکھیش مال تجارت اندر ساڈا دخل نہ کوئی
اساں فقیراں سپر نہ کوئی فانی حصول مالوں
واخل کرو خزانے اندر ورتن روانساںوں
شاہ نے سب اسباب تجارت بیت المال رکھایا
اسی چہ کے عبادت رب ہی اوہ مسکین بنائی
ہر بہر خدمت طلب جو ہوئے سب سرکاروں آئے
با بھجبت یاد الہی ہو ریخمال نہ کوئی
ہر بیماری کارن در پر بہت سوالی آون
تھوٹے دن گڈے تاشاہ دی ہوئی اجل تیاری
شاہ فرمایا ساڈی طرفوں خاص وصیت ہوئی
طاہر حکومت و دولت تو جہاں جوور نہ سرداری
انہی بات سنا کر اس نے فانی دنیا چھوڑی
آکھن تخت قبول صاحب ورثہ حق لتا ٹوں
بہت خیال وزیراں کیتا جیو کمر شاہ فرمایا
ایہ کیا جو شاہی ٹینوں ساڈی طرفوں ہوئی
یہیما تخت وزیر سیدانا شاہی درجہ پایا
سبوں شکر وں سجدے اندر وروں پنچوں جاری
ادہ جو تک حرامی کر کے بیچ گیا اس تائیں
جھڑکے پن پران خداوں روئے انت گزارے
سنو حقیقت باقی حالہ میں تھیں پار سجانا
روے پیانا بیانا بھائی عورت نظر نہ آئی

دیکھ جو انی حسن مجمل خلق تعجب آئی
عجب سوہاگر سندر سوہنا شہر ساڈے آیا
آلیا شاہ ایہ گل سنکر بہت محبت ہوئی
واحد جان تسان یہ کیوں کر اتنا مال لیاندا
سب سوہاگر مر گئے سر کر آتش نازل ہوئی
بہتر یاد الہی اندر پچنا ایس جہانوں
جد امکان عبادت کارن اتنی طلب ساڈوں
جد امکان کشاودہ سوہنا جلد تیار کر آیا
کتی بدت عمروں شکر وں مال آرام دہائی
بہت محبت شاہ دل ہوئی سب فرمان اٹھائے
باطن بخشیں پھر ظاہر درجہ ولی ربائی ہوئی
شفقت کنوں عافرا سے کل شفائیں پاؤں
کیا وزیراں بعد تسان تھیں کسوں یہ سرداری
"ماج فقیر صاحب ٹوں ہوئے ہوور نہ وارث کوئی
راہ مولائے اس دیتائیں میری طرفوں ساری
پاس فقیر صاحب کے مجلس آن وزیراں جوڑی
بول جواب فقیر ساڈے کچھ نہیں لوڑا ساڈوں
آخر مال امانت و پھر تخت وزیر بٹھایا
یساں سپر امانت اپنی جردوں ضرورت ہوئی
سرورن آن سلامی ہووے کد ہی نہ اندر لیا
عانی شان محبت ہدی کیا دینا سرداری
وانگے سب پھرایا اسوں غیرت خالق مائیں
دن سارا کہ درواں اندر ووسے آئیں آری
بیت ربے تھیں جد گھر آیا حاجی ضرور بانا
دیکھ ویرا نہ پچھیا اس تھیں نہ اس خبر سنائی

تیں تھیں کچھ عورت تیری او پھر یا بد کاری
 میں نابینا گلیاں اندر ڈگ ڈگ رنجی ہوں
 حیرت اندر آیا حاجی روو کے صبر نہ آئے
 رات نے اس غم سے اندر کہی آرام نہ پایا
 خبر سنی اک ولی اللہ دارہندا شہر فلانے
 شفقت کنوں عافرانے اوہ مقبول غفاری
 ترس پئے ل حاجی تائیں ویکہ نانا بھائی
 خرچ ضرورت کارن لیکر گد ہا تیار کرایا
 عبدالستار اویچھ تما شہرت پاک لہوں
 لوکاں بچھیا تاں اس حاجی کی حقیقت ساری
 سنکر ترس اعرابی کیتا لگی بات پیاری
 اپنے دلوں بیجاں کارن نہاں مصیبت جالی
 چلے چلے منزل منزل شہر چائے یا
 ویکہ مسافر ہائی اس دی بچھدی حال تنہا توں
 ہے کوئی بزرگ شہر فلانے جس پر عافرانے
 کہن لگی میں ساتھ کریساں فجرے دیر نہ کوئی
 اک نابینا بھی اک کو ہڑاٹھا جھولے والا
 کر کے خوار خداوند عالم منہ کے حال لیانے
 جائیے اس شہر تاجی جتھے بی بی آسی
 جائیے دروازے اگے سائل رورخانے
 ایہو طریقہ آس بی بی دامرواں شکل بنائی
 ہر فجرے اک داری باہر رتھ لے کر آئے
 واہ سبحان اللہ رب عالم قدرت الالساٹیں
 مشرق مغرب تھیں ہوئے قسمت ورجھنا ندی
 جیکر بند کرے دروازہ چارہ پیش رخ جائے

حکم ہو یا وچہ جنگل لوکاں مال غذا ہاں ماری
 درو عذاب آرام نہ ہوئے آپیں پھر بھر دوواں
 نہیں امید جو عورت تیری ایسا عمل کماٹے
 وچھڑیاں نوں ملنے کارن رب اسباب بنایا
 جاوون لوگ بہاریاں والے اسدے کول نہانے
 فضل الہیوں ہر ہر مشکل ہووے دور بیماری
 یجاواں اس بزرگ کی ل ل چہ نیت آہی
 کر اسوار تلبیے تائیں سفر و راز اٹھایا
 جس لستی اعرابی رہندا آٹکھے اس راہوں
 مے امید ہے اس عاجز دی ہوئے دور بیماری
 گدھے چڑھا کر کو ہڑاٹھی کیتی ساتھ تیری
 ہر کم اندر حکمت ہوندی پاک خداوند والی
 سولی چڑھا راہ بولاٹے جتھے جٹ چھڑایا
 حاجی کیا مصیبت کاراں پیڈا پیا ساٹوں
 صحت بدن سلامت ہووے سب بیماری جٹے
 لیکر بیٹا و در بچانا اٹھ روانہ ہوئی
 دم دم روون نہ سکھ سوون سخت غذا لوں کالا
 ظاہر ہوون لگے فضلوں جو جو عمل تنہاٹے
 لوکاں کیا مکان فلانے اوہ مقبول الہی
 بہت سوالی ہو رہی تیرے حاجت مند تمانے
 اس حکمت تھیں صبروں شکروں عزت شرم بچائی
 درو منداں محتاجاں کارن شفقت کرم کماٹے
 حاجت یندا دیر نہ لگے حاجت مند تمانے
 پل چہ وصل کرے تنہاں نوں و ان اس لادی
 ہر تہ پیراں کارن وچوں نوں مصیبت آٹے

اس نے بی بی بعد نمازوں میں ہم باہر آئی
 اور بولے کچھ غریب سوانی حاجت عرض سناؤں
 اپنی چھٹی ڈکھائی بی بی ات دل نظر اٹھائی
 مار موکا یاد و جدایاں حال ہمیش ویرانی
 کیا جس لیے فائد اپنا عاجز نظری آیا
 دروں چھیم چھیم پنچول ہر سن روئے در در بخانی
 برقعہ اندر اس کے تائیں حاجی کوں کھیلے
 اوہ جیسی تے مرد اعرابی دروں و کچھ چھاتا
 سرب کال حق دعا فرما کر حکم فقیر سناوے
 چلے گئے جد لوگ تاملی سد یا کول تنہا توں
 جس گلون کہ شامت نازل سچی بات سناوے
 جس نے سچ بیان سنایا کرساں میں جائیں
 حاجی اکھیا بھائی تائیں دس حقیقت ساری
 سکر اوہ نابینا جاہل حیرت اندر ہو یا
 کھر کھر کھنے بیٹھا رووے سخن کلام نہ بولے
 حاجی آکھے دس حقیقت جو حضرت فرماوے
 کہے نابینا سچ حوالہ کدی نہ بول سناواں
 حاجی کے رصیدت سفردوں تینوں مرے لیاندا
 دل چکے نابینا جد میں سچی بات سنائی
 آکھن لگا حاجی تائیں جویں حقیقت ماضی
 قسم اٹھا کر وعدہ کیتا حاجی بول تداہیں
 "تاں پھر اس نابینے ظالم کیتی شروع کھائی
 میں بڑیتا کے اس پر شہوت نظر لکائی
 ناحق تمت اس پر ظلموں میں بہتان بنایا
 شر عبادت اندر بیٹھی اوہ مسکین بیماری

شفقت نال بیماریاں اتر نظر مبارک آئی
 سبنوں پیار دلا سا ہوئے جو جو حال سناون
 عاجز ہو کر حاجی بیٹھا کول نابینا بھائی
 جنول گئے پیارے جانے لیکے ہمیش جوانی
 اوہ مسکینی حالت اسدی جگروں تیر لنگھایا
 کفتی مدت باہم سخن تھیں دون نال و کانی
 کون امید تہا دی رکھے جو وہ خاک سامنے
 پیچ گیا جو زور و ہر گانے اوہ وہقان سنجھاتا
 ایہ تیرے شخص آرام گزارن باقی سب کئی چاوے
 جو کیفیت حال بیماری صاف سناؤ سناون
 سب سے ہی خبر معلوم اسانوں تنکوئی جھوٹا لاد
 حاجت اس دی حاصل ہو سی پائے جلد نظائیں
 جیو نہ توں نابینا ہو یا لگی جویں بیماری
 سچ حقیقت کوں سناوے سختی سے منہ ڈھو یا
 ظلم کرا کر کوں سناون نمک حرامی ٹولے
 ڈاڈرا قابو ہو یا نابینا پیش نہ کائی جائے
 ایسے حال میں چہ درواں بھاویں سو دکھ پاواں
 مرض حقیقت حضرت آگے کیوں نہیں ل سناوا
 غیرت غضبوں جلدی ہنوں قتل کر سی بھائی
 جدید اصل بیان سنایا توں نہیں رہنا ماضی
 بول حقیقت میں کچھ بچھہر خفگی کرساں میں
 اس بھائی سپردی عورت آہی نیک سوانی
 اس نے نامستورہ کی کیتی سحر کلام سنائی
 کار خراب سازنا بریانی اسنوں عیب لکھایا
 پھر کر جنگل اندر اسنوں لگی خلق ساری

پتھران چاروں طرف سے اوہ مسکین بخانی
 اوسیدن میں ہو یا نابینا پھر آرام نہ پایا
 اے ظالم کیوں حال میرے پر ایذا ظلم کیتوئی
 روزِ حال ویرانہ ہو یا حاجی دورِ بخانا
 پھر بلا یا حبشی تائیں دس حقیقت ساری
 حبشی آکھے حالت اپنی نہ میں بول سناواں
 غصے ہو یا مردِ اعرابی حبشی توں فرماوے
 جد میں سچ بیان سنایا آلتس بسی تینوں
 کسں لگا اعرابی اس چہ میری کیا بربائی
 حبشی کسں لگا اک بی بی زخموں زخم بخانی
 حال آوارہ میت و آنکوں ہوش جو اس کوئی
 راہ بولائے اس عاجز دی کیتی خدمت ساری
 ہر دن ات عبادت نفلان کدی غافل ہو
 اکدن میں کچھ الفت والی اس پر نظر ٹکانی
 اے مرد و وا شرم نہ تینوں خوف نہ قہر انوں
 تان میں دشمن ہو کر اس پر دلوں عداوت چائی
 اس اعرابی واپس لیا کاناہ حلال کرایا
 اُسے بستر اندر رکھی خون آلودہ کپٹاری
 پھر پھر خلقت مارے اسوں طرف غذا بان ہوئی
 جدا چھین تارو کر آکھے شاہدوات الہی
 ادراک اس پر ایس اعرابی شفقت کر م کیا یا
 تن سودرماں دیکر اسوں و تاویس زکالیا
 اس شخص چکھے میرے آپر غیرت نازاں ہوئی
 اج تک اس عذابوں میںوں کدی آرام نہ ہو یا
 اوہ پر دین دور بخانی مہری ثورت آہی

وچہ سزائیں ترے لیندی دنیا چھوڑ سدیانی
 سنگر حاجی ماے آہیں دورِ حال و بخایا
 قتل کنوں افسوس نہ جائے چو کر تیں تھیں ہوئی
 زاری کیتیاں ہتھ نہ آئے چہڑا وقت و مانا
 کیونکر نازل ہوئی تینوں ایسی سخت بیماری
 بھادیں ہو زیادہ اس شخص و مصیبت پاداں
 جلدی بول حقیقت اپنی حبشی عرض سادوے
 تان توں سنگر صبر نہ کر سیں قتل کر سیں ہینوں
 دس حوالہ حضرت تائیں جو میں مصیبت پائی
 آگئی کوئی جنگل اندر بے خود دور بخانی
 ایس اعرابی توں چہ دلے ڈاواھی شفقت ہوئی
 بدن آسودہ طاقت حاضر ہوئی دور بیماری
 شامل یاد خدا اول شوقوں وچہ نماز کھلووے
 غصوں جھڑک دی اس میںوں سخت کلام ستانی
 پھر کلام ہے ایسی کر سیں مر سیں ایسے راہوں
 باہجہ گناہوں ناحق اس پر تہمت خون لگائی
 نظموں نمک حرامی کو لوں میںوں خوف نہ آیا
 آن دکھالی لوکاں تائیں پکڑی گئی بیچاری
 پئی مریوے باہجہ گناہوں غیب قصور نہ کوئی
 دو جا اس پر دین کارن دیوے کون گواہی
 صبروں قتل نہ کیننا اسوں خوف دیوچہ آیا
 رو کر نکل گئی اس شہروں دیکھ مصیبت حال
 و مانا کو ہڑو جو د میرے لوں دور کرے سہ کوئی
 ایہ گل سن کر دوروں حاجی نال فرائوں رو یا
 کیا معلوم ہے اسپر گزری کیا تقدیر الہی

ہن میں گتول بھالان اسنوں کون مکان ٹکانا
 جٹ کیا اوہ صلاح بی بی شوہر اسافے آئی
 چھوڑیا پس گھربار تگامی اسنوں عرض گزاری
 کن لگی کچھ بدلہ خدمت حاجت اسان کافی
 کر عرضاں ہتی وادی رور و حال کھایا
 اے پر ہر دم میرے کولوں دور ہمیشہ رہندی
 عرض محبت اس دی بیٹوں ترکیتا وچہ سینے
 ہو جاوہر شتاب نون حاجت نہیں تھے دی
 تاں میں تائب ہو کر اس نون دینی بھین بنایا
 مال تجارت وچہ جہازاں کٹی سوداگر راہی
 بھین بنا کر اسدیتائیں بنیا میں اعتبار می
 میں جاتا یہ میرے تائیں نظر پسند نہ لیا تھے
 جو سی اوہ سودا سوداگر صاحب مال گرامی
 سے ایہ پاس میرے اک عورت صاحب حسن عجیب
 ایہ گلشن کر اس سوداگر دیر نہ کیتی کافی
 فکر پیا اس بی بی تائیں جد میں مال اٹھایا
 بروہ کر کے بیچ گیا میں اسنوں ورد ہنگانے
 سولی قتل کنوں اس بیٹوں کر کے رحم بچایا
 مال خوشی گھر خیریں آیا دیر نہ لگی کوئی
 اگے خبر نہیں کچھ بیٹوں اوہ سوداگر راہی
 سکا وروں حال مصیبت وروں چھم چھم رووے
 کیا بی بی تئیں بیچ بولے حق بردار
 صبروں جرد تا اس سانوں وٹھے بیچ رہا نے
 بیشک ساتھی ہر صبا بروہ پاک خداوند سائیں
 کیا احسان کیتا رب میرے ذکر نہ کینا جاندا

خبر نہیں اس کارن ہو یا کینو کر حکم رہانا
 تن سو در مان دیکر اس نے میری جان چھڈائی
 شو توں دہوں خدمت تیری کر ساں عمر اساری
 ساتھ اسافے ہر کسیری ہرگز نہیں سمائی
 تاں اس خوف بانا کر کے بیٹوں ساتھ رلایا
 شو توں یا والی اندر ہو متوجہ ہندی
 غم نہ کر کے آکھن لگی اے مردود کینے
 ہر حالان چہ ظاہر باطن کافی اس ہیری
 ایسے لگا نہرا میں پہنچے تاں میں ظلم کمایا
 اسیں بھی آپہنچے دریا پر بد نیت میں آہی
 دل چہ خوف نہ رہا بیٹوں وینا عرض پیاری
 اے پر میرے دل تھیں اس پر شرم خیال آئے
 جا کر اس کے پاس میں کیتا حال بیان گامی
 جیکوئی قیمت دیوے بیٹوں پاسے نہ لکھیں
 وافر دولت بخششی بیٹوں سٹو حقیقت بھائی
 نسیم خداوی کر گری بی رور و حال سنایا
 کون سوال قبولے اس دا اندر اس کھانے
 اتنی اس پر میں کہ جبری ظلموں قید کراپا
 اجناک وداں درو خداوں اتنی مدت ہوئی
 کون لایت وطن تہا نہا چائے حال الہی
 دور کیا تھے درونہ چھوڑن جہاں کھیل ہود
 رکھ لیا ہر سختی وچون سا نون رگن کا سے
 شان حکومت غلمت نہ رہنہ سختی اس کھانے
 ابر صبر کے ختم نہ ہو سن رور قیامت تائیں
 شکست کر کے خاوند سو ہنا میرے کول لیا ندا

کر شکرانہ جدا س بی بی اتنی بات سنائی
 درو مصیبت غم دیکھ کر چھوڑ گئی یکبارہ
 بخش خطایاں یار کیا عرضاں بول سنایاں
 رب فرمندیہ چپ زبانون کرے کلام نہ کوئی
 کہ محتاج تھا جو رہنے قدماں پہ لیا نڈے
 اے پر بی بی اپر کسے سے سخن نہ کیتا کوئی
 تخت امانت بخشیا جس نون جلد وزیر بنایا
 صبروں شکروں طاہر باطن عظمت عزت پائی
 نولے جہر بانا یوسف یارب فضلوں مینوں

انسا خوشی ہو یا سن حاجی جس دی حد نہ کافی
 دعا کہہتے اٹھائے بی بی وچہ سرکار غفاری
 ہو یا آرام بیماراں تائیں بدن شفا میں پایاں
 صبروں شکروں ہر اکا پر جلد عدالت ہوئی
 حاضر ظاہر کیتے رہنے جو جو عمل تنہا نڈے
 بول جزاک لند فرما کر دل تھیں راضی ہوئی
 شان وزیری دیکر اسنوں حاجی تخت بٹھایا
 صبروں شان جو یا یوسف درجہ حد نہ کافی
 سب غم درووں اہت بخششی سب فیقاں تینوں

گفتگو کردن برادران پیش حضرت یوسف علیہ السلام

سنو حقیقت جدوں یوسفون پہنچے موئے سلامتی
 جس نون چاہے عزت بخشے رب تو انا سوئی
 عرضاں کرن یعقوب بی بی نون عمل کنوں شہزادوں
 آکھو حضرت یوسف تائیں بخشے اسان لوطائی
 دعا منگو وچہ حق اسافے پاک جناب اللہ ہوں
 باپ کہیا اسین وقت صبحیہ عرض سوال کر لیاں
 جکار بھایاں آپر یوسف آپ نہ ہو سی راضی
 پیچھیا حضرت یوسف کولوں نال پیار تداہیں
 اس لیے یعقوب پیغمبر جلد دعا فرمائی
 یوسف آکھیا میرے لوچہ غصہ غضب نہ کوئی
 خاص گواہ رب حاضر میرا واحد ذات الہی
 راضی ہو یا یوسف پیارا نال پیار صفایاں
 نہ سی اچھے دعا پیغمبر وچہ سرکار ستانی
 اس کتھائے کارن منگی جدوں نجات طوفانوں

شوقوں صفت خداوی بولن نال پیار تداہیں
 وچہ مقدر مرضی رہدی غیراں دخل نہ کوئی
 کرو شفاعت ساڈی حضرت بہت سوال ساون
 تامل غم خوف اساد اجا سی پاون جدوں رہائی
 رحمت کنوں طفیل نشاڈے پھیواں پاک گناہوں
 کر فریا و خدا اپنے پھیں عیشیاں بخشیشاں
 کویں چھوڑیسی نال دعائیں لکنوں رب قاضی
 اے فرزند بھایاں آپر توں راضی یا ناہیں
 اہ حکمت جس کارن اس نے دیر سوالوں پائی
 میں بخششی جو بھایاں کولوں بات بہودہ ہوئی
 ہور تمام ملائک اسدے شامل وچہ گواہی
 خوش خوش تائیں نال بھایاں ارووار سنایاں
 حالت لوح پیغمبر والی یادولے وچہ آئی
 اسدے پاروں مرسل تائیں جھڑک ملی رحمانوں

خوف کیتا جو میں اس گل چہ نو حدی مثل نہ ہو و اوں
وقت صبح اٹھ بعد نمازوں وہ مقبول سیانا
بے صبری ہو رہے آرامی جو مجھ میں تھیں ہوتی
بخش اولاد میریوں یارب آخر ایہ فرمایا

حکم سوا کچھ وافر لولاں عمر تھامی کھو و اوں
کے سوال جناب لایوں ہو کر بہت نانا
بخش خدا یا میرے تائیں میں بن ہو نہ کوئی
حق یوسف جو کچھ انہاں بھایاں نکل کما یا

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي جَزَائِي يَوْمَ يُؤْتَى يُوْسُفَ وَقَلْتُمْ مَبْرُورًا وَأَغْفِرْ لِي بِمَا فَعَلْتُ إِنِّي حَقُّ يُوْسُفَ

سنو حقیقت حد پیغمبر ب تھیں ہو یا سوالی
فقد غفرت لك ولهم اجبتين حکم ہو یا اور گناہوں
کرن ایت حد یوسف نوں کھوہ چہ پایا بھایاں
یارب جنہاں یعقوب بنی نوں ایسا درو پنچا یا
اے نکلوتیں غیب جا تو کچھ نہیں خبر سنا نوں
و کھو تو بہ کر کر رونڈے بخشش لوزن سیا ڈی
اس کارن اسان قہر نہ کیتا ایما حکم الہی
پیچہ سالان کچھ آکھن بعض روایت آیا

جلدی بخشش امر سنایا پاک خداوند عالی
تسین بھی سب اولاد و تساوی پاک تمام گناہوں
بہت فرشتیاں حیرت اندر عرضاں بدل نیایاں
بیشک لائق ہیں عذاباں امر خدا فرمایا
حد بھایاں نوں ملیا یوسف امر ہو یا ملکاں نوں
تائب ہوون ایساں کوں رحمت نہیں را ڈی
و عا یعقوب تے توبہ اینہاں ٹپے سدھی آئی
بہت پیغام خدا ہی طرفوں بخشش امر سنایا

سب سے زیادہ سزا شدہ گناہوں میں سے پہلے سے یعقوب از مصر

کرن روایت قصص الانبیاء اندر سنتوں بھائی
دن وجے شہر مصر تھیں جو سردار تھامی
روشن چنڈ مبارک وانگوں بیٹھا بنی ربانا
اس دن شان یعقوب بنی دا عظمت باطن والی
صورت کنول یعقوب بنی نوں قدرت و اچھکارا
کچھ جمال زیارت سوہنی تاب نہ تھگی جاوے
بت پرست کفایاں تو مان کھج و کھن اوں
و ہر دھند رسلا ہی ہوں ادوں صفیاں نیایاں
اگے مصر ہو یا پر برکت حضرت یوسف پاروں
برکت کنول یعقوب پیغمبر یا یا قدم جد و کا

ادوں جو میں یعقوب بنی نوں خلق سلامی آئی
کے لئے نذراں ہوں سلامی پیش حضور گرامی
سب فرزند ستاریاں وانگوں جیکن پار سجانا
مصری لوکاں نوں رب عالم قدرت پاک کھالی
نوروں جلوہ ظاہر ہو یا چانن شیر پیارا
کلمہ لول ایمان یساے جو کوئی بھائی پائے
و کیمہ حال ہوون قربانی کلمہ لول سخاوں
سماں پیر خدائے فضلوں بھوکاں ان وسایا
عما حسبین مرید ہزاراں ہوں فضل بخاروں
نگلی گلی وچہ کلمہ جاری و حد ست و الہ ہو کا

خوب تسلط امر شریعت سوہنا صاف عقیدہ
 وافر جمع خزانہ ہو یا جو جو اندراں آریاں
 ادہ نذرانہ بھاپاں لگے حضرت یوسف دھریا
 محل مکان عجائب سبوں سوئے بالاخانے
 باپ پیارا یوسف کو لوں پاک کر کے جدائی
 چٹھے ہوون وین وین وین پاک جمال دکھاون
 یوسف باہجوں بابل تائیں پاک آرام نہ آئے
 ایہ طریقہ عشق سچاواں شوق بلان ہوراں دا
 جد تک دوست نبی پیارا حاضر نظر نہ آئے
 حقیقت نوں کیا کرنا جانی جیتوں کو کس ہوویں
 عشق زول اور روزا زلہ سے جیتوں جھانی پائی
 ویکھ جمال پیارے والے آپ جیانی پیوں

مذکال اندر روشن ہو یا دین یعقوب نبی دا
 بہت سوغاتاں باہجہ حسابوں کے شمارہ پایاں
 عزت ادب زیادہ سب انال محبت کریا
 باغاں سیر خوشی گلزاراں حاضر مال خزانے
 تمبیا گرنوں دیون مشکل جس نے مر کے پائی
 عاشق نے معشوق برابر حاضر نظری آون
 بابل باہجوں یوسف تائیں تخت نشا طانہ بھاو
 جنت حوراں نعمت اپر نہیں خیال تنہاں دا
 دلبر باہجوں عاشق تائیں خالی ملک ڈراوے
 دوزخ تھیں کیا ڈرتا جانی جیتوں آن کھلوں
 نال نصیبیاں عاشق تائیں بھیرے شہ آئی
 جیکر باہجہ جیانی چوں دیکھے باہجہ نہ چوں

میں عاشق ہوں دلبر کے رخسار کا
 ہوئی جب جدائی تیری لے سخن
 بھلا جو کہ تجھ پر نہ قربان ہو
 جو پیارے کی الفت سے رہتا ہے دور

نہ مطالب ہوں زر کا نہ زر دار کا
 نہ دیتا سے آرام جنت عدن
 عجب ہے کہ پھر وہ مسلمان ہو
 عجب ہے کہ وہ پائے قرب حضور

ایہ طریقہ جد یوسفوں شوق دے لوچ آئے
 اکدن کا نذر خانے اندر یوسف چائیں چائیں
 ویکھ خزانہ دفتر کا نذر حیرت اندر آیا
 خط پیغام ساں لں سچن شوق نہ رہا تسانوں
 اسان فراقوں حجرے اندر غمدی عمر گزارے
 حضرت یوسف نال شتابی کپڑ صندوق لیا یا
 خط الفانے اسد کے اندر پر صندوق تاملی
 مصر حکومت میرے تائیں بدوں غناست ہوئی

نال محبت بابل تائیں نال سباب دکھاوے
 لے گیا سیر کر اون کارن باپ پیارے تائیں
 تان پھر حضرت یوسف تائیں یہ فرمان سنایا
 عیش خوشی وچہ بگیوں یوسف پاوہ کیتا ساون
 وچہ مصرے یار پیارا جھولے لال عمارے
 کھول دکھالیا حضرت لگے کیا کچھ نظری آیا
 حال سنایا بابل لگے یوسف نبی گراہی
 خط لکھیا میں طرف تساوی دیر نہ کیتی کوئی

جبرائیل پیغام لیا یا منع کیتا رب باری
خط رکھیا وہ وہی صندوقے یا محبوب کی گئے
پھر میں خط لکھیا غم و رزون کا صد پیش بلایا
جس دن سیاڑھی مرضی ہوئی حکم کیتا رب قاضی
خط رکھیا میں وہ صندوقے شکر حکم حضوری
لکھیاں لکھیاں دتاں بیاں جو لکھیا سو و صریا
شکر کہنا یعقوب پیغمبر غالب حکم کے واسے
نبی ولی سب مرضی با بھون ل نہ سکین کوئی
تن تن گوشت کیرے کھاون جھٹلن حکم ربانا
مشک جانن لی اللہ کے جو چاہن سو کر دے
کون جیساں بیباں ہالوں عالیشان گھرانہ
راہ شیطان جہاندا ماکے شرکوں سبق سکھاو
نبی ولی دست پے پائے ٹک نہ کوئی
پاس علی کرم اللہ کوئی شخص سوالی آیا
شاہ فرمایا واحد جاتا میں اس لہور بے لوں
سختی نرمی جو سر اٹکے کوئی نہ بولن والا
سنو حقیقت جس دم یوسف کھول صندوق لیا یا
جے اس روز نہ حاضر کردا یوسف یا و نشانی
کر ان ایت خط ہرن کے لکھ لکھ ملک نکا دن
ہرن کے خط کھول لگانے دوست کھول سناو
اک دن جبرائیل فرشتہ ہوا ان سلامی
پچھن گئے جبرائیل حکمت مال سنا میں
جبرائیل نبی کی خدمت کھول بیان سنا کے
یا نبی اللہ حفظا حاکمیت رہی خبر سنا نتوں
ایسے کارن اپر تسانے دوست غیرت والی

مٹھو چہرہ گیا خطا سویلے سن فرمان غفاری
پھر کچھ مدت پچھوں غم وی اک لگی چہ سینے
کیوں خط لکھیا بابل دیول وحی پیغام لیا یا
رحمت کنوں حدیث نبی لوں میں برسیاں اہلی
بیا او پکاں حکم ربانا کہ ہو وسے منظوری
و پچھو یہ صندوقے تمامی مال خطائے بھریا
پیشکامر حالات اندر کچھ نہیں دخل کسیدا
امروں باہر قدم اٹھاون کسے نہ طاقت ہوئی
سجدے اندر امر قبولن جو میں فدا لوں بھانا
ایسے کارن قبر ان پوجن کافر ہو کر مردے
و وہ بنیاں تھیں غیر بناوے سو مرد و دیوانہ
سو بنیاں وافر سناؤ کچھ اعتبار نہ آئے
نہیں شریک خدا فی اندر خبر قرآنوں ہوئی
کو میں خدا تسانا احد جاتا انہاں جواب سنا یا
امر مقدر مرضی اپنی پچھدا نہیں کسے لوں
میں جاتا کوئی ہو نہ دو جاوا حد رب تعالی
حب نشانی ویکہ پیغمبر برت نوشی وچہ آیا
کو میں قبول محبت ہوندی پاس پیارے جانی
یا والہی اندر مومن جو کچھ ذکر الا دن
سچ محبت والے مومن عالی درجے پادن
خدمت وچہ یعقوب نبی کے آیا لاکس کرامی
منع کیتا کیوں خط پچھن تھیں حضرت یوسف
لکھتہ و ہدایت والا حاضر پیش لیا وے
پھر کیوں تسان حفاظت اندر دخل تا پرتوں
رہتے بند تسان تھیں کھی خبر پیارے والی

کرن وایتا کردن با بل پھچیا دوست تائیں
 یوسف اکیھا شامت میری تسان قصور نہ کوئی
 کہیا یعقوب یوسفوں بیٹا تسان قصور نہ کوئی
 خوف کیتا بکھیاڑاں کو لوں طاقت نہیں جہاں لوں
 اونہاں پھراں تائیں کیتی جدوں سپر ولساڈی
 جبرائیل سلام لیا یا پاک جناب الاہوں
 آپ تسان انصاف جو کیتا یا قبول تائی

خبر نہیں کہیں کارن ساؤں بلیاں بھر سترائیں
 میں نقیص خوابناؤں والی نافرمانی ہوئی
 ہر اک آپر میرے پاروں شامت نازل ہوئی
 نفع زیاں جو اپنے کارن کجہ نہ دخل تنہا نہوں
 نازل ہوئی مصیبت دوں غیرت کنوں خداوی
 رب فرمایا تسان وہاں لوں کیتا یا ک کتابوں
 شیطان ہی گردن پر وھرساں شامت نہائی

بیان آمدن سالکین حضرت یعقوب علیہ السلام

اکن پاس یعقوب نبی سے کوئی سوالی آیا
 مصروں بو پیرا ہن الی حال معلوم کیتوئی
 کیا جواب یعقوب پیغمبر ساڈے وس نہ کافی
 کدی اسانوں عرش پانا حاضر نظری آسے
 ورغہ غیب ساؤں ناہیں انم غیب رے لوں
 اتناؤ کر یعقوب نبی واسکوئی پڑھے پڑھاؤے
 آکھن سب لیا نہوں ہون کل ساڈیاں خبراں
 فرسل خاص سولان ناؤں رے تنہاں و ہاون
 جو بنیاں ہی مجلس اندر جا بیٹھا اک واری
 ہاک مقرب ذری ناری بنیاں تھیں شرباؤے
 اونہاں سولان غیبوں عوے مول نہ کیتا کوئی
 ساڈے لی اکٹھے کرے لندے چر پے تائیں
 جدوں سولان خاص جیباں ورثہ غیب نہ یا یا
 اے پر بنیاں و لیاں تائیں جو رب غیب جتاندا
 آپے ایہ گل گور پستان عدول گان لنگھائی
 چھوڑا مات جے بسکوئی وحدت ربدی پاوے

بعد سلاموں حضرت لگے اس نے عرض کیا
 کھوہ وچہ پیا پارا جانی کیوں کر خبر نہ ہوئی
 غیبوں ورثہ نہیں کسینوں ہر خاصاں تھیں بھائی
 کدی تاں اپنے قدم نہ دستن ایسا وقت بناؤ
 شوخی کرے مقدر اندر نہیں مجال کسینوں
 جاری کرن و طیفے لیاں بھیں خوف نہ اے
 دن ساڈے یاں عرض پکاراں چائیں اندر قبراں
 شان جہانمے وزن برابر جو داں طبق نہ اون
 طبق زمین دیناؤں سنوں عزت عظمت بھاری
 جبرائیل جہانم خادوم خدنگار سداوے
 کتتی خلقت ویکھ انہاں لوں پاک گناہوں پئی
 شان پیغمبر نال نہ پنہن دلدے شک و تھائیں
 غیبوں ورثہ ہو رے توں کوں مرتب آیا
 جس وچہ کجھ نقصان نہ پاوے اتنا حال دکھاندا
 تھر الاہوں خوف نہ رکھن قدر قرآن نہ پائی
 شیطان کس داکرے موکالا کس تھیں شرک کرانے

گور پرست ہے ویساں تاش بے ولی بناون
داہ واہ دین محار والاحس و عیب نہ کوئی

تاں اوہ رہتھیں ہو کر منکر سدی پوجا چاون
جاگے بھاگی نصیب تنہا نہ رہنہاں ت ہوتی

مجت نہیں مصطفیٰ کی جسے
جو اس کے امر میں خطا پائے گا

نہ ارحمت نہ بخشش خدا کی اُسے
وہ ظالم دیوانہ کہہ پر جائے گا

سیان بنا کر دن حضرت یوسف عمارت باپ کے خوشیاں

اک دن حضرت یوسف کیسا باپ پیارے تائیں
جتنا وقت چمائی ہوئے نال آرام گزاراں
آکھن لگا یعقوب پیغمبر کھول بیان ضروری
مصر وں جدا بنایا جائے خاص مکان اسٹا
جدا عبادت کارن ہوئے خاص عبادت خانہ
نگراں شرط جو کول اسٹے توں بھی حاضر ہوویں
من فرمان نبی وایوسف کیتی جلد تیاری
جدا جدا سب بھایاں کارن خوب جوئیاں پایاں
بنیا پیٹے کارن سوہنا محل تیار کرایا
ایسے طور مثال سناون فضل خدا رحمانوں
وچہ فردوس معطے ہو سن نبی رسول گرامی
حُب بیدھی پاروں بسن شان محمدیاں نوں
سب ہمسائے پاک بیدھے ہو سن مومن بھائی
ہر مومن نوں نیرے ہو سی نبی رسول پیارا
طوبے رکھتھیں چھاواں حاضر ہر گھر آپراون
ہر ہر پیر و خٹان چوں دن رات آواز سے
جوئی یعقوب پیغمبر لیا ساتھ اولاد پیاری
عبدالستار کہینہ ماضی فضل ملگے سکر وں

یا نبی اللہ چھوڑا سناون شہر کتھان نہ جائیں
سخت عذاب جدا یاں دیون باہجہ پیاریاں راں
مصر مبارک نہ رساوں رہنا نا منظور می
حاضر آئے نظر سناوں تخت نشان تساوا
ادا کران سب نعمت پاروں خالق و اشکرانہ
ذکر عبادت اندر شوقوں ل کر ہواں دوویں
شہروں جدا کرے یوسف عجب عمارت جاری
ہر ہر جدا باغیچے چھاواں نہراں بیٹھہ چلایاں
نال پیار جو ملی اندر اپنے کول بٹھایا
جنہاں محبت پاک بیدھی صاحب یقین ایازوں
سچے کہتے مومن ہو سی تا بعد ارتسامی
جنت وچہ قریب بیدھے باغ رکان تنہا نوں
کسے نہ ہوگ نصیب جدا ہی خیر کتاہوں آئی
جیونکر سورج ہر گھر آپر جلوہ کرے پیارا
نال ہوا جد ڈالیاں ڈولن بہت آواز سناون
سب سردار نبی و اصدقہ مومن رب نواسے
خلق پیار محمد و الکارن اترت پیاری
یارب جدا نہ کریں سناوں قریب نبی سرداروں

خوش پیائے دست کے ساتھ رسول ملاویں
سنو حقیقت جس دم یوسف سوہنا شہر بنایا
عجب مکان یعقوب بنی وازینت حد نہ کوئی
یسی پیار یعقوب بنی لوز زینت شان جہانی
سرگھان دی تھگی و لٹوں کیتی بہت پیاری
ہر دن حاضر ناظر ہوئے یوسف لبر جانی
سنو حقیقت وہ جو یوسف سوہنا شہر و سایا
حاجت پانی کارن یوسف عرض کیتی و گاہوں
نیلوں چیزیں و احاطہ جلدی نہریا یا
عجب بادوی و لٹ باغوں شاخان میں جھکیاں
جھٹک عتاب کروا سبنوں نال پیار بلائے
جتنا کرے محبت یوسف شہر میں عاجز ہوں
کر نوائت ہوں عاصی سب شہر مندے ہوں
خوف کنوں بھرا ہوں و نیکین جہوں نہراہیں
اے بندے ہو شہر مندہ شہر م کریمی سینوں
شہر و فانیس تیں تھیں ہوئی پاک خدا فرماو
چیکر تیں خطایاں اندر ہرگز دخل دیندے
بخشش رحمت دیکھے ہوں لوں خیال اٹھائے
بعضے فضلوں عاصی ہوں جس دم بخشش پاوں
راضی ہو کر بدیاں و سن و چہ سرکار ربانی
اوہ جانن جو اس سرکائے عزت بدیاں ہوئی
اکنان و نوح طرف چلاون پڑے ل جہانوں
عزت کنوں بھراواں تہیں یوسف کول بہائے
اکدن کھیا باب پیائے حضرت یوسف تہیں
عرض کیتا اوہ بات نہ چھو حاجت سول کوئی

وقت نزلے حدت شو قوں کلمہ یاد کراویں
اک فرنگ برابر مصر و بحر العشق بتایا
جہوں تیار کرایا یوسف نامنطوری ہوئی
وینا عیش پسند نہ رکھن اوہ مقبول حقانی
اس چہ آپ حبیب ہائے ذکروں عمر گذاری
خوش گفتاراں کرن پیائے و رکھی پشمانی
مدینہ الحرمین مبارک اس و انام تکایا
جلدی جبرائیل فرشتہ آیا حکم الہوں
وچہ حرمین مبارک پانی پل وچہ حاضر آیا
سجد الفت کرد یوسف نال تمامی بھایاں
مصر مکان لساڈی برکت نرمی نال سائے
نظر مبارک دیکھ نہ سکن ہود لکیر کھلوون
وقت وانا ہتھ نہ آئے حیرت وچہ کھلوون
شفقت حال جہاں پر ہوئی امر کے بسائیں
وچہ وینا سب پردہ پایا خوار نہ کیتا تینوں
پیری صفت و فاداری ہے گدی خلاف ہائے
سوجھد اسیں رحمت اپنی کس پر نوح کریدے
بدیاں بدلہ رحمت ملدی جو اس در پر آئے
جنت امر ہوئے جس ویلے پرت سوال سناون
اس و اجرنہ لیا تینوں رہ گئی بدی فلاحی
عبدالستار اساتذہ عدالت بچن امید نہ کوئی
اک دون جہب حکم سناوے نہیں غدا تینوں
کر الفت پھچیاں باتاں نال پیار بلاو
جو میں حوالہ بھایاں کیتا سناون کر سائیں
فضل احسان خدا کے چھو کیا کیا رحمت ہوئی

کتنی داری کول یوسف بے پیاہ ہونے
 کدی کدی ل تازہ ہونے توین و لبر جانی
 کرن و انت و چہ صلا سے ذکر مفسر لیا یا
 پتھر و اک تختہ ہمسی پنج ہزار مناں و
 ننگن لکیاں ٹھوکر لگی کج یعقوب بنی لول
 کر عقہ اس وقت یوسف نے قدم مبارک پایا
 اوس دہانے ظاہر ہویا زور نبوت والا

دو فراقوں حال سناے باتاں کر کر ووسے
 عاشق سے معشوق برابر ووسیں پیر خفانی
 بالطن عظمت زور یوسف اشان بیان سنایا
 وچ میدان حویلی اندر کولوں رستہ جاندا
 وکھ حوالا غیرت ہوئی ربدے حاصل لی لول
 ٹھینڈا مارا کھایا اس لول کتنی دور وگایا
 ہور بیان سناواں تینوں محب حقیقت خالا

ذکر و عظمت جمال حضرت یوسف علیہ السلام

ٹھپیا ہر ملک اندر تنگی نازل ہوئی
 نعم و نگیری سخت بلائیں ملکاں پتہ پیاں
 یاوندہ گئی الفت خوشیاں راں پار و سار
 ہر یا پتہ نظر نہ آدے سٹریا طبق زمیں و
 سب پھیاں گھر بار کے چپ بازاراں ہوئی
 ایسے حکمت ال یوسف بے بھائی رب لیاندے
 کرن وایت ہر ہر ملکاں جوں مصیبت پائی
 ستواں سال جو تنگی والا پیرے پیرے آیا
 قائم وائم رب تو انا بے نقصان تعالے
 وانے جمع جو کیتے آہے یوسف نبی گرامی
 تن میںے سنویں سالوں باقی آہے رہندے
 گھر گھر مبارک اندر تنگی وقت وکھایا
 قدرت مال بے وی کھلا سختی وادروازہ
 اور بار نبی کے اس کے خلق اسٹھی ہوئی
 سر سجد پوجہ و ہر یا یوسف چھم چھم ہنجول ویا
 یارب جیکر فضل لتاؤ اساعت ویر گائے
 جبرائیل پیغام لیا یا گرو نہ گریہ زاری

اس مصیبت فاقے کولوں کج کے کیانہ کوئی
 وکھ تماشہ فاقے والا لاکھاں جنداں گیاں
 عزرائیل ضرراں پیرے بھر بھر پورا نا کے
 شوح فراجاں وندیان سن جدوں حساب بھریندا
 شہراں حال جو قبرستاناں کرے آواز نہ کوئی
 سٹھ منزل واپینڈا کر کے آن لے رہا نہ
 اتر مصر مبارک اتر عین برابر آئی
 نزع تاشہ شہر مصر لول رب جبار وکھایا
 ہور شریک پیدا کیتا ذات قدیمی والا
 جو ہر جنساں غلہ ہمسی ہو گیا ختم تمائی
 جوں انت لقرہ کاروں ذکر مفسر کندے
 کلی گلی وچہ فاقے ظالم گھوڑا ان دور اپا
 جتول کن ٹکا بے کوئی آدے کھلم آوازہ
 بابی اللہ فاقے پاروں حال رہ گیا کوئی
 پاک و سید خلقت پاروں جلد سوالی ہویا
 بچن مجال ہوسی رب سایاں کون جیانی پاتے
 عرض سوال قبول لتاؤ ابر کر کے رب باری

سب کچھ لہوں آکھیا جاوے آیا حکم ربانا
 تال سینا لہن قدر شاہ اجودہ نور و کھاواں
 سخت ذاب بیت پہنچی فائے مال جنہاں
 تال حسرت زیارت پاوان و کھین سر ربانا
 روز جمعہ دا فجرے ہسی حکم خدا فرمائے
 سن کر حکم تمام خلافت جلدی حاضر ہوئی
 برفقہ کھول صیب ربانے پاک جمال و کھایا
 واہ سبحان اللہ جہ ظنقاں پاک زیارت ہوئی
 اس ن ہر ہر طالب تائیں تلیا قرب حضوروں
 ہر کھنڈے توں لذت بھر یا جدوں جمال و کھایا
 ایہو مثال جو جو مبارک پڑے شوق لاہوں
 تھے دن ہو زیادہ آپر سختش ربدی پائے
 ترک جو کرے جمعے نمازاں راوی خبر لیا ہے
 بیجا ترک کرتے ن لہوں پوکے نفاق سیاہی
 مہر لگن دی ایہو نشانی جس پر خفگی ہوئی
 جو دن گزے عظمت پائے پے پے جاے
 پخت شرمکال و جو کھن سخت نفاق جنہاں لہوں
 ہر مجلس چہ اپنی ضدوں جھگڑن بازنہ آون
 سنو حقیقت بات لہناں دی یاد اسانوں آئی
 کوئی نہ رہ گیا یا جنہاں لہوں ہم خیال جہانی
 اگلا جمعہ مبارک آیا پھیر جمال کیتھنے
 جس دن جمعہ مبارک ہوئے آن یارت پاوان
 وچہ تفسیر یوسف ہے آیا برکت نبی پائے
 تن پینے نقرہ کاروں ذکر حسین لیا یا
 کھاون ہون باہجوں لوکاں لہنے روز گزائے

حاضر ہون مکان نلائے سہنوں مسی کھانا
 عجب تماشہ خلقت کارن قدر چچان کرواں
 پانی اندر با فرمائے دیو جمال تنہاں لہوں
 یاد نہ ہے دیوانے ہوون حاجت پینا کھانا
 دیواں سہنوں سین یارت جو کوئی حاضر آئے
 حج مبارک حاجیاں انگوں ورنہ رہیا کوئی
 موئے دے پد بھینا و انگوں چان حسن لگا یا
 لذت مست دیوانی کیتی حاجت یار نہ کوئی
 نقشہ و کچھ مرنی والا پیر سینہ نوروں
 اگلے جمعے مبارک تائیں کھانا با دن آرا
 بیشک جمعے مبارک تائیں پھون پاک گناہوں
 جمعے نمازوں حج فضیلت حکم رسول سناے
 اکہ و ترک ہوون تا تو بہ کنوں خلاصی پاوے
 مہر لگاے اس دے دل پر غضبوں پاک الہی
 درد محبت شوق ربانا اثر نہ پاوے کوئی
 شکر تو بہ کرے جو موسیٰ بخش رحمت پائے
 تو بہ طرفوں باہجہ ہدایت آوے شرم تنہاں لہوں
 نال جو اباں شیطان رائے بہت مثال لیاون
 اگر شہر مصر دیاں لوکاں جدوں یارت پانی
 بچہ خوشی دلاں وچہ پہنچی دیکھ جمال نورانی
 جوین باغیچے پانی آوے اثر کمال ہو پونے
 کھاون ہون باہجوں جن راوی خبر سناون
 و کچھ جمال مصر دیاں لوکاں چالی روز گزائے
 ہر ہر بعد پینے یوسف نور جمال و کھایا
 کرن روایت صحبت نیکاں سنتوں یار پیاے

شانِ فضیلت مجلسِ نیکانِ خاقانی فرماتے
اودہ مقبول سولِ خدا کے عالی شانِ جنہاں

ساعتِ صبحت سو برسوں میں وہ عبادت پاوے
جوین ثوابِ تنہاں کی صحبت ذکر نہ کیتا جاندا

دور ہوئے سب علم و لکیری دیکھ جمالِ سولوں
سز ہوں سب تشہیر صال آئے صبرِ جہولوں

ذکر سرور کائنات صلی اللہ علیہ وسلم

میں قربان سول اللہ تھیں کیا کیا صفت بناوا
عالم اندر رحمت عالم بد تشریف لیا یا
شوقوں و لیا طبعِ زمیں و انٹھا کفر و یوانہ
ہر طرف بنی کے نوروں روشن عالم سارا
واہ واہ نور جمالِ محمدی ہر گھر چائیں لایا
بد میں سلامی ہو کر آیا شوق پیاروں
مذہب بت پرستی والے ہو گئے حال و پرانہ
کتنے عاشق جشون بصریوں طلب زیارت وہانے
کچھ زیارت نال محبت بولن ذکر زبانی
جیونکر حسن جمالِ محمدی میں کیا بات سنائیں
جس نے صاف عقیدہ کر کے اتوں جھاتی پائی
نال نصیب جنمانوں حاصل پاک زیارت ہوئی
خوش خسار جمالِ محمدی جس نول رب کھایا
جو مسکین محبت شوقوں آن زیارت پاوے
وہ وہ روز جنہاں نول فائے مفلس جانوں تھیون
کچھ یوسفوں تن میں نے خلقت بھکے ساری
رہ گئے رونڈے نون جوہر حضرت نال پیارا اٹھاوے
وہ وہ پیون وی اس لڑا کینوں محبت ہی نہ کائی
اٹھ گھوڑا جس پر سواری اس حضرت تھی ہوئی

مال پڑو واہ بھی پڑو اداسا کے کھول گھواوے
سب میاں آسمان اندر رحمت چائیں لایا
جھڑے زمین پر ٹھا کر سا کے بعزت بت خانہ
تھر تھر کئے عرش دیوانہ کیتا عشق پیارا
جیونکر طوبے لکھو چہ جنت گھر گھر آریا
حاضر ہو کر تاپ جھلی پائٹ گیا و چکاروں
پقیانے لولے انول بھا جڑوئی شیطاناں
دیکھ جمالِ پیک والا رہ گئے اوس بھکانے
جنت وی کچھ لوزانہ ساناں لیا دلبر جانی
وہ جانا نہیں برابر کوئی مشرق مغرب تائیں
حرص جہانی لذت فانی یاد نہ رہ گئی کائی
جوین دیدار الہی یا یا فرق نواب نہ کوئی
بھل گئی ذات صفات تمامی یوسف پاوے
نظروں وور بیماریاں ہون فائے یاد نہ اون
شوقوں و قون مست ہمیشہ دیکھ زیارت جیون
جنہاں سول پیارا اٹھا رہتے عمر اں ساری
لب پاوے مکھ اسلے اندر شفقت کر م کماون
لذت شیریں نال دیوانہ یاد نہ آوے مائی
جد تک اس پر ہون اوبوں کرے پیشاپے کوئی

میں کیا ذکر بیان ساواں قدر نبی و ابھائی
 جس نے اکھیا جنت حورال سب کچھ نامنظوری
 ابوہریرہ جابر کولوں جا پچھ عیشیق نشانی
 ہے معلوم حسن بصری نول قدر نبی و ایارا
 سچی حب رسول لندی دل پوچہ جہناں نول
 عجب تماشا حب بنیدی و رولال تھیں صری
 بس میان حد حب نبی کی تساں خیال نہ کوئی
 سکوئی دوست باہم تسا نول دشمن نظری کے
 وطن اپنے وچہ دوست باہم کول الیک بیگانہ
 شان محمدی قدر نہ جان چھوڑن تابعداری
 سنت امر حد ثیاں کولوں صاف انکار لیاون
 جو حکم قرآن حدیث سائے اکھن میں تیا میں
 جو سنت قتل نبی کی لوڑن بدعت لول پیاری
 یوے دشمن نبی کے دین یا نول خالی
 شہر دینے قتل کیتونے کر کے ظلم جفائی
 قوم مہاجر نے انصاری حب نبی کی یاروں
 ست سو حافظا سدن ظلموں وقت شہادت پایا
 قتل تالوے ہوئے قریشی نسل رسول الہی
 سب بیدیاں گھوٹے بدھے روضے پاک دوالے
 ابو نعیم وایت کیتی نوکر حسین لیا یا
 شادیاں چہ یزیدی فوجان خوف نہ قہر لاہول
 قلم لوہے کی پیدا ہوئی غیرت حکم حقانی

جا کر پچھ بلال نبی حورال تھیں سا نول خبر نہ کافی
 ہر دم حاضر دوست ہوئے اکھیاں تھیں نبوی
 دو فرزند محبت اندر کیتے جس قربانی
 دوست کارن چھوڑیا جس نے ماپو وطن پیارا
 وچہ سرکار جناب نبی قرب کمال تنہا نول
 جنت ہو شفاعت بنیدی فرض لانا چہ کرنی
 پھیر شفاعت کارن اسنوں کول ضرورت ہوئی
 باہم محبت نبی تساو اکیو کر بھارا ٹھاوے
 وچہ پردیساں دست باہم کول پے کون پرانہ
 جنت اہل بیرون کارن اہلی دول تیار کی
 حنفی اہل جماعت سنت فرقہ پاک سداون
 دین بنجایا ایماں لوکان یون سخت سزائیں
 منہ تھیں است بن نبی کی امروں و رسکاری
 دعوی دین جو قوم یزیدی سنتوں یا رسوالی
 یاراں ہزار پچھنویکاں قتل شہادت یابی
 اک ہزارے ست سو اس دن بکل گیا لواروں
 دو ہزار جو نام ضلائق راوی ذکر سنایا
 گھیرا صحاباں کے گھر لٹن خوف نہ قہر تباہی
 دعوی دین دلاں چہ رکھن نافرمان منہ کالے
 حد فرزند جس نبی داناں شہید گرایا
 سر حضرت ایزے نیکیا فکر نہ ظلم گناہوں
 بیت لو ہو تھیں و کر لکھ دی حاضر قہر نشانی

شَفَاعَتِجَدِّہِ یَوْمَ الْحِسَابِ

کوئی لوکان نول فرماے بیٹی شاہ علی دی

مَا فَعَلْتُمْ وَأَنْتُمْ خَيْرُ الْأُمَّمِ

أَتَرْجُوا أُمَّةً تَمَلَّتْ حُسَيْنًا

ام کلثوم جو پھین پیاری شاہ حسین ملی دی

مَاذَا تَقُولُونَ إِذْ قَالَ الرَّبُّ لَكُمْ

<p>کیا کیتا تان امتی ہو کر دیو جو اب اسانوں</p>	<p>کیا لو لو گے جس ن پتھے نبی رسول تسانوں</p>
<p>مِنْهُمْ اساری وقتلی سَنَلُو بِدَمِ</p>	<p>اِعْتَرَتْنِي وَبَاظُنِي بَعْدَ مُتَّقِدِي</p>
<p>قید قتل کہ خون انہا ندا و یو و ستمن سارے</p>	<p>میں تھیں پتھے جو سن باقی میرے خویش پیارے</p>
<p>اِنَّ تَخْلِفُو اِنِي النَّبُوَّةِ مِنْ ذَوِي رَحْمٍ</p>	<p>اِنَّ هَذَا اجْزَاءُ مَا نَفَعْتُمْ لَكُمْ</p>
<p>التانسان مخالف ہو کر کیتا قتل اسانوں</p>	<p>بدلہ ایہو جو رستہ جنت و سیا حق تسانوں</p>
<p>اوہ حضرتہ اقبال دشمن جو کر قوم پریدی واکہ پریدی و دشمن است و حل نہ کوئی منہ تھیں کلمہ پرہن تھیں کعبے لوانگ لانی بھاگ بھاگ جنہاں لوں گئے جا کر بھانہاں لوں سب کچھ کرو تصدیق اس تھیں و سی صاف گواہی قتل کر لیاں سارے مردوں جو انکار لیا وے دولت مال کرے قربانی ادب کنوں شرکے قتل کر لیا جو کوئی اس وی کر دانا فرمانی نہ مہیا ہو جتاں والا عشق ایمان نشانی وند شہید نبی و اسکر ایسے وند نکالے امر حدیث بتاؤں گان گالیاں لمن جنہاں لوں قتل کیتا جس دینوں منکرہ پایو جا یا بھائی جیکوئی سنت ظاہر کر سی ہو سی بے پروئی سنت ادا جو کیتا لوڑے کڈ من باہر مسیتوں کسر کے ن پشوتانیاں پایاں کن بلایا جائے کفروں شرکوں حدت بردی کیتا پاک لال لوں شر ہزاراں پر وہ اس پر باطن اندر پایا زبیاں تے آسمان تائیں جلوہ نورا ٹھاندا</p>	<p>کرن وایت کرے جو غصہ سنت دیکھ نبی وی کلمہ پرہن تے بدعت شرکانوں محبت ہوئی اوہ بھی دعویٰ دینوں رکھن سب و وسووانی عبدالستار قدر نبی و اکیا معلوم تنہاں لوں ابو کر تھیں جیکوئی پتھے قدر حبیب الہی حضرت عمر کنوں جد کچھو غیرت عشق سنا وے شاہ عثمان کنوں جد کچھو صدقے صدقے جا وے شیر علی تھیں جیکر کچھو قدر حبیب حقانی نیزہ جھل نبی وے اگے آپ ہو یا قربانی پورا عشق اویں قرنی جو قرن لایت وائے ایسے مانے قدر نبی و اجا کے کچھ انہاں لوں قدر نبی و اصوب جانے جس نے پیت لگائی بدعتیاں تھیں جیکر کچھو سادو دوس نہ کوئی اوہ سنت اہلجماعت سداون ثابت عشق پر نیوں جو بدعت شرکانوں پر عاشق سنت اہل سدا وے مجلس گندی ذکر پوسنت اباقی شوق اسانوں کرن وایت حسن نبی و ادب رحیم چھپایا نہیں تاں جیکر نور محمدی ظاہر کیتا جائدا</p>
<p>ذکر حضرت یوسف و حضرت یعقوب علیہما السلام وغیرہما</p>	<p>ذکر حضرت یوسف و حضرت یعقوب علیہما السلام وغیرہما</p>
<p>عبدالستار بھایاں اس چہ عجب مکان بنایا</p>	<p>مصلوں جدا جو حضرت یوسف سوہنا شہر سایا</p>

وسن والے لوگ جو مومن آہے خاص عوامی
 عمل شریعت شوق زلیخا ہور خیال نہ کوئی
 جو گلزار یعقوب نبی تھیں پتھر پتھریاں دی
 سب پتھراں لڑن تختے رہنے بیٹے باراں باراں
 تخت خوشی دے آہر رہنے بنی یعقوب بٹھایا
 خوشی پر وار یعقوب نبی صفت نہ کیتی جاو
 مجلس اندر بیٹھا ہوئے اوہ مقبول غفاری
 درو غماں چہ دعائیں منگے اک دن بنی ربانا
 فضلوں خوشی کھاں سالوں بار خالق سائیں
 ربے یاسی جد تینوں یوسف اسیں ملیساں
 کل مرادوں ملیاں فضلوں فرق خلاف نہ کوئی

مدنیۃ الخیرین سے اندر چہل ہزار تمامی
 زماں مصر دیاں دین سکھاوے ڈوبی عالم ہوئی
 وچہ تفسیر یوسف دے جو نکر خبر مفسر لیا مذہبی
 حسن جنہاں ارہ شنائیں چائیں کرن بازاراں
 ہر دن لوگ سلامی آون خوشیاں ناک کھایا
 فخری جو ہیں باغیچہ نازہ خوش گلزار لیا دے
 سچے کھتے تاریاں وانگوں سب اولاد پیاری
 وچہ حیاتی میل یوسفوں پھر جو ہیں بھانا
 استھیں بعد قبول اسباٹوں جو کچھ لمن نہراہیں
 استھیں چھپے دفتر عم دے سارے غرق کر لیا
 چالی سالوں بعد نبی دی اجل تیاری ہوئی

مقولہ شاعر

ہے افسوس حیاتی آہر کیا اعتبار کچھو سے
 مرصاں خوشیاں گئے سب ان سب پیاراں رہ جاو
 کیا شطرنج حیاتی والی دلوں ہو کئی پیاری
 باناں کر دے پار پیارے پوچھ رنگ و ٹاؤن
 ہنو پتھراں سٹپ ستیاراں ہر پیاریاں بھایاں
 زلفاں مشک مظر پلایاں مر مر خاک سماون
 چپ چپ تیاں تیراں سن کرے آواز نہ کوئی
 سب باراں تھیں جانا جس لوں حکم حضوروں آوے
 و کھین کھلے چلاوون ہنجوں پیایا بازار لٹھوے
 اک سرکائے حاضر ہودن پاوون قرب حضور ہی
 آون جاوون دنیا آہر فضل کمال تنہاں لوں
 عبدالستار اور وفراقوں بول حقیقت ساری
 اک دن چہر ایل فرشتہ مر سلام لیا یا

اپن حیت جدیاں آون جدوں برابر تھوے
 اپن حیت پیارے جانی دواع سلام سداون
 کھڈ گئے کئی لکھ ہزاراں اور ٹک با زہی پاری
 پھر کلام نصیب نہ ہو دے کر کہ پیار بلاوون
 آپ لو آپ نشا نہ دھر کے مارن پتھر جدیاں
 خوشی لٹھائے حسن سوارے پھر نہ نظری آون
 کوئی نہ اپنا حال سناوے کیا کیفیت ہوئی
 ہور کسید اسدے اندر دخل نہ پایا جاوے
 خصیت وقت کسید اسدے اندر دخل نہ پایا جاوے
 اکناں گلوچہ آتش سنگل بخشش کولوں دوری
 راضی ہو کر رب بلاوے رحمت نال جنہاں لوں
 وقت فات یعقوب نبی دی چہ نکر ہوئی تیاری
 یا ہی اللہ تیرے کارن حکم خدا فرمایا

بہت قبول ہو یا سرکارے تیرا صبر گرامی
 ساتھوں جو اس غم کے اندر سنگیاں تسان جائیں
 تسان جو آگیا اینہیں کھین لوسف نظری آئے
 اسان تسان نوں یوسف پیار اموجان نال ٹلایا
 تسان جو آگیا وچہ حیاتی پارے اکٹاری
 گیا تسان پیار یوسف دوست و لبر جانی
 کل پروا تیرا اسان فضلوں میل تامی کریا
 یا نبیا اس وقت تسانوں حکم ایہور حمانی
 آس سرکارے بنی پیارے چھوڑ مصر دیاں گلیاں
 اوڑک ایہ پیغام رہا نا جبرائیل سناے
 اس لائیت لائق ناہیں تربت پاک تساوی
 پیو و اجے وی قبزیارت کر لو جانڈیواری
 سکر حضرت یوسف سوہنا جلدی نال بولا یا
 لے او بار حوالے رہے کیتا اسان تسانوں
 اوٹھے ہوگے فات تساوی جلدی کرو تیاری
 سکر وھرتی جھڑا یوسف غش دی حالت آئی
 تھر تھر کینے یوسف سوہنا زانگ ٹا یا زروی
 جے سوہنا ناز نیازاں خوشی ہمیشہ تھوے
 ہے افسوس محبت لدی آہی ساتھ جھنڈے
 ویکھ زیارت لین نہ رتے نہ باتاں کریاں
 کرے لاسا باب پیارا چرس گدرن تینوں
 سب نڈاں ورو فراتوں رو ہنچوں بھریاں
 ولدیاں تاں پھر کس آگے عمرن بیان کریاں

ظاہر باطن کل مراد ان تیاں اسان تامی
 آسان تیریاں پوریاں ہویاں دل آخر تائیں
 قبر اندر غم و لگیری ساڈے نال نہ جھاسے
 ملکاں آپر راج کریندا اکھیں نال وکھایا
 اس تھیں بعد قبول اسانوں رد مصیبت بھاری
 اس تھیں پچھے درد غمان دی یاد نہ رہی نشانی
 ہر دم خلق سلگامی ہووے خوشیاں میلہ بھریا
 چھوڑ سلامت موج بہاراں چھوڑو دنیا فانی
 بار شد گکار گکار خوراں رستہ وکھین کھلیاں
 پہنچو شہر کنعان شتاپنی امر خدا فرماے
 بعد تسان تھیں عالم ہوسن دشمن قوم ساڈی
 یا محبوب تساڈے کارن جلدی سفر تیاری
 نال محبت حکم رہا نا کھول بیان سنایا
 راضی ہو کر طرف کنعانے رخصت کرو اسانوں
 وقت جدائی حاضر ہو یا بل لو جانڈیواری
 اپن چیت پیارے جانی لگے کرن جدائی
 بھر کر آہی دل وچہ آہی مچھلی ٹھنڈی سردی
 جدوں جدائی حاضر ہووے بل وچہ لوہو پوسے
 اپن چیت جواب توے نکھلیاں چھوڑی جانڈے
 بہت مراد ان لوچہ ہین گراں دل وچہ ہیاں
 رو کر عاجز ہو نہیں یوسف ورو پنچا نہیں تینوں
 جاسن جدوں حبیب رہاے کون و تھی لبریاں
 کسنوں بابل بابل کر کے نال پیار سدسیاں

عمر

کہ دربار ویران ہونے لگا

اچانک مجلس کو حیرت ہوئی

جہاں سب کو ہوتا تھا سودا نصیب
لگی رونے بیل کدھر جاؤں میں
تو فریاد کر کے لئے دل غریب

وہ بازار ویران ہونے لگا
کہ گلزار ویران ہونے لگا
کہ گھر بار ویران ہونے لگا

کرے پیار یعقوب پیغمبر سب فرزندان تائیں
حضرت یوسفوں فرما ہے ہاں حبیب ربانا
اس زمین چہ وقت تہادت تیری حکم اسانوں
شکروں صبروں مال عبادت سر سجدیو چہ دھرتا
سوز فراق تان چہ جزا رب ل حاضر رہتا
پیاؤ کر جلد اسوار می رخصت کرو اسانوں

سر پر دست مبارک پھیرے دینداریک عا میں
دل مغموم آزرده کر کے مصروں چھوڑا نہ جانا
انشاء اللہ وہ مصر کے ہوگے آرام نشانوں
وردوں کھلا ہو کر دل بیتاب نہ کرنا
جس بیاروں عزت سانوں اوسے در پر رہنا
خاص خوالے بے کر کے سو پھیاں ساں نشانوں

سپان حضرت شدن حضرت یعقوب علیہ السلام

وداع پیارے بیل کارن لگی ہوں تیار می
روون ہر ہر مومن جاں ہجوں لایاں جھڑیاں
وہا فرما کر دوست رہدا ڈاچی اپر چر چڑھیا
وقت جدائی خوشی کلاماں جیسا کون سناے
کون کوئی تیناں نون اکھے گرد نہ گریزاری
شہر دل نکل یعقوب پیغمبر ایہ فرمان سناو
سکوئی ساٹھا ساٹھے جاوے ایہ نہیں حکم ربانا
مڑ مڑ گل چہ لیکر یوسف طرانا مال پیاراں
اے بابل تسان دینا اندر ملنا نہیں اسانوں
وقت جدائی درد فراقوں رووے شکر سارا
صبر تکی و عطف نصیحت جانڈیوار سخائی
رہ گیا کھلا نمانا یوسف درد وین اچھائے
درد فراق نشانی دیکر کندو کھالی پیاراں
بیٹوں بیٹوں اٹھ اگیرے ہوو جندری کلل اٹھے

اندر باہر اوسے یوسف روندا کر گزار می
ہر ہر تیناں سوتی برس گشتاں غماندیاں چڑھیاں
درد فراقوں یوسف سوہنا غمش چہ دھرتی چڑھیا
بھاپیں بھڑکن صبرو اٹھے بات نہ کیتی جاوے
جانے ویکھ لیدو سچناں نون رونامہ عمران ساری
ایتھوں رخصت کرو اسانوں سکونی گھروں جاوے
جنرٹیل جو میں فرمایا اسان اکیلیاں جانا
کون کلام ربانی موڑے پون و چھوڑے پاراں
انشاء اللہ اسیں کسیدن لسان ان نشانوں
سب فرزندان کیتا رخصت رو کر بنی پیارا
بول سلام علیک پیغمبر شتر مہار اٹھائی
صدقے جاوان میں ہووے میں بھی جاواں نالے
جانڈیاں نون پیارے یوسف دکن میں جھلار
وم دم سوچ وقت نزدیکے فائز نہا جاوے

وروں بلبل بھائی بنی بچوں رہیں نہ ویساں
 آخر جس دم دستوں کو لوں غائب ہوئے سارے
 اور کجاڑ بیٹھے گھر اندر غم وی مجلس لائی
 نظر نہ آوے یار بیگانہ سنج عبادت خانہ
 سوز و آقوں آتش محی نیند آرام نہ آوے
 چھوڑ حقیقت عبدالستار نہ کر طول کہانی
 باقی ذکر یعقوب بنی واسنو حوالہ بھائی
 چھک لٹا بنی بنی بستانوں جلدی نال پونچا یا
 ختم ورو پونچا کر حضرت زمان رو کمالوں
 اسے حالت حکم بے تھیں نیند زعلیہ پایا
 اسمعیل اسحاق پیغمبر چا چا باب پیار کے
 خدمت اندر حوران کھلیاں عجیب سنگار نورانی
 گلوچہ مل یعقوب بنی لڑوں نال پیار سنایا
 قرب حضور کی کرن رسولاں اتنی بات سنائی
 اٹھ کھڑا دوست بد خوابوں سرت سمھالی
 مشک معطر تھیں وہ خوشبو آوے بے اندازہ
 کول کھلا اک مرد خدا و اصحاب خلق صفائی
 اس نے کیا چھپیاں چون اک حبیب رہا
 پھر چھپیا یعقوب بنی نے نام کی اسد بھائی
 رہے اپنا دوست اسوں کرا کرام بنایا
 شکر ات یعقوب پیغمبر اس پچھ جھاتی پائی
 دعا فرما کر آکھیا یارب کچھ پرواہ نہ تھنوں
 حکم ہو یا اسیں پورے کر یاں خوشی و ساد
 ایسے مکان ساد پکارن کس ہو یا ساروں
 شکر عام بنی فرمایا خدمت و اپنی تائیں

ورو آکھیاں لڑوں بچھن نیر جلاون کھلیاں
 آپیں مار خرقاں لٹے سرب فرزند پیارے
 پہلی رات بھائی والی پیش یوسفوں آئی
 ورو یوسف حال ویرانہ کیتا ورو دیوانہ
 بڑا عذاب بدائی والا قبریں مار پونچاے
 ثابت قدم رسولاں جھلی جو تقدیر ربانی
 مصدران جلاوس رخصت ہو کر شتر ہارا ٹھکانی
 پونچاے دی تربت ایتر فیض یارت پایا
 حج زیارت حاصل ہوئی پچھے چالی سالوں
 حضرت بدلیل پیغمبر خوابے اندر آیا
 بیٹھے تخت لورانی ایتر تربے مقبول بہار
 تربے برابر رہے اندر بیٹھے پیر حقانی
 بہت وہ اسی آدھل سالوں بھنناں ایہ فرمایا
 ناں پیر اکھیاں گھر گیاں نیند نہ رہ کئی کائی
 کیا ویکھے اک خوب عجائب تازہ گوز کالی
 اس تربت وچہ حاضر ہو یا جنت وادروازہ
 کہیا یعقوب پیغمبر اسوں کس وی گور بنائی
 فضل انوں ہے اس کارن ایس مکان سکائی
 اس نے کیا خدا وی رحمت جس پر غالبانی
 ایہ جس کارن فرش لورانی رحمت کنوں وچھپا
 جس نہیں کیا اور نہ اسوں طاق پاک کھائی
 ایہ مکان عنایت تھانوں فضل تیرے تھیں بنوں
 سر ہر قضا چھپیاں لڑوں رحمت نہیں وراوی
 جس وچہ حاضر جنت حوران رحمت نسل خوار
 مسخر اندر تو جا کر سادہ فی خبر و ذات نہائیں

یوسفوں السلام علیکم ساڈی طرفوں کتنا
ایہ پیغام یوسفوں آکھیں تیرا دلبر جانی
اوہ بندہ جو پاس قبرے نظر نبی نون آیا
اوہ سی عزرائیل فرشتہ شکل النسان دکھالی
وچھ حبیب خدا کے اس نون نال پیار بولا یا
کرن زیارت آیا یا توں سالوں لیون آیا
بعد سلاموں حضرت اگے اسنے عرض گزاری
سکر خبر حبیب رہانا بہت خوشی وچہ آیا
تا اس وقت فرشتے تائیں پہنچیا حکم رہانا
تاں پھر کیتا عرض فرشتے اوب محبت پاروں
کیا ورا نہ ہو ویا حضرت تاں میں جان نکالاں
تاں اس وقت پیغمبر بے کیتا بول آوازہ
چھکڑا وار سلام ساڈا یوسفوں پہنچا میں
اس تقیے پچھے آکھن لگے عزرائیل بھائی
ہو یا ورا نہ زمین پر جلدی اوہ مقبول پیارا
جہوں فرشتے سینے آپر دست مبارک دھریا
تاں جس ویلے رحمت ہون لگی جان پیاری
سب احسان میرے پر ہوسی یارب خالق سائیں
وقت نزع تکلیف نہ پائے اس دی جان پیاری
جے یوسفوں عزرائیل توں کجہ دکھ پہنچانا
ایہا نشانی پاراں الی سچا پیار جہاں وا
بھاویں سخت جدا یاں آون پارہ پھلن پاراں
جے میرا روح لیون آویں سنے بھیجا یمنوں
یوسف نال یعقوب نبیدے اوہ وپیت پیاری
واہ قربان رسول محمد خاص حبیب رہانے

لے اوپار حوالے رہے صابر شا کر رہنا
جا لپیار اپنے تائیں چھوڑی دنیا فانی
اوسے ساعت اندر اس نے حکورت رنگ وٹا یا
آئی پاس یعقوب نبیدے صورت بلکا نوالی
عزرائیل توں کس کارن پاس اسٹاے آیا
عزرائیل فرشتے تائیں کجی فرمان سنایا
ختم ہوئی سب عمر ساڈی آیا وقت تیری
وہیو اجل پیالہ سالوں جے رب حکم سنایا
خارج روح کرنا جس ویلے بہت پیار کمانا
جس دم شربت وصل پیالہ ملن دگا سر کاروں
رہدی طرفوں عاشق تائیں جام صال پیالاں
ایہ پیغام سوال ساڈا رب غریب نوازا
نصرو فات ساڈا اسنوں سارا حال سنائیں
آہیں بل لچل سالوں حاجت ہو نہ کافی
وچہ تفسیر یوسف کے جوین کجہ حقیقت جالا
کلمہ رہدی وحدت والا یاد پیغمبر کر یا
رہد پترے دوست رہے اتنی عرض گزاری
جان کنڈن تھیں یوسف میرا کر کے فضل بچائیں
ہو روایت بحر العشقوں بولیا نبی غفاری
پورا کر لے ساڈے آپر آکھے نبی رہانا
وقت نزع تک پیار دلا تدا ہرگز چھوڑ نہ جاندا
بھاویں قبریں داخل ہون گذرن سال ہزاراں
شوق الہی غالب ہو یا جلدی لچل ہیوں
یاو کیتو سو یوسف پیارا آخر جاندی واری
وقت وفات ہو یا جس ویلے لگے کرن چلانے

حال نزع و چھ کچھ اس لیے درود معلوم کیتونے
 جو تدرہ ساڈی اہمیت کارن دکھ عذاب پہنچانا
 سب امت ایسے اپتر بھار ٹکایا جانے
 واہ وا بھاک نصیب تہانے ایسا پیر جنانوں
 وقت نزع جس اپنی جانوں اہمیت کیتی پیاری
 لی مبارک چھ اصحاباں جدوں رسول ٹکایا
 یا امتی یا امتی اکھن خاص رسول الہی
 ایسا نبی بھلایا جس نے پکڑھی نا فرمائی
 باقی ذکر یعقوب نبی واسنہ حقیقت بھائی
 جدوں خداوند واصل ہو یا اوہ محبوب حقانی
 یسکا ٹیل بھی حاضر ہو یا سن فرمان رہانا
 بہت ملاکتال و بانے کئی جماعتاں آیاں
 غسل جنازہ دکاں کیتا ہو رنہ حاضر کوئی
 ابراہیم نے سارہ خاتون بھی اسحق پیارے
 کرن روایت جس دن پتی عمر یعقوب نبی ہی
 کچھ روز تولد ہوئے جوڑے ویر پیارے
 دو سو سالان عمر و مانی کیسا امام غزالی
 جلدی جبرائیلے تائیں امر خدا فرمایا
 کل پیغام سلام وصیت ہو حقیقت ساری
 اول ان سلام خدا و ا یوسف نون پہنچایا
 یا حضرت دل رنج نہ کرنا امر کیتا رب سائیں
 باپ تیریدی عمر پیاری ہو گئی ختم تھامی
 سکھ و وفرا قوں یوسف تھم تھم پنچوں آیاں

عزرائیل فرشتے تائیں ایہ فرمان دتوںے
 وارو کر سب ساڈے اپتر اکھے بنی رہانا
 پھر کوئی تابعدا ساڈا اورو عذابنے پاسے
 لیار بہر رحمت بھریا فضل امید تھناں نون
 فرض ہو یا سب من کارن اس ہی تابعداری
 کھولے بند کفن جدیاراں کیا کچھ نظری آیا
 قبر اندر بھی عم امت و اتھی شفقت آہی
 اوہ کافر مرد و شیطان لغت رہیں جہانیں
 جیونکر و چھ تفسیر یوسف نے خبر روایت آئی
 جلدی حکم ہو یا رحمانی اٹھے ملک نورانی
 نالے جبرائیل مقدس سنتوں یار سجانا
 نوروں کفن بھی آپار حمت جھڑیاں لایاں
 کول اسحق خلیل نبی کے گور برابر ہوئی
 چو کھی قبر یعقوب نبی ہی قبر ان روشن چائے
 اوسے روز محاسنی حاضر ہوئی عیص ولی وی
 دو ہاں وفات برابر ہوئی دنیا چھوڑ سدا کے
 دفن کیتے و چھ بیت مقدس اکو گور نکالی
 خبر وفات یعقوب تیریدی یوسف پاس لیا یا
 جو کچھ باتاں نبی اللہ کے کیتیاں جائیداد ہی
 اس شخص پچھے ظاہر کیتا جو فرمان لیا یا
 ہر صابر واپس ہاں ساکتی اندر وہاں سر آئیں
 پاس اسلئے اصل ہو یا اوہ مقبول گواہی
 چھوڑ گئے ارادہ لانھے دیکھے جام جہایاں

رور و عم نہیں عاجز ہوئی سب لاد پیاری
 اور کت ختم درود پہنچایا کر کے لشکر گزار کی

بیان آمدن ناقہ غمزہ پیش حضرت یوسف بفرمان حضرت یعقوب

اس شخص پہچھے ڈاچی پہنچی روندی در در بجان
 یاد نہ کیتا کھا دن پیون صبر آرام نہ کوئی
 کرن رواست ملکاں تائیں آیا حکم ربانا
 شام کنعانوں ندی روندی جدوں انہ ہونی
 پاس یوسف کے ہوئی سلامی وچہ دربار گرامی
 باہجہ سواروں آسن خالی رو کر انجول بھروی
 سخن کرے بھرتی اندر رو کر عرض سائے
 حاضر سب فرزند بنی سے ہو ر خلایق ساری
 تریدن میں یار ڈاچی درووں چپ نہ کیتا
 مال محبت ترے لیندی ہو گئی ختم نمائی
 عبدالستار سا ڈینالوں ہوش بھلی چواناں
 جد تک بنبی کی اندر توں قربان نہ تھیوں
 جاس ڈاچی درو فراقوں مرگ شہادت پائی
 ماتم درو یعقوب بنی وا بنیا پھیر وہ بارہ
 کرن اوت بھر یوسف ایش نش چھوڑا کوئی
 تاک حکومت شاہی آتے کوئی خیال نہ آئے
 کتنی مدت ایسے حالوں گذر گئی اس تائیں

یہ خبر وفات نبی وی اوہ سکین نمائی
 روندی درو محبت اندر مصرے حاضر ہونی
 اوب کنوں اس ڈاچی تائیں اندر مصر پہنچانا
 مصر ولایت حاضر ہونی دیر نہ لگی کوئی
 رو کر حال بیان سنائے خبر وفات تمامی
 درو کتوں انساناں انگوں رو رو باناں کر وی
 ڈگ ڈگ پئے میں سے اتر درووں صبر آئے
 سن سن باناں درو فراقاں روون کر کر زاری
 آخر اوسے حالت اندر اجل یہاں پیتا
 باہجہ پیاریاں چون مشکل چوں پی بن پائی
 جہاں محبت نیانے چہ صدقے کیتیاں جاناں
 رہتیں شرم نہ آئے تینوں کیا انسان سدپوں
 ویکھ تماشا قدرت والا خلق تعجب تھی
 دم دم شکر کریندا یوسف خاص خدا اپارا
 بابل باہجوں روپاں تائیں خوشی نصیب ہونی
 بند ہو یاد دل شوق شکاروں عیش آرام نہ بھانے
 وچہ تفسیر یوسف کے آیتوں ذکر سنائیں

بیان وفات حضرت یوسف

عمر رواں چہ یوسف تائیں چھتی سال ومانے
 جہا سوار ہی باہر آئے اوس مقبول گرامی
 گراں درو فراق یوسفوں لوچہ آن سما نا
 بارہاں پتھر زینجا و چون بخش ہوئے سرکاروں
 پوتریاں گھر پتھر پوترے فصل کنوں سائیں
 بھی اک بیٹی نام رحیمہ اس حضرت دی آہی

بعضے اس شخص تصور کی مدت کہیں خداوند جانے
 ویکھ تھل صفتاں بولن جو ہر شخص تمامی
 چوں مسافر منہ کر مانا آوے نظر نما نا
 حسن برابر خوش تصویراں خوبی باہجہ شماروں
 گل مراداں نوشیاں حاصل دست بے تائیں
 حرم ایوب بنی صابر واد خاص حبیب الہی

اے پر مال اوو اسی یوسف ہر طرفوں دل چایا
 یارب فضل احسان تیریدی گنتی حد نہ کوئی
 ہو مراد نہ حاجت بیٹوں میں اصل بھیاں
 یارب مسلم کر کے ماریں یہ کہاں ساتھ ملائیں
 منگن موت حرام خدا تھیں بہت منع فرمائی
 شوق اپنی غالب سنوں غیر کنوں دل چایا
 پنج نظر پسند نہ آئے دنیاوی سرداری
 ایس ارٹے اندر یوسف منگی موت لالہوں
 پچھ سو پتر پوتر تینوں فضلوں لب کھا کی
 ست برسوں کتے گتوں باقی عمر پیاری
 وعدہ رہا سکر یوسف کن کن روز لنگھا سے
 بدت جس دم نپڑے ہوئی اوہ ست سالانہ الی
 وعظ الضیحت حکم سنایا جو کر کار رسولان
 چل ہزار کفار اس میں خاص بیان لیا ہذا
 ہر دن حق فرمان سناتے اوہ مقبول گرامی
 بے دوست طاہر یاری نہیں کمال و کھا و ن
 خبر وفات اپنی جد حضرت ظاہر ہوا سنائی
 بحروں غم دی حالت اندرا گیا وقت تیری
 جاندار و وصیت ہاں سنیاں ہو سنایاں
 دیکھ نبی دل حضرت بی بی درودوں ہنچوں بھکے
 وواع ہوئے اکے بچے کو لوں تریں پیارے جانی
 کئی سلامت چھوڑیں جن جنت اصل ہوئی
 مال محبت گہ جنازہ کیسا بھی رہا نے
 وچہ حریم مبارک اس میں تریں پاک سنائی
 دنیا فانی دنی کچھ ل نزل الفت مولیٰ بھانے

اکدن پیش جناب باقی بول سوال سنایا
 نوابان علم نبوت شاہی نظر عنایت ہوئی
 عیش حیاتی شوق نہ بیٹوں وصل پیالہ پیراں
 ہر نقصانوں حافظ ہوویں کریں قبول دعائیں
 کسے پیغمبر یوسف باہجوں موت نہ ملگی بھائی
 دو جا پار پیارے باہجوں کدسے آرام نہ پایا
 سب تھیں بہتر ریل جانا لگی بات پیاری
 وحی سلام پیغام لیا یا خالق وہی درگاہوں
 اس تھیں کچھے جنت اندر تھیں بلا یا جاسی
 اس تھیں بعد تھیں مسی جنت بر خور واری
 سال ہزاراں عرصہ ہو سے جد کد سر پر آئے
 جمع کیتے سب لوگ مصر سے کیا امام غزالی
 سکر بہت ہارٹ پائی بیدیناں جھولان
 کلمہ پر ایسا صاف لفظوں دھو کر کھولا ہذا
 فیض خزانہ ہر دم جاری اندر مصر تہا کی
 جو تیرے رسم زور و زلفاں میوے زور لیا دن
 سکر بات زلیخا بی بی حیرت اندر آئی
 بیٹھا کول پیار یوسف سنو شفقت ساری
 درودوں نبی اللہ سے اٹیں ہنچوں باہر آیاں
 یا محبوب خوالہ رہے کہا محبت کر کے
 کلمہ بول زلیخا بی بی چھوڑی دنیا فانی
 جیو کر گیا اذوق پیغمبر و کلمہ دیکھا کوئی
 اپنی ہتھیں حضرت بی بی رکھی لحد کھانے
 اس تھیں کچھے حضرت یوسف عذرا و دای پائی
 نہیں آرام مسافر تھیں جد نکات طبع آئے

عزل

کسی وقت جانا جہاں چھوڑ کر
چلے جب زمین آسماں چھوڑ کر
چلے جائیں گے باغبان چھوڑ کر
چلے جائیں سب یہاں چھوڑ کر
چلے جائیں گے سرنگاں چھوڑ کر
چلے جائیں گے روکناں چھوڑ کر
چلی جب کہ قالب کو جان چھوڑ کر
کہ دوست چلے دوستاں چھوڑ کر

چلا چل مسافر کا ہے و مبدوم
کرے کون فاتی بقا کی امید
نہ بلبیل نہ خوش رنگ گل بوستان
نہ دولت وراثت و فادار ہو
عمارت عجب ہے پیکھ قمری کے
جوانی کا بازار رحمت حسن
سخن سے زبان گنگ ہو جائیگی
ولا فکر کر سفر سامان کا

حضرت کعب و اہل کیتی سنتوں یا زکینہ
مل جل رخصت ہوون لگا اوہ مقبول غفاری
بہت محبت اسنوں کر کے ایہ فرمان سنایا
اسپر عمل براب کرنا جو اسپس کہاں ستانوں
ہر دم یاد اللہ اندر حمد خدا نت کہنا
جد تکب و احکم نہ آوے کسی مکان نہ دھرنا
امر سو منظور نہ کیتی منزل گور پیاری
کلمہ بول روانہ ہو یادنی جان پیاری
ورد کنوں آسماں زمیناں رووے عرش بانا
شمع مبارک غائب ہوئی برکت چانن والی
چاروں طرف پرانہ دسن شہر مصریاں گلیاں
سویح نوروں غائب ہوئی پیگنی رات اندھاری
غسل تیاری جلدی ہوئے امر کیتا رہا میں
سندس تھان بستان چوں یائے ملک نورانی
روشن چند مبارک وانگوں چانن نور لگایا
کفن پہناون حضرت تائیں رو فرزند نلے

بعد بی بی تھیں چو پیا یوسف سن ان اک ہمینہ
عرصہ ختم ہو یا جس لیے آیا وقت تیاری
افراہیم پیارا بیٹا جلدی کول بلایا
وقت جدائی حاضر ہو پالے فرزند اسانوں
دردوں ل بیتاب کرنا صابر شا کر رہنا
ہوئے جدوں وفات ساڈھی غسل جنازہ کرنا
امروں باہر قدم نہ دھریا اس مقبول غفاری
اس تھیں کچھے نبی اللہ دے دم بھریا تیواری
دوست یاراں تے فرزنداں ہر دل رو رہنا
کرن ایت بہرول ویا تخت مبارک عالی
گھر گھر سوگنیر امیراں جانوں کھلیاں
کر کر پاو مروت عدلوں رووے خلقت پیاری
جلدی غیب آوازہ ہو یا افراسیہ تائیں
کفن پیائے ورت کارن حکم ہو یا رحمانی
عجب کاب نورانی اندر تھان ہستی آیا
رووے غسل مبارک یاراں و تائیں رہا نے

مر مر سنک صندوق مبارک جلد تیار کر آیا
 بڑھے بانس اٹھاؤں گا رہن طلب تو ابوں بھائی
 او انما ز جنازہ کر کے بدوں صندوق اٹھایا
 پل چہ پانی نیل ندی واپاٹ گیا و چکاروں
 جاوے الا حصت ہو کر جلدی بہت گیا پانی
 قبر عجائب چہ دریاے نہ شہو جنت الی
 خشک ہو یا سب چکر پانی رستہ صاف بنایا
 دفن کیتا جس وقت نبی نون خلقت باہر آئی
 سینا میں جد حضرت تائیں اوہ سوداگر لیا یا
 باہر نکل چلے جس پیلے گھرے اوسے پانی
 اس وریا نون نبی اللہ کے اتنی بات سنائی
 اے عاشق کر اس خداوی سب تو فیقان جینوں
 ایسی جنت دل بنیائے رنج نہ کر ناوڑن
 وعدہ پورا ہو یا نبی دا آلیا وریا نون
 اک سوئے پچو پنجہ سالان عمر مبارک پانی
 دس برسوں دا یوسف آما خاص حبیب بانا
 اس تھیں بعد بہتر سالان دور و جدائی پایا
 ساکھ یعقوب بامیدے استون جالی سال و گانے
 اک سوئے پچو پنجہ پورے ہوں سال تمام
 کرن و ایت قبر نبی وی جد وریا وچہ ہونی
 لور مبارک تھیں افہ پانی نہر مصر وی لیاے
 چین آبادی کھیتی بانان مصرے باہجہ شماروں
 مسکیناں محتاجاں کارن کرم کیتا رب سائیں

اس چہ حضرت یوسف تائیں کر کے ادب سکایا
 چاروں طرف زیارت کارن اوہوں خلقت آئی
 لے گئے نیل کنارے اتر راوی نو کر لیا یا
 ٹھہر کھلا سب اون والا پانی امر جباروں
 پلو چہ عجب تماشہ ہو یا قدرت پاک بانی
 خشکے میں پر قدرت کامل جلدی نال نکالی
 ایچھے دفن کر و حضرت نون مالف حکم سنایا
 جلدی پانی ہو گیا جاری تربت پاک چھائی
 اس وریا وچہ نہاون کارن قدم مبارک پایا
 عاشق ہو گیا حضرت اتر حکمت پاک بانی
 کہوں صبر جو نال سائے تیری نہیں سمائی
 انشاء اللہ و وعدہ ہو یا آلسان سین تینوں
 جو دل کرے پیار تمنا نہ اسد ساتھ نہ چھوڑن
 محبوباں نون اضی کرنا وعدہ شرم خداوں
 کہ تفصیل بیان سناواں خبر کتاوں آئی
 جس ن بجا یاں کھوہ وچہ پایا جا کر مصر وکانا
 عمر بیاسی اندر استوں رب نے باپ بلا یا
 یستی سال رہیا پھر زندہ سنستوں پار سجانے
 باہجہ زلیخا حرم نہ کوئی اس مقبول گرامی
 عظمت شان کھایا رب کے رحمت حد نہ کوئی
 پھر برسوں برکت اتنی گون بیان سناے
 شان نبی و اظاہر ہو یا رحمت فضل غفاروں
 برکت تربت نبی محمد میں کچھ نہ کر سائیں

بیان برکات تربت شریف سرور کائنات محمد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

جدوں فات رسول نبی می میں بنائیں ہوئی

دفن زمین بیچ ہوں اس اعلیٰ حد نہ کوئی

جدوں فات رسول نبی می میں بنائیں ہوئی

عجب ہو یا جو آسمان پر عیسے نبی بولا یا
اس نے چھ حکمت بدی اسی قدرت خالق باری
جینو کر سرور عالم ہو یا برکت رحمت ہوئی
جنہاں یارت چہ حیاتی کیتی صاف ایمانوں
جا کر سن جو قبر زیارت و زقیامت تائیں
جو کوئی رب نہیں منگے حاجت اس زورید پاروں
وہ جانا فرمائی پاروں قہر خدا جد آوے
کتنبیاں تو ماں تھیں اگے رب نے غرق کرایاں
جدوں میں پر سو ہنار وضعہ رحمت نال کرایا
اثر ہو یا جد برکت اس دی برتوبیاں بدکاراں
اس دن در کھچھے جس اسے منکر سارے
ال ایماناں کارن اسدی اتنی رحمت ہو سی
من میں تینوں رحمت رہدی تھوڑا ذکر سناواں

نبیاں واسرور محمد اتر زمین رکھایا
رحمت تھیں کیوں خالی ہووے زمین غریب پیاری
توین نبی دے روئے پاروں اس نے شکست کوئی
واجب تنہاں شفاعت ہمیدی فضل خدا جمانوں
تنہاں ثواب برابر وہ دسی خالق سائیں
جھٹک ناملے نہ خالی آئے خالق دی سکروروں
غرق نہ کرے زمین سن خلقاں روئے تھیں مائے
شکلاں باندر سور ہنا کر دوزخ طرف چلایاں
اسدے پاروں سب تو ماں تھیں رب نے غضب مٹایا
رحمت فضل امید زیادہ مومن او گنہاراں
مومن تابعداراں کارن رحمت ٹھاٹھاں مائے
شیطان بھی کچھ بخشش پاروں کھمید کھلوسی
ستھیں پکھے ختم کتابوں رحمت حصہ پاواں

ذکر رحمت باری تعالیٰ

رحمت پنی ہے سو حقے کیتی خالق سائیں
ہر شے اندر پیار رحمت جو کچھ انفست ہوئی
وہ نیا پاروں اس اندر شوق پیار جنہاں دا
رحمت تہا یہ جو چھٹی رب نے فضل ذات سولان
رحمت ایہو جو بعد گناہوں تو بہ طرف لیاو
رحمت ایہو جو نیک بشارت بخشے او گنہاراں
رحمت ایہو جو صحبت نیرکان نال نصیبیاں پاوان
رحمت ایہو جو حب بانی دل چہ آن سماوے
رحمت ایہو جو مومن تائیں جو غم و روہ کھائے
رحمت ایہو جو گوشت چوں عالم نظری آوے
فائدہ وور کرے رکھنا ناپانی نس و بخاوے

بھیجا اک حصہ دنیا پر روز قیامت تائیں
رحمت نرمی ہر دل اندر اس نے شکست کوئی
ایہ بھی رحمت اثر ہے سچھا لوں دی خبر سنا ہدا
رحمت ایہو جو انہاں کولوں پایا دین جہولان
رحمت ایہو جو تائب ہووے بخشش رب ہی پائے
رحمت ایہو جو غم و رداں چہ آئے نیند بہاراں
رحمت ایہو جو ساتھ علاج جان بن شفا میں ون
رحمت ایہو جو منگے رب تھیں خالی مول نہ جاوے
بدلہ کرے نہ ضائع اس دا اجر ثواب دہائے
اکھیاں یو چہ چائیں و ہر یا کون بیان سناوے
اس وچہ اثر عنایت رحمت شرک نہ پایا جاوے

رحمت ایہو جو راتیں نازل ہووے نیند پیاری
 رحمت ایہو جو دل لیاں سننا سخن سنانا
 عزت الفت عورت خاوند خوبی خوش رخساراں
 خاک اُپر پار ششم اُپر نیند کے جد آئے
 لاکھ و جو ہاں نعمت رحمت گنتی حد نہ کافی
 جتنی خلقت ظاہر باطن ہو دیگی جو ہوئی
 پچھے کتیاں فلقاں کارن باقی جمع خزانہ
 جس دن روز قیامت حاضر کرسی رب جہانناں
 وہ حصے وہ سب نیا تھیں نعمت ماںک سائیں
 بہت یادہ عمل عبادت عالیشان جہان دا
 اپنے پیارے رہنوں ہوسن تا بعد از سولال
 سب امتاں تھیں قربے یادہ ہوگ محمدیاں نوں
 افضل نعمت عالم اندر نبی محمد آیا
 رحمت بدی دنیا اُپر ہر بد عمل چھپا کے
 عالی رحمت نازل اُس پر جس دل شوق رہا نا
 جتنا یاد الہی مومن نال محبت کردا
 رات ادھی رات جنت وچوں آئے پاک آوازہ
 چوتھا حقہ رات ہے ناں و گنہاراں تائیں
 خود فرمان ہووے درباروں منگن و ایو آؤ
 کرن وایت خوشبو رحمت ہر دن نیرے آئے
 ہے کچھ جاگہ ساڈ بیکارن پھرے آوازہ ویندیا
 کینہ غصہ حسد عداوت حکم تکبر سائے
 بھاپاں نال نفاق جاپاں مومن دی بد خواہی
 زاناں دی جو شمشیری رکھن یا چاؤ لساں دی
 رحمت ایہو جو ہر پریاویں جو لو بہ دل آئے

نیک بشارت لذت مٹھی ناملے دور پیاری
 بہت مراد حاصل ہوون سنتوں پار سجانا
 رحمت ایہو جو لذت خوشبو میوے باغ بہاراں
 اولذت ملے دو ہاں نوں رحمت فرق نہ پاوے
 جیکوئی وٹوئی کرے حساباں سومرد و سوواہی
 اس حصے تھیں حصہ سینوں حاصل شک نہ کوئی
 اتنی رحمت ہے سب مالک سنتوں پار یگانہ
 سو حصہ تدوں خرچ کرسی اُپر اہل ایماناں
 اتنا ورثہ دیسی فضلوں عاجز مومن تائیں
 رب جانے کیا درجہ ہوسی جنت چہ تنہاں دا
 دیکھ تھل رو ناپوسی نافرمان جہولان
 دچہ دربار مراتب پاوون قرب جویں نبیانوں
 اس پر رحمت کدی نہ ہوسی جس نے قدر نہ پایا
 رحمت ربدی روز قیامت بدلوں پردہ پائے
 فخر کبیر کنوں صفائی باہجہ غرور نمانا
 دگنی نال محبت اُس پر لفظ نہایت دھروا
 منگن و ایساں کارن کھلے رحمت وادروازہ
 غرشوں بخشش بی بی بولائے رحمت خالق سائیں
 کچھ پرواہ نہیں اس سرکاروں فضل مرادوں پاؤ
 ہر ہر دل ہر سینے اندر آکر جھانپا کے
 سینہ صاف جو دیکھے اس پر در مکان کر بندی
 شرکوں حرصوں و بول رحمت ہوندی جلد کنار
 بیخ کرن مسکیناں تائیں اُسے قہر الہی
 رحمت بدی چھوڑ تنہاں نوں ور پیرے جازبی
 بخشش وادروازہ کھلا شرم خدا فرماوے

کفروں شرکوں نائب ہو جس پکڑی تابعداری | ادوہیں جہانیں رحمت اس پر مثال فضل غفاری

عزل

ملائک کہیں اس کو صد آفرین
وہ جنت کی خوشبو سے کیوں ڈر ہے
ملا ہے خدا کو وہ صاحب نصیب
خدا نے اسے اپنا دوست کیا

جنت کی مصطفیٰ کی جسے
کہ دیکھی گلی مصطفیٰ کی جسے
لی پیروی مصطفیٰ کی جسے
کہ ہو دوستی مصطفیٰ کی جسے

یارب عبدالستار کہینہ کرے سوال و عائیں
دل میرا کر روشن نور و بخش ایمان صفائی

سن استادان خویشاں یاراں ساتھ سہول ملائیں
جیونکر برکت گوریوسفدی برصرت آبادی ہوئی

بیان پیروں آمدن صندوق حضرت یوسف بہت حضرت موسیٰ

سنو حقیقت گوریوسفدی جدیانی و چہ ہوئی
بہت اولاد یعقوب پیری رب گلزار و دہائی
و یہ برسات تک راستے بائے تنہا حساب کوئی
چار سو برس انھیں کچھ اوپر حصہ جدول و مانا
باپ عمران موسیٰ و اہلسی پسر بیٹا بھائی
حضرت موسیٰ ارب عالم کینا جدول زمانہ
جو اولاد بنی وی فضلوں اس زلمے آہی
کرن شمار ہزار بیٹالی گنتی سب اں دی
جنگلی مرد ہزار اگتالی پسر وی اولادوں
باہٹھ ہزار نے اٹھ سو پسی مرد بہادر نامی
پنج سو مرد ہزار اگتالی رحمت فضل الہی
پنج سو ہزار جوان بتاون چار سو مرد اکابر
کا و کنوں جو پیدا ہوئی نسل مراتب عالی
جو سمعون بہادر کو لوں رب اولاد پیاری
پنج سو مرد بہادر جنگلی ہو رہتر ہزاراں
پینتی ہزار تے چار سو آکھن گنتی نساکت کوئی

گنتی مدت گذر وہانی حال نہ جانے کوئی
چھ لکھ بیٹی ہزار بتاون مرد بہادر بھائی
بھی سٹھ سالان عمر جہانندی گنتی تنہا کوئی
پو تر لاکھ دی اولادوں موسیٰ بنی ربانا
سے گیسر لادی دا بیٹا ولد یعقوب اسراہی
و چہ اولاد یعقوب بنی سے خاٹھ سول بچانہ
کچھ تفصیل بیان بناواں برکت پاک الہی
ایہ اولاد روئیل دی آہی اوی خبر لیاندی
اتنی نسل خداوند عالم کیتی نیک بنادوں
دان کنوں نسل و دہائی صاعبدین گرامی
ایہ اولاد اشرولی دی ایس زمانے آہی
ایہ سب نسل اولاد زبانون و چہ شمار برابر
چھ سو مرد پنجہ فرماون ہو رہزار اگتالی
تسے سے مرد اناٹھ ہزاراں سنو حقیقت ساری
ایہ اولاد صدیق یوسف دی آہی یہ شماراں
حضرت بنیامین وادی نسل مبارک ہوئی

بہتر ہزار تے چار سو مومن شیر جوان پیائے
 لاوی دی اولاد جو آہی بانی ہزار تمام
 بھی ترو پنج ہزار ساون چار سو مرد و غفاری
 ایسے من قوم موسیٰ دی تا بعد از آہی
 حضرت موسیٰ رب تعالیٰ سنوں امر ساون آیا
 تا بعد از بیدے ہوئے تاک نصیبیاں والے
 اور تک اکدن موسیٰ تائیں حکم دتا رب الہی
 جدوں وانہ ہوں لگا وہ مقبول غفاری
 آج صندوق صدیقی یوسف دینوں کڈھ لیجانا
 حضرت موسیٰ پتہ نہ جانے لوکان حکم سائے
 سارہ نام اشیر دی بیٹی سی اک بڑھی مائی
 پیکھ ضعیفی اس دیتائیں پچھ و انہی ربانا
 کہن لگی تیس ضامن ہو جو دل حاجت ساون
 حضرت موسیٰ پچھن اس تھیں اوہ کیا حاجت تیری
 روز قیامت ال نشائے جنت اندر جاواں
 نبی کہیا کوئی اس سرکے رحمت کمی کائی
 مشکل وقت قیامت الاد ہشت ہوش و بخائے
 تا نہ زمین تپائے سورج و وزخ کرے بولے
 لے پروا ہی رہدی گولوں خوف ساون آوے
 او سو وقت آوازہ ہو یا حضرت موسیٰ تائیں
 اک سوالی عاجز کارن جیکر کرم کماے
 عجب نہیں کوئی عبد الستار انوں سکین نہانا
 کیا اس بڑھڑھی کارن کیتا کرم خود اندر سائیں
 راضی ہو کر ضامن ہو یا مرسل نبی یگانہ
 وعدہ کرے ضامن ہو یا روز قیامت والے

شیر ہو وادی اولادوں شیر بہادر سائے
 جس دی نسلوں موسیٰ ہاروں کیتے رب گرامی
 ایہ نقشان ولی دی آہی سب لاو سہاری
 سخت حکومت مومناں پر فرعونے دی شاہی
 اٹھ اٹھ ماڈن نو ہذا ظالم سخت انکار لیا یا
 بہتی خلقت دوزخ اندر لے گیا ظالم نالے
 بہت اسباب نہاں لیکر تائیں قوم نکالی
 جبرائیل پیغام لیا یا سنو حقیقت ساری
 دفن کرو جا پاس یعقوبے آیا حکم ربانا
 ہے کوئی مرد جو قبر بیدمی پتہ نشان بتاؤ
 پوتری اوہ یعقوب بیدمی سنوں میرے بھائی
 ہے کچھ علم یا خبر نشانوں تربت پاک ٹکانا
 تاں اسپن تربت جہ مبارکے یواں پتہ نشانوں
 سارہ بی بی اکھن لگی ہو مراد نہ میری
 جتنا نشان نشانوں لسی اتنا درجہ پاواں
 حکم سوا کوئی ذمہ چائے کس لطافت پائی
 نفسی نفسی نبی یکارن امت پاو نہ اوہے
 بنیاں باہجوں خلقت ساری کچھ تمہاری دولے
 باہجہ اجارت سائے گولوں بھار نہ چا یا جاو
 کچھ پرواہ نہیں ضامن ہو جا امر کے رب سائیں
 فضلوں کمی نہیں سرکائے جیندا نشان و دوائے
 سنے پیاریاں یاراں خوشیاں پاویں فضل ربانا
 لیا حکم ضمانت فضلوں نبی اللہ کے تائیں
 اے مائی آج تیرے کارن کھلا فضل خزانہ
 فضل کنوں وچ جنت مینوں لیکر جاساں نالے

راضی ہو کر سارہ بی بی ساتھ نبی سے آئی
 موجاں بھر کر پانی چلدا زوروں ٹھاٹھاں مارے
 پاٹ گیا دریا و چکاروں بند ہو یا رب پانی
 اگلا ہو گیا دور شتانی دیر نہ لگی کوئی
 جتنا چر صندوق مبارک ظاہر نہیں سی یا
 فوج سے جدا ہر آیا موسے نبی ربانا
 تاں پھرا وہ صندوق مبارک موجب حکم غفاروں
 یعقوب بنیدے نیرے پھر تیسرا کرائی
 نال محبت فاتحہ آکھو سارے اہل پانوں
 جتنا حال معلوم ہو یا کچھ کر تصنیف سنا یا
 یارب شکر کراں میں تیرا باہجہ حساب شماروں
 شرح بیان جہاندا کیتا تیرے نبی پیارے
 یارب برکت سرور عالم کل نیماں سرداراں
 بخش گئے بریاں نفلوں میں بن ہو نہ کوئی
 نظر و راز قیاسوں کیتی مشرق مغرب تائیں
 اس و دربار سوانہ کوئی کریم کما دن والا
 خلقت ساری اس جنابوں خوشی مرادوں پاؤ
 آتش ملی چو غیر گناہاں رستہ صاف نہ کوئی
 بد عملان چہ عمر و مانی جددوں مو کالا ہو یا
 جو ہیں کینہہ ناقص آبا خوبی اصل دکھالی
 تیری کار عطائی یارب میری کار خطائی
 جو سب مشرق مغرب تائیں مجرم او گناہے
 بیشک باہجہ حسابوں دفتر و چہ میرے بریاں
 کوہ قانون زہیوں آسمانوں وہ بریانی آئے
 ہر طرفوں چہ دنیا فانی دوری حاصل ہوئی

جتنے تربت پاک نبی دنی جاگہ آن دکھائی
 عاصما مار یا پانی اُپر رب سے نبی پیارے
 ٹھہر کھلو تا بدل وانگول قدرت پاک ربانی
 روشن چند مبارک وانگول تربت ظاہر ہوئی
 بند کھلو تارہ گیا پانی اُچا کوٹ بنایا
 کچھے پانی جاری ہو یا سنتوں یار سجانا
 لے گئے بیت مقدس اندر عزت شاد و پیاروں
 ملیاں خوب برابر قہراں ہو گئی دور جدائی
 شے مختلف سر موسیٰ پر فضل ہوئے حمانوں
 شان رسولان حال رسولان جو ہیں کتابوں پایا
 ذکر جیساں طاقت بینوں بخش ہوئی سرگروں
 ساتھ وسیلہ لیکر عاجز کرے سوال دوارے
 برکت سب اصحاباں ولیاں عابد نیکو کاراں
 عدلوں نہیں امید خلاصی جو کچھ میں تھیں ہوئی
 میں بن ہو نہ پایا دو جا رحم کنندہ سائیں
 او گناہار سوالی آیا لے کر دست پیالہ
 بد کردار ذلیل منہ کالا کس دروازے جاوے
 بخش کریاں فضل تیرے بن کتے نہ بلدی ہوئی
 او گناہار خوار کینہہ میں در آن کھلو یا
 غفلت عقل و بنجایا غاکی سر و چہ مٹی پائی
 میں تھیں کار برابر ہو گئی تیری داری آئی
 میں تھیں برانہ کوئی عاصی اندر عالم سائے
 رحمت تھیں نہ مول نہ ہو سن کر رحمت سائیاں
 ذرہ نظر کرسم دی ہوئے انکب روت اُٹاوے
 قسم تیری سن تیں رہا ہوں رہی امید کوئی

تیس پکڑ دو دوری میٹھیں عرض کرو منظور
 سچ نامی دیکھے تیرے اول آخر تا میں
 لکھنے پڑھنے سننے والے جو سب مومن بھائی
 یارب تیرے پاروں مومن کرن جو الفت میری
 سن خوشیاں سن یاراں مینوں ساکھ ایمان چلاش
 وقت نزع ایمان سلامت فضلوں بخشیں یاری
 زندگی وچ نقصانوں پنجا ساراں توفیق ہوئی
 سب نقصانوں طاقت ہوویں اپنی طرف بلا میں
 شرم عزت اپنی دی مینوں شرم رسول پیار
 برکت اہل البیت نامی برکت کل اصحاباں
 یارب نظر عنایت پاروں کریں قبول دعائیں
 گرد و حار محمدی بخشیں حسرت وچہ رب سایاں
 قبر سوال جواب نامی رحمت کنوں سکھائیں
 قسم ساڈی نیک اعمالوں حرص امید نہ کوئی
 جے ہر مشکل منزل اندر نیک اعمال بچاؤن
 جو تیرے روزی دنیا اندر پاہو حساب پنچائی
 حق عبادت ادا نہ ہو یا جویں عبادت تیری
 دور مکان و رازی منزل پے خوج نہ پائی
 شرط برابر اک نہ ہوئی میں بخشیں نیکی والی
 سکھائی اپنے صاحب اگے حاجت عرض لڈکے
 عاصی سائل اس رباروں جیکر اس نہ پائے
 چھوڑ گئے سب کھلیاں مینوں فانی دوست جانی
 بہت پیار جہانوں کیتا پار نہ بنیا کوئی
 بہرے عزت کردہ بخشیں دوہ گرایا مینوں
 تیرے جیہا ستار نہ کوئی فضل کریمو اسایاں

کر و لیدی حاجت پوری بخشو قرب حضوری
 کریں قبول کتاب میرینوں بخشیں نیک نامی
 سنے مصنف سارے بخشیں رحمت کمی نہ کافی
 بسھناں تا میں بخشیں فضلوں بچد رحمت تیری
 کلمہ وحدت یاد کرائیں ساکھ رسول سلامیں
 مال محبت مارو بجائے دشمن جو رکاری
 وقت نزع ایمان بچائے کسٹوں وقت ہوئی
 اپنا کتا ظالم ساڈے مگروں آپ ٹھائیں
 برکت عزت کل بنیاں دی جو مقبول سہاے
 سرمدتہ حسنین پیارے برکت پیار کتاباں
 ہر منزل سن خوشیاں یاراں رحمت پھیرایاں
 ہر دوست خوشیاں بخشیں مینوں اون نہیں جدا یاں
 فضل کرم بخشیں مال سانی پل بخشیں پار لکھیاں
 گراں اس ویو چہ پکی پاک جناہوں ہوئی
 کسے مکان امید نہ مینوں بچکر چھریں جاؤن
 اونے نعت دی کجھ میٹھیں ہوئی نہ شکر اوانی
 فضل سوا کس بی او پر میں کجھ کراں تیری
 سفر تیری سر پر آئی ڈرو دی جان نامی
 پیشاب میں ہر غمکوں خالی نہیں امیدوں خالی
 بھاویں اس بخشیں خدمت اندر سستی حاجت ادرے
 کون رحیم کریم تساراں بن جس روزے جائے
 طاقت بدن نشاب سنا یا صاف جواب جوائی
 عمل میری شامت مینوں ذات حاصل ہوئی
 توں رباروں وہاں مینوں شرم کریمی مینوں
 میرے جیہا نہ کوئی عاصی مشرق مہربانیں

کر بریا یاں اپنی ہتھیں پیتے زہریا لے
 عدل کریں جسے دوزخ ڈالیں میرا غدر نہ کوئی
 مگر اں میں جس لائق آیا کیتے کار گزاری
 بخش گنہ بریا یاں یارب دوزخ کرو باروں
 سچی تو بہ میں عاصی توں بخش اپنی درگاہوں
 جس عیوبوں توں اسی یارب نور او تبول مینوں
 شیطان نفس زور اور ظالم ہر دم غالب و دین
 اس دشمن کافر کرائے کتنے لوگ سیانے
 کچھ نہیں طاقت عمل میریوں باجون تیری یاری
 وحدت کلمہ یاد کرا دیں تلخی کنوں بچاویں
 قبر عذاب سوال جواباں میں توفیق نہ کائی
 پل بھین رینگھاویں سا نوں جلدی مال آسانی
 دہشت ہول قیامت سختی گرمی حشر عذابوں
 وزن حساب ہوئے جد عملاں شرم کریں تینوں
 کہیں عنایت قرب حضوری عیب چھپاویں سارے
 سن جو نشان ستاوان راں بھی شاگرد تھامی
 بہت مرادان لوچہ رہیاں سب فسوس مٹائیں
 گن گن حاجت عرضاں سن نہیں ضرورت کوئی
 ایو بضاعت میری طرفوں کر منظور خدا یا
 واحد اکبر مالک سینا دلوں بجانوں تینوں
 سرور عالم دی ہو یا اپنی جو فرماں برداری
 نعم بہودہ الفت فانی فاسد وہم تھامی
 بدلہ اس دالفت اپنی بخشش کریں حضوروں
 ہر منزل چھوڑیں عالم سوئیے خاص تسالوں
 تینوں علم تو شاعر بنکر میں نہیں قصد اٹھایا

شرم نہ پکڑی غفلت پاروں نمک حرام سو کالے
 کیا مقدور جسے اکھے کوئی نہیں عدالت ہوئی
 اپنی کار کرے جس لائق صاحب صفت غفاری
 بخش طفیل صیب محمد صفت ستاری پاروں
 جس طرح یہ تھیں نوں اول تھیواں پاک گناہوں
 قسم تیری میں ظاہر باطن سب کچھ سوچیا تینوں
 اچھے بھی مینوں کیا غم سپاں توں اک ناصر ہوویں
 وقت نزعے حافظ ہوویں بخشیں ہوش بھگانے
 فضل تیرے بن بچنا مشکل سخن بچا اعتباری
 ساتھ ایمان چلاویں مینوں ساتھ رسول ملاویں
 اپنے دوست سر صدقہ فضلوں کریں عطائی
 سر صدقہ سردار محمد بخش کریں ارزانی
 سر صدقہ سردار محمد کرنا فضل جنابوں
 یارب نرم عدالت ہووے کریں خوار نہ مینوں
 سر صدقہ سردار محمد حسن حسین پیار
 بخشیں ساتھ محمدی مینوں کر کے فضل گرامی
 ساریاں آساں پوریان ہون کریں قبول عائیں
 حال تھامی واضح تینوں جو کچھ دل وچہ ہوئی
 ذکر جو تیریاں محبوباں دا میں نذرانہ لیا یا
 برحق کوئی شریک تیرا جو جن لائق مینوں
 یارب کریں نصیب میریوں چھ بخشیں حب پیاری
 خارج کردل میرے وچوں یا معبود گرامی
 حیرت قدم مبارک پاویں چائن ہووے وروں
 عزت ایمان برکت مالوں جو رت لٹن سانوں
 مگر اں میں نذرانہ لیکر بخشش منگن آیا

اچھن کھتہ وچہ قرآنے ذکر تہاں فرمایا
اس دریا وچہ وحدت والے نال محبت ترسن
اے پر کر انصاف جو سنی کھوٹا کھرا پھانے
بعضے لذت لین گلان دی مینوں غرض نہ کافی
یار بایں کتاباں دریں لکھی مدح جہاں دی
وچہ جیانی ہو رہ ممانی بخش انعام حضوروں
ناقص لوکاں پاس عجیبہ جو کوئی لے جاندا
اساں ہی اس تہاڑی کر کے ہدیہ نظر گزارا
کر کے اس آوازہ کیتا خبر حضوروں اوکے
شکر کرن دی عقل نہ مینوں طاقت علم نہ کوئی
قصص المحبین اس کارن میں اس وانا نام لکھایا
سنہ بھری تیراں سو گڈے بھی نوساں تہاں
اس تصنیف تیاری پائی حاجت پوری ہوئی
یار ب میں اس چہ لکھیا کریں قبول عایش
وقت نزلے کلمہ وحدت یاد کرائیں مینوں

یہ ساری باتیں ہیں جو حضرت رسول صلی اللہ علیہ وسلم نے فرمائی ہیں

اچھن پٹھے جو محسن ہوئی شوق میریدل آیا
مشکر بدعتیاں دل و دشن شکر نذر نہ کر سن
انشاء اللہ لذت لیسے اندر شوق رہانے
جیونکر محفل شان امیراں ویکھے کھلا سوانی
ایہ سوال جو مجلس اندر بخش کریں سہناں دی
سب کچھ رحمت عام خزانے لیں نہ جانادریوں
پیشک طاقت قدر موافق عزت بخش پاندا
کچھ پرواہ نہیں اس سرکاتے بچد گنج غفاری
فضل انعام شتہائی کر کے رحمت دیر نہ لائے
مگر ان بخشش منگن کارن حرص لے وچہ ہوئی
جو بہت جیہاں دا وچہ اس لے ذکر بیان سنایا
نواہ اس پر ہو زیادہ برکت رب گرامی
اجر ثواب خدا بن مینوں دیون ہار نہ کوئی
رحمت فضلوں رحمت عالم رحمت نال ملائیں
کل مرادوں ظاہر باطن خاص سچراں مینوں

خاتمہ اور تاریخ

بابچہ حسابوں حمد خدا لوں جس نے بخشی یاری
اس پر عمل کیا ون والے لیسن نیک جزائیں
شہر لاہور آیا میں عاجز جدوں کتاب لیا نڈی
کرن سوال تاریخ جو مومن حضرت یوسف الی
دو ہزار نو سو دو سو آچھے سال دیہانے
پنج سو ترے ہوئے سالوں گزریں نوح طوفانوں
دو سو تے اکو سو سالوں عرصہ جدوں ولانا
اک روایت چار سو برسوں راوی ذکر لیا یا
اک ہزار تے چھ سو پینتی گذریا سال زمانہ

کر کے فضل تیار گرامی ایہ تصنیف پیاری
جہاں محبت کوشش کیتی اجر ویسی ب سائیں
ہوئے شریک ثوابوں مومن نیک بات جہان نڈی
ذکر سداں خبر کتابوں جانے صاحب عالی
جہم لیا آدم تھیں پچھے یوسف نبی رہانے
حضرت یوسف پیدا ہوا فضل خداداد حانون
بعد وفات خلیل اللہ سے جیسا نبی رہاناں
بعد یوسف تھیں حضرت موسیٰ بنی اد پایا
بعد یوسف تھیں پیدا ہوئے عیسیٰ نبی یگانہ

تین ہزار اکاؤنٹ چھ سو سال روایت آئی
تیراں سو تیراں سنہ بھری وچ حساب تاملی
بول وعا کچھ حق تنہا کے عاجز عبدالستار
میاں کریم بخش پر ہووے رحمت فضل جنابوں
یارب نس ایمان سلامت دولت بر خور داری
میاں جلال الدین تے میاں نظام الدین تیا میں
جیو کر دولت عزت بخش توں اپنی سرکاروں
میاں شمس الدین اپرتوں نظر کرم دی پائیں
راہ مولا اس بخشیا میںوں عجب مکان پیار
یارب بد لہ ہر خدمت بخشیں نیک جزائیں
غلام احمد جو مولوی صاحب وچ مسجد بادشاہی
ظاہر باطن بخش غلطیاں فضل کریں درگاہوں
بھی مولوی دل محمد آیت ہووے نظر کرم دی
بھی عمر صدیق عثمانی وادیل کریں اس تائیں
بخشیں مجلس جنات فضلوں عالی ذات رسولان
کریں اسانوں لائق فضلوں جنات وایاں تھاواں
نال سانی وقت نزعے ساتھ ایمان چلا میں
مختصر اندر سر پر سایہ نوروں عرش رہانا
احمد بابا مخدومی آیت نظر عنایت پاویں
جیو کر غلطی انہاں نکالی کوشش نال کتابوں
فضل تیرا لکھت با تانا میں جے ہیں وگنہا کے

سنہ بھری تصنیف اقل پونف پیدا ہو یا بھائی
دو ماہ گزے جو دہویں سالوں چھی کتاب گرامی
فضل الہوں پاس جنہا کے فیاض نیک گزارا
کوشش کر جس عملوں فضلوں حصہ لیا حسابوں
فضل ہدایت خیریں گذرن سن اولاد پیاری
فضل الدین تے سن اولادوں فضلوں کرم کائیں
دینی دولت خوشیاں پاویں فضل عنایت پاروں
وہیں سر میں دور ہائیں ساتھ رسول ملا میں
پلنگ دیکھے بالا خاسنے جاری سر چھو یارا
ساتھ ہدایت خوشی مراد اول نذر وہیں سر میں
راہ توحید ایمان سلامت پاوے فضل الہی
اوہ راہ بخش انہاں نون بیوں توں بخشیں جس ابوں
سنے مصنف اسنوں بخشیں فضلوں ساتھ محمدی
پاک جہاں دکھالیں فضلوں کریں قبول دعائیں
رحمت نال وادیں دے قرب ہو میں قبولان
جس وچ قصور رانی ہووے سونے رحمت چھاواں
کمال ہوش عنایت فضلوں کلمہ یاد کرائیں
پار کریں گرداب غذا بوں میل رسول را
بدلہ صاف کتابوں اس داد فر صاف بناویر
دور کریں سب اس دی غلطی کر کے فضل جنابوں
پل ووزخ بھیں میل کرم دی جلدی پارا تانے

دعا مشکن میں تارن مومن کران سوال نمائانا

فانتھہ کلمہ ترے قل پرٹھ کر ختم دووہو پوچھانا

کریم صفر

تعلیمی پر ننگ پور میں بیرون شیر نوالہ دروازہ لاہور میں یا ہتمام ایڈیٹور نائل منیجر چھی

